

ספר
שלשלת הקבלה

להחכם החסיד ממשפחת רם כמוהר"ד

גדליהו בן יחייא נר"ו

ובו דרושים וחדושים ופריי מנדים נוספים על
כל אשר חוברו לפניו בענין זה:

ותוכן הספר ומהותו ואיכותו נתבאר בפנים בהקדמת
המחבר יצ"ו וצ"ל

ווארשא

שנת תרפ"ח לי"ק

בהוצאת בית מסחר הספרים של ר' אברהם כהנא בווארשא
ברחוב גאלעווקי 39

SZALSZAŁES HAKABAŁE

WARSZAWA

Wydanie Księgarni Abram Kahan

Warszawa Nalwki 39 1928 r.

Printed in Poland.

הקדמות המוזכר

היא אר שרד יבדך אוקר ופדך וירבך בני כבוד אשר אבתי ויבך פ' כי החיים וסכלו . כי

אוקר רחי אובד נאמן דבק כשכלת מורת פ' תמימה . ומה לבך אל הדקדוק פסוק וספוק שכן ירמא'ם להחיות כסיום הוא ורחב לבך לזמן העת ללמוד וללמד ואיר עינך במאור טורפו . אשר חיים מאובכיו כולת השמש בגבורתו ויגלגל כך מנאפו הכהן וירבך לפעוך כדור המזימה ומעד עדים ויבדל ויוסף לך בהמם חלק הכורה פ' שנים ובהננת סמרי פורס כפלים וחייא ורבים וייתא אך שמה . ובה כשתנך כשי'ם לטרייך לבר עושין מלמטס זכר מו'ם מלמטס . שאנת מאתי כי קסע עליך איך לא נמלא מימי הראב"ד איש עד סיום אשר יתהיב על ספר ועל הסדר . קבלת מורשתו הקודש מדור אל דור . ועל סדר שטפס הראב"ד כספר הקבלה שלו והסמלים כהדימה משל הורה שלו . וזה כי ראינו שבהמות החורה כהלא בקבלת איש פ' איש עד משע רביו ע"ם מינוי פתקים האונת סלקות על השלימות עם אמונת הדוש הטולם . וזה יתאמתו לנו ג"כ הכסים והכנולות הכתובים בחורים וכן פירוש הכורה כאלו ראינו בעינינו ובזאנונו שמענו סכל . כי בהתמה האבות שיספדו לבנים והסמלים להלמדיהם זכרם לא יבוק מוריס אחרי שבעותמינו שרבו איין כל הדורות ראינו וכמוניו ששמות לבס נסים גלויים בכל עה ובכן יתאמת אלנינו עיקר סהגהה שרטיט והגמול והעונש בענין המתות אשר הם עקרי הדם האמונה וכן ספגת בני שבתי זאת הקבלה והטענות המגיעות ממנו לנו ונפש ודורת לפני קאח אלו הכועלות להגביר קושי באלתך וס' :

מתועלותיה בנותם והוא לשיער קנאה הסופרים לביבות כממה כי יראו שלשום גדולה ל יחיית הסכמי' המה הגבורים אשר מעולם אבני כסם והחריבם כביסם יראו קלה לנאח בעקביהם ולווכח ולשאל כסויות של אביו ורנא זבית ש"י וביח סלל ומתוך הימות יתברר האמת :

מתועלותיה באזרות לאודיע ולכודת החבורים שחנודו כמותמינו ע"י שלמים וין רבים . ומתוך ספריו יתגלו מהביבים על פ' הסורה וסוקוסם וכל כיואל ביה וכו' על המס ישחל לקרס או לגנות וילמדו כסם וישחלדו להסיף עליהם במדשות וסוקוס איש ואיש כפי אשר תבין לבו ותלמודו :

ומתועלותיה בדעות וספיקי לכותם וזה כי כספיו ביד התלמידים כל מבידיס או זוכים בנת הסברה מסבר הזה יראו רוב הדעות בסוקוסם ואחרי רבים להטות ואבן גריה עורך אינו לננין דעה בסוקוסים על כל מיני המדות לה יבב ימינו מטבעות שבמחלל יסוד יסוד קבל לתלמידים להבינם ולהגיחם אל שיווי המדות והביטענות שבדעותם זס . וככל מקום שישנים :

ומתועלותיה בנוראה כי בידיעת סדר קדימה מורת החכמים נדעה נרדסה לפסוק כנחראי על פ' השרשים שבידיו :

ומתועלותיה בניסים והוא לרסם עיני הנפלאות שפושט השי"ם בכל יום ולישראל זה כי פתהבר צנוטא משך סדר מומים יומיר גם כן הכסים שטפס השי"ם לגרס וכלל מניי ישראל . ומה טוב ומה נעים להביר סמוכס טוב טטס כשתמו יתברך הסרטיית עליו :

ומתיעלותיה בקדושת פ' . והוא להכניב תפוקת הקורא לקדם עם שמים בכל לבבו וככל נפשו וככל מאיר כשזר עשו שלמים רבים שיסופר עינים איד מטרו עמסם עז קדושה פ' ובעל יסורים וגיות ובעל זאת כל השלל ולא נתמו השלם לאלהים :

יתועלותיה בנחמה פ' סימיה והוא לטודיע כסם מעלות

למקום עלינו שתן . וזו כני חמדס וזה כי פתהבר כותב אבן גרלה חמיו הלומות יסיוו בכל דור ודור בכל סמוכלות וזה לטודיע כי גם שרבו חמסם כסם לא ידעו ולא יבינו לסילי ח"ד דופי כמורתו קדושת וזמה מוכר אלל כל העולם שיחא תמימה מתקנתת פתי ולא סתול כס ספך ממוס ד' :

ומתועלותיה ככבוד . כי בכבודת ספרים מנת הסערות הר"ל ילמוד כסם ויחי' גופו באלמעות מורס שלמד מסבד על הכריות וכאשר אמרו ח"ל מ"ח קודם לכל דבר וכמעטש שמיים ואכטליון עם הכ"ג ורז עין ורז נתמן ומעשים רבים בגמרה :

ומתועלותיה כבטחון כי מתוך ספורי המאורעות ובגלות ספיס בעמנו כסילי ונדע כמה /אך ח"ל יתברך וזה כי עם איות שפוטותי חייבו ארופט כלים . סנט כול' יתברך משניו כפטינו ועל כל פטטים ספסס ארבה . וגם פ' מן אחד דוהס ארומט ממלכותו . הקב"ם נתון אחרת לתמיס לפני מלך אחר ופרס כנשו עליו עם סיוהני מינו ומסר כלאמר לא מרובכם וגו' ובכן יתחזק כענוותו כי יתברך ונדעס נרדסס לרבעך כי ובעגודתו כל סימיה :

מתועלותיה בקדושה ובסדרס . וזה כי כסוד סדר הקבלס והשכללותה ספר משך סרע סיווחס סורס סדר אשר סקטוד עליו מיד מעי"ם ליהם ספטיים ממשתחויהם ויחאו ארס דרכו . וכן אמרו ח"ל איין הקב"ס משרס שכינתו אלל כניוחסוס כמו שנתאמס כשני יס עדות לשרל וגו' וכן לסיוך כל לולסיס ולרעך אחרין . וכן אמרו סלל וכו ישראל לקבל סתורס אלל צביות יתכות . לפי שנלמד כסוף כהקוסי איס המעות והויף סחחיל במדבר סיוי שזו אה רחא וגו' . ועל זה בקש ממני להודיע איך איחי סיוחוס והתעלה בהמס ודעת מניי משפתתו מיוס ססוכד ספר דברי סימיה סלחרון סחולרות בני יחייה אחרי שבעותמינו סמרגליס טובס מסר ילרוב סרליון אשר נגע אל דור דור מתקן עליו ספלוס אבד סרוב סגלות וסלרות ספיו כספסר ואלוס זס סלחרון אינו סחחיל אלל מדור רב סירול :

ומתועלותיה והוא גדולה מכלס והיא סהשלטת קבלס סורה כע"ס מארון סנביאים ליסועט וממנו לוקטס וכן מדור אל דור סמבר אל סתמיד עד סבא רבינו סקדוס סמבר סמסניות . ומיניו עד רבינו ורז אבי סחברו סגמרא . ומסם אל עמודי בגולה סחברו ספקוס ומהס עד דוד' ז' וממנו עד משיח דקדקו איש מס איס סמבר אל סתלמיד וסבאס אל כז סמריח כל דעת כוזב סוס ויספיל כל סר גבוס סמדכריס עליס עקס . מלבד ניוו סתורס סלסחין דברי סוקוס והסתיים כזו סחמל לא ססוד מכל סדכריס אשר יגידו לך ימין וסחלאל סתמסות סלרות עלות וסכרות סתאיטיים ארופט לשמות דכריס וכן סיהיטי מיר כקדמת סירוס סממ"ס לביבות סלמרן סלחן סוענת כסוקנת שמות סחכמים . כנס ססוא עממו ככ ספך ז' סתכסס איחי ורלוייו לרש"י כסוף פ' אלו מתיאליס סלומר ססורכו שמות סחכמי' סמל יסחמו סמסיות וסליוו שמות סחכמים . ובמקום הייב יאמרו ספוק ובקוס סכוד יאמרו מורת :

ומתועלותיה בלחונס וזה כי כבולנו דור איס סרליון שזו איס כיריח ספולס יס מלין איין אן צוס רליס גלויס אלל אמונס . רליוו להסיר ארס דבר על סספירות ועל עניני כסוים וסדים . ועל עניני סדר וירח סולג . אשר על איס סולס מוצל ארסו ורליוו גייע לשמים כלמונת חלסיס ולהביר כמו וסמריו :

אלה סס קאח דברי כסיווך ועישידיך אשר סרית לפי דתי סוס להכריעני ו כדאי לעשות רליון דרך קודס לבת קינן קטן סמבר זאח הקבלס למען יסיד ל יחיית

ד' יחיית

כי המורה בזה הקבלה יוריד ימים בעולם שכלו טוב וגם כיום הכס עולם ל"ט כמוני על לרמוז ששעוד נבא ויורד הכ"ט על ויקחו המים המורים בזה הקבלה כמו שזכרו על יתקן בשעת הטקד ומקומות אחרים וגם בראשי חובותי הכס אומר יסודי הכס ישר יבא אל הים לרמוז כי המלאכה בזה הקבלה ראויה להקרא בשמות האלה וגם להיווה כנוי אל שם המסתתרת אחרי שבתורה היא המלאכה גם כן וזכרון קצה הברואים וקנינו וגם משה רבינו כי יסוד המסתתרת אינו תכלה בעושר ונכסים וכבוד או קדמות שגבלת המסתתרת וזאתו בהכמה ודעת ויראת האלים וכס יסוד לאות ולמופת לטען והקפד להדמות בני עליון כי אין ירח ביניהם עלמנו על כן אמרתי הנה בלתי במעלה ספר כחוב עליו :

וכראות המורה ויפי וסדרת מעלו. פחה בעיר והכל את קומ בעבור היום חייתו וזך כי אחרי מותו. ויקרא אל בניו ארבע. ויפסד לך שיר מרובע :

- ג ית רבן ארים שירים.
- ד פנים ארבעיבוקר פנים.
- ה רבנן מלמד אל איש ישר.
- ו יצוי לזון. בקדוש מעשר.
- ז כ חכמים הם למנוחה.
- ח יפסד נפשו ומצנתה.
- ט ס אלו עמסה ירכה.
- י טורח סוף גם יאכה.
- יא ה' אלו גילת רון.
- יב אדם אלו וסמנין :
- עס קול הורח אל ראש זורים.
- כזכיל קדש נבחרים.
- וכין יבצע גם יתאשר.
- קריני ירום על ראש הרים :
- בנאות אל הכל שמהם :
- בגבה דום פס טורים :
- ארצין אוסיף אכבוד סוים :
- לפרי בעניו לו נסתרים :
- בעדן גן יבאיש גנן :
- קדש אלו נדרונים :

המורה בזה הקבלה וכל הכללות והקנינים והז' הדורות חקבנין דין חזון הקבלה החמיתות היא המעשה וזיתא סדרי וזיא היא בעתה בזה המין חמיתות שפגשו מהם ית' וכל א"ס הדורות ורבו המעשים והקנינים שישו בכל דור ודור חזרו חזורים קבצים והדורות והקנינים והמורשים והדורות על תורה שכתב ובעל פה אשר קבצם לרוב העליות והגזרות נאבדו ונכסרו וקבצם יחד הכניו הגליל המסתתרת הוא אשר לא נשפטו ביתר הכללות וקבצם בחיזוק המסתתרת ממש בידים וקבצם נשפטו אבל לא נשפטו שמות המסתתרים והקנינים לא הסכימו כל שמה המסתתרת כשנשגם בכל דור ודור כי הסופר היה ארוך וארוך זמן ויהי לרין נבחרים גדולים על זה ולכן הספיקו בהסכרת והסכימו בגדולים ויהי ס' וכל שכלל דור ודור וכן על זה הדרך גם אמי מוכיר השבט אלו המסתתרים שסיו מורח כ"ב"ט"ט עד סיום ובכרת זה היום אשר הושיעו לדורות עם ישראל. וס' וילגו נשואות :
אמר הסבד כהנלע ומלך עפרות רגלי ההמנים גדלים בן גלגלון דון יוסף בן גלגלון דון דוד בן כוסע דון יוסף בן גלגלון כסנלע דון יחזק בן סבד דון שמה בן סבד דון דוד בן להכא דון גדלי' בן גלגלון דון שמה בן גלגלון דון יוסף בן סבד דון יסדה בן סבד וספסר גדול ונורה מחד דון יהויא בן עשה ראש ואם שפחהו משוטי יסדה סרודים ביה גלות ירושלים אשר בסבד זכר ס' אלהים כל השמים וגלגלים האלה לנבון וימנחו על מסכתותם בן עדן לנח אמן האין. אחי אל לבי בזהו שם יקרא כפר סוים כי ראיתי סרדה קדמונים שנלחו למח' א הפחה בדרך סוים חליתו סרדה בחרתי לשום שם זה הספר
ויבא לרמוז סכות וזה ענינו כל שם חיות מכל לרמוז ברישית

שיר ישרת הקברת

הרחשון יורד לרין של הקב"ה היה שלם בכל החכמות כששיות ואלקות הכוללת בעבור משה אשר נבדלה קודם הטולם כמו דרשנו חז"ל על ספוק מרתיא אגלו אמונ וכו' ולכן נוכל לומר שהיה במדברת מרתיא ושלם בכל מה שאפשר וגם אין ספק שזכרך פבע כל האבות מבקשי שישלמו בניהם. וגם יומר כפי ההשפחות כי האב והמלמד אינם מקבלים בזמן ותלמידו אם כן חסד מסר כל חכמתו אל שם בניו הכולל כללמו כדמורו יומהם ששגלל ללח אברהם ודורוניהם וכו' עד משה חזרה שאז כש"ה אמרתי בגלוי אל מרע"ה ולכל ישראל ומהם ששגללה אל דוד וזכר עד סיום הזולתן ששגללה חזרה להזכיר בשגללה זאת הקבלה היותר ראוי לה ומקבלים בזהם בכל דור ודור בזהו שאף יאפשר להכחיש כלל כי האב מוריש לבנו האמת בכל ענין ובפרט בדברים הרוחניים והשפטיים וכל אשר שאלו ממני פעמים רבות למה לא הזכירם החורה ללא איש אחד בכל דור ודור ראוי שידע כי לא נודע בזה קעם אמת אלה הכרה חכמים בשגלל להשיב וסעלו חרם בידם כי החורה הסתירה. יש לומר כי שאלו הדורות הסתתרו מלכותו להלשע עכשם עד קר הסתיר ששגללה החורה יש לומרם שהכתוב לא חס להזכיר רק הבן הראוי שאלו ממנו שגללה הקבלה י"א כי אחד משמותיו להיות הים לראשונים עשר שנים. יש לומרם ששטתיהם היו שנים של לבנה יש לומרם ליהושה אופלים אמתי האלף וזמתיים מים ולא שפופים בזמא לבן האריכו ימים אבל אחר המבול שהאמו לאכול בשר ויין וקצרו ימיהם י"א שהיה חקוד יעשה בדרך מופת י"א שאלו היו שנים

אדם היה בן ק"ל שנה כשהוליד שם וזמנו מתקל ומה שנתן ל"ז למך אחר רבי שבני חנינא ל"ז ששם ביום הקב"ה עשה את האדם יסוד ל"ה בשעה לראשונה לצבר עפרו ב' נשמה בולם ב' נשמתו אבריו ד' נדקה ב' נשמה ה' עמד על רגליו ו' קרא שמוה ז' מודנה לו חוס ח' עלו למטה שמים ויכרו ארבעה ס' נשמה י' כרה י"א נדון י"ב נקמד והלך לו ששאלה אדם יקבץ כל יליו וגו'. חומר המדבר כי אדם ומהו כבני ב' קנה ובראו ופניו ולמרח וכל שמה ברים עם השמו קודם אדם בן ביום נבראו בן ביום ששמו בן ביום הושיעו ונולדו עלו למטה שמים ויכרו שמה לפי שגלוה קון והכל אחד תאופסו הכל מיה חמשים יום. במדבר במחזיו ועזאל היו שני מלאכים שגלו ולא היו ראים בבריאת האדם ואמרו מה אשם כי חזכרו והס"י השל"ט בן השמים ובמחזיו נקן עישו בלשה אחת יפה ותמה לשימרה ולמדה ממנו השם המפורש ונברנה ועלמה לשמים קודם הנשואים והקטועה בזכוב ביהם והמלאכים אחרים לקחו נשים והולידו בנים ונקראה ביהם ואל"הים וקודם המבול במחזיו חזר בהפוכה ועזאל לא חזר ועדיין עומד בקלוקלו להסיה בני אדם וזהו עזאל ששטתים לו שער לרין לא יקפדו כנגד ישראל. בנדה פ' האשה אמרו סיוון ועשו אחים היו ובי שמהזוי. בזוהר פ' שלח לך חיימן וחזיריו נולדו בממלאכים שגלו מהשמים בפרק אבות דרבי נתן אומר י"ב מלוח מהגולים וזה אדם שם מ' ס' מלוי דק יפקד יוסף איוב בלעם שגלל דוד ירמיה ארזבל. אין ספק שלחיות אדם

ארוכים פתח אלף בראש הדור הוא היה מלוא לזרוע
 דינים ומאוסים כללוננו והיום ממך מנהג החברה והיעושים
 הסווא כל הזמן הנזכר בצורה והיה נחשב כאלו היה כל
 השנים ההם ים אופנים כי הוזהר להסתחם וללמוד כל
 החכמות שבעיות צריך לו זמן רב ולמנוח יתפרנס חלקו
 ים האריך ימיהם למנוח יהיה להם זמן גדול ומה
 שסבילי ומה צביון הכח על ספר למנועם לזרועיו .
 כהמב"ס בספר המורה אומר שאורך הימים של האדם
 לאדם הנזכר בצורה אך שאר הדור היו חיים ימים
 שבעים והרמב"ן אומר שנתעבד כח סולדותם עד הזמן
 הנזכר בצורה :

שים כשהוליד ארבעה ועשרין ח"ל ומה שנת לי לעקב
 והאריך שנים עד פאה י"ג דורות אומר המדרש שהוא
 ה"י מלכי נדק (מלך) שלם . ארבעה שנים היה בן ל"ט
 שנים כשהוליד שנה ושמו מל"ח ומה שנת מ"ח למח .
 שנה שנה היה בן ל' כשהוליד עבר ושמו מל"ב ומה שנת
 י"ד לעקב , עבר היה בן ל"ד שנים כשהוליד סלב
 ושמו סל"ד ומה שנת ע"ט לעקב . פלב היה בן ל'
 שנה כשהוליד רעו ושמו רל"ט ומה שנת מ"ח לאברהם
 הא למדנו שכן מ"ח שנים היה אברהם בשנת הפלגה
 שכן דרשו חז"ל כי יצאו נפלה הארץ בסוף ימיו ולמדע
 שאף חק"ו שנים מאדם עד הפלגה ומהסביל עד הפלגה
 ש"מ שנים רעו היה בן ל"ב שנה כשהוליד אה שרוב
 וכל שניו רל"ט שנים ומה שנת ע"ט לאברהם שרוב היה
 בן ל' שנה כשהוליד אה נמור וכל שניו רל"ט ומה שנת
 ק' לאברהם נמור היה בן כ"ט שנים כשהוליד אה
 הרח וכל שניו קמ"ח שנים ומה שנת ק"י לאברהם . הרח
 היה בן ע' שנים כשהוליד אה אברהם וכל שניו ר"ט שנים
 ומה שנת ל"ט לעקב ומה"ל גמרו אומר שנת עשה
 השנה ולכן ל"ל שבונו' השבועו ובזכות אברהם' בנו הוטמם
 של"ט קבלה החברה שמתחלה מלמד"ל על שמו דבור
 הזה וסוף מדרש לאברהם . במ' ר"ט פ' ט' ים מחלוקת
 רבי אליעזר ורבי יאשיהו אם בהשני נולדו האבות או
 בן . במ' בנהג ארבעים עם אמו דלדדו לאמלה
 במ' זכנו . במדרש שנה שנת מלחמות אחר השקפה
 מה . זוכר פ' חיי שנה אומר זכחה שנה שמיחמה
 נכתב בצורה יותר משאר האמהות לפי שהביאה חיים
 בעולם היקר מה שעשתה הוא שהביאה חום בעולם .
 שנה' הכינו לו אר חוננהו ואל מקבת צור מקבתם .
 במדרש אמרו שמכח ע"א של אברהם היתה על מ'
 בפרק ודעו כי מה שאמרו שנתר אפילו ערובי צבילין
 ולא סוכריו מלוא אהת ים בו סוד אל הדוד העולם .
 במדרש עיר השירים אומר אל על עמנו באלו בחמו וי
 אופנים שהים ביום אום כפור שנאמר בעלם היום הוא .
 בפ' גה אומר ל' עזרא גה ואברהם וסע עזרו צבין מגדל
 צבל ואברהם היה בן ל"ח בשנת גה . אליעזר פנד
 אברהם היה בן גה על נמורו כהנה במדרש ושהחוק
 מה אה רבקה אליעזר יאל חפשי ובזכות אברהם נעשה
 מלך הוא עוב מלך השמן כהנה בפרקי רבי אליעזר
 פי"ו : במדרש פ' חיי שנה אומר שאליעזר היה בן
 בן חם ולפי שנת אברהם יאל מכלל ארור שהאמר עב
 ברוך ה' . בפרקי רבי אליעזר פכ"ו אמר שהגה היה
 בת פרעה מלך מצרים . במדרש יאשיהו ח' כי הגיונות
 החסידות הם הכר אמת לפרה שפרה פועה בת
 פרעה רחב רוח יעל : במדרש נביאים שמהנאל בעולם
 קודם שאלח אברהם הם אדם נח ישח שם עבר ולכלה
 רחיה מפסוקים לוח ה' אח לפרה כהנה במדרש לך לך
 גד דעה נחן שאל . צוהר אומר שפרקי לך לך אומר שלוש שם
 לחמו שהאמר ויטע לוח מקדם . בפרקי ר"א פרק כ"ה שם
 אשה לוח עידן וסע צפו השוא' בדודם פלוסיה :
 כההדין פרק בן סוכר ומורה הכן בן מרה היה בן שנים
 שנים כשהוליד שנה ושמהו סו לו שני יהיה שם ה'
 עולה וסע השנים פסו' והיה בן י"ז שנים כשהוליד מרים
 אביו כהנה בפרקי ר"א פ"ל : פ' כהנה אומרי' הוואם
 יתעמל בחלום שהאמו תפסע . זוכר פרעה מלך אומר

שת היה בן ק"ה שנים כשהוליד אטו וכל שניו חק"ב
 ומה שנת קס"ח למך אין להאמין שימר הבינים
 מהו צלי בנים אבל לא זכו שחלדותם יקראו בשמותם
 והיו רשפי אומות אבל עברו אחי האומיה שזכרו
 בחורה ואומר בירשו' הכשדי בדברי הימים שלו שבראות
 השי"ה העולם ריק מבני אדם בלתי מיושב השניה צבני
 אדם הרבה דורות וכלם הולידו האומים . אטע היה בן
 ק"ן שנים כשהוליד קין ושניו חק"ס ומה שנת רס"ו
 למך קין היה בן ס"ס שנים כשהוליד סהלאל ושניו
 חק"ח ומה שנת קע"ט נח מהללאל היה בן ס"ה שנים
 כשהוליד ירד וכל שניו חמ"ה שנים ומה שנת רל"ד נח
 ירד היה בן קס"ב שנים כשהוליד חוך ושניו חק"ב
 ומה שנת פכ"ו נח חוך היה בן ס"ה שנים כשהוליד
 מהושלל ושניו פס"א והוא קבר אדם ומיה אחריו ל"ו
 שנים ויתח"ל חוך אה האלשים שנת ק"ב למך ורחיסי
 במערכת האלמות שהוא במדרגה יותר גדולה ממה שאליהו
מתושלח היה בן קפ"ז שנים כשהוליד למך ושניו
 חק"ס"ו ולא היה שום אדם כ"ב שנים

במובו ומה שנת ח"ל נח שהיה ל"ל לשם , בפרקי ים
 עהלין ז' קטלו אה העולם ומהלך ראה אדם ושמו
 רמ"ג שנים שם ראה אה מהושלל ושמו מ"ח שנה יעקב
 ראה שם ושמו פ' שנה עמרם ראה יעקב אחיה השלוני
 ראה עמרם ז' שנים והיה בן ס"א שנים כהנה מספרים
 אליהו ראה אחיה ועדין אליהו קיים והוא הנח לא
 כביאל היה אליהו זה פתח ולא חוך זה מספרין למך
 היה בן קפ"ב שנים כשהוליד נח ושניו חפ"ז ומה שנת
 חק"ל נח והוא היה רשון להחיות שני יהיה אהת
 לפניה ורבים והיה נעשה נוסע ואלהם כלהמה ואהת
 ליופי והיה משקה אמה כוס של יקרקין שלא חלד ומקשה
 בכלה ומאכילה מעדרים נמאל מאדם ועד נח אלף ל"ו
 שנים והו עפרה דורות :

נח היה בן ח"ק שנים כשהוליד שם חם ויפת צלג
 שנים ושניו חק"ן ומה שנת ל"ז לאברהם שנת
 פ"ק נח נשאו על התיבה ואומר המדרש שהים בן פ"ט
 שנים ושנה התיבה בזמן מלח ועשרים שנה ובשנת
 פ"א יאל ואומר יוסיון כי עדין רובע שם מנהה על
 בני ארצם היה ארמוניה ובמים הקדמונים היו מתרפאים
 פמנה כמו היום עם הסוריאק' אומר המדרש ששנתו
 היהם יקראת נעמה כהנה מן התיבה הכינו ארי ושכרו
 ולא היה כשר לקריב ושם צע הקריב שחיו , זכר
 פרעה כהנה אומר כי נח חק' הכלים לעבודת האלמה,
 פ' ראו שולם חדש נח יוסף משה איוב מרדכי ג' עברו
 עליהם ג' עולמות נח דניאל איוב . שם היה בן ק'
 א

די בחשבון הלכנה מונים ישראל וישמעאל וכשהוא לוקס
 במילואה סימן רע למ"א וכסלוקה בהכרז' סימן רע
 לישמעאל. ו' אכזים נקראו בשמותן עד ט"א ונלדו והם
 ישמעאל יצחק משה שלמה יאשיהו משיח וי"א הסן מרדכי
 אהרן ולכלם יש ראיזה פסוקים. בראשית רבה פרשת
 ל"ט אומר ד' יהודים הטיבועו ממצב על שמה. אברהם
 זקן וזקיה מכאן בחור וזכוריה מכאן. יוסבע נור מכאן
 ורואה מכאן. דוד מלך וסמוליה מכאן ומגדל מכאן. מלכך
 שן וזכר מכאן ועשרה זכב מכאן, וי"א הוא בנד אחד
 ואחר בנד אחד, במסכת דרך ארץ אומר ז' אבות
 לא שלטה בהם רמה והם אברהם יצחק יעקב משה אהרן
 מרים צימיון בן יעקב וי"א דוד: וגם אומר השפה
 נכנסו בחייון נבי"ע הנוק משיח אליהו אליעזר עבד
 אברהם עבד מלך הכנעי חרס מלך לור יעצן בן רבינו
 הקדוש עבד בה אבר צביה נח פרישה וים משימיו
 רבי"ל פתח חירס. במדרש בראשית מרח היה עובד
 אלילים וגם היה חומן לפשוחה וסוחר למכרה ויהי היום
 הלך הוזה לארץ לעסקיו והינה אברהם בנו בהנחה למכרה
 וצבא איש לקטח ממס היה אברהם שולל ממנו כהם
 שנים יש לך וסביב כך וכן ואברהם אומר לו איך אפשר
 שאיש כנוק מכל כך שנים רואה להשפחות אל דבר החר
 זהוה בן יומו והאיש הוא מתייש והיך לו עשה
 לאששים רבים אחר זה ב"א זקנה אחת ובידה מדת קמה
 בולת והאמר לאברהם שרואה להקריבו אל כל האלהות
 שהם, ויחר אף אברהם ויקח מסה וישבר כל האורות
 ההם והינה שלם הגדול שבהם וזירו השים המסה כהוא
 וכשבה מרח טאל לאברהם מי שבר כל האלוקות והסיב
 כי ב"א זקנה אחת להקריב מדת קמה לכל האלוקות
 ויקומו בולס במחליקת כי כל אחד היה רואה הקמה וקם
 הגדול שבהם והמיתם עם הכמה שנידו ויחר אפו אל
 מרח וכבי"א אברהם בנו לפני נמרוד שיענישוהו אז נמרוד
 זיה לאברהם שישתחוה לאש השיב אברהם יותר טוב
 להשתחוה למים שמכזים האש אחר נמרוד שישתחוה למים
 השיב אברהם יותר טוב להשתחוה לעגרים שמחזיקים
 המים אחר נמרוד שישתחוה להם השיב אברהם יותר
 טוב להשתחוה לרוח שמזכרים העניי אחר נמרוד שישתחוה
 לו השיב אברהם יותר טוב להשתחוה לאדם שישלם לפני
 הרוח השיב נמרוד אחס מהכל בי אני איני משתחוה אלא
 לאש ורואה אני להשליך בן ונראה חס יבא אליך שמה
 משתחוה לו להליך ממנו ותיקף השליכוכו הוך כבשן האש
 הוך זס סיו שואלים להכן אחי בהם היה רואה להאמין
 השיב חס ינאח אברהם יאמין בהמונהו ואם לאו בהמרוד
 וישליכו חס כרן כבשן ובקף ולאש נאמר וימי כרן על
 פי מרח אחס אכל אברהם י"א צבולס ויחיה כלס ויהי
 ערוך לפניך עסקי אברהם וסנמוי כפי סדר דברי העולם
 ובמדשי' אברה' כשגולד בקשו גדולי המלכו' והקוסמו' להורנו
 לפי טרא' בלאעגנינות שיהיכ מושלם צבולס והכה הכביאו
 בארץ שלם שפרה טרה ולא רחם מאורות ונח"כ ילא ונמלא
 צביון הגדול דור הכהנה עד שהים בן מ"ח טנה וכן לא
 טנה החביל להכיר בוראו והיה מדבר בלשון קדושה ומוחם
 בצלילים וזה היה עשר שנים קודם מימם נח ובהיותו
 כמו בן שנים טנה החביל לדרוש ברבים אהדות האלוהי
 ששכחם ונחשב בנית האבורין עבר שנים שלשה כשהוא
 גבע בקרדו וי"א שבעה צבולס ונ' בקרדו וי"א מן

האחרים בהיותו בן שבעים שנים ונכחה היה סיה
 מעשה לומים ה"ל ומרוד שסימו כבשן ה"ל והגלו וי"א
 מאור כשדים והלך להכן לבית אביו כי מכה יאל מאור
 כשדים הרבה שנים קודם זה עם כל צ"ב כמו בורה והלך
 להכן ולמה ברח עבור שקליות אברהם התקדו בני דודו
 לחם עיניהם עליו עבור גדולת אברהם וכיל' ואחרי שציו
 נשאו שנים בחר ללכה להכן עמד אברהם בזאת הפעם
 ס' שנים צביו אביו ולא נאמר לו לך אך וכן נאמר
 ואברהם בן ע"ה שנים צביו נצאלו ממנו ובשנה הטיא סיה
 הרעב וירידחו למזרים ובין זה עבר שלשה חדשים ושב
 באלוהי ממרח אשר בהצרון והיך ב"א לו מלחמות המלכים
 וכבישפס והיותו שס בן ע"ז שנים ב"א לו משה ב"ן
 הבתרים והיה עבור בארץ כנען הוא ושרה אשתו ובגיי'ר
 אשפים והיא מגייר'ה נשים והקועה האלו ומקצוע פמיד
 בארץ כנען ולקח כנר לו לאשה, ובהיותו בן פ"ו שנים
 מולד לו ישמעאל. וסמיד דודש ימנייר. בן פ"ט שנים
 נאסוה במילה ועשאה ותיקף נחבשר מלידת יצחק והוגד לה
 לאוף לוס עם צומוי ויסע משס ויגר בגרר ואפימך לקח
 טרה וחוך טנה בהיותו בן משה טנה מולד לו יצחק ובהיותו
 בן ק"ג שנים הגמיל יצחק ונמן גם פטורין להגבי וברשה
 עם צביה במיחו, וישמעאל אז היה בן י"ז שנים ואחר
 זס ג' שנים לך למדבר לרואה ישמעאל כשמות טרה עם
 צבולס טאל לידד מן במלל ועשהביע לביתו טאל לאששו
 ממנו והשיב'ה טהלך עם אמו למגוז סרף לביסה והצברה
 טאל ממנה להם ומים להיותו עוף והשיב'ה כי אין לס
 אחר אברהם אליה האמרי לאיך שיתלף מסתן ביהו
 וכאשר טב ישמעאל לביתו ספרה לו אשתו כל הדברים
 וישמעאל הבין שהיה אביו. גם טמע חיידו והיך וקן
 היה גם וישלח מציחו ולקח לו אשה אחרת ושמה פטוטה
 ואחרי שלם שנים אחרים טב הצברה אל בית ישמעאל
 וברשות טרה ומלא אשה אחרת לבנו וישלח ממנה להם
 ומיה וסחן לו אז נהמלא רחמים הצברה על ישמעאל בנו
 והסלל אל השם יתברך בעדו והמלאה כל ביהו סלל כוב
 וצבוב ישמעאל הביסה ראה ושמע מהשבו כל הדברים
 וישמה מחד אז הכיר כי עדיין אחי אביו עליו ובהיותו
 בן חמשים טנה טב נאמר על אברהם אביו ובהיותו היל'ה
 בן השינוי לאברהם קח נא אשה כנן אח יתיך' השר
 אהבם את יצחק לעקידה לאפוקי ישמעאל והי' אז ליצחק
 ל"ז שנים החילוי ישמעאל ואליעזר מכלפלים ישמעאל
 אומר עשה ימות יצחק ואני כבור ויורש ואליעזר אומר
 אהה בן הגרושה ואין לך הלך בה ואני בן ביהו ועבדו
 הנאמן ולי גאה הירושה ואברהם ערס נכרו בחר לקחה
 רשות מקרה ואמר לה חס רנוך' שיויך את יצחק לבית
 המדרש והמלצה וח"כ כששמה מעשה אברהם מהה
 והיה בה קב"ה שנים וז' היה לאברהם קל"ז שנים ואחרי ג'
 שנים למספה שכלתו ימי אבנו של יצחק על אמו אברהם
 טנה עבדו לקחה אשה ליצחק והבי'ה לו רבקה בת ג' שנים
 כי נולדה סיף אחר העקידה כנראה בחוף ס' וי"א
 ויהי יצחק בן מ' שנים נקמתו אחר רבקה וכן ששים וגם
 כשולד עשו ויעקב היה רבקה היתה עקרה כ' שנים וזס
 כ"ג כשהולידה צביו אברהם היה ק"מ שנים כשלקח קמרה
 וכן קע"ה צמיתסו שהיה טנה מ"ו ליעקב וקבר מרח אביו
 ב' טנה קודם מימם טרה ועל אשר שלמה להם לא טרסמה
 הטורה נה גדול כזה עבר הביבויך על כל ביולא בוס

במדרש שאול בן הכנענים זו דינה שצבעה לבעני ולא
 ממנו שאול ואז נקרא גם כן זמרי בן סלוא ושלומית
 בן זורי שדי: בפסוקי רבי אליעזר אסנה בת פוסירע
 אשת יוסף היחה בת דינה. ענה מבני חוריה היה הראשון
 שהכריז כום עם חמור ודבר גדול היה שחמד בריה כ"ג.
 בראה הקב"ה בצריחת השולם כי ראוי שמדע שעל מש
 שאפשר מידעו מהסבב כפי מה שהסבב השי"ת לא ייחס
 צריחתו לו יחבדך בספור מעשה צראתיה כי הוא יעשהו
 בחלמנות הבנע לזה לא ייחס לו יחבדך הווית הנאמרים
 ושב"ה המחוי' מן העפוש ומזולת מיים אבל לו יס'
 ייחס צריחה מה שלא ייחוס על המהגב הסבבי כי זולת
 אלה די בנעוטה חמור המרים השממיים עם כח אשר חמד
 הספל לקבל כל הטרות בחלמנות הנורות יבדויות חמד
 בו אל שיסוהו מזה חמור והספל אלו המינים המאומת
 וב"ה המלדים מעפוש ולכן כמו שלא הודיעה חמור
 הכרים חדה שמתחלה בהסתכמות זה האיש שאינם
 מעפוש ולא על ידי הכנע ולא נברא בדהוש השולם.
 מלכות יוסף במצרים הי' שמונים שנה והוא שמת יתק
 זקת קודם מניחה ששע שנים ראוין היה ראוין בעולם
 שחמא ושעה הצובע המרים ויטב מדרש בהעלותך יוסף
 עמד הצובע בבית האסורין י"ב שנים במסכת כ"ה פ"א
 אומר שי"א מבית האסורין ביום ר"ה וראיתי במדרש
 שהורה לקרוא שעדיין נוכחים במצרים כשרואים לעשות
 שליש שצריך שיהיה עבד ויקנה אותו שר הסבכים ואמר
 כך כופר בדתו ואחר כך נעשה שליט: במדרש ומביאו
 הבחי' פרשת שמות ראוין מלד י"ד ככליו וחיס קכ"ד
 שנים ומת אחר יוסף ב' שנים ויהי בן ד' שנים כשהביא
 הדודאים לאמו. משעון מלד כ"א שנת וחיה ק"ב שנה ומס'
 שנה אחד אחר יוסף לוי מלד י"ו יוסף וחיה קל"ו שנים
 ומת אחר יוסף כ"ד שנים ואז הסתיר כובד הנהול וכשריד
 למצרים היה בן מ"ה שנים ול"ב שנים חיה במצרים.
 יהודה מלד כ"ו שנים וחיה קי"ט שנים. ישפח מלד י'
 אב וחיה קכ"ב שנים. זבולון מלד י' שנים וחיה קכ"ד
 שנים ומת אחר יוסף ב' חנים. דן מלד כ"ג שנים וחיה
 קכ"ז שנים. אשר מלד כ"ב שנים וחיה קכ"ג שנים. יוסף
 מלד כ"ז חמון וחיה ק"י שנים והיה ראשון לבנים למות.
 בנימין מלד י"א חשון וחיה קי"א שנים ומת לפני לוי
 כ"ו שנים. גד מלד י' חשון וחיה קכ"ה שנים. נפתלי
 מלד ה' חשירי וחיה קל"ג שנים. בחירי ושבע לא מלד
 שם שבע והשחירו לאפרים ומנשה. ושמה בא לידי מקום
 להשיב ב"ה מה ששאלת ממני אם בימים קלודים היו
 מטהרים בני השפתות בליזה לורה לבימן משפתות כמו
 שנהגים להוה הנקרא בלע"ז ארמא ולכן אני אומר כי לא
 ראיתי בזה מאומה בספרי ישראל זולתי מה שמביא הבחי'
 על שם המדרש והוא כי האנשים שבאשור הוא עבד
 השבכים ולכל א' היה רשום גוון אש' וצורה א' עלי משמש
 ול"ד זה היה כמו הבדירי והלבי שצבי מלד בנת
 המלחמות לראובן לרשם הקרא לרשם וצביו והלבי מלד ומבולמי
 ששעשאלה סוב לרשוין ופלא חפול ולמקשה לילד ומפאו
 ירובה ועליה ציור דודאים זכר שמאל דודאים. למשען
 סדה הקרא פרטומה והמקדו ומינו והטעמה מקרבת
 הגוף ומפחו ירובה ומציר עליה שכת על שם המשפה. לרי
 ברקת הוא גרסוקילוי ומצירה כנר והנוצרים קודמים אותם
 שמיראלדו ומובס לפתיחם סלב ומפחו נבועים שליש לב

בשי"ה אינו רוצה שיאמין בו האדם בחלמנות נסים ומפלאות
 אלה באמנשו' בחי' האד' במלח' שאז יעל' דעתו' בעליומים
 יזכיר הגורל ציראה של אהבה זולת כי נחפרסה זה הנם
 לבל' האומות וכבר העיד הרב המורה בראה וכמו בספרי
 הכשרים הקדמונים ועיין בפרוש הרמב"ן פרשת נח:
יצחק נפ"ו יוסן מולד ובן ל"ז שנים היה כשנעקד
 נגד דעת בן עזרא האומר שיהיה בן י"ג שנים
 זכיום ל"ב נעקד ובו בפרק מולדה רבקה והיה בן שנים
 בשולד יעקב ופני חייו ק"פ שנה ובהיות יוסף בן ל'
 שנה כשעמד לפני פרעה מת יתק. סיפק אחר העקידה
 בלך למדרש שם ושם עמד עבד אצל אליעזר עבד רבקה
 בברא' במדר' זוהר פ' חולד' אומר שרנב' היה' בעבד' לבי
 יתק ב' שני' ובספרי נר"ה שיהי' בת י"ד שני'. עשרי' שנה
 היה' עקר' והולכי' יתק לחר המורי' למקו' שנעקד והסתללו
 על הבנים ויתק היה יודע שיביו לו בנים אבל לא ידע אם
 מרנב' או מאש' אחר'. עשו כרג אה נמרוד ולקח ממנו בנדיו
 ההמונות אשר היה מאחד הראשון ואחר כך לקחה יעקב
 בשעה הצרכה: זוהר פ' הולדות ובמדרש שהלים תזמור
 י"א אומר יהודה הרב עשו בקבורת יתק ובמדרש אחר
 אומר שיהי' הוכיב בקבורת יעקב שאז נעשה מלחמה
 גדולה בין יוסף וזרע עשו על מערה המכפלה במסכת
 סוטה. כש"פ ס' שלא לך אומר משולד יתק הסחילו ס'
 שנה שמתר לאברהם ועבדום וענו ארס:

יעקב

חיי קמ"ז שנים ומת שנת ל"ה ללוי בפסוקי רבי
 אליעזר פליא קמ"א שנה הורה היה ראשון שנתעסס
 וזיהו, חוספוח סרק קמ"א דחולין אומר שש"ז שמתן
 יעקב מתח ההלה היה דמות יונה שמתלו הכותים אהרי
 הימים והשימוה בראש הר גריזים. זוהר פרשת מולדה
 אומר שהקב"ה לא רצה לגלות ליתק רשעת עשו למען
 יתבדך יעקב ממנו שלא מדעתו וזה כי ליהוה יתק בולו
 כליל לא היה יכול לזכך מטוב הארץ כ"א מייחט שלכן
 לא בירכו אברהם למען לא יתבדך ממנו עשו. אמנם
 נעשה יעקב על התדה אביו בראשית רבה פרשה י"א
 אומר כי משעול יעקב עד שאחרי בניו שיעה על היה יאלו
 ש"ע שנים וכן מן המבול עד דור הפלגה ולפי שמתוך
 השלוה מרדו בו יתבדך בן מדה כנגד מדה היו גרים
 במצרים כ"כ זמן ובהר ה' בוצע אברהם יתק עליו זה
 השעבוד יותר מ-חר האומות לפי שערב לו חפלתן של
 ישראל. במדרש פרשת אהרן אומר כל השבכים וזיהו
 לאחוס מולדו בשבע שנים חון מצנינין שהיה יעקב
 תאה שנים כל אלה משבכים מולד לשבעה חדשים, עב
 כ"א מולדה האומה והיו להם לבנים למען לא יקחו
 מבנות זרע כנען לבנים כנראה בפסוקי רבי אליעזר במדר'
 ס' וישב אומר כי מיום שנאתר להברה ידוע חד' עד
 שמיכב יעקב (כס' וישב) יאלו רנ"ט שנים כמתן מבורי.
 במדרש בראשית אומר כי י"ח פעמים נזכרים האבות
 חמורה וכנגד' חקנו י"ח ברכות. רחל נכחה בת ל"ו שנים
 וזקנר ימיה היה לשבע יעקב לפי שאחר נדכו. פסוקי
 ר"א ס' ל"ו אומר בלהה וזלפה בנות לבן מפלגת
 שחר פ' וישב אומר יעקב לא שמש מסמו במשך העדר יוסף
 שאללו. בן עזרא ס' שמוח דינה מולדה בהריון אחד עם
 זבולון במדרש פ' וישלח אומר כשללקחה דינה משכס היה
 אשה ליוב ואחר הריגת בני שכת לקחה שמעון לאשה
 ונחם בלרן כנען ושם נקברה קודם ירידתן למצרים. שם

כמו שראוי להאמין שמתוך זמן רב בחצי השנים פה
הסבירות והסמכים וגם לרוב סמני יוסף כמו שראוי
אלו שמעו וכו' בהתאמה אלינו ובתוך זה הזמן סמני
הסם ויוסף הסכים ומעם ושלמים כך העשרה סמני
גדים הם בהכרח להיותו אסור החתום ועונה אמן בעל
כרחו ואם כפי הדין שאם רוב הצור מסכימה בחומרה
א' הסעות משפחה אחת עם נד רעום ולכן אין לפרש
דברי חז"ל כפשוט' לפי שאין כח לכן להכריח האב ולא
התלמיד לרב אבל דבריהם ר"ל שהאולי והשפכים הסכימו
בזה גם השי"ת לא רצה לגלות לציבור הכלל או הארץ
כי לא מתשבותיו מתשבותיהם ולא מול חרם השבטים
וכיון יוסף נדיק חמים לא רצה לגלות הדבר בשום דרך
ואופן אם לא ברשותו יתברך או בהתחברות הסם ולכן
בשכניו אחיו למצרים בקש דרך ואופן להפך הדור ולא
עלה לידו עד הפעם השלישית שבראשונה באמרו ויסוב
מעליהם ויבך שרצה לומר התחנן בהפלה ובכה אלנו ית'
סוכתם לו לגלות עמו עם אחיו ויאר הדור שכן נמצא
בכ"ס שר"ל חפלה כמו בזה ובחזקיה ולא שיה לו שכן
באמר וישב אליהם וידבר אליהם ואינו אומר מה דבר
אדרבה יש פעם זקף גדול על וידבר אליהם שרצה
להשלים שם הדבור על דרך האסוף ולגידם לכם שבקש
יעקב לגלות את הקץ וכו'. הפעם שנית באמרו ויצא
החדרם ויבך שרצה לומר שהתפלל להסיר הכרד כי נאמר
רחמינו על בנימין אחיו ולא שיה לו כי רחל פניו ויאל
לדבר לאחיו ויתחבק ולא דבר פאומה חלק שימו להם
אמנם בפעם השלישית פשט במעמיו ורצה רי דבר
הנאמר במנין ליד מין אחר להסירו ולכן נראה שהי'
נמצא לפניו המנין הסוף ממש ושנים יותר שהם ראוהו
ובנימין בחר להסיר הכרד ברשות המין הסוף ובראשונה
התפלל אליו יתברך כמו שעשה פעם אחרת וזה אמרו
ויחן את קולו בבני ואחר כך בהיותם כלם נאמרים יחד
אחרי אמרו הוי"ו כל איש מעלי גלה עמו בבא"פ
יחד דברו ויחזקו ויחזקו להטות עמו ויחזרו הכרד
אמנם אחיו פקדו עמו להיחזקו מלך ובבא"פ יגלה לנצחיה
ויגלה עליהם קלה ולא רצו להסיר אדרבה לא ענו
לו אמנם יוסף חלה פניהם בלשון זה שנאמר ויחזק יוסף
אל אחיו בשו נא חלי והם נהרצו ומנו כלם כאהד ונפרצו
לו ולא אחר הסרה התחיל יוסף שמים ואמר חלי יוסף
אחיהם וכו' ולא אמר העוד חלי ח' כדי שלא להפחידם
ועל זה הדבר טבל לפרש כל זאת הפרשה ונראה לי נאות
זה הפירוט כפי פשט הפסוקים וכפי דרך פשט האמת
בכפר המלכות עתן הכרד לכוונת כל היות הכבודה לרואה
ליוסף אף בלי טענה בלבול יצוה של ראוהו וסנה ערוך
לפניך עסקי ומאורעות יעקב ושמותיו כפי דברי סדר עולם
והמדרשים בהיותו בן פ"ו שנים קנה הכבודה ובהיותו
בן ס"ג שנים לקח הכרד ותיקף ברח מבית אביו והלך
במדרש של סם ועבר דורות קצת ושם עמד י"ד שנים
זולת כי מבראשונה הים הולך עם ללמוד ושב אל אביו
לחזור לפניו למדו. זו בפרק שאלה שנים אביו עם
ישתפאל ונכנס בנים לכן בסיומו בן פ"ד שנים ובהיותו
בן פ"ו שנים עם עבר רבו ואחר חמש ימים שנכנס בנים
לכן לקח לאשה לאה ורחל שהיו פאומות ונפת לכן וכו'
לכן כ"ב שנים ותוך שנה טבל לראוהו ובתוך ז' שנים
מולדו לו י"א שבטים ודינה. כי שנה עמד בנים לכן

ושלם בחור ותלם אדום ומאזיר עליו אורים ותומים
על ג' הכהנים גדולים שהיה עליהם האורים ותומים.
ליהודה יוסף הנקרא מרדך והוא ירוק מין פרכומה
המגולים קוראים אותו קבונקול והכונה מברית אבינו
ומספרו כלשם השמימי ומאזיר עליו אריה ע"ש גור אריה
יהודה בברכה. לישכר ספיר הנקרא לשירו והוא ממראה
החכלת וכונה לאור שנים וכל כאלו ומספרו כמו נבע
סמלו ומאזיר עליו שמש וירח פ"ח ובני יששכר יודעי
ציונם למחיה. לזבולן ויהושע הנקרא פירלה והמאזיר קורא'
אוחז די המנוס ומביאה שינה ומספרו לכן ומאזיר עליה
ספינה ע"ל זבולן לחוף ימים יששכר. לדן לשם הנקרא
סופיא ולמאזיר סורקיה ומספרו דומה לספיר ומאזיר עליו
נחש ע"ש ברכו אשר עליו. לגד שבו הנקרא סורקיה
ובזב לרוב על סוס והמאזיר קוראים אותו סופיא ומספרו
מערב שמור ולכן ומאזיר עליו גדוד על שכ ברכו. לנפתלי
אחלה הנקרא קרישאלו והמאזיר קוראים אותו אמסיסה
ומחזקם הלב ומספרו כצוים כיון ללול ומאזיר עליו איל
בברכה אשר עליו. לגשם מרשים הנקרא קריאליק ולמאזיר
וילתו וטוב לעול ומספרו כלשם חור השמן ומאזיר עליו
אין זית בברכהו. ליוסף שהם הנקרא נוקולו ושב לתן
ומספרו ב' שבטיו קור רחם ומאזיר עליהם מזרים לפי
מולדו שם. אפרים היה מאזיר על מספרו קור ולמשה
מאזיר על מספרו רחם. לבנימין ישפה הנקרא די חסיו וסב
למור דם ומספרו מכל האבנים ומאזיר עליו זאב בברכהו ;
ואמר הבחיה שראה בספר האבנים שכולות האבנים
תפלה פשה ונראה שהוא מסור והנראה במומה יתפלה או
יתלשם וחס וספר יחזרו לטובתם יכול להיות שכל
האומות לקחו דוגמה מן בני ישראל הן בעשיית הבנדיירי
לערך לנאות המחנה במלחמות הן סימנים למספרות ;
עב ראוהו היו בני ג' שנים כשנפשו כנראה בסדר עולם
והמבנים א' שהיו בני י"ב שנים, הכמ"ג פ' וישב
חמר במו של כס הימה. כספרי קשה לוי עמרם מנו בני
קל"ז שני. יוסף יהושע בני כ"ט שני' שמואל ושלמה בני ל"ב
שנים משה הלא הזקן ריב"ז' עקב בני כ"ב שנים.
בזכר פ' שלח לך אומר בקורות האבות במערת המכפלה
היה בב' שורות כזו]
ואומר בע"מ שלמה הפלך] אדם וחזרה שרה אברהם
נמצא בדרך אחרת היינו () יצחק רבקה לאה יעקב
אמר עכמו שנקברו כן
קומו נחמה, ואשיב () אדם חזרה שרה אברהם
שהה גם כן לאלהתן כי רבקה יצחק יעקב לאה
לכיו' יוסף עם אחיו נמר
הוא השלים כמו שהעידה הסודים בבית פוספר ובבית
האסורים וכל שכן בהיותו משה למלך אף לא הודיע לאביו
ענינו. והנה דרך המפתים מודע וגם אם הרחבתי
הדבור בזה בספר הדרכות שלי אמנם לבי טיף ועדיין לא
נחשבה דעתך ודעתי ולכן להפקת רעונך אחיה דעתי שנית
בזה הדק, והוא אמרו חז"ל שהתעשה שבטים לפרו
השביעה עמיה והפיעו תכלה שלא יגלו הדבר ליעקב ועל
ג' השנים ויחזק לא גלו הדבר ואינו אומר שהשי"ת לא
לה לבנה אחרת כמוהם אליו וכמו שאמרו חז"ל ראו
היה יעקב לרדם למצרים בשללמות של ברזל וכו' או
לאיו סיבה אחרת כמוהם אליו וקרוב אליו ששענה הסם
שם יוסף עמיהם עדיין לא עמו משם המצרים והשפעתם

יבא מביחו בן ק"ד שנים ובה לטובת וחס עמד עמו
 א' והלך למסע וחס עמד כמו ששם חדשים ויהי לו
 צרה דינה היו שמעון ולוי בהריגתם י"ג שנים והיה ליעקב
 ובניו מלחמות עלומות עם בני אמורי על הכינה וצבייה
 בשם כנראה במדרש פירשה וישלח כי יסע הוא ולהיותו
 כל כך חרוץ לא העתקתיו הלך לבית אל ושם עמד כמו
 ד' החדשים ושם מסה לדבורה וגם בניו לא ושמעון מיתח
 רבקה אמו ויקראו על המקום אלון בכוח וחס ומכרד
 בשם יבראל ויסע מביחו אל וילד לו בנימין בדרך הפרעה
 ומסה רתל אשה ורואבן חלל יועי אביו ומחמיר בזה
 הדרך כמו ב' חדשים ויבא אל אביו והוא בן ק"ד שנים
 ושם אביו כ"ב שנים בו בפרק היום יוסף בן י"ו שנה
 מסה להם והיא מ"ד שנים והו נפטר עשו ויעקב עמר
 ו' חדשים ומכר יוסף ומעס חמר כך היה מעשה וסדר
 עם יודעה בן שלשים שנה י' וסוף בעמיה לפני פרעה
 ואז היה ליעקב כמו קכ"ג שנים ואז היה רעב צמאים
 וכעטן וסוף שלח יעקב השבטים לכבוד אוכל צמאים
 וצביותו בן ק"ל שנים הלך למצרים עם בני ביתו וימת בן
 קמ"ז שנים וילכו בניו לקברו במערה המכפלה ואמר
 המדרש שגלחמות גדולות היו בין השבטים ועשו שבת
 עם מחנה גדולה לעמו ולא רצה שיעקב יעקב בעמיה
 המכפלה ואז נהרג בשם המכפלים וכו' כנראה שם :
ר"י מיתחתו עד שיאלו ישראל מצמאים עברו קל"ו והוא
 היה האחרון מהשבטים שממו ול"ד שנים עמד
 במצרים ולא החמיל השיעבוד עד אחרי מותו ואין
 השיעבוד יותר מפ"ו שנים כענוהיה של מרים ולך קדוה
 מרים כשעולה : במדרש יחיד ומכיר ויבנה בני מעסה
 בן יוסף נולדו צביי יעקב ומתו אחר מיתת מרעה' .
 במדרש פ' שמיני יחיד נהג מנחם פי והיה שקול כנגד
 ל"ז איש . סרה זה אשר ויכונן זה לו אשה עמרס היו
 מנזאי מצרים ומיואלהיה סרה גלה למשה המקום שהיה
 שמון ארון יוסף ביאור והיא היה האשה הכמה שדברה
 ליואב ע"א שבע בן צברי כי ארבו ימיה :

קתת חי קל"ג שנים ומת שנת ק' קודם יציאת מצרים .
 עמרם חי קל"ו שנים ומת שנת ל' למשה אחר
 המדרש שבעתה כמו ק"ל לרעה ישראל למצרים פרעה הלם
 ורעה זקן עומד גרו ומצרים ידו ויקח לו זקי מצרים
 ויקשרם יחד וישיםם בצף אחד של מאזנים ולקח סלה
 א' וישמיהו בצף מאזנים האחר ויכריע הפלה כנגד כלה
 והיה בצקו ויקראו חסומיו ויספרו לו שעתיד לילד מושע
 לישראל נגד המצרים ויכול להיות זה המדרש כוונת הפסוק
 ויקחו להם איש מה לבית שהיו קושרין אותו בצרעי הסמה
 לרמוז להם זה החלוט כמו הגם מסתו שגלמה בו' או
 פ"ג מסה מאזני משפט שסכריע הסלה ואז אנה כל הבן
 הילוד וכו' וכזה ראינו בקרוניקי :

משה מלד ל"ז שנים אחרי מיתת לוי והי' שנת ב'
 אלפים שס"א לזיכרה ביום ד' ז' ימים למדת
 אדר ג' שנות סחיס וי"א שנים כ"ו ניסן ויהי מקץ שנה'
 ימים הביאתו אמו לבחיה בה פרעה ויקראן שמו משה
 ואביו קראוהו ידו ואמו קראתו יקוהאל ואתמו
 קראתו ידו וכן קראו אביו וכו' וקתה קראוהו אביו
 סוכו וישראל קראוהו סועיה בן נתנאל ולפעמים סועיה
 ולפעמים מתייה ולפעמים סופיה ולכלם יש פעם במדרש
 ומצריים קראוהו מוטיס שיון בא"ע פרשה שמים שמהלם זה

בספר עה"א אומר המדרש כי צביותו בן ג' שנים סל
 צרכי צביה אלל פרעה וחרסותיו לקח משה העמרה מעל
 ראש פרעה וישימה על ראשו וימתוהו כלל ופרעה פחד
 ובלעט יען להרגו והס"י שלח מלךך בגדיל צביות
 אדם מהמכרסומים ויען לקחת מרגליו ולשומם צבלי
 אחד ואשם צבלי אחר ולהביא שניהם לפני הנער
 והיה אם הנער יקח המרגליו יהיה סימן שצמכמה
 לקח הכתר וחייב מיתה ואם יקח אש יהיה פסור וכן עשה
 והמלךך הרוואס ולינו נראה סמך יד משה ולקח אש וישמיהו
 על פיו ומצער קתם שפתי ונעשה כדד פה וכדד לפון
 וילל חפשי . ומגדל צבית צביה ופרעה צבי' עד סיוה
 לו י"ח שנים ויש אומרי" כ"ב שני' ואז ילל אהיו וירחאיש
 מצרי מכה אשם עברי שהיה דתן וצבנה העברי המוכה אל'
 משה וירחל לו המצרי הוה כצביו צביו ויחמרי
 ובה על אשהי צבני ועשה בצקם להרגני וך משה את
 המצרי בשם המפורסם ויסמכוה בחוך בני ישראל הממלית
 לחול וילך העברי לביתו נגרש אשהו שנקממה וצבנה
 הסחה ויגד הדבר לאצרים אמי לשיה בצקך שב משה
 שנית למחנה העברים ומאל דתן ואצרים נאים על דבר זה
 הגם ויעקב אליהם וישביו לו סלכרגני פחה אומר וכו'
 והדעו אל המלךך ריאה המצרי והסס צבית האסורים
 ומפקד דינו להסיו ראהו וצבשה השחיסה נעסס ווארו
 כמו שיש ונהסך ההרב על צבאר הקוהפגור וימת משה
 צרה וילך לו אל מלך כוש אשר היה נגרש חוץ מעירו
 לנאה הכבה סייו כי להיות קורקיוס מלך כושי ונל
 מעירו כדי ללכת להלחם נגד ארס וצני קדם היה בלעט
 ושני בניו לשמירת העיר זה כי בהתגדל משה צבית פרעה
 ואז היה עם בלעט אחד מהרסותיו ויגד בלעט כי משה
 פוגה לו ומבקש עשה ואז צבנה לנכות מפניו וילך בו
 עם שני בניו לכות וצביות . בלעט ובניו חוץ כוש
 ויוען בלעט למרוד במלך וישמעו אליו המון העם והול'
 הצביה מומת היידי והחזיקם ועם כשופים החזיק עמם
 זה וצבוב המלך לא רלו שירכס וספיו שלחתי הרבה יחד
 לעולם היה יד המלך על החסותוהו ויהי כי הגיע אליו מסס
 ומאל חן צביוען נתייען משה להיות צביוען נגד בלעט
 וצבוק פי' חדשים יתלן המלך וימת ויקומו צרי צבואיו
 וימליכו את משה עם עליהם וסדר לו לאשה למתת המלך ולהיות
 בלעט מעמיד בצבסיו נחשים ושרפים סביב העיר למשפחה
 לקח משה צני ההסידה ועם סחבולות וע"א הצריס
 הסחסים ועסס וצבולותיו נכסבו צעיר ובלעט ובניו צררו
 והלכו להם ויקס העם וימליכו את משה והביאו לו
 אלמנת המלך וימלך עליהם אנדעים צבית אחרי הימים
 נסרעמ' האלמנה עם השרים נגד משה שגלה לעולם
 משה בן ננע עם הול דבר סר ממומה ופאלו מהס שמיאלים
 עליהם לו המלך אשר מת הנקרא מנחם ולא איהודי בזה
 וכן עשו וימתו ממונת למשה וישלחוהו כבטור ומסס בן
 ס"ב שנים בלחמו מסס וילך לו אל רעואל ויספר לו כל
 המאורעות אשר לו וישכח יתרו ששמה צבנה ממלך כה כמו
 עשהס לפרעה וישמיהו צבית האסורים והס עמד עמד
 שנים ויסרו עתה ממנו . אמנס הס"י בלעט צב' לצוה
 וכלכלה אומה לעולם ארס זה הצבירה לבחיה לנלוס את
 משה האבור ויתמה יסרו ויחמיר חך אשפר סעדין סוף
 חי ותאמר לו הלא ידעת כי אלקי העברים הילל אנרסה
 מאבד כשדים ויחק מספקידה ויעקב מספולר וזה רשע

מן הילול ומחצת סעודה כן נתן לו מיט וייליתו מן האכזרים
האלה ויטלה בעדו ויבהמו משה למי יתרו וילך משה אל
בן למת הודאה לאקויו וירא שם חמה ספור נפשו בנן
והכיר שם המשרש תקוק עליו ויחלשהו ויהי למשה בכפו
די זה המשה ברלו הש"ה בששת ימי בראשית ויהי ביד
לדס והח"כ ביד נתחברת יחמק ויעקב ויוסף מלך מצרי
זלצקו שיד ערעה והח"כ ביד רטולא רחם הרפמיים
זכריהו יונן המלך והעולה יהודים נגד כונה בלש
היועץ השמי קלף המלך נגד יתרו ולכן ברת יתרו לעירו
והביא המשה לביטו ונסעשו בנן ביטו והש"י השיב בו
כה מלא יוכל שום איש לנחשו משה עד ביאת משה איש
האלהים ובראות יתרו המשה בכפו חמה מאד ואז נקן לו
לסורה בחו לאשה ולא מל בנו הראשון כי לא רצה יתרו
ואחר ז' שבט מולד לה אליעזר והיה רועה לאל יתרו
ואתמה בכפו והבהמות פרים ורצים הרבה מאד ע"כ
במדרש ויטאל ליה מלאחי בקרויקין ג"כובסר אביביו:
והואיל ואת על סיפור עייני מדע"ה אמרי להודיעך
בקצרה דעתי על ענין חסרו ותפא אהרן
בשכחת הטעל אשילו שכבר הרחבתי הדיבור בו בספר
הפשיים שני הנקרא ספר גדליה ושם הבחי ב"ח דעות
דבר הזה שאספתי מכל המחברים והבחי שם גם את
חצי עשרה בחזתי לרודיע אליך כוונתי אחרת בו והיא
שה עשה כמעט יותר מכל הידועש שהבחי שם . והוא
ש"י אחר למשה קח את המטה והקני את העדה וכו'
זה שם עדה רומז אל ההמון וקטני אמנה שגא' עליהם
עד מחי לעדה הרעש הזאת כי לפניהם נרין חי להרחות
גדוליה שלפני סקלל שם זקני וחכמי הדור איש נרין
יפי שכבר מכירים אותי ומאמינים כי אבל משה ואהרן
לא האמינו שזכות המטה תהיה כל כך שיזכו להשפיק עם
הוא והלך הטעל עליהם ולכן לא קראו העדה אבל וקיהלו
וגם והלכו אל הקהל ערובה לומר והשמים וההרמתי שיעשו
גדולי שהם נדיקים וראוים אל הנם ולא הרים משה את
ידו ויך פעמים אחד כנגד זכותו ואחד כנגד זכות אהרן
וסקלל והש"י בעם לפי שלא קרא העדה שאמר לו אשר
עשה לכבוד זאת העדה קראם הש"י בלשון בני ישראל
שכחו שם מיוחס ולא האמונה שגם עם הבלתי ראויים
למי מהנהג במדת רחמים . ותפא אהרן היה שיהי
לוי לזכור הדבר אל משה הויל: ונמנה גם הוא בלשון
ידיכר ה' אל משה לאמר הקהל את העדה אתה
ואהרן ודברתם וכו' שהיה לו לקפו ולעשות את המנהג
כי במקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרב כנראה
בקבלת פניה. ועל אשר שאלה למי עמד משה בזה סיני
ג"פ מ' יוס לפי שהשיי פעמים שפחד עבד לווחות
באצותה שניות אין ספק שהש"י היה יכול לכתבם וללמד
חורם למדע"ה בשמות מיום ה' . וגם שלפתיש על
חלה העבל אחר ששים חרונו יח' להאריך
חאו היה יכול להשיב לו כנגד ויפחה ה' וכו' ולכן ראוי
שהדע כי בספר עשרת זקנים מרחיב מאד על השוכנת
זה הספק וליחיותו ישר מאד כעניי אלהע לפיך בקוצר
די ואח"כ אחו' דעי בקוצר אמרי אשר הרחבתי בו ב"ח גדלי'
אזי וזה אומרו לשלם סבות נחבאר שיבת מדע"ה בזה:
אחד מפלה המובג ומעלתו והוא כי ישיבתו עם היה
לאהי בשפת הדברים חתומים ועיונים וליחות הנמלים
השפלים במספר עשרת שם חומר רלשון לורח גשמים

זרה פרטים ליסודות מקרים הנמשכים אחר הצורות
הכוללות הדברים שיתרו: ואיר לבינה האדום היומאים
מן הארץ הויים הכבדים ורעם ובנק וכיוצא לזה הויים
המהכות אשר יתהוו מהאדום הסגרים בנתן הארץ ואינם
יכולים לעלות חצור הנשם הזומחת התיזות כח שכל
האדם ולכן הוצרך משה לעמוד דבר העשרה ימים ראשוני
לשבתה כלשם . ועל זה הדרך עמד עשרה ימים שניים למשן
יוכל להשיב להם . ועל זה הגרמי שמימיים אשר הם ונתקלים ל'י
מדריגות והם לדעת אש הגרמיים שמימיים כמו כוכב וגלגל
וכיוצא מרכבים מהומד רלשון זורה גשמיים ואם הם דומים
זה לזה במספרם כי יש מחלקות בין הפילוסופים והחוכמים
בהחלפות בהנחותם במקומם במדרגת מנהג בהעמדם
במיעויהם בזמנם ר"ל אם הם נשפדים או נחמים ופעולתם
בשפלים . ועל זה הדרך הייתה ישיבתו י' ימים שלישיים
למשן יוכל להשיב עיון השפלים הנדלעים אשר מספרם
י' כמו שאמרו שכלל פ' הגלגלים יש שר הממונה עליו
המניעו ועל זה הדרך הייתה ישיבתו י' ימים רביעיים
למשן יוכל להשיב עיון מה שאפשר מהאלקות שהוא חללים
הידיעה ולפי שהשפירות אשר יוכלל בהם כל זאת הידיעה
הם י' לכן נהאחר עשרה ימים . והבנה השמיים כפי
המיוש וזורה הכמות והוא שבעה השעשם האנושי נמחה
במ' יום ובלו ומאלו ובהשם ק"ח הקב"ה לדמות זאת
ההיה חוש' מדע"ה ללהו' ל'ה צור' ללהו' בזה המספר גם
באלי שמומר משה הוצרך לכך אלה הימים כדי להעלותו
והסבה שלישית כפי לורך קוצר המשיג וגדל המושג לפי
שאיכות הגוברות בזהם הם ד' כנגד היותות ותכלית
כוונה מדע"ה הייתה לקבל עשרת הדברות הכתובים
באצבע אלהים שרום ידיעתם היה עולה לתכלית רוש
המעלות האנושית לכן הוצרך להכניע כל יסוד וליחה עשרה
ימים במספר הדברות . לכן נחמר סידה שיהיה נשמה ולשמי
היות נגדו ומאכלית ושמיה . האחד עשהגבר כח השכל
כבאוי יחלש כח הגופני ולכן לא חלל למשן יתגבר השכלי
והב' היה שהי' מויק החבורות השכל בזמן האכילה
ע"כ בקוצר . והגדלה לי והוא כנוי על מה שאחז"ל
שהקב"ה מתאוה לחפלתן של נדיקים וכן אמרו הבא לישאר
משיעיים לו ולכן חיי אומר שהקב"ה שעלה משה הראשונה
היתה לנורך הש"י שרלה לפרסם חלקוהו בעולם עם מחן
חורה והאמעי"ם היה לנורך ישראל על מחילת שון השכל
והאחרוניים לנורך מדע"ה לקבל תכלית השלימות שאפשר
לאדם וכבר הארכתי הדביר מזה בחבור שעשיתי הקרא
הר סיני . ואשרתי לפיך בקוצר והוא בפעם הא' לא רצה
הש"י להשלים כוונתו עם משה אלא בדרך מ' יום כדי
להלקות גופו אשר חסא בגופניות כי אין אדם לדיק בלרין
וב' ובפרט כי נתגלו בגדו ד' עונות ולכן רצה השם
ית' להלקותו שהעד המזונות חלו הויים למשן לפי יהיה
לו כמו מלקות לכל גופו ובמחיתו ועם כל זה שב לו
מועלת אל כוונת שכלו לפי שכחשו קם זה נוטל ואל זה
הרמו חשבתי שהיה כוונת הויים שניים לרמו לישאר
שהנוק בושק ועבר שהיה למשה בימי המלקות והוא הם
היו חויבים . אמנם בעון הדור נספה הדיק ועליו נאמר
הוא עונותיהם שכלו . והשלשית היו במספר מ' גם כן
לרמו שהקב"ה מתאוה לחפלתן של נדיקים ובראיותו יתנרך
למשה הכין עמלו כל כך בשמי פעמים הראשונים הוא
י"ח שמת פתח לשני וישב למעלה ולהשתלסו יתאר זה עם
תחבולות

החזילות פסל לך וישתלם ככל האפשר והאריך מי יום
 למען לא יפלו ימי טורח משה מהימים שגלגלנו לו והל'
 ישראל וגם כי אין ספק שכל יום היה משה מחלל
 ומבקש יותר שלמות מיום אל יום ע"כ בקורן קן להכס
 ויחכם עוד . במדרש שיר השירים אומר שהגער שביהן
 בבית מירס היה בן גרשון בנו של מרע"ה שגא' והלוי הי'
 לו לפסוק בן משה והיון מולה בתי' יקרא ב"ה ומתא משה
 היה שגשש בנו בומר לע"ז על ש"מגא גלגלו יתרו שביבן
 הראשון מלפניה יהיה לע"ז אפ"ש שכונה משה היה
 לחזור את חופתו למוטב . במדרש עוד . הפא אחר שאמר
 על גר והאובן מרכובת הנשים המאדים והאריך ימים עד
 שדוד המלך הביאנו לשבט בתקופה ואחרי מות דוד שב לטורי
 עד שהלוי היה נביא שאמר גם אני כמך ואחריו חז"ל
 ששאלו שמו וקראו לו לפי שבתקופה שב בהצויה ומלא
 במדרש ב' דרשות ב' שמו . מרים אחות משה היא האת
 כלב בן יפונה ומשה מולד חור . בפרקי ר' אליעזר פרק
 מ"ה וכן במדרש נראה שלקח ב"ג בחיה בת פרעה וקראת
 יהודים בפרק בן סורק גמורה אחר חור הוליד בללל
 בשעה שהמלך והיה בן י"ג שנה כשעליו והיו אביו
 ואביו אביו בני שמונה שנים כשהולידו זה לזה ואין ספק
 שזה היה חור מהבטע ומעשה עם ומדרש יוסף נראה
 שדוד המלך ילא מזרע בללל ואולי ר"ל מלך הכנעני בפרקי
 ר' אליעזר ופי' רש"י בד"ה נראה שאלפסן בן בפרק לקח
 יוכבד לאשה אחר מישה עמרם ומלד להם אלדד ומידד ,
 זכר פרעה בן אחר כשירדו ישראל למצרים מולד איוב
 וכשילאו משה מה ואומר שאיוב וזכרו היה מזרע
 אברהם ושקן בערביא ובן יבמה היה ואיוב ויתרובלעם
 היו מהרשומי פרעה ובחזקה עלה ורחמי' ושהיה ביום
 ה"ס ומתעט י"ב חדש . ורלוי' כחוב כקומעיה יתן שחרי"ה
 היה מראה ספר איוב ודורשו לוקמי ישראל וזה למען
 ישמעו וילמדו כי יש תקוה לכל בוסה בסי' . אומרים
 האומות שהיה בן עשו וי"א שהיה בן זרח מבלעם , זכר
 פי' בלק אומר שגמלא בתרשומי' ב' דתמי' אחרי' ופיהם יונס
 וימברוס ובלע"ז ויחמי' אמברוסיהו ופי' אל' החכמי' עשו את
 העגל בהכחמה והגרוו במזות משה ולזה רמז הפסוק באומר
 שלקח אלפי איש לפי שפיו שקולים כהמנה אל ב' אלפים
 אהנס אחז"ל שפיו נקראו ייטם וימברוס וכן רלוי' ורמי'
 בקרוימי' : במדרש יוגנד בן רכב ומשפחה הרבנים וכן
 הקמי כלם היו עבני בניו של יתרו , וכן בלק אמרו שהי'
 עבני בניו . במדרש אהרן הנבנה לישראל במצרים שמיים פנה
 במדרש כשנכנסו משה ואהרן לפני פרעה נדמו למלאכי
 השרת כי הגדל' ופיהם וזו פיהם כחמה ופיהם כגלגלי
 חמה וחקם כלשמותיה ודבריהם כשלהבת באופן שגלגל
 פיהם על כל רואיהם . במדרש שיר השירים אומר שגילו
 ישראל ממנרים היו ששים רבוא מכן עשרים שנה ומעלה
 ומשם ולמשה היו שמיים אלף . וממה אני מתספר מועט
 כזה . לכן אחרתי פננת סופר הוא וכבד כרחמי הדבור
 בהקדמת חבורי הקדמ ספר עין המין והסופתי קם
 עם קתא אסתחמות שפי' יואמר מהך שתק"ו אלפים ותחתי' ע'
 רבוא וכבד רלוי' מה שאמר חז"ל בב"ב פרק י"ש ויהיין
 ומהאדרין פי' חלק שלא ילאו ממנרים אלא פנים השנים
 מכל ס' רבוא והשאר מהו במצרים בג"י מהמוך למען
 לא ילאו מצרים במפתן של ישראל ויש ראה שסמוקס
 ולכן אני אומר שובם על הקב"ה אינה חוזרת כנראה בבני

משה ומקומות אחרים ולכן ראוי להאמין שגול זה הסך
 ויותר כמדבר ולא נמנו בפרשת פנחס לפי שבאולי עדיין
 לא היו בני כ"י שנים וגם בירושם הארץ גברים אחרי
 אבותם שילאו ממנרים ור"כ וכול לרין שבבניהם ישראל
 בארץ היו המיוחסים כך כחול היה וכוכבי השמים אחר
 לא חוכל להמנות וכן אמרו חז"ל שדבר הכ שמי נקרא
 מדבר פארן לפי שהיה פרו ורבו עם וכן אמרו
 פסוק כי אלה המעט מכל העמים ר"ל לפי שאין אומם
 שלא תהי' מערבה בה מאומות אחרות אבל ישאל
 המיוחסים ובלי מערבות הם יותר מכל אומם כשתהי'
 לבדה והפסם שידוע הוא כי כל האומות הם ע"י וישאל
 הם ס"ה משפחות ור"כ הם ס' פחות מכלם וזה לשון
 הספוק המעט כלומר ס"ה מעט ס' נפשות ואומם ס'
 משפחות נח . ומשפחות משפחות מעטות מדון על דבר
 פפור ועל אומם ס' משפחות מעטת הגורל ועל זה נאמר
 מדימים ישיב' הגורל מלאחי רבתי פרשת מעשי . ויאר
 אומר שחלל בם בנו של מחושלת הימה הרה ללדה במצרי'
 ורמזוהו ויאל הולד ממעיס ונזכר במוך המלכות יורד
 מיכאל והעלהו לפני כסא הכבוד ובחזקה הלילה הרה בכורי
 מצרים . במדלס כ"ז חלוי נגדנה גזרה ללבושיו עבור
 עון העגל וביום י"ז אחר שמו מופיטי גזרה הארץ . זכר
 פרשת פנחס ערב רב שאלו מצנות שמוען והיו סבה לעון
 בעל פעור בפרק חלק אמרו שבלעם היה בן י"ד שנים
 כשנכנס ויהיה בן בעור בן לבן . בפרקי רבי אליעזר כ"כ
 קרח שפיר היה לפי שגמלא אחרות יוסף במצרים . זכר
 פי' הרומה אומר בשעה שהאמר שם קם לו חוק ומשפט
 משה עשה הפרעה לישראל כי לא נעשה במצרים חלל
 חיתוך בימי החק"ל למען לא יהיו חלשים ליניאחס בפרק ר'
 אליעזר פרק ח"ג יגיון מבבב אפרים ר"א ששבו בתחב"ן
 קקן וחשבו והיו מופים משגולד יחקן ומתרו את הקן וזה
 שאמר דוד בני אפרים נושקי רומי קשת הסכו ביום קרב
 וזה שאמר מצרים הגנוס יכול להיות אבל במקום אחר
 מלאשו שאנשי גח הגנוס והרואים ממדרש ולא נח דרך
 ארץ פלשתיים כי קרוב היה הדבר אשר עשו אנשי גח וד'
 נביא שקר לישראל במצרים והוא רבים מהם וילכו
 מצרים אחרים והגנוס ואומר המדרש שהיו מתי' אלף
 ים אומרים שהעלמות ישיבות שהי' יחזקאל היו אלף
 אמרו חז"ל שהחורה נקמה ביום שבה שהיה כ"ב בחדש
 השני ליניאחס ממנרים ובחדש השלישי נחמו עשרם הדברות
 ובחזקה הסמה מ' החשוך . במדרש פרשת במדבר נראה
 שכל שבט לוי ואלדד ומידד נכנסו בארץ . בזוהר פרשת
 קתא אומר כי משה מת ביום ז' אדר והארץ יום ר"ח
 אב ומרים ביום י' וכן נכלס שנתה אחר רבעים ולא נקברו
 יחד לקובת ישראל : ונפרשת מרומה אומר שיוסף ומשה
 דודו מתו ביום שבה בשעת המנוחה וכנגדם נקברו לומר
 ב' פאוקים של דק סך כל אלה השנים מנייחא העולם עד
 יניאחס מצרים עולה ב' אלפים מה"ל כל אלה השפנות
 והעניינים שפי' עדי הכה רובם כמדור עולה רבם ויח"א
 אשר הם כחבו מה שאלו ושבקלו מאגדות ומדרשות
 כשתפוזרים ביום השיחא סדרי :

יהושע היה בן ס"ב שנים ששקל הסורה ממרע"ה

היה שנה שני אלפים ספ"ה לבריאה ויהי'
 משבס אפרים : במדרש רחב יהיה בנה י' שנים כשילאו
 ישראל מצרים וזמנה כל מ' שנה שעמדה ישראל במדבר וכן

כאלה בנחמים פרק י"ד וסיפה אמת יהושע והיה להם
 בטה ויאלו מהם ה' נביאים כנראה ב"פ דמגילה ורס
 ירמיה חלקים מהחיים הממלא שם צדק נביים יחזקאל בן
 עזריאל חף תורה הנביאים בחדש פנחס וכלל היו
 הסוגלים שגלה יהושע :

פנחס לא ידעו ימי חייו כי האריך ימים מאד וקבל
 הסוד מיהושע בשנת מותו שהיה שנת ב' אלפים
 חמשים ובריאה שיצאו שם עמיאל למסע יהודה מ' שנים
 אשר היקף אחרי מותו היה מעשה פסל מיכה ומעשה פגש
 בגבעה אשר ביום כ"ג שבט נהקצו ישראל על זה ואלף
 איש מצמיין לא רצו ללמס עם ישראל והלוי לאוי רומייה
 כל זה בחדש ו. ובימי שם פ"ג אהוד בן גרה למסע
 צמיין כ' שנים ואחרי מותו היה כרעב וכביעה אלימלך
 ונעמי מה"ו ואלמלך היה אחיו של שלמון בן נחשון בן
 עזרא שמת אחר יהושע ובימי שם גם כן שמגר הכהן
 ה' שנה בימי שם ב"כ דבורה וברק למסע נפתלי מ' שנה
 ג' שמוס היה לברק מיכאל לפירות ודע כי אשילו שאם
 פסולה לזון עם כל זה שארי דבורה שיראל קליהו עליהם
 ויש אומרים שהיה מלמדה לתופסים ויש אומרים
 שהתמחה על נ' הדבור בנ"ג אהרו חס"ל לפני ציו
 דסיכאל למדו תורה בירושלים בימי שם גדעון למרה
 פתח מ' שנה בימי שם אלימלך בן פלגשו מ' שנה
 בימי שם חילע למסע יששכר כ"ג שנים בימי שם יאר
 למסע משה כ"ב שנים בימי שם יפתח למסע מנשה ז'
 שנים בימי שם אבן הוא בועז למסע יהודה ז' שנים
 במדרש בועז היה בן ק' שנים בבואו אל רוח וביום
 אחרתו מת והיה לו קודם שיאחז רוח ל' שנים ולי' שנים
 ואחרו שעבד בנו אבי ישי ויור מתי' שנים ואומר
 יצחק עולם ותמותה כי שלמון הוליד בועז בשנת מ"ב
 אחרי יואח מלכים רוח וערפה כלת נעמי היו בנות
 פלון מלך מואב בתמותה במסכת הוריות ה' בן בנו
 אל בלק ובסבלתו רוח ללקוח בשדה היתה בה מ' שנים
 ואלכריה ימים עד שראחה בלמס על כסא מלכותו וערפה
 היתה אם גליה הפלשתי ובימי שם אילון יאחז זבולון
 מ' שנים ובימי שם עזרון למסע הארמים ח' שנים ובימי
 שם משון למסע דן ז' שנים במדרש משון היה חבר
 עמי רגלו ובימי מן כוז' בן בוקי מוצע אלעזר והלך
 פעלה כ"ג לזרע איתמר ועלי ה' הראשון ואזייה האחרון
 וזאת שלמה חזרה לזרוע מוצע אלעזר ב"ב פ"ה אימיה
 דמשון קקאה ללפניות ופח אחיהם פתיק עלי
 סיכין קבל פנחס ב' אלפים חמ"ל במדרש הויה מצמיין
 שהודיע לעלי יוסתה קבל ושביתה הארון היה שאלו :
שמעון הנביא הלוי קבל פעלי שנה ב' אלפים חמ"ל
 ויהי בן ז' שנים בשנת עלי במדרש הויה
 מוצע קרח ואמו חנה היתה בה ק"ל שנים כשילדמו
 והתחיל לתפוס ישראל בשנת קבלתו כחורה מעלי והיה
 שנה ל"ט ללידתו ושם י"ב שנים ומס ביום כ"ח אייר
 שנת ב' חמ"ב וכל ימיו היו כ"ב שנים ליקוח ספר שמואל
 אשר אברהם ושרה היו עקרים פ"ה שנים רחל י"ד שנה
 מוס י"ט שנים ומי ואני אומר שגלוני יש פעמיים במדרש
 בן י"ט שנים היה שאלו כשנתה ומלך ז' שנים ויש
 לפרשים כ' שנים ו"א י"ז שנים בן י"ט שנים היה שאלו
 שסגר סהניס דנוב וכו' בפרק שמואל הביא את ארל
 ה' לזכרון וי"ל ששב הוא גנחו' . האשה ששאלה בואו

לפני שאלו היתה אמו של פנחס י"א : יצחק כ"ב חמ"ב
 פ"ג וסיפה שמה נפרס חסי ונשים שגלו עם פנחס
 לשאל בואו היו אבגר ועצאא בעל העקרי ח"ה
 מ"ו מרחיב הדבור באופן מסתק על ענין השם שגלו
 יפה במדר' שמואל מת לפני מות שאלו ז' חזרי לא נמל'
 מלך ושופט בשבט ששמו ז' עבוד השם כזבי בה נור
 דוד נמשח שנה שנים למכות שאלו ויש בן כ"ט שנים
 והתחיל מלכותו בשנת חמס"ד לייס יח"ל לביטחון לארץ
 ואחר ל"ו שנים למלכותו מלך הארצות . ביום ברכות
 אומר מפיכוסם בן שאלו היה רבו של דוד וכן אחיו של
 רכב מובקב הויה עירס הויה הכהן ונחן וכן מעשרותיו
 בשופט קמן אומר דוד היה קרלה יתא כרים וכסותו אביהם
 היה כ"ג למלכות אבשלום וכן ונכנס אחיו לזוק כסא
 ונחן הנביא וגד החוזה היו נביאים אמיס דודד וקקאה
 מלכה בת עזאל כנראה בכתר פ"ה תוספת פרק הויה
 הסולך למלכות ביום דוד היה נחן לאשור גם מוחל ביום
 ו' סיון אורי' נחן גם לאשור וביום כ"ד אלול הובאה בת
 שבע לדוד וביום הכפור שאלו עמו ובהקדמת הזמר יש
 לזרע נאה על השם דוד בלמסם סנהדרין פ' סוכה
 ומורה אומר בה שבע הויה בת בנו של אחיו של ונת
 בן ל"ג שנים והיה לו ח' שנים כשולד אליס בת
 וגם לו ח' שנים כשולד בת שבע בקו ולה שש שנים
 כשולד משה שלמה וכלל זה מביא סוקים וסדרת'
 הדרוש במדרש היריד ה' נדקף מפני שאלו שלם לזרע
 ואמו ואחיו לעמד עם מלך מואב לומר בשמות ה'ה
 שיה לו כי מלך מואב הרג כלם זולתי ח' ממחזי ב"ב
 לארץ עמון . כדלע עלה שאלו אומר בכתוב דוד ונת
 אבשלום בנה ה' אביהר עובד בעמלה הויה ונת
 באורים ותומים וסחלק אביהר ונכנס לזוק והסדרו שלם
 יאקומו חבל חלל מועד דמשה ואם סירד בימי ונת
 הכתשה דל' יאחז ושלמן היו בנתה בלשון ונת
 סימן עד כ"ה שנים עולמים דוד קקן להביא ונת
 שיאמרו בשנת הויה ליה קקאו בשמו וחי' עד אל הויה
 במשיח וכן הערבים שיאמרו סירד ל' כל הארץ הויה
 ואמר כל העם חמ' וסל ל' אבסס הארצה חקק
 משמרות כהונה וליה סודר כל הביים ומלל כ"ד אלפים
 לים משוררים והמה ז' אלפים מגרים בכל יום פ' ויש
 אומר איש עזולמי ובסו חירס ריע וחותה של יהודה הארץ
 ימים מלד עד שהיה מירס מלך זור אהוב שלמה ויהי
 יומר מאלף ומאלים שנה , מודע מירע מירס הויה ה'
 בעל אמו של נבוכדנאצר :

אהרן השילוני קבל משמואל שנה ב' אלפים
 חמס"ב לבריאה שזו מת שמואל
 ואומר ב"ב שנים מיואלי מלכים ורלה אח עמרים : שלמה
 היה בן י"ב שנים כשהתחיל למלוך ומלך מ' שנה וסמיה
 לבנות הבית בשנת ז' למלכו ובסוף עשירית מלכה
 ה"א שנת ב' אלפים חמס"ל ללידה () למתן ספר ויפוח
 מלכים . בימי היה לזוק כ"ג ועוד ואחיה כשילעו נביאים
 כשהתחיל לבנות את הבית לקח את סרפה לבנות ובעת
 זקנתו יהיו הסו אל לבנו וספרו שכל אחד בזה מכותה
 לאלויהן ומעלה עליו הכהוב כללו הויה סקריד ללליל
 האמס בסוף ימיו סרפה עליו רוח הקודש ואמר ספר משי
 סיר השירים וקסלו : שמעי היה רבו של שלמה וכהיה
 מי לא לקח בת פבעה לבשה סנהדרין פרק ב' כש
 מלמס

שלמה את בית פרעה ירד גבריאל ונען קנה בים והעלה
 עליה שרמון ועליו כננה עיר רומא . והיא אומר שפני
 הקרויני לא נראה זה כי כבר נבנה וטול לכתם שבימי
 שלמה נבסו יעו מן השמים ונתגדל רומא וזכה חומה כביבה
 לראיה מפרש א' שאומר עם רלוות שבני ביה שמה האוכלי'
 על שלמנו היו ע' אלף והשעורה שהיה נריך לכוסיו היה
 מחמים אלף מומולי למד יפולו מלבד כך גדול שהיה
 נריך לכלכל הכהמות מהחמים הבאים בכל יום לשחר פניו
 או לשאת מנחה וכיוצא פסחים פ"ו כל כסף שבעולם יוסף
 לקחו וישראל העלוהו לארסם ונחמוהו לדוד ושלמה בניין
 הבית ששק מלך מרים נעלו מרהבעם זרח מלך כוש נעלו
 ממנו אסא מלך יהודה נעלו ממנו להדרימון בןשמרימון
 בני עמון . נעלו ממנו יהושפט נעלו מהם בנחריב נעלו ממנו
 אחיזה נעלו ממנו פסדים נעלו (ממנו) מלדקיהו פרסיים נעלו
 מהם יוניס נעלו מהם רומיים נעלו מהם , הרב אבא
 הבין דוד לשלמה בנו לנורך בנין הבית היה במשקל
 אלף ומחמים ושלשים פעמים אלף אלפים דוקטין' זהב
 אצל שלמה לא שלח יד בזה אפילו פרושה אבל לקח אחר
 תחמיו כחב אבסיביא דרפירלייני ס"ט פ"ד שהכסף שהבין
 דוד היה אלף ומחמ' אלף אלפים לוח והבדורני' היה י"ח
 אלף פעמים אלף אלפים לוח . ויסופין ס"ז פ"ב אומר
 כי שלמה הטיף לקבר אביו כך רב זה ונשקף לואחר
 ס"ח שנים בהמסרך הורקוסו מבית השמונאי להעלות
 שעליו אנפיוסם המלך פחה המערה הירא והוליא ממנה
 שלשם אלפים ככר וכן פשה אח"כ הורדוס ואין שום אחד
 מהם נכנס בקבר אמנם אחרי הימים רנה הורדוס נכנס
 תוך הקבר ושלה בלילה בהמבא שני נערים והוא המתיין
 על פחה הקבר וילא אש ושקף הנערים והוא ברה אח"כ
 צאה על הקבר בנין יום ופעל כל זה מאלו והלחה כל מעשיו
 ילאו לרעה :

בית המקדש הוא באמצע הישוב לא באמצע השווי
 כמו שחשבו קנה האלמים וירושלים
 יאנו באמצע א"י כי ארץ ישראל הוא ח' פרסה על ח'
 פרסה ויש י' פרסאות מירושלים לירדן שהוא א' מהקצוות
 בצדק בהרא דזבחים ובמסכת תמורה אומר שסנכני
 ישראל לדרך העמידו המקדש בגלגל כ"ד שנים ומשם הביא
 הארון לשילה ופס עמד שש"ס שנים והיה בנין בנין של
 אבנים למטה ויריעות למעלה כמפת עלי נחרב שילה ובאו
 לקצו ובנו שם כמו מקדש וכמפת שמואל נחרב טוב ובאו
 לגבשון ופס באו לבית עולמים וילאו בער וגבשון כ"ז
 שנים ומן היום ההוא נאכרו כל המקומות להקריב אלה
 בבית הבחירה : אם אמרתי בני ליייר לפניך בנין בית
 המקדש ליריך הזמן והמכבה אמנם דרתי לערבו לפניך
 בקיורו כפי רצו שחזיתי להרמב"ם. בית המקדש לא הי'
 בנימור אלא מפואע והיה מרובע ומחלו ח"ק אחת לכל
 רוח וכבר ידעת שלמה הבנין הוא ו' פסחים ואחת הכלית
 ס' פסחים והספת ד' אבנעות גדולות וריפין ע"ג כיפין
 ד"ל מערות היו בניוים מחמתו ממי אהל הפומאה השערי'
 שהיו לו א' למערב וא' למזרח א' לפנות וב' לדרום וכל
 שטח רחב י' אמות אצבעו כ' והיו להם דלתות לפנים
 שהאמה הים לו חיל עובי גבה י' אמות הים לו חומות
 עזרה לפנים מחילי הסביב גדולה חרבה קכ"ז אמות
 ורחבה קל"ה אמות ו' פערים היו לה ג' לפנות המוכים
 למערב א' למזרח מעון באמצע כנגד קדשי הקדשים

וארצה ורחבה כשערי החומה והיו להם דלתות מחומות
 זהב חוץ משער מזרח שהיה מנזרה נחשת קלל והוא הנקרא
 שער העליון או שער נקמור ולפני העזרה במזרח היה
 עזרה נשים שהיה ארוך קל"ה ורחב קל"ה אמות וד'
 לשכות היה במקדשתיה א' לשכת הנזירים ששם מגליחם
 שפריהם ומנשלים שלמים ולשכת העלום שהיה שם עבלי
 מומים רואים שהעלום הם היה צבא מועלת היה פסול
 למזבח ולשכת המזרחיים ולשכת שמן ויון היחה עזרה
 נשים מוקפת בזומרה כדי שיהיו הנשים רואות ולא יבואו
 עם האלמים בערבוניה וביה גדול צד זאת העזרה בצפונה
 מן החוץ ויון העזרה והחיל והיה בניו כיפה ומוקף
 רובדין של אבן והוא נקרא בית המוקד והיו לו שני פתחי'
 אחד לעזרה ואחד לחיל וארבע לשכות היו בו שנים בקדש
 ולשכת חיל והם לשכת המלחים ולשכת עושי לוח הפנים
 ולשכת האבנים הגגרים מפני שסול או שקוף ומלשכה שבה
 היו יורדים לפניה והיה היורד הולך במסכה ההולכת
 תחת המקדש כלו והנרות דולקות ממיד מכאן ומכאן עד
 שמיגיע אל בית הכבילה ומדורי' וצית הכסא היו שם מלאו
 נעול כימן שיש שם אדם כשאלה היה נכנס בשער מזרח
 חיל הבית היה ממלך עד סוף החיל בשוה ועליו מן
 השל לעזרת הנשים בפרט שער מעלות והולך לכל עזרת
 נשים בשוה וממנה עולה לעזרת ישראל במחשש שער מעלות
 והולך כל עזרת ישראל בשוה ושמונה לשכות היו בעזרת ישראל
 והם לשכות שהיו נטחים שם מלח לקדש' ולשכת הפרוה ששם
 היו מולחים עורות הקדשים ועל הגג הי' בית הטבילה לכהן
 גדול ביום לוח כבוד לשכת המדורי' ששם היו מדורי' קרבנות
 קדשים ומשם מסבה עולה לגג הפרוה ולשכת הגדת שבה
 יושבת כההדי' גדולה חתי' בקדש וחתי' בחול ולה שפתי'
 והמסדורי' וצדדי' בחלק החול ולשכת אבנה ששם היו
 בור מעמלים ממנו בגולה ומשם מספיקים מים לכל העזרה
 ולשכת העץ הנקרא לשכת סלדרין לשכת פחה המלבית
 לשכת עושה הכיפין ומעזרת ישראל היו עוליים למזרח הכהנים
 כמ' מעלות ושם היה הדופן שכל אוחה המעלות היו הלויים
 משוררים בשע' שאומרים שירה על הקרבן ועל כל מעללי'
 היו משוררים שיר המעלות א' כי כ"ו הם ומלך עזרה
 הכהנים מבין האלום והמזבח היה ביה עולה משם ארצה
 כב' מעלות והיכל והדביר היו בשוה עם האלום וכל
 מעלה מאלו שזכרנו היה חצי אמה (ושלוחה חצי אמה)
 ולשכות אחרות היו שם תחת עזרת ישראל פחומה למזרח
 נשים ששם היו הלויים נוחים הכמרות והגבילים והמלגלים
 וכל כלי השיר , נמלא גובה קרקע הייכל על כל קרקע
 שער המזרח של הר הבית כ"ז אמות ומלבד זה היו בבית
 סמוכות לבית המקדש שם העליות עלי' זו על זו ששם
 היו ארבות בית ה' וכל דבר קודש ועם הליכות המקדש
 אה הבית סביב בני' לדיו וגם חלום והם היו חדרים
 שנעשו במקומות הפנימי' שבין הכהנים שהיו פ"ג בדרור
 ופ"ו בלפון וא' במערב ובתים אחרים היו בחד' קבני'
 ללוים ששם היו אוללים ופוכבים כשלא היו משפחים
 במשמרות . ודע שבכל הלילות היו שומרים המקדש לא
 מפחד האויבים והלסטים כי אום מפני הכבוד והיו כ"ד
 משמרות הכהנים בני' מקומות בפנים והלויים כב"ל מקומות
 מבחוץ וממנה היה עליהם הנקרא אים הר בבית שהיה
 חוזר על כל המשמרות ואבוקות דולקות לפניו ומי שמלא
 יסוף נכסו במקלו ונשקף בגדיו אה יראה . ודע כי אמרו חז"ל

קדושות היו ב"ח זו למשל מזה וזה א' בעירות המוקפו'
 חומה שם מקדשות יורח מעיירות שבהם לארץ ומשליחין
 מתוכם המורעוים ואין קצבים בחוכם מה אם אינו
 נכחו או מלך ב' ב' ירושלים על שאל העיריות המוקפות
 שאוכלים קדשים ומעשר שני לפנים מחומתה ואין
 פליטים בה את המה ואין מעבירין בחוכה עממות אדם
 ואין משפירים בה בחים ואין נוחסין בחוכה מקום לגר
 טושב ואין מקיימים בה קצורי חוץ מקברי בית דוד
 ונביאים ואין נופשים בה גנות ופרדסי' ואינה נזרעת ולא
 נרדף' שמה הסרה ואין מקיימי' בה אילנות חוץ מגני'
 ורבים ואין מקיימי' בה אשפר' ואין מוציאים ממנה זרין
 וגזוזטרות לרבות הרבים מפני אהל מועדה ואין עושי'
 בה כבשן מפני העשן ואין מגדלין בה חרנגולת
 מפני הקדשים וכן לא היו הסהרים מגדלים חרנגוליים בכל
 ארץ ישראל מפני הסהרות ואין הבית חמלם בה ואינה
 משמחה בגביע' ואינה נעשית עיר הגדחת ואינה מביאה
 עגלה ערופה לפי שלא נחלקה לשבתי'. א' א' א' א' א'
 היותה על ירושלים שאין זבחי וזבחי דרות יולדות נמכסין בה
 ולא היה נכנס אדם בהר הבית ומקלו בידו ולא מנעלים
 כרגליו לו טענה לרבות בסדינו ולא ירוק בהר הבית אלא
 גבלישו בכסותו ולא נכנס שמה אלא לדבר מאוה. ד'
 כי בחיל על הר הבית שאין ע"ה וטמא מה ובעל דה
 נכנס שמה. ה' היתה בצומת נשים שאין טמא יום נכנס
 פס וזה אסור מדבריהם. ו' היתה בעזרת ישראל יורח
 מעזרה נשים שאין מחוסר כפורים נכנס שם וטמא מה חייב
 כרת. א' היתה עזרה כהנים שאין ישראל נכנס שם אלא
 לערך שחיטה מביאה ומנוחה. ח' אין האולם והמזבח
 שאין בעלי מומין ופרושי ראש ומחוסר בגדים נכנס שם.
 פ' הכולל שאין נכנס שם אלא רחוק ידים ורגלים. ו'
 נקדש הקדשים שלא נכנס שם אלא כ"ג ד"ס ביה זוט
 כסור בשעת העבודה, וינה אחרי שהלגנו לפניך זורה בית
 המקדש בקצור בחרתי לערוך לפניך זורה כח שנתה כי
 עמי ה' אלהיו עליו וזה כי בקשו פרעה ונבוכדנצר ליטב
 עליה ולא יכלו כדברי חז"ל. ששם מעלות היה לכ"ג וכולן
 נכונשו' באבנים סובות ומרגליות לבנה ומכורכמות אילולי
 חמרים מיפות אופו וב' אבנים של זהב היו על ב' ידי
 הכהן והיו מלאים מכל מיני בשמים ועל כל מלה היה
 ארי ושאר מלך ימין וכן בשמאל יבד האריו' היה כחוב
 פסוקים שונים על אזהרת השמש ובהם גבליים החמוצים
 מחאורי הכהן כשהמלך היה רואה לעלות היו האריות
 שופטים ידיהם והסורים נכניסים בחוץ שהמלך היה
 נשמן עליהם ושולה וכפעלה כל המעלות היה שם חמין
 על כסף ומושב המלך על הכסא ועל כל א' משני האריו'
 שנמעלה העליונה ים עמוד אחד של שיש על ראשה
 ויונה של זהב עומדת גיטיה וטומת ס"ח על צדדי המלך
 הארי של זהב שמאל היה טושב ידו וימין השמרה על
 ראש המלך ומיד פ"ו. שופטים השגרים אלו נכניסים למעלה
 מראשו ויטוים כמו ארום עליו. ועוד היו על כל מעלה
 ומעלה לפי הכסא הוחס מחלות עם ספרות היונו כראשו'
 כסור כנגד הארי בשנים זכב כנגד מלה בשלישית נמר כנגד
 גדי, כרביעית דוב כנגד לבן, בחמישית נשר כנגד אשר
 ויהי עולה ציניהם לרמוז שיהיה שמים שלום ציניהם. ורואי'
 להציג לפניך מה ששפתקתי מספר שבט יהודה והוא כי
 צ"ח. מרקו קינשולו וטובם הרומני על טרי יאודה וירושלמי'

כחב שתי עבודת ב"ח וביניו חלוק ב' חלקים והם חומת
 הבית שהיו י' דברים וזה אבנים ארזים ברזים אלוונים
 היינו קולני ועמודים גדולים מהם זהב כסף נחשת ברזל
 ברזל מרגליות מקום הבית על הסר זהב קמחיה בונם
 הבית דשלתה הוללה הבית דשלתה מדת הבית דשלתה וביניו
 שני ושל הורדוס בתי הבית משלפסם פתחי הבית כלי
 הבית משרת הבית דשלתה קדוש' העבודה ולפי שראשי'
 זו אופן עבודה זוט כפור וקרבן פסח בעניינים שאינם
 כחובים בספרי יהודים בחרתי להודיעם אליך פה בקצרה
 לפי שיהיה יפה בעיני אופן קרבן פסח. כשמגיע ראש
 חודש ניסן יואלים ראש בחנות המלך והשופטים ללכ
 סביבות ירושלים לכל מי שיש לו מקנה ארץ ויקר למכר
 להביאו כדי שימאל לעוליו רגלים לזביחה ולמאכלה וכל
 מי שלא היה צל לזמן הקצוב ממתימן ממונו ולכן היו
 ממחר' וזכאים אל כהול סמוך לירושלים כך כהול אשכנז
 על שפת הים ומכסים על ההרים והגבעות הסם ובהגיע
 י"ד לחודש היו ממוים עולים כל מגדל גבוה שבמקדש
 ויורקים בחלוצות ואומרים הגיע זמן שחיטה הפסח ויחפץ
 הסם לובשים בגדי מועד ובהם העזרה גדולה היו עומדי'
 י"ב ליום מבחין וגזרי כסף בידם להסירו' בנגמ' שלא
 יזקק זה לזה לרוב המסירו' וכן שלא יבאו לידי מחלוקת
 וי"ב ליום אחרים שפנים להזכיר היואלים אחר עשייתן
 הקרבן וכפרושים שניכנסו בעזרה מה שיהיה די היועלים
 שמה העזרה שלא ינכסו יותר אז ובהגיע אל מקום השחיטה
 היו שורות הכהנים וביד כל אחד קף של זהב וזכר' אחר
 עם כפות של זהב וכל זה אצל הסדר המספר' והסבן שבראש
 העזרה מקבל קף אחד מזה השחיטה וטומה לחזירו וכן
 מזה לזה עד מקום המזבח והסבן שבראש המזבח היה
 זורק הדם ומחזיר הסף ריקס וטמנה לחזירו וכן מזה
 לזה עד סוף בחוץ שכל כהן היה מקבל קף אחד מאלה
 ומחזיר אחרת ריקים והיו כל כך זרזים בעבודה. א'
 שהיו הכפופים לראות ראות כחלים ביד גבור ולי יום קודם
 היו מרגילים עמ' בעבודה זו כדי שלא יטול מחשול בהם
 ופס שני עמודים גדולים ונבזים ועליהם שני כהנים
 חוקעים בחלוצות של כסף בחמלם הקרבן כדי להשמיע
 לכהנים העומדים על הדוכן שיאמרו הסלל בקול ובכלי
 השיר ואחר השחיטה היו הסוללי' סביב מלאים שני ברזל
 ומזלגות לחיות הקרבן ולהשפיקו והיו עם הגדודות של
 מקלות שהעדר מזלגות בקיר עמי לקח מקל אחד על
 כהשו ועל כסף חבנו ומפשים וטמן הם שראוי למזבח וזי'
 והכהנים בעת חותם העבודה היו לובשים אדום שפת
 הדם ולבוש קצר עד השוק ועמודים ימתי ובמי יד עד
 שרוע לבד כדי שלא יפגשו בשעת העבודה ועל ראשו
 כובע קטן ושלם אמות מנחת קצור סביבו ועל ראש כ"ג
 היו סביבו מ' כריות מנחות לכן והיו קולות הסלל
 והריות נשמעות למרחוק מאלד ושערי ירושלים היו עומדות
 פתוחות בליל פסח הזה מפני כבוד עובדים ויבשים כי רבו
 מלד ואמרו לי יהודה' שפעמים היו כלבים יבולאי מנרים
 וכו'. אופן עבודה זו היה הסבור לוי אחריו על אהל
 אמונו עליהו ואלהו מן בית המקדש וקאת ממנו ראשי'
 בעיני ותמתיה במלוד מאלד. ז' ימים קודם היום ההוא
 מטיינים בבית הכסן גדול כסאות לאב בית דין ומליה
 ולכ"ג וסגן הכהנים ולמך ושכנים כסאות של כסף
 להסדרין וכן הכהנים קם על רגליו ואומר לפני דברתי

בנשים ותוכחות ואומר לו ראה לפני מי אתה נכנס ודע
 שאת האחד הכונה מיד תפול והמותו תאבד כפרת ישראל
 ופני כל ישראל חליון כך לכן חפש לדרך שמה יש כך
 עון אשילו קל וכן חקור בלחץ בבהיט בזה והוא משיב
 כדבר חפש ופשה חכמה וכן הוא [מחבר] לחיו כההיט
 שכל אחד ואחד מה שידע בחבירו ובעצמו וכלם מבקשים
 להסתר מכל עון וגם המתך אומר לו דברים רבים ומובני
 עץ הבחנות אחר זה מכריזים מעט ללונתו ולשפה שלו
 בחקדקט וכל העם קמים והולכים בזה הסדר כי כן ראיתי
 בעיני ברחשונה הלולים לפניו כל שהוא מזרע מלכי ישראל
 ואחריהם כל שהוא מלכי בית דוד וכדור לפניהם
 האומר הנו כבוד לביט דוד וכלם צדיק וכן ואחריהם
 היו בלוי כל שהוא מזרע יו וכדור לפניהם האומר הנו
 כבוד לביט הלוי והיו אלפים וכל סגניהם לנשים בגדי
 משי שכלה ואחריהם כ"ד אלף נשים לנשים בלוי בגדי
 משי לב ואחריהם המשוררים ואחריהם המנגנים ואחריהם
 חוקטים הזמרים ואחריהם השוערי ואחריהם עושי הקפוח
 ואחריהם עושי הפרוכת ואחריהם השומרי ואחריהם האמרכלי
 ואחריהם כמ' אקרא קטפולת ואחרי' כל אשוי עושי מלכת
 הקודש ואחריהם שבעים הסדרין ואחריהם מלחם הכהן ופניה
 כסף בידם לפשות דרך ואחריהם הכ"ג וכל היותר קרוב
 אליו יוסר תשוב ואחריו כל זקני הכהונה שנים שנים ובראש
 כל חונת היו ראשי ישיבות שומדים ואומרי אשוי כ"ג
 בואך לשלום להתפלא ליערבו שימינו ווכל לעסוק בחבורה
 ובהגיע לפתח הר הבית היו מחפלי על קיום מלכי
 בית דוד ועל הכהנים ועל המקדש והיה הקול כל כך
 חזק מרובו העם בצנות אמן עד שהשקות הפורחות
 בצליל עופלים לתוך וחו הכ"ג משתחווים מלחם הכהן ופניה
 בצבים ויראה וב' כגני כהונה מוליכים אותו ללשכה שלו
 ופך פירש מכל אחיו כהנים וכל זה כניסתו אבל בלאתו
 בשלום היה הכבוד כפלי כי כל העם עובדי לפניו וביד
 רובם הצוקה של עושי לביט דולקות וכלם לנשים בגדים
 לבנים וכו' ההלונות מעימות בראיה ומלאות נרות והספרו
 לי כהנים כי רוב השנים לא היה כ"ג יכול להגיע לביטו
 קודם הגות הלילה מפני דומק העם שהיו רבים מאד מאד
 ואשילו שהיו כלם מתעני' לעמו הולכים לביתם עד
 ירדו אם ויכלו להגיע לנשוק ידי הכ"ג וביזה שאחרי
 היה עושה סעודה גדולה ויום טוב ומזמן לקרוביו לפי שיאל
 בשלום מן המקדש אחר זה היה מלאה לצורך ועושה לו
 לוח זהב ויכתוב בו זה הלשון פתוחי מוחס אני פלני כ"ג
 בן פלני כ"ג שמשתי בכהונה גדולה בבית הגדול והקדוש
 בשעודה מי עשיתי שמו שם בשנת כך וכך ליערמי מי שיכתי
 בשעודה זו וזכה בני אחי לעמוד לפניו לפני' ובעל
 שבת האקש הוא לרומא , ויירשורם סתלק שלח קופיאה
 שמת לאלפונכו מתך ספרד . רחבעם מתך י"ג שנים אחימתן
 כ"ג ושמייה ועדו נביא'ס . במדרש פדו היה הנביא
 ששכנח לירבם הנביא שקר ששטיב הנביא אמת לצומרון
 היה אמתייה כהן בית אל ויש אמרים שהיה גרשון בן משה
 והנביא אמת היה מיכה ויש אומרים שהיה עדו :

אליהו התשיב קבל מאחיוהו השילוני קרוב למת

מלכות שלמה והוא שנה כמו ב'
 אלפים התקכ"ב לנביאה. יש ספרות שמונים במדרשים
 לדעת מי היה זה אליהו ועיין בחוספות בצאעל סרק
 המקבל שמהריבם בזה כי י"א שנה מבבב גד מנד אביו
 ואמו וענימין ובילמדנו אחר שהיה מבבב בנימין ומיושבי
 לשכת הגזית ודר בירושלים ובפרק המקבל נראה שהוא
 כהן ובפרק יש נוהגין נראה שאינו פתח ועל האמת רוב
 המכרשים וכן כל ישראל נהגו לומר פתח הוא אליהו וכל
 זה הדבר שאמר גימקו . ב"מ פ"ט נראה שהחיות שיהיה
 היה משיח בן יוסף חוספות סגנייה פ"א אומר כי כאשר
 ישראל הרגו הושבי גלעד עבד מעשה פלגש הוא היה
 דר עם ולרוב דקתו נולד . יהודים בן יהושפט מתך על
 ירשול'י מבבב בניס יהודע ה' כ"ג והלירה נביא אהאב בן
 עמרי מתך על ישראל כ"א שנים אחיוהו בנו מתך ב' שנים
 יורם אחי אחיוהו מתך י"ב שנים וזה' שאמר המדר' פי
 ויבב שליו מיוסף ו' שופטים לדיקוק ו' מלכים ששים
 עלה אל האלקים אליהו שחנ' אלפים מ"ז לנביאה שהיה
 שנה י"ח למלכות יהושפט מתך יהודה וראשיה מלכות
 יהודה בן אהאב מתך ישראל ובדברי ימי' נראה שנה מבבב
 אליהו ליהודים בן יהושפט מתך יהודה שנה ג' אלפים ס"א
 ליערמה ובסדר עולם נראה שנה מבבב ז' שנים אחר
 שנגזר בזה אין מכריע וי"א שהסילוק מאלהיו היה שנה
 ב' אלפים התק"ז וזה בזה אין מכריע . בסדר עולם מראה
 שבבבבא שהשמי גילה אליהו ומיפק יסחר . במדרש שיר
 השירים אומר כי ק"פ רבות נביאים היו לישראל בימי אליהו
 ואחר שזלם מ"א נביאים הכוזבים בצורה היו בישראל
 בכל דור ודור אלפים ורבות מנביאים אשר לא עלה
 זכרונם בספר ליהו' נביא עשה . ובבבב נביאות הכהן
 בצורה שהם ד' אמהות נקראו ברות נביא'ה מרים לחות
 משה דבורה שהייתה עם ברא' האומר המדרש שהייתה אשתו
 ובעת נבואת' הייתה נפרשת ממנו מהה אשם אלקים אבינו
 אשם דוד המתך חוללה אשם שולח אחרת המלכה ובעל
 הלכות גדולות מונה מ"ח נביאים בזה הדרך אחרים יחזק
 יעקב משה אהרן יהושע פתחם אלקנה עלי שמואל גד נתן
 דוד שלמה עדו מיכיהו בן ימלא ובימי אהאב עובדיה אחרים
 הסלטי יהוא בן חנני בימי אשם עזריהו בן עורד חויאל
 מבני חמשי אלעזר בן דודו תמורתיה בימי יהושפט נביא
 ירכעם בן יואש הושע עמוס בימי יוחס מיכה המורשתיה
 בימי אמליהו אמון אליהו אלישע יונה תעישו בימי משה
 בן חזק' יאל לחם המקוק בני יאשיהו אמרי ימשי

אריס מקרים יערי' בימי הויקוס בעגל' יחזקאל דיחל
 צדק נהיה שריה מתחיה חגי זכריה מלכיה מרדכי בלשן
 פ"ל מלח' וזכר שנים ואומר אני עבדוהיכם הגמאל ופלוס:
ארישע קבל מלחיה בשנת סילוף לשמים שניה שנה
 שלמה אלפים ומ"ז י' אריס אומר רש"י בכתוב'
 סרק שני דימי כי אלישע בן שפט היה משבח גד ומשפט
 הספוקים גדלה שלישע היה אחר הילוק אליה ל"א שנים
 ובסדר עולם נראה שסיו ס"א שנים ואין מכריע. במדרש
 סוף פרשת נשא נראה שלישע שמש ישראל ס' שנה
 לחיזיו בן יורם מלך ישראל א' שנה יושע היה
 כ"ג ואלישע נביא עתה אשמו מלכ' י' שנים: יואל
 מלך ישראל מלך כ"ח שנים והואלמו בנו מלך י"ד שנים.
 בפי' חלק ועמנו שר נבא למלך ארם גר לזק היה בפרקי
 דבי אלישע פ"ג אומר האיש שהיה' אלישע היה שלום
 בן יבש אישה של מולד' הנביאה ואחרי שהיה אורח
 הוליד הגמאל בן שלום והמדרש אומר שהיהו שהשילו בקבר
 היה לדקיה בן כנענה:

היודע

הכהן קבל מלישע כמו בשנת ג' אלפים נ"ה
 לנביאים והאריך ימים עד ק"ל שנה יואל בן
 זחוריו מ"י יהודה מלך ארבעים שנה. והיודע
 ועריה כ"ג וזכריה בן יהוידע כהן ומצא וזיין וחסן
 המלך יואל זוש וזכר ורעה דמו עד שנה נבזוזלדן
 וזקס אה נקמתו במרבן בית ראשון כנראה במדרש איכה
 יזכר חריגה היה שבת זוש כסור. יונה הנביא היה בדורו
 רבו של יואל ומשמו מלך בנמות אלישע. בפר' רבי
 אלישע שהרשית איכה אמו במדרש קבלה נראה שכן
 כנרפיה לא מת ובמדרש ויחי אומר שאביו של יונה היה
 משבט זבולון ואמו משבט אשר וי"א שאמו של יונה הייתה
 נביה כי זה אליהו שהיה כהן ונביא לא היה מפעל
 עמו על מה ישראל. במסכת ר"ה פ"ד אומר ששמו
 של יונה היפה פולח לרגל: וזהו אומר שקודי אומר
 שהאליהו שהיו בעולם יונה מחיירו ולמדו מורה. בסדר
 עולם נראה שיונה חי יותר מק"ב שנים ורשיתו בפי' סילוף
 היהודי שאומר שדוד המלך לוח שהיוהר קסן מבני ימלך
 שנים שלמה ואם ימות הוא או זרעו בלי זרע של קיימה
 ימלךן תחמיו זרע הגדול ממנו שהיה נתן ואלו נקראים אחי
 השר כנראה במלכים א' סימן ד' ומן העת ההוא עד
 יחושפם ואחיהו זרע נתן היה נקרא אחי השנים וכן
 האמנים שרבו יהורם היה ארע נתן כנראה בדברי הימים
 ב' סימן א' ויהורם לבדו נשאר מזה עולם ולאשר
 הרב השתדלה עתה להמת כל זרע הממלכה של אחי
 השנים ובערמה היהודע והיושבע ושש יואל הנק' ג"כ
 אל' גליליקים והוא היה ראשון לזרע דוד ולשארית זרע
 נתן: בנו. זכריה בן יהוידע קבל מאביו בשנת ג' אלפים
 ס"ז. הושע הנביא קבל מזכריה שנת ג' אלפים ז' והיה
 משבט ראובן עיין בדור ישיעה אופן קבורתו: עמוס קבל
 פסוק שנת ג' אלפים ק"י והיה גמול בלשונו והיה משבט
 אשר: אמנים בן יואל מלך יהודה מלך כ"ח שנים. אמוס
 חגי ישיעה היה נביא והיה אחי המלך בן ב"ח שנה אמנים
 במלכו. ורשיתו בספר דרכי מועס ל' חביב האומר בהיותי
 בעלמות מירוסו הנדוד לי כי שם מצאת קבורת שר נבא
 אמנים מלך יהודה ורשיתו הסיר עליה. ואומר המדרש
 שבעת שטר אמנים מאחרי ה' והנביא גר ובשמועו עבדיו
 וקשרו עליו קשר. ולדקיהו היה כ"ג:

ישעיה קבל מעמוס שנה ג' אלפים ק"מ לנביא' .
 עוזיה בן אמנים מלך יהודה מלך כ"ב שנים.
 יואל כ"ג הושע עמוס ישעיה ומוזס ומיכה המורשתי
 נביאים. בחוספסא אומר שהיה כ"ה שנים מארע. ואז
 היה רעש גדול שלא היה כמוהו. יואל בן עוזיה מלך
 על יהודה י"ז שנים. יואל כ"ג והנביאים שהיו בימי
 אביו. יואל בן יהואלחן מלך ישראל מלך י"ד שנים. ירבעם
 בנו מ"א שנים. זכריה ב' ו' חדשים שלם בן יבש הודם
 א' מנחה י"א שנים. פקחיהו בנו ז' שנים. אחז בן
 יואל מלך יהודה מלך י"ז שנים. חזקיהו מלך כ"ג הושע
 עמוס ישעיה עוזיה ומיכה היו נביאים פקח בן רמליהו
 מלך ישראל מלך ב' שנים. צמיו (סיה) בסוף מלכות
 פקח עלה סנחריב מלך אשור והגלה לארצות אשור שבת
 לראובן וגד והצי ששם מנשה ועגל זרע דירבעם והולכיהו
 למלח וחבור וזכר גזון וזה גלות ראשון הושע בן אלה
 מלך ישראל מלך השבע שנים. ואז שם כנחריב ויגל כל
 ישראל הוחר וכל מלכותו שומרון ועגל שני שבבים אל עמיהם
 וישלח גם אל גלות וחבור וגד גזון וזה היה שנת ג'
 עשרה לאחז וזה גלות שני לישראל וסוף מלכי ישראל'
 במדרש ביום כ"ג סיון ירבעם בבל הבכורים מלעלו ירושלי'
 וציוס ס"ז אז הושע בן אלה הסיר הסדרסאות עשה
 ירבעם והסיר ישראל לעלות לירושלים. חז"ל אמרו שכלני
 ישראל הרשעים היו זרעו והם ירבעם וזרעו בעשן וזרעו
 עמרי וזרעו יהוא זרעו שבעה וזרעו פקח הושע וכן מלכי
 יהודה הרשעים היו זרעו וזרעו יהואלחן מלך אשור
 יהויכין ודקיהו. חזקיהו בן אחז מלך יהודה מלך כ"ח
 שנים נהיה כ"ג הושע ישע' עמוס ומיכה נביאים. חומר
 המדרש שהושע ה' משבט ראובן ושמימו שמה זכות אבות
 בפרק חלק אמרו שבדקו מדן ועד באר שבע בימי חזקיהו
 ולא מנחו איש ואשה שלא היו בקיאות בהלכות סומאסה
 וסמרה על שנים ארבע למלך עלה המהרז שלישיית על
 שומרון ולא היה אז מלך בישראל ולכדה שש שנים אחרי
 גלות שני והבלה כשם אפרים ומנשה שנשאריו שם וזה היב
 גלות שלישי שהיה שנת ג' אלפים ר"ו לנביא. קבלתי מזקני
 הדור דלמיקו שקבלה אליה שהושע הנביא מת בבבל ועוס
 לפני מותו שקברוהו בצדק ישראל י"פ שהדרך ה' ארץ
 ומסוכן לוח שישעיהו מלך הארון סיפק אחר מותו ויקשרו
 הארון על הגמל ויניחוהו שיקר לו מאליו ובמקום שינוס
 הגמל שם חסיה קבורתו וכן עשו והגמל הלך בלי שום
 נזק ומקום עד גליל שליון הוא נשם במקום בני חיים של
 ישראל ועל זה המכתב כעליו בצרון הכיבוהו הכיבוה
 ויקברוהו שם בכבוד. מנשה בן חזקיהו מלך יהודה מלך
 כ"ה שנים הושע כ"ג. ישעיה יואל נחום חבקוק נביאים
 ולא הכרו בימי לרוב רשעו. בפי חלק אמרו שנים ועשרי'
 שנים היה רשע ול"ג שנים עמד בתשובה. זאה היא תפלת
 מנשה בהיכוה אשור בשלמות של כרזל בבבל העמיקוהו
 חמיש' ארוב מספתי יונים. ה' היכול אלתי אברהם יחזק
 ויעקב וזרעם הדיק אשר עמיתו שהשנים וכל נבאיהם וזמת
 גדול לים ובמלומד' גרבה סההום וטרף שמך והכל יראים
 ממך וחרדים ממעשיך והכעסך על הרשעים. אבל גדולים
 ונוראים חנוך' מדרת ס' אשה גדול על כל הארץ ורמס
 מחד ורב עמך רשעה האמנים ואשה צדוק מוכן מרס
 לקבל השנים חליך ואשה אלוהו הדיק לא דרשע הספוכה
 אל אברהם יחזק ויעקב לפי שלא תמלו לפיך חבל את
 תחלתי

אֲחֵרֵי וְחָזַל עַל שָׁתָּה הֵיךְ רָבוּ תַחֲטִי אֲחֵי אֲבוֹר מֵאֵד
 בְּבָרַי בְּרִיזָל וְלֹא אוֹכֵל לְהוֹרֵעַ הַשְּׂמִימָה עַל כִּי הַכַּעֲשִׂיךְ
 וְהַרְעוּתוֹ לִפְנֵיךְ לְחֵיבֵי הַרְעוּבָה וְהַרְבּוּת בְּרַשְׁמִיּוֹת וְעַתָּה
 אֲחֵי בַח לִפְנֵיךְ בְּזַרְכִּים כְּרוּעוֹס עֲבָדֵיךְ לְחַלּוֹת מִדָּה סוֹבֵךְ
 הַתַּחֲטִי אֲחֵיךְ וְשִׁמּוֹתוֹ וְהִזְכִּיר אֲחֵי רַשְׁמִיּוֹתוֹ וְשׂוֹאֵל אֲחֵי מִחִילָה
 לִפְנֵיךְ הִי' אֲחֵיךְ שֶׁתִּמְחַזֵּל וְהַסְתָּלָה לִי לִמְעַן לֹא תַחֲטִימֵנִי
 עִם עוֹטוּמִי וְעַל הַעֲמִיד עֲשִׂי לְפִי וְהוֹבִיעַנִי בְּרוּב הַסְדִּיךְ
 אֲפִילוּ שְׂמִי רַחֲמֵי וְהַסְתָּלָה עִמָּךְ לְעוֹלָם כֵּל יָמֵי חַיִּי כֵּל בְּרוּאִיךְ
 יִהְיֶה לְךָ סֵלָה וְלִךְ הַגְדוּלָה לְעוֹלָם וְעַד ע"כ. בְּמַדְרַשׁ כִּשְׂמֵר
 יִשְׁעֵי רַחֲמֵי הִי' הַעֲלִיל עֵלַי מִשָּׁה וְהִזְכִּיר כִּבְרֵי אֲחֵרֵי כִי
 לֹא יִרְאֵי אֲחֵרֵי וְחֵי וּלְכֵן בָּקַשׁ לְהַרְגוֹ וְיִשְׁעֵי בְרַח וְהִזְכִּיר
 הִי' וְצַבֵּל מִן הָאֵלֶיךָ אֲחֵרֵי אֲחֵרֵי מִן הַמֵּאֵלֶיךָ לְעֵינַי וְאֵל
 זוֹת מַלְכֵי וְחִסְדוֹ הָאֵלֶיךָ וְיִשְׁעֵי מִתָּה. וְדַע שֶׁלֹּא תַחֲטִיב
 שְׂמוֹת מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל מִחַלְּלֵי יִרְעָעֵב בְּכַפְּךָ עַד גְּלוּת אֲשֶׁר
 כָּפִי פָשַׁת הַסְּסוּקִים חֲמַלָּה עוֹלָם כֵּךְ רַמַּ"א פָּשַׁת וְכֵן הָיָה
 חֲמַלָּה שְׂמוֹת מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל מִחַלְּלֵי רַחֲבָנָם עַד שֶׁנָּח שָׁשֵׁה
 לְהַצְרִיקוֹ שֶׁלֹּא גָבַל הַשְּׂעֵי חֲמַלָּה עוֹלָם כֵּךְ רַמַּ"א פָּשַׁת
 וְיִוֵּלד מִזֶּה כִּי בְקִצְתָּ הַשְּׂמִימָה מִשָּׁה ד' לְקַלְמָה שָׂמְנֵה הַבִּיט
 עַד הַחֲזוּרֵיךְ וְדַךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל יִעֲלֶה וְיִזְדַּךְ הִי' וְדַךְ מַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל הֵיךְ הֵיךְ וְהַסְתָּמְרִים מוֹרִים וְהַיּוֹדֵם נִחְמַצְפוּ מִמֵּד
 כִּדִּי לְהַסְבִּיחָם יָדוּ וְלֹא נִמְאָל דְּרַךְ רַחֲמֵיכֶם בְּחֻזְקוֹ אֲחֵרֵי
 מַעֲרַם נוֹרֵי אֵלוֹ הַדְּבָרִים עַל הַיּוֹעַ הַלְּפִיל עַשְׂרֵי בֵּין הַכְּהוֹבִים
 יִכַּלֵּה זְמַנו לְגוֹלֵד הַהַפְרָשׁוֹת וְקוֹשֵׁי הַסְּמַחָת וְלֵכֵן טָכַל
 לִמְרֵךְ כִּי אֲסַמְכָתוֹס כַּתִּים נִמְאָרֵל שְׂדַרְשׁוּ חוֹלָל וְכֵן צוֹתָה
 יִכָּה אֲחֵרֵיךְ וְדוֹמִימֵךְ הֵם אֲסַמְכָתוֹס עֲנִימָה. כִּיבֵּה קָבֵל
 מִיִּשְׁעֵי שֶׁנָּח ג' אֲלֵפִים ק"ס: וְיִוֵּאל בֵּן שְׂדוּאָל קָבֵל מִיַּיִסָּה
 שֶׁנָּח ק"ץ. וְבַמִּדְרַשׁ פָּרַשְׁתָּה שָׂחָ אֲחֵרֵי וְאֵל הַבִּיטָה הֵיךְ
 שֶׁנָּח שְׂמוֹתֵי הַבִּיטָה וְקָרָא שְׂדוּאָל לְפִי שְׂפַדָּה יִשְׂרָאֵל בַּחֲבִילָה
 בְּחִים קָבֵל מִיִּוֵּאל שֶׁנָּח ג' אֲלֵפִים ר"מ: אֲחֵרֵי אֲחֵרֵי
 מִנְחוּס שֶׁנָּח ג' אֲלֵפִים רנ"ד: זִכָּרֵי פָּרַשְׁתָּה בַּחֲלָה אֲחֵרֵי
 הַשְּׂמִימָתִים הֵיךְ אֵם חֲזָקוֹס וְבַפְרָשָׁתָּה לִךְ אֲחֵרֵי שִׂיחָה
 אֲשֶׁר עוֹבְדֵי הַבִּיטָה וְבַפְרָשָׁתָּה וְיֵאל אֲחֵרֵי שְׂבִיבִים ר"ה הֵיךְ
 כַּשְׂדַּבֵּר אֵלֵיךְ אֲלֵישֶׁע. וְבַפְרָשָׁתָּה ר' אֲלֵיזָבֵר אֲחֵרֵי שִׂיחָה
 אֲחֵרֵי אֲשִׁיבֵה הַשְּׂמִימָתִים וְשִׁקְרָא חֲזָקוֹס לְפִי שִׂחְבָּק טַי
 פְּתִימִים אֲחֵד מִאֲמוֹ וְאֲחֵד מֵהַבִּיטָה: אֲצַנְיָה קָבֵל מִחַלְּלָה
 שֶׁנָּח שֶׁלֹּא אֲלֵפִים ו"פ אֲלֵפִים הֵיךְ חֲלֵדָה הַבִּיטָה
 וְבַפְרָשָׁתָּה י"ד מִתְּכַכְתָּה שְׂמִימָתִים אֲחֵרֵי שִׂחְבָּר' בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹא יִנְע
 אֲלֵם בֵּם מֵעוֹלָם: וְיַחֲבִיחָה קָבֵל מִזְּפַתֵּי שֶׁנָּח ג' אֲלֵפִים שִׁי'וֹ
 לְבִרְיָה וְהַסְתָּמְרִים הַכְּבִיעִים שֶׁנָּח וְהַחֲחִיל לְהַסְתָּמְרֵי נַעַר. אֲמוּן
 בֵּן מִשָּׁה מִן בִּיבִירָה שְׂפִי שְׂמִים שְׂלוֹם כ"ג וְחִזְקָה בִּיבִירָה.
 יִשְׁחִיבוּ בְּטוֹ מִן ל"ה שְׂמִים חֲלָקִים כִּיֵּךְ אֲפַיִסֵי וִירְעוּתוֹ וְהַרְגוֹ
 בְּבִירָה וְמוֹלָד' נְבִיאָה וְהַמֶּלֶךְ בַּעַל' וְעִזְרָה רִמַּ"ו גִּזַּז הַהַרְגוֹ
 דַּשְׁמַי וְהַלְּחוּת וְלַנְּחַת וְהַמֶּלֶךְ' וְהַרְבֵּה וְנִכְשִׁיפִי קְדוּתָ' בַּמַּעַר'
 שֶׁנָּח סִבְקָתָּה. שְׂאֵלוֹ קוֹבֵל מִמִּינוֹ הֵיךְ חֲלֵדָה רִימֵי הֵיךְ
 מִחַלְּלָה יְבִלְדָה וְהַסְבִּיב חֲרוֹבָה רִימֵי הֵיךְ וְלֹא קִרְדִּי
 עֵלַי. וְיִשְׁחִיבֵי הֵיךְ שְׂבִיבֵי רִימֵי וְהַסְתָּמְרֵי לְבִבֵי אֲחֵרֵי מוֹ:וֹ
 דַּשְׂפִּי רַחֲמִימוֹס יִכָּה יִוֵּחַן אֲחֵרֵי דִרְגָן לְהַחֲזִיר פָּרַשְׁתָּה
 שְׂמִימָתִים אֲחֵרֵי רַב נִחְמָן מַלְאָךְ מִירוּשָׁלַיִם יִבֹּשֶׁעַ בִּיאָה מֵאֵד
 בַּחֲזוּן יִיבֹאֲחֵם בֵּן יִשְׁחִיבוּ מִן בִּיבִירָה ג' חֲדָשִׁים חֲלָקִיו
 כ"ג וִירְעוּתוֹ בִּיבִירָה: בְּרוּךְ קָבֵל מִירוּשָׁלַיִם שֶׁנָּח ג' אֲלֵפִים
 ר"ה וְעַם צְבַבֵּל שֶׁנָּח ה"ג. וְיִיבֹאֲחֵם אֲחֵרֵי עַל יִיבֹאֲחֵם
 כִּי יִשְׁחִיבוּ מִן יִשְׂרָאֵל מִן י"א שְׂמִים עוֹבְדֵי כ"ג רִימֵי
 בְּרוּךְ וְזִכְרוּתוֹ נְבִיאָה שְׂמִימָתִים ד' לְמַלְכוּתוֹ נִחְמָה גְּזַר דִּים
 עַל מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל וְעַל עֵלַי נְבוּדַנְזַר וְהַגְלָה מִיַּיִסָּה

ומצנינו ג' אֲלֵפִים כ"ג ומשאר השבטים א' אֲלֵפִים וּפְלַס
 סוֹ חֲכָמִים גְּדוּלִים בַּחֲרֹה וְהַבִּיטוֹס לְצַבֵּל וְיִיחִיקֵם מִת
 צְבַבֵּל וְמַגְלּוֹת זֶה עַד שֶׁתַּחֲרַבְהָ יְרוּשָׁלַיִם יִלְאָו מ' מֵהַ כֵּל
 זֶה תִּמְאָל בְּסֵדֵר עוֹלָם רַחֵם לֹא כִסְלוֹי מוֹף הַמַּגְלָה שִׁבִי
 בְּרוּךְ מִפִּי יְרֵמִיָּה. וְיִחִיֵּיךְ בְּטוֹ מִן ג' חֲדָשִׁים וְנִשְׂכַּר יִמִּים
 שְׂמִים כ"ג רִימֵי וְכִרְדִּיךְ בְּבִירָה. וְזֹה כִּגְלָה אֲחֵרֵי נְבוּדַנְזַר
 ו"ח אֲלֵפִים מִיְהוּדָה וְכִמְיָן אֲחֵרֵי וְהַבִּיטוֹס לְצַבֵּל וְהוֹלִיךְ עִמּוֹ
 דַּקְדִּיקוֹ אֲחֵי רַחֲמֵי בֵּין יִשְׁחִיבוּ. וְזֶה גְלוּת הִי' לְיִשְׂרָאֵל: בֵּן
 סִירָה הִי' בְּטוֹ קָל רִימֵי טוֹלַד לֹו מַבְחָה כַּנְרָאָה בְּכַחוּבֵי
 וְיִוֵּלד זֶה הַשָּׂעֵי אֲשֶׁר הִיז חַכֵּם גְּדוּל וְחִזְרֵר כַּסְרִים וְשִׂמְלָה
 וְחִזְרוֹת וְשִׁפְרָק הַהַגְבֵּל קוֹרָא צְבַלָּל כַּחוּבִים סַמַּר בֵּן סִירָה
 הֵם. וְכֵן נִמְאָל אֲחֵרֵי סַמַּר בֵּן לְעַשֵׁה וְרִזְרֵי הַמִּירָס הַחֲזָרִים
 בִּירוּשָׁלַיִם פֶּקַח חֲלָק וְכֵן סַמַּר בֵּן גְּלָגֵל. עַבְדֵי מִן הַסְבִּי
 גְּבוּאֵל רִימַ"ו הִי' הַבּוֹר הֵיךְ בְּרוּךְ בֵּן רִימֵי כִּבְרָה בַּפְרָשָׁה
 ר' אֲלֵיזָבֵר פֶּגֶז וְזִכָּרֵי לְכַוֵּס הִי' בְּגִי'ע. דַּקְדִּיקוֹ אֲחֵי
 יִיחִיקֵם מִן יְהוּדָה שֶׁנָּח יִבְבֵּל לִירוּשָׁלַיִם בַּרְשׁוֹס נְבוּדַנְזַר
 וּמִן י"א שְׂמִים וְיִיחִיֵּיךְ נִשְׂאֵר צְבַבֵּל צְבִיטֵי הַלְּחוּרִין.
 וְהוֹלֵךְ אֲחֵי עוֹרָה הַסּוֹבֵר הֵיךְ כ"ג רִימֵי וְיִיחִיקָלָה נְבִיאָה
 בִּירוּשָׁלַיִם וְכַרְדִּין שְׂפָרָה צְבַבֵּל. שְׂמִימָתִים לְמַלְכוּת בַּח מֵיֵל
 נְבוּדַנְזַר לִי יְרוּשָׁלַיִם וְכַפְּתָה לְשֵׁת אֲלֵפִים ש"ח מִיְהוּדָה
 סוֹא י"א שְׂמִים לְמַלְכוּת גְּלוּ צְבַבֵּל ד' אֲלֵפִים וְזֹמַר מִירוּשָׁה
 וְג' אֲלֵפִים מִשְׂבַּם צִמְיָן וְמִשְׂאֵר הַשְּׂבִימָתִים א' אֲלֵפִים וְהַרְגֵם
 וְהַמְכַרֵּר וְכו' וְזֹה הֵיךְ גְלוּת א' לְיִשְׂרָאֵל לְחַרְבֵן יְרוּשָׁה הֵיךְ
 ק"ז שְׂמִים אֲחֵרֵי חוֹרְבֵן שׁוּמְרוֹן שְׂבַעַס מִרְחַשׁוֹן מִזְחָתֵי הַבְּיָה
 עוֹרֻד עִינֵי דַקְדִּיקוֹ עַל שְׂבַעַר שְׂבַעַר. יִקְוֹס פ' פִּנְחָה
 אֲחֵרֵי ד' הֵן שְׂבַחֵי מִשְׂפַחָה צוּרֵי פִנְחָה מִנְטוֹת פְּסִיכָל
 אֲחֵרֵי מְנַחֵם גְּבַעֲרִים יִיחִיקָלָה מַצִּי בְּטוֹת רַחֲבֵי רִימַ"ו בְּכַתֵּה
 אֲחֵרֵי שְׂבַחֵי נִקְרָא בֵּן צוּרֵי שְׂחִי בְּבִירָה אֲמוֹ וְכֵלֵל שְׂפַתָּה
 מִקְרָא. בְּמַסְכַּח מְבִיל' הַגּוֹלִים עַם יִיחִיֵּיךְ הַבִּיטָה מִירוּשָׁה
 לְצַבֵּל עַשְׂרֵי מַבִּיָּה וְאֲכִמִּים שׁוּבֵה וְהַסֵּם בְּטוֹ בִּיטֵי הַכְּנָסִם
 בִּיהַרְדַּעַח וְקָרָאוּ שְׂמֵם פֶּף וְיִסִּב. נִמְאָל כַּחוּב בַּס' הַסְּמִימָתִים
 לְרִיבֵי צִמְיָן וְכֵן בְּקִירוֹךְ דִּיזָן דִּלְעִנְלָתָה אֲחֵרֵי כִי
 יִיחִיקָלָה נְכַסֵּר בְּחֵי נְבוּדַנְזַר וְיִקְרַב בַּחֲרָךְ צְבַל בֵּין כִּבֵּר
 פִּרַח וְהֵרֵךְ כַּבֵּר וְשְׂמַלְךָ אֵוִיל מִרְדוּךְ וְהוֹעִיל יִיחִיֵּיךְ
 בְּבִיטֵי הַכֵּלָה וְכָה יִיחִיֵּיךְ וְל"ה אֲלֵפִים וְיִיחִיֵּיךְ וְיָבֵן וְשָׂחָה
 עַל קִבְרֵי מַפְרִיכָתָה יִדוּ עַל יִיחִיקָלָה הַבִּיטָה וְגַם הִיּוֹס נִרְאֵה עַם חֲקוֹס יִיחִיֵּיךְ
 וְיִיחִיקָלָה וְגַדוּד אֲלֵפִים וְיִעַשֵׂו כִּנְסֵם גְּדוּלָה סִמְךָ אֲלֵי
 וְבַחֲקוֹס הַכְּנָסִתִים יֵם כְּמוֹ שְׂמִים מַגְדִּלִיָּה וְכֵן מַגְדֵּל לְמַגְדֵּל
 כִּנְסֵה וְכַחֲרֵי כִּנְסֵה יִיחִיקָלָה צְבִיטֵי הַחִיבָה וְאֲחֵרֵי הַכְּנָסִם
 יֵם קַבְרוֹ עַל יִיחִיקָלָה וְכֵלֵל יָחַד נִקְרָא כִּנְסֵה יִיחִיקָלָה וְיִיחִיֵּיךְ
 הַדְּרִין לְכִנְסֵה הֵיךְ נִחְלּוֹת וְכַרְמִים שִׁנְהָן לוֹ אֵוִיל מִרְדוּךְ
 לְהַסְפַּרְנֵם מִסָּן וְאֲמוֹת מִקּוֹס מַחֲדוּשׁ עַל שֵׁם יִשְׂרָאֵל וְכַתֵּב
 לְהַסְפַּל עַם מַעֲרַחָי אֲרָךְ וְכִוֵּס הַכַּסּוּרִים מוֹזִי' הִי"ם
 מְבוּיל מִפְרִיכָתָה יִדוּ עַל יִיחִיקָלָה וְקוֹרִים צוֹ וְעַל קִבְרֵי עַשִׂיבֵי
 דוֹלָקָה כֵּל הִיּוֹס וְשֵׁם צִי' גְּדוּל סַמְקָדָס מִלֵּא כַּסְרֵי רִימֵי
 מַחְרָבֵן צְבִיטֵי רִאשׁוֹן וְשִׁי וְשִׂיחָה הִיִּשְׂמַעֲלָיִם. כְּשִׂמְךָ
 בַּמְקוֹמוֹת הַסֵּם קִיִּים לְכַנְסֵה זֶה כֵּל הַהַכְּנָסוֹת הַסֵּם עַד
 הִיּוֹס הֵזֶה. ו"ז שְׂמִים אֲחֵרֵי כִּגְלוֹ הַמַּכְּבֵּר שֶׁנָּח וְכַוֵּלֶנְדָר
 עַר כֶּבֶד נְבוּדַנְזַר עַל יְרוּשָׁלַיִם וְשִׁרָף אֵל הַבִּיטָה וְלָקָה כֵּל
 כִּלֵּי הִי' וְאֵוִלוֹרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשִׂחָה לְצַבֵּל אֲחֵרֵי מִיִּשְׂרָאֵל ז"ח
 רַחֲמוֹת וְזֵלָת הַכַּסְרִיבִים יִדוּ לְדַם עַל זִכָּרֵי כַּנְרָאָה שְׂפַרְשָׁתָּה
 וְהַגְלֵי מִיִּשְׂרָאֵל תַּח"ב אֲלֵפִים וְגַלְלֵם מוֹרֵי יִיבֹדֵה וְכַפְרָתֵךְ
 וְהַשְׁחִירוֹ בִּירוּשָׁלַיִם שָׂחָה אֲלֵפִים וְמִנֵּה עֲלִיָּהִם גְּדָלִים בֵּן
 חֲזִיקָס וְכָה יִשְׂמַעֲלָל וְהַרְגוֹ וְזֹה בְּרַחֲמֵי אֵלֵיךְ עַם יְרֵמִיָּה נְדַר

למי שהם ופניו מכוזבם צנדי משי וכשמגיעים לנכסם מתחיל
 החזן ברוך שאמר וכו' אחר זה מתקנים כל החזנים
 ואומרים השפלה כנגון עד הוללה ס"ח. וזו מעילו הנשיא
 לראש המגדל ופניו מכוזבם ור"י סניבו ומזיזים ס"ח
 מהיכל ומזיזים אותו אל המגדל הנשיא קורא ראשון
 ואחריו ראשי ישיבות ואלה הקריאות הנשיא דורש ועל
 עיניו לכבוד התורה ודורש דברי כבושים ותובתם ומעורר
 הלבבות לנדבות הנריכות לישיבות והוא פותח החלה כפי
 עשרו ונדבות עזומות היו עושים אז לכבוד הנשיא אח"כ
 קמים בולם ומברכים את הנשיא ואומרים קדים וכשמגיע
 לחיובן אומרים ובחי' אדוניו נשיא ראש גלויותיו אחר כך
 קם הנשיא על רגליו ומתפלל על ראשי ישיבות שילימד
 בתורהם ואחר כך על המגדלים ועל הטובות עם האזרח
 ועל כל מדות ומדכים וכל א' צבול נמוך למקן לא יאמר
 השגוחים שמתפלל על השפלה המלכות והולכים לבינת
 בשמחה ואוכלים עמו ובזכרת החזן מברכין לנשיא ופך
 היום שהוא והללה אין הנשיא יולא מפתח ביהו' אבל הולכים
 לעולם עם אנשים להסלל עמו וכשראה ללכת לדבר למלך
 שולח לקחת רשות ממנו והמלך שולח לו מרכבה המשנה שלו
 אבל לפני כבוד המלכות לא היה רוכב עליו רק לפי צד
 והוא לפני צבול רקמה וכו' רשע רשע לפניו וכל ישראל
 שראוהו מיבי ללוותו. וכשמגיע לתוך הריים מתוך רשע
 לקראתם ועד הגיעו סמוך למלך ועד הנשיא עובר לפניו
 ומסור זכובים לפני הנשיא וכשהנשיא מגיע למלך משתחוה
 לו ואחר כך קם על רגל הסעד והמלך רומז לרשימו שיש
 הנשיא בכסא שבשמאלו והמלך שותק מעט להראות כבודו
 ואח"כ המלך שואל בשלמותו ואומר לו ונח"כ המלך שואל
 בשלתי עמו ומשיב ומתחיל ואומר לו שאלתו וכו' המלך שאלתו
 קם על רגליו ואומר למלך דברי מתוקי בכם' וכו' לו
 אחרי הימי' כאשר ראו שרי המלך גדולי הנשיא קראו ויאלמו
 הנה עם בני ישראל הולך וגדל וימרדו בנו עם זרע דוד
 מלכם והבנו לנשיא ומיחסי ישראל אשר אתו והמלך שלח
 לערסם אבל כבדו והבנו ומשם והאלה מחבל הנשיאים אבל
 הכבד לזרע דוד ראיתי ויחוסם אבל לא שום שדרה על ישראל
 ע"כ בקור: וראוי שתדע כי נראה במכתב ע"ל פ"ק י'
 לשה קטים מהרצון ואולי בני א"י היו מוטים שמויהם לתרין
 יותר מגולי' למלכי יוסי. בירושלמי דר"ה העלו ישראל עמיה'
 מבבל שמות המלכים כמו מיכאל גבריאל ושמות המדעים
 כמו ניסן חיי. בספרי פרשת בהעלותך אחרי נחמה ממלך'
 היו מוטים ללייזם אחרי בואם לתרין היו מוטים לנכסמ' וכן
 אחר שבני לבנין חרב הביט וכו' ובסוף אחר חרבן
 בית שני היו מחזיקים חשבון בית אלה אלכסנדרות
 בירושלם וגם שמו חורבן בית שני אצל אחרי הרמב"ם
 החמילו ישר' בכללו להחזיר לשמות הישירה המקובל
 אלגנו האמת וי"א שמנין לזירה החמיל כר' סל"ד
 יהודה נשיא' שסדר לנו חשבונות הקביעות והשיבו
 שהיו קרוב לסוף חמני במרת בבלי כמו ד' אלפים ר"ס
 לזירה וכמו ש' שנים אחר חרבן. במדרש מגלת אהרן
 אמרו ב' עשרים עמלו בעולם קרה לפי שמלא אורזתי יוסף
 והסין לפי שמלא אורזתי מלכי יהודה. ואומר שמרדכי יל
 משמיעי ובפי שלח ק' אומר שאלהרן היסם בשעת הנהם יל
 פ"ה שנים ש' חלק מנה מבני בניו על קל למדו תורה בבית
 ברוך בחום' של ב"ב פ"ה הנה הכהן הסך לפי שהיה משיב
 דברים בין אהרן למרדכי שם פ"ה אומר אחיה דמתן נקרא

למי שהם ופניו מכוזבם צנדי משי וכשמגיעים לנכסם מתחיל
 החזן ברוך שאמר וכו' אחר זה מתקנים כל החזנים
 ואומרים השפלה כנגון עד הוללה ס"ח. וזו מעילו הנשיא
 לראש המגדל ופניו מכוזבם ור"י סניבו ומזיזים ס"ח
 מהיכל ומזיזים אותו אל המגדל הנשיא קורא ראשון
 ואחריו ראשי ישיבות ואלה הקריאות הנשיא דורש ועל
 עיניו לכבוד התורה ודורש דברי כבושים ותובתם ומעורר
 הלבבות לנדבות הנריכות לישיבות והוא פותח החלה כפי
 עשרו ונדבות עזומות היו עושים אז לכבוד הנשיא אח"כ
 קמים בולם ומברכים את הנשיא ואומרים קדים וכשמגיע
 לחיובן אומרים ובחי' אדוניו נשיא ראש גלויותיו אחר כך
 קם הנשיא על רגליו ומתפלל על ראשי ישיבות שילימד
 בתורהם ואחר כך על המגדלים ועל הטובות עם האזרח
 ועל כל מדות ומדכים וכל א' צבול נמוך למקן לא יאמר
 השגוחים שמתפלל על השפלה המלכות והולכים לבינת
 בשמחה ואוכלים עמו ובזכרת החזן מברכין לנשיא ופך
 היום שהוא והללה אין הנשיא יולא מפתח ביהו' אבל הולכים
 לעולם עם אנשים להסלל עמו וכשראה ללכת לדבר למלך
 שולח לקחת רשות ממנו והמלך שולח לו מרכבה המשנה שלו
 אבל לפני כבוד המלכות לא היה רוכב עליו רק לפי צד
 והוא לפני צבול רקמה וכו' רשע רשע לפניו וכל ישראל
 שראוהו מיבי ללוותו. וכשמגיע לתוך הריים מתוך רשע
 לקראתם ועד הגיעו סמוך למלך ועד הנשיא עובר לפניו
 ומסור זכובים לפני הנשיא וכשהנשיא מגיע למלך משתחוה
 לו ואחר כך קם על רגל הסעד והמלך רומז לרשימו שיש
 הנשיא בכסא שבשמאלו והמלך שותק מעט להראות כבודו
 ואח"כ המלך שואל בשלמותו ואומר לו ונח"כ המלך שואל
 בשלתי עמו ומשיב ומתחיל ואומר לו שאלתו וכו' המלך שאלתו
 קם על רגליו ואומר למלך דברי מתוקי בכם' וכו' לו
 אחרי הימי' כאשר ראו שרי המלך גדולי הנשיא קראו ויאלמו
 הנה עם בני ישראל הולך וגדל וימרדו בנו עם זרע דוד
 מלכם והבנו לנשיא ומיחסי ישראל אשר אתו והמלך שלח
 לערסם אבל כבדו והבנו ומשם והאלה מחבל הנשיאים אבל
 הכבד לזרע דוד ראיתי ויחוסם אבל לא שום שדרה על ישראל
 ע"כ בקור: וראוי שתדע כי נראה במכתב ע"ל פ"ק י'
 לשה קטים מהרצון ואולי בני א"י היו מוטים שמויהם לתרין
 יותר מגולי' למלכי יוסי. בירושלמי דר"ה העלו ישראל עמיה'
 מבבל שמות המלכים כמו מיכאל גבריאל ושמות המדעים
 כמו ניסן חיי. בספרי פרשת בהעלותך אחרי נחמה ממלך'
 היו מוטים ללייזם אחרי בואם לתרין היו מוטים לנכסמ' וכן
 אחר שבני לבנין חרב הביט וכו' ובסוף אחר חרבן
 בית שני היו מחזיקים חשבון בית אלה אלכסנדרות
 בירושלם וגם שמו חורבן בית שני אצל אחרי הרמב"ם
 החמילו ישר' בכללו להחזיר לשמות הישירה המקובל
 אלגנו האמת וי"א שמנין לזירה החמיל כר' סל"ד
 יהודה נשיא' שסדר לנו חשבונות הקביעות והשיבו
 שהיו קרוב לסוף חמני במרת בבלי כמו ד' אלפים ר"ס
 לזירה וכמו ש' שנים אחר חרבן. במדרש מגלת אהרן
 אמרו ב' עשרים עמלו בעולם קרה לפי שמלא אורזתי יוסף
 והסין לפי שמלא אורזתי מלכי יהודה. ואומר שמרדכי יל
 משמיעי ובפי שלח ק' אומר שאלהרן היסם בשעת הנהם יל
 פ"ה שנים ש' חלק מנה מבני בניו על קל למדו תורה בבית
 ברוך בחום' של ב"ב פ"ה הנה הכהן הסך לפי שהיה משיב
 דברים בין אהרן למרדכי שם פ"ה אומר אחיה דמתן נקרא

ראיתי

לכבוד הנה מרד נחמה הנשיאים בבבל ובמלכות
 פרס ולמה נהפלו כפי שגורם בחשבונות הגאונים'
 אחי העמקתיו מספר שנים יהודה. בשעה שישראל היו
 מבקשים להקים עליהם שיש וגם היה נקרא ריש גלותא היו
 מתקבלים כל ראשי ישיבות וזקנים ומקשים שכל המלכות
 ובאים בבבל ומיחידים שם בית גדול מעושרה שם ורקמה עם
 כסאות לכל הזקנים וכמה מהודר לנשיא וראש ישיבת סוריא
 מימיו ומפומבדיה' בשמאלו ומרדכי' לנשיא שלח ירו' לבנו
 סלמיו וזיוס ה' הולכים לנכסם ומקשים בהנחרות וקול
 יופר ומברכים ואומרים ימי אדוניו נשיא סל' ראש גלות
 ישראל ולמין אותו ועד שיש וטס חורבנין וסוקטין ומתרין בו
 שיהיה ביושר לקו ומשפט שריים ויולאם ולמפיו אפרים
 ו' שולמים וכן ויחזין היה נשיא וריש גלותא על גלות בבבל
 אחרי מיתת אביו ומה עם ואחריו זרובבל בנו כאשר
 תראה במקומו :

קדמונית המחבר לרעה מי חבר כל הדברים הנז' ועין בהקדמות הרד"ק פי' יסופע והאפודי בפי' מספרו ור' אליהו המדקדק בספר מכורת המסורה ולבי אומר לי להכריע שכל כיוון למשני חשבי ותכחו או שלא תתנו להכתב ואלו השירים כתבו העל וחזרו להוכיח לכל ישראל. במשכת סוכה אמרו בדור הזה היה באלכסנדריה של מצרים כפלים כיוצא מצרים וע' קהדראות וזה במשכת הגדולה וכלן נסרנו ע"י אלכסנדר. אחר זה נתישבה שנים ע"י חוריו בן שמעון האדוק ונחאמר עד עתה חרבן בית שני נמחצ' ע"י אדריטוס עם ביתו וכן גם בתוספות אמרו שנתשבעה שלישיה וכן ראיתי בקרוניקי. לפי החשבונית נראה ששעשה מדרשו עם הן: היה כמו בבית מ"ח לאחר חרבן הבית הראשון ב"ג יוסן כתב המן הספרים בפי' בו נכנסה אחרת למלך ב"ג בו חלו המן. ב"ג בו כתב מדרשו להשיב ספרי המן ב"ג ארד חלו' בני המן ובאומרו הזמן לשנה הבאה נכתבה המגילה אמרו חז"ל פרק י' יוחסין שמעט יהודי' עלו עם עזרא לירושל' והיה בכל סולת נקים מהיסודי'. וי"א כי היהודים הרבים שגלו למצרי' בחרן ראשון נשאר שם עד שלכסנדרוס מוקדן בנה עיר אלכסנדרוס של מצרים והלכו שם וכבו וכו' בו וכן עשו את אשר הלכו לארצות עמון ומואב וארצות היום' וכן עשו הגל' שהלך להפדיד כי לא הניחו לאחז מצהיטם באמרם שבינן בית שני הייתה פקודה לבד. ומה מאוד תהיה שאפילו בימים האלו שהיתה נבואה בישראל לא נודע מאומה מעשר' השבטים שגלו ונס לא נראה שהודו הקדום הזה בקשו לדע' מהם. ואם עדיין הם אחרי עבודה עגל ירבעם ואפי' שפי' חלק ר"ע אמר שהשבטים הלכו ולא יחזרו וי' אליעזר אמר שיחזרו. ויש מדרש האומר ירמיהו החזירן ויאלהיו מלך עליהם ואמרו לא כלן החזיר אלא מקצתם ובספר עזרא אמר פרשה ח' כשראה נעדר ממנו לוי' שנת שלוחים אל פסליו הקדוש. ואומרים ששלה אל הכרי גוזן ומדי שגלו הם השבטים ונקראים מנוי' כספ' ועם כל זה תימה הוא שלא נחמין לדבר כפסוקו שירמיהו חזר כלם או עקצין ארץ לא נכתב על הספר יהודית ואפי' כותבי זכרונות בלומי' לא אמרו תאומה הלכו ולא יוספין. ועלה בדעתי לכתוב פה ראשי דברים ממה שמאלתי כתוב על הכבוד הגדול שבאופנים רבים נעשה לבית שני מאת כמס מלכים שהיו בני' מלכות גדולות פרס ויון ורומא בעוד שלא גרם החשא מה שלא נעשה לבית הראשון לפי הדוע מהכתובים ועל אודות הדברים שחצר בבית שני כדליתא פי'ק דיומא שם אמרו דאש מן השמים בבית ראשון היה רבוי' לארי ובשני ככלבו. וכן אמר יוספון פי'א דאין אפי' גלה הם מערס אשר הכבירו ירמי' ושהי' כשמן עב' או מים ויקחוהו ולא יכלו למצוא יוסר כי ירמיהו נשבע שלא יסגלו עד קצון גליוה. וכן שם ס"ג פ"ס שהיו נכרים תשובת אורים ומומים באבני' נתיבות והסרו כמו מאתים שנים קודם החורבן עבור חסא ישראל וכן אמר ביומא פי' ערך שחלו בבית שני משתמן שמעון האדוק. עזרא פרש' ו' כתב דרשו משעט המלך כתוב שזה היה ב"ג רצון כורס קדוה אליו נזה המלך ומנכסו מלכה וכו' מתיבה לרון יהודים מקריבין לאלקא שמיא ומללין לחיי מלכא ובתוהו. וכן כל הפרשה היתה וכן מה גללו התסורות והזרונות שעשה אלכסנדרוס מוקדון למקדש וישראל. וכן הכבוד הגדול ודורות נפלאות נעשה עלמי פודולכי כשעתיק הסוכה -

אחלה זה עורבא ואפי' דלכרסה אחלה זה כרבו וסימא סמא סמא סמא סמא ורואפי' בס' בגולה האומר הרואה לכתוב השואל יזכור ז"פ אחי' על המן: **עזרא** הכהן הסופר הגדול קבל צבאל מבדוך בן גדי' ענה ג' אחי' ש"ע והוא רמז לאחי' עמם הגדולה שהיו ק"ך זקני' והיתה קבלה כל הסוכה ביד כולם והנודעים לנו הם בני זכריה מלאכי דניאל המיה משאל ועזרי' עזרא המיה מנדיכי' רובבל כהן המחיל שמנה דורות של הודאה בחצר בנין בית שני הוא מלאכי הבידי ולא הי' מחדר-שוטי' לפנות לחי' כי היה פקוד לחוי' תלמודו לפני ברוך רבו ולהיחזק זמן מופלג לא היה יכול לעלות עם היה סיבה מן השמים לשמן יוסן ויוסען כי יפולק ויחוסן בן כ"ג ולא יהיה פתחון פה לעזרא הכהן הוא אחי' שהיה דיוק עמוסו ודע כי ביום כ"ד אלול החמילו להכין לרבי סבנין וביום כ"ד כסליו החמילו לבנות' אוסר פרטס פקודי' א' שאבני' יסוד ירושלים ויסוד צ"ה נגזו ולא יתראו עד ביאת המשיח והסרו ב"כ אלו העניינים שהיו בבית ראשון וזה ארון כרובים אוריס ומומים אחי' מן השמים הגם כי לא היה יודע עליו ככל יוסן ויוסען כי ביום ש"מה ירד ועמד לעולם על המזבח רובן כהריה עד ימי משי' בלא נגזו ובפי'ק דיומ' מרצה שבבית שני רואים אש מן השמים על המזבח רצון ככלב אבל לא היה משיע ממש כי בשל כח השכינה וכוח הקודש מורה שחן וכל כלי המשכן נלגת המן מקלו של אהרן שמן המשחה כי כלם נגזו לפי שאין להשתמש בהן זאת בהיות כל ישראל על ארמחה. תולדות משה נגזו בימיו קן נראה במד' שפולקת, במדרש בנאום מבבל בנה מזבח והקריב עליו קרבנות ו"ס שנים קודם בנין הבית. במדרש ג' נביאים עלו עמהם מן הגולה א' העיד להם מקום המקדש וא' העיד להם מקום המזבח וא' העיד להם שמקריבים אפי' שאין שם בית וי"א א' העיד על הסוכה שנתכבה האורים. כהב החזירי מ"ג שהתמידה הנבואה עם אחי' בית שני מ' טה'. בשנת ג' אחי' פי' לבריא' היא שנת י"ח מלכות מדי הוא שנת ע' לחרבן בית ראשון החמילו לבנות תומות ירושלי' ובית המקדש וכל אחי' נכסה אומנים ומחזיקי' ידי קרבנות ולהיות' הפת נלכסו מדי ופרס הכרימו ליהודי' לעשות זורם עיר שושן הנירה ביהול' רובבל בן שלמיתאל בן יוסיון עלה מבבל לאפי' כמו נפיש וריש גלותא וחסו עזרא הסופר וקם בגלות עמהם וחזובבל חזר לבבל ומה שם והוא א' מסק"ך דכנסה הגדולה אומר המדרש שרובבל היה נקי' ג"כ נחמיה בן חלני' ובפי' יוחסין אומר נחמיה' הנהגו שיהי' ג"כ המרשפא על שהחירו כל לבתים ויון נכח עזרא שיהי' נטון לבתים ליהול' נקי' הכך נכראה בדרש' ויהי' בן י"ד שנים כשנכנס בחצר ועבודלל ויהי' נקי' ששבר לפי שראה ז' נרות במנחות פ' ר' ישמעאל וסקלי' בירושל' והרמב"ם פי' המטניות דסקלי' והוספות פי' מרובה אומר שמדרשו דוד הסתר חיו יוסר מת' פני' ונמלא בסוף מלכות תבשוני' והי' נקי' ג"כ פתחי'. ביומא ובפי' חיו' לחבי כנסת הגדולה התיחו יתר רעה דע"א ובקשו ליהוי' דעיות להם על טהה להם והנה כנסת הגדולה כיהנה חדשו לבנות' והוא' כל גוה"ה רבס קטוי' כמו חלוק הסכוקים וקרי' וכתבו מלא והסר ופרשיות סדומות ופחותות ולחיות גדולות וקטנות ופעמים ונקודות וכן מיטי הדמי פעמים שיחמיל מחדש חשבי' כי עד שם היו חכמים מסחילין מחדש יוסן וע"א רבים כאלה הגם שנחלקו מאד

דבר ועל הסד היכל מוקף ג' חומות גבוהות ע' אמה
 זעזעה עיניו' חלום גבוה שחזף גליסה מחנועשים
 לכל דוח עשבה ועם מוצה גדול וכו' הסיכל כולו רזוף
 הזכירם על שיש גדולה. ויש החת'הארץ כמו ה' שמיניות
 ידול מעין גדול נובע מים חיים וממנו עולים וצאים ביהיל
 יזורים קטנים הרבה לנורך העבודות וכל היחורות מלמע' עם
 עמלמטה בנפשות. בנפשות, ויש חזק כמו ע' כהנים
 במורים ובעלי זרוע מאוד לפי שזקוקים הפרים וכבשים
 ועצים גדולים ופזרים מאד בידם בקלות גדול ומשימים
 על השלמות וחזקום מזה לה בקלות. ויש ביניהם שתיק'
 גדולה ועומה אין קול נשמע וכלם יודעים מה לעשות
 בעבודתם ועושים אותה בקלות. ומצינו הקרבן על יומר
 מק"ל הנשים כמעט חמיד וכן על צמים עם הק"ג אשר
 זולת היור גופו הנבעי לשפר הוא לעוב גנדי כהונה
 והמשיכה על ראשו דומה זכר אלקין ומזן פלא לכל ראושו
 ופחד ורעדה ונגדי כל הבהרים המשרתים הם ארוכים
 עד קף גדלם. ויש חזק גדול חל העיר על ראש הסד
 גזון במקום גבוה ועליו מגדלים רבים כלם בניים אבני גזית
 גדולות ויש בהם סומרים נאמנים וחס כמו ח"ק הנשים
 זאנים ונאים חלף ה' הנשים בכל פסח בל ברות קשים
 ואיום ונאים בשנה חלף מעט פעמים ולא יפזחו לפנים
 חס חלף ברשותו ומבימים ונאונים בזמנה חקירות עם
 הנכנס והעיר מתקפה כמו מ' רים ר"ל חלק ח' משצעת
 חלקים וחז' של מיל ודכני כעיר חלקות וחס בששוע הסד
 ונחלקים כל אחד מהם לפנים חלקים עליות שבהם הולכים
 האנשים קדושים ומתורים ותחתיים שבהם הולכים עמי
 הארץ שאינם ר"כ סתורים וחולה לה הכים ונצעות וכלם
 ימרגה שכן ודשן והעבריים היושבים על גבולם וכלם
 סתורות מכל המינים והירדן משקף הארץ כמנהג גילום
 במארים ודכרתי עם הח"ג על כמה עיניים ומנהגות
 מהיהודים והציב פסע עופות ובהמות וחיות סמלות הוא
 לפי שדוכסים כדי להמירדנו רחוקים מפעולתם ולא נקח
 ממון זולתינו ולכן נעמלו ומעלי גרה סימן לנו שנחשוב
 בדברנו קודם לחלו חוליה מפינו ומפיהם פיהם כדי
 שתחוקם עיניו לטוב וכן שרשים מפואים נבדלים ממנו
 להיוחס בעלי השמחה. וכן משפס העריות והדמות ונצייה
 ותשילין וחזחה וברכה כהיום וכן מעשה הקרבנות כלם
 נשפירו כדי שיעמוד חמיד על ההבדורות גדולת האלוני
 יהיה מחמירי במעלות המדות ומובטלות. אמצור הכ"ג
 י"ח ע"כ זקנים חכמים ונבונים העורה חל מלך חלמי
 עמשה אכרתי השחורה וקבלת העדותות ותפואות חן,
 הביאו העורה לפי המלך כהונה בלתימות מוחצות על
 קלפים דבוקים יחד בלופן שאל' לבחון מקום הצורם יחד
 ויקבלם המלך בשמחה וילו שיחלבו אהו ז' ימים נרשים
 ובכל יום שאל מהם שחזון הדות ומשלים ככהוב בספרי
 בלזון וכלם השיבו כראוי ככלון המלך אשר תמה מאל
 מחממה. אהה כן הובאו על אי ח' דרך שפת הים רחוק
 מאלכסאנדריה' כמו מיל ותהנו לכל אחד מהם חדר ובכל
 יום ויום יש צאים בהשמות הנוקד לשאל בשלום המלך
 ולברתי וקבים חמדם ומתפללים וחל"כ' אובל' ומשמקי'
 עד שעה שעיני' ונאונים לרוח היום לעדון כי היה להם
 שם כמו בן עדן וכל הסכמה המשתרכות להם היו לרוב.
 והשלימו ההעמקה בע"כ יוב וחל"כ' דימפיריו שר היצדא'
 קרא חליו כל חלם הזקנים יחד וכל היהודים שהיו בערי

והשיבה מבני אדם ויחמר לה אם אני מעלה אוהך חזקקי
 לי ותחמר ען עם צבצוש והעלה וספרה לו עובדה ימי
 סוף וזהו בראש האדם להחזק לה ותחמר לו מחזור עם
 אהה ויחמר ממקום פלוני וזהו אני וגם היא אהבה אהבי
 ממקום פלוני וממשפחה פלונית ואמרה לו משפחה קדושה
 כבודך כך ביהו"ה מבקש לעשות כבמה בלא כחובס
 וקדושתו בזה הכל אהבי ואהבי אהך ככבוד ובספרה
 וקדושתו אהבי ותחמו ברים זה לזה ואחרו מי יעזב ותפטר
 ביהו"ה עדים ומולדה עבדה לפניהם והבאה הוזהר
 והלכו כל אחד לדרך העברה עמדה באמונה וכל מי
 שהבנה אותה להשגת היסוד ממלחה בו כיון שהחזיק בה
 אהבה והוא עשה עמדה כשופס וקרעה בגדיה ובגדי
 הנושעים בה עד שנגמנו בני אדם ממנה והואש ענה
 בריהו ונשא אשה וילדה בן ומקנהו חולדה ופוד ילדה
 בן אחר ויגדלו והכל לבדו אמרה לו אשמו לו הבנים היו
 אמרם כדך כל האדם הייתי בלתי עשוי שמתים
 בלימה משנה אחרתי בזה שיש בידך איהו עון חסור
 ולכן פשעו במעשיך והגידה נא לי ויספר לה האיש המעשה
 הנזכר והיא שהחלטה להגדרת ממנו ותחמר לך אלא אהך
 קשהמין לך הנזכר וכן הך ואלא עליה בעירה והשיבו לו
 היא שופה והך האיש אל אהבה ויספר לו כל המאורעות
 וזהו ללכת אליו ויאמר אני מקבלה עלי עם כל מומים .
 וצבואו הלוך ההחילה שהסתופס ג' עמו והוא הזכיר לה
 מעשה אהבה ומיד נחישבה דעה והאמר לו את מעדתי
 בגדיהי ונשאה ופלו ורבו כבדיה ועשר ע"כ :

יהושע בן פרחיה ושמעון בן שמת קבלו מהם שנת ג'
 אלפים תרל"א לבריאה שהיה שנת רי"ג לבנין
 הבית . זה יהושע היה בימי המלודי הכל ושמאי כמו ע'
 שנים קודם חורבן הבית . בימיו היה אלויעז כ"ג טעמה
 פרה ח' . והנה מלאכי שהמב"ש בראשית משנה סורה שלו
 תשיב צדק הקבלה יהושע בן פרחיה הוב צדור ר' יוסף
 בן פנאי וכן עשה בכל הכר היותשין והראש"ל כדבר
 הקבלה שלו כחב יהודה קודם יהושע ואני הלכתי בזה אחרי
 הראש"ל כי לא מלאכי מכריע . זה יהושע בן פרחיה האריך
 ימים מאד בימיו מלך ממתיה בן יומן כ"ג שנה אחת היא
 שנת של רי"ג לבנין ה"ל והוא מרד באחיובי מלך יון
 זהרוב יקט' משניה עם הששים א"ף יונת וזהו סיודה
 בנו הגדול ומלך אחריו וזה כי אלו היונים נזו ליהודים שלא
 ישעשו בשנת ר"ח ויולה וזהו השופט בקבלה על פה יש
 לנו שנהרב יקבוקו באמצעות יסודי' בה ממתיה שניקטר
 אהבה מאד והיא הלכה אליו ונסתה לו מאכלים של בגינה
 הנותנים תא ותפקחו ותמיתוהו והביא ראשו לאחי' ואז
 היהודים הלכו של הויה ויימחוס כנ"ל וינשבו מאח' ואלוי
 מתדע על לא יש זכר תזאת האשה הלא המתדע שמידי הר"ן
 פ"ב לשבת אמרם כמלת המעין פ"ו מזכירה שבת מדרש אמרו
 ז"ל בשבתו וזהו וכן כמלכה שספר יודעה מזכרים בסגנון
 אחר ולכן נזכר וזהו שבבטול מגלת שפיעת אכמיו הכמי
 הדור לכלול יחד בשמחה הנוכח דבר יהודים מהי שיהיה
 יהודים אחרת בה השמונאי וגם הנרות כלם כהללה
 מאמניוכוס . וישב אחיובוס ויפלה שנית מול רב על ידי
 בגרים וילכו בני ממתיה ויהודה מב"י אחיהם בראשם
 ומכבי ר"ל מי כחוכס בחלסי' ה' שהיה כחוב על שבדירי"ה
 שעל ויהרגו בשוהיהם מאד וגם יהודה מב"י נהרג וכן
 אעזר אחיו ונשאה ב"ה הפיל . וישב שליכות ועמיוכוס וקלת

עם כחול הים ע"י פלופוס משניה ונכנס בירושלים וסעמיד
 ללם כהילם והרג הרבה יהודים שלא רזו להסתחוות ללם .
 ועל כלם מהם ובטעם ציה . וה' היה עם האחים ויהרגו
 בשוהיהם . ואחר כך שלח אנטיוכוס פלוינאו ואח"כ לשיאה
 ובכל פעם נלחו היהודים עד שגרשו מארצה כל היונים
 ובמחך אלו הסלחמות מלך יהודה ו' שנים וימת ויחונק
 אחיו ו' שנים וימת ושמעון אחיו י"ח שנים ומת . בו בימי
 כסלו המלחמות יפלה יוחנן בן שמעון הנק' בשמן יוה
 הורכטוס ואלה הם שמלך מלרים ועם מלך יון וינלח והוא
 הרס עיר ממרון ממרופולין לכותים ולדוקים והנהר קודם
 טעשו על הר גרזים שהיה ר' שנים לבנינו וישב ירושלים
 בשמחה ולפי שכסלו ח' וזמן אליעזר אחר לו שהיה הל"ה
 ופסול לנהוגם והחכמים לא משרוהו נספך לראש אחר והאמיק
 לדוקים אהרג עם רב וישבאל המלמיה בחורה שבע"ס
 וזהו יוחנן כ"ג שמתם כב"פ ע' שנה ולבסוף נעשה דוקי
 ומלך ל"ה שנה וימת ארסכבלוס עם מלך ב' שנים וימלך
 אלכסנדר אחיו בראשונה היה פרות ולבסוף נעשה דוקק
 והרג מאד בחכמי' וימלך כ"ז שנה ותמלך אלכסנדרה אשה
 ע' שנים ותאהב הפרושים והניחה מאלכסנדר אישה ב' בנים
 והם הורקטוס אהוב פרושים וארסכבלוס אהוב לדוקים והיא
 מלחמות ביניהם על דבר הסלחה ועמיהם רבות זה וזה
 מלך ולבסוף מתו שניהם ואחזביאו קיסר רומה המלך
 על ירושלים הורדוס עבד שמונאי' והוא לקח לו לאשה
 מרימי בה אלכסנדר בן ארסכבלוס ולהיהו וקח לה קלל
 לשון הרע מפני זה והיה מרימי אשמו ומי בנים קולדה
 ממנו וגם בן אחר שהולדה לו אשה אחרת ובגנת כמו ק'
 שנה קודם תרכן בית שני כי מלך בן ג' שנים . קודם שהרבין
 כנראה בבבל בתרא פ"א הפיל כל בית המקד' אהרג לכהנה
 עונותיו שהרג הרבה מהעבדושים ובנה בית המקדש מחדש
 וזה עשה עם עמם בבא בן בועז חכם גדול שסימא עיניו
 כנראה עב"ב ואמרתי שטעאוריו יוסר יסו ועבד בנות
 שמהם ומלך מ' שנה ומת ב' ע' שנים ובמסור כבוד ומה
 עשו לו והוא השמיד כל משפחה השמונאים כי שחד שהיה
 ויודוהו ממלכותו ואמרן חז"ל שכליו' זה המספה הטרתי'
 אחי' שהיו לדוקים וחכמים גדולים היו לפי שקמו להם
 מלוכה על ישראל שחבור ללקחה אם אינו מרע דוד וימלך
 ארקיולוס בנו ע' שנים ואנטיוכוס אחיו הנקרא הורדוס השני
 מלך י"ח שנים ואגרופס בן ארסכבלוס בן אלכסנדרו אחי
 ארקיולוס מאשה אחרת בן הורדוס הזקן כהלשון סומלך
 על ישראל ע"י מיביאו קיסר רומה ומלך כ"ג שנים והיה
 קודם חורבן הבית ולא בוסל החמיד ונחרב הבית ובאו
 מספר ההרובים להבט המלחמות אף אחי' ומאה והשבוים
 ז"א אלפים וכמעט כזה הך נהרגו מהפרויים בכל משך
 ימי המלחמות האלה זולת המתיים בידי שמים בימיו היה
 חוני העבלי' אשר אמרו חז"ל שהיה הפלחו שמעמה מאד
 כנראה בבה' העיטם ונחבד חז"ל לירושלים כמלחמו' הורקטוס
 וארסכבלוס מבני השמונאי אחים ואומר במדרש שחוני
 ישן ע' שנים וכשנעזר והלך למדרש ולא עשו לו כבוד
 בזקנתו כלאו פאל כמלחמו למות ושמעמה קולו וימת :

שמעיה

יבוא ליהוה אלהי ישראל ורחמי חסוד עליהם גרים לא היו יכולים להחזיר בלבונם ה"ל והיו אומרים אין במקום הין יש אומרים שיש בהורות הקבצים של רומה ספק אחד נקרא על שם אבטיהוין כשהיה ערל ברומה ואי השתדלתי עם הכמים גדולים למצוא הספק ההוא ויעמתי ולא מלחתי בימיהם היו נשואי בירושלים בני בתירל וכו' בן בתירל האריך ימים מאד עד שהיה בדרו שמואל ולי נכראה בשבט פ' ר"א ובפ' כל הנשר ; הדר ושמואל קבלו משמתי ואבטיהוין בשנת ג' אלפים הבר"ה לילידה וכמו ש"כ לענין הניה עם בירושלמי כדכוחו של הגושף אומר א' מקדמוני משפחתו של הלל שהיה מבטב בנימין לקח לו לאשה בת מ' חבתי שפטיה בן אביטל בן דוד המלך זכו ; ואומר המדרש פרצה ויחי שמאל בירושלים מגלת יוחסין האומר הלל מוצט דוד ר' מייח רבם מוצט אביטל ג' יוכי בר הלפאה מוצט יומדב בן רבב רבי נחמיה מוצט נחמיה בן הכרשאה וכן ברלכוח כהדרין פ"ד הרמב"ם ברכ"ה אומר מפני מה ריש גבול ; בצבאל גדול מן הכשרי שבט"ו לפני שבואו כל מן הנזכרים והגשמי מהנכבד ; נבטות ריש פ"ק או ר"י המוכספות הלל נבג נשיאורו עד ג' שנים להר מלכות הורדוס והיה לו לה עטיר ושמו שבג' ולא ראה לעטיר לו בעניווחו כדלפאה בסוף סוכה י"א שהלל היה אח חזקיהו הנזכ' בצלפלה זוט דוד המלך . אומר כד עולם פ' בדר נתלקו הלל ושמואל ולא נתלקו כי הם בג' הלכות כנהגה ודע ב' בפ"ק דבבט ועי' הלל היו קרובים ח"י סדרים מנהג היה להם קבלה פומרה' והלל וביטעו הקטו ככל שבהה סדרה וזה היה שהחלה מלכות הורדוס כנראה בפ"ב דמגיגה ודע כי כל אלה ראשי הקבצים דלמיל היו בצבאל והלל הנזכר עלה מצבאל ל"י וירוס עב לעשרה כמו ק' שהו קודם ההרבו ושאל בצבאל חזקיהו אמרו על השריאות כנראה בכמ"ב עטין סו' קמ"ח ורכ"ב בלפטר שם פ"ד הלכה זו עתה מפני בתירל ה' הוצע ועי' ודלתי ישיבה בירושלים וכו' . ודע כי בני בתירל היו ג' אהים וקבלתם יהודה ירובע במעון אהים בני בתירל מוחסוב ונביאים במכנת טעווח והלל המכר האריך ימים עד ק"ב שנים וימנך נשיאורו ובניו מלה שנים שהוא עד דוד רבן יוחנן בן זכאי וכלם ירדלים דור א' ונבלטים מרה שמו בצלפלה הקבלה והם רבן בעטין בנו ורבן הלל בן בנו ורכ"ג פירצה פ"י סיפוס בררנן הבית ג' כלם היו אהים מלכות הורדוס כדו שהמוליס ובנו אהרין ורג' במתו האריך ימים עמו הלל המנו ולכן נקרא במתו האקן ודע כי מימי ריש"ה ר"ג האקן ; בניו של הלל היו קרובין ומלמדים בעמידה . ולהיותו שגל חולשה בעולם ההחילו לקרותו ציטציה ודע כי כשהעלו אהבי ירושלים את כל סקן לראש העלו מוחס שיריה בן זוגי במרש אהר כדרך שהגביר ליהוה בן האומן בסודולו רפוביסטמיים משמיימים בכל ההכמות ב' רחבי ישיבות בלפון שהדורכים והלמדויהם מקבלים אין צוח וצוח סדרך מרבים בהכמות ונחמדים ומתים אהר הולך ללכה אל שרי מלכי פרס עם פ' אהים יבוסים וזכ כדלפאה בצביגה ובישיבות העלו שפתיי סחחו וזה מנהג היה כמו נביא וההגבל לכורדוס שימנך בימיהם היה בבט בן ביטא וסודוס כדו מאל הלל ובמתי ומתים ומלמדויהם והלפים ורבעות מחמתי בעל סודסה . בעומים הלמדויהם משולים מהאחרים היה לו להלל המוכר גדוה בשלון היה יונקן בן עוזאל אשר

נחיה-הורגים זה לח זה כפסעים שמעו בו שמוי' כ"ג וי"א
 פ"א י"א פ"ב וי"א פ"ד וי"א פ"ה כחוס' דבזחיס פ'
 פבול יום אומר מיניו בדברי הימים שלא היה כ"ג אלא
 שמתה שמתה סני יוקן לו לח בתי' שלום שעמדו ממנו
 ח' כ"ג בבית ראשון וז' בבית שני וכן ביוסיפוס פרק
 הארון שספרו אומר כי מהסכן הכהן הראשון עד ציון
 בנינו ע"י שלמה היו י"ג וצבית ראשון היו י"ג וצבית שני
 כ"ג והלאה בספר שמעי ציון שחבר רב יחזק לתיש
 צלויינייה שנת ה' אלפים פ' האומר אלו דברים ממש אלו
 סהני' גדולים שמשו בבית א' הארץ אליוצו פתחם אביע
 בתי' זרקו אמריה אחיבו צדוק פתימען יוחנן עזריה
 אמריה אחיבוט של' חלקיה מצריה לריה יהודק אשר בגלות
 צבל ואלו כ"ב שמשו בבית שני עזרה א' יש ען כי יהודק
 יהויקים אליב"ב יהודק ידוע מתייה ואלו לקמו הסכונה משה
 ואחז כהנ' שמשן ידוע אחיו מניח' בנו יוחנן בנו שמעון
 יחיבמן הגליל השמונאי מחת' בנו יוחנן בנו שמעון אחיו
 יהודה אחיו אלעזר אחיו יוחנן אחיו יהודה בן שמעון
 הורקנוס יצא ישעיה אים כהר ברקאי הלכסדר הורקנוס
 אטייננוס אריסכובלוס הורקנוס אחיו בן יוחנן בן מנחל
 בן מהסיה אליב"ב יהוסף עימי יוזכר יוסף בנו יוחקאל
 ען יחוסע בנו גמלא עימי בן הורקנוס מנחל בן יוחנן
 אליב"ב שמעון הרדיק יוסף בנו הניח' ידוע ישמעאל טריה
 שמונה בני קמחיה יוחנן היובלוס הנמאל מחתיה בן פנהס
 ישמעאל הנמאל הסורי ישמעאל ובמעון יוחנן יוחקאל כהני
 ישמעאל בנו פנאי ידוע בנו עמי אליעזר בנו פנאי בן
 פנאל אים שדה אליעזר ישמעאל' בנו הנכר ע"י סיבוה
 ואני לא ידעתי מינו לו דע כי ביוצ' לך סה כמעט כלה
 שמתה ראינו בקרוי שלס' וכבר ידעת מה שכתבתי
 מהמדרש שנתנו סיה ינוצי' מצריה וסחי' יומר מש' טיה:

רבן יוחנן בן זכאי הכהן והצדיק קבל מהלל וזרעו
 קודם השלום החרבן שהיה בנו שנת ג'
 אלפים וחמס"ח לכריאה שהיה ח"כ לבנין בית שני וק"פ
 להשית מלכות הקיסרים ברומס וכ"ג למכות הגריפים
 מזרע הורדוס על ירושלים שאז נכרס רשב"ג סימוס עשה
 ריב"ז טיח' ומק' ג' טיה אחר הסרבן כנראה בהמקן
 ובלחוס דר' נתן ומה ק"ב טיה אפמו שמתחילן בבית
 דכות של חאסי' שקבלו עשה של מודר הלל וסמחי'
 שהיו סוף ח' זכות של הורס' שבניה שני בראשית רבה
 פ' ס"ו אומר שריב"ז היה מקלס עלמו ואומר כי כל
 השמים היו יריעות וכל בני אדם לבגדין וכל היערי'
 קולמוסים אינם יכולים לכתוב כל מה שנתדתי מרבתי'
 ולא כהתי מהס אלא ככלב המלקק והמסכתו יומא מזכיר
 חממוהו ומתפל' סבין גודל מעלת הכמת רבומי'. דבור
 סיה היה ר' מניח' בן דוסא ורואי' כסדר דרך המנה
 ח"ל ס"ג שהיה רוסט' ובס"ל דקעתיס נראה שבסוף ימיו
 נחשט' י"א שיוסי הכהן תלמיד ריב"ז הוא יוסף בן גריזן
 אחיו של קדימון בדור הזה היה ריב"ל שהלך מי בגן עדן
 כנראה בת' ע"ל. ספר הסהיר שחבר ר' מנויאל בן
 הקנה כנראה לעיל שנתפססס בדור הזה. וכבר ר' שס
 סוב כספר האמונוס שסבוק סימוס כזו זה הספר מתי'
 ביד המקובלים שחברן אשכנז ושסס בוסע וסניס ביד
 חכמי פרוויניס' אסס לא הניע בידס בשלמות. דבור הזה
 סיה ר' אבוה אביו של אליעזר אחר וסיה עשיר גדול
 וצבתייה מיליה של אליעזר קרא לטוד' ריב"ז ור"ע ותלמידיה'
 ולקדימון בן גריזן וליניס' הסס' ולבלב' שבוט. ומה

שאלנו עלו ריב"ז ותלמידיו וכל החכמים עליה ודרשו
 עד שהיה האש לוחס כצבי הנית כמניחה על סר סני
 ועל זה תמס מאלד אבוהס ונדד בנו לתורה ועל שלל סיה
 הגדר לבס שמים לא תקיימה בידו. ראינו כתוב שהלל
 הזקן וריב"ז ור"ע ראו זה לזה רבי יחוסע בן חנני' סיה
 מתלמידיו ריב"ז ואמר עליו אפרי יולדתו לפי שבסטייה
 אלו הרה ממנו סיהס הולכה למדרסות ומחלה שיחפלו
 על העצור סיהס חכס כנראה פירושתמי ד"במות. דבור
 הסס סיה ר' צדוק שהלריך ימוס עד מ' שנה ריב"ז סיה
 נאכב מאלד מתקיסר מיסוס ושאל ממנו במתה מקוס יבנה
 וחכמיה ונתן לו :

רבן גמליאל בן רשב"ג נחנך בימי החורבן קבל מריב"ז
 בשנת כמו ג' אלפים חמס' לכריאה וכמו י"ב שנים
 למרבן הוא סיה בר פלוגתי' דר' יחוסע על קדוש הסדס
 וספלח ערביס ואלו ותלמידיהס היו עומדים במדינות א"י
 וכרטיס סביב לירושלים. וצמיזו סיה ר' אליעזר בן הורקנוס
 חנירו של ר' יחוסע סני' שחבר הסרקוס וסמנו סיהס
 נקראת אימיה שלום אחות רשב"ג א' הבה ו"ס האמד
 אליעזר כי זה הורקנוס סיה מזרע מרע"ה ועינין בהקדמת
 סרקו ומתלה אופן למודו הסוכה. דבור זה סיה ר' אליעזר
 בן עקיב וסיה ר' אליעזר בן עזריה דור עזריה לעזר
 וכסן ועשיר ותלמיד ריב"ז. וסיה רשס ישיבס בהכרת
 י"ג מ' טיה וכסמנוסו סיה בן י"ג טיה וי"א בן י"ח
 כנראה כסוספ' פ' לפני חידיון וציוס שמונוס חנרו ישיב'
 מסכת ערוית ועדות קריס הכנה. דבור הסס סיה ר'
 יהודה בר אלעי שחבר ספרל וכול' חורס הכהניס ראימי
 בצנאטיה רבס פרשת ס"ה שדבור הזה גרסה השלכות
 שיבנה סיה המקדש עמדו פסוס גלולילאוסו טולמנוס
 עם מונונוסו וסוספיקוס לעולי בגולה הלכו כוחיס וסלשני'
 למק' בצמרוס שאס חכנה העיר לא יחנו לו עוד המס
 וימרדו בו השיב המק' להס כי כנר נחנס הגזרס אמרו לו
 זה פעשה שפלת להס ביוסיפו או יגרשו סמס' יסנה וידענו
 שפעסס ימינו סכנין וכן עשה המק' וסחביע האגרנס
 ליהודיס אשר סיו מכונסיס בצקעה בית רמון שההילו לבכות
 וסיו רועיס אמרו צמק' לצסוק אמרו יבא חכס ויחנס לה
 כסבור אמרו יעול יחוסע בן חנני' של חכמת החורס בן
 וכו' ככחוס ס' דוע כי עינין זה סכנין מאלסיהו בדברי
 הימים וסס שלסס נינומר' וקליסס' סו' פ"ב וסוקרפו נוזרי'
 ס"ב וסלטיסיה ונבל ספר חיי הקסריס וסומריס שאז
 סיה וילאנו קוסר מ"ו ברומס וכעמו אטיפור ל"ס ע"ו
 ר"ג טיה אחר הסרבן. דבור הזה סיה ר' אליעזר בן
 יעקב שעל פיו נכסס מסכת מדות ור' פרידס אשר סיה
 ח' טיה וסומריס ס' כידל ונצבנין שהיה לומר סיהס
 לתלמידיו ח' פעמיס ואס התלמיד שכה סלכה סיה מלמד'
 ח' פעמיס אחריס. יונתן בן עוזיאל הלריך ימיס מאלד
 עד כי בצחרותו קבל מחני זכריה ומלאכי הכניאס ובחני'
 יעמו סיה ממכרי ריב"ז שהיו תלמידס מהלל הזקן ובסוף
 ימיו רלס לונקלוס הגר בדור סוס וסס יוסנמן כנה כרנוס
 כניאסיס על פי רבומי'. בזכר פרשת אחרי מוח נראה
 שיהונתן על רלס לונקלוס הגר. וסס שאומר שס שמחי'
 וסלל לא אודיע לאונקלוס מלס דלווייח' עד דלמגור
 ואל הביס אל לונקלוס הנזכר פרק סניוקין שסעלס
 סימוס דודו כניידל כי הוא לא נסנייר אלא אחרי מות
 סימוס שחריב הכיס וסס סיה אחר לפניו מאלד. ומלל
 פ' י' סחל'ן יונתן בן עוזיאל חוקק עם שמחי' למנין סלסס

שאלנו עלו ריב"ז ותלמידיו וכל החכמים עליה ודרשו
 עד שהיה האש לוחס כצבי הנית כמניחה על סר סני
 ועל זה תמס מאלד אבוהס ונדד בנו לתורה ועל שלל סיה
 הגדר לבס שמים לא תקיימה בידו. ראינו כתוב שהלל
 הזקן וריב"ז ור"ע ראו זה לזה רבי יחוסע בן חנני' סיה
 מתלמידיו ריב"ז ואמר עליו אפרי יולדתו לפי שבסטייה
 אלו הרה ממנו סיהס הולכה למדרסות ומחלה שיחפלו
 על העצור סיהס חכס כנראה פירושתמי ד"במות. דבור
 הסס סיה ר' צדוק שהלריך ימוס עד מ' שנה ריב"ז סיה
 נאכב מאלד מתקיסר מיסוס ושאל ממנו במתה מקוס יבנה
 וחכמיה ונתן לו :

שלא היו מוגנים בזה עמו כמורה ומתן ליומנו בן עזיאל
 נכחו וכן נמלא אונקלוס בימי ר"ג הוקן במסכת ע"ז פ"א
 שמת ר"ג ושך עליו אונקלוס הגר בע' מנה זורי וכן עקילם
 הגר היה בדור הזה שכן נמלא בואלה שמו' רבה פ' תשמי'
 ובפסוק וידר יעקב נדר אמר ליה עקילם לאדריאנוס קיסר
 שהיה בעל אחרוה רובה חמי להסגייר וכו' וזה אדריאנוס
 הוא אשר החריב ביתר ל"ב שנה אחר החרבן הבית ועקילם
 כזה לא לא"י להסגייר ושאל שאלות לרי' אליעזר ומנאלו רבון
 צבא שמוי ובה לו לרי' יהושע ומאלו עמי וכלי ומהגייר
 שנת ל"א החרבן שהיה ק"ד לנזירים וד' לאדריאנוס וכזה
 מעיד הגמון מוגדווימו בלמרו שזה עקילם שהיה נקרא
 ברומה הקיילה נתלהב בההבט יהודים בלי פנימו ומגייר
 וזה העסיק הסורה מיהודים לנשון יון וכן כבורת כהנים
 פרקת ביר סיני מזכיר עקילם בפנימו . יומנו בן עזיאל
 פ"טו שהספרסם הרגומו על נביאים לבדו כנראה בראש
 שנת מגילה שכתב מפי הגי' יהושע ומאלו עמי וכלי וזה
 נמלא שנהגם ג"כ כל התורה והחכם ריקאמי לפירושו
 לתורה מזכיר על שמו הרבה פסוקים מפורדים בתורה
 בפרגומו ובדורנו זה נמלא ח' מהם שלם וכתוב בסופו
 שהוא ח"י בן עזיאל על הסורה והוא בעי' ריוו בני פואה
 יצאה כחוכו במנאוהו ביד בני קסים אחת שכתבו בסופו
 יסוהו הרגומו ירושלמי ומאלו לשומעיהם כמעט מכוונים
 ויב' כל בניו שהתקבו ר"ג ירושלמי ר"ג שכתבו יומנו בירושלמי .
 וכן כל להגי' אחרו בספסות שבימי התלמידים כגד נעשה
 ופי' כתובים אונקלוס הגר מרגם התורה מפי רבי אליעזר
 וד' יהושע כנראה במסכת מגלה פ"א ורואימי כתוב שהיה
 אז שנה ג' אלפים תסמ"ה ליצירה וי"א שיומנו ואונקלוס
 היצירן יומר מהם שהיה כתוב בראשון ולכן נקרא על שם
 וכתב התפרסם שבימי עזרא היה התורה ביד ההמון
 ללשון ארמי נראה שפרק אין ב' הסודר וזה כי שכתב
 יבשה לא ארמי וכן הסמדי' על השלשון שבראל עד התורה
 כנראה בסוף דברי נחמיה ויוביפון לרומיים פ"ח וכן נראה
 לשון הושר וגמרא ירושלמי ובאולי בזה הלשון או רובו
 הוא גמרא בבלי והיות שכתבך זמן זה הלשון ארמי מדברי
 התורה שכתב ביד הסמדי' ובאולי מצעלי התורה ג"כ עמד
 זה אונקלוס ודקדקו וחקקו מזוקק שבעשים לפני רבואיו
 והדור לו וכן כתיב ר"י פ"ב דקדושין אונקלוס לא מדעתו
 הוסף שרי מסבי נתן אלא שכתבת הוא חזר ויסדו
 להיומו יסר ומלמן כלמיעי בשלמם הפסוקים עם הרגומו
 אונקלוס בפ"א דברכות ובאולי היה זה הצייוו למשן שההמון
 יהיו בקיאים ושומעים דברי התורה כמו שכתב סמ"ג בעשין
 כ' י"ס ופוסקים אחרים כי יאות לנו יותר ממנו הפרושים
 המפורסמים אללוהם כי בראשיתו הישיר הגדול שאלמו
 חז"ל בזה הצייוו וכול לומר שיש בו רמזים נסגרים שמות
 הקודר ובפרם לדעת האומר כי התרגום היו קבלה למרע"ה
 משי' . עקילם כגד שתיקול על התורה מלמן עברי אל
 לשון יומו כנראה בירושלמי דקדושין פ"ק עקילם הגר רג'
 לפני ר' עקיבא והיא שפחה נחפפת וכו' ופסוקים רבים
 מאלה נמלא מפורד ומפורד בין ההבורים כמו שפרשה
 הצייוו ברובה וכן פסוק לריו שמיר במדרש ורבים כלה .
 ושיין בירושלמי פ"ק דמגלה אמר רבי חייא עקילם הגר
 מרגם התורה לפני ר' אליעזר וד' יהושע וקלסו אותו
 ואלו יפשיטתו מני אדם שר"ל ופי' של יפה שרמו אל
 למן יווי וכן אמרו בירושלמי דשבת פרק במה אשה ואלה

מוחר לאדם נלמד לח במו יומים מפי שכתבים הוא לה
 ובדואי נמלא כלו כתוב ועל שמו נביברריאה שברומה
 ובירושלמי דמגלה ס"ל ח' רש"ב ב' בספרי' לא החירו ש"כטבו
 אלא יומים והרגומו ככובים לא נמלא מי חבירו כנראה במו'
 פ"ק דמגלה וכבר כתבנו מנגד שבימי התלמידים שכתב
 ואומר ספר יוחסין שיומנו בן עזיאל הרגם ובה קול שיהא
 ואמר מי הוא שנגלה ספרי חורה לבני אדם היה שגלה
 לפדש ובה לציין וי"א פסוק ה' מלך ומה שרמז מפורד
 ומפורד בגמרא הרגומו מכונה על שם רב יוסף ורב ששת
 כמו פ"א ד"ב פסוק נבטו מלפניו הרגם רב יוסף וכו'
 וקדושין פ"י יוחסין פסוק וישב ממזר הרגם רב יוסף וכו'
 וכן פ' עגלה ערופה פסוק כאלש תעשהה דרותרים הרגם
 רב ששת וכו' ורבים כאלה . אמרו התוספות פ"ק ד"ב
 שנייהסו התרגומי' להם לרוב בקשות' הרגומו' משום
 שהיו כגד נזור ודברים שכתבם אי אשה רשאי לאמרם על
 פה ורב יוסף היה רבו של אבי' : הושר ח' לך ר' אומר
 שהסכה שהראשונים פסרו תורה נביאים וכתובים בלשון
 מרגומו לפי שהמלאכים מקיאים בישאל שיש להם תורה כמו
 שנאמר מה אבות וכו' ומה שיש יודעים לשון מרגומו ולא
 יענינו בזה וי"א שידועים אבל מואסים זה הלשון ואינם
 משגיחים בו ועל זה נגלה הקב"ה לאברהם שהיומו ערל
 בל' מחזה שהוא מרגומו למשן לא יקמרו נגדו :
רבי עקיבא בן יוסף רב דקד' היה מני בני של
 כוכבא ואמו ישראלית קבל מר"ג הג"ל
 שנת כמו ג' אלפים תמ"ב לביראה וכמו ל"ב שנים לחריבן
 בית שני ומי ק"כ שנים והוא חזר ספר מכלימין וספר
 הירייה על הקבלה ויש ספר יצירה שהגד אברהם אשר
 הכמב"ן חזר פי' גדול ונפלא עליו ולפי הנראה רוב התורה
 שיש לנו בעל פה מידו היתה לנו כי תלמידיו שכתבו ספרא
 וספרי ותורה כהנים ותוספתא כלם הם אלביה דר' עקיבא .
 ודע כי יש מכלימא אהרם שפסמו שמו עד סוף התורה שהגד
 בן עזאי ויש מכלימא ארם ישמעאל ור' יהושע בן קרחה היה
 בנו כי הישיבות היו קורים לר' עקיבא קרחה לפי שהיה
 קורה כל התלמידים בשלפולו . שפרק אפי"ו נראה שכן עזאי
 לקח לנשה בתו של ר"ע ואח"כ גרסם למשן יכול ללמוד תורה
 והיה תלמיד חזר לר"ע ב"ב פ' ח' ר"ע היה חמונו של
 כלבה שבוט ודעתו היתה שיהי חכמו כנראה בכתובות
 פ"ה שבעמדות שגדלת י"ב שנים ואח"כ י"ב שנים אחרים
 וכו' והיה יודע ע' לשונות כנראה ברש"י פרק ד' דסנהדרין
 כשמהם אשהו לראשונה לקח לו לנשה אשת מורטוסרופוס
 הרשע שמתגיירה בימיו היה שר הקיסר שמתגייר ונתן חמי'
 ממונו לרבי עקיבא והיה נקרא קמיעה בר שלום : ורואימי
 במסכת שנה פ' במה אשה שרי' עקיבא עשה משהה בשותא'
 בנו ועל כל כוס וכוס שהביא היה אומר חמר' וחיי למוס'
 רבן ותלמידיו (ועל אחר שאלמן בן משי' שלא נברא יין
 אלא לנחם אבליהם ע"כ) אמר חמר' חמי' שנינו חמר' לרבנן
 ותלמידיו צבית המשו' צבית המשהה ולא צבית האכל
 שיארע צ"מ מליה שפוחין על מה רק ישאו על חיי'
 תמיד) וזה בריתים שמוסיים עשה גמפתאות . בדור זה
 היה רבי חמלא בן חרדיון ורואימי בספר היכלות שהיה
 י' חדשי' והרג וכו' כנראה שם ולכסוף העלילו שהריש עליו
 וישפרוהו במסכת מדרים נראה שנתעשר ששה פעמים וסי'
 יודע ע' לשונות כנראה בפ"ג דסנהדרין . רואימי שספר
 הפרדה לרש"י היה מרגם גדול נקרא רבי אליהו ויהושע

יֵאוּ חֲבֵרִים גְּדוּלִים וְצַמִּים כִּי מִהִים קִמְיִם וְהִפְלִיגוּ אֵל
 הַשָּׁמַיִם וְעָמְדָה לְקִוְיָהּ . וְיִוּלַד לֵהֶם רֵבִי יִשְׁמַעֲלָל שֶׁסָּמַרְיָה
 מַאֲדָּ וְזֶה רֵבִי יִשְׁמַעֲלָל כַּחַז מִמֵּנו קָהָה אֲבִיו עַל מַחֲרִיק
 צָפֶרֶת הַקֶּבֶלָה שֶׁלוֹ . וְאֹמֵר בְּשֵׁמוֹ הֵי רֵבִי יִשְׁמַעֲלָל כ"ג
 בִּן י"ג שָׁנָה הֵימִי בְּשֵׁלְבַתִּי אֵלֶּל מַחֲרִיק בֵּן הַקָּהָה לְלֵמֻד
 מִרְסָה וְשָׁלַחִי מִמֵּנו יוֹדֵיעַ לִי מִי הוּא מֵר הַתּוֹרָה וּמֵה שָׁמוֹ
 וְהַיָּבֵב יוֹפְיָאֵל שָׁמוֹ , וְסִיכָה עֲמַדְתִּי בְּעֵטֵיית וּפְרָשָׁי עֲלָמִי
 מְכַל חֲטָאוֹ מ' יוֹם וְלִצְבּוֹף אֲמַרְתִּי שֶׁסָּ גְדוּל עַד שְׁהוֹרְדְתִי
 לְחַמוֹ וְיָרַד כַּשֶּׁבַע אֵשׁ וּפְסוּי כַּמֵּרָאֶה הַכֶּרֶק וּבְשָׂרָאִי לְאוֹתוֹ
 כְּשֶׁלָּמִי וְכַל רֵבִי נַחֲפָרוּ וְנַחֲשָׁתִי לְאֶחָר . וְאֹמֵר לִי בֵּן
 אֲדָם מֵה שֶׁ בְּךָ שֶׁהֲרַעֲשַׁת פְּמִלִּיָּה עַל מַעֲלָה . וְהַחֲזַקְתִּי
 עֲלָמִי וְאֲמַרְתִּי גְלוּ יוֹדֵיעַ לְפָנַי מִי אֲשַׁמֵּר וְהִיָּה טְעוּלָּה שָׁלֵה
 הַכּוֹרֵמֶךְ לְכַזְּבֵי אֵלֶּל לְעֵשֶׂהוּ יִרְטוֹן קוֹךְ . וְיִמַד אֲמַר לִי בֵּן
 אֲדָם מֵהָה שֶׁרַחֲמָה לְפָנַי וְשָׂלַעֲתָה . אֵיךְ בִּי לְשָׂךְ הַתּוֹרָה
 הַיִּחְלִי וְיֵה לֵה הַכֶּרֶה בְּנוֹף הַגְּנוּף שֶׁמֵּאֵל אֵהָה וְלִכֵּן אֵשׁ חַרְפָּה
 דִּאֲחֵגְלִי וְלֵךְ חֲשֵׁבֵתִי מ' יוֹם וְאִפְסוּל כ"ז פְּבִילוֹת
 כְּכַל יוֹם אֵלֶּל חֲשֵׁעוֹס דְבַר מַעֲלוֹה וְלֵה מִיָּי קַבְּמִית
 יוֹרֵךְ וְאֵל הַסְּחֶבֶל בְּאַשָׁה וּשְׁבֵי בְּנֵי־אֵשׁ וְהוֹרְחִיק כֶּרְעוּךְ .
 וְכֵן עֵשֶׂה וְנִלְמַד מִרְסָה הַרְבֵּה כַּנֵּרָאֶה מִפּוֹרֵר בְּגַמְרָא וּסְפָר
 הַסּוֹדֵר וְהַכְּסִיר וְהִיָּה עוּלָּה וְיִוֹרַד לִמְרוֹס כֶּרְעוֹ וּמַדְבַּר עַם
 הַמַּלְאָכִים . וְרִאשִׁיתוֹ בְּהוֹם דְּקָדוּשָׁן פ"ד שֶׁכָּכֵל פֶּסֶם עֵזֶה
 כִּי יִשְׁמַעֲלָל הִיָּה צֶאֱזַל מִבֵּית הַמִּדְבָּר אֲמוּ הִיָּה רֹחֵה נַגְד
 לְעוֹנוֹ לְרַחֵף בְּגַלְיוֹ בְּיָדֵי־אֵשׁ וְאֲחֵל"ב שֹׁמֵה הַיָּם הַיָּם וְכו' .
 כַּנֵּרָאֶה שֶׁסָּ וְהִיָּה יִסָּר וְחֹסֵר מֵאֵל וְלִצְבּוֹף הִיָּה סוֹם הַכְּרֵבִים .
 חוֹסֶפֶסוֹ פ' מֵלֹחַ הַלְּיָאָה אֲמַרְו סַרִי ר"י בְּר' אֵלִישֶׁע הוּו .
 בְּדוֹר הַזֶּה הִיָּה רֵאשִׁי יֵשִׁיבָה בְּבַבֵּל ר"י בֵּן בְּחִירָא חֲבִירוֹ
 שֶׁל רִיב"ז כִּי הִסְרִיק יָעִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבִאֲלוֹי הוּו הַמּוֹכֵר
 בְּדוֹר הַלֵּל וְחֻזְקִיסוֹ בֵּן דּוֹר הִיָּה ר"ג . רִאשִׁיתוֹ בְּר' חֵלֶק
 סַר' יְהוּדָה בֵּן בְּחִירָא הִיָּה מַרְעֵה מַחֲמִי שְׁהִמִּי חֻזְקָאֵל .
 אֲמַר רַב שְׁמַעֲמִים שִׂמָּה הִיָּה מְבַנִּי אֲפָרִים שְׁמָנוּ בְּמַרְמִים
 עַל מַעֲשֵׂה בְּמִיָּהן הִיָּה סָךְ לְפִי בְּהַמְחִילוֹ מַנּוּחַ בְּנִצּוּחַ בֵּין
 כַּמְתָּרִים וְהִיָּה לְהַסְּחִילוֹ מְלִיחַת יַחֲקֵן . ר' מַרְטוֹן הַכֶּהֵן
 עֲשִׂיר גְדוּל רַבִּים יֹאמְרִים שֶׁהִיָּה בְּדוֹר הַזֶּה רֵבִי
 יוֹחָן הַסְּגֻלֵר הִיָּה עוֹשֵׂה סַגְלוֹן וְחִסֵּם גְּדוּל הִיָּה
 יִשְׁמַחְו רֵבִי עֶקְרִיָּה בְּקַטְמוֹתוֹ הַנֵּרָאֶה בְּפִרְקָן מ'י
 שְׁמָמוֹ בִּירוּשָׁלַיִם דְּסוּמָה פ' הַחֲלִיל הַיָּחִי ר' יוֹדָא כֵּל מִי שָׁלֵה
 רֵאשִׁי גְדוּלָּה אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל לֵךְ רֵאשִׁי כְּזוֹד יִשְׁרָאֵל מִיָּמִינוֹ
 דְּחֻזְמוֹת הִיָּה בֵּה פְּלַטִּים כִּיּוֹלָא מְרִים וְע' קַהֲדַרוֹת שֶׁל
 אֵשׁ וּמְקִיבֻמוֹת בַּה אֲנִים כִּיּוֹלָא כַּנְגַד ע"י זְקִיָּים וְכַל א' וְכַל
 עוֹמְדָה בַּכ"ה רְבוּחַ דְּרַנִי זַכַּב וְצִיָּתָה שֶׁל עַן בְּאַמְלַע וְכו'
 וְכַל אֲמַנּוֹת בְּפִנִי יִלְמַע וְהַחֵר בַּה פְּרָקִיָּים הַרְשַׁע וְדְרוֹשׁ
 כּוֹס עוֹשֵׂה שֶׁסָּ רַב"ט וְכֵן לְמַיְהֵלֵחַ לְפִשְׁתָּה פ"ב וּבַמִּדְבָּר
 אֵיכֶה יִחָמוּ זֶה לְעַרְבִים וְכֵן בְּרִאשִׁיתוֹ בְּמַדְרַשׁ אֲהַבֵּר :
 וּבְגַמְרָה צְבָלִי מַסְבָּה כּוֹכַב פ' הַחֲלִיל מִיָּחֵל כֵּל אֵי הַעֲרִין
 וְכֵלָּו קַלְיָתָהוּ אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל מִקְדוֹן וּמִצָּחַת גְּזִין סַרֵךְ
 הַכּוֹזֵן מִחֶסֶד וְאֲזַר אֲדִרְיָאָנוֹס קוֹסֵר הֵרַג אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל
 כְּפִלִּים כִּיּוֹלָא מִלְּזִי וּמַסִּים וְהוֹלֵךְ קוֹל יַעֲקֹב זֶה אֲהַפְּסִימוֹת
 קוֹסֵר שְׁהַרְג בְּכַדֵּךְ בֵּיתָה ח' רְבוּחַ וְיֵאֵל ד' אֲלִפִּים רְבוּחַ
 וּבַמִּדְבָּר אֵיכֶה בְּסוֹף בַּלַּע ה' מַחֲרִיק בְּסוֹף מַעֲשֵׂה בֵּיתָה
 וְכֵן בּוֹיָצֵא וְכֵן בְּרַחֲשֵׁיית רַבָּה פ' הַיְהוּדָה יַחֲקֵן יִחָמוּ
 שְׁהַרְגוּ עַל יְדֵי אֲדִרְיָאָנוֹס כַּאֲשֶׁר הִיָּה בְּאַמְחָה כ"ב שָׁנִים אֲחֵר
 הַהָרְגוּ וְכֵן בְּמַדְרַשׁ סִיר הַסִּירִים וְהַנֵּה אֵי אֲשַׁפֵּר שֶׁהִיָּה
 אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל מוֹקְדוֹן הַמַּחֲרִיב כֵּל שֶׁהוּו הִיָּה בְּרִאשִׁיתוֹ הַבְּנִין
 וְהִיָּה לְאוֹסֵב לִיְהוּדִים מֵאֵל כַּנֵּרָאֶה שֶׁמַּעֲשֵׂה בְּמַעֲמוֹן הַגְּלִיק

וְכּוֹה הִיָּה מַעֲרִי אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל וְקָרָאֶה בְּשֵׁמוֹ וּגַם לֵה הִיָּה
 אֲלֵכֶנְדְּרוֹס קוֹסֵר כ"ד לְפִי שְׂהִיָּה קִלֵּעַ שָׁנִים אֲחֵר הַהָרְגוּ
 אֲחִמָּס הַלֵּךְ הַשְׂהִיָּה שֶׁכָּכֵל אֵלֶּה הַהַפְּרָשׁוֹת מְכַל לִי בְּשֵׁהֲמַשְׁפּוֹת
 הַזְּמַן שֶׁלֵּו עֵשִׂוֹת בְּמַעֲחִיקוֹ וּבְדַפּוּסִים וְיִסְכֵּל לְדַרוֹת בַּה
 אֵל ד' או ה' סְפָרִים מַקְרוּסוֹן הַגְּלוּתִי עַל סוֹפְרִים
 הַלְּמַמַּיִם הַהוֹחֲמִים וְאוֹמְרִי וְגַם הַיּוֹסֵפּוֹן סָפֵר ב' פְּכִיסָה
 אֹמֵר שֶׁהִיָּהוּדִי חוֹשֵׁב אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל הִיָּה שְׂכִינָה כּוֹלָם
 יַהֲדַ בְּקָהָה אֲחָד מֵהַעֲרִיר וְפִלְסוֹ קַסְמוֹת בְּיוֹמָהּ וּבֵין הַיּוֹמִים
 חוֹשֵׁבִים שֶׁסָּ בְּקָהָה אֲחָר עֲמַד עַל־הַם אֲלֵכֶנְדְּרוֹ הַגְּלוּד שֶׁסָּ
 עַל שֶׁסָּ יָרִיָּן קוֹסֵר רֹחֵה וְהִיָּה לַיְהוּדִים שִׁיָּטוּגוֹ אֲחֹר וְיִיחָמוּ
 כֵּלִי הַמַּלְחָמָה וְהַסָּ מְרוֹ אֵה דְבַרו וְאֵז נַסְפָךְ לְהַסָּ לְאוֹיֵב
 וּבַחֲבַרַת הַיּוֹמִים הַרְג מֵהִיָּהוּדִים יוֹהֵר מְג' אֲלִפִּים וְאֲחֵל"ב
 שְׂבֹו לְאוֹיֵבִי כְּבַרְלָשׁוֹב עַד אֲחֵר הַהָרְגוּ שָׂבָה עַל־הַסָּ קַרְיָנוֹס
 קוֹסֵר רֹחֵה וְהַרְג כּוֹלָם וְעֵשֶׂה הַרְגוּ בֵּיתָה וְאֵז נַגְדַע' קַרְךְ
 יִשְׁרָאֵל וְחוֹשֵׁבִי אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל נַעֲשׂוֹ לְפִי שְׂבַדְּבוֹ עַל מַלּוֹת לֵה
 מוֹסִיפוֹ לְדַרוֹת מְלָכִים יוֹאֵל שְׂהִיָּה בְּמַחֲרִיק בְּכַדְרוֹ בְּיוֹם שְׂבַחַת
 וּפִילִיוֹן הִיָּהוּדִי מַעֲדִי בְּסַפְרֵיו שֶׁכָּאֲכַר הַקּוֹסֵר קָלוּזִי הִיָּה
 רֹחֵה שִׁיָּטוֹ וְאוֹרְהוֹ בְּמַקְדָּשׁ בְּאַמְרָו כְּכִמוֹ שְׁהַרְעִיָּה הוּו
 גְדוּל מֵהַמַּקְהָה בְּמַדְרַגָּה אֲלִקְיָה בֵּן מֶלֶךְ הַחֲשָׁשׁ רֵאשִׁי שִׁיעֵלָה
 מַמְדַרְג' הַחֲשָׁשׁ יוֹכַסֵּם בְּאַלְקִיָּהוּ וְהִיָּהוּדִים יֵאֵז רַבִי וְיוֹקוֹמוֹ
 בְּנִי אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל וְשִׁלְחוֹבוֹ וְשִׁלְחוֹבוֹ לְקוֹסֵר לְחַמוֹת פְּסוּי עַל זֶה וְהִיָּהוּחֵוֹ
 מַחוֹשֵׁבִי אֲלֵכֶנְדְּרִיָּאֵל מַעֲדִי שֶׁהִיָּה עַם אֲחֵף אֲלִפִּים כְּבָלִי
 בְּחִי' יִחָדֵר' זֶה הִיָּה מַמ' פ' שְׁנֵה קוֹסֵר הַהָרְגוּ וְכֵן ג' צַבֵּה
 שָׁנִים אֲחֵרִי הַהָרְגוּ כֵּן אִיֵּם אֲחָד שְׂהִיָּה קָרָאֵל בֵּר כַּנֵּרָאֶה
 שָׁכֵן דְּרַשְׁבוֹ עַל סָקוֹס דְרָךְ כּוֹכֵב בְּאַשָׁה רַבָּתִי וְאֲחֵל"ב לְפִי
 שְׂמַרְדָּ בְּקוֹסֵר אֲדִרְאִיָּו קָרָאוּבוֹ בֵּן כּוֹז בֵּה מַלְשׁוֹן שָׁקֵר וְכּוֹכֵב
 וְעֵשֶׂה עַלְמוֹ מַעֲלָה וְהַלְּכוּ אֲחֵרֵיו כֵּל הַיְהוּדִים שֶׁבְּצִיָּבָה
 וּבְשַׁעֲרֵי ר"ע שְׂהִיָּה רַךְ לְפָנָיו עַם כֵּלִי הַמֶּלֶךְ בִּידָיו וְהַלְּכוּ
 ב' דּוֹרוֹת מַהֵס עַל יִשְׁרָאֵל וְהִיָּה רּוּמַלְטוֹס בֵּן רּוּפּוֹס . וְכֵן
 כּוֹיָצֵא וְאֲדִרְיָאָנוֹס הַקּוֹסֵר עֵלָה עַל רּוּמַלְטוֹ בְּיוֹם ס' צַבֵּה
 שָׁנַת ע"ב לְחַרְבֵּן שְׂהִיָּה שָׂהָ ג' ל"ב לְחַרְבֵּן הַבַּיִת וְיֵאֵל שְׂמַת
 ג' אֲלִפִּים מַחֲרִיק לְבַרִיָּה כַּכִּי כַּדֵּר כַּנֵּרָאֵל ד' וְהַרְג מַהֵס
 דְבַה יִשְׁרָאֵל וּבַחֲכוֹס ר"ע וְחַבְרִיָּו יוֹסֵף הַעֲרִיר וְלֵה טַדַע
 מוֹקוּמָה הִיָּה . אֵי' בְּמַדְרַשׁ אֵיכֶה ח"ק כְּמִי סוֹפְרִים הִיָּה
 בְּצִיָּבִיר וּבְקַבֵּן שְׂבַחַת הִיָּה יוֹתָר מַעֲו' מוֹקוּמָה וְאוֹמֵר בְּמַדְרַשׁ
 אֵיכֶה ב' גִּזְרֵת בֵּיתָה הִיָּה לְפִי שְׁמָמוֹ מַחְרַבֵּן הַבַּיִת לְפִי
 מַעֲלָבִי יְרוּשָׁלַיִם הַכְּרִיָּוִה חוֹשֵׁבִי בֵּיתָה לְעַמּוֹד תַּחֲתַה לְהַמְרִיק
 עַל־הַסָּ נַגְד לְיוֹנָס וְאֵלוֹ הַהָרְגוֹת לַיְהוּדִי' וְזַמְנָס בְּקִיבּוֹזֵג
 בְּקַרְיָנוֹן עַל ג' או ד' מַחְבְּרִים וְלְפִי הַנֵּרָאֶה בְּכַדֵּר עוּלָּה
 בְּאַחַת הַגְּזַרָּה הִיָּה צַמֵּת י' הַרְגוּ מַלְכוּת וְרָאוּ שְׁהַדַע כִּי כֵּל
 יִמִי הִיָּהִי חוֹסֵה עַל אֲשֶׁר נַעֲלָחִי בְּסַפְרֵים הַנְּאֻמִּים בְּיוֹם
 אֲוִי"כ בְּצִוִּים פ' צֶאֱזַל כַּנֵּרָאֶה כְּכֵל הַמַּחְזֻרִים מְכַל לְפָנוּחַ .
 וְכַנֵּרָאֶה בְּהַסָּ מִיָּתַה עֲשַׂרָּה הַרְגוּ מַלְכוּת עַצְרוֹ חַסָּה מְכִירַת
 יוֹרְךָ . עַד שֶׁאַמְרִו כִּי שְׂמוּחַ עֲשַׂרָּה שְׂבַחִים שֶׁמַּכְרוּ יוֹסֵף עֵשֶׂה
 עֲשַׂרָּה זֹמַתִּים וְכַּיּוֹסֵף עוֹרֵה אֲבִינְיָמוֹ עוֹרֵה מַמ' אֲלִפִּים תַּחֲתֵה
 כְּשֶׁמִּים זְמַלְטֵן עַם ל' אֲחָד וְכֵן עוּלָּה' שֶׁבְּמַסֵּר מִי הַיָּבִיג מַלְכוּת
 כַּיָּסִים כִּיּוֹלָא בְּשֵׁנִי י' עִי בַלֵּי עַל הַדַּעַר הַזֶּה קוֹבְרוֹת
 הַרְבֵּה וְהַסָּ סָפֵר א' אֵשׁ אֲחֵי יוֹסֵף חֲתָמוֹ בְּמִכְרֵיתוֹ אֲשֶׁר בַּה
 הִיָּהוּ חַיִּיבִים קָסֵם וְזֶה כִּי בְּחַיִּי אֲמִינוֹ מַעֲשִׂיָּם אֵלֶּה דְבִירַת
 דְּרַמִּי וְהַסָּ אֲנו מְלָכִים בְּדָרְךְ נַחוֹת וְיֵשֶׁה כַּנֵּרָאֶה בְּסַפֵּר
 דְּרַשִׁיתוֹ עַל־פ' וְיִשָּׁב . סָפֵר ב' אֲשִׁי' בְּנָקִיָּים שְׂהַבְּלוֹ . אֵיךְ
 יַקְלָמוּ בְּהִיָּה אֲחִירָהִים עוֹשֵׂה אֲהָה הַכְּבִיאִים מַלְכוּתִים
 וְהִיָּהוּדִים וְצַמִּים לֵה יוֹמְתוֹ עַל אֲנָחוֹס . סָפֵר א' אֲשִׁילוֹ מַנּוּחַ
 שׂוֹכְלוֹ לְמוֹת הַכְּנִים עַל חַסָּה הַאֲבוֹת , אֵיךְ הִיָּה הַשְׂעֵה

לאלה החכמים ולא לחסידים ממש או לאחרים. ספק רביעי הואל והיו חי' שבמים יזה צנה עשייה הסתא . אך לא היו יחד צנה השמש . וזה כי אלו החכמים לא נמלאו יחד בדור כאשר ארזית . ספק ה' כי לא ימלא החסידים במכירה אלא פ' וזה כי ראובן וצמיון לא נמלאים שם ואיך החכמים הגדולים היו עשרה כפי המונה . ספק ששי אך לא זכרו כדמי אלו עשרה הרוני מלכות מי מהם נגד שש פלוני החוסא . אשר לחסובת הספק כפי קורא שלי אשיב שואלי דבר צזה אדרך בראשונה אומר אני כי סקר גחוי הבורחוי להמין שראובן וצמיון ואלו בוסר וצמיון צבים הקהנה ולא נהרגו כי החכמים הםם זולתי קנה החכמים בגמרא . והם רשבי' ורע' ור' יהודא בן בבא והרדיון וכו'ואל וגם הם לא מהו כי הם צעונם או עון דורס' או ולא בטון זולתם והפייסנים בדלו זה הטנין מלבם להביא מורך בלב המין צימים הםם שהם ימי עוני והסובס . וכדומה לזה דמי' צהר פרסם בראשית פסוק ואלך ללדת את אחיו את הבן האומר ורפס קבל עונתי וספר עשרה הרוני מלכות דהוי עמידים למסק מימי' שצבים ובגין דלא הוו עשרה הרוני מלכות במונא ד' שצמין דהוו עמידין למיסק מימי' והיו חשבון ד' בני יעקב הוו . וכן הבניו ברוך פשת מקן אומר שקמט כי כסם שהוחף ימאן ארזוי באל בן גמלא' הרוני מלכות והם כאלו נהרגו הואל ונמנר דינס ויה מדרס האומר שר' מינא בן חרדיון נתקף בלוסיטום קיסר אבל הם נקיים שטובדא הכי הוה טובל ביוס דברך אחר' והוא כי רחוי לאחמין דברוי בעל הקבלה שיש בגיבול נפשות כמו שנאמר הן כל אלה יפעל אל פעמים ושלש עס גבר בלחון שהדבר יק' צזה הדך . שיש עונת אשר אין כה בהסובה להלות ולא ביסורין למרק ולא צ'כ' לכפר ולא צמיסה לחמול אבל בכח הגבולו ופלא עונם הכנס למין הטון ההוא . ויכול לשבו להיות וזכס ליהנות מזיו השכינה והיה צחכמו דמי' באדק של הקב"ה צור טלשים חנינה הטונם הוואל או ושאחל' לו ושאולו אלה המור צמיון אכזריות השצבים מהו' הרוני מלכות ועשרה בכל דור ודור ועדיין הסתא קיים ונראה כי עונם היו יותר עבור האקרויות שנהגו עמו יותר ממעשה המכירה עכ"ל וה"כ כפי זה הדך לא היו לחויים לכ"כ עונם ושהיה חייב אחר הסתא ונגופם ממש וגם טובל לומר שהקב"ה היה דנה להשתמש מהם להעלות ישראל לחכמים והגבול יציא יכרעל על הכמות והם הם להרבות זרע האנות באמצעות' . לזאת הכוונה בואלי נסמכה פ' פצירה יוסף א' יבום יהודה לרמוז אל הגיבול הזה וכמו שאמר הבניו בראש הפרס' . ולספק צ' אומר אני כי בודאי לא יסאל הכנים עין אביהם אמת דרשו חז"ל על פסוק פוקד עון אבות על צנים כשהמזיקים מעשה אבותיהם בדידים וכו' וזה שונא מדה גבולה שכלית כנראה במדרשים רבים משוררים בגמרא שאין מקומו להחריך בחקוק הזה . ודי לנו פסוק הועבה ה' כל גבה לב . וזה לפי שהמורה רעה הזאת מסבבה מדות רעות אחרות ובפרט האכזריות כמו שאני דורס' על פסוק ורחמי רעשים אכזרי שג"ל רחמי מלשין רחם וכלם שהרעשים טובים בגבורה וקומה וקופס ורחמם מהגדלת לפניה' כאלו יהיו נשים מעוברות ומחילדים עס המדה המנוה והיה אחי מדה האכזריות ואין מרחמים העני' והנכרי' והם היו יוסף ויוסף היו נכרים כמו שגראה בקנאת' לו מאהבה אביו וכהנת פסים שהים נראה להם

בנאום' היותם יותר נכדים ורחוים ממנו . וכמו שנראה במעשיהם ודבריהם כפי דברי המדרשים ובחן ששם נאום נכנסו צמלה כהלכותיה . והנה ראינו הדורות אחרונים ובפרט החכמים הגדולים ששבו מחזיקים במדה המנוה הזאת מהגאולה והמהלוקה הילדת אכזריות כמו שאמרנו משרבו תלמידי שמוי' והכל טעם שמשו כל נרסם רבו מהלוקה בישראל וכן אמרו במסכת מיר' פ' בן גדול לאחר פטירתו של ר"מ אמר ר' יהודה לתלמידיו אל יכנסו תלמידי ר"מ לבחן שנקשרתי' הם וכו' . וכן אמרו בצבאדיין פ' כל הגמרי' בראשית לא היו מהלוקה בישראל אלא ב"ד של ע"א וסבבם בשלשם הגיות ושני צמי דינים של כ"ג בירושלים וכו' הונך הדבר לשאל שואל לכדי דינים וכו' ומהאמנר הזה נשיב לספק ג' והוא כי הור עשרה הרוני מלכות נמלאו בסוף בית שני ואחר ההרבן אשר נחבטלו בחי דיני' ורבו המהלוקה עבור גאוהם כנראה צבון גמלא' עס ר' יואסע ואחרים . וכן צ"מ פ' הוצב המהלוקה פטים צין ר' הלוי' ר' יואסע . וכן בכהובוט סוף פ' מינא האסע שזה ליה עין נר' הווא הצרין . (אבל שני' מרי להרב הזה ואם הייתי שומע האעם דברים אלו מאש' כמוי ומאנש כערכי הייתי אומר לפניו רב לכס בני לוי לחלוק על ההכונה הנשי קרה קרה מכאן וקנה מכאן כאשר בעומותי הלבבות החפשיים בכל דור ודור כמו שאמרנו אם הראשונים בו' בפרט קת' ה' הרוני' עלמם שהתלמוד מזכיר כמו ר"ג בפתחו שני' ע' ומה שפאל נמלא שפלה לנרב אל על וקף שאין בניו וצין המחבר הזה הדמות כלל וגם היה מהראוי אלסם ולסכר שומי להתיב נגד הגאון המחבר הזה אשר חזר כמה וכמה כפרים ואמרי הולעת ולא איש דברים אמרי' האות שיש לנרב ציני וציני הוא בעלמו האות ציני וציני שפרס' שמו עוקבא אישכ רביה לו על רב עס כשאל לקבל לפניו על רב הווא והניע הדברים שפאל לו כי כדון עשה מאן דלא ידע מי ישב צבים ג' קראו הווא הצרין אח"כ נאמר בודאי מאהר בלא קראו עין עין אלא התחיל בחילת קדימה השאלה והוא לא ידע נמלא היה כאלו עשה רב הווא רבו ומחויב הרב להכירי תלמידיו שיקראו לו רבי יומירי וכן הדין וגם דרך מוסר וכן משמע מדברי מר עוקבא ע"כ וראוי מה צבסם בהקדמת מלמו וימיוי בקלת מקומום בצמות הספר ואל יהם המעיין זה אלי לעזוז פטים כי דרך החכמים שהתלמוד אינו נושא פטים לרבו בחורה למה שגרא' לו אחר' דבריו) . והוא בגאווה הטיב לו ששמח יחס מאן דלא יומר ליה עין עין וכל זה לפי שלא קראו רב הווא וכו'ואל לזה נמלא בכל הדורות ורובם כשהיו יותר ג' צמיון א"כ לפי זה

תקנה המון. וצוה השבתי ג"כ לספק ד'. וכבר מודע כפי
 חלוקה סדר עולם להראש"ד ולהרמב"ם ואחריו' ביניה
 דורות נמצאו אלו עשרה סדני מלכות וזה כי רשב"ג
 הזקן ורי' ישמעאל ברי' אליעזר כ"ג ורי' הניחא בן הרדיון
 שצוה כ"א סיון וכרף וזה עמו. ורי' הניחא בן הניחאי
 כל אלה היו בדור רבן יוסון בן זאלי בזמן חרבן הבית
 כפי חילוק הרמב"ם בהקמתו. לסדר יוסיס. ואם בן
 צדיק לומר שהריגה' היה ביד מיסוס הרשע. אשר להיות
 ריב"ז רצוי אלאו כנראה ביוסיסון ריכל לומר שעל ידו נהרג
 חוריה ולבסוף עשה מה שעשה' ובסד' הקבלי' לומר שבכ"ו סי'
 גהרגו. ואח"כ היו ר"ע בן יוסף. ורי' יהודה בן צבא.
 ורי' יהודה בן סימא ע"כ שנים אחר החרבן ור"ע נחשב
 ביום ה' חשבי. ולכ"ז לומר שסיה הנניע לי ידי לדריאמוס
 הקיסר שהחריבו ציור ועשה כ"כ הריוגוס היודים
 ואח"כ היה ר' אליעזר בן שמעון ורי' חולפיה החורבן
 ורי' ישכב הסופר בדור שאחר זה שהוא דור רשב"ג השמי
 ולא מלאחי אחר לדריאמוס הקיסר כפי דברי ימינו' שג"ס
 אלא אפטימיטס הקיסר שהשב רבינו הקדוש וזהו אמרתי
 שאפטימיטו ברשיוס ממלכתו בימי רשב"ג השמי בואלי
 היה רשע ועשה מה שעשה ואח"כ בכוף ימינו' (כי כ"ב
 שנים מלך עם ב' בניו) הריב' שהשונה וזהו רבינו
 הקדוש או שנטל לומר שסיו' אלו הבהרגו' תחת מלך אחר
 ולא ביד קסרי רומה. והספק החמישי אני משיבו בזה
 הדרך כי מהמין אני שלא לקה ראוון בשום דבר כי
 הכתה הקטן שעשה מיעושי אצו היה לכבוד אמו ועם כל
 זה עשה תשובה ביום מיתתו היה מרוד בפקדו ופעיתו
 ק"ו שלא נכנס בתחת הגאולה ואכזריות הזה דאשר מילי'
 אותה תחורה וחו"ל. אמנם לומר אני לפי דעתי שכתו
 שיתקן כצויותיו וזה אל ב' שנים ב' שעותיו לקה
 בפליס' כמו שנאמר ויסרתי אתכם שבע כתחליתכם ואח"כ
 על זה הדרך היה ראוי ליפול על יוסף בכל העונם
 ר"ל על שבע אפרים ומנשה כי הוא יוסר מהאחרי' החזיק
 במהרה רעה הזאת מנבואה ואכזריות נגד אחיו ולהביא
 פליהם מהזקן קללה ולא ברכה ועל כל זה לרוב הברכות
 שנקבל מחיבו ומוחמם וגם לרוב לדקיותו אשר עשה
 מהתשובה ולהחיות עם רב וזה אל קבל אלא עונת ה'
 ר"ל לשבע ה' וזהו שנוכל לתקן הדבר שכתולי הכתם
 הנהרג על שמו היה אצו משבע אפרים ואמו משבע מנשה
 או למפרע ואם בן יהוה לוקים שניהם כאחד וגם נוכל
 לתקן הדבר שהכתם הנהרג על שמו היה ציטוי במדותיו
 ולא ה' ראוי לכ"כ עונת ולכן וזה יוסף ולא נענש אלא
 במדרגה ה'. ולתשובה ספק ששי אומר אני כי לא מלאחי
 מפרשי' על אלה הספיקות ושוררתו ובפרט' זהו הפרט
 וזהו כי ראיתי בספר ימינוס שיוצא שרשב"ג הוא נגד
 יוסף וגם קבלתי על פה מהכמי הד' ר' עקיבא הוא
 נגד יששכר משום רמז שיש סכר לתורתו בעולם הבא
 ועם כל זה הנראה לי הפרט הוא כפי סדר השנתיים בזה
 הדרך לשבע שמעון נהרג רבי אליעזר בן שמעון שכן
 ממוע ים בו היחב שמעון ואולי היה משכחו לשבע לוי
 נהרג ר' ישמעאל שכן היה משכחו לשבע יהודה נהרג
 ר' חולפיה ממורבגן שכן יש בו היחב החור גרם כמו
 שנאמר ביששכר לשבע יוסף נהרג ר' עקיבא בן יוסף שכן
 נרמז בהקראו בן יוסף שרמז אל יוסף הקדוש לשבע דן
 נהרג ר' הניחא בן הרדיון שכן יש בו היחב דן. לשבע

זבולון נהרג ר' יהודה בן הניחא שכן זבולון במספר קמן
 עול' כ"ם ועם שמו עולה ל' וכן יהוד' מלא עולה ל' לשכנגד
 נהרג ר' יושב הסופר שכן שבע במספר קמן עולה ח'
 כמו שעולה ג' עם שמו לשבע נפתלי נהרג ר"ל בן צבא
 שכן נפתלי במספר קמן עולה כ"א במספר יהודה במספר
 קמן לשבע אשר נהרג ר' הניחא בן הניחאי שכן רומז
 סכוק בדעאל אשרי מהמנה שר"ל שבע אשר הוא נגד בן
 הניחאי עד כהן ראיתי תשובה' לספקותי ואפי' שאינם
 מהספיקות כראוי נקבלם עד יבא מבשר משמיים חיזו
 תשובה יוסר' נכונה ומקובלת ור' הניח' יפטר העדי :
רבן שמעון בן גמליאל השני קבל מר"ע נכנס
 כמו אלפיס חת"ס לנביאה שחדע
 שרוב אלו ראשי קבלה עד כהן והביריהם היו משפט קודם
 החרבן ובין החרבן ביה שפי צדור היה ר' שמעון בן
 יוחאי ורי' אליעזר בנו שלמדו בצעורה י"ג שנים כנראה
 במס' שבה פ' במה מדליקין וראוי שחדע כי רשב"י ובנו
 לא כתבו כל סכר הזכר אשר הוא בידיו היום אבל היו
 תלמידיו ותלמידי תלמידיו שהבירו הקונטרסים שהבירו הם
 והביריהם כמו ע' שנה אחרי מותו וקבלתי על פה בזה
 החבור הוא כל דק גדול הכמות שגם היה נמצא כולו יחד
 היום משלם גמל לודע כי כפר מוכנס בישראל כמו בראשי
 בספר יוחאי שצדריק שזה החבור לא יתחוק על הגמרא
 או שהוא דבר שאינו מוכנס בגמרא והוא מפרשו דלילין
 בשרי' כמו אמר אחר גמל יבדל שיש מחלוק' בין הפוסקי'
 הארונים חילוקי בשר' הוכנס שאינו רוצה וכן ראה קיימת
 במסורה שליטת של שפה ואינו רוצה הפילין בחול המועד
 וברכת המזון דייחד אינה פעולה כוס וכן כל כיוצא
 בזה. וראיתי בסוף תקון ו' מהאור שגא יתגלה כל הסור
 הזכר אלא בסוף סומים וכן היה שלא יתגלה ציטוי המב"ם
 והרמ"ם ויש פלסול בין האחרונים אם היה ר' אליעזר
 בנו של רשב"י או אחר שהביר הפוסקין בביר מנהג השכמנים
 ואחילתמי ובעל הערוך ערך קליד אומר שנקרה קליד לפי
 שכתב שמות הקדוש בעצום א' ויכלה לשפיר מה הסוכון
 ואין בזה מוכריס ובבבסיקתא ח' שפיר בן רשב"י בפ'
 השוכר ראיתי שכתמו ר' אליעזר בן רשב"י שיתקן רבינו
 הקדוש לקחה אלמנתו ולשם חרוב רב והתחמיה היתה
 כלי ע' קדושת גדול משה וראיתי בספר יוחסין דבר
 מחמיה ובחשתי להשמיקו לפיך והוא בשנה כמו ה' אלפיס
 כ' נמצאו כמות שנים שאמרו כי דברי הזכר את אשר
 הם בלשון ירושלמי הם דברי רשב"י אבל את אשר הם
 בלש"ק חיים דברייו וי"ל שהרמב"ן מלאו בא"י ושלחו
 לקטלומיה אחר הלך לתרגמן ופסל ביה ר' משה דלילין
 וי"ל שרבי משה דלילין הגו' היה חכם וזהו אל ספ רות'
 מנכ"ל ולמקן יקח משה חרוב רב והתחמיה ה' סופו
 והולה אותה על פה שרשב"י וחברתו וזה כי ה' עני
 ומרבה בחולטין ע"כ בספר יוחסין ומאריך יוסר הרבה
 אבל אני מהמין כי הכל גמל והאמת יהיה שרשב"י
 וחברתו הקדושה אמרו הדברים ההם ויוסר הרבה אבל
 יוכל להיות שגא נכתבו דבריהם בחוכמה על סדר נכון
 אלא בקונטרסים הפזורים ובמקד' הזמן חוברו כולפתן
 ולא תחתיהם כי כן עשה רבינו הקדוש בחתום הספיקות
 שהיו מפזורים הקונטרסים בארבע כמותות אחרן וכן עשה
 רב אשי בחבור הגמרא. בימיו ה' ר' מאיר ורי' גמן
 ובקטרו לביים כפי שכל' סמי' להיותם יוסר חתמים ממש

אחנה הדבר לרשב"ג וגזר שלא יאמרו החלמידים הלכה בשם זולתי יקראו לר' מאיר בלשון חכמים חומרים או גר' יתן בלשון י"א כנראה בסוף הוריות בגיטין פ' הוצקין נראה בר' מאיר היה גר נדק מצני בניו על מיוון הקיסר י"א שנינו היה שר נבא מהקיסר ומגבייר והיה נקרא ג"כ ר' יהוראי ואומר המדרש שהיה יפה תואר . מסכה פ"א פ"א ברוריא אשת ר' מאיר אמרה הלכה ופסקו בדבריה והיתה בת ר' חנינא בן מרדיון ובפסחים פ"ה אומר שנינו החורף למדה ש' הלכות מש' הכמים ובפ"ק דע"א לגלגה על שאמרו ז"ל דעתן של נשים קלה ונכבדה צטפרה חיון מצבוריה ור' מאיר זה לא' מתלמידיו לנשות ולקבדה לדבר בעריה והתלמיד הכפיר על ר' בל כן עד שנהלה ונכס ר' מאיר החת התלמיד ובהנהלה אליה חזקה ט"מה ור' מאיר ערק לבבל מתחת כיסואה . הזהר פ' פתח אומר כי אשת רשב"ג ואמושל ר' הלעזר היתה בת ר' פנחס בן יאיר ור"פ בן לקויה היה המיו של ר' אלעזר כנראה במדרש קדושים ובפ"א הבא קורא אומר ר' שמעון בר יובי בפי' השוכר את הפועלים אומר ר' אלעזר ברשב"ג ור' שמעאל בר' יוסי ור' חנינא בן הלפתא היה קרובו בעלי צבר מאד מחזק וכן נפיקים ג"כ באופן שפסחיו מקריבים ליה ואשתו כרס זה כנגד זה היה יבוג לעבור חסמיהם ב' שורים צימוי היה ר' יוסי בן הלפתא שחבר סדר עולם ויהי חסיד גדול ואומר בפי' כל חכמי סביה לו ה' בנים כ"ס חכמים גדולים וזה לפי' שבעל ופנה כדי שיהיו לו בתי שיעסקו בתורה ובמדרש פ' יוצא אומר שהיו כלם בני יבמות ובפרק כמה שומני' נראה שהיה אומן לעבד עבדו וזהו הקדמת כדאית וראה שבניו נהגיו פילוסוף אחד שנקרא שמו אח"כ יוסף קפטיאה . בדור הזה היה ראש ישיבה ברומ' ר' תמיח בן חרש כנראה במקומות הרבה בגמ' רהיטי בליקוט פ' ויחי שמימינו לא הביט בלשה וילא שכן בדומה אשה ופה להסיו ולא יבול לו הדרכה רבי תמיח סימא טיביו והש"י טלח לו מלאך והרפסאהו ורואייה בהרמב"ם סנהדרין סוף פ"ה בהנהגה שצימיו לא היה בדור גדול ממנו ויש בהייה אומרת שאל"ר מהו בן ארש לרשב"ג ד' תלון פפרה כה' ור' . בדור הזה היה ר' אליעזר בן יעקב שהיה יודע ל' זכות המקדש יוהר מכל ההכשר וההר"ך ימים :

רבינו יהודה הטיח הנקרא רבינו הקדוש בן רשב"ג

הנזכר קבל מאביו בשנת ג' אלפים התק"כ לייסרה וכמו נ"ב להרבה והיה נקרא קדוש לפי שלא שלח ידו מאבנתו ואמ"ס אם לא נפתליה עבד וי"א צירושלמי לפי שגולג אומר שהשדד וצביו רזה למונו צירושלמי דסנהדרין בומר לפי שלא הביט לעולם וימלחו והוא חבר המשיטות שנת שלשה אלפים התקמ"ס לבריאה ק"ב לה רבן צחוס' ריש מ"טיה אומר שלא היה לומד הגמרא לתימדי' על פה בדרך הפרקים אלא כהפך התלמידים אחד הנה וא' כהנ' וכבר נודע שהמכיות ככר היו משיים קדמוניות אומס חוץ מהסדר ומפוזרים בעולם בקונטרסים במקומו' שונים אחר' היו עומדים החכמים אף הנהיה הקדוש ברוב עמור ויכלתו עם התלמידים הקיסר המלך לאסוף כלום ומכרם יחד כבדד נאות ויפ' ולשון חכ' כחשר הוא לטינו היום וכן כתב רבינו חס ברשים הגזל והתלמידים היו עומדים המענה על פה בזמנה כי מוב לזכרון סוף מגלה צימוי היה ר' חייא שחבר החופשית לבאר עיניו המענה ואו' בפ"ק דקדושין שאלתו עקראת יהודים והיה יולד

הקיצו למסכ. ורואים גימטין פ"ג כי ריש לקיש היה
 עמך מלך ומכר עמלו ללודאי ועסה תנאי ששטריו להורגו
 ולפסוק ממנו תמות חריברים לרפואה יחי כל ראונו למען
 יתחול לכה את דמיו ובהגיע הזמן שהיו רואים להרגו
 שאלו בו מה ראונו והביא רזאה לני לקשור האכס כרמזי
 ולתת לכס מלכו וחזי ומתרו ומה"כ שטרס ומה"כ לקח עק ואבן
 בחוכו. וכן מלכ' א' מהס מכה מרי' על פניהם עס שטיק
 וכמעט שהרגם ופחתו פיהם לרוב הכער ופוערים שימי'
 כאלו נוחקיס והוא התחיל לשהק עם ולומר להם אחס
 נוחקיס ועדיין לאמכך לתת לכס חזי מכה ווא' השלים להרגם
 מכל וכל. אמרה ליה בריה' ר'נאך שאקח כד או כסת
 שמשב עליו אמר לה בתי כריסוי כרי ל' פי' שזמן שבקבדי
 הוא לי במקום כד וכסת. אומרי' ההוספות שמעשה לודאי
 היס קודם שחזר בתשובה בימים הללה היה עדיין חי הוי
 המעגל ואמר לי חכם אחד שהוא ראה בזוהר שחזוי הוא
 ג' פנחס בן יאיר ואזי בקשתי ולא מלאתי ורואיני בחולין
 פ' אלו פרפות אמר ר' יוחנן בן זכאי נהינדא כד הוה
 יסיבנא י"ו עורין אמורי דרב ורב קמיה דר' ובי' ומביס
 במהכררי' טי' קס"ס ושם חמלא קריב"ז שמש לפני רבינו
 הקדוש והוא וג' גם לזה אמרתי שיוכל להיות כי ריב"ז אחר
 הי' אלו הראשון שנתרגם בבית שמיני ואו רבינו הקדוש
 אמר הוה ורואיני בתוספתים בע"ה פקל לפי הגירסא שבתים
 קע"ב לתרבוני בית שמי נשלמו ד' אלפים שנין שאמור יאמר
 חגא דב"ה בית אלפי שנין טוי עלמא וכו' וזה לפי שמתחלה
 תלמי הנפש אשר עשו במדון שאז היה אברכהס בן ג"ב
 שנים ורואיני במסכת נדה פ' המפלה אבא שאול ארוך
 בדורו היה ור' פרטון גביע לכסאו ור"ע מגיע לכסאו
 דר' פרטון ור' מאיר מגיע לכסאו דר"ע ור' חייא
 מגיע לכסאו דר"מ ורב מגיע לכסאו דר' חייא ור' חייא
 יהודה מגיע לכסאו דרב ורב אר' מגיע לכסאו של רב
 יהודה גימיו היה ר' זירא ור' קוראים אותו קמינא ארין
 שקי וזה לפי שהי' קמן מלך ויהי' מרג' לשום עמלו בכבשן
 האש ולא היה עתק ר"ה שהי' מכה לשיבועות ור"ה
 שנתמלא מסלמגדרה ור"ה שנתעבה לו גם להראות שאש
 גיהנם לא יהיה שולט בו לרוב דלקתו ודע כי ב' וג' דורות
 אחר רבינו הקדוש הזה נמלאו חכמים רבים אשר חזרו
 בספרים ולא נודע עם המחברים ובחתי' להבי' לפתך מזכרת
 קאמס פסיקתא אשר כתיב בה שמוצר בשנת אלף הק"ו
 פשהוכתה העיר בימי דלקיהו שהוה אלף י"ו להפסקתה
 הגבוהה ואלף כ"ג לתרבוני בית השני וד' אלפים תקס"ו
 ליצירה מדרגת הליס מדרגת תמורה שטור קומה פרקי
 היכלות משנת משכן דרך ארץ רבה וזוה"ט מסכת סופרים
 אשר כתב הר"ה"ס הלכות ס"ט שמוצר אמר חיתמת הגמי'
 אצל רבתי פ' כלה סדר עולם ברייתא של ג"ב מדות מדרגת
 שמואל פרקי אליהו וכיונא לילה רבים. ורואיני בספר
 רוקח שמחבר סדר עולם היה נקרא יוסי כמיני חיבת אדם
 מאדם ושהוה תחלת הספר ההוא שעולה פ"ו עם חיבת
 אמרי חז"ל פ"ג שים עמד רבינו הקדוש זיכור' וחסה
 תחולו עינים ירופא שני' הי' שמואל והכמיס רבים עד
 אין חקר סיו פל שולחנו מבי ארס שיהי' רבן גמליאל בנו
 קמן נשיא להיותו עניו מלך אמי' שרבן שמועון בנו בגדול
 היה יוצר חכם. ור' מירנא יחי' ר"י אבל הוא בענוותנותו
 ללא רעה להיות ר"י כל ימי רבי אבס שטי' זקן ממנו ואחרי
 תומ' רבי אבס עלה. רבי מה זלסורי ונקצר בבית שפרים

כמראה צפ' עמר הדין וכן דברי הימים לגמלי ישראל
 ושיחת שלמה ומשליו ודברי הימים למלכי יהודה. דבר
 הזה היה רב צדיי סגד ואמנו ישראלית היה חולק עם רב
 אלא בר אב' בעיני סגד' הציטר אמו לקמי' דרב יוסף
 ופסק דרב אלא דגברא רבה הוא לעיני' במילי דשמיא שהס
 גבייה דתקא ותלוקס ויהי' הפסרה והתרגס וכיונא והגר
 במילי דמאס כמו יוסדן תומס ודלמח ומשינוס. רב
 חיינא בר המא קבל מרבינו הקדוש שנת כמו ג' אלפים
 התק"ס לבריאה וק"ן לתרבוני ורואיני כי זה ר' חיינא היה
 רופא והיו חזרינו בני רבינו הקדוש והס ר' אופשיא
 ור' שמועון ור' גר' חיינא נכנס לעולם עם ר' אלל אנעונוס:
רב ושמואל קבלו מר' חיינא שנת שלשה אלפים
 תקק"ס ואז ירד רב לבבל ומלא שס
 רבי שילא ר"י. ובא לבורא ארס מתא חמאי ושס עמד
 עד מותו שהיה שנת ד' אלפים ג' ובאו ג' רבינא
 לשמואל והליכתו לכירא היה לפי שהיה מקום מלא יהודים
 ולא היה בהם סורה ולכן הניח שמואל בנהרדעא והלך
 שם להכריזן סורה. ורואיני בפ"ק דשכמים אמר רב אחוה
 דרבי חיילא דליבו בר אחיה דרבי חיילא וטיקד שמו
 אבא ומלמדיו קורין לו בר פחתי שר"ל בן נשיא. ורואיני
 צפ' הבא על יבמתו שאמרה כי היתה קטרתיה ורבי חיילא
 בטי היה מטיק דרבי אב' שפיה שאלו לאמו דבריהם ריבס
 וסובים ורואיני בספר יוחסין שהיה בבבל ח' משרי המלך
 יאיב לוהו מאוד והיה קוראו ודב"ן וגם אמר שהיה
 מצדע שמעי אחי דוד המלך אולי זה הוא חיילא בר רב
 שנקחב לעיל ומלא צפ' מגלחיס במסכת פ"א פ' לפי'
 הגיון אמר כי בורא הוא ארס אובא והיא סמוכה לא"י.
 צ"ק פ' מרובה בתוספות תומרים שארס נהיסי שהיה
 יושב לכן הארמי וארס אובא שכבש דוד המלך הכל אמר
 והיוצר כרשע יוצר תומרי ב' מתא חמאי' היה נקרא
 כפר מרשא לפי שהיו מטיס שם הרבה במגס ורב אחי'
 החזירם בתשובה ומלך אחס שיאמרו בכל יום פ' הקטורת
 ומתרחלו ואז קראו המקום ההוא מתא חמאי' ויש קבלה
 אצלנו היום שארס אובא הוא הליפי אס בן היה בורא
 כהרדעא ובורא חרווייה על נהר פרה ודהנהרדעא לעיל
 מכורא שפי מן ח' פרס'. שמואל היה ראש ישיבה
 בנהרדעא' והיה חכם במורה ובחכמת יוניה ומפטר שנת
 ד' אלפים לבריאה ורואיני בספר יוחסין שהיה מצדע עלי
 רופא של רבינו הקדוש כמראה צב"ט פ"ח. והיו קורין
 אותו שמואל ירמיאה לפי שהי' בקי במוד העבוד והיה
 קמן הגוף. ירושלמי פרק אע"פ אמר שמואל היה יוצר
 ומכיר המילתא שלו ואבג גרר' ח' טריב"ל היה מטיק
 מוהל שר ורבי יוחנן הנשיא שרחרוהו בלדמו. ואחרי'
 ספר כריעות פלחתי מותו בא פסוק בן בולמוס והרבי
 את בית מדרשו הגדול שנת תקפ"ס בקרנות. רב יהודה
 בר שמואל היה דבור הזה והיה לו אשה קטרתיה ולרוב
 הסיודותו כי הוה משלף מתלמי אחי פמרא כמראה צברנות
 ושמואל קורא אותו שיינא בימיאס היה ר' שילא ורב
 אשי ואלו מחברי הגמרא והיה בימיאס שגאס גדולה ומרשו
 זה היה ומוהו ציוס ח' ומתראס סדס עם שני הארנות
 שנפל מזה על זה והשיבוח שפסו ואמרו ששני שלס
 בימיאס. בגא בפרא פ"ג אמרו שפרייה דרב כהנא עמו
 דרבי אבהו ודר' אבהו כעין דיעקב אבינו ודיעקב כעין
 דאדם הראשון ודאס כעין השקיעס ואבג גרר' אמנ'

בר נחמני צביטו להיוונו ימוס ולמדו חורס וקרלו אבי
 למען לא יקראו בשם אביו שהיה נחמני וכהב רס"י
 בספק שהיה שמו אביי אבל קראו נחמני בשם אביו להכחז
 אורו. רבא בר פלוגתיה מלך אחריי במחוזא ומת שם
 דקי"ג ורבו היה רב יוסף פני גזור וזהו המזכר בהבטוס
 כתובים כמזכר לשיל דבור אולקוס. ובשרשא היה יואל
 מלמי רבו א"י יואל מלאחריו לכבוד רבו. דבור הוה ה' ר"א
 יהודה ושיאה האמורא בן ר"ג רבינו הקדוש הוה ה' אביי
 פל ר' הלל הנשיא שהיה נספק בחרץ ישראל וסוף הנסמכי
 כנראה במסכת פ"א. וקבלה אלנו שרבי הלל הנזכר
 תקן לנו בכבש כוד חשון העבור והמולדות והקופות
 העור לבל עד שיבא אליהו על דעה בר ארז וכפי שהיה
 לו מסורת מרבותיו על פה עד הלכה למשה מסיני על דרך
 השוה ועל מעמד ארץ ישראל שפוט ענור ישיב העולם
 ואל זה אנו כומכים כנראה בפ"א דסנהדרין ופ"ק ד"ה
 ולא היה שנת חר"ע לספרות. ואומר בעל ספר יסוד
 עולם שהיה אז שנת ד' אלפים ור"ס לבריאה והחילו
 למנות ליערה כי עד שם היו מנינים לספרות שהי מזכרת
 הכי באלכסדרוס מוקדון בירושלים ואחרים היו מנינים
 למדכן ביה שני ורלמי ספר יוחסין שהיה לר' הלל
 בן וסמו רבי ממלאך ולו בן וסמו ר' יהודה ולו בן וסמו
 ר"ג כנראה שנת התל"מ לפחות. ר' נחמן ר"י ויחק ורבו
 פפא קבלו מהם שנת ד' אלפים קי"ג ליערה ומת שנת
 דקי"ז והיה לו מעט זקן והוא תקן שדועת הוה והשמו
 היפה נקראת יתא כנראה בחולין פ' כל הבשר ומחבריו
 רב עינא סבא ור' יהודה ורלמי בילקוט ספר מלכים
 בהיה נמלא קרוב לזה דודא איש שמור וקפן כשיעור פפת
 והסיה והיה קבאר ר' חיטא אכומא. ור' נחמן היה ר"י
 בפומבדיה. ורב פפא צביר כננת קרובה לסורא היה
 ר"י וגם אחרי מות רב נחמן ר"י בפומבדיה ר' יהודה
 ומת שנת דקל"ב ומחבריו רב עינא סבא ור' יהודה.
 רב אשי ראש ישיבה כסורא קבל מהם שנת ה' אלפים
 קכ"ז ומלך ששים שנה רב זבד היה בפומבדיה ח' שנים
 ורבינא שנה ח'. ובמשך מלכות רב אשי ממו כנראה ר'
 ראשי ישיבות והם רב עינא ורב זבד רב דמי רב כהנא
 רב אחא צביה דרבא ורבינא דבור הוה היה רב גביהה
 מצי כתיב ואחריו דרש פפא שמת שנת ד"ב. ביטוי
 גזרה מלכות פרס שמת ונהרג מר הוה ריש גלותא ומר
 זוסרא ואחרים רבים והיה עת לרה גדולה ורלמי בספר
 שבת יהודה שזאת הגזירה היחה נגד רזון המלך. רב אשי
 החמיל לכחוב הגמרא בבלי' ומזר ללמוד כולו פעמים
 רבים ועשה מהדורא קמא ובמראה אבל לא הספיק
 להשלימו ולחמתו מכל וכל כי עלה אל אליהם שנת אלפים
 קצ"ו. מרימז ומר בר רב אשי ורב גביהה מצי כתיב קבלו
 מהם שנת ד' אלפים קפ"ה ליערה מרימז היה ר"י כסורא
 ומת שנת דקצ"ב. ומר בר רב אשי העלוה בני הישיבה
 לראש בהיותו בן ה' שנים לכבוד אביי וי"ג שנה ישב על
 כסא אביי ומת בן י"ג שנים שנת ד' אלפים ר"י ליערה
 ולרבות שניו קראוהו בני הישיבה רב סביוק. וככת רב
 שריא שאתרי ממו גזרו מלכות פרס שמדות על ישראל
 שנת דקל"ז. וגם על עשו להכות לגמרה כל ודלילו
 להשיב לו. ואחריו רב סימא צביה דרב שנת דל"ו.
 רב יוסף היה ראש ישיבה בפומבדיה וקבל מהם שנת
 דרל"א ליערה. והוא היה ראש לקבלת החורה מהדורות
 הנקראים

שכל צפני שרה כקוף בצפני אדם וכן שרה צפני חוה וחוה
 צפני אדם והדם צפני השכינה. צפ' ארזה נפך אומר רב
 מרי בר רחל בת שמואל היחה ושנתה ושל' לכותו ומגיד
 ולכבודו יחסורו לאמו. והורחו פלא בקדושה ואביי ה'
 נקרא אסור גיורא וד' אהים היו כלם תלמידי והם זה
 ואחא ותר זוסרא ורבה זהו דרש רש"י צפ' הסוכר. צפ'
 בשפתיך שמואל רבא בר אשה רב מרי בר רחל.
 דבור הוה היה רב שמואל בר טילה חכם גדול ומקרי
 דרדקי כנראה בצ"ב פ"ו. ונראה צפ' תלך שהיה מבני
 צביו של המן ואמרו עליו פעמד י"ג שנים שלא היך לראות
 המן שלו כפי שלא להיטת התלמידים מרילמוד. בימיים
 היה ר"י צה"י ר' יוחנן שחבר הגמרא ירושלמי על
 השמיניות בתקפה בדרים שלמים אבל בסדר ספרות לא
 עשה גמרא אלא במסכת גדה ושבא בשנת ד' אלפים
 לבריאה שהיה כמו מאתיים שנה למדכן וי"א שפטר שנת
 ד' אלפים ל"ט והיה יפה וכלי זקן והיה עומד על פערי
 סבילה כדי להשיב אמן על ברכת סבילה מהנשים וגם
 למען ישימו בדמיונם יוסיו ויולדו כמורו והיה מזרע יוסף
 הנדיק ומלך פ' שנים. ורלמי בספר יוסוסן שרב פפא
 סבא היה לו י"א בנים שמתו בחייו ויש לו קבלה מאבואי
 והם מזקניהם שהמזוינים ז"ס מושיל לטכה כמו מזכר'
 אליהו הנביא במש"ל. והם ארסי כמזכר ריש רפסא אבא
 אחא רב חיינא אבא בר נחמן. רבי יהודה כנראה
 ור"ה כסורא קבלו מהם שנת ד' אלפים י"ד והיוונו
 רב הוה קרוב לאשתא כנראה ישיבתו ונפטר רב יהודה
 בר יוחנאקל והלך ישיבתו לרב הוה ומת שנת ד' אלפים
 ג' ועמדה הישיבה מ' שנה ורב הוה היה קפן הגוף וכ'
 ביטוי ע' ס"ח ואל' מהם היה פסול ליעור רחבו כאלרכו
 והוא היה ראשון לסינות וכל בבבא כי עד שם לא נהגו
 ר"י אלא הנשיאות בלבד. ובימייה ה' רב אחי ראש ישיבה
 צה"י. דבור הוה ה' רב עין אשר היה רגיל אליהו דאחא
 לגביה ללמדו חורה והכיר דרלמי רבה. ואסתלק מיניה לפי
 שרב ענהו החמיל לקבל דוריתו והוא סכליג להתפלל ולהסערי
 למען ישוב ונעמך לקולו וישוב אליו והא אשר כ' אח"כ
 נקרא סדר אליהו זוסא. צפ' מניאת האשה שלא ליה
 רב עין לרב הוה הוה חבריו ורב הוה כעם לפי שלא
 קראו רב הוה והשיב לו עין עין ובשמתא חמיל דלל קרי
 ליה עין. רב חמדא ורבה רב נחמני קבלו מהם בשנת
 כמו ד' אלפים ל' לבריאה רב חמדא היה תלמיד רב הוה
 וד' שנים קודם פטירה רב הוה בנה בית המדרש לעלמו
 ומלך ו' שנים אחריו כסורא. ואחריו מלך רבא בר נחמני
 כ"ב שנים והוא הבר כל הספר הרבות וברח לאגם מפני
 המלכות ומת שם שנת ד' אלפים כ"ב עיין מניעה פרק
 השוכר וסיה לו י"ב שנים תלמידים ומלך רב כהאו רב
 יוסף ב' שנים והני ומת שנת רפ"ה. רב יוסף נקרא
 סיני ורבה עוקר הרים ואמר רש"י פ' יוגם שהרבות היה
 אגדה ארץ ישראל אבל בנה' שלנו מנינו באופן אחר.
 כמחזות פ' האשה נמלא ברמ"י שרב חמדא היה חוקן
 רבה ובפרק מ' שהיה נשוי נראה שרב חמדא היו ב'
 ציה קטא ה' והיו קוראים אותה ער קשישא ומר יתא.
 אביי ורבה קבלו מהם בשנת ד' אלפים פ"ה. ואביי היה
 ר"י כנראה ר"ד שנים שנת דל"ס. ואחריו היה
 לראש במחוזא רבא בר יוסף ר"ד שנים ומת שנת ד'
 אלפים קי"ג וי"א רל"ס והני היה שמו נחמני וגדלו רבה

מקראים רבנן סבוראי. ולפי דעה נקראים סבוראי לפי שהביטלו ישראל מרות ממונת ולא היו יכולין הישיבות למד על פי ממונות והיו מפלגים על הבנה המשיגות כפי הסברות ומפני שנה דרע"ל. ובשבת כ"ד לגדולתו הוא וביה דיוו וכל המני דורו וישיבתו הסלימו לכתוב ולחשוב גמרא בכל שהחמילו לכתוב רב אשי ורבינא חבירו וסי' אז שנה דר"ם לזירה ומת"ל למנין פטרות. ולהחמית המשל שנת ש"א. ור"ה להחמית גמרא ירושלמי. והל"ה לתרנן הביט ופי' שנים שהחמילו רב אשי לכתוב ונחשפם בכל ישראל וקבלו אחיו עליהם ולמדו אחיו והסכימו עליו כל ישראל ועליו חזן להסויף ומתנו חזן לגרוע זולתי רבנן סבוראי שהסויפו בו מעט דבר כאשר מקובל לנו מהגאונים הראשונים. ועיין בהוספות ריש בהובות. וראוי שזדע כי רבינו הקדוש חנן המשיגות על חמשה עמודים והם א' פירושים מקובלים ממר"ם מפי הגבורה ופי' להם רמז בכחוב והאשר להוליאם בדרך הכרה וביה חזן מחלוקת. ב' דיינים שאמר בהם הלכס למשה מסיני ולא נלמדו מסנהד ולא ממדה. ג' דיינים שהוליאום על דרך סברה ופלה עליהם מחלוקת בין חמשים ויחיד או יחידים זה בזה על חקירת משט וסברה. ד' חקנות שההיגו הנביאים והחמשים הקדמונים. ה' גזרות הקדמות האחריות בכל דור ודור כדי לעשות סייג וגדר לחמשה ולזה כונה המורה באמרה ששם מסמרה למחמיה ונס רב אשי וסייעשו בהכרו הגמרא יסדו על ד' עמודים והם א' לפרש כל פעמי המשנה ודקדוקים ופרטים וכלליה. ב' פסק דין על דעת החולקים. ג' גזרות וחקנות שיעשו מדור רביעי הקדום עד דורו. ד' דרשות והגדות שלומדים מוסרי' וסודות. וחזר נא בני ללמוד בכל שנה לפחות ב"ם ספר הליכות שולם שחבר החכם ר' ישועה הלוי ליהוה טובב על כל דברי הגמרא והגלה שלמותם כלליו וסדריו בכתוב רחב וגלה מהד. והוא הכרחי אל התלמידים הדורשים בנת' והפליג לעשות ממי שקדחתו ואם תחפזן בני לדעת כמה קדמיה טרד א' לחבירו בין חבין הקדמת הכתובים בפי' המשיגות כי שם האריך ביופי כפלה וכן צעניגים אחרים רבו ההועלות מהד. ובחתי להיג סימנים אל השיחא סדרי ומנין פקריה ומסכתותיהם. אחר ר' שפעון בן לוי עמל לחכוי וביה אמונה עקח חוסן ישועות חכמה ודעת יראה סי' הוא אלורו. אמונת זה סדר זרעים. עקב זה סדר מועד. מוסן זה סדר נשים. ישועות זה סדר זיקין. חכמה זה קדשים. ודעת זה סדר פירות. סדר זרעים מסכרות י"א. ברכות פ' פאה ח' דמאי ז' כלאים פ' צביעות י' תרומות י"א מעשרות סי' מעשר סי' ד' חלה ד' ערלה ג' בכורים ל' וזה הסדר חזן בו גמרא חלה בנס' ברכות. סדר מועד מסכתות י"ב וסי' למועד חלה שנה כ"ד פקדים עירובין י' פסחים י' ומא' ח' פקלים ח' כוכה סי' י"ב סי' ר"ה ד' תענית ד' מגילה ד' מועד קטן ג' תגינה ג' סדר זה כלו גמרא חזן משקלים ככוס ספרקי' פ"ח. סדר נשי' ז' מסכתות וסי' ברכ' הד"ב יבמות י"ו כחובו י"א נדרי י"א מיר פ' כות' פ' גיטין פ' קדושין ד' זה הסדר כלו גמרא ככוס הפקדים ע"א. סדר זיקין ד' מסכתות ג' צבות יחד סי' ל' פקדים סנהדרין ומכות י"ד שנועות ח' ערוי' ח' ע"ה ל' סבורי סי' כ"ז כ"ז הסדר גמרא חזן מפדיות ארבות ככוס הפקדים ע"ג וסי' ט"ג לטורה. סדר קדשים י"א מסכתות וסי' אחרו

ה"ב זכחים י"ד מנחות י"ג חולין י"ב עבודת סי' תמורה ז' מעילה ו' כריסות ו' מדות ה' המיד ו' קיטין ג' זה הסדר כולו גמרא חזן מסמך ומדות וקיטין הפקדים ל' וסי' על פ"י ה' ביד משא. סדר פטרות י"ב מסכתות וסי' פהור הו"א כלים ל' פקדים חלהו י"ח נעשים י"ד פרה י"ב פטרות י' מקואות י' נדה י' מכשירין ו' זבים ה' עבול יוס' ד' עוקלים ג' וזה הסדר חזן ב' גמרא חלה ברכה ככוס הפקדים קפ"ו וסי' לא יטמא צעל בעמיו. ככוס כל המסכתות פ"ה וסי' ששים המה מלכות ככוס כל הפקדים הקב"ה וסי' כאשר זוס סי' אל משא כ"ז מהם בלא גמרא ופקדיהם כפ"ו לג מהם עם. גמרא ופקדיהם פ"ו. ויש מסכתות אחרות שלא נכללו בזהת הגמרא מסכת בלה מסכת שמתות או אלו רבתי מסכת אבות דר' נתן מסכת אופרים ומסכת דרך ארץ רבה וזו"פ. אברה ברכה חזי מודיע חלק סך מורת משל בראשיה י"ב פרשיות ופקודים חלק הקל"ד פשוט י"א פרשיות ופקודים חלק ר"ם ספר ויקרא י' פרשיות ופקודים התנ"ס ספר במדבר י' פרשיות ופקודים חלק רפ"ח סדר דברים י"א פרשיות ופקודים חלק ל"ה. רב אחא בר' אינא בפומבדיחא ורבי עינא בסורא קבלו ממנו ש"ת כמו ד' אלפים ר"ע לחמיה ונתן רב אחאי כמו שנה ומת שנה דרע"ל ואלויה רב שמואל בר אבא ומת שנה ר"ם ואלויה רבינא חסי ומת שנה פ"ו ואז היה רב עינא בסורא ר"י ואלויהם היו חלמזידיהם של אלו ולא הוזכרו ומוסיפה כי הישיבות כולו בעבור שגאה מלני פרס וכדיפסח ב' שנה והחלמזידיהם לא יכלו להקים עליהם ר"י עד שגיגע רב חזן מחסיקיהם אשר קבל מחזקיהם וחלמזידיהם. רחמי' כח צוקנרס יסן כי בשנת ד' אלפים רפ"ד דמר זוסרסא ז' מר זבונא מורע דוד התקן נעשה רחא סנהדרין ואחריו היה י' דורות שלא נודע פומזידיהם ואלי אומר שכלה שפפה דורות בצולוי ומסכה כמו ק"ן שנים אחר זה שישלמו עד סך כמו ד' אלפים ח"ן לבריאה כי אז נאבד מידס בן מי הוא שפתתלס מהזרע קדוש של מלכי בית דוד. רב נתחן מחסיקיהם קבל מתלמידיו רב אחאי ורב עינא והחמילו המדרש בפומבדיחא שנה ד' אלפים שמי"ס לזירה ואחריו רב מרי ואחריו רב אינא ואחריו רב חנינא ולא נודע ימי צימיה ומלכותם לרוב הגזרות שהיו צימיה שנה ואל' מלאתי בספרי דייניהם של סומות כי דור הזה היה הגמון א' בגליל קלבריאח מנר לישראל ובסודע הדבר אל אפיסור רומא שהיה שמו סגנרו כהב' וזהו לו שלא יהיה מנר ליודים שהוא נד דהא ונכתבה הגמרה בגמרי האפיסורי' ודמיהם עד היום הזה. רבי יתחק קבל מרב חזן שנה כמו ד' אלפים ש"ם ור' צוסנאליהם ריש בלוחא צימיה גברה מלכות ופסקיהם על מלכות פרס ומאך ישמעאל הקרא עלי כבד יאחד ר' בוסנאלי' ונתן לו תלמידי בה מלך פרס אחר שנתגיורו ומקודם כמו בשנה דרע"ד החמיל ממחד לפעון פענותיו. מר הונא ר"י בסורא ורבה ר"י בפומבדיחא קבלו מרבי יתחק וחלמזידי' בשנה כמו ד' אלפים ש"ע לזירה ואחריהם רב סיג' לו ומת שנה דחמ"ם ורב צוסאלי' ואלה היו סוף דנין סבורי שהיו הדורות כקפ"ו שיהי ויכולא. רב הונא חזון ר"י בפומבדיחא ומת שנה דרע"ם. ורב אבא חזון ר"י במחא מחסיא ומת שנה דחמ"ם קבלו מרבנן סבוראי שנה כמו דח"מ ויכולא ואחריו רב חיית ממישו' ואחריו מר יתקא והוא רבה בר עברנאלי'

שמה שנת דחפ"ס. רבי יעקב מנה פקוד ר"י בפומבדיתא
 רב יהודה ר"י במהא מחסיה קבלו מהבאונים הרבשונים
 כמו בשנת ד' אלפים ס"ג. ואחריו רב יעקב בר שמואל
 מבני דניו של מרימר ונפטר שנת דהק"א ואחריו רבי
 יהודה פהיה בני נאור ועם כל זה חבר ס' הלכות גדולות
 דמרימא במדרי פ' אלו מגלחין ואחריו רב יוסף ומת
 שנת דה"ס ואחריו רב שמואל מזעז אמימר ומת שנת
 דהק"ח. וביתו רב שמעון קיירא ולא כמדך וגם הוא חבר
 הלכות גדולות שנת דהק"א. ואחריו רב אחא וחבר
 שאלמוס אחריו נסמך רב נכונאי במקום של רב אחא ומת
 שנת דהקב"א. רב מרי הכהן ר"י בפומבדיתא ומת שנת
 ד' אלפים מתקב"ג רב יהודה ר"י במהא מחסיה ומת
 שנת ד' אלפים דהק"א קבלו מהבאונים שריו קודם להם
 שנת כמו ד' אלפים ס"ק. רב מרי היה בני נאור ועם
 כל זה חבר הלכות הרבה ובימיו ולא תמיד אי' לתרבות
 דעה. ואחריו רב מרי בר רב ר' שמשי' שפטר שנת
 דהקב"ג ואחריו רב ר' הלוי ור' יהודה פהיה אחריו
 ור' נטרלי במהא מחסי' ומת שנת דהקב"ג ואחריו רב
 שינא והסירו ונפטר שנת דהקב"א. ואחריו רב מלכי'
 ומת שנת דהקב"ג ואחריו רב מנינא והסירו ר'ש גלותא
 דהקב"ג. ואחריו ר' מנשה ומת שנת דהקב"ח. בר אבא
 ס' ראש ישיבה בפומבדיתא והוא קבל מהבאונים שריו
 לפניו בשנת כמו ד' אלפים דהק"ו ואחריו רב יוסף בר
 שילא שנת כמו ד' אלפים הכהן ואחריו רב אחונאי ומת
 שנת דהקס"ד והיה חסיד גדול ומולמד בנשים ואלוהו היה
 יצאה לפעמים בישיבתו. ואחריו רב אברהם ולא היה
 צדיקים חכם ראוי למוכה במהא מחסיה. רב יוסף היה
 ראש ישיבה בפומבדיתא. רב שילאי ר"י במהא מחסיה
 קבלו מהבאונים שריו לפניו בשנת כמו ד' אלפים דהק"ג
 רב יוסף נפטר בפומבדיתא בשנת דהק"ו ואחריו רב
 יעקב ומת שנת דהק"ו ואחריו רב יוסף ואחריו רב פלמוי
 ומת שנת דהק"א ואחריו רב אחא ואחריו רב מחסיה ומת
 שנת דהק"א ואחריו רב זמח בר רב פלמוי ומת שנת
 דהקב"ג ואחריו רב הלי בר דוד ומת שנת דהקב"ג ואחריו
 ר' הילאי היל' ר' יעקב ואחריו ר' איסוראי ומת שנת
 דהקב"ג ואחריו ר' עמרם והוא שלח בבחרותו סדור הלכות
 לפסטר. ומ' שנת דהס"ח ונזקטו בדור הבא היה גאון.
 ואי' העיר ראשי בקונטרס ישן אופן קודם רב עמרם
 ולא ידעתי מה הוא אש הגאון בעמדת מחסיה שנת
 בדבור או אם הוא גאון אחר. ועם כל זה בהרמי לסוגי
 לפיך הדבר רב עמרם היה במגנא עיר גדולה על הנהר
 ריטם ויך הרב להקים ישיבה בעיר קלוייה ויהי כי זקן
 פחד עז להלמדיו שאלו מוחו יקביוו אלא אצטיו
 במגנא וישנו הלמדיו כי זה היה להם סכנה גדולה והשיב
 להם סכרוו ארמי ותשימוני בחרון ואח"כ בספינה קנסה
 על הנהר ונתחיה בספינה שהתך עליה. ואחריו מוטו
 השליחו להלמיז אש זרעם והספינה הלכה מיד אחר
 פרוצה המים עד שהגיע נגד עיר מגנא וימתו ארמי
 העיר ויאלמו כי יש ארון ואיש מת בתוכה או אמרו איש
 קדוה הוא שנה להקבר בחרנו. וישלחו ידם להחזיק
 בספינה והיא נדחעה לחתור וישתוממו האנשים ויגידו הדבר
 ולא שר העיר וישבו כולם אל קפת הנכרה ובריות יהודים
 וממנה מתקבדה הספינה אל סיהודים וישלחו הכותים
 צדיקם להחזיק בספינה ולא יכלו כי בורחם מהם וכן עלו

רב אהרן בן סבוראי ר"י בפומבדיתא רב נחשון
 בר דדוק ר"י במהא מחסיה קבלו מהבאונים
 שלפניהם בשנת כמו ד' אלפים ס"ב רב אבן היה סוחר
 ועשיר גדול והוקם ר"י עמי עשור אצל רבי היה ראוי
 ומת שנת דהס"י ורב נחשון ר"י במהא מחסיה מה שנת
 דהס"ו ואחריו רב זמח אריו מלך האם. ובאזוי זכר
 הסוחר בפ"ב דכ"ט וחבר ש"ס ואחריו רב חיים ומת שנת
 דהסכ"ח ואי' העיר ראשי בהלכות שמיטה ובדיקה שביאל
 חלד די ימי' שבפנים ויש עם אלו הדברים שאלו עשו
 ב"א לקירובאן דברבריהם אל מר זמח הגאון שבמהא מחסי'
 וכו' ואחריו שביאל לפני הגאון רמיס רביס מדברי ארד
 דמי דעמי שמיטה ובדיקה שמיטה ס' שבפנים והמורים
 שזה האיש אמר להם דברים אחרים ושאלים תגאלון אם
 ראוי להאמין דבריו ולא הם דבריו ועוד ספר לנו ארד
 הו' ששחר' המקדש בראשונה עלו ישראל לבבל ועמדו
 הסעדים על בני משה ואמרו להם שירו לנו משרי קוין.
 עמדו בני משה ובעו דברים לפני סב"ס וכתתו האנשיהם
 שריו מגנין בהם במקדש ולא רלו לגנן אלא העקו וישאם
 עם האלילים ובשחתם ויבזים חמוליה בלילה ובזאת
 הלילה היה רעש גדול ובכרם ראו חיל גדול והשיב ס'
 סביבם נהר שגולל אבנים ומול במקום שלא היה שם נהר
 מעולם ועדיין גולל אבנים ומול בלי מים ברעש וקולות
 שאלו היה עם אפילו הר של בבל היה מנגע וזה בכל ימי
 החול ובשבת נח ולזה נקרא נהר המבטין ומקומות במוסר
 נהר שהוא רחב ס' אמה ולכן אינם יכולין לבוא אליה
 ולא אלו אליהם ואין צדיקים אלא בהמות וחיות אריות
 ולמדים מורס אי' שבעל פה פליהם ובני דן אל היו יודעים

שמה שנת דחפ"ס. רבי יעקב מנה פקוד ר"י בפומבדיתא
 רב יהודה ר"י במהא מחסיה קבלו מהבאונים הרבשונים
 כמו בשנת ד' אלפים ס"ג. ואחריו רב יעקב בר שמואל
 מבני דניו של מרימר ונפטר שנת דהק"א ואחריו רבי
 יהודה פהיה בני נאור ועם כל זה חבר ס' הלכות גדולות
 דמרימא במדרי פ' אלו מגלחין ואחריו רב יוסף ומת
 שנת דה"ס ואחריו רב שמואל מזעז אמימר ומת שנת
 דהק"ח. וביתו רב שמעון קיירא ולא כמדך וגם הוא חבר
 הלכות גדולות שנת דהק"א. ואחריו רב אחא וחבר
 שאלמוס אחריו נסמך רב נכונאי במקום של רב אחא ומת
 שנת דהקב"א. רב מרי הכהן ר"י בפומבדיתא ומת שנת
 ד' אלפים מתקב"ג רב יהודה ר"י במהא מחסיה ומת
 שנת ד' אלפים דהק"א קבלו מהבאונים שריו קודם להם
 שנת כמו ד' אלפים ס"ק. רב מרי היה בני נאור ועם
 כל זה חבר הלכות הרבה ובימיו ולא תמיד אי' לתרבות
 דעה. ואחריו רב מרי בר רב ר' שמשי' שפטר שנת
 דהקב"ג ואחריו רב ר' הלוי ור' יהודה פהיה אחריו
 ור' נטרלי במהא מחסי' ומת שנת דהקב"ג ואחריו רב
 שינא והסירו ונפטר שנת דהקב"א. ואחריו רב מלכי'
 ומת שנת דהקב"ג ואחריו רב מנינא והסירו ר'ש גלותא
 דהקב"ג. ואחריו ר' מנשה ומת שנת דהקב"ח. בר אבא
 ס' ראש ישיבה בפומבדיתא והוא קבל מהבאונים שריו
 לפניו בשנת כמו ד' אלפים דהק"ו ואחריו רב יוסף בר
 שילא שנת כמו ד' אלפים הכהן ואחריו רב אחונאי ומת
 שנת דהקס"ד והיה חסיד גדול ומולמד בנשים ואלוהו היה
 יצאה לפעמים בישיבתו. ואחריו רב אברהם ולא היה
 צדיקים חכם ראוי למוכה במהא מחסיה. רב יוסף היה
 ראש ישיבה בפומבדיתא. רב שילאי ר"י במהא מחסיה
 קבלו מהבאונים שריו לפניו בשנת כמו ד' אלפים דהק"ג
 רב יוסף נפטר בפומבדיתא בשנת דהק"ו ואחריו רב
 יעקב ומת שנת דהק"ו ואחריו רב יוסף ואחריו רב פלמוי
 ומת שנת דהק"א ואחריו רב אחא ואחריו רב מחסיה ומת
 שנת דהק"א ואחריו רב זמח בר רב פלמוי ומת שנת
 דהקב"ג ואחריו רב הלי בר דוד ומת שנת דהקב"ג ואחריו
 ר' הילאי היל' ר' יעקב ואחריו ר' איסוראי ומת שנת
 דהקב"ג ואחריו ר' עמרם והוא שלח בבחרותו סדור הלכות
 לפסטר. ומ' שנת דהס"ח ונזקטו בדור הבא היה גאון.
 ואי' העיר ראשי בקונטרס ישן אופן קודם רב עמרם
 ולא ידעתי מה הוא אש הגאון בעמדת מחסיה שנת
 בדבור או אם הוא גאון אחר. ועם כל זה בהרמי לסוגי
 לפיך הדבר רב עמרם היה במגנא עיר גדולה על הנהר
 ריטם ויך הרב להקים ישיבה בעיר קלוייה ויהי כי זקן
 פחד עז להלמדיו שאלו מוחו יקביוו אלא אצטיו
 במגנא וישנו הלמדיו כי זה היה להם סכנה גדולה והשיב
 להם סכרוו ארמי ותשימוני בחרון ואח"כ בספינה קנסה
 על הנהר ונתחיה בספינה שהתך עליה. ואחריו מוטו
 השליחו להלמיז אש זרעם והספינה הלכה מיד אחר
 פרוצה המים עד שהגיע נגד עיר מגנא וימתו ארמי
 העיר ויאלמו כי יש ארון ואיש מת בתוכה או אמרו איש
 קדוה הוא שנה להקבר בחרנו. וישלחו ידם להחזיק
 בספינה והיא נדחעה לחתור וישתוממו האנשים ויגידו הדבר
 ולא שר העיר וישבו כולם אל קפת הנכרה ובריות יהודים
 וממנה מתקבדה הספינה אל סיהודים וישלחו הכותים
 צדיקם להחזיק בספינה ולא יכלו כי בורחם מהם וכן עלו

מתחנן על מלוא הרבה שבחורה וכעמידה ונקראו ר"י
 אהרן בר' משה שבחן אשר רבי משה בן דוד משבח
 נפלאי ורומי כספר יוחסין דבר על אלו ישיבות יפה
 בעלי להודיעו והוא אלו המעונות שהיו ישיבת סורה אלה
 ישיבת פומבדיתא. בימי רב שהיה סוף הנאמרים והמלח
 האמוראין לא הימה עדין ישיבה בבבל אלא המשיאים מרדע
 דוד ולאחר שנפטר רב עשו ישיבה בבבל על דרך א"י והוא
 ישיבת סורא ומתך רב הווא מ' שנים ואחריי רב הסדא י'
 שנים ובסוף זה הזמן רבה בר נחמי החמיל לעשות ישיבה
 בפומבדיתא ומשה והלוא היה ר"י עם תמיד הכי כורא
 קדמה לפומבדיתא ועוד עלה סיה באין בפומבדיתא אלא
 ע"פ ר"י דסורא וישיבתו וגם בהקבץ אלו האשוי ישיבות
 בבבל אל הרים גלותא ר"י והלמידיו דסורא היו קורים
 ויושבי' בימין ר"ג דפומבדיתא בשמאלו וכן במסיבה סעודה
 מצוה ר"י ישיבה דסורא בוצע חתלה ודפומבדיתא מבין
 ברכות המזון וכן בכניסה ל"י ישיבה ר"י דסורא קודם ועוד
 כשהיו משלמים אחריו זה לזה ר"י דפומבדיתא קורא גאון
 אל ר"י דסורא ודבורא איש קורא לו הכי ועוד אש קורא
 ריש גלותא ב"מ ר"י דסורא מתרגם עליו ודפומבדיתא
 יושב ודימס ועוד כשימות ר"ג כל הדרסיות שלו יתנו לר"י
 דמסא מחסיה ולא אל פומבדיתא ועוד מהספקות שבאים
 מכל העולם אל הישיבות דסורא וטולת צ' שליטים
 ודפומבדיתא חלק אחד אלא אמ"כ כשמתך כהן נדק
 בפומבדיתא ורבו ותישיבתו ולה הספיק להם שליט אחד
 נעלו פסקות בימים ותישפדו לחוקק צבוח וכן היה מנהגם
 לעולם בכל הדברים אמליו שר"י דפומבדיתא סיה יומר
 זקן ויותר חכם ער"י דסורא תמיד ר"י דסורא סיה יד
 על העליונה ע"ל והדבבות שבאים להם בכל השנה היו
 מניחים ביד נאמן לנודר הולאת התלמידים המתקבלים מכל
 המקומות בחדש כזה שש ארז ואלול כי בחדש ארז אומר
 להם סיה ער"י בללחש מעמו מסכה פלוניס נגרום בחדש אלול
 בללחש מעמו בחדש אלול אומר להם במסכהה נגרום נגרום
 בחדש ארז וכל אחד מתקלמדיים במקומו מעיין כל אולם
 הדשים' המסכהה שלמחו ובאים כלם ויושבין לפני ראשי ישיב'
 בארז ובאלול ור"י עושד עליהם ובזרק אותם זה סדר
 ישיבהם ר"י יושב ולפניו י' אששים ופניהם אל פני ר"י
 והעשרה שיושבים לפניו ז מהם ראשי כלות ר"ל שכל אחד
 מהם ממונה על עשרה מן הסנהדרין ונקראים אלושים
 והשלטה אחרים נקראים צבירים וכן סיה מנהגה אה נפטר
 אחד מראשי כלות ויש לו בן ממלא מקומו ויש מהם
 אביו אפילו שיהיה רק צבירים וכן סדין צבירים ואין אחד
 מהם דולג על מדרגה הבינו ואם אינו ממלא מקום אבוחיו
 אכל הוא ראוי לישב בא' משבצת דרי מושיבים אותו בם
 ואם אינו ראוי מושיבים אותו עם שאר תלמידים שהיו כמו
 ח' ושאר הסנהדרין היו נתקלים י' לכל שורה ופני כלם
 אל ר"י וכל שאר התלמידים יושבים אחרים עלי המדרגה
 ולמעלה וכפולת ר"י לנסוחם צבירסחם עומדים כלם צבני
 הדשים הגו' יושבים צבירסחם המוכרים והשורה ראשונה
 גורסים לפניו ושאר האורו' שומעי' ושוקפי' במקום התבארך
 ידברו ור"י שומע ומבין דכניהם ואח"כ קורא וסס שוקפים
 וידועים שכבר סר"י סדין מלוקומים וכשיליים קריאתו
 דורס וגורס באורו מסכה שעיטו החדשים שעברו ובכלל
 דבריו מפרס הדבר שיחנן בו התלמידים ולפעמים סר"י
 שואל מהם פירות הלכות וסס מכבדים זה לזה ואין אחד

מתחנן על מלוא הרבה שבחורה וכעמידה ונקראו ר"י
 אהרן בר' משה שבחן אשר רבי משה בן דוד משבח
 נפלאי ורומי כספר יוחסין דבר על אלו ישיבות יפה
 בעלי להודיעו והוא אלו המעונות שהיו ישיבת סורה אלה
 ישיבת פומבדיתא. בימי רב שהיה סוף הנאמרים והמלח
 האמוראין לא הימה עדין ישיבה בבבל אלא המשיאים מרדע
 דוד ולאחר שנפטר רב עשו ישיבה בבבל על דרך א"י והוא
 ישיבת סורא ומתך רב הווא מ' שנים ואחריי רב הסדא י'
 שנים ובסוף זה הזמן רבה בר נחמי החמיל לעשות ישיבה
 בפומבדיתא ומשה והלוא היה ר"י עם תמיד הכי כורא
 קדמה לפומבדיתא ועוד עלה סיה באין בפומבדיתא אלא
 ע"פ ר"י דסורא וישיבתו וגם בהקבץ אלו האשוי ישיבות
 בבבל אל הרים גלותא ר"י והלמידיו דסורא היו קורים
 ויושבי' בימין ר"ג דפומבדיתא בשמאלו וכן במסיבה סעודה
 מצוה ר"י ישיבה דסורא בוצע חתלה ודפומבדיתא מבין
 ברכות המזון וכן בכניסה ל"י ישיבה ר"י דסורא קודם ועוד
 כשהיו משלמים אחריו זה לזה ר"י דפומבדיתא קורא גאון
 אל ר"י דסורא ודבורא איש קורא לו הכי ועוד אש קורא
 ריש גלותא ב"מ ר"י דסורא מתרגם עליו ודפומבדיתא
 יושב ודימס ועוד כשימות ר"ג כל הדרסיות שלו יתנו לר"י
 דמסא מחסיה ולא אל פומבדיתא ועוד מהספקות שבאים
 מכל העולם אל הישיבות דסורא וטולת צ' שליטים
 ודפומבדיתא חלק אחד אלא אמ"כ כשמתך כהן נדק
 בפומבדיתא ורבו ותישיבתו ולה הספיק להם שליט אחד
 נעלו פסקות בימים ותישפדו לחוקק צבוח וכן היה מנהגם
 לעולם בכל הדברים אמליו שר"י דפומבדיתא סיה יומר
 זקן ויותר חכם ער"י דסורא תמיד ר"י דסורא סיה יד
 על העליונה ע"ל והדבבות שבאים להם בכל השנה היו
 מניחים ביד נאמן לנודר הולאת התלמידים המתקבלים מכל
 המקומות בחדש כזה שש ארז ואלול כי בחדש ארז אומר
 להם סיה ער"י בללחש מעמו מסכה פלוניס נגרום בחדש אלול
 בללחש מעמו בחדש אלול אומר להם במסכהה נגרום נגרום
 בחדש ארז וכל אחד מתקלמדיים במקומו מעיין כל אולם
 הדשים' המסכהה שלמחו ובאים כלם ויושבין לפני ראשי ישיב'
 בארז ובאלול ור"י עושד עליהם ובזרק אותם זה סדר
 ישיבהם ר"י יושב ולפניו י' אששים ופניהם אל פני ר"י
 והעשרה שיושבים לפניו ז מהם ראשי כלות ר"ל שכל אחד
 מהם ממונה על עשרה מן הסנהדרין ונקראים אלושים
 והשלטה אחרים נקראים צבירים וכן סיה מנהגה אה נפטר
 אחד מראשי כלות ויש לו בן ממלא מקומו ויש מהם
 אביו אפילו שיהיה רק צבירים וכן סדין צבירים ואין אחד
 מהם דולג על מדרגה הבינו ואם אינו ממלא מקום אבוחיו
 אכל הוא ראוי לישב בא' משבצת דרי מושיבים אותו בם
 ואם אינו ראוי מושיבים אותו עם שאר תלמידים שהיו כמו
 ח' ושאר הסנהדרין היו נתקלים י' לכל שורה ופני כלם
 אל ר"י וכל שאר התלמידים יושבים אחרים עלי המדרגה
 ולמעלה וכפולת ר"י לנסוחם צבירסחם עומדים כלם צבני
 הדשים הגו' יושבים צבירסחם המוכרים והשורה ראשונה
 גורסים לפניו ושאר האורו' שומעי' ושוקפי' במקום התבארך
 ידברו ור"י שומע ומבין דכניהם ואח"כ קורא וסס שוקפים
 וידועים שכבר סר"י סדין מלוקומים וכשיליים קריאתו
 דורס וגורס באורו מסכה שעיטו החדשים שעברו ובכלל
 דבריו מפרס הדבר שיחנן בו התלמידים ולפעמים סר"י
 שואל מהם פירות הלכות וסס מכבדים זה לזה ואין אחד

היה יכול לזכר צפניו עד שיזן לו רשות וכל אחד מדבר
 בני הכתה והוא מרצו להם במתרוך כל הלכה עד שיחבר
 להם הכל יפה והל"כ עומד אחד מדלה קמח ודורש' צריכים
 עד שמועדים אוחה כלם ואז מדקדקים בה שאר התלמידים
 וזך היו עושים כל ימות החדש כולו ההוא ובשבת רביעי'
 קורין כל הסנהדרין וכל התלמידים וכו' חוקק אומם עד
 שיהדרנו לו היתור בעיר בחממה ובפרואה ה' מהם שאין
 סלמודו סדור צפיו גוער בו ומריח ומודיעו המקומות
 שמתעל בהם ומתרה אותו שאם ישנה כן פנים אחרים שלא
 ישיקו לו ולפיכך היו מסתדדין גזמרים בהלמודים היסב
 וכל השורות אינם הולכות מעמו עד שמודיעים המסכה
 שיתעסקו בה אבל לשאר התלמידים לא היה לרדף זאת
 שהודעה אלא כל אחד לומד בליוו מסכתא קרואה וכן
 השאלות שבאו להם מכל גלות ישראל רבי' מויליאם לפיהם
 וטמן להם רשות ש יצו עליהם ויהם מכבדים אותו
 צלומרים לא כשיב בפקדן והוא מרשה ויהם ואז מדברים
 כל אחד כפי חכמותיו ומתלים בכל דבר ורבי' שומע
 צריכה' עד שיחברנו לו הלא' ומיד מנ' לוספר לכתוב ולהשיב
 שכן נוהגים בכל יום עד שהשלימו להשיב כלם ונסוף
 ויהיחם היו נקראים כל השאלות והתשובות במעמד כל ההכרה
 ורבי' חומם תחתיים והל"כ שולחים לפולאים ואז ממלק
 המומן לתלמידים כ"ח נדברנו. בדור הזה היו ר'
 שוריאלו ורבינו הנגאל בנו רבינו יתח ורבינו חנוך בנו ר'
 צמרי' בר' אלהן ור' יוסף בר' יתחק' ש' שפאח שפרס
 על הגמרות בשלשן ערבי אל מלך יפעתאל ששמו אלחכס
 ארבי שמואל בר יעשיהו הכהן מפיס כלם חכמים גדולים
 שנתפזרו בגלות ספרד. בימי ר' שריחא גאון הגל' והוא
 צמח ד' תלמידים שהיו לרביה היה יושב אחד חכם גבור
 יעשיהו מושבי יהודה ובאולי חזרע מלכי בית דוד נאסב
 ויח' מלך פרסגאל דרשו לו המלך ר' מקומות ויהם
 אלוה ופריאל אוחל דיאשה דין גיבור. ושם האיש יהודה
 היה הרב דון יחיאל וי' יעשי' ושימוה המלך דרון לביתו
 ומושל בכל קנינו רק הכסא על מלך אפריקו גדול מעט
 אולי מה שרשימו בקרוביקי הנמריק הראשון היה מלך
 ימי בספרד בימי קובקנטינו מחזיק אמונתו וס' סליוספרו
 אפריקור דומה ויה אפריקוי היה בן בנו מהאפריקוי ראשון
 אמונה שהמליו זרעו ודורוהיו שבאו אחריו להקרא
 ממשפחה יחיאל ובימינו היה נמלה ספר היחס ממשפחהו
 הגמורה שהיתה מבוע ישי ונכד חל"כ לרוב הגמרות
 ופולסולים וגרובים שגולדו בגלילות ההם והפליג להפיב
 לכל היהודים וימת זקן וצבע ימים בשנת דמ"ט ליצרה
 יצבו אותו כל ישראל כי גב עבוד מיחהו נחשבו יציבות
 דמות בעבור הגמרות שחדשו עליהם מלכי שפמאל ונפסקה
 ארומה השנה שהיו מעלי' הגלילות ההם אל שחי ושיבות
 בי אל הארון לקח עליו מפרח כל הגמרות לגבות וישלחם
 בכל כנס ארצו לו אלקינו לזכרה היה הכר דון יחיאל היה
 אחריו דון יהודה בנו אשר ישב על כסאו אחסר הוכירו
 המלך ממעלה אציו ולא היה פני המלך אמו ויעמוד מנגד
 ולא היחלו אלא הכנסה קמנה והסר דון יהודה בן יחיאל
 היחס שני בנים שם הכנור היה החכם גדול דון יוסף ו'
 יחיאל והוא דור גלישי ראשיה משפחהו הזאת אמנם לא
 נכח ירש גדולה הסברה כי נחן לבו אל הסלמודיות ולא
 רצה לבא להיכל המלך והספיד תלמידים הרבה והכר
 פטורים ובפרט טיוב על הגמרא אשר כעושיה ועדיים

מאמנו נחורך הזמן וכודד בגליות והוא כנס מממזר
 הכנסת גדולה שבליכונה והיה לו בן ושמו דן שלמה אשר
 לפינו אודיעך הנמשך ממנו ושם השני היה דון יחיאל
 והוא ישב על כסא אציו והיה מדיני גדול ונאסב מכל
 היהודים והמגשרים והקום את ביתו בעזר סגור שחמש
 אכדה מפי גרות הישמעאליים ודע בני כי זה הסר דון
 יחיאל הראשון ברשותו אהבת המלך אליו לליב בקומתו
 ראש פני המלך שהיה כותי ולמען לא חסיה טרם שלמה
 השם מבוה לבן על עניו קפור עם עיניה אחרי ערש
 וכשם שבניו אחריו קראו שם משפחהו ויחיאל על שמו
 כן נמשכו אחרינו חבתינו הוחתם ומגנס ראש הכושי הזה
 וכן אנו עושים היום האנוכ קבלתי כי טרם מגן משפחהו
 בזמן הקדמונים קודם זה הסר היתה לורה אריה ממני
 הגוף ולעילא מה שני ידיו פתוחות ולולב בידו סימנים
 ומתניו ולמפה כחאי נשר מזל רגליה ושתיקן פתוחות וזנבה
 רחבה כמו פורחיה שחלמע ואי הנשיר השפתי שלקדמונים
 היה ירושה אחרת זאת הורה לסימן יתום משפחהו שגב
 יהודה הנמשל לאריה. והנשר לסימן שכל המשפחה קליט
 לתורה ולמעשים טובים שכן יהי לזון מלפני הש"י שחיה
 נמנה עמם לכל דבר שבקדושה אמן. אחר כל זה נבאר
 שם בלוימה ובה פתחיו שם רכשם ונשאל' אליהם שר
 הקבלה הורה שבעל פה. והוא לא מלאים בסדר הקבלה
 להראב"ד אלא שום מעמד אחריו שיחידו סדר הקבלה
 מהרבדים מדור אל דור כפי חילוק הימים על דרך שגשג
 לראשונה אחרתי לשלם נדרי אלק' להביא על ספר שמות
 חכמי סדורות אשר חברו ונקבו בשמות הלוקים בסדר
 דורות עולם עד היכן שידעו מגעת ובעזרת ה' הסוכה עלי :
רב יוסף בן הגניד רב שמואל סליו בן גקטיליא
 מהקהל קורטובה והרביץ תורה הרבה בכל
 ארצות ספרד וארצות המערב קבל מהגאונים שהיו לפניו
 בשנת כמו ד' אלפים ס"ח והפליג להסיב לישראל. ולדעת
 זה הוא שכן עזר קראו נגד כפרתם יורה וולד גורה
 רעה בגרמאס ונהרג הוא וחלקו ח"ק בעלי בתים כנראה
 בשבע יהודה שנת דתחכ"ד והיה חסיד ושלם כמו רב
 שמואל אציו אבל לא כ"כ עניו ויקבלו בו סרי שלמים
 והרבוהו ביום שבת ח' שנת שנת דתחכ"ח ומלך ספרד ראה
 להפריח ר' אברהם הלוי בעל דתם ולא יכול ויה לתלותו
 רבינו חנוך ר' אהר' היה ר"י בקורדיבה ונת שנת
 דתשע"ח. רב הגמרא חזרע בית דוד היה בדור הזה ואליו
 זהו שמעיד הראב"ד בכוף סדר עולם שלו ואומר שארץ
 הגרגשי הנקראת גרגן עד נהר אוכל שהיו שם כותים
 כוזריים שמגייבו ויוסף מלכס שלח ספר לרב חסדא הנשיא
 ברבי יתחק' וי' שטרס והודיעו שהוא על דעת הרבש
 עם כל עמו ורואיו מבני בנייה בפוליסוי"ח ס"ח מחבר
 סדר עולם רבא ומוסא היה בדור הזה שכן אומר בחבור
 שביה אל שנת דתח"ח לרביה שהיה חל"כ ר"ג לחורכן
 והעלים שמו ורואיו כבוד שהיה שנת דתחכ"ח. ר' יהודה
 בן פאסי הנקרא חזיג היה בדור הזה ובאולי זהו ר' יהודה
 המדקדק הראשון שמיני וי' עזרע פעמים רבות והיה
 מדקדק ומפורד גדול ר' מריוב וי' גאלח ורבינו יונה בנו
 היה בדור הזה ור' יונה זה היה רבו של רבינו יעקב בר
 יקר שהיה אח"כ רבו דרש' ובאולי זהו רבינו יונה המדקדק
 הספרדי שמוכר' וי' עזרע כפי' ויחי ומקומות אחרים. ר'
 משה הכהן בן גקטיליא היה בדור הזה מדקדק ומפורד

גדול. ר' שלמה בן צבירול המכר בחקמות כרים היה בדור הזה כהרבה והפטר בגלגולה. היה חכם גדול מדקדק ומסודר נפלא וחכם ב'פון יון וקבלתי מחכמי הדור שהובד א' לבש קנאה מרוב חכמתו והרגו וקברו בן שלו אלל חילן האלה והחלטה חמסה פניה קודם זמנו ועשה חמסה גדולים ויפסח מאד ויחמורו עם הארץ ויצטע גם המלך ויחמור וישאל לתוגר יחך חכמים על הארץ הקדשים פירומו כל כך והאלם למסס המלך הגלילי בו ולא הודה מאומה וילך דהארץ לו יטורים עד שיודה מה עשה לארץ. ולבסוף הודה ח'ך סרג ליהודי וקברו אלל החלטה ומחמין שלמה הנקבד ממכר הפירות וכו' ויחפץ לוח ויהלבו פליו וגמפר זה הרב בשנת דתמ"א כנראה בס' יוספין. ר' משה בר' יחמך ק' עזרא בדור הזה היה גם הוא חכם ומשירר גדול בחכמות חלומות והוא חכר ספ' ערונם הכושם והיה לו ג' חמים כלם חכמים גדולים ופסח יחמך יוסף יהודה והוא נפטר שנת דתמ"מ. רב יוסף הדיין בר' יחמך בן סהל היה בדור הזה רב חושיל סיה בדור הזה ר"י כמדינה אלקירואין. רב הנחל חכם גדול ועשיר היה תלמידו והכר ספר המקצועות כמורה במדעי פ' אע"פ והצדעות פ"ה והכר ספר הפך כעלה בהגהה הרמב"ם הלכות שביעיה פ"ג זיהה ר"י בחרן אלקירואן רב נסים בר יעקב תלמיד רב חושיל המכר הוא ורב הנחל כ"ל מהו ז"ל גמס ארבע וינפסק הגמרה ב"דמה יהיה ורביס קלומים ארס רומה נסמך עם ורלחתי בקונטרס יפן ופון כהוב שלמד תורה מרבי פלי גרון והי' רבו של ר"ף. רבינו הנחל איס רומה היה בדור הזה סגן רשכ"ם מביאו כעלה בהר"ב"ם הלכות המן ומלה פ"ח הנהר ב'. ר' משה פריאה חכם גדול ומכר מאוד בהגהה והערוך. רבינו יחמך הישראלי חכם גדול בדור הזה ובכל המושכלות ועשה חבור על פירושא פנעמקו אל ב'פון לפינו ופי' על פסכה פסוק והכרסות אחרים ומיה יולר מק' בים ולא נפל אשה ומח שנה דת"ם לנריאה שריה תת"ם לחרן. וע"א רביס רלחתי ממנו בספר שערי ליון ורלחתי חבור רפואה הנקרא ספר מרואה הספן חכמיל אמר יוסף בן בר' ר' יחמך הישראלי וכו' חמסס רלחתי בספר ש"ח דהר"ם כלל"ה ס' ס'. שכתבו זה לזה הר"ם והישראלי ולא ידעתי אם זהו או אחר וקבלתי מחכם זקן א' שיש קבלה אללו ורבותיו בר' יחמך לא רלה לפסון מהו ארבעה ח'ך אלל הר"ם ז"ל ועל ממנו מה לה. ויירמך כי לא כהב הדבר ס ההס לחפסו חלל פלהיות שהר"ם לא היה מכיר מחכמים ערבי ולבנו לא היה יכול להגיע אל כברה דיון הדבר ועשו פסוק. כי ר' יחמך אמר לו פסיה ריהס ליווח תלמידו ורב הר"ם לכה לנחמד ממנו חכמה ההכונה והאומרים שאר ר' יחמך חכר ספר יסוד עולם לבקשה הר"ם ז"ל. ר' ישראל מאלחיו נכר בספר הקרויני פסח ג"ם. אמנם לפי שהר"ם היה ח"ם זמן הרבה וזה ר"י בדור הזה רלחתי לעשות פסרה בדבר ולכן אומר אי שר' יחמך דהר"ם היה בן צנו של זה. ר' יחמך בר' יעקב ארופכי קבל מהרמב"ם שפיו לפסוק בשנת כו"ד ארלפס חתן לנריאה והוא הי' תלמיד של רבינו נסים ורבינו רנאל הגיל ופריצי עמנו הלשינוהו בחרלו היא פים של ישמעאליה ונכה וסלך לכפרד כמדי' אונחתי ובהיותו בן צ' פתי נפטר בס' כתי דתמס"ג וי"א בשנת דתמס"ג והוא העמיד תלמידים כרבה

והכר הבורים ובפרט ספר ההלכות. ר"י בר יעקב בר ברוך ו' אכאליה סספרדי מקבל קורטוב' היה בדור הזה ונאמר עליו שהיה משועי יבודה והיה חכם גדול כמורה ובהלומות ופטר בגלגולה שנת דתמ"ה והי' אבי אמו של הר"ב ד'. ר' יחמך בר' ברוך מקודוצה שהרביץ כורה הרבה בישראל ומכר ספר קופה כהוליס ולא השימו כרי מה שנת סתמ"ד. רב ברוך צנו שא רי מוח אביו ח'ך ללמוד מהר"ף והפליג כמורה והעמיד תלמידים כרבה ובהוכס הרב"ב דרבי סדר עולם שנת דתמס"ג ר' יחמך בר' משה בן סכנו מקבל דמייה וה'ך לארץ מורה ושמונו שלחרי מיהו לא נשאר גמלה בחרן כמנר ומחלוקת גדולות היו בין זה הרב והר"ף ומה שנה כמו דתמס"ה רב יחמך בר' יהודה ו' גילוח מגדולי ארלפסיה והיה חכם גדול ומדקדק ופייסן מופלא ובקי בחלומות ומה שנת דתמ"ח והעמיד תלמידים הרבה. רבי יחמך בר' ראובר כל מברללטה למדינת דריה והפליג כמורה גדול והכר הכורי והעמיד תלמידים הרבה. רבי יוסף בר' לזוק ו' לזוק היה מהלמדי רבי יחמך בר' ברוך ומה שנת דתמס"ס והיה מופלג בחכמה. רב יוסף הדיין בר' יחמך ו' סהל ומחבר ספר עשרת דברות היה תלמידו והיה מהלמדי רבי יחמך ו' גילוח. הרב הגבור ר' יהודה בר' ברזיה כנולד וזהו הרב אל כנולד הסמוכר בסוכים והיה חכם גדול וחבר ספר דמי נסים וספר מקון פסחים והכר ובדיני טועד נקרא ספר החמים וספר מקון פסחים והכר חבור גדול במחלוקת הגלונים ופסוקהס. וזהו הרב אל כנולד המוזכר בספר העמוד ולוחתת חיי. וזה רמלה בש"ח של הרשב"ץ ו' ס'. ר' יוסף בר' מלח הלוי טיבאשו לפנמיס נקרא מהפוכים יוסף ונולד שנת דתמל"ד והיה מגדולי תלמידיו של הר"ף והמכו והוסיבו על כסאו ומח שנת דתמק"א והעמיד תלמידים הרבה והפטר כהר"ב"ם. רבינו מלח אביו ורבינו מלח ז"ל ומכיר בן אחיו כלס היו חכמים גדולים ואחר כפיריה רב יוסף ו' מינש הגל' הישמעאליה גזרו על ישראל שמדות ולרוב רבות ונכרו היהודים לפוליסול' ולפוספיגאל והיה שם הגר דון ימיאל בן דון יהודה ו' ימיאל כרלפון משנה למלך והביבו לישראל סגולים חללה מאלד. רבינו יעקב היה בדור הזה חכם גדול בעיר דורמיג שצנרפת והכר הבורים וש"ס רבות כנראו בש"ח דהרשב"ל ומציאו מהר"ק ס' כ"ב ו' וכראה בס' הסונוות דהר"ם בר למח ס' ו' אזה הוא בן צנו של רש"י וזה ליווח עיר דורמור רחוק ממדינת מקום רש"י כמו ג' פסוקהס ולאי אומר שיש קצתה חופר בכפר הר"ם בר למח המכר והרליה כי הרב"ב צל ספר הקבלה מזכיר זה הרב ואינו מזכיר רש"י זקט אשכ גלה בכל הישוב כאשר קבלנו מאבותינו ושקפסמו חבוריו בכל עמלס והדבר ממנו לפינו ג"ם. רבינו יהודה הלוי בר שמואל ספרדי היה בדור הזה חכם גדול ומדקדק ומשורר ובכל המושכלות והוא הנכר ספר הכוזב ועמלמך קפיסיל מ"ז נראה שהיה שנת דתמ"ק לנריאה בספר האמונות כי מעשה מלך כוזבי עם החכר היה למח וסכ החכר היה רבי יהודה אלגנבו והמלך סמוכר המגיד ע"י החכר כמו ס' שנים קודם זמן ר' יהודה היה והחכר הכוא חכב כל המאורע כל' כו. יוד' יהודה העמיקוס ב'לפון ערבי ורבי שמואל ו' סגון שמויקו בלפון ערבי ושעמתי

ותעמי העתקה אחת ששפחה רבי גדליה בן קרדיאל
 חזקה כל כך שלמה. כהן הכר יוחסין שרבי יודק הלוי
 היה בן ל' שנה כשהיה לראש ישראל כעלמא בפומיו וקבלתי
 מזקן א' כשהגיעו אל עברי ירושלים קרע את בגדיו והלך
 בקרבוליו על הצד לקיים מה שא"ל כי רצו עבדך את
 הצניח ואת עשרה ימיו והיה אומר הקינה שהוא חבר
 האומרת ליון הגא משלל זכו וישמעאל א' גבס קנאה
 עליו מרוב דבקותו והלך עליו כנסו וירמסו וימיתו;
דבינו אברהם בר' מלחי בן ר' שמואל ור' אבהו בעל
 ספר יוחסין כי ר' יודק הל' ג

וק' עזרא היה היו בני שתי אחיות והוא היה חכם גדול
 בחכמה בדקדוק ושיעור ולאטנוטות ויבט מה והואר בספר
 נחמה שהוא נחמל כדומם שמה דהתק' וסוף פ' שמים
 שמה דהתק' ופי' דעאל שהיה גדודים שמה דהתק' ופי'
 ופי' וישלח פסיה בלוק' גפ' שמוא ראה ד' גבס כגולדו
 בצרם א' ובפ' הרומה אומר רחמי פסורים עבדך חכמי
 סבריה ונשבעו לי פ"ו מזקניהם סג' פעמים הסתכלו כל
 תלמידי וכל נקידה וכל מלא וכל חסר צרפ' ויאל פ' חקן
 יס ס' נראה שה' חכם נקבלה. ובפ' השא נראה כי מול
 ישראל הוא מול דלי כי בן פסחו רבים ובס' הוא ראה זה
 פעמים רבות ובפרשת חומה עראה שבניו היה מדרש
 צדק הצדיקה וכבר גלוי לכל הגלות רוב חכמותיו וחכמותיו
 ונחמל כהבור הכסניו על הרמב"ם אשר כתב אל בנו
 שבחמו ותהלהו רבות על חכמת החכם הזה וזה לי
 ללמוד בחבוריו בכל יכלמו. וזה החכם הלך בגלות בעולם
 רוב ימי חייו כנראה נתייחס חבוריו. ואני שמעתי
 מעשים רבים מעשייתו ומעשיו ותחורו אשר נבדחי
 מהחריכות הנתיים מלכבוד. ותעמי אחריים שרבי יודק
 הלוי בעל הכוזב היה עטור גדול ולא היה לו זולתו בת
 א' ופי' ובקבדליה היה אשה לוחמנו כהשאה בחייו.
 עד פסעס א' כעס הזקן איש וקפץ כעסו וישלח א' ופי'
 אל היודי ראבון שיבא לפניו. ויהי צבוקר ויכנס ר'
 אפרסס ו' עזרא במקרה לבוש מלבושי הסהבות. ובכרות
 השאה העני הלו מנרה משוענת אישה ויפלו פניה עם
 כל זה הסתילה לחקור אותו מה שמו ואם היה יודע
 יאמר ויתכנר האיט ולא מודע ממנו האמת. ותלך השאה
 אל בעלה למדרשו ותכסה לפניו ופי' ויאמר הלויה ר"ל אל
 סתמי אף חלמנו מורה ואבל שמו. ויאל חלוי יודק
 וידבר אמו ויגוב ו' עזרא אל לבבו ויכס ממנו את שמו
 זאחר רוב חכמוני ר' יודק העירם ו' עזרא להסתיל
 ללמוד ממנו מורה והיה מהמיד בערמה ומראה עלמו
 כעוטה פרי. לילה אחת ויהתער ר"ל לאת מביית מדרשו
 זה כי נתקשה מאל על חבר חיבה ר' שבפומן חזון
 הסדר. והיטה אשתו קוראה אותו לבלול לחם ולא בא
 והלכה הלכה ומפטר בו עד כי בא ללבוש וישל ו' עזרא
 אל ר"ל מה היה לו מדרש ומתאחר כל' וישל בו חזק
 ו' עזרא הפסיד עד שהאשה התשובה שהיא הלכה אל
 מדרש אישה כי גם היא הייתה חכמה ותקח מהכתת אישה
 ומראה לוחם ל' עזרא ויקס ו' עזרא ויקח הקולומם
 והסתילה לתקן כפי א' ג' חקיקת' בזמון וכשהגיע לתיבת
 ריש כספ' כל היות ההוא ופי' ומהחיל ראה שה'
 נחמל. כעלם ופי' וכרואה ר"ל הדבר ש' מאל ויהתקרו
 וישקרו ויחלל לו עתה ויעמי כי ופי' אלה חמון
 אסם לי ולא העביר ו' עזרא הסתוב על שני יודק

ולא כוש ויחן לו ר' יודק את כמו לאשה עם כל עשרו.
 וכי' לאת לו חבר היות של חיבה ריש כפומיו שמתחיל
 ראשה אומר למך וכו' וראה שגם חיבה ריש משאר
 עם בכחובים לכבודו. וראיהו בספר יסוד עולם כי ו'
 עזרא מה בשנת דתתק"ד וי"א חתקל"ד יום ב' ר"ח אדר
 והוא בן ע"ה שנים. ואמר בשעת מיתתו ואמר בן חמש
 ושבעים שנה בלאתו מחזון אף עולם. וראיהו חכמים
 משוררים אשר היו קדומים מאל שנגלה לו ראו לכתבם
 בדור השני הזה אשר האב"ד לא הזכירם ופי' יוחסין
 כהנים אבל לא כסדר ומזקת הדורות ואני אשהל להשיגם
 לשמן כסדר כול ס' השובס עלי: רצוני במי הזקן היה
 בספר דבור הזה וחבר ספר חובת הלבבות בלבון ערבי
 ורבי יודק בן פסחו המתיקו בלבון הקטקס והוא היה
 ק"ס הרמב"ם דור א' ליהוה כי רב שמואל בן פסחו צו
 היה דבור הרמב"ם הרי לךך פיה' זה החכם גדול
 הזה: רבינו גרן בעל הערוך היה בימים האלה ראה
 ישיבה ברומי ושם מסתחו עמו והראה פיה' דבור הזה
 הוא שאם חניס כספרו אינו מציא רחמי משום חכם אלא
 מהאחרונים אלא שהיו רבינו מנחל ורבינו נחסי שהיו בדור
 ראשון מהכנסות וגם רש"י מביאו בפ' הגמ' וגם כל
 לידו ספר הערוך ל"י ישן טוען עם שני שירים אחרי
 שחבר זה הגאון המהיד שהיה זה החבור בש"ל לרח
 ב' שנת דתתק"ה לילינה שהוא אלה ל"ב למחזון ואף
 ח"י"ג למין פסרות ובסרי השני מודיע שגולד לו בן וקרא
 ויחלל ומת בן ל' יום. והשני בנימין ומת בן ח' שנים סג'
 שכתבו ומת בן ג' שנים הד' לא זכה למולו. וראשון לכלם
 היה ריבון שאז היה חי והואמר כי בשנת דתתק"ב הוא
 ול' יו ובית אביו עשו כנסת בביחם עם מקום מים חיים
 שהיו יבולים לקחת המים ולבליה אהל בבים ונתון מודה
 שכל וישירים שקולים וסם אלה. ויכול להיות כי ר' פסחו
 שכתבו רש"י בפ' בנין ופי' בנין השני הוא ז' ואם היה
 כספרו בערך כד פסחו ונראה כמעט בקרוב שהיה אז
 שמה שנת דתתק"ה. ואומר ספ' יוחסין שמה שנת ד'
 אלפים תתק"ו וראיהו בהגמ' בספר מדרש דשפת פי'
 אומר בשאלה שאלה זו ברומי מן מר שלמה ומר דע"א ומר
 אברהם אחיה בני מרעא ורבעא נתן רב גאון שהגב ספר
 הערוך ושם אומר שהיו מתשפתח יתקו והשיבו שכבר
 שאלה שאלה זו בנין פסחו של מרי יחלל גאון והשיבו
 בשם רבינו יעקב גאון ריש מהיבחה דמחא דרומא
 דמכבב כשר הוא להיות המילס הניק לקריאה החורה
 ולתקיעת שופר וכו' וראיהו בס' החמונות זה ר' גרן
 בעל הערוך היה חכם בכל החכמות ובקביס. וראיהו
 בהגמ' שאחרי הרמב"ם הלכות גרוסין המזכיר ר' נתן
 בעל הערוך ורבינו אברהם אחיו ורבינו יחלל בנו וראיהו
 בקובצתם ישן גאון וישן רש"י רש"י אהת כמו שמו של
 רבינו מנחל אף ואלה יתקו הם הייתה בחרו של רבינו
 מנחל גאון שגדור ראשון או רבינו מנחל מרומי
 המזכר בהגמ' הלכות חמן ומלס פ"ה ומקומות רבים
 אחריס. רבי' משם הדרשן מרבונו רבו של רש"י מביאו
 פעמים רבות וגם אומר בפ' ד"ה וכן ספ' לי רבינו שלמה
 בן אחיו של ר' משה הדרשן. ואף ספ' יוחסין שיש
 גאון היה רבו של הערוך ר' רצוני אפרים חזקן היה
 מגדולי תלמידיו של רבי' וחסר חכמים כראש בהגמ'
 פ' הגזל ומאביל כהשיקף הרמב"ן למחור הגדול רבינו
 יודק

יהודה צר ברזילי שחיבר ספר העמים רבינו יהודה ו' חנון ראש המעמיקים היה בדור הזה שכן מצינו בנר' שמואל שהיה בדור הרמב"ם שאתר זה רבי אברהם צרבי חייל החנון הגדול מה שנת דההס"ה. ר' יצחק צרבי אשר הלוי ר' משה עזרי תלמיד הר"מ הדרשן רבינו יוסף טוב שלם היה בדור הזה ומזכירו רש"י בכמה מקומות ובפרט פ"ק דקמחצה והצר חבור על הדינים ונקרא בן פורחא וצבר סדר תנאים ואמוראי כנראה במג"ג לאוין סימן קל"ח והלכות גדולות לאוין הל' כו' ק"י וצבר פ"י על המורה כנראה בספ' שערי ציון וכן אביו של ר' יוסף היה רבינו שמואל כנראה במדברי דעהסדרין פ"ד והצר דבורים אחרים וכו'. הרב. רבינו יעקב בן יקר היה רבו של רש"י כנראה במדברי דברכות פ' אלו דברים ומקומות אחרים וזהו שקראו לפעמים מורי הזקן וזה היה תלמיד רבינו גרשון מאור הגולה. רבינו יצחק צרבי אשכנזי היה רבו של רש"י וכן ראיתי בקונטרס רבינו יצחק הלוי גם הוא רבו של רש"י המוכתר כנר' בס' ראוהו ב"ד גבי הסוקק לטיר. ר' גרשון הזקן מאור הגולה ירצה כנראה בספ' יוחסין והוא בעל התקנות היה גבור היה יושב לי קמח למטה בדור ד' לרבות כשמדבר מצרי יהודה ההסיד ובהס"ה דמדברי דבנה פ"י נראה שהי' במגלה וראיתי בקונטרס יסן ששן שמה שנת דההס"ה (בקונטרס אחר) וראיתי בשערי דורה דרין אלס ריה' מלהא היה אומר וכן פסק ריב"ש פסן נדק רבו של רבינו גרשון מאור הגולה המכונה ליוסוס. ודע על כו' לא תפסקו גזרותיו אלף עד סוף אלף השמיני כנראה משההר"ק הי' ק"א שש כרשב"א. רבינו שמשון צרבי יצחק ורבינו יהודה הגדול ר"ה הכהני' לקדוש ה' ורבינו יהודה הכהן בעל ספר הדין היו הלמיני ר"ב כנראה במדברי דבנה פ"י ובמ"ס פ"א. רבינו קלימון צרבי יהודה היה אחי אמו של רש"י כנראה צרבי לד"ה. רבינו שלמה הספרדי שמזכיר ו' עזרא צרבי החוכה פעמים רבות ובפרט בספ' גרביהתי קראו בעל סור השקלים היה בדור הזה ולפי' שצפ' מרובי' ומזכירו בספ' רש"י הוא פחות הדפוס ויובל ליות כי זהו רבינו שלמה בן אחיו של ר' משה הדרשן ומזכירו רש"י צרבי ד"ה פעמים רבות אמנם מודה אני שן' עזרא בקמח מקומות מביא לשון ממש של רש"י על סם רבינו שלמה וצבאלי זכו ולא ידעתי בזה הכרע אלף כדדור הבא ונראה לי כרש"י היה בדור הרמב"ם והאמת יעשה דרכו. רבינו אברהם בן אלזר בן רב יצחק בן רבינו יצחק הכתוב לעיל חבר ס' הקבלה אשר ממנו אני וכו' יוחסין דברים אחרים לקחו ולקחתי רוב שלשם הקבלה אשר ערכתי לפיך עד השפ"א וכן ראיתי בס' יסוד עולם כי זה הגאון היה נק' הראב"ד על סם משפחה שהיה נק' ו' דאור ודדור ראשון של רבנו סבוראי אומר שכתב ספרו שנת ד' אלפים ס' קמ"ה לבניה אשר גר ג' ראה אלף שרש"י היה בדור שח"ה זה הוא הראב"ד המזכיר הזה אשר סם על לבו ונכסו ומקורו והאמורו והאלוהי וקורו והלכתי יצרו כמו שעשיתי גם אני עשה לבוס על ס' כל גדולי הסבמי' חסו רש"י שהיה מאור הגולה לא הזכירו וראיתי שן' יוחסין שזה הגאון חבר ס' אמנוי רבם וכו' על חמת שהבאיה שנת דההק"מ וסתרר בפוליולה על קדושה פ"י והיה לו וזהו הראב"ד שמזכירו הרמב"ם בכ"כ

שנה והולל ככתבו שכתב לנו ויהי להראב"ד תלמיד השו"ב וחסד גדול שהיה נק' רבי מאיר וכתב שכתב הרמב"ם אל רבי שמואל בן חנון שהיה משנה חכמה ר' יהודה אביו אמר שהעיד לו מחמתם לו ר"מ תלמיד הראב"ד הכרע הגדול שבפסקמיה וגם היה לומר אלף הראב"ע פ"ב. וזה הראב"ד אינו בעל ההשגות בשום פנים שלא היה משבחו כ"כ כי הראב"ד לא השיגו כנראה ומקשקש דעה ואלתי כאיוב ומספ' בנות הרמב"ם כנראה בדור השבוטיו כי בעל ההשגות היה בדור הבא כאשר תראה. ר' פרידמן חכם גדול מאד בא מלרפת אל קרופטובי בימי הרי"ף ועשה לו טובה הרבה הרי"ף הוא וגם למד ממנו בעראה בס' יוחסין. ר' מייל אללאר' בא מבבל לספרד והכמר שנת דההק"מ ד' רבינו יצחק בן יהודה היה מופלג בחכמה ונראה בהס"ה דהרמב"ם הלכות חמץ ומצה פ"ח שזה הגאון קבל מרבינו גרשון מאור הגולה: הרב רבינו משה בן יעמון הנק' הרמב"ם מעיר קודדובה בספרד. סרר ר' שלמה יצחק הנק' רש"י מעיר מריוס בדפנת קבלו מהרבנים שהיו קודם לזה בשנת כמו ד' אלפים ספ' סק' לגריה. הרמב"ם לא מצינו שהיה ר' רב מוצחק אלף רבי יוסף ו' יושב וראיתי במגלה על ס' ה"ה פ"ג וכן נראה במדברי דמסכת שבוטות ס"ג ו' ביאות ורי"ף ו' מיגלש היו רבינו וקבלתי מחכמי הדור שמואל כתוב שעתד עם רבו גבור במערה י"ב שנים לרופים ושם קבל מורו. וראיתי בס' יסוד עולם שהכיר ר' יצחק צרבי ישראל ובחבור של ר' שלמה ו' יחיי' שהרמב"ם נולד בשנת דההס"ה שהיה שנת אלף חמ"ו לפסוקה דההס"ה שנת דההק"ס וכו'ס' יוחסין אומר שגולד שנת דההס"ה יום ש"ק עשה ושלש אחר חגי היום ובקונטרס יסן ראיתי בג"ל שנת דההס"ב ונמלא בסוף פ"י מסכת ר"ה לרמב"ם שהיית יד ר' דוד בן בנו האומר הרמב"ם זקני נולד יום י"ד יקח שנת אלף חמ"ו לפסוקה בעיר קודדובה והכמר שנת דההק"ו לפסוקה יום שני כ' סבת ואביו מורי בנו נולד שנת דהה"ד לפסוקה ואני ד' נמו עולדתי מצד במצרים שנת דההק"ד לפסוקה. וראיתי כתוב שהיה מלרבי רבינו הקדוש והחמיל לחבר ס' המברות בהיותו בן י"ח שנים וי"ה בן כ"ג שנים וכן כתב הוא בסוף החבור וכתב בדפוס' שבקלף גדול ושם אומר והשלמתי במצרים וזהו בן ל' שנים שהי' שנת אלף חמ"ס לפסוקה והצר ספ' משנה הורה בשנת דההק"ו לגריהתי היא שנת אלף ק"א לתרנן ואף חפ"ו לבסרות והוא שנת השמיטה מולאי שביעי' הוא שנת כ"א לויול' ואומר ספ' יסוד עולם שעתד עליי ס' שנים לרופים ואומר ס' יוחסין שחיבר חבור הגדול י"ב שנים אחר פ"י המשנה וספ' המורה בשנת ל' לחייו ואגרי' החיות המהי' ס' שנה אחר'. ראיתי במגלה עוז הלכות סנהדרין פ"ב שהרמב"ם עמד כמה שנים על הסבור ועשה התקיות הרבה עד שהיימאיר הדינים בנת הגמ' או שהמכחות כרצונו הראב"ד בעל ההשגות מעיד הלכות בלתי פ"י בהסג' כי מלאכה גדולה עשה בחיפוחו דברי גמ' בבלי וירושלמי ויוס'. ו"א כשעשה הרמב"ם כ"כ דברים קטורים וביזיונות בהשגות שעשה לו הראב"ד אמר עליו אמרו לרד שבפסקמיה שמה החמיל לא יעלים ואומר כי הראב"ד לא העלים שמה ואומר כר"ש בן אמת בהשבוטיו ס' ו' שפתי שהרמב"ם ראה בהשגות שהשיג הראב"ד

הראב"ד עליו ואמר חיימי לא נחתי חלף בעל מלאכה א'
 כך שמעתי אבל לא ראיתי כחוב כן בשום מקום עכ"ל .
 ואני הנשיר אומר כי כיום דבריו שלא נמאז זה בשום
 מקום לפי שאם הרמב"ם היה רואה הסגנון היה משיב
 להם וגם על מה שאמר הר"ם בר אמה בהשגחה הריא
 ז"ל ובתשובה להראב"ד תמאנו שאמר על הרמב"ם שהוא
 נער ואחזנו ישישים עכ"ל אומר אני כי לא נמאז חלמו
 השגחה כזאת כי יבטיח ולא מלאכי אבל אם אמת הדבר
 יוכל להיות כי הראב"ד קן דאו' הזקן בעל ספ' הקבלה
 היה כי באלוי היה עדיין חי בימי חבור הרמב"ם . וראיתי
 בהלכות מעיד פ"ח ומקומות אחרים כי הראב"ד בעל
 ההשגחה פליגי ג"כ על דברי ר' מג"ש . וראיתי בהקדמת
 פי' השניות לסדר זרעים האומר בחבר פירושם לקצת
 הגמ' ועל זה מעיד ג"כ ר' יעקב בהקדמת העיקרון
 צ"ה המשניות לסדר זרעים ואומר כי הרמב"ם פי' ג'
 סדרי גמ' כדון כל מפרש ולא נחשפטו בארץ אדום אמר
 ראיו מהם ב' או ג' מסכתות ובלשון ערבי כהנה והוא
 הרמב"ם בספ' המגיה שלו מלות עשה סי' מ"ו אומר שעשה
 פי' לקצת מסכתות וגם אומר בפי' השניות מסכת חמיד
 פתבר הלכות חלל גברת ירושלמי : והוא אומר בפי' מניות
 פ' חלק שחבר ספ' הדקשות וספ' הגבוהה וספ' פי'
 היסודות ועקרי האמונה . וראיתי בלגרת חמודות שחבר
 רבי אליהו חיים אומר בהקדמתו מעיד אני שפירשתי כהן
 כהנא"ל עובדי האומר שכלו בירושלמי יסודי' פשו
 ביום מתקצוע דרומים מזרחים על ים אוקיינוס ואמרו שאין
 להם פסק אחר זולתי ספ' היר של הרמב"ם וגם אני
 הנשיר קבלתי מוקמי הדור שבבלייקין ואומרים שיש
 קבלה בידם שזה החבור נאפסק מעבר לחלל והכר גזון
 אל י' שבטים . וראיתי בכמה לחכמי מרוסליאה האומר
 דעו רבותי שהשפטי מלך בחכמה שקראוה גזרה משפטי
 הסבכים כלומר שידע מנהה החדש עם שעתה להיות
 למדינה או לאיש וגם עיינתי בעיני ע"א כולה כמדומה
 לי שלא נשאר לי בעולם ספר בענין זה בלשון ערבי עד
 אשר קראתי והבנתי בו עייניו וירדתי עד סוף דעתו
 ותאותם הספרים נחברר לי פעם כל המלות וכו' וגם אומר
 וכבר יש לי חבור גדול בענין זה בלשון ערבי בראיות על
 כל מלות ומלות וכו' וגם שם אומר שנים וכבר חברתי אני
 חבור גדול בלשון ערבי בענינים האלה ושם בחרתי הראיות
 שברבות והמופתים החזקים על מילת הנורא היחבר
 ושכרתי כל אופן הראיות שאומרים הפילוסופים שהעולם
 לא נברא ושם פרקתי כל הקושיות שהקשו עלינו על
 שאנו אומרים שברא ית' מאין וכו' וגם אומר שם שעלה
 בדמנו לחבר עם ההשגחה מורה שלו חבור אחד אע"פ שהי'
 פורח גדול שכל הלכה שאינה במקומה באופן ענין אודיע
 יקומה כיצד כגון הלוכות שבת מהחבור כל דבר שהוא
 ב' ו' במסכת שבת אנו נרדף להודיע מקומו אף הלוכה
 שהוא מהלכות שבת אבל היא בע"א או פסחים או זבחים או
 כריתות אודיע מקומה ואומר הלכה פלונית שהיה במקום
 פלוני מהחבור היא במסכת פלוני וכו' מעיד מגדל עז
 בהלכות יו"ט פי"ו כי הרמב"ם ראה נכחאות שכתבו בימי
 רבתי הגמ' . וכן ס"ח פשו מביאים ממנו בעזרה לכן
 אשר וכן פמאז זה שרם בהלכות סנהדרין פ"ד וכן הוא
 מעיד בעמנו בספר המאות שלו עפין דימן ק"ל וראיתי
 שגב בקונטרס יען האומר שכתבתי ודמקס"ח הרמב"ם

גרח מפני המלפזים מספרד למצרים ויהי יודע בלימוד
 לשון ערבי אבל לא היה יודע כשדי ומדי ובהיותו
 במצרים לקח לו תלמידים מאלכסנדריאה ודמסק והקן
 ישיבה ושמעו הלך למרחוק וחכמתו יתה מפורסמת בין
 סיהודים ונסתרה מן האומות לחסרון השנוטה ההם ונחר
 ללמד לבון כשדי ובגרי עד כי ב'ז' שנים היה אדם בלשונות
 ההם ויאל שמעו בכל הארץ ולקחו מלך מצרים לו לרופא .
 והיה אז במצרים מנהג כי השלשון היה יושב בימים
 ידועים על כסא מלכותו והיה אלו ז' הדגרות על
 כסאות אשר עליהם היו יושבים גדולי החכמים שנשבע
 חכמות ככתוב למפה ולא ידע המלך באיזו ממדריגות ההם
 יהיה מושב הרמב"ם כי מלא את חכמתו גוברת על החכמ'
 בכל ההכמות והכר ברוב עוהמתו לא רצה לעולם נשבת
 בשום אחד מהם . ואלו הם דקדוק הנקרא גרמטיקה והיא
 חכמת הפעולה ודרכי דקדוק . הגיון המקרא פיליטי'
 והיא ליישק וחכמת הגיוון וחות השון . הלכה הנקראת
 ריפוריק והיא חכמת הירוק וחבור בהק' השון . השגון
 הנקרא ריטמטיקה והיא חכמת המספר החשבונות וסוד
 השון . השבורה הנקרא ייאומיטריאה והיא חכמה גמטריא
 ומקומות והשבורת ומדות . תכונה הנקרא אסטרונומיה
 והיא חכמת השמים ומהלך הגלגלים וכוכבים ומלות שיר
 הנקרא מוסיקה והיא חכמת הגיוון ותנועות הקולות בידי'
 ועתי' . ושעמתי שרופאי המלך קיבא עמל וירדנו אל
 המלך הועה ממנו עד כי נא חלוקה נבחרת בהפואה
 לפני המלך , וינבלו הרופאים עליהם לשחוח הסם שסדר
 עליהם הרמב"ם לפני המלך אך שהיהודי יקח בראשונה
 הסם שהם יסדרו עליו וכן קבל הרמב"ם לעשות ויהי ביום
 הועד הרמב"ם הניד הדבר לתלמידיו וייע צניינים
 מאל ויהתל צהם . וישו להם כל הסגולות והתרופות
 שימרכו אליו קודם השמיה ואח"כ יקמו הכל כהכרעה
 גדולה ויפס ויקומה הלמיתים ויקראו עם ומפלה לה'
 בעד רבם ויך רבם לפני המלך והרופאים נחמו לו כוש
 החרטלה וישת ומיך שב אל ביתו ויעשו לו תלמידיו כפי
 סדרו ויהי ה' אמו וירפאהו ויהי ביום השלישי ויך גם
 הוא לפני המלך וסם המות בידו ויסמחו האנשים אר'
 ריטל היהודי והסדרו על אפס לשחוח גם הם וימרה
 שגרה מהם לפני המלך ויפסון הדב מאל לכבוד ולתפארת
 צנייני המלך והסרים והכפשו פשוטיו כשולי קדרה אלה'
 כשעמיה באופן אחד והוא שפבריות המלך מוה' והרמב"ם
 יחיד ברפואתו והרופאים מלא מקום לשם ארם
 הוך החשבונת שהיה ראוי לתלך לשחוח ביום פלוני
 והקדימו ללכת למלך וגלו לו כבוד שהיו יודעים בודאי
 שהיהודי שהים ארם בהתפושם והיי ככה השמים לפני המלך
 ביד הרמב"ם ויחמר המלך שיגהן מעט ממנו לכלב ומיך
 מה כלכל ויחמה הרמב"ם והשב כלבו בודאי שהי' זה ע"י
 הרופאים ושאלת הרמב"ם עם כל זה נראה שעתה
 והרמב"ם נשאר כגוף בלא נשמה עם כל זה אמר המלך
 לרמב"ם שהק רואה שאתה חייב מיתה עם כל זה לפי
 שהרגתי בעבודתי מחלה אי שכתחתי אחת חופן המיטם
 שחלה והרמב"ם לקח זמן ג' ימים להשיב לו הלך וזה
 לתלמידיו שהוא יבחר שהרופאים יקיצו מכל גידיו שלו כל
 דמו ויפי מלא נפשו אולם יהיו מוכנים לעשות הרופא
 פלונית וזה שיש עורק אחד היוצא מהלב שזולת האר'
 שהרופא' לא ידעוהו ולא יפתחוהו וכן היה והלמידו כשפוא
 ג' 7

זכרון ו. עו לו המרפס ומי ואז הלך במערה וחבר ספר
 פיד ב"ב שנים. ואם אמרתי בני להגיד חלקי כל המעשי
 שמואלים שראיתי בכבוד ושקבלתי על פה מזה הרב יכלה
 לאמן והס לא יכלו, כי הפגיו לחבר ספרים והלמות וס"ה
 ופירושיה. כי הגלים לנו אין אורך להזכירם השנים מעלמו
 מהם הכנה. בחורה בפילוסופיה בהגיון ורפואה ובלשונות
 הכנה כמו מרבי יונו וכשדן. ומעיד אני שבמתי ורואתי
 הזכירים על רפואה שנתקפו ללשון לפימ וקראתי על
 קמו ושמתתי בודאי היות ע"ן בלשון יוני וטכני לא
 גדול ומתכוון טעפה וכוה לוגי ואחרים במצרים וגילוי
 האמית השל לא נתפסמו אלא וגם שבעליהן אינם רואי
 לגלותם. ורואתי בחתימה פירות המעניות של הרמב"ם
 שאמר אני הרמב"ם בר' יוסף החכם בר' יחזקאל הדיין
 בר' יוסף הדיין בר' עובדיה הדיין בר' הרב רבי שלמה
 עובדיה הדיין וכו' ואני הכתב לפיך שבלת זה הרב
 ויחוסו למען הראה גדולתו מאד עמלו ומאד זכויותו והיו
 כ"כ חמשים ושלמים וכוה יגע ומאד לרדמות להם. ואומר
 ספר היוספין שהרמב"ם היה בקרא כל המאמין שהשמיד
 שחולקים על הקבלה. העיד הרמב"ם באגרת החמדה
 אשר חבר עבדל ארעא סימן התקינו והיו אומרים בקדים
 בחייון ובוזיבוין וכוהי למרעא הרמב"ם ואומר כי גם
 היום בכל גלילות מרעא ביום שמחם הורה אומרים פמית
 מרע"ה בפיוטים ואומרים ג"כ ירעה ה' על נפש כבוד
 מוריע ורבינו כבוד המזרחי ר' המעבד הרמב"ם ועל כבוד
 קדושת רבינו אברהם בנו ז"ל. ואמר בספר יוספין כי
 צמחו הלכה השמועה בהלכסנדריה ומצרים וירושלים
 קראו טס וקרא הן הוכחות שבפדשת בחוקותי והמפסיד
 קרא ויהי דבר שמואל אל כל ישראל וסיים כי נלקח ארון
 האלקים וישלחוהו לקבור בדרך ישראל ויהי בדרך ויקמו
 להכיבם כי השלומים ויבקשו לקחת הארון ולא יכלו כי
 אפי' שהיו שלמים היתה המלא בדבדע עליהם ובגרותם זה
 הסידי פ"ח קדוה הוא ויחמו השלומים לגנב לדרבס.
 ורואתי בספר אגרת חמודות שחבר ר' אליה חיים שאומר
 בהקדמתו. אני רואתי אגרת הרמב"ם שכתב מירושלים
 למצרים לתלמידו והיה אומר אחרי בואי מהרץ הצני
 מגאשו זקן שחאיר עיני בדברי הקבלה ואולי ידעתי אז
 מה שהשגתי עתה דברים רבים כתבתי שלא הייתי כושב
 פ"כ ס' הוי"פ"ה בעל ספר מגדל עוז הלבנות יכודי הסורה
 ב"ח פ"ה אומר איך דעתי ורעה שהרמב"ם בכתף ימיו דע
 בהכמות הקבלה ויהי כי ארכו לו שם הימים והיה בן
 ע' שנה ויגוע ויחאף אל עמו ונקבד בגליל העליון וכתבו
 פירות ותשבחות על מצבו ורח"ל בימי הרמב"ן ורד"ק
 אשר קמו אחי בליעל ודברו עבד הרמב"ם כדראה בחכמי
 הסב אשר הסימו חכמי זרפת מגד ה' המורה המסיחיה
 הסב פקנו המלכה שהיה כתוב עליו מנחם האלוהי וכתבו
 ר' משה מיימון מומרס ויהי. אמרתי אח"כ שבו בהשגות
 וסקרו המצוה כדכרשונה אשר נפטר בשנת דמקס"ה
 והסי' בכ"י אבל משה. ורואתי באגרת הרמב"ם אל ר'
 שמואל ו' חבון דברים בלמוד החיטות ובהרתי לפגיו
 לנפיד לתועלתו וכלל אומר כך שלא תמסק בתולדות
 שהגיון אלה הצבור אנוצאר חלפרכו וכן בספר ההחלות
 שלו הכל בולח נקיה ויחכן פיסכיל ויבין האדם מדבריו
 לפי מה שהיה מופג בחכמתו וכוה נן אנוצאר בן אללאל
 מצוריו נמוחם למנין. וטכני ורסמו הם העקרים לכל

צמי נקרא למרי והיא קרובה לנהל פיסון בקרב מלכות
 עדי רחוק ממלכות פרכיאה כמו מהלך ג' ימים והיא
 עה כמו אלף. בעלי ביהם ובחוכם בחור נקרא דוד אלמנר
 זיהאם בקבלה מעשיות ומי כשופים עד שכנס צו
 רוח שמו ושמה עלמו מביח והביח והדיח יהודים רבי
 זמנד זמלכות וישלח לו המלך בקחון מיבא אליו ובבואו
 זמנד זמור והוא נדרה מלך וילך המלך אחריו והוא
 היה רואה אומר נראה ויגל עיני וילך והראה לו שה'
 בורה וילך המלך ליהודים שיבאוהו אליו בקנסים גדולים
 ולכסוף נהרג ומתה המלך שככה אך שהים מה גדול על
 היהודים ורביא כי עז ליהודים שלא יבאו מלכותם אלא
 עד חני גוסס. ותיאלו אחריהם עץ גדול וכבר הליו על
 צוהריהם בחבל בזמון עתמיד היו עומדים צבית ואם
 לאזים טורף גדול היו יולאים היו לפני העיר לועגי עליהם
 ומכים על הפך ומצריים אחם אחד אחת עלה מלך מורה
 אם זהם הגזרה היחה עבוד המעשה או אחר כזה .
 וכשב יוסופון שכה פנים קודם הרבן בית שני בהיות
 קופסדו פארו פקיד קיסר רומם על אדמת היהודים קם
 מנטף אחד נקרא חידה ואמר שהיה נביא והסיים ככה
 יהודים לחטף ממון בלשון ימאלו וילכו אחריו על שפת
 הירדן שיבקעו ויעברו ברגליהם. והפקיד שלח שליח
 אחריהם והרכסו והעברו רלם המסיח אליו וכוה רחמי
 בקרויקי ומעם אח"כ קה יהודי שכה מארץ מצרים וגם
 הוא הפסאר מנבואה ורבים הלכו אחריו על הר אחים
 והעלו חרם בידם עיין יוסופון ספר ב' כ"ו. ובזמן זה
 צנת חמשה אלפים ר"ל לבדיאה קם יהודי בגלילי אוסמריא'
 ושמו ר' אשר למן אשכנזי ששעה עלמו נביא והיה אומר
 שיאזרו וישבוו בהשוכה כי קרובה היעוסע וען כל גלות
 איליאה האמינו לדבריו וישבו איש מדרכו הכרעה בכל
 כחם (דבר כל) כמעט כתשובה יע"ו וימח הליטם ולא
 ביה מש"ו ובגלל המדות גדולות כי בראות הפחאים משמיח
 לא בא אז המירו ועדיין השנה היא נקרא שנה הששוכה
 וכן בשנה חמשה אלפים ר"ל לבדיאה שהי' שנת אלף
 סמ"ו להרבן הביח שני ביה מארץ מרחקים איש יהודי
 ושמו ר' דוד הראובני והגיע לרומם ודבר עם אפיפיור
 קלימטי וימאל חן בעיניו והי' אומר כי הוא ער לכה מלך
 ישראל והיה קרב הקומה שחור ככותי וכמו בן מ"ה שנים
 יאלך ודבר אל מלך טורסמסאח והולך אחר מליכים ש'
 לא היה יודע לדבר חלל בלשון קדש וערבי ויאמר למלך
 איך מלכי ישראל עומדים מעבר להלח וחבור ונהר
 גזון היו שולחים אחרו לאמר לו אם יש אה נפשו להיות
 עמם נגד שונאים ולחם להם אילים המעמחים שיש לאל
 ידם לכבוש אותם ויאמר המלך שכן יעשה וזה ר' דוד
 עמד שם ימים רבים ויהיוהם שם הכרי' ר' רוח בחור א'
 אשר היה מסופרי הפלך ויושעים לראונה לפניו והיה
 מזרע ישראל אשר טבובה בלבו וידבר אל ר' דוד ויאלו
 שהמלכו' ההוא ונתגביר וסמ' שמו שלמה מלכו ואפי' טולד
 על משולל מחורת משם וכאשר הגיע צין היהודים היה
 דורש ברבים בכל גלילות אילינה ותוגמ' דברים נוראים
 על המורה שככה עובדי' ע"ד הנסתר ופשיעים יפיה
 ומתמיהים לא שמת כמותו ולא מדע איך הפליג בכל
 עק החמה והי' אומר שפיה לו מלך' מגיד וחדר ספרי'
 והיה אומר היותו המשיח והיה יפה ומאד מאד
 לחדד וטוע וזה ר' דוד היה מספניה ו' ימים ו' לילות

רעפים ומי שמעתי איש א' ראו להאמינו נקרא ר' יהודה
 דלמיוס שהעיד בשבועה שבאיותו ברומם הוא היה א'
 משומרי זה האיש שלא יאכל לו זה הזמן כדי לראו' הכלל וזה
 ר"ם הלך למסוב"ה לדבר אל קרלו ולא מודע דבריו וזלתי
 שהקיסר נתמלל חימה נגדו וילך שיטפסוהו וכן עשו עם
 רסן צפיו כי פחדו שמא יאמר השבעה ויכרת ועדיין יש
 יהודים רבים פשוטים אחריו בארמם שהוא מי ויחזיק
 בכל שנה קדש לארוסו ששנא וע"א של הכל ויחזיק
 הוא ההנבא מיסחו ואמר פסוק אבל אשמים אמנתו וכי'
 שיש בשכוח ה' מיבוש שמתחילין באות א' שרומם אל כנס
 חמשה אלפים. אמנתו על אמינו עולם כ"ן והיה אומר
 שבשנת הר"ן נגדו דינו למוח במימה משום. ועל האתם
 קדש ה' שלא לכה להמיר אפילו שחדרו לו החיים והקיסר
 הולך ר' דוד לשכרד וסם מה. רבינו מיימון אבי הרמב"ם
 היה גם הוא חכם שכן הרמב"ם בנה קורא אור
 הדיין והרמב"ם צמי' המשנה אומר קנחתי כל הספרים
 אשר באו לידי פסוקי הבה מורי וכו' וי"א שגם הוא
 יק מים לר' יוסף ו' מיגאח וקבלתי מזון א' ואמר א'
 עזח המעשה ראה כחוב בקופסתם ימן והוא כי זה ר'
 מיימון לא היה רוצה לקחה אשה ויהי כמו בחגי ימיו ב'
 לו בחלוס איש אחד וזה לו שיקה לו לאשה בת קצב פלוה
 שסיה עומד שמה אחרת קרובה לקורובה. והרב היה
 מההל מזה החלוס ויראה לו זה החלוס פעמים רבות עד
 שבהר לכתם אל העיר ההוא וגם עס חלם לו פעמים רבות
 זה החלוס עד שלקחה וסחר לו והוליד ממנה הרמב"ם
 ותקם בלדו' ומתה. ואח"כ לקח לו הרב אשה אחרת ויהי
 לו בנים אחרים וזה הרמב"ם היה קשה ההבניה מאד ומשם
 ראוץ היה לו בלמוד ואזיו היה מכה עד כי נואם משם
 וקוראו בן הקצב ויגרשוהו מבתו והרמב"ם הלך לו לבית
 הכנסת וימן. ויקץ ומאם עלמו הנפק לרבים אחר. וברכ'
 מפני אביו ויך' אל עיר שהיה שם הרב ר' יוסף ו' מיגאח
 והתחיל ללמוד ממנו והפליג לספחם אחריו הימים הרבים
 שב אל קורובה ולא הלך אל בית אביו אך ביום הג' .
 התחיל לדרוש ברבים דבריו נוראים ואמר הדרשם קצת
 אביו ואחיו וישקוהו ויקבלוהו בסבר פנים יפות ע"כ .
 רבינו אברהם בן הרמב"ם היה חכם גדול וחסיד ורביא
 שאלה ששאל רבי יוסף בן הרב רבי גרשון אל הנביא הרב
 הגדול רבינו אברהם בן הרמב"ם ובחשבויותו נראה ש'
 חכם גדול זולת כי באגרות הרמב"ם אביו שהיה יקר וחביב
 מאד בעיניו בעבור חכמתו. רבינו טובדיה היה בן מ'
 אברהם וגם הוא חכם גדול והוא הוליד ימי צ"ם עם
 הכבוד דוד והשיי נה נודע שמו ובעון הדור הלכו שמי
 ולא מודע מה היה להם זה תמלל בחבור היריאמי. אה"ם
 רחמי בשטר וחסין האומר שהנביד ר' דוד נכדו של
 הרמב"ם היה דבור הרמב"ם והיה חכם וחסיד גדול ויהי
 מתפלל במערת קבורת הלל ומפאיי ויאלו מים. ובזמן
 למלטיים ובו ביום מהו ה"ק מלטיים בארץ מצרים ואמר
 ב' חדשים נעקרו נשיהם וצביהם מסעולם ויהיה לוח
 רבינו דוד הנביד ב' צ"ם ומס' ר' אברהם ור' שלמה
 שהיו בזמן הרשב"א. ורביאיו בקופסתם בחבר ר' אברהם
 הלוי בירושלים שנה ה' אלפים רע"ו שהוא ס' נראה
 שמתאלת בחברות ירושלים ולא לדבריו רבים ונכבדים מתכונ
 בראלוא כתבו אל הרב רבינו דוד בן צנו של הרמב"ם לחלוא
 פניו להודיעם אם נמלא אלנו דבר בהוד הקן וישא אש

פיהם וישלח להם המעשה מלידה הנער הנעוץ ילד
 עשועים והטובות אשר נבא ובסוף כל נבואה קרה פי'
 ושי בה מנראה הרב ר' דוד היה שקל והסרים לכל מי
 שנגלה זה ר' לנכרי וראוי לזרז מנחלמו על יבוא ולשמור
 סוד כמה שיש בו כאשר הוא קלה חכמה מוסף אל
 דרכי חסידותו וגדול יהדותו ותפלתו גדולתו כאשר היה עניד
 ומורה לאומים מזרע קדושים מצוי בניו של אחוה לזיק הרב
 שמורה זקק אשר בעשרים מעשיו יסללו ויחזקו חיים
 ייתלו לו והטעם שאסור לגלות לפי זהם בזה עניינים
 הסם כנכה הרבה ובקבלת המשיקה יפה פ"ב. וראוי
 שזדע עזה המעשה היה בקצור. כי בשנת כמו דמ"ה
 לזירה וכמו ח"ה שנים להרבין ציה שני היה ר' פתח
 הסוד גדול וקדוש והיה לו רחל ללשנה גם הוא חסידה
 והיה עקרה ויחפלו להםם יבתי' ונעחר לקולם ותהר
 ונחשד ז' לכרייהם בחמישי בשנה כעלות השחר שהיה
 עולה זקן ומאליהם לזד מזרח ציוס ר"ף שהיה שפי לשמטה
 בשנה הנזכר נולד זה הנער ויקראוהו מתמן ומתקף עולד
 החמיל לדבר פלאות ומעשה מרכבה והעולם קראו הנער
 מתמן קסופא דמן כפר כרעס ומת בן י"ב שנים. ובסוף
 ימיו שהנכה נבואות גדולות על הישועה והדברים הסם
 נכחו וזה שהומים והמרים ועמוקים בחדש למוות
 ירושלמי ובזלי ארמי והגרים מעורבים ומלפנים עמוקים
 אחד במל לא יהודים ומלכו המפדשים להבין נלק קין מהם
 וזה ר' הצרעה המפדש אומר שבשנת ח' אלפים פ"ב
 שיהיה מתחנה בין דלי לנדים כאשר הם כמנכחו ישראל
 פלרין צימי יושע כן כשעלה עזרא עם הגולה לירושלים
 וגיין לשלל בדור יראת ישראל ממלציהם שהארכיה בלה
 במחברות. וזה המפדש אומר באורך דבריו שמשלל בתלום
 שמי קן הפלאות והשיב לו מישאל אלפן והחרי וגם הוא
 שבהמות של בלכות וזה שהשיבו לו הלא הוא כמות עמדי
 אומר שבהמות אלו נמלאו בהרבה ז' בגלילי התחוק בעיר
 שבריה כחובים בגיולים שיהיה ובלוי' בחור כל עופרה
 פ"ב ויש בידי זאת הנבואה וראיהי רחוב שנשאלה זאת
 ששאלה בתלום והשיבו שהתנה המה עניה וראויל ואני
 אצמך על דברי זמן הקן בחמיה להרחיב בקלת הדבור בו
 מתמן השמע ממני דברים רבים אחר ר' יונקן היפה רוח
 של מחשבי קיין שהיו אומרים כיון שהגיע הקן ולא בא
 קוב אחר כל אלה חכה לו ש'אחר אם יתעשה חכה לו.
 וכן אחר שיהיה לכן יתכה ה' להנבי' וכו' אשרי כל חופי
 פ. ב' הלא מתא דבי אליהו שיה אלפי שני הוו עלמא
 ב' אלפי' חוכו פי' בלי מורה הי' מבריהם העולה עד ג"ב
 וינים לאברהם שני אלפי' מורה שמלומין שנת קע"ב אחר
 הרבין בית שני שיהא אז ד' אלפים שנים לבריהם ושני
 אלפים משיח פי' היה ראוי שיבא משיח הכל בשביל
 ענותו עדיין מעובד אחר ליהו לרב יהודה אין
 פעולת פתוח משי' ויבולת היה דר"ף ויבולל אחרון כל
 יד: כל אחר רב אשי הכי אחר ליה עד הכא אל הפעם
 ה' מתאן ואלך איסחבי ליה אחר רב הני מלחסי אדם
 אמת ובידו תגילה שמלחה בין גמי רומה וכתיב בה לאמר
 ויהי' אמה לבריהם העולם יהמו מחלמות והשאר ימות
 שפשיח ואין שקב"ה מחדש עולמו אלא לאחר ז' אלפים
 וזה רב אחא אחר לאחר הי' אלפים אחת' אחר ר' נתן
 שיה דמייב בחבוקו עוד חזון למופד ויפת לקן ולא יכזב
 אם יתעשה חכה לו כי בא יבא ולא יאחר מקרא ז' עשה

וירד עד ההוא לא כרבותי' שהיו דורשים עידן ועדנים
 ופלו עידן פי' גלות מצרים ח' וזהו עידן ושירדם הוא
 ח"ם ופלו עידן הוא ר' הכי אלף ח' שנים ולא כר' שמלחי
 שהיה דורש רחלנותם להם דמעה ופסקמו בדמעות עליהם
 כי ג"פ ח' שהיה גלות מצרים וג"פ ע' שהיה גלות בבל
 שסם יחד אלף ח"י ולא כרבי עקיבא שהיה דורש פסוק
 עוד אחת מעם הוא ולחי רעשם אח השמים וזה הארך
 פירוש שפלאו ישראל מגלות בבל הגו נבדור אחר ז'
 הספיק ופירושו שבגית ההוא היה מעט. כבוד ואח"כ
 והבאתי חמדת כל הכותים לירושלים ובפ"ק דע"א ח"ר
 חנינא אחר ח' שנה להרבין. הזוהר פ"י הולדות אומר
 כששת' שנת ה' אלפים ח"ה לזירה ימי משיחא וכו' בשנת
 היוכל הו"ל"ה שבונו חיש אל החזונו רומעמי אחרים
 מביאים החמכת' ויענו בני ח"ת את הצרעה' על"ל כשילימו
 ימי העימי שנה ח"ה. בזוהר פ' שמונה מגיד קרבה סימני'
 יחיוו ציבאת משיח ציבור פתח אלכא וצמלחובקן אומר
 הצשיטה הם שי רמז לציבאת שנית. רמב"ם בחגרות
 לישראל שצמיחן אומר אחת העה בדקדוק אינו מדע אך
 יש בידי קבלה נפלאה קבלתי מאבי' וקמי שקבלו מאבותיהם
 וזקיקים עד חמילה אבותינו שצירושלים כמו שהעיד הצידי'
 וגלות ירושלים אשר בספרד. והוא ששלשם אחר כעש'
 ואמר ליעקב וישראל היה פעל אל ין בו כוד שהומן ההוא
 יבוא שנה י' ומשנה ימי ברה"ט עד הומן שהשוב הנבואה
 לישראל פי' ח' חומן היה בשנת י"ח שילאו ישראל ממלציהם
 שניה אחר י"ז שני אלפים ח"ה שנים וגל ויהי' אהב
 קבוצ הנבואה לישראל בשנת דתתקע"ז שנים לזירה ואין
 ספק שהנבואה ח"ה קודמת לביאת המשיח והסם יתבדך
 הוא הודע באמת שפעמי' אומרים שהמכתוח במסיריות
 בשסוק הם יתמהמה חכה לו וכו' שעולה אלף בל"ה כנבוא'
 דמלא האומר פסוק אשרי שמחנה ויגיע זכות שעולה
 כמותו. שפעמי' אומרים שהמכתוח הנם אחרי ראשי שיבות
 ב' אלפים שולה לכה את אליה הנביא ר"ה עולה ששים
 והוא רומז בקרב אל פסוק עד כי יבא עליה שפעמי' על
 ח"ר בלמה מלכו. אחר גוי"ב ארדוף אשיג אחלק שלל
 שר"ק עולה הי' אלפים ש"ה והרי זה קרוב לעמי ששכתוב
 לנפש שעולה השל"ה רבז ח"א בפי' דמילא מכות שומן
 הקן יהי' שנת הח"ה לבריהם. וראיהי בספר הקנה אביו
 פ' ל' נחומא האומר בזה שחבוסתו שהיה בשנה הרב"ב
 וכו' בקן יחד ככני צוקי. (ברצונל צירוף ישעיה
 וירמיה' אומר שיהיה בשנת חכ"ב או הרב"י י"א פסוקים
 החרימים של דמילא עולים ש"ה י"ה שגלות לקן סימין
 חמימות ממש טולים ש"ה י"ה במסיריה של הסתר אסתר
 עולים ש"ה מועד מועדים ר"ל מועד שלפני מועדים מועים
 שהם ח"ם שנים מליצות מצרים עד ציין בית ראשון ומ"י
 של משך זמנו שהם יחד חמ"ן הוי"ק עליהם מחלישים יסיו
 אלף ש"ה. ומבר"ר מרדכי דלחו צפ"ה מגדל דוד של
 משך מאחר כ"ה ספרקין ר"ל מועד שלפני מועדים סימין ד' מלכות
 פרס וין והרביעי' ישמאל ימשכו יוד ח' על הקב"ה
 פחות ב' ידות עשה ובפרק מ"ם שם נראה דאלף שנים
 הם לו ימי י"ב שנות ח"כ יום שלם יהי' הי' אלפים אוליס
 מהם ב' שלישי עשה מהם ל"ה שנים ו' חמישי ב' ימים
 וחמשה אלף תתקמ"ד שנים הי' חמישי ו' ימים מלשנים
 מלכות פרס שהיה ל"ב שנים אחר סמרבן ראשון שנה י"ח
 שנים סדס ציין בית שני נמלא מלכות ד' מלכות ויכלה י'

אזר של"ם בשנת ס"ה קצון גלוה וצננת ה"ח תתיח
 סתמים. ר' עבדיה רש"י ורמב"ם בש"י ספ' דניאל ר' אברהם
 הגאולה ורבינו בחיי כרעה ויכלו כולם מקיימים בראוי
 לסיח בשנת הק"ה וזה עם זאת ההסתמחה שחמ"ח ח"ל
 שני אלפים ימות המשיח והס' ד' אלפים ליעיר יקלמו
 קצ"ב שנים אחר הרצן ביה שני שנים עליהם ק"ה שנים
 יעלו לסקר ר"ן וזהו שרצו לניאל ולתח סקון שומע ימים
 אלף ר"ן ומה שכתבו הארזון אשרי המעשה ויגיע ליתום אלף
 של"ה רומז אל מ"ה שנים אחר קצ"ה שנים כל המלחמות
 באופן שחלית הזמני והמלחמות יהיו קס"ג שנים וזוה
 הדרך יהיו ימי השלוה ימות המשיח סת"ל"ה שנים כי לטוף
 האלף שישי ישוב העולם כמו וזכו וכלו יהי' שבת ולזה
 רומז יעשי' צ"ל למרבה המערה עם ח' המורה בעולה
 ח"ד והשאר עולה רל"ז. וזכר היו ימי השלוה לישראל
 לעשר שנים ח' שנים ששעמד עם ציין וחי' שעמד הבית
 ראשון וה"כ לבית שני שנים ח' שנים וכן א"ה חרף
 קצ"ב שנים אחר הרצן ביה שני שנים ששלו נעלמו ד' אלפים
 מורה עם קס"ג מהחף המשיח יהיו יחד אלף של"ה. ולזה
 רומז ג' ידן שרומז אל ארבע מאות ושמונים שנים שיאלו
 מילאת מלרים עם ציין ביה ראשון ויעדן די רומז אל
 ח"י ששעמד הבית ראשון עידן רומז אל ביה שני הששנתי
 הנזכ' שעולים חמ"ה כלם יחד הם חמ"ה. ור' אברהם
 זכות גי' הכונה שלו אומ' שיהיה שנת ר"ן ור' אברהם
 הלוי יבנו בשפ' משאל קמרון מקיים בנת ר"ן. ואני
 הליעור אמרתי להגיד אליך על זה הענין מה שארץ והגני
 נשבע אליך כי כניס דברי וזה כי בשנת ה' סמ"ו גליל
 שביעי של סחה על מסכני גלילה יהיה נדדה שינה מעיני
 ונכנתי בהתבודדות עד מתי קן הפלגות ואחרי הדברים
 רבים נדמתי. ויחי בבקר והנה עלה זיה צפי משוק
 ארצו ולא ענה וכו' ונחתי לבי עמו ומאלתי כי עולה
 כל הפסוק ה' אלפים של"ה. עליו האופן כל הפסוק
 בביטוי עולה הש"ב וסומנן הש"ב את חמתי מעל בני
 ישראל ועוד שוב וחמתי חיות דרך כוכב מיעקב וקם
 שבת מישראל במספ' קסן בכהני ו' של כוכב להיותה
 נחה ובלתי נשמעם דבור שטול' מ"ו וסומי"ן גל"ה
 הנביא שכלם יחד עולים ששכ"ח. ובהביתו אח"כ אל
 דברי הגרונס שאומר ויתרבה מתיח' שמתחי מאד כי
 ראיני המשיח עולה קן קרוב לזה מילתי פסוק ויקר.
 יעקב לבני ויחמר האספו להגידה לכם את האות ויקר
 ג'אכם באתיכם הימים שעולה השנ"ח בזה הדק' י' יהי
 רומז אל ה' חמשים המ"ח הספור יוד יוד מ'. י' יוד
 מ' מה שעולים ש"ל הספור אח"כ סחה הר"ה וקמן י'
 והדגש י' ותיקת המ' הה"ב ויין וי' יוד שיונין מ"ב
 אח"כ סמנה כל החיבה במספ' קסן ועם כל המלה יחד
 יעלו י' ששכל יחד יולה ש"ח וכן את המנה פסוק אז
 נבטלו אלפי' ארוב וכו' חמ"ל ה' אלפים נמים שרומזים
 אל חמשה אלפים אח"כ ממנה מלס רשונה ואחרונה שכל
 אלו החיבות חוץ ממלות אחד שכבר נזכר במספ' וגם אל
 חמשה מאות מאלף אחד' וצננות יעלו בידך ספ"א. הסר ו'
 מהספוק כ"ה חיליות שאין ערך מהם שלא יעורו בהשנן
 יעלך בידך ש"ח וכן על זה הדרך פסוק עני וחמתי יהי
 שיש ה' אלפי' ואח"כ חמתי רחש וסוף חיבות יעלו בידך
 גל"ה אח"כ סתמיל הפסוק וחמתי במספ' קסן עד אלי

ואמרו ויעלו בידך קשה כלם יחד הם השנ"ח וכן צננות
 הר שני בשני פסוקים שזה אחרי נמל' גאולה חיה לו
 אחד מחתי יגאלו או דודו לו בן דודו יגאלו או משאר
 בשבו ממשתהו יגאלו או השיגה ידו וגאל כי י' ה'
 שמות של גאולה יש אוח' ל' עולה ה' אלפים ויש ג'
 יגאלו שעולה במספר מל"ה ו' ואח"כ חמתי ג' יגאלו
 במספר קסן עולה ג' ו' ותלשתי יחד הוא ל' שנין כלם
 הם השנ"ח ושמתחי כשראיתי בפי' רבינו יעקב צבל
 הסורים האומר שדדו חסר רומז אל מתיח בן דוד וכו'
 השני פסוקים יפה וקל לדרשו על גלות ישראל הנמכרים
 בין האומות ויודר הקב"ה לגאלם כי הוא גואל קרוב.
 חמתי הרמב"ן בספרו הנ"ל אומר אין חלתינו ציומו
 המשיח רק שמיכה המורה והשכר המקוים עליה בזהו דרך
 וזמן שיבה חמתי האלקים המכיר חיבה גאולהו או המכיר
 עד היכה הדעת ולא נתי' מכל דברי מורה כדבר המשורר
 ואענה חורפי דבר כי בפתחי צדכיק ואל הלא מפי דבר
 אמת וכו' ולכן לר' לומר כמ"ס סוקרטי ואל לחדש לבקש
 מה ירצה האלקים לעשות בעולמו עם זולת עם כי י'
 השנה קשה וזרה מאד לטבע האדם גם רעה רבה בשמי
 האלקים. הרב רבי שלמה מלכו ששקף במנוחה למד
 להלמדיו ראשי חיבות צ' ג' פסוקים על ביאת המשיח
 וזה כי שקרה ענד עבדי שש שנים יעבוד ובשביעית י"א
 להפשי דבריו כאשר יגיע חליתו קן נבואה הנביא עמו.
 בטרם יבא עם צנחון רמזו שתיים שבתל"ה שנת ט'
 נעלמות ימי מונד יהיה עליו ביה דוד וזו בואתה רבינו
 באחריתה יהיה על ישראל ויעתה נדקת אמת לעולמים
 חשק פני שכינה ישרה המתה ונהה ממלאתם את בגשו
 יבא צנפו יאל את בעל אשה הוא וילאה שמהו פמו ל'
 מערכות בני גוג פושעים ותפאים יחספו בחור לרץ בלתי
 גומר פוח ולוד יבאו ימים אחרים אשר מחשבותם בלתי
 עריכה להלית הרצה שומתה השיב הגדולה ויבאו אלתי
 ויפתחו יחד לנח ארץ השבי' קן שינית שפלתו וטונו של
 מקדשו וביהו' את חזונו יתן לו אלה וילדה לו בנים וז'
 בנות האשה וילדיה חיהו לאדומיה והוא יאל בגשו אחרי
 מלחמות הרביעי דודים נמרזה יעשו ואז יתגלו הכלי' ו
 נהמות לישראל ויהי אחרים שנת השבת והשיב יושלית
 להגדיל דהי הע"א לבלות ולחסם בני נכר יהמו מיסם ששכח
 וריפה צעושר נשפט והסיכל חוסד המקדש אחרי שש
 הימים והזו יקבצו אלפים דרך ים הגדול חוקף האומות
 יחד חמתי ונרצבות אחרים דרך נגב ים סוף ואלו
 המלחמה. ואחרי אלילים יאבד אל"ה גלות פירובו וחליתו
 והמשכילים יבינו אל"ה שנת רל"ג להלף הששי יהיה סוף
 הגלות פירובו מלשון מלך פרום גם נתן סימנים אחרי' כמו
 אמר לוי' הרדוף חשיג חלוק שלל שס"ה רומזים י'
 אלפים שין וכן איש אל אחיו חבל אשמים אהמו וסוף
 ארבעה חויבי ואשיגם ולא חשוב וכן אשובה ארבעה לאלף
 חמשה עשר :

הרב רבינו שלמה ימנץ הנקרא רש"י מעיר פריז
 שצנרפת ראיתי ספר יסוד עולם שחבר רבי יצחק
 דבני ישראל האומר כר"ס בר יצחק מעיר לימצרו שכלאין
 נכמה נכסר בשנת דת"ק. ואלתרו נתקן בעל כס' והוסף
 ואומר שהיה מכונה פכפדהה שר"ל מפרש הדם וזהו
 ימי חייו פ"ה שנים וגם ראיתי ש"ס בן נחמ' ה' ו' אומה
 שרמב"ם היה נמלא בתי' ו' עזאל וגם שמתי מספ' ידים

רבינו שלמה ימנץ הנקרא רש"י מעיר פריז
 שצנרפת ראיתי ספר יסוד עולם שחבר רבי יצחק
 דבני ישראל האומר כר"ס בר יצחק מעיר לימצרו שכלאין
 נכמה נכסר בשנת דת"ק. ואלתרו נתקן בעל כס' והוסף
 ואומר שהיה מכונה פכפדהה שר"ל מפרש הדם וזהו
 ימי חייו פ"ה שנים וגם ראיתי ש"ס בן נחמ' ה' ו' אומה
 שרמב"ם היה נמלא בתי' ו' עזאל וגם שמתי מספ' ידים

רבים בדורנו זה אומרים שיש בידם קבלה שרשי היא קודם הרמב"ם. וגם ראיתי שר' עזרא מזכיר רבינו שלמה פנמיס רבנו ולפנמיס את דבריו. רק אני חושב שבאולי הוא ר' שלמה ספרדי שמזכיר ג"כ לו רבי שלמה אחר ואני אחריו בלבי שרשי היא בידו הרמב"ם ולא קודם אליו ואפילו עומל להאמין שמה שקודם נוסף בדברי רש"י לטוב מפרש כפי הקבלה האמיתית לו אולי שבחבב שצטטפ"ם עם כל זה להיות הרמב"ם מפרש יותר ממנו צהבור היה גדולה שלו אשר יגע וקרה ועמל בו מאד עם הספקסוף הנמרות והברייתות ותוספות וכל החכמים ופוסקי' שקדמוהו וזהו שר' הפנינים ופוס' המנהג ע"כברתי יקדמו לכל דבר כאשר למנהג ואני איני נוהג שרשי יהיה בזה הדור וזאת האמונה האמתית הזאת עשה את הסורה. אבל אני חושב מאד אז זה היה הרלוות האלה רשטיה הראש"ד שכח ספר הקבלה שלו בזה דהחשק כמראה לעיל בידו שר' ועיין עליו עכ"פ יש להשאל מאד איך לא זכר בקבלתו זה הגאון שהיה כל כך חכם ונודע בשערים שמו אשר עם פירושו האיר עיני החלמדים צטורה שבחבב ושצטפ"ם. ובפרט לויבא דמאן דלמד עזר בגאון גלה בעולם רוב ימיו והיה נכנס בכל המדרשות לכן יצריך לומר שהיה אחרי הראש"ד ועוד כי חמלא בפקסי ר"ח בן שמו רש"י שהיה נמלא שבעה י' א"לפים ל"ם כאשר הראה למטה במקומו והוא מהנמנע שרשי יתרחק מנכדו יותר ממאה שנים בפרט כי רש"י אחיו של ר"ח לגד עם רש"י וקמו כאשר הראה ועוד חמלא בסוף שנת בנה"ה ב' שהזכירו יחד רבינו שמה דרשירי תלמיד מובטח של רש"י כמראה שצ"י יוחסין עם ר"ח בן שמו של רש"י ואם בן רבינו שמה דבר עם ה'קו ונודע. וידוע ר"ח אורח אלך שר"ם היה בשנת ה' א"לפים ל"ם. ובדור כי יראוהו אלו שרשי ונודע הרב"ם בפי' הגמ' מביאים בעל הערוך ח"כ בעל הערוך היה לפני רש"י וכבר הוכחנו שבעל הערוך היה בידו שר' ח"כ נריך שרשי יהיה בידו פנימי שחכמו. ועוד שקבלתי על פה מזקני ופנמי הדור שיש להם בקבלה מזקנים שרשי בגלותו היה ג"כ בספרד ואם היה קודם הרמב"ם איך אפשר שירוב חכמותו לא היה נזכר במעשרים רבים שהיו אז בידו בספרד ורפת אעוד חמלא פירושו בדברי הימים על יומת יאשיהו מלך יהודה שאומר דוגמא לך' בלב שמזכירים קומתו על' ההרונים בימינו והנה חמלא כי לרוב גדלותו היו לישראל בכללות משנת דת"ק עד שנת דתק"כ כאשר הראה למטה במקומו מזקני הדור ובפרט בסניגין כשהייתי עם שנה שח"ח שבלכת רש"י בגלותו העולם נבר ג"כ דרך מצרים ונתארח בבית הרמב"ם אשר עשה לו בבור גדול בלחורו שחמלא חממו וזמן לו במשנה שמן בלשמו שזהו משקלו זהו ועמדו יחד ועוד שחמלא ראש"ן היוהו שנת דתק"ס לפינו בידו הזה ואומר ספר יוחסין שריב"א בן היה תלמיד רש"י כמו שאכתוב ושרבינו שמה שהיה מגדולי תלמידי רש"י כשב מפי ריב"א וכן רא"ם שבדור הראה שהיה תלמיד רבינו יעקב בדברי יקר שידעו היוהו רבו דרש"י ועוד שאם רש"י היה קודם הרמב"ם כבר ידענו שחבורי רש"י הוא קב והיה מאירים עיני הגולה והרמב"ם יגע ומלא כל חבורי ישראל ומזכיר שהכמות גדולים ואחרותיו והשיבותיו. ואיך אפשר שלא יזכר זה הגאון לעולם בשום מקום. אלא לריך לומר

ושמואל היו קודמים ה"בה כ"י ויחזק בן יהוה במקום שלא
 נחזקו רש"י ורמב"ם נקבע ה"בה כר"נו חס. ור"ח
 כחוב שהיה שר א' נזרפס נקרא גומי פרידו בלשון יון
 גבור וא"ש מלחמה אכזר וא"ש נשמים ונשמע הכתמ"ר
 אפילו בין העמים כי אלו כל העמים ידלושו. ושלח
 בעדו משה למדינה וימאן רש"י ללכת כי הכיר את הא"ש
 וימנע הש"ר ויבט עם כל חילו ויבא אל בית רש"י ובלה
 עד לבית מדרשו ומלא כל השערים פתוחים וכן הספרים
 פתוחים ולא ראה אדם. ויקרא נקול גדול שלמה שלמה
 ורש"י משיב מה אדוני מנקה. ויאמר הש"ר אנה אתה ורש"י
 משיב הני וכן עשה כמה פעמי' אז היה הש"ר ויאלמן
 המדרש וישאל הי"ש פה יהודי ויבא לפניו א' המלמדים
 ויאמר לו הבר המור לרב שיבא אלי ואני נשמחיו על
 ראי' שלא יקבל היוק וירד רש"י אל הש"ר ויברע לפניו
 והש"ר הקימו ויאמר עשה ראי' חמדה. אך ראי' שמיני
 על דבר גדול ב"ש לי לעש"ם וואו כי הכיני ק'
 אלק פדתי' ור' אלוהו גדולות ור"נו לנבד ירושלים
 וגם יש לי בעיר עקרון ז' אלפים פדתי' אחרים ואני
 נוחח ב' ללכת הישמעאלים הישבים עם העדרם מחמת
 המלחמה. ולכן הודיעו דעתך ולא תפחד ולא תיבד רש"י
 בדברי' מועטים תיך ותלמוד ירושלים ושמחן עליה
 ג' ימים וביום הדי' יגישוך הישמעאלים ותברך והשוב
 בעיר הזאת עם ג' סוסים ויחמרם הש"ר מאד. ויאמר
 יחל ליה"ט כי כניס יהיו דברך אף אם אחזיר עם ד'
 סוסים לאכיל בש"ך ללכ"ם והסרוג כל היהודים שנגרפת
 ויארע לו כ אשר הנבאל אלו רש"י ויחזור עם ד' סוסים
 אחר' ולא נותר משלו אחר' רוב המלחמות שעשה כי נמטו
 ד' שמי' ויזכור דברי רש"י והיה דעתו לומר לו ו'
 הס"ר נאמרו כי בנגסו בשער הש"ר נפל אמן ומשקוף
 השער והמית אחד מהצ"ר עם סוסו הרוכב עליו ויבאל
 הש"ר מאד והודה כי כניס דברי סיהודי ויך לו אל רש"י
 להשחוחות אלו קודם שבו אל ביתו וימאן כי ה"ך לעולמו
 ויחלל מלך עליו. ע"כ מלחתי ואני כחבתי הק"רי וקבלתי
 שלא ה' לרש"י בניס כריס. וזו"ת ג' בנות א"ר הגי"ח
 בחי"ן לרבינו מתיב נתן הגדולה שהיה חכם גדול נראה
 במדעי' דקדושי' כי האומר ומקומות רבים אלה הוא
 היה אב לרבינו ר"מ ור"מ הדי"ם. רבינו יהודאי בר' נתן
 הנקרא ריב"ן נתן הגי"ח וגם הוא חכם גדול ופי' ק"ח
 מסכתות לפני חמוי ופי' הכנה נראה במדעי' חו"ן
 פי' כל הש"ר. ור"ח בקובצ"י י"ן כי נפטר בחור.
 לרבינו חרי"ם נתן השלישי וגם הוא היה גדול וק"י בנת.
 רבינו שמריה ראי' בקובצ"י י"ן שהיה מבדולי תלמידיו
 וחבר ש"ם וסיקו צמחה ומדע שמו בצדוקים רבינו
 שמואל היה ממדיו נראה בהנחות הרמב"ם הלכות
 פסלה פ"ו ובאורי' היה רבינו שמואל מש"ן שמיבא הגהות
 מרדכי גפ"ן ע"פ רבינו שמחה דוסרי אשר חבר מחזור
 וסרי על פי רש"י רבו נראה במהרי"ק סימן קע"ו
 ונקט מות רבים אחרים. ובהרמב"ם סוף שבת הגה"ם ב'
 נקראה שדברו יחד זה החכם ורבינו חס. וזו ראי' שרש"י
 היה דבור הזה. כי רבינו שמחה דבד עם הזקן
 ונבדו. ר' הלעזר בר' נתן מופל הנקרא ראי' היה אשכנזי
 חכם גדול וחבר חיבורים בחוקים ב' נפת פנת. ר'
 אלעזר בר' חובל ור' אלעזר בר' מהיר בר' יחזק
 מאור"ל"א"ם היו זקנים גדור הזו ומזכירם רש"י בפי' ר"ם

ור' יוסף תלמיד חסוד דהרמב"ם. שעשה פי' שיר השירים
 בלשון ערבי. ר' אליקים בר' יוסף חכם גדול ומורה סוראס
 וראי' בקובצ"י י"ן שהיה חמוי של ראי' וזו ימד
 נראה במדעי' במס' ר"ה פ"ג שאומר אי"ע מעשה
 שנגלה שנה החק"ם בפני רבינו אליקים ור"א"ן. ונאמר
 שרש"י אחיו מרבינו חס בן כמו פ"ג רש"י היה בימי'ם
 גדול ומורה סוראס נראה בהנה"ם בהרמב"ם הלכות
 אישות פ"ג האומר וכבר היה מעשה והסכימו לדעת א'
 רבינו אליקים בר' יוסף ור"א"ן ור' ואלו פי' הרמב"ם
 וזוהי נסח וכו' וכן במדעי' דכחנות פ' האשה שללו
 ראי' ורבינו אליקים את הרמב"ם וכו' רבינו יחזק בר'
 מדעי' ה"י ר"י בר"ם היה דבור הזה חכם גדול בריב"ש
 ומזכירו מרדכי דר"ם פי"ם ומקומות אחרים רבינו שמואל
 בר' מטיה נקראה רש"י"ם היה חכם גדול דבור הזה
 חמוי מרא"ן נראה בהנה"ם דמיימין בסוף דמי מען
 ומאם וכל הסוקים מביאים דעתו. רבינו יואל הלוי היה
 חותמו של ראי' והיה חכם גדול. והיה לו בן הנקרא
 ר"ב"ם ואחכמו דביר ד'. כן ראי' בקובצ"י י"ן
 רבינו יואל בנו מרא"ן הנקרא ריב"א היה חכם גדול
 וחבר חבורים ואומר מרדכי לחולין פ' כל הבשר שזכר
 פי' נקרא א"ה ואמר פי' ויחסינ שריב"א כל המעיד רש"י.
 וכן ר' שמעיה וריב"א הלוי הכהן שזכר על קידוש ה'
 היה דבור הזה וראי' בהרמב"ם בסוף הגהות שראה
 הלכות ביאות אסורות שרבינו שמריה כתב מפי ריב"א.
 רבינו אלעזר ממ"ן האשכנזי הנקרא ר"א"ם היה בימים
 האלה נראה במדעי' בסוף ב"ב המעיד על ג' אלו הרבנים
 ר"ל ראי' ריב"א ר"ם שהיו יחד והיה חכם גדול גם
 בחכמה קבלה וחבר ס' היראים אשר מאזי בי הכנה
 שהיו דבורו כ"ו כתי' ב"ג ר' יחזק בר' מלני נדק ומר
 רב הונא ראש כלה. ורבינו יוסף בשם הרב רבינו שמואל.
 ובסי קי"ד רבינו אביה גר' ודין אחרון מזכיר מורי
 הזקן רבינו יעקב ור' יקר ורבינו יחזק הלוי. וראי' בהנה"ם
 רמב"ם רמב"ם פי"ו דאסורי ביאה שהיה תלמיד ר"ם
 ומתק פסק א' מס' היבד ר"ח רבו ונראה בם' יוחסינ מה
 ר"א"ם מת שנה דהקל"ם. רבינו שמריה בר' במדעי'
 דר"ב"ב כ"ב שהיה תלמיד ר' יוסף פ"ג עלה. וראי' במדעי'
 פי' כל הבשר שזה הגאון ה' בן כמו של רש"י. ר' אברהם
 בר"ם משיב מפלי"ד שכתבוינ"ה ה" חותמו של הר"א"ד
 שכתבו דבור שחבר זה וכו' ע"ד חכם ומחיד וחבר
 ס' אשכול זה ראי' בם' שעריון. וראי' בם' האמונת
 של ר' חס סוב האומר שיש קבלה ביד החתומים שהיה
 זה הגאון מקובל גדול ושלילי היה מתבלה בניה מדרשו
 ולא המחבר אומר שבא"ל זה היה כיון הר"א"ד בהנה"ם
 שעשה כהנחות סוכה פ"ה האומר כבר הוסיף רוח הקדש
 בנים עדרשנו תכמה שיה וכו'. ר' שמואל בן הובן
 בן ר' ראש המעתיקים היה דבור הזה נראה שרמב"ם
 נפח לו אברות של אהבה על שהמתיק המורה. רבינו
 שמואל הלוי היה ראש ישיבה בפולין' עק נראים הגהות
 ביו ובין הרמב"ם וכן ראי' בהנה"ם הרמב"ם הלכות
 פסלה ש"ב. ואלו השערים אחרים בם' ש"ם הר"ם כלל
 ל"ב תשובה ה' ה"ה הגאון חבר ס' הנקרא בר' על גבי
 גחלים ומאם משי' ער"ם חברו וראי' מהר"ל אומר
 שהחבר הסי' שמו בן לפי שיש בו ונדליו מעם וזיה כמו
 שהיה בר' ע"ג ג' ג' ה"ם ולמעט דבור ר"ם ואלה מנח

לחזר לו. ונחזיקי הבור אחר היה. רבי חסדאי הלוי הסתדרי מתארים והיה שוק באלכסנדריה הלכו אגרות בינו ובין הרמב"ם רבינו פנחס בר' משולם דיין אלכסנדריה' ארמנ"ם כחזו לו בכבוד גדול. רבינו יוחנן בן רבינו דוד הכהן השבתי עשה כבוד רב ויבטח מחבתי לנולד ששמו כבוד שאלו להרמב"ם. רבינו יעקב מקורביל הגמתי שתי' בלוד הזה וזכר בלכות שחיטה פ"ג בהגהות רמב"ם. רבינו משה מפירסה בר' מאיר שמביאו גם הלכות ספלה פי"י בהג"ה בחולין היה בדור הזה. עטן ר' מאיר בר' ברוך מזכירי בפסקיו. רבינו שמואל מבינברק שפתיא מרדכי ר"ס פ"ב. רחמי בקונטר' יטן עתה שלמיד רבינו עמיה מאפסירס. רבינו שמשון קרא היה בדור הזה בלשכתי עטן רחמי בקונטר'. רבינו ברוך ממגננה בן רבינו שמואל היה בדור הזה חכם גדול והוא חבר ס' הכהנה כנראה במרדכי פ' שבועות הדיינים ששאל רבינו שמשון דומתו את רבינו ברוך ממגננה וכן במרדכי עם הרב' שבלכו אגרות בין זה הרב ורבינו שמשון שלמיד רש"י וכן בהיותם הדשן סי' ש"ע וכן במרדכי פ' העור ורובת הקט' רבינו משולם לרבינו ברוך בס' החכמה ורבינו ברוך הי' מלרר' ימים עד סוף רב"ו כנר' במרדכי דמחז'ו פ' הכותב שאל רחמי' את רבינו ברוך ממגננה רבינו יקר הי' רבו של ר' ברוך ממגננה כנר' במרדכי דחולין פ' כל הבשר ורבינו יהוד' ממגננה הי' ג"כ רבו במרדכי דכ"ב. רבינו שמואל לבו פ' ר' ברוך הכי' ורבינו שמואל בנו היו הכמים גדולים כנר' בהרומת הדשן סי' טכ"א ומסכר' סי' ל' וע"ג. רבינו יעקב מאור' יח' בלילוי נגליסירס היה בדור הזה וזה מופלג ונהגה שנת דתקנ"ו והוא קראו כתי' ר"ח כלשך קוראים רבינו יעקב בן בנו דרש"י. רבינו קבלתי וסמתי הדור ולא יש סי' לדעת מי הוא דרש"י או דארליוני' ורחמי' בסת"ק בדיני גיטין הר"ר יחזקאל מאור' יח' מטנה כבוד מור. ורחמי' בהגהת הרמב"ם הלכות שנת שהוא ססיר לכותי לחקן האם ביום השבת שמוס' הסכל חוליי' אלל האש וכו' ואומר סי' יוחסין שבעת שחקני' היה בזרע גדולה במלכות יואון שנספרד ופעם יארח' עם שנת דתקנ"א. רבינו יחזק בר' אבא ממגננ' יח' היה בדור הזה וחבר סי' יוחסין שחברו שנת דתקמ"ד וחבר סי' עמוד סופרים וחברו על רי"ף הגקרא מאה שיערים וחזו' עשרת הדברות כל זה רחמי' בס' שערי יין. וכבר היה שלמיד יח' לר' יחזק ב' גלות שחב' סי' יקראו עשרת הדברות כלשך רחמי' במקומו. ורחמי' בהג"ה י"לכות יחוסות פ"ד להרמב"ם האומר ותשובה וזו מלתי בתי' יד מרבינו עטן בס' העמוד שנו. וכן בהג"ה ה"בות הפלה פ"ג ומקומות אחרים נראה שרבינו שמשון חב' סי' העמוד. ובש"ס להרמב"ם סי' ע"ט אומר רבינו מנחם בעל העמוד ולכל זה לא ידעתי הכרעה. רבינו יחזק בר' לאון היה בדור הזה וכו' סי' השערים כנראה בהגהת המרדכי דמכות פ' הכותב האומר שבעל השערים הזה היה בן בנו על סרי"ף וגם הוא נקרא רבינו יחזק מתיס ומיהו' ממרדכי סי' ק"ד ששם רחמי' יח' בן מרן דלאון. וכבר נכתב ר' יחזק בר' אבא שנת ה' הוא חב' סי' מאה שיערים. רבינו אפרים בר' יעקב גם הוא בדור הזה כנראה במרדכי דפ"א פ' הלמים השיב רבינו אפרים לרבינו יואל וכו' וזה הרב הוא את אשר זכר בשם רבינו אפרים מגונא ונחזיקי זה שמו' סי' יוחסין שרבי יואל הפעיר היה שלמיד רבי אפרים מנגיטורקתחטט של ו'

ירחי והוא ור' אליעזר בר' שמעון נספרו שנת ה' אלפים י'. רבינו יהודה בר' קלונימוס הנק' ריב"ק ורבינו מנחם ורבינו אליעזר בניו כנראה הרמב"ם הלכות שופר פ"א בהגהת ורבינו שמשון הכהן גיטין של הריב"ק ורבי יחזק בר' מאיר היו בדור הזה כנראה במרדכי דכ"ב פ' ארבע נשך ושאלו במרדכי דמכות פ' האם שפלו כי ר' אליעזר בר' יהודה והריב"ק ורבינו מאיר ור' ברוך בר' שמואל ורחמי' כחבו זה לזה וכו'. רבינו יקוחאל בר' משה שמזכיר הגהת המרדכי דכ"ב ל"ד היה בדור הזה. רבינו משה הכהן הנק' הרמ"ן אומר סי' יוחסין ששעה השבתי נגד הרמב"ם והרמב"ם השיב לו. רבינו יעקב גיקשילוי' היה בדור הזה חכם גדול בקבלה רבינו יקר בר' שמואל הלוי ורבינו שאלחילאל ורבינו משה בר' מרדכי שמוצי' המרדכי דכ"ב פ' המקבל השבתי עתה בדור הזה. רבינו יחזק בר' מרדכי שמוצי' ר' משה בר' יואל. רבינו מנחם. רבינו מאיר בר' משה כלב היו בענגשבורק ורבינו בדור הזה כנראה בהשבעה לראב"ן במרדכי דכ"ב פ' חוקת הבתים ר' יואץ בן פלג אשר השיב לר' אברהם אלב ז"ל כנראה בקדמת אבודיה רבינו אליעזר מפיסה ורבינו משה בענגשבורק ורבינו יעב"ן היה בדור הזה כנר' דכ"ב פ' חוקת הבתים אמר רחמי' וכו' וכן נראה לרבינו יעב"ן ורבינו יחזק היה בדור הזה כנר' במרדכי דמ"ע פ' איזוט נשך והלרר' ימים עד שהשפייע להרמב"ן בן רחמי' בקונטרס יטן. רבינו יעקב בנו חב' סי' דיינים כנראה בצור אורח חיים סי' תשפ". רבינו אליעזר מגננ' יח' היה בזמני האלם כנראה בס' האמונות דל' עט מור והיה חכם גדול וכו' סי' הרוקח שגון קרא עם סי' הרוקח ששאלה פ"ה כמינ' אליעזר. ונראה שמשער' אליעזר הזה קבל חוכמתו מהקדוש רבינו יהודה והוא קבל מרבו קשישא גאון מזרע הגאונים דמחא מהסיה אשר נכע משם ובה' בפנילו' וחס' הרבין תורה וכתב שורש חכמתו בקובץ קטן לכבוד שלמידו רבינו יהודה הנזר' אשר בא ללמד אללנו מארץ קודש יושב ע"כ. ורחמי' בכל זה שזה ר' אליעזר מחב' הרוקח היה ממעפחת ודרוון שנאלכני' ורחמי' בהג"ה הלכות מילה פ"ג בהרמב"ם סי' רחמי' חב' סי' הרוקח. ולא ידעתי להכריע. ורחמי' במרדכי דחולין סוף פ' כל הבשר שהריב"ק והרמ"ם היו רבויע על בעל הרוקח. ור' בייעין בעל המעשות שב לספר אחרי עובד מהמעשות שנת דתקנ"ב כמו שראיתי בס' יוחסין. רבינו יעשיה הראשון היה מאפסירס שער מרדכי שבעלמות נפולי בדור הזה. וקבלתי כי שנת פסחתי את רובסן בן בני יורט רוחי. וכן הי' רבינו יעשיה האחרון עתה בן בנו יח' את חכמתו כן מאפסי' במחברת הריאטי. ורבי' יעשיה בן בנו היה חכם כמו ל' שנים אחר מיתת זקנו וכן נמא' רבי מאיר בר' ברוך האומר שקבל מרבי יעשיה ולא היה כמו שנת ל"א לארץ הששי ורחמי' נזר' על עם ריח' שר"ל ר' יעשיה אחרון ז"ל והזכר שג"ס. ר"מ פ"ד שדרוס הלוי שער בזרעם את לעולמו' והרבין מורס וכבוד חבורים ומפ' עם שנת ה' אלפים ד' זה רחמי' בחב' ר' שלמה י' ימין. ואומ' סי' יוחסין שכתוף ימיו היה חכר להרמב"ן וכתב עוד המורה. רבי' מורס שמזכיר הגהת הרמב"ם הלכות ק"ט. ורבינו שמואל בהרפת שפתיא בהגהת הרמב"ם הלכות שנת פ"ה. ור' שמואל ברבי שלמה שמביא הגהות הרמב"ם הלכות

לסוף חיות פי"ג ורבינו נתן המכירי שמ"ב במהרי"ק
 סי' ל' ששאל מרבינו יתחק בר"י כולם היו בדור הזה .
 רבינו שמואל ורבינו יעקב ורבינו יתחק שלטת אחים וכו'
 רבינו מתי' בן רבינו שמואל משי' דומרוג מוחה על רש"י
 רבינו שמואל בן ר' מתי' הוא מוכיח רשב"ם ור' יעקב
 הוא מוכיח רבינו תם ע"י יעקב אבא ור' יוסף אהלים
 ור' יתחק בר' מתי' נקרא ולמד מקמי הדור והוא משי' רש"י
 גדולים וכל א' מהם בר אוריאלן ובר אבהן אשר הלירו
 המורה לכל ישראל לכן שמחים רחמי הדור הזה והם
 קבלו מאבותיהם וקציהם וחכמי הדור שלפניהם שנת כמו
 ד' הלויים הקה"ב והיו מעיר פרושם שבגורם כנראה
 בהרם ששמו על המוילא ועל ג' ומביטו המרדכי
 בצוק מוכה גיטין רשב"ם היה הסבור והולך בימי בשרותו
 של חביו ע"ד פלגה ולמד מקמי הדור והוא משי' רש"י
 זקן . וקבלתי שמ"ב פי' כל הגמ' בחיי זקני רש"י וגדלותו
 שהיה מתריך מאד בפירושו חרה אפו ושרפו לפניו וי"א
 שלל שפרו אבל אמר כי כבדים על ידיו וזהו שלל ילמדו
 הגמ' עמו . ורלוי'ו כבגה מיימון על חסלות השנה
 שהרמב"ם כתב על אלפס . ורלוי'ו כחבור ארליים"ה
 ומקומות אמרים שרשב"ם השלים לפרש קת מסכתו
 שהיו רש"י מלמדם לשיבת פסיונו וכן רוב מסכתו כנראה
 זכרה שני ואחרים ורלוי'ו הגהה מרדכי וכן דערובין
 במעשה שהיה בהלכו על הסרנות בשבט שהיה קר
 סלחה מאד ובחוליו זהו רבינו שמואל שצניצו סתם כל
 כך פעמים המרדכי ונשי' שנת דהקמ"ה כן רלוי'ו שם
 יוחסין . רלוי'ו בהג"ם שחביו המרדכי דקדוה סוף פי'
 הטובט האומר הסיב ר"ם להר' יתחק בן רשב"ם . וכן
 רלוי'ו ביוחסין שרשב"ם היה בן חכם גדול נקרא רבי
 יתחק ונפטר שנת דהקמ"ה וגם לר"י היה בן חכם גדול
 נקרא בן פורת תריף מאד רבינו יעקב הנקרא רבינו תם היה
 חכם גדול ומופלג ביושר ההנהגה לא קם כמוהו מפלג
 וזוהי על סלחת וחבר חבורים ובמחוס ס' הישר וס'
 הפרקא כנראה בגמ' דהרמב"ם סוף פי"ג מהלכות ס"ה .
 וזהו' תום' ופסוליהם היה בגמ' וסוף הוא ר"ם שצניצו
 האוט' פמיד ורלוי'ו כנראה אמר' שהיה המרדכי גרשין
 האומר ר"ם שנתו שמתים הוא שנת ה' אלפס' ל"ג .
 זממהי כשרלוי'ו בגמ' של הרא"ש בר פנח ס' ו' האומ'
 שרבינו יעקב בן חמו של רש"י היה נמלא בימי'ן עורא .
 אבל חבניו ששמות סופר ור"ל ר' יעקב משי' דומרוג
 הנזכ' בדור ב' וקבלתי ממח"ס מפדווש שיש לו בקבלה
 מכותיו שר"ם חב' ס' הנה' בשר על גבי גמלים הנ"ל
 על פי' ש' ששאל הלוי ונראה שקמומות הרבה שהיה
 מלכותו להלכות ברביה . ורלוי'ו בקוממס יפן שהיה עמי'
 גדול ונאהב בחצר החק' . ואומר יוחסין שנפטר בעיר
 קרוב למכיווש כמו ג' פסכאות שנת דהקמ"ל . והעמיד
 פלמידים הרבה . רלוי'ו במדרש הגאון ר' עזריאל מרביני
 פי גדול קשור פי הרבה סודות ונתייחס של קבלה .
 ובמחוס היה כחבו בו זה העמשה . וזה לשונו . והעמשה
 פי בהם משי'ו' ממדרש כר"ר שמואל ב"ר אליהו מאבורי'
 יתנו על קלות הקודש ביום ד' סוף' בלח היה שמואל
 הנביא חמו דורש בעליהם הר"ר מנחה הורדלייטו אברי
 ילדו . והרננים יוחסין לפניו ה"ר יעקב מפודלנא'
 וס"ר יתחק מגשר מרמתי' וס"ר מנחה וס"ר אברהם
 בר' שמואל וס"ר אבהן בר' יתחק וס"ר מקטניא

חזק לפשוטו בכל יום וכן פלגלו הכהן עד שחרה אפו
 על ר"ם ויעמוד ג"ם רנליו. ויבדק בקול גדול ואמר
 פרע"ה רד וכן עקב ג"ם. עד שירד מע"ה ציביה. מ'
 יאמר לו ר"ם אני אומר שזון לקטור קשר של הפילין בכל
 יום ותלא ליה זה בחורה שקבלה מהקב"ה וסודה מע"ה
 לדבריו וילך לו ע"כ. ומדכי בהלכות קטטה רומז הדבר
 הזה. רבינו יצחק בר' מא' פנק' הריב"ם הלח השלישי
 שיה גם הוא חכם גדול והב' ש"ה ושייחוס וחו' לא
 נפל מאחיו. רבינו יצחק בר' יצחק בר' מרדכי. ר' ר'
 יעקב ישראל רבינו יוסף מאורילינא. ורבינו משה. ורבינו
 יוסף צבור שור ורבינו הרים כהן שיה אבי אמו של
 פמ"ג. ואבי אמו של רב נחמן שחב' ס' הנחמני כנראה
 בסמ"ג עשין ס' ר"ל. ורבינו שמואל מוורדו'. ורבינו
 יצחק בר' מנחם ורבינו יוסף בר' יצחק ורבינו יעקב
 מקטין ורבינו שמשון מפל"ה ר' יהודה בר' נהן ר' יצחק בר'
 מרדכי ר' מחתי' מקדשא' ר' מרדכי מורמשה ר' משה
 פלוני' ר' יואל מצנא. ר' ברוך מנרשבורג. ר' יוסף
 פקדקש. רבינו אליה פריער'. רבינו הנחל אבי אמו.
 ר' יוסף דבינידעו ור' מנחם מוזי ור' דוד ממילנבורג
 כל אלה ואחרים רבים היו תלמידים ושו"תים מיה ממדשו'
 השלמה ארזים ה"ל וברי' הם נזכרים מפוזרים בטוסקים
 ובהכות הרמב"ם ומרדכי. רבינו יוסף בר' משה המכונה
 דון גבירטו היה בדור הזה ונזכר בסמ"ג לאוין סוף דיני
 שבת. ר' אליקים חותמו של ר' אברהם בר' נתן ירמיה וקט'
 של מרדכי חיב' ס' המתיב' וס' מחזיק הברק והשדף בספרו
 שבשנת דתקק"ו ראה במוליסול' יומר פנ' י' יהודים.
 רבינו יצחק גיאות אק' הרי"ן גיאת היה בן אחות' של ג'
 אחים וסיה טס דודיו על פלפולי אמו' ואולי טס אביו
 היה רבינו שמשון כנראה כהנ"ה פ"ה דה"כות סוכה
 בהרמב"ם ומבנה שהיה ר' שמשון גיור' של ר"ח סיכך
 בהרמב"ם ור' וסבלה ר"ה חבל מלחאי' בסמ"ג לאוין ס'
 קל"ו פס' א' מזכיר הרי"ף בר' שמואל ופס' א' הרי"ן
 בר' אברהם. רבינו אברהם בר' דוד הנק' הרשב"ד היה
 חתמו ומלמידו של רבינו אברהם הנזכר לעיל בדור ג' וסיה
 חכם גדול כנראה בהשגותיו על הרמב"ם ונראה גם'
 השאמונת שהיה חכם בתחמת הקבלה וכן מראה במגדל נזו
 הלכות הפילין פ"ג ונראה בהרמב"ק ס' קי"ט ומקורות
 אחרים שחבר ס' בפלי' הגנש והבד' גם כן חבור גדול
 צדיקים כנראה במגדל עוז דסוכה וסלכות גרושין פ"א ונר'
 בהלכות חלים כ"ב בהגהות שמשפ' פי' לתורת כהנים ורמיה
 בס' יוחסין הומוה שג' בעל ההשגות נכס' בספקיירס
 במאוכה שנת דתקק"ט ושהרמב"ם אמר עליו לעולם לא
 נצחתי אלה בעל מלחאה א' ושעשה השגות על השגות על ר'
 זרמיה הלוי ועל הרמב"ם וכו' סוכתנו שיש קטוח בדקום
 בי אלה הדברים היו נכ' אברהם בן דלור מחב' סדר
 עולם בדור הרי"ף ורמיה גם' מכלול יופי ש"ה פ"א שו"ת
 ושעתי' שאליו הכניח נראה להראב"ד וכן רמיה בהגהות
 על ג' די' דס. ורמיה בקומפוט' יון שנת' ס' צדאסר
 וסיהר וקראו אכור משהו וסוהו ובעל המאו' למדו יתד
 ונראה ר"ה. ר' יצחק בן הראב"ד אומר מגדל עוז סוף פ"ג
 מהלכות הפילין וכן אמרו מפי הרב החסיד ר"ן בן הראב"ד
 הריקניו פ' וישג' אומר כי הסידר ר"ן בן הראב"ד היה
 מתי' בפני האדם אם הוא נולד מן הנשמות החדשים או
 מן הישני' הנבאים בעולם דרך גלגול החיים צפ' מערכת

אלקות פ"ד אומר שהיה בני נאור הריקניו פ' חלל
 אומר ששפי' שהיה בני נאור הכהנים צבוי' אם זה חי לא
 מת ושהיה גדול בתפלתו בענין תולדותיו כר' עינא בן דוסא.
 רבינו זרמיה הלוי מתי' לוי'ל הסביר' חב' שיש המלכות
 נגד הרי"ף בשנת דתק"י כנראה בס' יוחסין ורמיה שהיה
 בחור מאוד כשחב' ההשגות ושרבי' ש"י"ס תלמיד הרי"ף
 הלוי האמ"ם אומר הרמב"ם בהקדמת פי' הששניות לסדר
 זרעים אין הפיסה לרי"ף בהלכות שלו אלא בהלכות מושבות
 לא יגיעו לעשר בשום פנים רמיה ביד א' מחמתו הדור
 קונט' יפן שהיה בן שלום ר' בונה טוק דמשפטי
 שבלמגבר' בשנת דתקקט"א הראב"ד ומרבינו זרמיה הלוי
 וזו רמיה שהיו יחד ציביה א' ושהראב"ד המשיג היה
 זה אחרון אחרי הראב"ד היו. רבינו יצחק בר' שמואל בר'
 שמוחה דוימלי בעל אמו' הנק' רבינו יצחק היקון כנראה
 במרדכי דמ"ק פ"א השיב ר' יצחק בר' שמואל רמיה במחאו'
 ויסרי שידר זקני הרב ר' שמוחה שהיה תלמידו רש"י
 וכו' וסיה בן אחות' של ג' אחיו' כנראה בסמ"ג ומקומות
 רבים אחר' והעמידו תלמידים הרבה. ואומר ס' יוחסין
 שפספר שנת דתקק"ה ורמיה בהקדמת ס' לידה לדק'
 ומקומות אחרים כי טדע ומפורסם שהיו לומדים
 לפני גאון זה עשרה רבנים שכל א' מהם היה שומע הלכה
 שהיה מגיד וגם היה לומד כל א' לבדו מהכהן שאלה היה
 לומד חבירו והיו מוזרים על פס וסיה מזכיר ר' יצחק
 הלכה שלא היה בין כלם שנת' פד שנתצברו אליהם כל
 סתיקות שג' וכל ההלכה שנראה אפד או סחירה בספרו
 אחר וישב ומתקן כנראה כמו ובהגהות שאחרי הרמב"ם
 להלכות הלואה שמואל פסקים ממשקן שמשכן ר"ת לר"י
 הזה באמלעותו מתי'. וכן המלך בהלכות עדות פ"ב בהגה"ס
 האומרת ר"י ששפת מר"ם במרדכי דמ"ק פ"ה טאל רבינו
 יהודה מנריש אל ר' יצחק היקון וזאת רמיה ש' אריך
 ימים. רבינו אהנן צט' ר' הוא הנכ' גדול כנראה
 בהרמב"ק סוף ס' ל"ב רבינו שמשון הוא צט' כנראה
 במרדכי דמ"ק יו"ן פ' גיד השט' ר"י בר' יצחק סיה תלמידו
 שבר' ס' הכבוד ר' שמשון משאנן בר' אברהם כהב
 סתו' על פי רבינו יצחק וזה רבינו שמשון החתול לחב'
 פי' המשניות ולא יכול להשליחם כי מת ור"ן בן מלכאל
 תלמידו השלימה הגם שללוהו איכס כלם עמנו וזה ר'
 שמשון שכתב שנים בסוף זה הדור זה המלך לחברת
 הירושין ורמיה בהגהות הרמב"ם הלכות שבת פכ"א טאל
 ר' שמשון מבגן ר"י היום כהן ובהגהות שבת פכ"א דמחזי'
 פ"י א' הרב חננדו' רבינו יצחק החנו' הני' בהג'
 הלכות אישות פי"ח בהרמב"ם היה בדור הזה תלמידו
 רבינו: הם וסיה לרבינו שמשון הנו' אבי אביו גם הוא נק'
 רבינו שמשון כנראה במרדכי דמ"ק פ' האומר לרבינו
 יעקב מקורשן היה תלמיד רבינו שמשון מקטין
 שנק' מהרש"ק כהב סו' ע"י תלמידו ר' אליעזר ממוך
 ונק' על שמו ר' מוך והוא חזר ס' כריחום אצל ס'
 יוחסין אומר שהיה ר' שמשון בר' יצחק ואומר שנת
 שנת ע'. רבינו ברוך בר' סיה בדו' הזה באכנת כנראה
 בס' התרומה שחב' ס' קל"ה האומר' היותו אז שנת
 דתקקס"ב וסיה תלמיד רבינו יצחק היקון וכתב' הס' מפי
 רב' כנראה בהרמב"ם בהלכות שנת פ"ג בהג"ס ולאמר
 ס' יוחסין שהיה ר' ברוך מגרמזא שחבר ס' התרומה
 שנת תקק"ו והלך לסדר להוכיחן על מלוא תפילין.

רבינו אליעזר בר' יואל סויו בן כמו על רמב"ן הנק' ראביה כנראה במהרי"ק סי' נ' ומקומו אחרים וכן ממדרי דעין' פ' כל הבשר ועם אומר כחב ראביה קבלתי בנינו' שיש בעוף שלם עסק כנגד דם שבלב אבל כנגד כשהוא שלם אין עסקים כנגדו ובמדרי דעין' פ' הסגנש שלל ראביה מרבינו קלונימו' וכן רמב"ה ורבינו שמחה דויסקי הלכו ש"ת כנראה במהרי"ק סימן ק"צ וראוי בהנהגת רמב"ם הלכות שנה פכ"ה שאל ראביה מרבינו חיים כהן וכו' וראוי בקובערים יאן שהיה תלמיד רבינו אליעזר מתיין וזה ראביה חבר' ע' גדול על דיעה' וס' לבי העזרי ואביבאש' ונראה ציוחקן שהיה ממנהגה ומה שנת' ה' אלפי' כ"ד רבינו יצחק בר' אבי אביו של ראביה' כנראה במדרי דב"ק פ' אחרון רבינו שמחה מתקן רבו דראביה' כנראה במדרי פ' אש"פ רבינו אהרן ורבינו קלונימו' מלוק ורבינו דוד בנו שאמר שצמח הזה שאין אלו נקראים במהרון חומות אסור להטעות בשבת כנראה במדרי שבת פ"ג רבינו אהרן' תלמיד ר' שמחה דויסקי ור' חיים אהרן ורבינו מאיר' מאינצנבורג ורבינו יצחק מסוביליל' ורבינו יצחק בר' פנח כל אלה הם בני דור' הזה חכמים גדולים ורבינו כנראה מפורסם ומכריז בהנהגה ובמדרי' רבינו דוד קמחי הנק' הרד"ק מגיל' פרווינצה במדרי' היה הגות דמחק' כ"ב כנראה בספרו והארץ ימים עד כנראה נרמז' כנראה באגרות שכתבו נגד המורה ואחד המורים ופירושים על וזה נביאים וכתובי' ורש"י זמלול' רבינו חשה קמחי אהרן שחבר' עם המהר שבילי טרעם' רבינו יוסף קא' אביהם לא היה חכם כרבינו לכן יאל' (לפי) אחרים' אמנם חזר כפר האמונה וסזכרון' רבינו יהודה מפרישי הקבלה החסיד ששהה הציאות היה תלמיד רבינו יצחק הזקן בעל ההור' כנראה בסמ"ג עשין' סי' רי"א ועם אביו היה רבינו שמואל ועם אביו רבינו יהודה קרוב רבינו קלונימו' הזקן שהיה פניו רבינו מנחם רבשון מגולה כל זה המלה בהנהגה פניו המדרי שכתב פ"י ואיר' ראביה חבר' יצחק הואמר צדאשו יאן ספר החסידים אשר ידבר רבינו שמואל הגניח אביו של רבינו יהודה החסיד ובאולי רבינו סנדיא שחזר לגיל במעשה קשר הספילין וזה הגאון העמיד תלמידים הרבה וכמוכס בעל הסמ"ג כנראה בספרו לאהין סי' ע"ח שאומר ואמר מורי ר' יהודה על פס רבו רבינו יצחק וכו' אמנם לאהין סי' ס"א אומר וקבלתי ממורי רבינו יהודה בר' יוחל ויכול להיות כי שני תלמידים היו לו וכן ראיתי בקינ' יאן כרבינו יצחק מווינה היה רבו וקבלתי מממני אדרי כי בלתי רבינו יהודה החסיד לנכנס עבר קרון' מאלחוי ב"ה בסיומו עם והקרין הזה לחזו מאד ונעשה לו גם ופתח הקיר אח פיו וקבלהו בחוכו וניל' ועדיין נראה הכופס הסווא ויש קבלה הלאה שכתב הכנסת ההוא וכחב עם הספורש בטול ואינם מרשי' להס' העכביש שיש עם שאל לרוב וקטוה לא ימחק סי' וראוי בקינ' יאן עזה האהין נפת' רבינו צדאשו שנת דמחקטו' רבינו יצחק מפריש רבינו דוד מתיין רבינו שלמה הלוי ר"י צמוליסולה ורבינו אברהם בר' שמואל' ה' הסדאי בברגלוב' רבינו יהודה הרופא בר' יוסף אלפברי משיא ורופא בקפולניא ורבינו יוסף' ה' פלם' והספר המהם הגדול ר' אלמנצרינו ירום הוודו כן מביאו הרמב"ן סי' רפ"ד ר' אליעזר ממודינה והכר ר' אליה ור' יהודה מפרי' והכר

ר' חזקיה אלס היה גדול הזה ומכריז הם מפזרים בכל הפוסקים והגהות רבינו מאיר בר' ברוך שהמדרי מזכירו בכל פסקיו' ורמב"ם במדרי דיבתום פ' מלות תלמי' בהנהגות נעשה אשה' וצאתה מחה בעלם כתב והחב' זה הכר סת' א' אלפי' ל"א ובמדרי דעין' פ' החב' חותם קמו ואומ' וכן הגיד לי ר' יצחיה דשרי ובמדרי דב"ב פ' חזקה הכמים אומר כן אמר לי מרי ר"י מוויני' ובמדרי דמ"ק כשהיינו חינוק צוילנצורק בהקדימי מים ע"י רבינו יום טוב מוויין וכו' ובמדרי דב"מ פ' השוכר אומר אמר לו כרמז'ן מפי הרב רבינו יונה והכר רמב"ם הלכות שבת פ"ו נראה שרבינו שמואל בר' נחמא היה רבו והוא קבל מר' ענון שם הלכות אבל ס"ג כהנהגה ששעת מר"ח כהן' שם ס"י אימר בהנהגה דודי הרב ר' יוסף בר' מאיר והרד"ק סי' י"א השיב רבינו אביגדור לרמב"ד' במדרי דעין' פ' מי שאלחו ונראה שזה ר' מאיר חב' ס' השב"ן אמנם ראוי שהרמב"ם חזרו וגם הוא בראשי חיבות אה' ר' מאיר יאן אמנם ראוי בקינ' יאן אחרי מות הר"ם מרובעבורק שזכר' לפניו תלמידיו קבלו פסקיו וכן חזרו על הספר ואומר ספר' יוחסין שחברו רבי שמואל בר' דקוק תלמיד הרב מרובעבורק וכן אומר בר"ם תשובות שמשון ברבי דקוק ומה שנת' ע"ב ולא ידעתי לזה מכריע' במדרי דקדושין יש תשובות הר"ם לרבינו יודיה וכן במדרי פ' אלו מקרבות רבינו יוסף קולאף היה רבו' בהרמב"ם אחרי הלכות הלוואה בהגהות ר' שמואל מצינצורק קרובו בשש רבי שמעיה ממורה הדין הגהות ל' משפטים השיב לרבינו שמרי' ובמדרי ארץ השוכר רבינו ברוך אביו ה' חכם' ר' עמואל אמתפתת הפזרנו היה גדול הזה בעיר פירמו ומב' סי' פל המורה וס' שירים' הגם שיש אגסים שחפשוהו וראוינו כהיה לו אח שני שהיה שמו רבי יהודה שהיה תלמיד רבינו וברך בהכמה הפילוסופיה והוא סי' כל הסד לרבינו רבן הנזכר על זה המלה בחבור הירושמי' ואמי האעיר עמדיה פל השבון סוחרים' ומלאים בקרוביקי כי זה רובינו היה כמו שכתב ה' אלפי' וזה היה ערונת ההכמים אשר מלאחי בס' שערי ציון אשר ממד הוא שבו כלם במסך' שנה קאתה קודם האלף הששי וקאתה מעט אח"כ ואיר' ברחמי להציג לפניך על שמו גדול הזה הגם של"ד יש מהם כבר נכתבים וקאת שאכתבם אח"כ ר"י בר' ברי' אלברגלובי בפרייווזה שחבר' ס' העמים' ר"מ ברבי יוסף מרבינוה' רבי משל' בר' יעקב מגולני' ר"ע בר' יהודה מרבינוה' רבי מאיר מסרנקאליה שחבר ספר העזר' ר' יוחנן הכהן שחבר פ' רבינו רי"ב ר' רבי משל' ברבי משל' בר' שחבר ספר ההשלמה רבינו אליהו בר' יצחק מקרש"א שחבר ס' האשפות' רבי שלמה בר' אברהם ורבי ארי ברבי שמואל תלמידו רבי אשר שחבר ס' המטות' ר' שלמה בר' י' חבון שחבר פירוש על החזירה ופס' יאן המים בעקום אח' איר' הממחד ראוי שהיה ר' שמואל' י' חבון ורבינו משל' י' חבון שחב' ספרים רבים וסם י' לקט שכתבו וס' פאה ה' סבולוב' המהר' וס' שער דברים והעסקים ס' אוקלידים מערבי נעשרי מופללידי שנת ה' אלפי' ל' ליזירה ר' שמעון בן אבמליון שחבר ס' המלמד ורבינו משה קמחי שחבר ס' חענוג הכסף רבי גרשון ברבי שלמה מקטלובי' שחבר ס' שער השמים ואיר' ראוי בהשונת בר' ששה סי' קנ"ז שחבר זה ספר

היה שמו ר' יצחק לבק רבי אליעזר בר' עמואל ואחיו
רבי יהושע מתי"ר סרסקו ור' מרדכי ברבי יהוסף שחבר
ס' מחזיקי האמונה הנ"ל ר"י צבי לוי פנה ברבי יוסף
בן מרון הלוי רבי אליעזר בר' זכיה . רבי שלמה הישיש
החכם הגדול . רבי משה בן הרב הגדול ר' מודרוס וכו'
רבי לוי ר"י הכהן שהיה ממלמדי הרשב"ד ר' ראובן בן
ישיש'ר' חיים ר' יוסף ברבי גרשון הרב הנשיא רבי
עמואל ברבי שלמה הרב הגדול רבי משה בן צהו של ר'
גרשון שחבר ס' השלחן והוא כולל כל פסקי הכמ' ולא
השלימו כי נתקבץ בישיבה של מעלה והרב הגדול רבינו
עמואל בנו השלימו ע"כ . השך דון שלמה בן דון יוסף ר'
יחיאל היה בימים האלה בשנת כמו ד' אלפים תתק"ג
במלכות פורטוגאל והיה דור ד' למשפחהו ויהי א"ש
חכם גבור מלחמה ופילוסוף גדול וישימהו מלך פורטוגאל
לראש על כל חילי המדינות ודוכיני הכוסים ויהי בכל
דרכיו מעלוי ומהגורו כל הערים הגם כי בקצהם היה
קאה עניו ויחשבו יקראל ימיו מחד ויהי שלם ישאו
היהודים עליהם בגדי משי ובכסוים מלכות ושלא ירכבו
על כוסים בעיר כדי שלא יתרבה עליהם קאה ויהי
צלכתו על השמאליים ויניחיהו המורים וימחשו בהים
זמיהו ב' בים שם ה"ל גדלי' ויהי א"ש מולני שמוריי ויחשב
בכל החכמות ויהי רופא למלך קסמיווי ויקראוהו מלך
פורטיגאל לסימן לו לרופא עם ארומה גדולה ושלפוג לסיני
אל הישיבות . וחס בנה ה"ר רבי יוסף ר' יחיאל
הגם גדול כאשר הרבה . רבינו יצחק ברבי אברהם
הנקרא ריב"א חכם גדול וגם הוא חכם הו"ס כמו ר"י
הזקן . ואומר ס' יוחסין שמת שנת דתתקל"ה . רבינו
עמנון ברבי אברהם היה אחיו וגם הוא נקרא רשב"א
בעיר פריז ואומר ס' לאוין ס' קב"א הריב"א וגיבו
רבינו עמנון ופסקים וכתבים של רבי שרלא ס' א' אומר
ב' בתשובה ריב"א לרבינו עמנון אחיו ובאולי שהוא
מה שמרתי בקונס' וכן האומר רבינו עמנון בר' אברהם
מקולי הנקרא הכר מקולי ויהי גיבו של ס' רבינו עמואל
הססרדי בן הרב ר"י חבר ס' התרומות הגדול שנת
דתתקפ"ה ולא נפטר ר' מודרוס הלוי בר' ואח"כ שנת
דתתק"א היה גורם גדולה במלכות לראון בספרד ואני
רואתי בקונס' יבן ס' התרומות חבדו רבינו ברוך הכסני
ובמקומות רבים מספרו נראה ששאל מהרמב"ן . הרב
רבינו משה מקולי שחב' ס' ס' המ"ג והרב רבינו משה
בן נחמן שהיה ססרדי קבלו מהגאונים שבדו' הקודם
להם כמו בשנת ד' אלפים תתק"ג . הרב בעל הסמ"ג
שבאולי נקרא הרב מקולי היה בתחיל' האלף השני כנראה
בהקדמת חבורו ורבינו יהודה משרישי היה רבו מנראה
במהר"ק ס' קפ"ג . וראיתי בס' שערי ציון שהשלים
להבר' ס' בשנת ה' אלפים ת"ב בלאוין סמ"ג ק"ב א'
והארכי בדורות בגלות ויבולתי אשר בספרד בשנת
דתתקל"ו לברק מולדו בדעי מולדו אבות מלכות אומר
לי ר' יהודה בר' יצחק כי רבו רבי יצחק בר' עמואל בלאוין
ס' ע"ה אומר כהן מורי כי מעשה בא לפני זקני הר"ר
יהודה והרב ר' יוסף אחיו וכו' . בעשאוין בהלכות נמילת
ידים נראה כי זה הארון עמד ויחם רבים בלרפת ולאוין
ס' ע"ה אומר חבי אמו רבי חייב בר' הנגאל הכהן
ובו' . עשאוין ס' כ"ז כהן רבי במחה דופרי זקנו לאוין
פ' קי"א או' וכן ראיתי גיבו ר' השקון בר' עמנון שס'
ה

הוא יאמר לך לך לארץ ויחמה מאלו המלך ויראוהו
 ביהוה רחוק מאלו מברלונה. ויאמר לו איך אלך עם
 ספינה וקמה בזאת בים הגדול הזה כי ירחמי משאונו גלוי
 וירחה עליו הרב ונמן לו פתח כחוב בו עם קדוש ויאמר
 לו שים פתח זה בשוים ספינתך וכן לדרךך ולא תפחד.
 אמנם זכור לקחת הפתח מן המקום שסתקרב לו הים העיר
 ומשליטה בים ויילך לו האיש וישכב וירדם והספינה הגיע
 מאלה אל חוף ברלונה ומלך עד שער העיר ותכנס ג"כ
 ביבשה ותחום כל העיר אחריה. ולעקבה הקין הספן
 ויקם ויקח הפתח ביזו וישברו. ותחם הספינה בחי
 העיר ושם עמו בני העיר מגדל ח' לזכרון עד היום הזה.
 וקבלתי ששים להרמב"ן תלמיד ר' וזמר ר' חצני. ויחם
 זאבנו רוח עושה ונעשה לדקוי ומלון גרם פעלה במעלות
 ויהי מורא בכל הארץ אחרי הימים ביום ג"כ שלח הנהיג
 לפניו הרמב"ן רבו ונפשו הוא בעצמו הכג חזיר אחד
 וינתחמו ויבטלו ויאלכו ואחרי אכלו שלל אל הרב כמה
 כדירות עבר והסבי הרב שהיו ד' והוא אמר שהיו ה'
 והיה רוצה לתלוק עם רבו והרב מן עיניו בו דרך רעה.
 ויאלם האיש כי עדיין נשאר עליו מעט יראה מאלו רבו.
 ולבכוף שלל הרב מי הביאו אל המורה. והוא השיב כי
 פעם ח' שפע שלרם בפרטם הלחינו ואמר שבפרטם היום
 כלולים כל המלות וכל הדברים שבעולט. והיות אלו זה
 מן הנמנע נהקף לרש אחר. וישן הרב ועדין אני אומר
 זה שלל מה שהיה ויחמה האיש מאלו ויאמר לו ח"כ
 הוא הראיתי נא אם תמלא שמי כחוב שם ויאמר הרמב"ן
 כן דברתי מידו שתקשנו ותיקף הלך לו בקרן זות ויפתלל.
 ויבא צפוי סתוק אחריי אשפיהם אשפיהם מאלו זכרם
 כי אוח שליטי של כל יביה יש עם האיש שהיה ר'
 חצני. וכשעמו האיש הדבר הזה נפלו פניו. וישאל
 לרבו אם יש תרופה למחמו. ויאמר הרב הזה שמעתי
 דברי הפסוק. וילך הרב לדרבו ותיקף האיש לקח לו
 ספינה בלי מלח וממוס ויכנס בה וילך באשר הוליכו הרוח
 ולא נודע ממנו מאומה. רחמי בקונס' ימן כי הרמב"ן
 היטה דירתו קבוע בעיר פרסופין שבגליל קלויטא ובזקניהו
 בתר לבנת אל ארץ ישראל למות עם לבנתו ותלמידיו מלון
 לחמו ונקשו מניח שנים אליהם אוח וימתן לדעה מן
 פסירתו מן העולם. ויאמר אליהם בזאת הדעון כי ביום
 פסירתי שבתקע מלכת הורתי הנקברה בעיר הזאת במחיה
 ארצה ובתוך שבתקע מלאו כדמות מנורה מלוייתה וילך
 לו הרב אל ארץ הלזי ויהי אחרי ג' שנים לגביעה הרב
 מאלו תלמיד אחד מהם המבנה נבקעת והמורה מלוייתה
 בה ונחשקם הדבר לכל בני הגליל והתאלפו עליו ושמע
 ח"כ הנקבר הרב על דרך ביאת גלולים שמים לעמוד
 לבא ע"כ מלאחי. רבינו יונה מעיר גירונדי היה בימים
 האלה ר"י בסולובולה ורחמי בקונס' ימן שנספר שנת
 תמשה אלפים כ"ד וי"ח ס"ד. והיה תלמיד מובהק מהרמב"ן
 ובי שני אחיות. והיה רבו של הרשב"א והיה אדם
 שמן ורואי חכר פי' על הרף' בכמה סעודות. ונמלא
 צימיו וזאת יונה אמר שם בראיה בצרפת אכזה מלך לרנון
 לרי יונה שידן דין מס' והוא שלח לרי יונה לגיורדי
 לשאלו מה יעשה לו וזה רבינו יונה ור' אהרן היו מזרע
 נשיאים. רבינו שמואל היה אביו חכם גדול רבינו נסים
 צ"י ראונו כנק' הרי"ב מגליל ברלונה היה תלמיד ר"י
 והרמב"ן והארריך ימים עד ששאל הרמב"ן מהר"ן וקבלתי
 שזה הגלון נמלא במדעת הרשב"א. ורחמי בה' בך

שנת מי' ספ"ה שהיה לזה הגלון ב' בנים חכמים ושמו
 דון קסדאי ודון ראזון. ואמר ס' יחסין שהיה להרמב"ן
 בן נק' רבינו נסים צ"ל הדורות אשר נפטר שנת תתת
 אלפים ב"ד. רבינו מאיר הספן הלא מעיר נרבוטה והרביץ
 מ"ה בסולובולה. רבינו אהרן הלוי מרע נשיאים שנת
 מברלונה לתולדותה שנת ח' אלפים ח"ה לנשים כנראה
 בה' יסוד עולם ואומר ס' יחסין שמה שנת ח' אלפים
 ג"כ ואי אומר שבאולי זהו שחבר ספר החינוך רבינו
 אברהם צ"י יתחם הגרבוני קטלויטא והיה תלמיד הרמב"ן
 ור"י כנראה בה' שפרי יונן ועשה פי' על הרי"ף ועל המורה
 אמנם רחמי שהיה שמו עשה ולמימן היה אומר חמן.
 צ"ל אמר משה רבינו וכן רחמי צפ"ן ח' העז' ס'
 ל"ח וכן רחמי בה' מלול ויפי שש"פ ח' החומר ר'
 משה הרמב"ן העיר שראה בעיר כוריא' ונזרתי ח'
 שהיזה בת ק"ל שנים ודבר עמה בשנת ק"ח לפתח
 והיו חושיה קיימים והולכת בקומה זקופה והיו מזונות'
 בצמחם ובס"ב מהשער הזכר אמר שזה הרב היה נק'
 בכניו מס' וידאל. ר' נדקיה צ"י אברהם הרופא צעל
 שבגיל לקח קיה צלויטא ואמר בספרו ס' רס"ג שמועדי
 שנת ח' קדו' ספרים גמ' צלרם שהיה ציינו שנת
 ח' אלפים ר' לנביאה ואומר שש"פ זאת חק הורה
 הרבנים שאלו צללים הם היתה גזרת שמים והשיבו לסם
 דא גזירת ארייטא. ר' ציימן היה צלויטא והוא סדר
 ס' היראים על הסדר הנראה אלו כי ר' אליעזר ממין
 שהבדו לא תשם לערוב הדעים וזה ר' ציימן אומר בסקדמ'
 ס' היראים שהוא ה' ס' ידיחה על הדין ולזה הרב
 היה בן חכם נק' ח' יקודה חכמ' ס' החיטה היה צדור
 הזה ועלם שם המהדר חכם הוא אומר בספרו שנים
 תלמיד ר' יהודה צ"י ציימן ותחב' הם' צלויטא שנת
 ח' אלפים ע"ד וזה הסבו' סים מורה נדק למנהגות
 היסיליאה ועלם שם שהחבר לרוב עמומות. רבינו יתח
 מויאיה היה צדור הזה חכם גדול ורחמי בקונס' ימן
 שצביו היה נק' משה. והוא חב' ס' אור זרוע והוא הנק'
 רי"ח. והיה תלמיד רבינו יהודה מפרים כנראה במהרי"ק
 ס' ח' והיה תלמיד ר' אבי' כנראה במרדכי דחולין ס'
 אלו מרפוח והיה תלמיד רבינו שמשון מקווי כנראה במרדכי
 דמיעא ס' המפקד והי' תלמיד ר' אהרוב צר נתן כנראה
 במרדכי דחולין פ"ג דהש' ורחמי במרדכי דע"א ס"א מעש'
 בכחובם שפעם הסופר ולא כמב שנתם האלפים והשיב
 ר' יתח מויאיה שהכחוב כשרה הוציא וליבא יוחר מה'
 אלפים אשפיות צפ"י מחזור אשפיות שחבר ר' יוחנן שריות'
 האומר בצמח' ר"ה הדברים האלה ממש שהעסק בצמח'
 ימן אלוהם אלוהם שהעסק כתיבה ידו ר' רבינו יתח
 מויאיה בעל האור זרוע המעיד שהוא מאלו המעשה זה
 מידו ממש של ר' אהרוב צ"י יתח ממוייה. ר' אשפן
 ממגלה שהי' גדול הדור ושקיר ומיוחס ויפס' חואר
 והחילו האדון ממגלה והשררה לבקש ממע חכמה. וימאן
 לשמוע ויהי גזברת אלו יוס יוס ולא שפע אלוהים ויפ'
 בו האדון ויהי צדקס אלו ויאמר להם ר' אשפן ואי
 רוצה להוען ולהסב על הדבר זכו ג' ימים וכדי להחיים
 אמר כן ויהי אך ילא מאלו פני האדון שם הדבר על לבו
 אשר ככה ילא מפיו צלמן ספק וידג' לבו ויהי ביום סג'
 שלח האדון בערו וימתן לבנת וביאיהו המלך צ"ל כרחי
 וידבר אהו משפטים והשיב ר' אשפן אה משפטי אל

היון את לשון שדכרה שקד דינה להחך כי ראה לקדש
 יי' כואיל וינה מפיו דברי ספק באלקות וישן המך לא
 אקץ לבון כי אחת זכרה אבל אקץ הרגלים שלא באו
 אלי וכל הגוף איכר ויני ויקלעו שקדי ויני ורגליו ועל
 כל פי בשולחם אם ראה להכיר והוא משיב לאו וישי
 בעלום נזה המך להשיבו במקום א' נגל שקדי אנבעויו
 אלו וישלחו לביתו הכי נקרא אמנו לאי שהאמן באל ח'
 אחר הדברים האלה כי אמנו אזה לטובי ציוח כ"ה
 להכנס אל השליח צבור ובזמן הקדושה אמר להש"ן
 המין לי מעט ואקדש את השם וישן בקול רם ואמר
 ובכן לי תפיל קדושה כמו שקדתי את שמך על מכותך
 ועל יודך והל"כ אמר ונחה הוקף קדושת סיוח וכו'
 ולכן נהגו הלועזים לומר הקדושה הויה בריה וכו'
 וכשבמר כל הקדושה הויה נסתלק ונעלם מן העין ואינו
 בי לקח אורה האלהים ויהי ציוח השלישי בא במראות
 השליש לרבוץ קדומוס בן רבינו משולח ולמד לו כל הפיוס
 ויש לו לשלוח אורו בכל הפאות ישראל ע"כ ויכול להיות
 זהו רבינו קלוטמוס הוא אביו מריב"ק הכהנא בדור ג'
 כי מלחמי שיהי לו כי נקרא רבינו משולח ובאולי עשה
 להקיסר ש' אביו והאמת נקרא דרין ורואי במחזור
 אשכנזי שישם המעשה ואומרים שחבר ג"כ פזמון ממחיל
 את שמע והוא יפה מאד רבינו משולח בר חפני הכהן
 זכרנו ומואל הסבוכס מוסי' לו און ודוילי חבירים הסבירים
 צפוסקים כ"ס היו צימי רי"ח כדראה פעמים רבות
 צמדדכי ובמריב"ק סי' ק"ו. הרב הגדול רבינו אברהם
 גרעננצברג ורבינו מגאל מיקון ורבינו יחאק בר' מודרס
 בעקבא רי"ח היו בלם בדור הויה כדראה מפורז ומאורד
 בכל הפוסקים ובפרם צמדדכי ומריב"ק רבינו יחיאל
 פפרישו הויה מתלמידי רבינו יהודה הסהיד והריב"ל
 ובכופס הכב שפשה ומציאו סמ"ג שיהי אז שנת ה'
 אלפים י"ח ובסוף ימינו הך לעבר ורואי בקוס' זהו
 הקדוש הויה גם בן חכב בקבלה משיטתו והי' צבית מדרשו
 רב של שנת ויהי' מלוקק אבל ערב שבת והולקת על השבוע
 צלי שנת וזה הויה חפשיה צבלי על חפשי העיר עד שגוע
 לאון מך לרפת וישנה צבלי וישאלו אם אחת הדבר
 ויכפור או משום בלא יחזיק יסורא לעמו או משום שמה
 יחזיקו למכרף והמך חשב ללכת לראות צעינו הדבר
 וישן עם שריו בל"ד והויה הויה מנהג העיר שהפריזים
 היו דופקים גליהם צבית הויהודים כדי שיעניקו להם ארזה
 דבר וזה החסיד למען לא יפסיקוהו חלמוד הויה לוקח
 משיח ומקטנו בארץ ובפסיקוהו הויה דופקים צדלת והויה
 נזה המסחר בצפית הספרין הויה ללל בחן ומה צבא
 המך והויה דופק צבטר והרב מכה בצפית והמך ללל
 עד מהויו וכשדפקו שיהי והרב הכה שיהי חור המסחר
 לאחוריו למרמק ויפחד הרב והמך און זה כי את המך
 וילך ויפחד ספחה וספחה לבני ויחמר תמחיל לי כי
 לא ידעמך וגם המך נהחלהל כי כמו שהמסחר ילא מן
 המך קן יגם הוא ילא המק' והמך ורבינו צבית מן
 המך ונעמו הויה יחאמו לרב ערני והוא השלם צבית אלל
 האש ונעמו להם מיני מתיקה וישבו לאיתום הראשון
 וישאל מהמך מה לדווי מפקש בשום האלה הלא ידעת
 שיש רוח א' אלל פתחי המבליע בהרץ כל הקרב אליו
 להקיני ולאמלא שירחי להניף הויה נבלע מכל וכל אמר
 המך דבר נבלעו ושריך שהלמתי וישבו לאיתום הראשון

שמעתי היותך חכם בחכמת כבוד והראיה כי יתן לך
 דולק בלי שמן הסבוב הכב לאי איני מכסף ח"ו אלל ושי
 חכם בחכמת הסבוב ויודע סגולות והראה לו סבר זולק
 בלי שמן אלל סיה צו חומר רב כמו שמן ויתמה מהה
 המך והויהו בחלרו וישי לו מועץ ויגדל האש בשבת
 וכבוד ויקאלו בו הסבוב וישמרוו באמרו שאם יגב המך
 צבוס וין היסודי לא יתסה ממנו ויהי סיוס ויהן המך
 כוס וין ליהודי לשכות והשיב הרב לח אוכל לשמות ברנב
 סזה אך מרס נעט מתלמדק האשה וברגיע עז רהינב
 הידיס למך אחר האשל רתן ידיו על און וזה ותיקף לרש
 הרב און רחמי ידי המך וישתה המיס סיה לפני המך
 וסבירים ויחמר כדי אגליים בשמים האלה הם הפן שמוצרת
 לי אבל צבוס היין ארי יכול לשמות ליהויה אסור לי פך
 הסורה וסוף שמה הדבר ויהאצבו כפלים וכדומה
 לה שמעתי שאירע להרבי"ם ואחרים סבר דון גליה
 בן הכר דון שלמה בן ימיחא שווא יוד ס' למשפחה ה'
 בדור הזה ולרוב חכמתו ותריותו לקחה המך לו ליען
 ויהי לו לרופא כי הביאו מקסמיליה ככל בדור ד' ויהי
 הויה ויבא מך קסמיליה על מך פורפוגאל כחיל כד
 ויקח את כל ארנו מידו זולמו וס' עירום וס' פורפוגאל
 וישכבו וצהיית כי ימי הסמו הגיעו הכר דון גליה
 וחציריו יענו אל המך שלא ילחם עם החויות ויחמה
 כך צימי הקור וזה כלים מלויים ולא סיה המך ארז
 לענת חוקים וילך אל ענת הילדים שיעורו לילחם
 וכראות חוקים שלא נשמע ענתם צרמו אל מך קסמיליה
 ויכבדו ויבשלו ולא דון גליה נחן ארחתו שיהי לי
 כרס נכשו מאלני שיהתפס אל המך לתת אמת הרבני
 מהבאמות שישחטו בני ישראל ויהי מוכרו בחמשת א' ים
 זהב וכן לא המך שכל הסופרים ודיימי ישראל וישמי
 על פי הכר הזה אכר האריך ימים ויגוע זקן וישע
 ימים ויאסף אל עמיו ונקבר צביר פויטוס והבנות
 שפשה אל יהודים צפורפוגאל ואחר כר בקסמיליה ירם
 כצובים חל' דברי הימים לתולדות בני יחיאל והיני
 שני צבים שם האחד הימים הגדול דון פורפוגאל מאל
 בשנה ה' ארבעים ק"ג שיהי כמו ארף ר"ד למנוי עס
 חבירו לפלפל לפני ארפין אפיסוד שני עם הויה הלודקי
 שהמיר דה וקרא מסייר ירוולמו שנספסי כדראה בארץ
 כס' טעט יבודה ושם הפן הכני הגאון דון דוד בן
 יחיאל ונדבר ממנו בדור הכה רבינו שלמה בן אברהם
 בן אדרא הקרא הרשב"ל שנסג נשיאחו בצבלי נא שנת
 ה' אלפים מ' והרב רבינו פרץ הגאון הר"ן הכהן בן
 הרב הגדול רבינו יחאק קבנו מרבויות ודורות שלמים
 בשנת כמו חמשת אלפים לבריאה הרשב"ל הויה חכם גדול
 בכל החכמה ונראה בחנו' ש"ה שלו שנהג כחאמו
 בצבלינות שנה ה' ארפית מ' ורבינו יונה הויה רבו מובהק
 ולמד גם מהרמב"ן והוא הכר ס' הויה צבית האריך
 והקצר וס' עבדות הקדש כדראה צבדמת מניד משה
 להגלות שנת וקבלתי מוקפי הדור שהרשב"ל המך
 ימים עד שכלת הרב"ש מלשכני למיליטוס מתלמדק
 צבית הרשב"ל כאשר הראה צבדקו הרב"ש וכאב
 ס' יוחסין שנספר הרשב"ל בן ע' שיהי ובשנת לז או
 להעמיק לו פי' משיח הרמב"ם מצדני לעבדי ורואי
 ש"ה דהרמב"ן סי' קמ"ח שבוש לרבינו יהודה בן הרשב"ל
 ורואי כס' קפלות שהויה להרשב"ל בן שני ושמו ר' יעקב

ר' ידעיה הפגני שחזר הלכותיו היה בדור הזה. רבינו
 פנח הכהן הנק' הר"ף בן הרב הגדול רבינו יצחק חזר
 תוס' על הגמ' הגם שלא נעלה לו ועשה תוס' סביב
 הסמ"ג רבו וחזר ה' מערכת האלקות על הקבלה שחזר
 ר' יהודה החיים עשה פי' סביבו. וכן חכמים אחרים
 ודלתי בניין פ' המנעם הגמ"ה סביב הר"ף חזרו הרב
 וכו' בשנת ה' אלפים וחמ"ח. ודלתי בהרמב"ם הלכות
 יצושת סוף פ"ב הגמ"ה ס"ה קבל מרבינו יוחאל מפרישי
 ופיו לו תלמידים הרבה וצחוקים תלמיד שחב' ה' הגי'
 בגמרא במהרי"ק ה' ק"פ ז' וקבלתי ממנו הדור שחזרו
 בו ששת שהיה תלמידו מובהק ואומר בם' ש"ס שלו ה'
 עשוי שר"ף היה חכם גדול ברפואה ור' לו חכמים
 בנמ"ח אמו וקבלתי מתלמידו ר' ליאון מוריל. כי ה'
 הייר הוא הכל זו ובדורו נקרא ה' הייר אבל התחומים
 קרוזרו כל זו ושמעתי שהמחבר הזה היה אכזרי ויש
 אחרים שהיה אכזרי. רבינו יוסף מרבי סוניה הקרא
 הר ג"ב וקבלתי מתלמידו מה' מ' מדוניה שהיה שמו ר'
 יוסף סוב ע"ס בדור הזה ור"ה רבו על מגדל עוז. רבינו
 יום מנ קבלתי מתלמידו מהר"ם כי כך היה עם המהב'
 ה' מניד משנה סביב הרמב"ם ויש אומרים שהיה שמו
 מנחם וידל' דעולות בקטלומיה חזירו על הר"ן וכן נראה
 בהשוביה הרשב"א ואומר ה' יוחסין שמת בשנת קל"ה .
 רבינו יום סוב בר' אברהם הנק' הישיב"א שחבר ה'
 מגדל עוז סביב הרמב"ם והגדל י' מתחם ה' שפעוה היה
 היה רחוב בראשיה ה' עם סוב' ואומר בחבורו שהרשב"א
 זכרתי ה' רבו חיותיו. ובהלכות תפילין פ"ג אומר שהרשב"א
 זכרתי ה' היו רבויה וחבר ה' נחר עם מוב כנראה בספרו
 הלכות ק"פ פ"ב. וקבלתי מהר"ם מהלכות פי ל' יום
 טוב בעל המניד משנה היה לו אשה וכשתאלמנה בא אליה
 בעל מגדל עוז ויאלל על לאשה והיא יצאה לו יום טוב
 אחרון לגבי ראשון כחול שפי ה' רבנן. רבינו יצחק מקורטיל
 שחבר ה' מנחם הקהן הקה' סמ"ק ושם אביו רבינו יוסף
 בגמרא בהג"ה הרמב"ם הלכות שביטה עשור פ"ב וקבלתי
 שחבר ואל מפרישי ויש אומרים יוחאל מפרישי היה רבו
 אחרונה ורבו תלמודו קבל מהריב"א וזה ר' יצחק היה רבו
 של הר"ף הכהן ואומר ה' יוחסין שהיה לו תוסס גדול .
 זכרתי בסוף ספרו שזכר שנת ה' אלפים צ"ב ירחין
 אומר שנת ל'. ר' אהרן הלוי הקראת ה' ה' היה בדור
 הזה שכן הרשב"א שכתבוהו או' שבראה היה רבו ויש
 ה' זכר בדו' ה' רבינו בחיי בר' אשר מעיר סרקבוסה
 אשכ בספרד היה תלמיד הרשב"א וזכר פי' הסורה ואומר
 צפ נרשית שהיה אז שנת ג"א לאף השני וזכר ה' כד
 הקה"ה . וכן זכר רבינו בחיי אחר בדור ל' לרבות רבינו
 שגמ' ה' יוסף בן עמיאל ר'י בסולוימולה ורבינו דוד כהן
 רבינו חזקיה מרינוצורק היו תלמידי הרשב"א רבינו מרדכי
 מרינוצורק ר' יוסף קוב"א ספרו הידוע סביב הר"ף היה
 בדור הזה כי כן הוא קוב"א שהיה רבו כנראה בכל
 החבור ודלתי גדיני שחימות וצדיקות שחבר הוא בחרוז
 הבורא עלמו מרדכי בר' הלל. ודלתי בספרו עירובין פ'
 תנן שהיה חתן רבינו יוחאל מפרישי ודלתי בקונ' שהיה
 יוסף של בעל הסמ"ק ודלתי בכ' יוחסין שהיה תלמיד
 צנע' סמ"ג ומר' מאיר בר' ברוך ופספר שנת ע' וי"א
 בנענע בקדוה ה'. ר' מרדכי בר' הלוא' ור' יצחק בר'
 יצמשים נבדו של ר' מנחם דיוני הכוזב בדור ג' היו בדור

הזה צעיר פריש כנראה בהרמב"ם הלכות יצושת פכ"ג
 כב"ג ואני אומר שגלוני זהו המרדכי שכתב על הר"ף .
 ר' משה מלוקר חזר הגהות ה' של הסמ"ק כנראה במהרי"ק
 ה' ק' פ"ז וקבלתי מתחמי הדור זהו ה' האורך הנזכר
 בשופקים ובפרס במהרי"ק ה' קכ"ב. רבינו מאיר הלוי
 הקראת הרמ"ה מעיר סולוימולה היה בדור זה כנראה
 במהרי"ק סימן ק"צ ובר ששת סימן רפ"א אומר שגב
 נשיאיתו ובאשכנז. ודלתי בקונטרסים שקבל מרבינו יוחאל
 מפרישי ובאגרות שכתבו ע"ס המורה נגלה שהיה כמו
 בן אחרים של הרעננ"ן ואו' ה' יוחסין שהיה ר' קורדוס
 אבולפיה ושמה שנת ה' אלפים ד'. רבינו אהרן הכהן
 מלובל הקראת ר"ה ה' בדור הזה כנראה במגדל עוז.
 הלכות ששבוה קרא"ה סביב לרמ"ה ונראה ב' יוחסין שזה
 הרב כסה מים מהר"א שחבר ה' אחרים חיים הארוך
 עם יורה דיעה הארוך שנת ג"ב וזכה נראה בש"ח דבר
 ששם ה' קפ"ז. רבינו מאיר מרינוצורק כנראה מהר"ם
 היה בדור הזה זקן ופגול. וכבר הזכרתי ה' ר' מאיר
 בר' ברוך שהיה מנחם שנת ה' אלפים ל"א. והגמתי פה
 ג"כ להויתו רבו מובהק מר"א והוא קבל מרבינו יוחאל
 מפרישי ודלתי בהלכות תמן ומנחם בהגהת בהרמב"ם שהיה
 תלמיד ר' יצחק מוניה ואומר ה' יוחסין כי מת בסוסי
 שנת ס"ה וצפנתה ס"ו היה גדושים בצרפת יום ו' אב
 ורל"ב זמכר זהו הכנור של פסוק ואלה' בניו וכו' .
 רבינו שמשון בר' דיוק תלמיד ס"מ ה"ל ומה' ה' הספ"ן
 שר"ל בר"ה ששבוה שמשון בר' דיוק ונפ"ה שנת ע"ב .
 וי"א שהיה הר"ש בר זמח שבדו' הר"א. רבינו נחמן
 שהיה בן זנו של רבינו חיים כהן שהיה זקנו של סמ"ג
 מזל אמו הנזכ' בדור רשב"ם היה בדור הזה וחבר ה'
 הנחמי כנראה במהרי"ק ה' קמ"ס. ר' דוד בר' יוסף
 אבולדסיה הספרדי חזר פי' התפלות בשנת ה' אלפים ק'
 כנראה בחבורו בשער הקפוחות והארוך יום עשר שלמ
 עם ר' יצחק בעל המורה וזו היסודים מקסמיליית ספרו
 מה גדול ואלה החכמים מלאחי כתובים בערוסה ה' צמ'
 שערי ליון ומעיד שהיו כמו בדור הזה ואכתבם אליך על
 שמו הרב ר' מרדכי כנרווינגה שחב' ה' אבר תן התי
 שסובב דיוני א סור ויהיה וס' בית השערים על דיוני הכוזב
 וס' שער נדריס ר' מנחם שחבר ה' המנחם על באר
 נדריס רביס מהרמב"ם ר' יהודה דלמיס ר' אברהם
 מהר"ב ששעס פני לגמרא ר' יצחק שביט שחבר כמו מעיד
 לחורה ר' מנחם בר' שלמה לבית מאי' שחב' ה' החמירה
 והוא חבו' גדול ע"ד הר"ף ובלשון הקודש וזמיו שהיה
 שנת ה' אלפים ס"ו ה' גרוס נרפס והסימן ויחר אף ה'
 צמ וי"ך וגם אז מלך מיזוקה גור על ספרי הקודש ופל
 ממון ישראל ר' חייא בר' שמואל בר' דוד מבודילס תלמיד
 הרשב"א חזר לרור שהיו לרור הספ"ה שנת ג"א ר' מתתיהו
 הישרי ששעס חבורה ודעות ר' ישרל ל"א מריקיה ר'
 לוי בר' אברהם בר' חיים שחב' ה' לויס תן . רבי
 קלונימו' בר' מאיר שחב' ה' מלכיס על הגדה ר' יוסף
 ו' כספי שחב' ספרים הרבה ויקראם כלי כסף ר' דוד
 דלויסיליית שחב' ה' הגדול וס' קיית ה' שגוה סכרעת
 הדעות בדיוני ר' יקוחאל סמבונה אסבורק' ע"כ. הרב
 ר' יצחק ו' לפק ספרדי וחב' חבורים ה' קראתורה העולם
 וזכור המור רב פעלים פי' קהלת שער השמים והוא חס'
 גדול ויסע ע"ד המורה ויש בו פסס קלה מנחם ושין

בשונה בר פסח כי ק"ז רבינו יצחק ברי' מנוח לרפיה
 ר' אברהם ברי' יפתעאל רבו על רבינו ירוחם ל' דוד
 בבית כלם היו גדול הרי" ל' יעקב ברי' משה בן עכש"ל
 הנק' בדרש הספרדי בברלונגה שהעתיק פירות המעשיות
 מהרמב"ם מלשון ערבי לעברי. ואומר בהקדמתו לסדר
 נשים פה' א' שנה ה' הלפים ל'ה לביאם ואף"ר ל'
 לחרבן ואף"ר ת"ר לשפרות. ר' יצחק בן ש"ד היה בשנת
 ה' אלפים י"ב והמך' דון אלפונסו היה לו לחבר הלוחות
 מההכונה הקראס האלפונסוים וכל' הכתי הלוחות הקטו
 לוחות' לנו דעת אלו הלוחות. ר"י בר' משה היה אז
 בפולימולה והמך' הנזכ' הוא לו להעתיק ס' אביזיר מערבי
 אל' לשון לטינו והוא ס' שמז' על אף וכ"כ כוכבים אשר
 עולמו וכוכבים עד היום והם כוללים במ"ח נורות הכלל
 והם י"ב מילות באמצע באפורה הנורה השמיים וכ"ח נורות
 לכ"ס שמאל ו"ח ל"ד ימין מה' יוחסין. ר' יעקב בן גקמיליא
 חכם גדול בקבלה מת' המ' ה' אלפים ובעוביאל. ר' יצחק
 ברי' שלמה בן הסולא משורר ומלך חכם גדול ההקדמוני
 ומת' שנת כ"ח. רבינו שלמה בן ברו של ר' שמשון בעל
 הסוספוט היה צענו. ר' פודרוס בן אחיו של הרמ"ה
 חזר פלומו יבמוח ומת' שנת מ"ג. ר' משה ליליאן היה
 בדור הזה וכבר הזכרתיו בחז' היותר של רשבי' ועיין
 פה. ר' יצחק נתן העתיק הקונקורדנליא שחבר פרק
 פירומו מלשון לטינו ללשון עברית שנת הקל"ח. הרב
 גדול דון יוסף ר' יחייא בנו השני של דון שלמה היה
 בדור הזה ראש הבולס ואב' למכמים בכל' מלכות קסטיליא
 ויהי הלמיד חבר להרשב"ל ויוקן עליו ולהיותם יפה
 האדרנה לפני ומציא' צל על קדוש וזה ההכח חזר
 פסקי הגמ' על סדר הכתבים בשמ' הדני עם הסורה
 מקום והדפוסים הארבים והיה שואר יפה מראה מאד
 ולהיותו חכם גדול בדקדוק וצבירים שב' שנים וחזר כל
 הסעקים הסב בקאל"ה דרך שיר מרובע ובעונות שערך
 כל בית מדרס בצנורס ס'. הוציא אז ח' שנים חרפי
 רחמי ביד הגאון א"ח ב' קלפי' מהספרים ההם שרופים
 יותר ממאים והגאון הזה החרך ימים יותר מל' שנים
 חזרו ההכח שמוכי' רב שנה בשמ' שלו סימן שמ"ה
 והיה בן וסמו ההכח דון שלמה בן יחייא אך נפס' במור
 ובלי בנים. וחלמ' היה הקונה של' ה' מעונות ויסד וז'
 מעונות ויסד וז' המעונות.

עשים עינים פני ענונים אמרי.
 לצור דורו תמיד כמחר המור.
 חובב בחזות החזה בדור הזה.
 כהם וימר והכרזות עול.
 נגדו מתי חכמה כעטף מדלי.
 נגדו אריות שאונים כללמים.
 עובו ספרו בלי בחכמה ספרו.
 אל יושבי אלס כהאלים כמו.
 משכול מרומי' מרוב גולס כמו.
 קשה בשמי' או כהקפת רוכלי'.
 מה נעצם יר לא עממם רו וכל'.
 חומ' וחול היה זוע רעס האמן.
 בחזן וגם שאון הקרק' קיר יוק.
 מה נעצם הסע לבזבז זמנו.
 מי יחוקק מנן זמנו לי ומי.
 ואני בחזני יר לא עממם רו וכל'.
 כמה אנעם את בשתינו ומה.
 גדול סבר כלל עבר ומי.
 אב' החמן. נהמס זמן לנו וז'
 ועשה גם כן ג' אחרים:

אזי אה לזרועות אבי אכל לרעום.
 ואחד האולם ביוון וכהס.
 שלמים לרעס במחוס לשעס.
 ומה בשבעט ועד בשלבים. ע"כ:

הרב רבינו אשר אשכנזי. והרב ר' לוי בן גרשון ספרדי
 קבלו מרבויהם זרורות כל שניהם בשנת כמו
 ה' אלפים י'. רבינו אשר נקרא הרמ"ש בן רבינו יחיאל
 נהג נשיאיתו באשכנז שנת ה' אלפים פ' לנראה בש"ת
 דלו. ואזני היה ב"כ חכם גדול נכראה בטור וירוש'
 שנה ס' רע"ח. ורחמי' היה ממזג קלחות יב בגזרות
 שעשו קלחום בנצולה שנת ה' אלפי' ס"ד שלא ללמו' בחכמת
 יונית עד שיגיע הלומד אל כ"ה שנים החום מחמי' הרשב"א
 ברלונגה והרמ"ש שבפולימולה. והיו להרמ"ש כפי דברי
 הקדמם זידה לדרך נשים זכרים. רבינו יחיאל היה
 כראשון הביאו הסור פעמים רבות ומפס' על שני אביו.
 רבינו שלמה החמיד וגם הוא מת במור. רבינו יעקב
 בעל הספרים היה שליטי' ראש' בפי' רמשי' כל שנת שיה
 עני וגם כל זה לא ראה' היעט מיוחד אז רבים ובהלכות
 קידוש החדש ס' טכ"ח נראה שיהי' אז כמו ה' אלפי'
 ק'. רבינו יהודה היה רבינו יהושע חזר ס' הקת הסורה
 וס' חקות שמים נכראה במהרי"ק ס' קע"ח. ורחמי'
 בם' יוחסין שזה הגאון בזמן שהיו הגזרות בפולימולה הרב
 זה עלמו ואשמו וחסותו' סתיה אלס ר' יעקב לחיו
 בקדושה בשנת קל"א ונבסקס אשר בשפור' אומר שיהי'
 שנת ק"ס ויש עשות הדפוס והמירו' יותר ממאשים אף
 יהודים. ויש קבלס שהיהודים היו פרוצים בעריות וכן
 הכותים ובניהם ממש השחיתו אנומיסם מס' יוחסין.
 ורחמי' בחלגת הסוכות שכחס זה הרב והיה כמו נוחס
 למחשס ביו' האומ' בשנת ה' אלפים ס"א לביאס הושס
 בעלי הספרים היה הגדול ר' מאיר מנומנברק יר המך'
 העליל עליו עקב א' רבתי שואל ממנו כן גדול והוכרז היה
 עני ואין ללל ידו והמלך ר' רחם שוב ערב יהודי אלא
 הרמ"ש מלמדו. והוא לתמלת רבו נכנס ערב. ואז
 הכחיבו הרמ"ס פשוה' יותר מוכס עד שיפדע. תוך זה
 נפטר הרמ"ס צביה הספרים. ואמי המהגר רחמי' בקונס'
 ימן האומ' בשנת המשט אלפים ל"ד' המוז מלך רומס
 המכונה רודולף חסס הרמ"ס מרוסנברק ונפס' בחתיסם יע'
 אייר ולא נתן לקבורה עד ד' ארס שנת ס' ס"ז לפדע'
 והרמ"ש ברס ובלתי לפינו ר' יהודה בנו הלוי' לו זידס'
 בפולימולה

קרה להכחיב נכרים. מוז והמה שיר אמרים פרים:
 ומנעם המים מקום עינים חנו. עינים הכווכב יר עינים ערים:
 ומקום תוליים כהללים גאלק. כאשר בשמיים פגרים גרים:
 נובב שרד הקיר ועוד רב נדיר. וכל' אלא בעבריים פרים:
 מק' כהן' לך ושא' ואכל. המעשו לבזו שמורים הרים:
 נצץ נשון עיני ערס והסר בר. אשר נכראש לדרס הרים הרים:
 אל הכהנים ערס בנתיסם לרף. הקו והסדר לדרס דרים:
 פארענוס שהנוות אל נסו. יאלו חתנים מהדרים דרים:
 פתח בשמי' מק וכן התס הענקי. ראש עוללו דם על עס פרים:
 זיי הטעו ערס השערס ראש המרעוס. עד שפסרו דס על כברים פרים:
 מתפלפלו גור ואשר על פלה. ותיעס ועל רחמי' נערים וזיס:
 פארמו דמי לבים בעד כביס מות. אף עדי כבו נכרים הרים:
 יד אל לתי השלתי ותמלתי. שנת חכמות היזרים זורים:
 עללו רחמס ארת פלה מור' ופת. שנת ברנלי ההספרים הרים:
 קא נתייסס ונכסס מתקן. הנחר ומסירות קברים ברס:
 סאר בר שלמס הנגוי כרית. הצור ככבי היזורים אורים:
 על כוס עולם קריר זל על ארז ועל נפש עינים מי מקורים קורים:
 הפכו מירי יוס לשולו דור עלי. כסו והיעשו מעורים עורים:
 קדוות נצח מרוס לאדיו לבבו. עד זכרי אור לזורים זרים:
 כל צעלי זרים נעלים אכלו. וינסענ הקיר והרס חורים:

צפוליסולה. וישימוהו הק"ק היות עליהם לראש ולקצין עם
 ארוחה טובה בכל שנה וכן היות הרמ"ש כל בני ביתו וימח
 זקן ושבע ימים. ורלויתי בקונ"ט כשעבר הרמ"ש מעיר
 צפוליסולה עמד בשנה ימים צבית הרשב"א ושם למדו יחד.
 הרשב"א חלה בפרד שיעשו כבוד לזה האיש כי חכם
 טוב ובעל כבוד. ורלויתי ב"ט יוחסין שנספח הרמ"ש
 צפוליסולה ה' ימים אחדים מרחשון שנה פ"ח אלף הששי.
 ומיד חוק חמשה חדשים נהרגו כל היהודים שבגלילות
 נבחר' החת מלך ארפת. ויוביבו ק"ק צפוליסולה רבינו
 יהודה צנו על כסא אביו. ובזקן ימיו עלה במחשבתו
 ללכת לעמוד בסבילתה ויקומו כל העדה ויחשכרו לתת
 לו פי שנים מזה אשר היה נהניס לו המלכים והשתעבדו
 בו בעד עשרה שנים ושם ומאריך מלך יהודים לבניו כמה
 היה לו מלפנים וכן ההספקת אביו ומאריך מלך בספ'ו
 עסקי ביתו וזיה אביו. ומלווה אותה ללכת ביראת שמים
 ומביד שיה קבל האומה מיושם אביו שאפילו עם סכרי
 אביו לא יוכלו לפרוע הובותיו ובאחיו היו סומכים על שלחן
 אחריה ומיעץ אותם לכבד לדור באשכנז ומאריך מלך
 צפיתושים והדוכים ועניינים רבים יפה מלך. וגם מזכיר
 לבניו מעשים שאירעו לו ולאבותיו. ובהודעת חמט צדיקו
 יחיאל אביו אביו היה לו חכם וחבר ואוהבים מלך יחד
 ונשבעו יחד שהראשון מהם שימות יבא בחלום לחבירו
 ויגיד לו דרכי הנפש החר המיתה ויהי היום נפשי חבירו
 בל' ר' יחיאל ובהיותו צבית חיי' קודם הקבורה עמד ר'
 יחיאל ויאמר אל הקרל ראו רבתי כי כן נשבענו יחד אני
 וחברך המוטל לפני מת. ולכן אני מזכיר לו בפניכם שיפנים
 הדבר וזו ראו בארון חברי המוטל בו בזרועות מעט ויפתחו
 גארון ויראו עשפיו מחמודים וי"א שהיה שוחק ויאמרו
 כי היה זה סימן כאלו יאמר לו שלא היה יכול להגיד
 מלומה. וזה החבר מת באשכנז שנה כ"ד אלף הששי
 וגם ר' יחיאל מת בשנה ההיא. וגם אף עשרות אמו
 של ר' יחיאל אלמנה וג' צנים קטנים בה לישיה בחלום
 בליל שבת וזהו לה שהיה חברת חוץ לעיר כי מה מספק את
 הגיל ותיקון משנתה בירידה מהחור לטמן ותיקף בה על שנת
 לישיה שחיוק היותו ומתברר ללכת חתף בחצי הלילה ואתך עם
 צניה חוץ לשער העיר ותכנס צבית גויה שהייתה כובסת שלה
 השועדת חוץ לעיר כמטמיה קשה ויהי באשמורת הבוקר בלו
 שודדים צעיר ויהרגו רבים השובים ושללם לבזז וילכו והוא
 ענה לביתה אח"כ בלי פגע דע וכן מספר להם בשיטות
 בחור בה לו חולי העינים באופן שלא היה יכול ללמוד ויהי
 יהיה ותהא אשה טובה וקפוחה אביו לפראותו ובזמן
 ה' ימים ראה שועלת גדול אחרם מהם הכובתים והוא נשאר
 עור באופן שרוב למוזד אח"כ היה שאביו מלמד בקול רם
 והוא שומע ומתבונן ולא יכלתי להחזיק עיניו אחרים
 רבים ויפיה שהיה בקומתם הזה כי ההכס שהראה לי לא
 ראה. ורלויתי ב"ט בר שנת ס' רע"ג ורפ"ה שהוא
 כתב לגאון הזה. וד' צנים אחרים היו להרא"ש שם
 (חיקוקי משה הליטור שמעון) וכלם היו חכמים צפוליסולה
 וחדרו מפרע בקיום הליטור על גמלי' ולא נמלא אלמתי כי אבד
 זכרם מהרוע הקדושים היה ותבדלו כאלה האלהים באגרת
 שכתב ר' חסדאי קרישקאש שהצבונה בחלק הששי בסוף
 ס' הזה ולא נשאר אלא רבינו יעקב בעל הסודים שלא
 בא עם אביו בספרד ושאר באשכנז. רבינו חיים אביו
 רבו של הרמ"ש נספח שנת ע"ד לפ"ק. הרשב"א ומחבר

גלות אחרון שבספר דעת ה' אלפים רל"ב והלך לתורתם
 ימה ע"ב . החכם הישיש דון יוסף בן שושן מקובל ופירוטוף
 והסיד כנראה תשובת בר שבת ס' קל"ז ר' אשר בר'
 שאל חכם ה' המהיג ויש מנהיג אחר בדור רש"ב . הרב
 הרב ר' יוסף קקלייטא בעל הספר נפטר שנת ק"י . הרב
 דון מאיר אלגודין המדוע לגמול קודם היה
 תלמיד ר' יהודה בן הרא"ש רבינו הסדאי קדישקם שחבר
 ס' אור ה' והוא נמלא בנתה הצרפת ואומר ה' היוחסין
 שנפטר שנת ק"ח בספרות . רבינו יוסף אלבו ספרדי חכם
 ס' עקרים והפליג לפתל ע"ד האמונה והחבר ס' על זה
 וי"א שיהי ק' דפיה ומה שנת ק"ל וי"א שנת ק"ל ר' יחזק
 בר' יעקב דלמי שחבר בשנת הקל"ב ס' שערי ק"י . יון
 גפריינגה ר' יוסף י' הניב חכם ס' ומקור יוסף סביב
 ברי"ף חתום לא הביע לידיו אלא קהלו ואומר בפי' גם
 שנים שהריסב"א רבו . ר' פריפסו דורנטי ה' בנתה
 הק"ד והב' ס' האפד שאומ' בר"ח אחר פריפסו דורנטי
 ויש קבלה שהמיר ושב בחסד . רבי משה ורבי אליהו
 מקום ממספתה הנערים יש קבלה על פה שהם אחד מד'
 פשטות ומוחזקת בגולה שישום לרומה וביה הדור י"א
 מרומה אלו הקלים ובלו לגולוייה והיו עשירים ולא זכו
 לבנים ויקנו בית ויעשו בחוץ הכנסת הגדול שבגולוייה
 ויקנו הקדה שיק' בו הבתי חיים גדולים וימוחו עם ועם
 נקברו ועדיין יש המלכות עם זכר שנת מיסתה והאחיות
 בולטק והני רחמים ובאלי וכו' מחבר ס' תלמד הסלמידיס
 שמונה אחרי ספרו איי משה בר' יהודה בן ר' משה
 ממספתה הנערים . הרב ר' מנחם דקקלאמי רבי פי'
 המורה ע"ד הקלים וכו' דיעה אקלתי ממורי רבי יעקב
 דקקלאמי שהיה מיואל תלמי שיש לו קבלה מאבותיו שהיה
 הגאון היה אהב המורה אבל היה גם השכל מאד והיה
 מרבה בתעניות ותפלה שמן השמים ירחיבו שכלו ולבו
 יוכל להבין המורה פעם אחת ביהוה מחפלת בהפנית
 פכנסת וירדם והנה איש ובידו כלי מלא מים והקילו ויחמר
 לו שהיה יוסף וישא ולא השלים לכתוב כל המים ותיקף
 הלק האיש מלפניו והוא הלק מלדבר פהכנסת וימלא שכלו
 בדיב ונבר ר' ונסך לחץ אחר ולא חזר פי' המורה וכו'
 טעמי המעות ולא השלים פרשה וזאת הברכה פי' פיה אל
 האלקים בשנים כמו חמשה אלפים . בערוגת חמשים מלאמי
 כחוב גליון אחד אשר יאלו ממלכות ארפת וסבוייה בלו
 באשליש כמו בדור הזה אשילוי שיש קהלים חכמים בתקו'
 אחד לה השננות בזה חלל כחכמים כאשר מלאמי רבי
 מהמים קיינו שהלק לירושלים ר' לוי פרבוס גם הוא ר'
 גמלא המרוק בעורין רבי אליעזר פיגון פשיא ר' רפאל
 גלין גניאה רבי יעקב רבי בנעבר רבי שלמה כרעבור
 עם רבי שמעון כרמי עם רבי דרכיאל כהן בקמפריה
 דרומה ר' מאיר לואטש במלכות פולין רבי מרדכי גיליון
 גיליה ר' גרשון פרייה בוליעה ופרחה רבי יוסף כהן
 צמופריה רבי יחיאל דעסאו' בפולטו רבי יחיאל פיגון
 צהליכסדריה ר' רפאל צנוטס צבויליאט . רבי מרדכי
 דעליטס עם רבי משה בר' יוחל פרייה מקובל . ר'
 מחמה ראוין בטוייה ר' יוחל פואה ר' שמעון גלין
 צפרחה רבי שמואל מרשין בקריפונה ר' יחזק איגירה
 בקואל מזור רבי יחזק אורגיו בלומברדיאה ר' יוסע
 דלברוך בהילאטו ר' יוסף פרנבורק בצלמיה ר' אברהם
 פרייה פסיאלו ר' יהודה פטוי' בלומברדיאה ר' חיים חכם

תלמיד מהרי"ק בפולטו . ר' מנחם פרבוסו תלמיד החבר
 כחב מרבו הנזכר . ר' יחזק רומילי צפיאטוה ר' מנחם
 מינין בשולטו ר' מחמה פרייה צפיאטוה ר"מ אייבון
 המכונה ביהמירו צוילינה . ר' שלמה פרייה ר' גבריאל
 כרעבורק בקרימונ' ר' בן יון עם ר' ידידי' רפאל צרימיו
 ר' אליה גליטש בפליבי ר' אהרן כרעבורק צבור' שנת
 רמ"ו . ראוי שדעת בני היקר כי החכמים אשר ארשום ואזכר'
 בדורות הבאים אין בידי שום ראייה להעמידך על האמת
 שסיו בדורות שאחכמם וזה לשיבה כי נחמטמו הלכות
 והצרות הכופות ואין מחב' ספרים שיחמטמו שמה החמי
 כרשאוטיה . ואם קהים כחבו לא נחמטמו בכל הגלויות
 צולת ים לך לעשות כמותי ולהחמין אל הקבלה על פה
 מוחמה הדור . ולכן אל תחמטם אל צוילי' ינאל אויה הכס
 כחוב ח' תלמידו או הפחות קודם לרב . הרב הגדול ר'
 יחזק קנפסון בן הרב הגדול רבי יעקב הנקרא גאון
 קסמיליט ספרדי והרב ר' ישראל אשכנזי קבלו מאבותיהם
 ורבותיו בדורות הקדמונים שנת כמו חמשה אלפים ק"ב
 ר"ו קנפסון סרביץ מורה הרבה והעמיד תלמידים הרבה .
 והארזך ימים עד שנפ"ט שנת רל"ג . והיה יפה הולד ויפה
 מנחה . הרב ר' יחזק ליליון מלומד גימטריס היה מתלמידי
 ומה בן שבעים שנה . הרב ר' יחזק אהובס חכם גדול
 ונפ"ט בצורסונגאל שנת רל"ז ז' הדשים אחר הגרות והיה לו
 ששים שנים והיה מתלמידים ר"מ קנפסין הנזכר והוא חכם
 ס' עמדת המאור . הרב ר' ישראלן אשכנזי מאושקסיך
 חכם ס' הרומט הדגן וש"ח ומבורים אחרים . ור'
 יעקב מולין ור' אהרן רבוטיו כנראה בספרו
 הרב ר' יעקב לנדס אשכנזי חכם ס' הגורר צהלייאה
 צמיר עזיאה שנת חמשה אלפים ר"מ . הר' ר' יוסף
 קולין נרפטי הנקרא הברי"ק נהג גשיאותו בלומברדיאה
 ותלמידיו שהיו אחריו קבלו ולקחו קהת תשובותיו ואגדו יחד
 ושמו ס' ש"ט על שמו ונפ"ט זה גאון צפויאה שנת ר"ח
 ור' שלמה אביו היה גדול כנראה בתשובותיו ר' יהודה
 הנקרא אשכנזי ליליון הוה כמסוזה וחבר ספר טשה
 צופים . והיה צר פלוגיה דמהרי"ק ונחלקו קהלת פד
 פדווקום ממוצי' גרש טרס' מהמיר . הרב ר' ישראל מרבוטה
 מרגנשבורק אשכנזי היה צר פלוגיה דמוסרי"ק ר' יוסף
 חיון ר' אברהם חיון ר' יוסף פרליט רבי יוסף דקסר ר' יחזק
 י' וייסה ר' יעקב י' הניב הזקן ר' אברהם וינבשט
 ובו רבי יוסף ולו שני בנים דון וידאל ודון אברהם כל
 אלו היו חכמים גדולים בצורסונגאל בדור הזה הרב ר'
 דוד כרופא בר' שלמה המכונה מש' וידאל חכם ס' מחסה
 לדוד וס' כהן תורה הרב ר' משה דריאטי שחבר טלפת
 הקבלה כשר סיר אבל בלי סדר . וממנו לקחתי מעט
 דברים . הרב ר' יעשיה היה בצולויטולה שנת אלפים רכ"ז .
 והוא חיבר ס' הליכות עולם ובו מחלק כל דרכי הגמ'
 יפה מאד . הרב ר' עם טוב ספרדי שחבר ס' הדרכות
 על הסירה שנת ה' אלפים רמ"ס ר' עם טוב י' טוב
 עם היה ר"מ בספרד ומה שנת ק"ל . ור' יוסף בנו חכם
 פי' ה' המדוע לאריסמו' וי"א המורה . ר' אברהם טלס
 בקצלויעה שחב' ס' ויה ש"ח ומה שנת רל"ב ר' אברהם
 ביבן היה בארנון וחבר ס' דרך אמונה ר' שמואל כרסא
 חכם ס' מכלול יופי על המורה ואומר ס' יוחסין שערך
 בקדוה ס' ה' . ר' פנחס צפרגא כריאל בקרקא ר' נסן
 מאיצר ר' בנבין הזקן ר' יהודה אדינבורק ר' שמואל

סדרה כל אלה היו הנמים גדולים בצלמות אשכנז . ר' **שמאל וידי** מסר שצורג רפשי וכו' בארמנו שנת רמ"ה ר' **שמאל זבד** רפשי בצדוה שנת רס"ח רבי חסדן מביבערב **רבי מנחם ממיזבורג** ר' יוסף ספרצבורג ר' יחיאל בר' יוסף **מיוווש** ר' יהוה מיוווש ר' יעקב בר' מרדכי ר' שמאל **בר' יוסף הנק'** חת' מייספדי יעקב הלוי כל אלה היו הנמי' **רפשי** גדור היה הר"ר **מדכי קומיטיו** יוני ר' **משה קסלני** יוני ר' אליהו אלפסני' ר' אברהם ירושלמי . הר"ר **אלה מרזחי חנר פי'** על רש"י ע"ה שמו מרזחי וכו' **פי"ה** כל אלה היו הנמים בקוסטנטיניה . גדור הזה למח' הנשים מאספתח שילמו אשר החמדו כמה וכמה שנים **שהדרכו** הדעה הפריס עברי שהיו חושלה גדול לישראל **ולאחי** בהקדמת המכולל שהדפיסו בקוסטנטיניה אומר **אחי** גרשון איש סלניו בן החכם המופלג רבי ישראל **בן-נתן** בן שמואל דן הר"ר משה והוא דור ה' להר"ר משה **משפירא** הזכירה בח' סוף . הרב ר' דוד בן הכר דור ה' גדליה בן יחיאל שהיה בקסטייליא ענה ה' אלפיס פי"ה **לבריאח** ושם נהג **שילוטו** אחרי מות אביו והוא דורות למשפחתו ובסוף ימיו גלה עם המעוסרה הורחו אל **עיר** לשכונה כרחו מגזרה ס' ילינו בשנת ק"ג לבריאח **ואחשו** כפזם גממים ושכלה השיגה בחלומה מלאכה **לישבו** כל ההנחות שהיו לוקמים והגאון הזה חנר **חבורים** וצפרים הבור דרשי ומאמר על דרי ספרות . **זהרב** קארמו מזכירו בראשית ס' יורה דעה ויגוע ויאסף **אל** עמיו בן ע"ה שנים לא כהנה עמו ולא נס ליחה **והיה** ד' בנים הרב דון יהודה היה הראשון נשים זמירות **ומלא** רוח חכמה ודעה והרב חבורים וכו' מוחס בשכתוביו **ל"י** ב"י שר"ל נאח יהודה בן יחיאל . הרב הרב הקינה **שנחשעה** באב במחזור ויולד בנים וצות . הרב דון שלמה **הי'** בן רבינו לרד דוד והוא דור שביעי הידוע אלנו . **והוא** הלך עם אביו ואמו לפרנאכל כנ"ל והיו לו שני **בנים** והם דון דוד הראשון והוא דור ה' לן' יחיאל והי' **חכם** ועשיר ולא כלה שכניו יקנו בחיים וקרקעות ולא **יקרה** להם כלאותו בזמן הגזרות וכפער זקן ושבע ימים **שנת** ל"ה בלישכונה והינה ד' בנים והם הרב דון גדליה **שהחכם** מאד בחור' וברפואה ובסוף ימיו הלך קוסטנטי' **והם** הרביץ לרד דוד והרב חבורים ושאר חללנו ח' הקבן **הנק'** שבעה עשרים ונקבו הסקראים ממנו שישתדל בהקדמת **והביאם** בדעת חכמי הגמ' והסליג' לעשות אמנם לא עלה **לידו** כי חכמי ישראל לא הסכימו . ובסוף ימיו מדבה **רוחו** ללכה אל ארץ הכני ולא נסתייע מילתא . כי ביום **אז** גדליה נפטר בדרך ונקב' בשפת . השם דון יוסף הי' **השני** והוא דור ששעי לן' יחיאל . והוא אב אבותינו **והיה** מנא' אז בלישכונה ויאבד אותו המלך הישימלו לו **ליוען** . ואחרי הימים שמו דון אלפונסו המלך יוסף במקומו **דון** יואל השב אהבה גם הוא ויניחוהו במקומו מהיועלים **והיה** היום ויקראוהו המלך ויאמר לו הנה מרוב אהבתי **אורך** בהרפי להשיב אליך ולכל ישראל אהך וזה כהני **לא** נפשיס מדינה של גיהנם . ולכן רוצה אני שתמי' אהי **ובל** בני ביאך וידעתי שכל ישראל שבמלכותי יעשו כמותך **כי** אורך ראיתי שר וגדול פליה ויען השל כל בני יעשה **וכו'** כרחוב באורך בים' דברי הימים המולדות בני יחיאל **סוף** דברי צלמות השב כי כלתה אליו הרעה מאח המלך **וגם** להיות כי לא לקחו עמנו ההלות סורסוגאל עד גזות

כנ"ט שחבר פי' הסורה ונקרא לרוב המור . הרב ר' יוסף ו' לנזח כ"י בשלושין וקוסמטמיה והרצין תורה סרבה וחבר ג' ספרי ש"ס . הרב ר' יוחנן אלמאן חבר פי' הסורה וקראו עמי העדה ופי' שיר השירים וקראו חשק שלמה ויהי תלמד דון פיקו ללמור גדולה . הרב ר' עובדיה מברטנורה החמיל לחבר פי' המשניות בדרך מולדתו באיטליאה וימיו הלך לארץ צני השלטים הסבור ומת כנ"ט . הרב ר' אליה חיים מקיאלקוואו חבר ס' אברהם המודות . הרב בעל בנימין זכ"ל הרב ר' יוסף זרקא שחבר ס' רב פעלים על הדקדוק שליטאו . ר' מרדכי פינאי חבר ס' על חממות הסכונה מולדת ותקופות ר' יעקב ויילא אשכנזי חבר ס' ש"א . ר' אליה אשכנזי חכם גדול בדקדוק וזכ"ל חבורים על זמח החכמה ר' דוד מקורמו שחבר ש"ס . רבי יהודה בן שלמה ר' יהודה לרסין ו' קרי . ר' יהודה בן שושן . ר' דוד ו' שושן . ר' שמואל בן סירא . ר' משה בן סמון . ר' משה אלבירא . ר' שמואל פרנקו כל אלה היו חכמים ור"י טפוזרים בעולם . ר' יוסף עוזיאל ר' נחמן ר' יעקב ר' שם טוב עוזיאל כל אלה היו תלמידי ר' יעקב אבובב . ר' יצחק בר' שמואל חיים ור' יחיאל היו מיוצאי ספרד וסופגים בהכמה הקבלה ר' אלעזר בן זור ספרדי וזהב פולחנות בלמסקא . ור' יחיאל טרכיני גב הוא שם ור' עוזיאל דייטם בלומברגה עמק רעו . ור' יהושע שלמיאל רבי ברוך בר' יוסף . ר' יצחק קרקוסה ר' אשר ליון ר' נחשלי מריזים ר' דוד פלי גיפון ר' מרדכי דמודנה . ר' יהודה ליוו מפרכה רבי בנימין ממנטואלינו . ר' יהודה המכונה ר' ליראן ממוריאל שהערב מהלכסיה . ר' יהודה מינאי ר"י בפרדוה שהיה רב מובסק לא"י . ר' ברידיוו אכסילר ר"י בוניליאה וכן ר' משה בשאן ר' אבשל הלוי מתפשטת ליון ר"י צרורה . ר' אלה ברומא ר' פשה יפה בוניליאה ר' ליב אשכנזי . כל אלה היו נכמה לטובת והכמים גדולים מפחרים באיטליאה גם בן שני בדור הזה רבי יוסף סגו ר' יצחק כהן ר' יצחק דמוליה . ר' שמואל עמילא . ר' יצחק דונדון ור' דוד ו' זמירה ר' משה הכהן ר' יעקב בן יקר ר' יהושע ור' יוסי קרקוסר' אברהם קרקוס ר' נסים פירושע ערבי ר' חייל אחיו ממלמו ערבי ר' שמואל חכים ר' אהרן דרשמי תלמיד הרב פיסור ר' יהודה ו' זמירה רבי יהודה עוזיאל תלמידו ר' יצחק חיון רבי נחמן סומבאל רבי יעקב אמינו רבי אברהם ביטון ר' אברהם אלמוסו ר' אברהם סגיו המכונה פיירו ר' יצחק ברליון ר' נחמן הרב ר' יוסף פוסר . הרב ר' יעקב בירב והרב ר' לוי ו' הירב בר' יעקב היה מהלוקק הימים כל ימי חייהם צבירושלים והאחמים אשר עש הרלו להם שלא משמו דברי רמב"ם והיו נמיתה ויש ש"ס פתחתיב וזכרב סגן עשר זקנים עס . ר' משה ארוקיס ר' ישראל קוריאל ר' משה ברקאס ר' שמואל חכם ר' יהושע שונינו ר' יוסף קארזו הזקן ר' שמואל אלמוסנינו כל אלה היו חכמים גדולים בדרך ישראל ומלכים וסין ולפי שלא נחאל אלנו וגם לא נשמע אם חיצו חבורים ולכן הושמו יחד . הרב ר' שמואל ציראליו . ר' אבובב . ים קבלה אחימיה כי כשהפך המלך סולמן סוליאמא אש ממרים שנת אחז ק"ג למורכן לזח א' במסריו להיות נשנה במלכות סוף ויערוד השתנה בזמנו ויש אל כל סיפורים אשר עש בעזמן מ' חמים יביאו לו סך גדול

ממעות שהיה בלתי אשכר להם וזה בקום ארז והרב ויהודים החזינו כלום ובתפלות ויקם זה הגאון ויביא אמו כמו ש' נעדים ולמשה ויסגו' עזמו עמיה לזח ולהתפלל בקול רב צבית הכנסת הגדול שבממרים והמשיך תפלתו עד שעה השמחה ויעשר ה' לקולו כי פרס ביזח משם הוגד לו שהרב המשיח זה היה כ"ו אדר וי"א השפליב כל כך בתפלתו ולמעט שהפיק דברים כלפי משה שלכן ילא משך סגו נכור וזמיר שבת סירדה פמזם השתה עשה מגלה . ר' יוסף המון סוקן היה רופא סולמאן שליט ור' משה המון בנו היה גב הוא רופא סולמאן סוליאמן בנו ובסוף ימיו קאלו בו רופאי המלך הישמעליים וידברו חוטה נגדו והסירדו המלך . ר' יהודה אביגדור המכונה בונוי ר' יוסף קמחי ר' בוסמון אבנד' רבי רושיאל קריסקאס ארינאל ר' אברהם דלקבקה ר' פורדוס בר' אלז הכמים גדולים בפרוינאל ר' קלמן מאיר בקוסבורג ר' יצחק מרגליות ר' יעקב דרגובבורג רבי משה פופילא ר' מנחם המכונה מעדל פרהאק ר' אהרן המכונה ארזקשיון שחיב פי' על הסת"ו ור' ליב . כל אלה היו חכמים גדולים בצרפת אשכנז :

הרב דון יצחק אריבנאל היה מיוצאי ספרד שנת רל"ב יצחק אבירוס . וראיתי בהבור קמן מדפו' שמשיב אל י"ב שלמות מעיניו פילוסופיא אל' ר' אהרן הכהן אשכנזי . האומר אלו הדברים . אלו הם הנברים אשר דרשתי עד הנה פי' הסורה יקרה היא מפמרים והם י"ב ידוע יוד וכל רעיונותיו בו פי' יהושע שופטים ושמואל והם כמו ה' ידוע יוד פי' ס' מלטים יסח אף נעים אהוא כמו הא' פי' ישעיה וימיה והוא כמו ו' ידוע . פי' יחזקאל ותרי עשר והם כמו ו' ידוע . פי' דניאל וק' מעיניו ישועה חזק ערך לופיו ס' משמיע ישועה והוא פי' מוכרח לכל הנבואות שלא נוכל להכסה לא על בית שני ולא בדרך רוחני אלא על כהמלה עירדה ס' ישועות משמיו והוא פי' ר' מממרי אב' ומדרשות שבאו על המשיה ואלו סג' חבורים הם כמו ח' ידוע והם כלם יחד נקראים מגדול ישועות . ס' עשרת וזקנים והוא חבור קמן על פי' פי' הנה אחיני בולח מלאך במשפטי אשר גם עש מאריך ויחר וכן בעקב . ס' ראש אחיה זבת פסח . נחלת אבות . ס' שמים חדשים והוא להכריח דעת חרות העולם עם בנור פי"ח ג' מהמורה ס' מפעלות אלקים נחדות העולם והשנה על המשעה וצבור העניינים מהמורה . ס' נדק העולמים והוא ג' מהמרים . ח' מדבק מעיניו העה"ו ומשפשו עס דמי ר"ה ונ"ס וסב' על גולם הכשמות ונ"ע וגינסס ונ"ג' בחרים ויוס הדין ועדיין לל' השלים מאח' ג' . להקט נביאים והוא בענייני נבואה ונבוא' מר"ב' ונחומח עם המורה . וזה יהיה חתח ס' מחזה שדי שהתחלתי לעשו' על זה ונאבד . וזה סירוש' והצרי' האלה אחר שליחתי מארץ מולדתי כי קודם שיימי ערוד בתחרות הכלבים ולא לי עשה' לעיני ולא ידעתי ס' וכליתי בבבל ימי ושנתי בבבלה לפשות שושר וכבוד וכן אבד השיער בעיני כעוהצרי יוחני נע וענןבאכך וחכרתי הממון פו דרשתי פי' ס' . וזו החמתי חסודי מהכרב וסבי קמתי . ואני ראיתי לו קונס' מדפוס כמו קלף ח' דורש על צרת היבדות ופוסק פירכה היה חוס לזח ולחוט לאירי . והקור למים . ויובש הוא זקרה לארץ . וזה החכם ממ וקנבר כפרד שנת רס"ט . ויהי לו בן שש וחיובק פנאל . והוא חבור ס' מוצרי הנק' דילגוני דילמון היהודי יבו נראה שדלת

המחפסמו ימינו ר' יעקב פלאק ר"י במלכות פולקיאה. והרב
 ר' אברהם ר"י צפדווה. קבלתי שהיה מעשה צבולותיה
 שיהיה היה שומר חנם מיוחד אחר מלך יצ' אלף זכב ויהי
 כי בא בעל הסקדון לקחת סקדונו המופקד סתל ויבא הסובע
 אל הרב מיין היה וד' פעותיו. וכן חלקו המגיד הלך
 אל רבנים אחרים והסתיו הסקדים בליליתא בין כל
 הדברים מהולקים קתם גוד המפקד וקתם גוד המופקד
 ויגיע הדבר עד מלכות פולק. ויחכוב הרב ר' יעקב
 הנ"ל גוד הרב מיין עד שהתפסס הגנע ביניהם וכסבו
 מלכותו וזה גוד זה יומר ממלאה רבין לכל מערכת עד כי
 לפי הכתובים גוד זה לוח ונתאמס אלל חכמי איטליה
 שמתו בשנה הראש שניהם ביום אחד. הרב ר' דוד בן דין
 שלמה בן הרב דוד בן ימיאל היה בדור הזה חכם גדול
 והוא חכם ס' לטון למודים וסקל הקדש וא' סהלה לדוד
 ולא הספיק להשלימו ור' יעקב בנו השלימו. הרב ר' יעקב
 בנו המכונה רבינו חס היה גדול בקוסטנטיניה ומרופא
 הסלך שולטן סולוימאן. והיה חכם במורה סקדושה ובמורה
 שהתמליתא עד כי היו צדיקים שופטים להתייען בסקסי
 דיעים עמו ויהי לו ולבניו ארבות המלך וימת זקן וקבע
 ימים והיח שני בנים חכמים בכל הממלכות עם הגדול
 החכם ר' יוסף רופא משה המלך וההלך וכן השני
 כמסוכר גדלים פהגה שיהאיתו בסלונקי בק"ק ליטבוניה וגם
 בקוסטנטיניה בק"ק פורטוגיית והילודי שניהם בנים ובנת
 ימיאל א"ח. הרב ר' יוסף קארן הספרדי. והרב ר' משה
 דסרנה מפוליה שניהם מרבינים מורה נלפת קבלו מרבותיה
 ומתגלוים שהיו לפניהם בשנת כמו ר' אלפים שון. ר"י
 קארן חכם גדול במורה והעמיד תלמידים הרבה וכן
 הב"י ושלחן ערוך וכסף משנה ועלה אל האלקים נלפת שנת
 שלי. הרב משה דקרני גם הוא חכם גדול ודיין נלפת
 ומכר ס' קרית ס' וא' בית אלשים הרב ר' משה לוי אלקבין
 חכם גדול בקבלה ומכר ס' בית י' הרב ר' משה קודווירו
 חכם בחכמות הקבלה הרב ר' יצחק קארן בכל מולדות
 יתקן ר' אברהם ירושלמי ר' שמואל קריאל ר' לוי מוקדנו
 ר' שמואל חקתן כל אלה בקוסטנטיניא. ר' חיים דגול
 שחבר ס' באר מים חיים על הקבלה. ר' אברהם זרואלי
 ר' שמואל דימדינה. ר' משה אלמושינו שחבר חבורים
 רבים. ר' יצחק ארדו שחבר ש"ת ודרושים ר' מרדכי
 מחללו כל אלה הם ר"י זקנים בסלונקי והכמים גדולים
 והרב ר' שמואל דמדינה הנזכ' העמיד תלמידים הרבה
 ומתלמידיו חכמים ראשי ישיבת בסלונקי והסריך ימים
 חתם כל הספרים והרב ספרי שלום והתשובות ר' יצחק
 ימיאל חן. ר' יוסף קודקודים בירושלים רבי חיים ספר
 דמשק ר' שלמה אלישקר עשיר גדול ומחזיק ישיבות בא"י.
 רבי יתקן הכהן הנגיד עשיר וחסיד במצרים ר' שמואל
 סבע סכ ר' יוסף סג"ת פורטוגיסו נלפת. ר' אברהם שלום
 סכ ר' יסוף פריקס ספרדי במצרים. ר' יעקב גלי ערבי
 נלפת. ר' יוסף חיים ערבי הדיין דמשק הרב ר' משה
 הדיין ערבי נלפת הוא מורה טובה. ר' יואל סלוי נלפת
 הרב ר' שלום בר' יוסף ארמון ר' סנאן גלח גדול
 באשכנז ר' שמואל בר. ר' יונה בר' קלמן כדושיא בר
 פלונקיה דר' סנאן ר' שלמה לוריא כדושיא. ר' יתקן
 אלאל. ר' איסכלים מקראקא ר' יתקן כהן ר' יעקב
 וירמיהו ר' אליעזר פריקפורט ר' קלמן כהן ועש' ר' דוד
 טילנבורג. ר' יתקן כדושיא ר' קלמן סוכ. ר' בנימין

שחבר מחזור באשכנז ר' שלמה ובנו ר' יהודה היה ימין
 וחברו ומחו שניהם בחגי טהה וסרבינו מורה כמעט בכל
 מדינת פולין והעמיד תלמידים הרבה והיה חכם
 המדות ומחו צבולין. וזאת הקינה אשר ישר עליהם
 הלמידו כהר"ל שאלו במורה ר' דוד לתופעה נכש רב
 שאמר חז"ל הקינות וההסכד נחת רוח הם נלפת סתם
 מ עדה גד ציום קרה לרה. החס הלצות שיש לנות
 קרשים. וזכום עברה כי ארצה ער"ה בשמות האדולים
 עמישיים רעים. עליהם הלחם בצברון שתיים. ולא תקום
 לרה פעמים. סן יועד המקרים צעלתיים. ס
 זה ומינה ציוות תקרה בשערים. הלדיק נאסף מפני הרבה
 היו כפר"ס מוררה סודרי"ס והיה רק ומה הבין שמועה.
 נשתעה אל שערי דמעה. סן יבא פתאום קאאומותאה. כס
 עשו כלל ואם לא אדעה. ה
 ר ב מחולל כל וכפגע בעון כלל. והיה שמו שחבר ימיה
 כה חריבו ריע מלך חין לנו וצלה פי יהיה מגן ומחסה
 למה נגשעה כעורים קיר. המורה לחסדיו יקר אוקיר
 חבד מנוס ואין מטר. ר
 ר אחי אלל כבד בעלרים. ערד לבי לנפה ולמלל. סף
 חס ימלאו בו ערות דברים ולא יוליאו יקר מוזל קינה סף
 חבר לחבר. ומגינה לך כמוני חסבר. אני אחי המדבר. ס
 ש לו לזור נהי וקיסה. אלל ומסעד חמבורים. על גלח
 צפאן כבו ים ציה. אחו זרים חתם שירים. אהס
 כמו טובי רעמו מרה חתם נעמי מי על זחא שומו שומי. ר
 ל ב ריד ויורד. שערו עטר רעמו פנים צבדי סרד כמד
 יורד לתחת לטינה יענות ומתים האבק על שתי המושל
 דום אלל מחים מעשה מקפה וקרה סחח מעשה. ה
 מ ול אדר וודו שלמה"ס שפום לך שולל וערוס היה כעומים
 על עדרי שלמה גדול היה ציהוד"ה ורס אלקים צמדס
 דיו מהר לעדי אונ ולינו כי לקח ארצ ואת בנו. ו
 זה אלוף היה לשמה. אלוף עולות ועולות עלה. כח"ב
 ל"כ ער טומו במלחמה. צמדע כלכלל ודדע ר'
 חעלה. על סריר' ציחוי אריד. כי ארדו דמע כדיר
 אוריד צביר הכוטים מכבשים הפכיר. ר
 בן שלמה הוא מלך יהודה מיאן להתחסס. ויחאלל עד כי
 חלה. קול ילנטי אדתי בודה. ארד אל אבי ציגון
 שאולה ויקרא לרה בלחותה בשאר כסו"מ דמעט"ס ועומס
 ונקבלו כרות דיוט אשה רעושה. ה
 ב קסס נפשי על כחי אבי. סוף ירד הילל רכב ישראל. ה
 הלך לרמי ליש ולביא אמרתי יהוד"ה עוד רד עם אלל
 אלל ארסי כחלילים רכב ועקני על צמח"ס ח"ב וקרע"ו על
 לב יוד"ל ולמו"ו אב. ב
 מ ס אכחוב לכו"ב ויחיד עניו רעו כל מעשה
 חקשו ומחמתו. כי עלה עד שמים שיאל לאו וכלו צמ
 יון. הלי אשר טשה גבר צעיון שמו מ"ס שלמה בליון. ג
 ה משציר השציר לאלל למכביר ז' מה טובה ומה יופיו כדג
 ואורי'. הושב בעלי דיושנים ככיר. נשאו על לבס חומים
 בחורים. ובמחסס הפילו רבים חללים הללים. חיה שוקל וכופס
 מגדלים הגדו שני מקלות טוסט ומחלים. ס
 ר לו אור הנה שני ככה. ס בא ז' וזה שמו שני ראשי
 האודים שוכבים למענה נדעך צביח חשי מעון ראשי.
 מלך כשאר דמה דמה. חשך בערפיה אור סתם.
 אככה עומס אור כשלמה. ה
 ר ב מחולל חבל זרים ומחלים. ירדו לעפר מתקקים
 כלכות

בלבט עקים . הלכו אחרינו לשם ולחלוק שוללים . נצר
 ונמאיר ובמזוק מוקים . מה בליא הכילה אחרת מרור .
 לאי לחות זכר מינו ודרכו . קצנו פני כלם קדרו פארוז : ר'
 וס הכונה נהפך לנבזים . והיבב אמו כשופר בכה וילם
 ביום בצי מועד אבילות בין מתרים על משנה שבכרן אספד'
 ואליה . ויה סוב דרע המיר . לער אכל אמיר הניו מטיק
 כשלה הוספה עמיד : ר'
 היו לדון יוספה לך אוי לנו כי נפלה אפרת ראשתי .
 בחורים מחון נשאו ממקום אהליך יחא אבן בזמן פנת
 יקרנו . היותב בנית מרזח נראש על שלמ"ה ידרוש .
 ויהוד"ס יחרוש . ויחן כדברתי לענה ומי ראש : ש'
 ורקוס לניד ולמנמים ואין . אלו הדיגוס ואנו אך נכאים .
 סנו לאבילתי ולמרי נפש יין . הרב בחורים כלם בנתי
 שלמ"ה זר אל זה שאל . ליה סב פעלים מקבילי אורח
 שמה אור היבב שואל : ל'
 עת הדרינו מלא מברל חכמת שבע . א"ב שלום היפה
 להלל . באו עדין לחשוף מים מגצה . הפוי רחשס לא
 שלאו דוגל . שטבו מי מרור ענת אבירים אקר ככדו את
 ס' באורים כמסכה זרים למים מרים : מ'
 זה רבא רבס פאקוק ועצמוי . על אבי יושב אהל ומקנה .
 במסכתריס חככה נשפי בלזוי כי קול ענת השמש
 שמשני במחנה . בנתיי אפי לחס ועמל"ס ועד מחד גדל
 שאלה באין משען חוכם המכשלה : ה'
 ז מיר הסורסים על פי הכבל . הסר מעלי והמון מירי
 ביום אכל שאר"ל ישאל כחבל על מורי מזרי וספסי .
 יאל מחוק מארי מלא המכליב עוד בנתיי יעוו . סמיל
 שפי עמודים ייבין וכפי' : ז'
 צ כרס כמכירה אחתה חיל כילדה . שלמ"ה סר לנשון
 ערסל משחן סרביך לתורה ולתעודה . עשו מסה
 שארון לגור אוכל בית מילא הרחף במרן ינכרך פרן
 על פני פרן חיכה פתאפתי מראשתי השליך ארץ : צ'
 ד מלח עלומ"ת לבין להזכיר לנשעי נאמיס הקרוים בניס .
 כדבל נשמתו כדלק יזכיר במקוס קדוש ייכבו על קברו
 שומיס בוספל ובכבוד רבך אל חסעלל אז רוח ממרוס
 ימרה ויחנה ויחנה מאמו ממספד בית הכלל . אורכי'
 גכה לגיון גואל :

כל אלה היו ספוזרים בערי אשכנז

ואלה הם הרננים המפורים באטליאה מכל הלבנות הרב ר'
 הכרס ככן ספרדי ר"ב כגונוס ורדיס ס' הסידיס
 ונשס פירוש פתאפתי דר' אהל . ר' עובדיס ספרותי ס' ותי'
 ס' אור ס' ופי' הכורה . וביסס מוט שנת ש"ס . הרב מריר
 קלאינונין ר' כדווס תנ' ש"ס ומת סת ש"ה . ר' יהודה בנו
 כזימיליה כרב ר' ר' יוסף וילונגו אשכנז ר' קדמוס ומת
 שנת ש"ל ר' מסס נוול ר' כמרכס ורבל ל"א ומת שנת ש"ב כן
 ס' ש"ס ר' יעקב מנשינו חסס רובא והעתיק מורה סוכוס
 גלבון לשיור ר' עורילא ערבוטו ר' כחסקוילי ונש' כשיכרי סנת
 כש"ס ר' יוחנן עריוש ששס ס' מהור סליאוי ויס לו קבלס
 סכיס מנזע רש"י . ר' יתקן דלסיס ר' יעקב פיני מרקאטי ויס
 לו קבלס סיחון מנזע חסס ריקאטי . הרב ר' אדרסס מערוניו
 ור' יצחק ארור ר' כ' כפירס ורלו כג' באומס סיו רכוסו ומכוסו
 גבאיסות פורסס כידס ממש טטורות ככרסס על ר' ראשי . רבי
 יהוד' ארדוטייל ר' כ' כלקובס . הרב רבי מנח דמילי ורבי ר'
 ארילא בנו כשנשמוס ר' כרן חוקינו כפירס ר' מסס ור' דוד ור'
 יהודה ערונגל אחיס ר' כ' כמנסיס : ר' יתקן מטנולילי כגלוניא
 ר' יהודה דלסיפילי ונונ ר' יתקן ברומס . ר' אוריסס כן
 כהסס ר' יתקן כן כהסס ר' יחילא דישאק מת כגלוניא סנת
 שיד ר' ארילא מנוגל ס' . וקבלתי מתיק סדו ר' כרילי
 יעאל דישאק סוכרי כפיקא ארס כעוסיס חוף סיס גדול כסיוס

גלות ספרד שנת רנ"ב כרמו פסס יהודיס רכיס זכאס
 לאטליאה כדי לעבוד אל תורגמס סיס וס זקן עקבל כל
 ענייס ופשיירס ומלכלס ומלוס אחוס על יד על יד פס
 סספקות וזוונות ככל סמלטרך באומריס דכזבו כוז ס'
 רב ויסי סיוס סיניו כביתו ד' זקניס ככאיס ספוגוס
 ונרלחות את עובר כבוד ספארתי וסנדיס שששו לכל
 סגלות סיס סאלו כמדו מה כקשמו סמבורל וסכיו
 חכמת כהניס ויאמרו לו כנת כס' שיאל חוך שנס כן
 מהליך אכר סור יתחסס מזל ומקראסו אכרסס לפישן
 פשיית חסד סס זרס אדרסו ויאמלכנו כנו זס סגלון ר' אכרסס
 דפישא קהיס גבר כגובירי ככל מוסלמות וימת כחלי ימינו
 וסיח כניס כעוסר וכבוד ושמשתי סחכ' סכורו ומדיין לא
 נתלסס . סגלון ר' דוד שמואל פסקוילו סתחיל לנסוג שיאמרו
 כלומכרדיאס סנת כס' הכרב ר' פומס אריל ממילי סרב ר'
 יסודס מוסקטו וסרב ר' שמואל מרלונגיין וסרב ר' משס פטורלי
 ר' י' כמנטווס . סר דון שמואל אכרנאל ילל מנפולו כשנת ס'
 אלפיס י' גושבר יוקר ממתחיס אלק יקויני כהסס ס' עליו
 וכינוי נמשכר סר ר' אהרן פחלנו כגלוניא וסגי ס' ס'
 סוכ' גס סור . סרב ר' דוד כן הסר דון יוסף י' יחיאל סור
 דוד סכירי לשלמת ספסתחיו סיס כראש גוביס מלונכוס על
 אכיו ואחיו ואחר פטירת אביו ספירס'ס וסליכ' ס' הלפס
 אחיו לתורגמס ארס פכיר כרויס ואח"כ בעיר אוימולה וסס
 נטע אהלס ועס כניו יופי חסס גדול כורוס ופוסופו' ונשס
 כירי . ונתי ימיו קלות קדס שנמלכות נפולו ככרו כו
 וקרובו אכרסו עליכס ר' ודיין וסס עככ כ"ב שניס
 וישכ לאימוס אל ביתו סנת ס' אלפיס שין כשנת ש"ג עלס
 אל האלקיס ויסי לו ר' כניס יהודס סור ראשון ומת כחלי
 ימינו סרב דון יוסף ס' דון דוד י' יחיאל בנו אמי סור
 דוד י' לשלמת ספסתחיו . וסיס כמפי סרי ככילאו
 כשיחוס סרוי מלכוסס כראכ תרהס כס' דברי סימוס לחולדות
 בני יחיאל . וסריחו כתימלסס ככרין תורה לקי' כל ימי חייו
 וסיס חסס כולל ככל סתמכות ותי' ס' תורה אור ופי' לו כתיוביס
 אכר נדסכו כגלונייה ותי' ס' דרך חיים אכר סיס עקסס כן
 רב ממדרי ס' וס' ר' מנוס סריס מפרס כו סלמנות ועשמי
 וכעוטיס ככרו אלו סניו סתריס כדווס סנת סירד כסגס
 לבוב לחן השעוטיס עס ג' תלמידיס סחי' לו סס ועס כפריס
 אחריס ולא מחסר ארלנו מלזו סניו סתריס רק קתסס סמלתי
 קועטריסו כתיס מדרשו סס סרב אל' סיס ורבו למודו ויחס
 וילס כשיחורו ה"ס ר' עריס ופחמיס עד כשפטר כולמו כן מ"ס
 שניס סנת ס' אלפיס ר"ע ואחרי פטירתו כמו י' שניס כלתו
 נמלוחי ארס נשס כאכר סנת ערבי' ס' סגלון ר' יוסף ארור
 ופי כדיוני ראוס מיו . וס סרב ר' יוסף ארור זלכס סנת
 שלסס כניס וד' כמת ואחורו כניו עס ספסטיס מ' אכילוי י'
 יחיאל סורתו סקילוס סנתס אכרעקס ככדור כרור ס' . דון דוד
 סור גדול ונת כן ספטיס סנת ויסנת כן קטן וסמו אחיקס סרב
 ר' סיס סקילוי אכר למוד כדווס כסטודירי סלכס וסבורס קדמוס
 יתק מיש עס' סגלון ר' מלור ר' י' ונכמר כדווס ר' פיז'
 ככדור ארס נשס כמוסל וסודי ונכס אשס כגלונייה ונת סס
 כן ילל שניס ש"כ ולא סינת כניס זכריס אלו כן אחת וססת
 אכילוי . אנו גרילי ס' סגלון דוד יוסף סיחיו כן שני לאכר
 להפך רוקן כתיבתי וס סתבו' זולת סבוריס אחריס אכר סתריס
 על סס ארקי ונתיילי הללו כלכס כרוביס ס' למען סיסס שמו קרל
 עליכס סתיד ככר סלרכותי קוות כל אחד מסס כס' כדברי סימוס
 מולדות כני יחיאל ונחס סס אל ארנע מלוהדיק כקורו כוונתס
 למען לא ימוכס פתך ומנו זרע עד עולם . סרלשון קרל סנת
 לן יחיאל ויס כו כמס פשייס סקלתי מלכותי וסכילי נתן לו לשון
 נלודיס וסלמתיס ככתרוני קודס ככתרוני אשס כתימולת . סני
 קרל ס' יחיאל וסכא ס' וכונתו כו כלודיע שלמת סקלס סבוריס
 משס ר"ע'ס עד סיוס וספתחתיס כרוינס על שנת שנת ס' . סלמיס
 קרל ס' סררסות דרשתי כריכס ככסס מקומוס אכילוס וסלמתי
 לכפסס על ס' כנת ש"ב ע' על ס' מסס כנו ויכוס סיס סס
 ק' . סריכיי עס' סס' דברי סימיוס לחולדות בני יחיאל וכונתי
 לכודיע שלמת זרענו סתחיל מודן יחיאל כראשון כשנת ד' אלפיס
 סרל' עד סיס אכר סררסותי ומלתיס יוקר ממש סתריס ככדו כיד
 קנוו וחס פי סמלתיס חמיסדי כר קרויני ספסטיס סלמתיס
 וקוסטוטיס וככפתיס כן עס סקדמס וסס לחכור שלל סיס מלא
 וסלמתינו על סס ר' בני כנת פיז' . סתמיני כרלל מעלי שלמס
 כגונוסי

אז חי בו לתת שהרן לכל מיני והסתחיתו באימונם על
 רצון ר' שלום שנת יצ"ו. השכי הוא ש' שנו פירשתי
 המלכות וזו המלכות ממחור ספדיו והסתחיתו ע"פ ר' דוד בני
 שנת ספ"ג בקדושתו. כשיש קרא מ' הנהך וכוונתי לתת עטם
 והנהך לכל מיני שירושי הדודים והישיב וביני אדם והסתחיתו
 באימונם על מיני שירושי הדודים והישיב וביני אדם והסתחיתו
 וכוונתי בו לדודת פוקים הרבה יבחרו שכתבתי מאמרים שכתורם
 שבעל עט עם פטישי ישיב ואחסי והסתחיתו ע"פ ר' גרליה בך
 ועל עט כל יוצאי הלל אשר בשמי יבנה והסתחיתו באימונם
 שנת של"ה. כשיש קרא מ' בית אמונה וכוונתי בו להראות
 מעלת התורה ומעלת מרע"ה והסתחיתו שנת ס"ז בהלכותגדרים
 על פשר ר' גרליה בך ומקטילת בני. ר' קרא מ' הר סיני וכוונתי
 בו לפרש הלך הדרכות שיש בנבד"ס יהיו ונבד"ס והאחין ולבסוף
 אני עושה חלק המלכות הנבונות ליתום הוזה הלך בו דרך נאום
 ופש והסתחיתו בהלכותגדרים אחר ס"ז ע"פ ר' משה בן מ'
 קרילה בני. המלך עשה בקרא שני בנבד"ס והאחין ולבסוף
 מניו יבדאל והסבור ופ"ה על טין סרע והסתחיתו על עט ר' משה
 גדליה בך ר' יהודה בני רשטיילוב שנת ס"ז. כשיש עשר קרא
 ס' המכיל וכוונתי בו וכוונתי ספ"ז. המלך הוזה הרע על
 עסקי המשיבה ודינים על מלוא ר"ה וז"ל והסתחיתו בקיימי בית
 בו למדש דבירי רחבט בן כוח שמלך על כוף שמונה עשרה
 והסתחיתו בקרא ע"פ הח"ד כיוני שנת של"ה. ר' קרא
 ס' נה וכוונתי בו להכיר ברכות יעקב שרון לבניו ומיחמו ומיחמ
 יוסף עם למוד עניני הספד ונבד"ס והסתחיתו בהלכותגדרים
 יוסף עם ר' ע"ה ר' נהן ר' יהודה ס' . המלך עשה קרא
 ס' האורחים וכוונתי בו לפרש כל מומדו אשרי תמימי דרך
 והסתחיתו בקרא ספ"ז השטיילוב על עט ר' דוד בן ר' בני .
 כשיש עט בקרא ס' מוקד וכוונתי בו לבסוף קולור רוב שנת
 בדרכו על דרכי המשיבה והאחין חכמי יהודי ישיב מלך והסתחיתו
 בו שמי שנת המלך בכפר פוח"ה. ר' קרא ס' המלכות וכוונתי
 בו לפרש הכרה הגדלת ומדרכ"ס ישיב ודרכות המשיבה אשר
 מלחמים בני' שני שרלל וכפריים לחימים והסתחיתו בכוונת שנת
 שמה"ע"ה הגרונים א"ח וקוני ז"ל. השיש עשר קרא ס' דרכי
 בונם וכוונתי בו ללמד הדרך הטוב שפריך ללמד הכהנים כל ימי
 חייו לחיים וזכר א"ח האורח האורח ונכנס שנת כ"ד דרושים על
 פרסיות התורה והסתחיתו בכוונת שנת כמ"ז. ס"ה קרא ס'
 הפרסיות וכוונתי בו לתת עטם לל כל הפרסיות שכתורם שיש
 תרמ"ט לתת א"ח פחותה א"ח סמוכה וכן לתת עטם לתת נכסו
 זו לוו והסתחיתו בהלכותגדרים כסלו שמה"ע. העשרים נת' מעד
 קטן וכוונתי בו לדרוש נת' מעד ששנת ארבע דרושים עטים
 תמועות בקבל מענינים ודמותה והסתחיתו בהלכותגדרים שנת של"ה
 על ש' דוד בן המלך יוסף בני יצ"ו. אשר כל אלף הכהנים
 צדיקת כפי הכהנים לא שפתי ולא שפתי ישיב ויש לילול עד שקשר
 נשיב באהבת מלך. העשרים ואחד ק"ה ע"ה חיים וכוונתי בו
 להשיב אל כל מיני הכהנים אשר וילל שפתי שפתי שפתי חייבת
 הממים והסתחיתו שנת שמה"ע על עט הנחלל בן ר' יהודה בני
 יצ"ו. ועשה עטם מוקד לפיך בני הדין מוקד וזאת וסד' הכהנים
 אשר בו ששנת עיור הכהנים על זמרו ע"ה וסד' להלל אלף
 ידיעם. וגם שליחתי שפתי בהתיימת עיקר הכ' טיב לראותם
 שכתרון לוק קרל וסד' אדם ס' ארבע קין מהללל יד הנהך
 מהשולל נחט עם ארבעת שלח עט פלג רעו סרוג נחור תרה
 הכהנים יתקן עשר יהודה עקר חנור רוס עמידה נתחן שמונה
 בונם עיבד ישי דוד ויתן הכהנים א"ח יוסף ויורק ויורק חמישי
 יואל לחימי ערובי יתום אלה חמיק מנשה א"ח יאשיהו יבחרים
 יבחרים שרלל ורובל מלש המנים הכהנים הכהנים חרש ישיש עיבורים
 במנ' הכהנים דרכים נתן סוטה נחום יוחנן שוטט עין נתן נחמיא
 שקיבא סוטה אלוטל ויזר' אחרים ונודעתי יעקב עיבורי נחמיא
 צדיקתי פחות סוטה וזה א"ח גרונים הנחום הכהנים סיים בלחמ
 ובחמישה מורע קדשם של דוד המלך. וקשה בעיני כי לריתי שני
 לחיים כהנים ב' יורות כחו ויבוקים אלו יסאלו ודרכיו אלו
 שים נחמיא ס' יורות ואלף רלוף המלך אורח סד' א' . וכן וכן
 סוטה ומר עוקבא ואלף כסוי לחיים ומנו ס' א' . יורות וכן
 חרשים. שם על זה אשר הכהנים ס' דרכי סרע עולם וכן כסדר
 עולם מביא חמיק אלו שכתבי. וכן מביא עדיה ארבע על חמיקים
 וכסדר עולם וזאת מביא שפתיים קודם שכתבי וכן אומר כהנים ב'
 שפתיים ארבע על חמיקים וכסדר עולם וזאת אלו מביא ערבים וי"ה

כי סלל חוקן היה אלוו חמיקים סוה וזאני ללא ידעתי סכרעני .
 וכיוון כי לכאב ארמתי בראשיהם ההנו' סוה שאלתי סוהו ויור
 כפיו של הקב"ה . והואו להאמין ששים כפי שכתיבים אלקותם
 המושללות מחורם תמה אשר נבדלת קודם סוהם לכאב דרכם
 חו"פ ו' ואחסי אללו חמיקן א"כ אדם שרללתי סוה משמיל בורות
 משה בגלגלי ומכריסו כלול האפסם לכן אדם ובדרכים מרע"ס
 וסוה מתרה אל סת הוולד בגלגלי ובדמותו . ומסם בשלגל אל נח
 ואכריסו ודרגים במעריסו על מתן תורה שאו א"ח חמיקם בגלגלי
 ובדמותו גדול אל משה ואל כל ישראל ומסם מדור אל דוד עד
 ובחזון שא"ח לכתיבים אפילו בנקודת חוקן או ק' עטס וזאני'
 שבתחבתי על שפתי סדנ' . בזה כמתי אפועים ודרכים סכרע
 ובקריסו עתה לבנוס לפיך בקור' הקוליס כל סדר קבלת סכרע
 למען ישיב עיורן למען המלכות הנבולות ו' וכסוי כשמש . כבר
 הכריחתי לחיי המחמ חו"פ שמה"ע ב' י' ונחלו' י' קבלו אל סוהם
 מהשולל רלח אדם שם רלח מהשולל יעקב עשר רלח עם עמרים רלח
 עיקר לחימי ששילוני רלח עמרים לחימי רלח לחימי ועדיין עמרים
 קיים ואין ספק שליסוסם כל א' רלח לדורו וקבלו סכרע סוהם
 עליהם כי למדו זה לזה כל סכרע שפתיים יד אדם וכיד מרע"ס .
 ועשה אליו לפיך הדורות משלגל הקבלס מחורם סכרע
 שכתב ושבוע"ס . אדם חי חתק"ל סנה ומה בשנת ל' לנגד סנה
 חי חתק"כ סנה ומת ונת סק"ל לנגד חורב חי חתק"ס סנה ומת
 שנת רס"ז לנגד קין חי חתק"ו סנה ומה שנת קע"ט לנת מלללל
 אדם חי חתק"ו סנה ומת שנת רל"ד לנת יד חי חתק"כ סנה ומת
 ס"ה חי חתק"ו סנה ומה שפ"ס סנה ויהתקן שנת ק"ב לנת סוה סכרע
 אדם וזאת חריני ל' שני' מהשולל חי חתק"ס סנה ומת שנת
 ס"ד לנת נגד חי חתק"ו סנה ומת שנת חק"ל לנת חי חתק"ס
 ומת שנת ל' לאכרסם סנה ח' סנה ומת שנת ל' ליעקב אברהם
 חי חתק"ו סנה ומת סנה מ"ה לנתק שנת חי חתק"ו סנה ומת סנה
 ל' ליעקב עמר חי חתק"ו סנה ומת שנת ח"ה ליעקב פלג חי חתק"ו
 סנה ומת שנת מ"ה לאכרסם רעו חי חתק"ו סנה ומת שנת ח"ה
 לאכרסם סרוג חי חתק"ו סנה ומת שנת ח"ה לאכרסם נחור חי חתק"ו
 ומת שנת ל' לוי יעקב חי חתק"ו סנה ומת שנת ל' לוי ישי
 חתק"ו סנה ומת שנת ח"ה קודם ישיאם מלרים קתה חי חתק"ו סנה
 וזאת שנת ח' קודם ישיאם מלרים עמרים חי חתק"ו סנה ומת שנת
 ל' למשה משה חי חתק"ו סנה וכן ס' שנת ס' כקבלו סכרע וסוה
 סנה ב' חלשים חתק"ו לבריאה סוהם . יבועש חי חתק"ו סנה ומת
 שנת ח' קבל התורה ממשה רבינו עיני סלולס שנת ח' חלשים
 תמ"ח פתח לא נודעו ימי חייו כי סכרען ימים מלך וסוה סכרע
 מיבועש שנת ח' חלשים חתק"ו לבריאה סכרע סוה מתי יבועש
 עילי סכרע קבל מנחם שנת ח' חלשים חתק"ו . דמולל סכרע חתק"ו
 מעני שנת ח' חלשים חתק"ו לחימי חלשים חלשים חלשים חלשים
 מלרים קבל משמואל שנת ח' חלשים חתק"ו . חלשים סכרע חתק"ו
 ח' חלשים סנה שני חלשים חתק"ו . חלשים סנה חלשים סנה
 ח' חלשים חתק"ו לבריאה וזו וכתקל חלשים וי"ה חלשים סנה ח'
 חלשים חתק"ו וי"ה שנתקל שנת ח' חלשים חתק"ו וי"ה חלשים סכרע
 קבל מלחמי שנת ח' חלשים חתק"ו זכרתי כתי קבל מלחמי שנת ח'
 חלשים חתק"ו וי"ה . סוטה סכרע חתק"ו ומלרים שנת ח' חלשים
 ח' עמוס הנביא קבל מהשוע שנת ח' חלשים חתק"ו ישיעיה קבל משמוס
 שנת ח' ח' . מיכס קבל מיכסיס שנת ח' חלשים חתק"ו יואל קבל ממיסס
 חתק"ו נחום קבל מיואל שנת ח' חלשים חתק"ו קבל מלחמי שנת ח'
 חלשים חתק"ו סנה רס"ה חתק"ו סנה רס"ה חתק"ו סנה רס"ה חתק"ו
 וההרבן יהוה שנת שלח כרוך קבל מימיסם שנת ח' חלשים חתק"ו .
 עזרא סכרען קבל מנחום כככל שנת ח' חלשים חתק"ו סנה רס"ה חתק"ו
 ידו עם ק"ה כתיבים ונבד"ס וקוליס חניני סכרען סכרען סכרען
 הלויק היה מחריני כנסם סכרען וקבל מלש סנה ח' חלשים חתק"ו .
 אכריסין קבל משמוסן כריק סנה ח' חלשים חתק"ו סנה רס"ה חתק"ו
 וזאת חי ויתן קבלו מאתמיסם שנת ח' חלשים חתק"ו סנה רס"ה חתק"ו
 לבניו בית שני יבועש בן פרחים ונחמיא סכרען קבלו מלש סנה .
 ח' חלשים חתק"ו סנה שוטט שנת ח' חלשים חתק"ו סנה רס"ה חתק"ו
 ין יסדוה בן עטרי ושמעון בן סמת קבלו מלש סנה ח' חלשים חתק"ו
 מרל"ה לבריאה סנה לבניו סכרען ודרכים ודרכים ודרכים ודרכים
 שפתיים ואכריסין קבלו מלש סנה ח' חלשים חתק"ו סנה שוטט סנה
 שני' לבניו סכרען סנה ושמתי קבלו מלש סנה ח' חלשים חתק"ו
 סנה ח' חלשים חתק"ו סנה שני' לבניו ושמתי קבלו מלש סנה ח'
 שפתיים סנה ח' חלשים חתק"ו סנה שני' לבניו ושמתי קבלו מלש סנה ח'
 שפתיים סנה ח' חלשים חתק"ו סנה שני' לבניו ושמתי קבלו מלש סנה ח'

הדמוס באו אל הר הכר ושם מת אהרן בא' בלל יבוא כעמנו
 לנחום וחזרו ישראל להורגם כעמנו ומשפטו סוטה
 ונחמו גם כיוון. וישיבת מ' ליחלת מזיז כר' שבע עד
 ו' ארד פוטה משה הזורה ליהרלל בו נאמר למשה סן קרבו ימך
 למות. ה' בו אהרן משה ליהרלל סן ק'ל שם אהני היום ויום
 סוטה ז' ומן סמן שלקטו ביום ס' סוטה אהנו עד י' מן
 והקם עלו מן סרון עס ויהיב ס' סוטה י' ניס :

ספרדים ספרדים אכל האכמיה ממדדים הלום עמלי אויב /
 זמנות ויהל עורה ד'ס ו' מגילות ח' קד קר אהס כנסת
 דסינו טר נפסה. רות צבנות קיווח צ' בלא קלנה ככרות .
 ומגלה אהה פוירים. דוע צבנוי הסוכרת סלגו לסתהל כחורה
 מאד. והצילו כמיוו כל ספ' אוקוס והקניות וזמיות עמל סכ"ד
 עד כי דיתו סו' מנהון הני הוהוס כחוחות. והדל דרל משה
 הני סוהוס כחיונות. ויש עוליו אהס הני סוהוס והספוקים
 להיות כי מתו. כחורס מעפוס ועייתוס סהיו והספרות והספוקים
 ספספירוס עייתוס סס מוקדמיוס ומחורתיס זה לוח כהריה לסגיו
 כסך' ל הדריגיס כפי וזמס כקלור ע"ד סדר עולם אשר לכל ספירוס
 מצויה ראיס. לסיווס כי און כיד כל ארס ססדר סוהו אהמתי כי
 טווכ לכחוד אונק זב אה סדרר סוהו. כיוס ע"ו יעסן מתאלה
 השנינה כסס ודבס עס משה ו' ויסיס רלפוס וכסוף כשנט סוהו
 יוס ה' י"ד יסן שחטו ישראל אה ספסה וכלילס כססל סיהס
 מכה כטרוס. וכיוס ע"ו יאלו ישראל מסחירוס. כנ' יסיס סלוו
 לכסוד ולקופס ולפני ס' החרות. כד' יוגד למך מרירס כד'
 כרה רעס. סכ' וספי דרפו מרירוס לילס וכסוד ישראל כיוס
 והתייסס סמיריסי סמנעו יוס ס' כדק כסו יוס ו' לני' אה
 מרירוס אחרון לססה יאלו יברלל מסיס ורלו מרירוס סעמיס
 זאחרי סוהו סלכו. למרס א' עדיס מעוט ולכלו סלליס
 זמסה למדבר סון סוהו אנה וסס בנינו כיוס א' ע"ו אויר ועד
 סיווס סוהו אהנו ערונס ככלס סוהו'וי מרירוס סכו ס' א'
 סמועוס. ויהי כבלו סן יסנו ועמודו' יאוקס וסל סוהו' סהכל
 זלמחמו עס עמיק. משה יסעו יוס א' ר"ה סון וצלו למדבר
 כיוו ומחלו עולו עמי ככודו ומסס נלס יוס כ' לחדס כססכמו'
 וכ' כיוס בא' נס וכססמס יוס ג' לחדס עלה לר' להגיד דברי
 כעס וכו' טורו כל אל כ' יוקדסעה סוהו וכוניס ליוס סלשתי
 סהיס ס' סכפי לחדס ספיס יוס ספס סהיס בו קול סופר ונגס
 משה אל ספרול קבל ספרה כדחוס ואהס וסמו חניו וכל עמי
 ג' ו' וזארי סדרות קבלו קני סטס והתמס למסס דב' אהס ועני
 וכו' ומססה נגס אל ספרול ועמדו סטס מריווח ונאמר לסס א'
 אהס רלפיסן כי מן סהמיס דברי עמסס ופ' משה' ופ' סהס
 אלוני סוהו מלרך וזמר סירד משה לנבדו אל סטס כ' לו דבור ואל
 משה אהרן עלה אל ס' סהחרי דרוה ועלה סעס אהרן וכן עשה
 וספרתיס ו' ארס עשו וסחחיו מריווח ונגס סתס כדור. והספעס
 עספר סוכ וירד משה וספרר לטס כל ספרה סדרות ישראל כשני
 כל אהרן דבר י"ו נטקה וזו משה כרה על ס' אלו סדרתיס וכל
 סה סוס כיוס ו' ספי' יוס מתן חורס עד סטר. וכיוס ו'
 סהסיס וכנה וזמה תחה ססס ר"ב מנחוס כדי לסכניס ישראל
 צבתי' הדי אהס אהסיס לעשוס סחכותס וקודס קבל סניס
 לקה עסס סס'ס סכסה כיוס ו' סעפר ויקרל כחיוני סטס לרלוס
 מה כחבו כליסס סעבר'. והסיסו כל אהרן דבר י"ו נטקה ועסמו .
 וזו לקה עסס כהד ויקרל על סטס ועקב כחו סעפוט .
 וכיוס משה ככר מ' יוס. כיו" תמה ירד וסבד סוהוח. וכיוס
 וזו לסקו לבקק סחיות ועמד מ' יוס אהריס. והקב"ה מרלה לו
 וזוס עמלו סוהוח סניחוס ועשיות סחסחן וירד כ"ה וססל סכ'
 זמחות. ועלס כ"ט אב ועמד ס' יוס סליס. ומנהלו סוהוס לו
 עסס עני. וירד יוס ו' סקרי סלכרון נעסס ז"ל וזוס עשיות
 סתקן והלמו חול' כמקסה עניס סססיסס סהסה ככר מתן
 לזוח סרלוסות ע' סרלוס ססיס כ"ל' וגס סהסה עד רוח סמוק
 סתקן כסיס ר"ה יוסן וזו זוס משה ויסכס על ספרות וס'
 צאלס נמסה חורס סעט'ס. יוס א' כ"ב אהס סחיוני ו' עמי סחלוסי
 ססיס עסס מעמיל סתקן ככל יוס כבקר ומקריב עולו קרנעס
 ועערב ספרין. וכיוס מ' ספי' ל"ה ניסן סעמידו ולס פקדו וכו'
 כיוס נכסוד אהרן ובניו לכסו וכו' כיוס סחיוני סהיוסי' לקריב
 ומחו דב' וזכריהו כעסם עניל לי'אח' מרירוס. כ"ה אויר נאמר
 סלו' אהרן רלפי' ויהי פרסס כמברג ויהי א"ד אויר נעשה סכה
 עני כ' סעמדו כמדבר כיוו י"ל' הדסיס וכו' יוס. כ' אויר נעס'
 סעגן ויסעו ישראל ממדבר כיוו ועלו לעקרות סחיוס ועמדו סס
 עמיוסי יוס וזארי' סלכו לחרות וסס עמדו סכעס עיסי להסגר
 מרירוס כיוס כ"ה סון בנינו למדבר סרין. ור'ס בו סלח משה
 וזכריהו. ויזכרו מקן מ' יוס וסי' סקעה חלו ונגרסו עניס
 ימסיס כמדבר. ומיק' סוס סלנות סרוס וכלכו י' ס' שניס רליס
 ונעיסס כמספוח סמדבר כרנ'א כפרסס' מוסני וי"ע סני' סכ'ו כדקס
 וצברע עד ססיו לכה עס מ' כ' סעפוט. יוס ר"ה נסן סנת מ'
 אלי'אח' מרירוס כחו מרס און סוהו קרל ותמס ס' מסיס א' בו
 וספרדנ' עס וזו סלה משה סלמיריס אל מתן חורס. וזאור סלה

הקד שיני

בהספר סאמר על בריאת העולם :

דרוש על הגבלות

ור'הויה' סנראשיה חזוני זה נדחוי לערוך קיאר
 מיין לזיס פרת על ככריאס בשמיס וזכר
 וכן צעניי ססדיס וכן כוועלמ אכרי סהוס עסה כחתי
 לשלס דרי ולמסן סתקן והרלס גודל מעלה סבורל והכמתו
 כדכרואיס סן לחסס ויסהס עוד . סלכמניניס חלקו סארן
 אל ע"ס מדרגוס . כל מדרגס עוסבסה כורן פ"ו מיילין
 זמאי כרו כלס יחד מסכניס סארן ל"ה אלפיס ות"ק
 מיילין. וכל נייל אלק פסחי וסס ספחי סוהו ה' סירד סהי"ס
 מלא כל סארן כדודו ועס זל כפי כח דמיונו סהס סוהו
 למעלה מכל כדכרואיס כמקוס נקרא ספרות סחחיו סרכפיס
 הרלשוון ואון כ' ככ' ומסכב כל מה סחחיו ככ"ד פעוס
 ונס' נפס העולם והכובו ממזרח למערב . ססיי און כ' בו
 ככ' והוס מסכב כל מה סחחיו ממערב למזרח וכל ק'
 ענה כמכב מדרגה ח' סחל'ל' . סעליני קארל סירמייטו
 וכו כוכביס רביס וי"ג מלות . ולסרסכו' לא סיהס לדעס
 אמיתת סליבת הגבליס כלס . אלה מהגבלל סוהו ולמסס.
 כי זמס סהסמה לא עבלס להגלות צמיו . סרכיסי י"ז
 ככ' סכורו ועוטה סהיס כיו"ב סמיס וגדול מהארן ע"ב
 פעמיס . סחחיי י"ע כ' ככ' ויוכי ועוטה סכורו כיו"ב
 עמיס וגדול מהארן ל"ה פעמיס . סו' י"ע כ' ככ' ככ' מרסי
 ועוטה סכורו כ"ב סמיס וגדול מהארן כ"ס . סו' י"ע כ' כ'
 ככ' סמס ועוטה סכני עסס'י ימיס דרביע וסוהו גדול
 מהארן קס"ו פעמיס . סחחיי י"ע כ' ככ' ויוכי וסוהו
 קסן מהארן ל"ז פעמיס : וסחחיי י"ע כ' ככ' ככ' סרקיורלו
 וסוהו א' . מעלשס אלפיס וקמ"ג פעמיס מהארן סהס דעס
 סולומיאו . אהל סלסלון חומר ספרקיורלו קודס . סחחיי
 י"ע כ' ככ' לבנה ועוטה סכורו ככ"ד ימיס י"ו סעוה וסוהו
 קסן מהארן ל"ס פעמיס . ס"ה סוהו גלגל יסוד סהס .
 ס"ב סוהו גלגל יסוד סהוי . ס"ג סוהו גלגל יסוד סמיס .
 ס"ד סוהו סארן . סלכמניניס סרוסיס סגורו חומר סהסן
 מסכבה ל"ה אלפיס ות"ק מיילין דלסליאה וסמיס סעליס
 מסכבה וי' יוסר מהארן וסוהו י"ס יוסר סמיס וכן
 כלס מסמס למעלה אכל סלפוט סיפסורו ויסעמס זומ"ס
 עיס עסיס ומרחקיס אהריס . דוע כי י"ע כנו קורי' חמוס
 צלמנע כל סרכייסיס וסגלליס וסולך מסוף קרה אהר
 לקיס אהר מעל סעולם ומעמיד עליו כל הגבליס סלי'ל
 ומסכניס בו למיין אהר רוסס ססיס סחוד כס כמרכס
 סן אהר זמני סקליות נקראו א' סול ארסיקו וסלחד סול
 סרכייסיקו : וז' מסס כרלס לעיניס וזל ססי' וכל סחסמיס
 סרוסיס ססחיליו צולת סחסמה סיו ס"ל וכל סחסמיס
 סחייו מסחמיסיס חיוס זוממות סיו עסדיס זומנו סללוס
 ומסייסיס זודתו לכדורו . וסמיריס סתארי פוחו סולר

נעמנו כס סמוון. ויסי צבות מ' ליחלת מזיז כר' שבע עד
 ו' ארד פוטה משה הזורה ליהרלל בו נאמר למשה סן קרבו ימך
 למות. ה' בו אהרן משה ליהרלל סן ק'ל שם אהני היום ויום
 סוטה ז' ומן סמן שלקטו ביום ס' סוטה אהנו עד י' מן
 והקם עלו מן סרון עס ויהיב ס' סוטה י' ניס :
 ספספירוס עייתוס סס מוקדמיוס ומחורתיס זה לוח כהריה לסגיו
 כסך' ל הדריגיס כפי וזמס כקלור ע"ד סדר עולם אשר לכל ספירוס
 מצויה ראיס. לסיווס כי און כיד כל ארס ססדר סוהו אהמתי כי
 טווכ לכחוד אונק זב אה סדרר סוהו. כיוס ע"ו יעסן מתאלה
 השנינה כסס ודבס עס משה ו' ויסיס רלפוס וכסוף כשנט סוהו
 יוס ה' י"ד יסן שחטו ישראל אה ספסה וכלילס כססל סיהס
 מכה כטרוס. וכיוס ע"ו יאלו ישראל מסחירוס. כנ' יסיס סלוו
 לכסוד ולקופס ולפני ס' החרות. כד' יוגד למך מרירס כד'
 כרה רעס. סכ' וספי דרפו מרירוס לילס וכסוד ישראל כיוס
 והתייסס סמיריסי סמנעו יוס ס' כדק כסו יוס ו' לני' אה
 מרירוס אחרון לססה יאלו יברלל מסיס ורלו מרירוס סעמיס
 זאחרי סוהו סלכו. למרס א' עדיס מעוט ולכלו סלליס
 זמסה למדבר סון סוהו אנה וסס בנינו כיוס א' ע"ו אויר ועד
 סיווס סוהו אהנו ערונס ככלס סוהו'וי מרירוס סכו ס' א'
 סמועוס. ויהי כבלו סן יסנו ועמודו' יאוקס וסל סוהו' סהכל
 זלמחמו עס עמיק. משה יסעו יוס א' ר"ה סון וצלו למדבר
 כיוו ומחלו עולו עמי ככודו ומסס נלס יוס כ' לחדס כססכמו'
 וכ' כיוס בא' נס וכססמס יוס ג' לחדס עלה לר' להגיד דברי
 כעס וכו' טורו כל אל כ' יוקדסעה סוהו וכוניס ליוס סלשתי
 סהיס ס' סכפי לחדס ספיס יוס ספס סהיס בו קול סופר ונגס
 משה אל ספרול קבל ספרה כדחוס ואהס וסמו חניו וכל עמי
 ג' ו' וזארי סדרות קבלו קני סטס והתמס למסס דב' אהס ועני
 וכו' ומססה נגס אל ספרול ועמדו סטס מריווח ונאמר לסס א'
 אהס רלפיסן כי מן סהמיס דברי עמסס ופ' משה' ופ' סהס
 אלוני סוהו מלרך וזמר סירד משה לנבדו אל סטס כ' לו דבור ואל
 משה אהרן עלה אל ס' סהחרי דרוה ועלה סעס אהרן וכן עשה
 וספרתיס ו' ארס עשו וסחחיו מריווח ונגס סתס כדור. והספעס
 עספר סוכ וירד משה וספרר לטס כל ספרה סדרות ישראל כשני
 כל אהרן דבר י"ו נטקה וזו משה כרה על ס' אלו סדרתיס וכל
 סה סוס כיוס ו' ספי' יוס מתן חורס עד סטר. וכיוס ו'
 סהסיס וכנה וזמה תחה ססס ר"ב מנחוס כדי לסכניס ישראל
 צבתי' הדי אהס אהסיס לעשוס סחכותס וקודס קבל סניס
 לקה עסס סס'ס סכסה כיוס ו' סעפר ויקרל כחיוני סטס לרלוס
 מה כחבו כליסס סעבר'. והסיסו כל אהרן דבר י"ו נטקה ועסמו .
 וזו לקה עסס כהד ויקרל על סטס ועקב כחו סעפוט .
 וכיוס משה ככר מ' יוס. כיו" תמה ירד וסבד סוהוח. וכיוס
 וזו לסקו לבקק סחיות ועמד מ' יוס אהריס. והקב"ה מרלה לו
 וזוס עמלו סוהוח סניחוס ועשיות סחסחן וירד כ"ה וססל סכ'
 זמחות. ועלס כ"ט אב ועמד ס' יוס סליס. ומנהלו סוהוס לו
 עסס עני. וירד יוס ו' סקרי סלכרון נעסס ז"ל וזוס עשיות
 סתקן והלמו חול' כמקסה עניס סססיסס סהסה ככר מתן
 לזוח סרלוסות ע' סרלוס ססיס כ"ל' וגס סהסה עד רוח סמוק
 סתקן כסיס ר"ה יוסן וזו זוס משה ויסכס על ספרות וס'
 צאלס נמסה חורס סעט'ס. יוס א' כ"ב אהס סחיוני ו' עמי סחלוסי
 ססיס עסס מעמיל סתקן ככל יוס כבקר ומקריב עולו קרנעס
 ועערב ספרין. וכיוס מ' ספי' ל"ה ניסן סעמידו ולס פקדו וכו'
 כיוס נכסוד אהרן ובניו לכסו וכו' כיוס סחיוני סהיוסי' לקריב
 ומחו דב' וזכריהו כעסם עניל לי'אח' מרירוס. כ"ה אויר נאמר
 סלו' אהרן רלפי' ויהי פרסס כמברג ויהי א"ד אויר נעשה סכה
 עני כ' סעמדו כמדבר כיוו י"ל' הדסיס וכו' יוס. כ' אויר נעס'
 סעגן ויסעו ישראל ממדבר כיוו ועלו לעקרות סחיוס ועמדו סס
 עמיוסי יוס וזארי' סלכו לחרות וסס עמדו סכעס עיסי להסגר
 מרירוס כיוס כ"ה סון בנינו למדבר סרין. ור'ס בו סלח משה
 וזכריהו. ויזכרו מקן מ' יוס וסי' סקעה חלו ונגרסו עניס
 ימסיס כמדבר. ומיק' סוס סלנות סרוס וכלכו י' ס' שניס רליס
 ונעיסס כמספוח סמדבר כרנ'א כפרסס' מוסני וי"ע סני' סכ'ו כדקס
 וצברע עד ססיו לכה עס מ' כ' סעפוט. יוס ר"ה נסן סנת מ'
 אלי'אח' מרירוס כחו מרס און סוהו קרל ותמס ס' מסיס א' בו
 וספרדנ' עס וזו סלה משה סלמיריס אל מתן חורס. וזאור סלה

בשמים להיומן מזה האלמות וקוראים הם כוכב א' על
 זמן. בחופן שבקיע או גלגל שלישי הנקרא פירממינו
 שיש בו ככבים אין מספר היו רובם נכדים אלה אבל
 האלמנטים לא נמו עיניהם אלא על כך אף כ"ב להיותם
 יתור גדולים מהאחרים. ואפילו הם העמידום על מ"ח
 ארצות ובחוכם ה"ב מזוות הקראו שמוהם כפי הטעם
 האנשים הנקראו על שם כ"ל כנראה באורך בהשפיע
 הספירה. וי"א שנקראו באלו השמות לפי שמזב הככבים
 דומה אל הצורה ארצית שנקראו אותם על שמו. וי"א לפי
 שמזב הככבים הם יש להם יכולת פסיו ענ מין הצורה
 שישי שבארץ. וי"א שנקראו קן על שם האנשים שגלו
 שמה להמון וי"א שנקראו כן כדי שפי"ה הם' מהשם יודע
 יתגלה זמן למחוסה ופולחם. אשר א"ל לפי שיש אדם
 למחוסה ביום אופן ודק מפי' האדם כפי טבעו. וגם
 נודע עך וכמות ואיכות נלמות השפעתם עלינו ואף
 הוא זה אלא הכל הוא בטרון הצורה. ודע כי ממעלתם
 שנו אלה על דבר מקרי ולע על בעמחיים ושלא יהיה דבר
 שמידי ושלא יהיה דבר טבעי. והנה הם ודמות המ"ח
 ארצות אשר בגלגל שלישי הנקרא פירממיני כחוכים בספרי
 האלמנטים והספירה באורך אבל לא ארזי קך אלא הי"ב
 פחות שאלו הכוכבים חמת הליכותם ומצבם יתור מזולתם.
 פלא הנקרא ארציות ולו פני מלה מזויר בי"ג ככבים.
 הוא רחש מזלות ומיוחד על הראש מושל ביומן והשמש
 פומד בו מחי מרזו עד אפריל. עוד הנקרא טבר
 ולו פני פרה מזויר בל"ג ככבים המכונים ג' ילי או
 קיוולע עכ פולגי. ומביס על הצוד גרזן וכאפיס ומובג
 מזויר והשמש בו מחי אפריל עד חיי מיו. האומים הנקרא
 ימיני ולו פנים ב' ארס נחבקים יחד מזויר בי"ח ככבים
 וי"א שיש לו פרוץ זכר ונקב. ומביס על צדוהם ידים
 ורגלים ומושל ביומן והשמש בו מחי מיו עד חיי יוני.
 מרסן הנקרא קקרו. הוא בגלגל' והוא פרוץ כרים
 שבגלת במים מזויר כפי ככבים הנקראים המורים ומביס
 על המזה והתלקים המרכיבים אותו במחמו והשמש בו
 מחי יוני עד חיי יליו. ארים הנקרא לואו ופרטופו מזויר
 במ' ככבים ומביס על הלכ האלמנטים ויראה וכדד ומושל
 בלכ ששטם בו מחי יולי עד חיי אגוס. במולת הנק'
 צדדו והוא פרוץ אשה מזוירת בכוכבים ומביס על המעיי
 וסחמון האלמנטים ומושל באלול והשמש בו מחי אגוס'
 עד חיי ספטמ'. מאזים הנקרא ליברה והוא פרוץ
 ארס שיש בידו מאזים. ומזויר במ' ככבים ומביס על
 סכיות ועי הכפעה. ומושל בשפרי והשמש בו מחי
 ספטמ' עד חיי אוקט'. ודע כי אלו הככבים הם לפני
 עקרב אבל להיותם גדול מאלד מולג' מ' מקומות האלמנטים
 לקרב הככבים שלפניו ושמו מפני חזל חמד וקראוהו מאזים
 וזה לפי שבהיות השמש בככבים אז היללה והיום שיש
 פנו מאזים ששה שים. עקרב הנקרא סקורפיון מזויר
 בכ"ח ככבים ומביס על כ"ה הסולדה ומושל בחשון והשמש
 בו מחי אקטוב' עד חיי נובמ'. קסם הנקרא סקורפיון
 וזה ארס שיש אף חיי ומחיו ולעיל הוא מנרחה אים
 ומחיו למשה צורתם סים ובי' קס' ומזים ומזויר בל"ה
 ככבים והוא על הירכים ואיליו ומושל בכסלו והשמש בו
 מחי נובמ' עד חיי דצמ'. גדי הנקרא סקורפיון והוא
 ארס שמחלעיהו ולפנים כמון עז ומחוריו כמון דג
 מזויר בכ"ח ככבים. והוא על הצרכים ומושל במדע

כמה והשמש בו מחי דצמ' עד חיי יאנו. דלי הנק'
 אקוריון והוא צורה אים שסוף מים מדלי לדלי ומזויר
 במ"ב ככבים והוא על השוקים ומושל בשבט והשמש בו
 מחי יואני עד חיי פיברוא. דנים הנק' סיסיה והוא
 בארס דג גדול הנק' גלינה. ויש אומרים שהוא צורה
 שרי דג רחשו זה אלא זכ של זם ומזויר בל"ד
 ככבים ומושל בצדר והוא על הגלגלים והשמש בו מחי
 פיברוא עד חיי מרזי ויש ג"כ יתר הצורות כפי' שהם
 ל"ו זולת הי"ב מזלות אשר כ"ח מהם הקועים בגלגל מלד
 ימין ופי' מלד שמאל. ובחוכם איכיר זלח והוא צורת
 כלב קפן הנקרא קויוקולע מזויר במ' ככבים והלך בו
 השמש מחי יוני עד חיי אגוס ואז המוס גדול מלד
 ודע כי כל אלו הככבים והמזלות מחויים כל א' בגלגל
 ואינם מגלגלים בשני עמחם אלא הגלגל מגלגל והלך ונגב
 הם נוסעים עמחם בהכרח לדמיון הקשרים שגולדו במעלה
 שבמקום שהולך הסבלה הולך הקשר עמו. והגלגלים הם
 פשוטים בגלגל הגדול והוא הנק' פירממינו דמיון לרו"ח
 שנקראן הילך ממזרח למערב ועליו יש כמה מגלים
 ההולכים עליו קרמם הולכים ממערב למזרח ומשפון לדרום
 וכיואל. ודע כי תועה כל הגנרחה בגלגל הם בדרך
 עגול והלך' היא בחמשה דומה לנקודה שבחמשה עגול
 ואינה מתנועעת מחייה אלא מוכרחה ודע כי כל אלה
 הספרי' האלמנטים הקדמוים רובם ראו בפנייה בחומת
 מותק וזה לפי שכל אלה הרקועים וגלגלים נבראו מיחד
 חמישי זך ובידי מלד בחופן שגראה אליהם והכריח פי
 בכל לילה אלו רוחים הככבים שהם נרקיע שלישי
 הקועים ומלחמים בוקע כל הגלגלים שלמחם מהם עד
 שגראה לעיניהו ומעוט אלו בעינים סביבו וידעו והיות
 דבר מתוך דבר ממה שגלה אליהם וכל אלה גראוים
 ברורות ומכריחות כנראה בספרי זלח החכמה ומדומי
 מלרם הקדמויים שכל נפחם ומחשבהם השימו על החכמה
 הזאת הפליגו להחכם בה יותר משאר האומות לראיה
 השעירה הזאת יבשה מלד ולא ירד מר עליה אלא פתח
 לשנה. (וכמעט לעולם) בחופן שהשיים והגלגלים אינם
 מטיים מעיני האנשים עבור העינים אבל העולם הם זרים
 ובהירים וי"א שהקדמוים כשהיו עובדים לעדים הם למדו
 לבני הדם אלה העיניים ואופן עבודתם ולהשיע' וי"א
 שבני נח כשנפתחו ארצות השמים נהגלה להם כל מצב
 הגלגלים ומרזי' ומזוהו לבניהם. ודע כי גרד המולד
 הוא רבע שהחמה והלונה נדבקים יחד בחלק א' מרלך
 הרקיע הוא רחם לחדש הבא ורבע לחדש שעבר וזה נקרא
 מולד לחיית' וראשי עשרת הלבנות והוא רחב' לולי שחן
 שעות המולד גלוי לבני העולם אלא מדרך החשבון והברל אף
 נקרא מילד שוב לפי שהוא משוה לכל חמי' שההחלטה אינה
 שוה לכל האלקמים לפי שא"י סמוך לזיכרו של פולס
 וככל משה לעזרח ולזה יתראה חדוש הלונה לפני א"י
 קרוב לו' שעות אחר המולד ולבני בכל כיוו י"ח שעות
 אחר המולד ומפני זה לא טוב השי' ל' שמר כ"ח משפי'
 שהחלטה ברקיע וזהו הפסוק לקבע על פתח החמה ואלה
 הכוכבים שמועדים בקריחה פי' אלה פועלי' כי אשר הקראו
 וכו' ולכן סדרו שאם יהיה המולד קודם ו' שעות פילג
 השמש על הארץ נקרא מולד צחור וקובעים אותו היום
 כ"ח לפי שפידוע שגראה סמוך לשקיעת החמה ויהיה סוף
 החמש

החדש היותו ולמחר ר"ח הכנסה ואם יהיה ב' שעות
 ולמעלה יהיה מולד זקן ואינו ראוי לקביעה ויש בזה סימנים
 ושינויים רבים ואני מקבד והנודע היא הקרפא ארופסאיון
 פלסיום שבמים השמש והירח כדורים ולכן הירח פחות
 מיום השמש חלק א' מו' אלפים וס"ה וכן כפי חכמי
 הפשוטים חין מורד השמש מאיר אל הירח באופן שהחמה
 לעינינו אלא בשפחה השמש מנוד הירח בשום גבול י"ד
 או פ"ו ומשם ולפנים וכן לאחרים לא יתראה בעינינו אור
 הירח כי זה בקופה אשר אז נראה ממנו כמו קרינה או
 הצי עגולה וזה חין סדר והקופה של יסן הוא בשפת
 הכנס השמש בהלך מזל פלה וזוהי והלילה שוין ונקרא
 אקויליו ומקופה המזל בשעת הכנס ברחם מזל כרסן
 וזוהי כפלים והלילה ומקופה הכרי בשנת הכנסו ברחם
 מזל מאזנים והייס והלילה שוים ומקופה ענת בשעת הכנסו
 ברחם מזל גדי והלילה כפלים מהירב ולי מקופה הוא
 מלשון הקפה שמתחזק ומסבבה ודע שכל ההווים הסמימו
 פדיוס יהיה לעולם מפ"ד שעות ר"ל י"ב שעות לילה וי"ב
 שעות יום ומלקו השמש אלק"פ ח' הקיב והשמש מפני
 פ"ס צו ח"י ופליט ורביעי וחומש ושמות וזמנים ותשיעית
 ועשירית מה שחין בן שפאר השבועים וזמנים במספר
 ששים לפקחו להם האלפבתיים שחין להם ז' ח' פ'. וגם פך
 זה המנין שלם בכל האלפיו ודע כי המקום שעליו נחמד
 המבון המולדות והסקופים המהוקן לנו לקביע ר"ח
 ומנוגדים מדור ר' הול כחבר כדורו על פי הקבלה המשה
 רביעי עליו השלום להיות סוף הכסמים בח"י כי חין
 קובעים בחולה לארץ שנאמר כי מיון חלה הירח הוא בטי
 ומיוסד כפי מראה ב' המזוהים האמלם האמלטי והמקום
 שעליו נקיסד זה השבועון ז' דעות ר' אברהם הכה"ג
 ולאחרים אופרים בהירסד על קפה מזרח הישוב הטרור
 ראש ח"ב ובעל המאור והרמב"ם סוף פי"א ולאחרים
 אומרים שמתסד על המזעות ח"י וקראוהו סבור הארץ.
 בעל ס' יסוד עולם ולאחרים אומרים שסבור הארץ הקודש
 פעליה נחשבו קו האורך שהוא הקו השוה וקו הרוחב
 שהוא קו ח"י היום זה עם זה במחלקים וס' נחמד .
 ודע כי מקופה המעשים ובעל לקח בני עירו ולא חש
 לדקדק החלקים והרבעים וכן בארץ עשה הדקדוק היסד
 והאמתי עשו ב"ד להכריע בימים וי"ח כי שמואל ור"א
 היו בשני מקימים כשהכירו אופן השבוע והאמתי הכריע
 ביניהם והמו הולכים אחרי רב ארז רוב כי מולד השוה
 לא נעשה אלא לדעת ולמלא בנקל אימתי יהיה יום ר"ח
 כי אז נדע ימי קביעה כל ימי ר"ח הכנסה ר"ח המולד
 האמתי נעשה למלא רבע המולד בחמת וי"ח כי המולד
 האמתי הוא בלחיות הלכנה בדוקה בקאם אחד פסגלגל
 היומי כזה המולד ששמש מצד השבועות ההולכים כאלו
 הלכנה חסיה ב'מזעזע בגלל נק' שיה כי בזה האופן יהיה
 שוה לכל השולם ודע שחין בכל עגולות הספירה עגולה
 שיהיה לה רוחב כלל וזוהי אפודת המולדות כי שחר העגולות
 כלם קיימים חמסם אפודת המולדות יש לה רוחב י"ב
 מעלות והשמש עולה יתועה בחמנוע ויאחיר ו' מעלות
 ללד אפון ויש ללד לרום וזה הדקדק ללד יקרא לקוטי
 כי כאשר השמש והלכנה פוגשים אז בזה בקו נקודה ח'
 בשעת המולד אז יהיה לקוח השמש וכאשר יביטו זה
 אל זה בנקודות קרובות שזה יהיה בשעת הנוד אז יהיה
 לקוח הלכנה . ודע שסימון מסבב בחמנוע בגלל קפן

שאינו מקיף כנ העולם ונקרא נחש צריח ומנופחו בכל
 יום ממזרח למערב וזה הגלגל מסבב בגלגל גדול המקיף את
 העולם ויקרא בגלל נחש לפי שמשם חפסן לדודס במהלך
 חמנועי המקפן בגדול הוא הנקרא חמנועי הירח ובה זה
 הגלגל הולך בגלגל אחד ושק' בגלל נחש לפי שכל נחש
 בגלל גדול ממני שנקרא בגלל מעגל ומנופחו בכל יום
 ממערב למזרח על סדר המולדות עי' הרמב"ם פי"ד .
 ולהיות כי יש קצ' סימני בחשבון זמן המולדות שלפעמים
 יהיו חסדים כסדרן ולפעמים שלא כסדרן מלאו בעי' זאת
 החכמה שכל המאור של רמ"ז שנים ישוב להיות מנוונים
 כל המולדות זה כנגד זה ועי' כפי' הרמב"ם פי"ח .
 ולהיות כי יש קצ' שנים בחשבון זמן המולדות לכן מלאו
 שכל המאור של ר"ח שנים אפי' חסדי כל ימיו ז' לא
 יאחר זמנו כלום והכני בשירי' הרמב"ם פי"ח . ולהיות כי
 החקשים כפי החשבונות בני ישראל הם כפי מספר הלכנה
 לפי שנאמר עולם חודש בחודש סר"ל כפימחדש להם ראיה
 בינה אחר שנסחר באור השמש ויראה לעינים אז תקיימו
 עולם ר"ח שהרי נאמר בירסן החודש הזה לכל ראש החשי'
 וכן השנים הם כפי יחלף השמש שנאמר שמור את חודש
 האביב שהוא זמן יחלף המזרים וכן חג השבועות זמן
 הקיב וסוכות זמן האסף ובלב ע"י מספר השמש חמסם
 מלאו שבכל מאור של י"ם שנה עם חקון הכרתי שיכנס
 בהם ז' שנים מעוברות שהם בשנת ג' ז' ח' י"א י"ד
 י"ז י"ט י"ב שנים פשוטות אשר בחקר אלו ה"פ שנים
 הלכו השמש והירח בשום אהל מעדף השמש שעה ח'
 והפ"ה חלקים וס"ה הואיל ובמאור של י"ם שנים השמש
 הולך יותר מהירח שעה וס"ה חלקים וכבר נכנסה הקופה
 צינן פעמה הצריחה עד מתן מורס כמו ח' ימים והחייב
 מזה שם י"ה הקופה נכנסה אחר שנים רבות בלייר יצוה
 חין השופה רק השינוי חממים חיק"ו ועיין כפי' הרמב"ם
 פי"ז ופי"ט . ואומר ס' הקנה של חקל"ב שנה חמה ולכנה
 שוים בנקודת חליותם בקריע כי בסוף זה הזמן הוא סוף
 מאור של כ"ח שנים וסוף מאור קפן של י"ט ובשנת ה'
 אלפים של"ב הוא שווי עמדי ובכל החמה שווים ח"א בלא
 מומי' וממתי' : בעולם . ודע שהשמש ברחם בגלל ד' כ"ח
 אלוו והקופה היתה ביום זה בשמנו ב' שעות ביום
 ולהיותו שכלל גדול אלגו שר"ה לקופיות הוא יסן וזה
 לפי שלא נאמרו בחיות אלא אחד ב' אלפים חמ"י לייסרס
 שאז היה זמן מורס . וגם לפי שאז הגיע הקופה קרוב
 לר"ח ניסן עבור השעה ששעדיף השמש לירח בכל מאור
 של י"ם כח"ל וגם לפני ששופין החמה הוא זמן יסא
 ונעים הוא צדיות השמש ברחם פלה אלא עם השינוי
 וזוהי בר"ח יסן וגם לפי שאז היסנו בריחא עולם לפי
 שבו נאלו ישראל ממזרים וגם לפי שאלשונו לעשות ח'
 הפסח בחודש האביב לכן חז"ל עשו חשבון כפי מה שפול'
 לאומד הדעת והחשבונות שהקופה ניסן שהיה יכול להיות
 קודם בריחא העולם היתה בחמה ליל ד' כ"ב אחר ופול'
 ניסן ליל ד' ט' שעות הרי הקדימה הקופה לנולד ז'
 ימים ט' שעות חמ"ב חלקים ופי"ו החשבון סומכים ודע
 במולדות ומקופות שכלל שם וזיה ועי' כפי' ה"ל' ודע
 כי ר"ח אלושז סוכר שאדם הראשון נברא ביום ג' חשי'
 ורבי יוסע סוכר שנברא ביום ג' ניסן והזהר זה הולך
 רב ארז ואומר שהקופה כראשונה שהיה בעולם בשם
 שנבראו היתה הקופה ניסן והחמה ברחם מזל מרה במחמה

ליל ד' והקדימה התקופה למולד יסון מ' שעות חרמ"ב חלקים ויכירה ככרה אז בסוף מזל דגים והתחילו ללכת במלואם עד שסיקצלו במעלה ראשונה של מזל סרט בכמו כ"ז חלקים ממנו מ' שעות חרמ"ב חלקים ר"ה יסון וכנסו בשתחלה הבריחה שהיתה לפי זה ככ"מ ארז ג' שעות ק"א חלקים הקדים למולד יסון מ' שעות חרמ"ב חלקים כך לעולם כל ראש מחזור החזור בזה הדרך ואע"פ שאחלקו רבי אליעזר ורבי יוסף על פי בריאת אדם הראשון עם כל זה מודים שיהיה שמואל ראשון לאדם היום ביום ו' שעות ומפני שאלו תופצים ר"ה מהשברי הולכרו לדעת מולד פשרי שגולה על הגב שהיה קודם הבריחה ו' חדשי ועלה לנו שמואל פשרי בשנה ראשונה שנברא העולם היה ככר"ד. ודע כי משע שמהקצן הלכנה עם השמש במדריגה אחת שהוא המולד עד שמהקצן פעם שמים יש כ"ג יום ד"ב שעות ופסל"ח חלקים זהו מדה חדש הלכנה ובשחכפול המספר הזה י"ב פעמים כמספר חדשי השנה ששעות יהיה המקובץ שאלו שפ"ד יום מ' שעות ופסל"ח חלקים אבל מדה בנה החמה לפי דעה שמואל שאלו שומכים עליה הם פס"ה יום ו' שעות ובזמן הזה הולך החמה בחלק א' מהרקייע עד שחסרו והחזור אל החלק שהוא צעמו . וכן הלכנה אע"פ שאינה נוסבת לשבול אל המקום שהחילה ראוייה היחה להקרא שנה להיווצה שונה להשחזק במזל א' שנה שהחילה אפילו שאינו בחלק שהוא בעלמו ובקפצנו ימי היום הלכנה שיה שפ"ד יום מ' שעות ופסל"ח חלקים ומי שעות החמה שיה יום ו' שעות ופסל"ח חלקים החמה מופיע על שנות הלכנה ו' ימים כ"א שעות ר"ד חלקים ובשלקחנו יחרון שעות החמה על שנות הלכנה וכפלנו המספר שהוא ב"מ שנה שהוא מספר שמי המחזור יהיה המקובץ מזה ו' חדשי הלכנה ושעה א' ופס"ה חלקים והוספו אלו השבעה חדשים בכלל חדשי השנה ושינוי ב"מ שנים שבע שנים מ"ג החדשים וכו' כנ"ל וכן נחתיים מיוולו וישארי הקיסר ובאשר חרחה כחוב לפימנו וגם הגוים נהגים ארוה וקראוהו שמינו אנחנו כנ"ל חשבון של זהב אין הפרש בינה לבינונו אלא שהם מתחילין המחזור ג' שנים מלפנינו שהוא זמן הלידה ובגלל זה יאל להם כי בכל שנת ו' למחזור יושעכ פסחה ימים רבים אחר שפחנו והסימן היו וכו'. ודע שלוני ההפ"ל חלקים שבכל חודש מהדשי השנה היינו קובעים חודש א' של ג' יום והוא נקרא מלא וחודש שבה חקרונו לל כ"ג ונקרא הסך ולכן עבור אלו החלקים הוסיפיהם ל"ג להוסיף לפעמים יום א' לשנה ונקראת שנה שלמה ולפעמים נחסר יום א' ונקרא שנה חסרה. ולפעמים לא נלמדך להוסיף או לגרוע ויבאו החדשים כסדרן א' מלא וא' חסר ונקראת שנה כסדרה. וקבעו החסרון והיתרון הזכר בחדשי כסלו ובבת מפני שלא היו יכולין לקבוע לא בייסון ולא בהשרי מפני המועדים שבהם ולא יכלו לקבוע בחדשים שבין יסון לחשירי מפני שהימים שבין מועד למועד לא היו פסח עורפים ופסח חסרים כי לעולם בין פסח לערש"ה יום ובין ערש"ה ל"כ ק"ב יום ממתן מורה עד הבריכה הלווחה מ"א יום ומשם עד פתחכפר העון מ' יום ומ' יום שעתד בזה לקחה לוחות ההרבות ויבד צו"כ או בשרב ולכן אומר ר"ח כי הראשונים והאמצעיים היו בלמים מיימים ולינות אבל האחרונים חסרו לילה א' והיה מקצת צ"כ כסלו והוא דלמך והאג"ל לפי ה' כראשונים ר"ל ברזון

סיון וכן לא היו יכולים לקבוע בשבם ואחר מפני העבר שהוא בלדך ראשון שלמולם הוא מלא לנודך העבור וכו' ככראה בלודך כשימים ודמים הללו כ לא בלתי לזה. ודע כי לפי דעה רב אלא שנה החמה הוא פס"ה יום מ' שעות וחתקל"ו חלקים ומ"ח רגעים והרגע א' מפ"ו בחלק. ולפי חשבון זה יהיה סופפת שנה החמה על שנת הלכנה ו' ימים כ"א שעות ק"א חלקים ומ"ח רגעים ובכל מחזור של י"ח שנה מעוניה שנות הלכנה עם הפסוקות והמעצרות שבהם יחד עם שנות החמה. ולפנימיו ראש האלפגניטיש הולך ברוב דבריו אחרי רב אלא ובפרט כבוד העבור שר"ל עשית ז' עבירים בכל מחזור של י"ח ודע שלפי חשבון שמואל ששעות השנה מו' ימים ורביע יהיה מרחק בין תקופה לתקופה ל"א יום ז' שעות ומחמה והיא רחוקה מן תקופה למימיה ו' ימים בקרוב ולרב אלא יש בין תקופה לתקופה ל"א יום ז' שעות חק"מ חלקים ל"א רגעים. וכזה חרמ"ב נראה כי הדברי שאל חשבון תקופה ל"א היו שומעים לעיני עבור השנה בשם שב"ד גדול היו מעבדים. ולפי חשבון תקופה זו נבדלו הדברים באלפגניטיש יוחר מהשבון תקופה שמואל. ודע כי חשבון תקופות הללו הוא כפי מסך השמש בלמעשה לא במקומו האמיתי אלא בקרוב כי הזמן האמיתי הוא כמו ב' ימים קודם תקופה שמואל ור"א. ודע שהשבעה כוכבי לכת נקראים ככבי הכוכה לפי שהם הופיעים במהלכם בזה"ל בגלל הכוכבים הקיימים כי אע"פ שהמעצמים בגלגלם מועט מסודרת. היה צדקת אל ככבי קיימי' מועטת בלתי מסודרת. שמוטם הם שפאלי הנקרא פטורו ומישל ביום שבת. דק נק' ויפסיר או יודי ומושל ביום א'. מלדים הנקרא מרסי ומושל ביום ג'. חמה הנקרא סול ומושל ביום ה'. מונה הנקרא ויעט ומושל ביום ו'. כוכב הנקרא מירקוריה ומושל ביום ד'. לבנה הנקרא לונה ומשל ביום ב'. ודע כי מלת חדש הוא מל' חדות ואינה ראייה להאמר אלא על חדש הלכנה החדש חדות זו ומה שאומרים חדשי חמה הוא דקד שפאלה ודאוי ה' להקרא חדות הלכנה. אלא שחז"ל קראו לו מולד מפני שבכל חדש הלכנה נסחרת בכמו ב' ימים או פחות מעט קודם שחדק בשמש. ואח"כ מתחיל להחיל ולקנות אור ואין צורה כה לבני העולם לראות' והוא כענין הילוד שאין זו כח לנהוג מנהג בני אדם וללכה ולגוע כשאר בעלי היים. ודע שהחז"ל ברוב החכמה על מין סדר החדשים והשנים והמנוחות השקופו שבין חמשים שלא לפרוח אל הקאל. ולא יבא צום כפור קרוב לשבט שבה יזכרו לפשות ב' שבתות יחד. וכן להיות כי יום ערבה לא בנה אלא יום א' ואח יבא היום האש בשבת השבת מציח ערבה בשנה הריא לכן חקנו שלפועל לא גדלו יסון ופסח ואייר. לא בש"ז סיון ולא בא"ז ערש"ה ולא אלו בלד"ו י"ח חמו וכו' ולא אב"ה אלא ולא אד"ו חשירי ולא ב"ז ג"ב. ולא אב"ו כ' וחסון אלא כסלו' ולא חוכה. ולא ה"ו שבת ולא א"ו שבת ולא ח"ו שבת. ולא אב"ה אדר ראשון וסני. ולא אב"ו עשית אסתר. ודע שג' ו' חדשים היו שלוחי ב"ד' ואלים להודיע לישראל יום קביעת ר"ח על יסון מפני הפסח ועל א' מפני התענית ועל אלו מפני ר"ה כדי שינפו אל ל' אלו שש טרפ להם שקדשו ב"ד יום ל' ונהגים ארוה היום קדש בלבד ואח לא טועד להם נהגים ל' ונ"א קדש פד שיבואו להם

בְּלִמְדַת חֶבֶד . וְעַל הַפְּרִי מִפְּנֵי תַקוּן הַמְּוֹדָעִים . וְעַל כֵּלָּה :
 פְּנֵי הַמּוֹכֵחַ וְעַל אֲחֵר מִפְּנֵי פְּרִי וְזַמְנֵי שְׂמִיחַ הַמִּדְבָּר
 קָיָים וְיֹאמְרִים גַּם עַל אֵיזֶר מַפְרֵי פֶּסַח קָפָן וְעַי' הַרְמַב"ס
 לְבֹחַת קָיָים פ"ג . וְעַכְשָׁי אֵלּוּ הַחֲשֻׁבוֹת וּמִפְּנֵי מֵה
 מוֹסִיפִים וְגוֹרְעִים אֲחֵר וְהַאֲחִיר נִדְרָעוּ וְהִרְאִיָּה עַל כֹּל הַדְרָי'
 הֵיא הַנֶּקֶד הַחֲמֵה בַמִּסְרִיָּה וְתַקּוּפֹת אֲשֶׁר חֲנָדוּ עֲלֵיהֶם
 חֲכָמֵי יוֹן הַפְּרִים הַרְבֵּה וְהֵם הַגְּמֻלָּוִים הַיּוֹם בִּיד חֲכָמֵי
 הָעוֹלָם . אֲחֵל הַסְּפָרִים שֶׁחֲנָדוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל וְזַמְנֵי יִשְׁפַּרְר
 בְּיָמֵי הַכְּבוֹדִים עַל זֶה לֹא הִגִּיעוּ אֲלֵינוּ . וּמֵאַחֵר שֶׁכֵּל אֵלּוּ
 הַדְּבָרִים וְרָאִים בְּמוֹפֵת חוֹתֵם וְכִרְאוּת בְּרוּרֹת שֶׁאֵל"ס
 לַהֲכַרֵּר כִּי אֵלּוּ סוֹמְרִים עוֹלָם וְזַכְרָם עַל הַמְּוֹלָדוֹת
 וְתַקּוּפֹת שֶׁשֶׁ בִּידֵי מַטְבֵּעַת מְדוּר אֵל דוֹר קִבְלָה מִמֶּרְעֵה'
 גְּמֻלָּמֵר כֹּזֵב רָחַל וְקִדְשָׁה . וְדַע כִּי כִּבְר אֲמָרוּ עַל דֶּרֶךְ הַחֵם
 שֶׁהֵיחֵם הוּא י"ב שְׁעוֹת . וְהַלֵּילָה י"ב שְׁעוֹת . שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה
 מֵהַיּוֹם מִכֵּל יָמֵי הַשָּׁבוּעַ מוֹשְׁלִים בְּדֶרֶךְ אֲחַד וְשְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה
 מֵהַלֵּילָה מִכֵּל לַיְלֹת הַשָּׁבוּעַ מוֹשְׁלִים בְּדֶרֶךְ אֲחֵרָה :

לֵיל א' שְׁעֵה מ"ט שֶׁצֶדֶק מוֹשֵׁל כּוֹכַב : לֵיל ב' שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה מוֹשֵׁל חֵמָה :
 לֵיל ג' שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה מִלְּדוֹק : לֵיל ד' שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה מוֹשֵׁל לְבָבָה :
 לֵיל ה' שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה מוֹשֵׁל בּוֹנָה : לֵיל ו' שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה מוֹשֵׁל מֵאֲדָרִים :
 לֵיל ז' שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה מוֹשֵׁל שְׂפָתָי : וְהַיְסוּן כֵּלָּה מֵהַיּוֹם :

יָדָם א' שְׁעֵה א' מוֹשֵׁל חֵמָה יוֹם ב' שְׁעֵה א' מוֹשֵׁל לְבָבָה
 יוֹם ג' שְׁעֵה א' מוֹשֵׁל מֵאֲדָרִים יוֹם ד' שְׁעֵה א' מוֹשֵׁל
 כּוֹכַב יוֹם ה' שְׁעֵה א' מוֹשֵׁל דָּקָה יוֹם ו' שְׁעֵה א' מוֹשֵׁל
 עֲגֵבָה יוֹם ז' שְׁעֵה א' מוֹשֵׁל שְׂפָתָי : וְהַיְסוּן מֵהַיּוֹם כֵּלָּה .
 וְדַע לֶךְ שֶׁאֲחֵרֵי עֲבוּר שְׁעֵה רֶאשׁוֹנָה מִשְׁמַלְת כּוֹכַב שֶׁהַחֲחִיל
 לְמַשׁוֹל כִּכְכָּה כּוֹכַב אֲחֵר לְמַשׁוֹל עִמּוֹ וְכֵן שְׁעֵה כִּכְכָּה כּוֹכַב
 אֲחֵר וְהַיְסוּן לְדַעַת אֲחֵר הוּא ע"ד סִימָן שֶׁל"ס הַחֲכַל
 בְּמַשָּׁל לֵיל א' שְׁעֵה א' הַחֲחִיל לְמַשׁוֹל כּוֹכַב . שְׁעֵה שְׁנִי
 יִכְסֵם לְבָבָה שְׁעֵה סוֹף הַחֲכַל אֲחֵרֵי כּוֹכַב . וְאֲחֵרֵי בְּשֵׁעוֹת
 הַבָּאוֹת אֲחֵרֵי לְסַפּוֹר ס"ו שֶׁל"ס הַחֲכַל וְכֵן הַדָּקִין בְּשֵׁעוֹת
 הַיָּמִים אֲחֵרֵי הַחֲכַל לְמַשׁוֹל בְּשֵׁעֵה רֶאשׁוֹנָה בֵּין
 בְּיוֹם יוֹם בְּלֵילָה מִנְשַׁכְתָּה כֹּל הַיּוֹם הוּא וְכֵן הַלֵּילָה הֵיא
 שְׁעֵה א' שְׁעֵה מוֹשֵׁל אֲחֵר לְמַשׁוֹל אֲחֵר הַחֲכַל כִּי הַחֲכַל הַחֲכַל
 לְמַשׁוֹל בְּשֵׁעֵה שְׁעוֹסִים כְּמוֹ שֶׁיִּהְיֶה הַפְּרִי מוֹשְׁלִים יָחַד .
 אֲךָ הַמּוֹשֵׁל בְּשֵׁעֵה רֶאשׁוֹנָה יוֹסֵף חֲזָק מֵהַאֲחֵרִים וְעַם זֶה
 הַדֶּרֶךְ שֶׁאֲחֵרֵי הַחֲכַל לְמַשׁוֹל הַשְּׁעֵה שְׁמוֹעֵלֶת הַלְבָבָה בְּלֵיל
 הַחֲחֵמָה וְדַע כִּי הַי"ב מְזֻלֹת הֵם בְּקִרְיָם ל' כְּכִי לְכַת
 וְחִסְדֵי עַם זֶה לֹא בְּמֵאוֹרְעוֹת הַמְּחִילָדוֹת בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְלִכֵּן
 נִקְרְאוּ כְּשֵׁמוֹת הַבְּרִיּוֹת לְפִי שֶׁתָּקַן לֵהם הַבְּרָרָה כֵּה לְפָסִיד
 לְרַעַת אֲחֵרֵי אֲשֵׁרֵי שֶׁשֶׁל מֵהַמְּשַׁלְת אֵינֶם שְׂוִים מֵאֲחֵרֵי
 אֲחֵל בְּרִשׁוֹת הַבְּרָרָה (שֶׁלֹּאמֵר שְׁעֵה מֵאַחֲרֵי רִחוּם מִשְׁחָרִי
 אֵל לֵהם) וְכֵן אֲחֵרֵי מֵאֲחֵרֵי הַשְּׁמִים אֵל חֲחֵמוֹ וְהֵם בִּזְרָה
 הַדֶּרֶךְ חֲמֵה יֵשׁ לֹא בִּית א' וְהוּא אֲחֵרֵי וְהַטֹּל בֹּז בְּיוֹם
 אֹר בְּלֵילָה מְזֻלָּה אֲחֵרֵי עֲגֵבָה יֵשׁ לֹא ב' בְּהֵים שׁוֹר וּמֵאֲחֵרֵי
 הַטֹּל בְּשֵׁעֵה עֲגֵבָה בְּיוֹם מְזֻלָּה שׁוֹר וְכֵלָּה מֵאֲחֵרֵי כּוֹכַב ב'
 בְּהֵים מֵאֲחֵרֵי וּבְמֵלֶכֶת הַטֹּל בְּשֵׁעֵה כּוֹכַב בְּיוֹם מְזֻלָּה
 מֵאֲחֵרֵי וְכֵלָּה בְּהוֹלֵה בִּית א' חֶרֶן הַיּוֹלֵד בֹּז וְכֵלָּה
 בְּיוֹם אֹר בְּלֵילָה מְזֻלָּה מֵאֲחֵרֵי בְּהֵים גְּדֵי וְדֵלֵי
 הַטֹּל בְּשֵׁעֵה שְׂפָתָי בְּיוֹם מְזֻלָּה גְּדֵי וְכֵלָּה לְדֵי דָק ב'
 בְּהֵים קֶשֶׁת וְדִגִּים הַטֹּל בְּשֵׁעֵה דָק בְּיוֹם מְזֻלָּה קֶשֶׁת וְכֵלָּה
 דְּגִים פְּאֵלִים ב' בְּהֵים מֵלָה וְשֶׁקֶד הַטֹּל בְּשֵׁעֵה מֵאֲחֵרֵי
 בְּיוֹם מְזֻלָּה מֵלָה בְּלֵילָה עֶקֶב . וְדַע כִּי מֵלָה כִּסְרָן מֵאֲחֵרֵי
 גְּדֵי נִקְרְאִים מְזֻלָּה מֵהַפְּסָכִין וְלִכֵּן בְּעַת שֶׁלְבָבָה בָּהֵם מֵהֵם
 שְׂבֹב לְהַחֲחִיל לְעַמּוֹת כֹּל דָּבָר שֶׁיִּשְׁעָה מֵהַרָּה וְדַע לְעַמּוֹת

שפחה לו ונתן לה ש' יום לה ולפיכך ארזו כ"ח
 ולשמן חסיה שנתו פ' ל' למה השמש של שס"ה ימים הוא
 שבמשך ה' שנים ויוסף עליהם 5' ימים וזוהי מהלוק
 מדי שנה בשנה על חמס פיבדחה בלזמן שלפעמים היה
 בחדש פברואר ל' יום ולפעמים ל"א וכו' שחמרי ימי'
 רביע נראה גם לו שחמרי זמא התלווק היה נמשך שנים
 חזן מן הדיו כנ"ל חקו החדש שבמשך י"ו שנים נעשה
 זה הסדר ולא כ"ב בנשך ח' שנים אחרים לא יוספו אלא
 י"ז ימים בכל ב' פרה בלזמן שבמשך י"ד שנים יהיו
 שתיים שנתיו עם שנת השמש וכן בכל מחזור ומשך
 סדרו חזר עד ביאה יוסאלרו קוסר רומה שבארץ הזמן
 האששים שכתו הסדר הנזכר כהלכה בלזמן שהחשבים
 בלזמן מוזל לפחות בהם לרבי בני האדם וכנ"ל היה בא
 חמס הארץ בימי ההודק וכן כלם ועם שבזשים גדולים
 ויקס יוסאלרו הקוסר וחקן הדברים והוסוף בשנה ראשונה
 למלכו פ"ט ימים ועשאו של חמ"ד ימים ויקראוהו שנת
 השנתה וזהו שלשבה השנים יהיו של שס"ה ימים ו'
 ששום והסידר כל הימים האחרים שנה נומ"ה פומאוליאל
 ששום והשנה ראשונה שלו היה היקפת נטון ביום כ"ה
 מרזו ויום ח' יואר היה יום מולד שלבנה וחלק הפדשים
 וזהו עליהם ימי ההנות והחזקות והסדרנות וימי הארץ
 ובציר והזוישה לנ"א כל ח' מחוקן ומסודר כל ח'
 כפי חלדורו זה היה מ"ה שנים קודם לידתו אחר זה
 מך אנושי הקיבר ורמא שחלוק יוסאלרו היה מוליד
 שכתובות יהיו חזן מומה בלזמן שחמרי עמחה הכנה
 לפודים ופלפולים עם השלשנתי' זהו סודר שבמשך י"ב
 שנים רצופים ימה יום ח' שמה יוסאלרו להוסוף בחדש
 פברואר בכל מחזור של ד' שנים בלזמן שהסידר ב' ימים
 במשך י"ב שנים ואחר זה ימכו הכנים כפי סדר יוסאלרו
 כנ"ל וזה שיהי גם ב' חדשים וקראם אחד מהם בשם
 יליו יוסאלרו קוסר קודם לו כנ"ל והוא חמס חוליו וקראם
 חמס אנושית על שום שהיה אנושיאלו אנוכסו וזהו הסדר
 היה עוב לפי שלא יוכר ב' שום שני ללא אחרי ק"ו
 שנים שפעדיק יום ח' עם חקן הביסכום של כל מחזור
 של ד' שנים שמוסיפים יום אחד בחדש כנראה לפי שיש
 איזה רגעים מיותר שהיה לרדך להוסוף ולהשמי' יחד
 בלזמן שגזר יום ח' מהביסכסו בחדש פיבדחה של מחזור
 הקיבר ח"כ בשנה הזאת של חף חמס"ג מהלידה נמלא
 סדר עזרו חף חמס"ז שנים מזה שחוקן של יוסאלרו
 ומוכסו כמו ח' ימים וח"כ התקופות אינם בזמנם
 הנדלים לטון ומדשי החורף והקיץ כל היו במקומה ולא
 היו נעשים החנות בחדשים בלזמן. ולהיות בהיודים עשבים
 פסחם ביום י"ד מהמולד הבא יוהר קרוב אל התקופה
 מהפרייורה שהוא חמס השביעי הנקרא חמס רסן והשנה
 ראשונה בלזמן שהוליו ליליו ו' אחרי זאת יום ה' והיות
 שמיחת שמיחת היה ביום ו' שנהחדש הוא וזיום ח'
 אחריו לדעתם היה וסך ב'מים האחרים היו עושים פסחה
 שהיה למזכרה זאת חמס והאחרים יחד עם כהודים
 וב' יום הפעילו ק"מ שם חמרי מיחמה בלא חליו יודים
 ש:תנלרו ויהמרו שמינו מה. ח'י לנשית פסחה עם היהודים
 ול' הפ"ה"ה הנזכר בזר וזהו שלא יעשו פסחם ביום
 י"ד מ. מולד כמו היהודים אלא עשו פסח ביום ח' הבא
 אכרי ח"ד ימים מהמולד. הבש שבראשונה היו עושים
 ב' יום פסח יום ש' מהביעע קך שהיה י"ד למולד ובשנה

קפ"ח ללידתו פסח וימורי קיים זה הדם וכן החמיר
 לעשות עד ביאה פסח שליוסאלרו כי בראשו שמהמיחם
 עד שנתו עזרו ש"כ שנים שצבור התקופות ורגעיה
 החמירי בכל שנה שלשה ימים שחמרי בלזמן שהיה כנראה
 אז התקופה ביום כ"א מרזו. ולהיות זה השמסם של ג'
 ימים מעט דבר לא רצו לחדש מאומה על חמדי השנה
 אלא נמנו ונמרו שהתקופה שהיה נקראת ושומדס כמו
 שהיה אז ביום כ"א מרזו ושפסחת העשה ביום ח'
 הראשון פיור אהר י' ימים מהמולד הקרוב אל התקופה
 הנכר: של כ"א מרזו כמו שחמנו לעיל אך בהחלף ש"ה
 יום י"ד מהמולד יכול ביום ח' לא יעשו אז הפסח אלא
 ידמו להיות אל יום ח' הבא אחריו וזה למען לא יעשו
 פסחה עם היודים וכנ"ל ופחה בדור הזה ובשנה הזאת
 לא רצו שפיפור לקיים ולקבל עליהם יום התקופה שהוא
 מעט יותר מעשרה מחדש מרזו כפי החמירי. אבל דעת
 רב אלה הוא ו' מרזו ולשמואל כ"ו מרזו וזה לפי שמוספרו
 ויהר מ"ה ימים אחרי סכ"א מרזו שקבלו עליהם הקדמונים
 כנ"ל ואם כל אלה יקיימו עתה שהתקופה שהיה במקומה
 שהוא ו' מרזו כנ"ל ומתקופו אל החגלות וימי העמי'
 מהזמן הראוי והגלות ולכן פסח בגרונוליו הזה בשנה י"ב
 למינו שהוא חף חמס"ג ללידתו קיים וזהו לחדש התקופה
 מחדש השביעי מזאת השנה תקרא לאלו קסיה ביום כ"א
 מרזו כאשר קבלו עליהם מ"ה הקדמונים וכנ"ל וזהו הדרך
 העשה פסחה כנ"ל וכל ימרי חמס בזמנם הראוי והגלות
 ע"כ דבריו בקיבור. ויאר שזוהר פ' סאה כי נראה
 חמס ומחודים ביום ב' כוכב ונגזר ביום ג' שמש לנבנה
 שבתאי ביום ד' נדק ביום ז' וש"ה חין יודעים
 בצריחתה אלא בזמנשה ופיבדחל וישמעאל חשבונה על
 מהלך הלנה ובשהיה לוקה בזמנלחם סימן רע לישראל
 בהכרונם סימן רע לימנעמל. ואיננו לא ידעי אש' במונשה
 שנת חמס שס"ה ימים ורביע. שנת הלנבה חמ"ד ימי'
 ח' שנות החמ"ה חלקים. חמס הלנבה כ"ח יום ו"ב
 שנות השל"ג חלקים. כמחזור של י"ם שנים שימסו יוס
 השמש ולבנה הוא של י"ב שנים פסוחות ו' משויבת
 וח' שנה והע"ה חלקים שפעדיק השמש מחזור של שווי
 התקופות בהשלך כל ימיו ז' הוא של כ"ח שנים מחזור
 המולדות שיהיו מכוונים זו הוא של רמ"ה שנים מחזור
 שחמה ולבנה שנים בנקודת הלוזחם בנקיע הוא של חק"ב
 שנים וזהו יסיה כוף מחזור של כ"ח ושל י"ם משנתם
 חלקים היה שיווי עשירי אשחרת הוא חלק לילה. שוגל
 הכלגה מחולק אל ש' משעות שנה היה חקן ח' מכ"ד
 חלקים מהיום והוא רביעות של שעות של שוגל הנז'
 שונה ח' מכ"ד משעה עה ח' מכ"ד בשונה רגע ח' מכ"ד
 בעת ואמרו חמשים רגע כמימרא ושמואל אמר שהוא ח'
 משמש רבוא ו' חלקים חמס"ח לשעה. שעה חלקה אל
 ח' פ' חלקים וששים דקים יד ח' של שעה הוא ש"ס
 חלקים. דק הוא חלק לששים שניים. קוראי' למזמן
 ארוילאו ארלוייכו למעבר ארוילדו או פיניקו. לטון
 סיביכריואון או בוריהה. דרום מיריזונואל' או אשכרלל.
 ורזוי לדעתו שהעלויים משגיחים על החתונות בב' פנים.
 וסס הוראה שר"ל נתינת כח והכנה לדבר שעהד והשפעה
 שהוא חמ כח והשלמה לזמנו סדר. והנה הוראות
 השמים והנתינת כחם הוא על השולס בבוה לזיוס כלם
 בנים בשום מסומר שהוא השמלת כל כח ומעט שהלן

וגדולה והורה התחדה זרע מקיימים המורה. ואחר ר"ל"ז
 שנים שהיה כמו שנת הרק"ב לבריאה שנה שנים מחברת
 שנתאי נדק דגים כמו שהי' ביציאת מצרים. ולהיות זאת
 המחברת כשנה לטעות עיני ישראל מן הספק אל הספק
 כמו שפשה ביציאת מצרים כן על זה הדרך לפי שנה
 המחברות ראוי שהיה שנים הפלא ופלא יותר וכבר
 החמילו שנים ורדיפות בכל השנים ואחר זה כמו ר"ל"ז
 שנים כמו שהי' לבריאה שהיה המחברת האחרת שהיה
 חבור שנתאי ונדק בשנה והכן זה :

בספר מעיני השדה הארסון וסיעתו וגילוי וסיעתו
 פלגו שנה על חקירת זרע האשה כי
 י"ח שאינו זרע אלף לחות וי"ח שהוא זרע וי"ח שהוא
 דם ועדיין נשאר במינוק. יהיה זה שהיה לפני היות
 הולד הוא בזה הדרך ככה זרע האיש עוק שלישי האשה
 ידובק עם הלימות שהוא מהאשה וכמו שאמר מוסן חמימות
 בעינה כן זרע האיש. וכמו הקיוליו חלבוב וכן צריך
 שהזרעים שניהם יהיו טובים ועם הכנה טובה וגם השליש
 שהיה נקיים ורזים כמאמרך ולא יהיה שניהם שום
 חסר כי נמצאים רבים מזה שליטה וכן יהיה טוב מזה
 שהיה כח דמיונם מוכן ומתגלגל על זרעי הסריון ואלוה
 דשאן לאמר שזרע האשה הוא דם גדומיה יהיה הדם
 ארזי ומימי זרע האיש ארזי ואשיי כבר אמרו חז"ל
 במשנה גדש ג' שופים בלדש ארזי מרעס לוכן טוב וממע
 עגמות גידים ואפרים ומוח ולוכן שבעינים. אמו אודש
 שבו וממנו שרד וכבר ודש ואשר וטעור שבעינים הקב"ה
 נופח ב' נשפת והאומם וקולפת פנים ודטר ושהיולך
 ודשם ובינה ושלג. וגם יש מתולקת בריש מ"ד הולד זכר
 או נקבה כי שאם הזרע הולך בלד ימין מהשליש הוא זכר.
 ובשמאל נקבה. וי"ח שאם כך זרע האיש גדול מזרע
 האשה יהיה זכר ואם מהנקבה יותר גדול יהיה נקבה
 וי"ח שאם זרע האדם יונא מהזרע ימני וילך בלד ימין
 משליש ימין זכר ואם מהשמאל נקבה ולכן הוא אחר
 מהשגל תהפוך עממה לחם על לרה כן יהיה מולדות האדם
 וי"ח שאם הרעע יונא מזה ימין וילך אל יד שמאל הולד
 יוכל להיות הולד זכר לרוב מוח הכבד ויהי' עלד כל
 תמועות הורסו והמקרים של בשרם. ואם מזה אחד יוכל
 להיות נקבה עם דמיון תמועות ארזי ומקרים שעל בשרו
 וי"ח שאם משממש אחר תשלוה וי"ח הנדות עד ה' יהיה
 יהיה זכר ואם מיום חמישי עד שמיני יהי' נקבה וי"ח
 משש עד י"ב יהיה זכר ואם אחר זה יוכל להיות פועלם
 או המדובינים ותכשי הסבש נומש עם אל' כמו
 דעתו וי"ח שזכורם כח דמיון מהשנה בעת הסריון שהוא
 פועל מזה זרע כמו שפועל באשה הרע שחושפת לזרע
 דבר ואין לה שבכל מקום שחנע בידה הולד נרשם ממנו
 לרוב כח הדמיון והסבש הוא שארתי הריבוב כמו ג' חשבים
 הולד אליה ארזים חמונים ונכסוים בשליש ובהם מחלשם.
 וזה מתרבה גם כן מהשמאל לנמות השערות אל הולד.
 וי"ח שאם ר"ב יהיה כפי מגזרות כח הדמיון משניהם שנת
 השגל שאלו כח דמיון האיש יותר חזק יהיה זכר ואם
 לאו יהי' נקבה ועל זה הדרך יהיו חכונות מעשיו מהולד
 דומה להוריו כמו שכתוב לחוק ועריות וכיוצא וכן דבניש
 המדובקים ותולאים כמו שילוי הכולל וז"ל ומה שהיה
 וכיוצא וכן אם בשעת הסריון נפל בדמיונה אינו זרע
 רעה הנקרא מהסרעל או זרע שחורה אפילו שהם לבנים

ששאו. אבל להיות אומה היפרה מיוחדת להנהגה אלקות
 מסתא תורמו כמו שנתאר והייתי לכס לאלקים ואחבה לקח.
 לכן נתיחד פועל מקריהם למוז או לרעה מההשגה
 אלקות כמו שנתאר כי חלק ה' עמו וסגולתו מכל העמים
 ולכיוצא עיניהם והסורלות פעמים שחופפת ועמים בחסרון
 ולפעמים ימיראו היות טוב ברע או רע בטוב כפי הזכות
 והשאלות מבני ישראל כמו שנתאר והסתרתי פני מהס
 ונלד ה' אומר ומלאות השמים אל תתמו ודע כי המזויס
 בכסוים ראו באורך נסיונם מ' ככבו לכה פועלים בעולם
 הזה יותר מזה שפעלים הכסוים הקיימים וזה לרוב
 שגיהם והחלמות מלכס וקורבנות הזה ובעבור
 שיוצור עליונים הם שנתאי ולדק וגם אל גדולים מכלם
 וזה השם. וגם הם יותר מאחורי התנועה ומעט השני
 לכן הסכימו שרוב מאורעות השולם הזה יבאו לבינת
 מחברת ומצב הסבמה של שנתאי ונדק עם קנה המלות
 הלא הרעה מחברת הגדולה ש' שנתאי ונדק דגים שיהיה
 שנתא ג' אלפים ש"ה לבריאה היה ג' שנים קודם לידת
 מרע"ה שהיה השלמת השלמות לישראל ואח"כ גולתם
 יונה זרע ומורחה והלחה כמה היה קנה ה' אלפים רכ"ב
 זכין וז' יתר המחברות הורו הדומים בעולם אבל היו
 מחברות קטנות ובאו אלו המחברות זה אחר זה כסדר
 האבודי קרוב אל ר"ל"ז שנים בין זה לזה. אמר ר'
 עורא ס' כי קשה אמרו חכמי המלות שהמחברות גדולה
 על שנתאי ונדק במול בור היתה מיום קודם גאולת ישראל
 ממצרים וזה שקר. כי לא היתה אלף בחול לדי שהוא
 מול ישראל ורבים כמו זה וגם לא ראוי ככה והיה
 ערורים לערך עם הדומים כמו ר"ל"ז שנים אחר המחברת
 הגדולה ה"ב שהיה כמו ג' אלפים מר"ב לבריאה נתחברו
 שנתאי ונדק במול פלה ובו כנה עיר סרווייה ונתגדל
 מלכותו ואחר ר"ל"ז שנים שהיה כמו ג' התמ"א שנתחברו
 צפור הסתל מלכות איטליה הנקרא לפני ואחר ר"ל"ז
 שנים שהיה כמו גע"ח לבריאה נתחבר המצומים ובו
 נתגדלה מלכות בני אשור ואלתיהם סה ומלכת פלאחר
 ולתמסר והתחברו ואחריים. ואחר ר"ל"ז שנים שהיה כמו
 ג' ש"ח והתחברו בסרסן ובו נתגדל מלכות ככל פרס
 ומדי והיו מלכיהם נכודלני ואילי מרוך ואחריים ואחר
 ר"ל"ז שנים שהיה כמו ג' תקל"ו לבריאה נתחברו בארבי
 זלא נתגדל מלכות יוונים והרשעון היה אלכסדר. ואחר
 ר"ל"ז שנים שהיה כמו ג' הש"ד לבריאה נתחברו בשחולה
 ולא החמילו המחברות להיות מתגדלות לישראל ונתגדל זה
 מלכות ארמיה והתחברו מיחסו ואחר שנה ר"ל"ז שהיה כמו
 רל"ב לבריאה נתחברו בשחולה ונתגדל ש"י קוסמטיו
 ונתגדל אומה גוסי ואחר ר"ל"ז שנים שהיה כמו שנת דרע"א
 כזהבדו בעקרב ואו הולד מתחד ונתגדל אומה הישמעלי'
 ואחר רל"ז שנים שהיה כמו שנת דק"ק לבריאה נתחברו
 בקשה ונתגדל זו קסכות הכרסתי' ואחר ר"ל"ז שנים
 שהיה כמו שנת דשס"ז לבריאה נתחברו בנדי ונתגדל
 הקסרות באשכנז ועוד היום של ואחר ר"ל"ז שנים שהיה
 כמו שנת דמקס"ה נתחברו בעל שהוא מול ארסון
 שכאפודה ונתגדל זו אומה הסוגרמים הרי ערוך לפיך
 שכל המחברות הגדילו אומות אבל שנתחברו דגים
 היתה מופלגה מכלם כי נתגדל זו אומה ישראל מן הספק
 אל הספק מערני גרף ש"י עבדים וישו שנים ומורים
 אפליכים מעיני הנפש שקבלו תורה ומתו ככל כך כבוד

וכיוצא להם כן יהיה הולך הנגס כי י"ח שהולדות המוספתי
 יחא כפי הילוך הכבדים בשעה שצנכס הרע בשליח וי"ח
 זכור לעונש העונות והכרובים וי"ח שהוא כפי הסרון כל
 ההכנות המלכרות בהיות הולך וי"ח שולדים לפעמים
 כבלי זרע האים זה כי מדמה בשכלה לפעמים הספוג
 והמשגל בכל כח ומחיות בחוסן שגור; דמה הגדוהי
 גרם כרבים בחסון ממולד הלכנה כמו שגד עגול שח"כ
 יולא שמינה עם כלבים גדולים; ויבאה שיהי' הדבר האם
 תלו הוא נכל הולך מזרע איש וזכה וכן איש ילרע להא
 גרה אינם מקרב כל פחד או שפלה וכיוצא כח החוסים
 עלי ובפרט כח הדמיוני מניה מלאכתו שהוא השחלות
 הזנה הולך בקל כרפיו וחושב על זער שלה ובזאת ההנה
 הולך מחלבש יוולא זה כי דמיון הוא שועל גדול כנראה
 שפעמים הכופאים מהרעים להולם מסוכן לאכול איזה דבר
 זחי' שמהגד לו אחרי שדואים לחוץ דמיון גדול האחיות
 בחוסן שפעמים ישוב חופלים למוח וי"ח שהיית זכר
 או נקבה הוא לפי שיש בה גדול לגיני החללים שזכרים
 הכרובים וימי שחכס וזמי הגהכפי הולך המזלות מהמקום
 שמומדים מלכס בחר או צנקה. וי"ח שזודלי הדבר
 הולך אחר דמיון האשה וזה להיות בעת המשגל להנח
 ההפה כפלים מהנח איש להיות לה הנאה הולאה זרעה.
 ומשום האבר צפה בליה והולאה זרע האיש בשליה.
 ואכרו המני הנושומיה שיש לאשה כמו נפיש קרוב
 לערותה לרונים שגד ויגיד' קרוב האחות להשמיט
 גלבים בקניה' כמו הגד להדם ושפעמים רבות נמלא נשים
 שנשטרו מאד על רוב האחות עד שהרופאים חסכו הכנפים
 ההם ושקפו. ונס אלו האחות ודמיון השענונים כח
 דמיונה רבה מאד יותר מהאיש וסועל בולד ולכן רוב
 הולדות דומים לאדם. ורוב הולדים הם נקבות כפי דעת
 חכמי הסבב שהם ששה פעמים יותר ממין האדם וזכר
 שוכנס הולך זרע כל שליח ומתקרב ומתחונן וקבלו
 וככנר פיה למען הזרע לא ישוב אחור ואל'. ומקום השליח
 וזכריות שבה בחשך ששה ימים נכרה' אשעבוע אחד על
 שגד וזה עגולה כחלת לחם מלכס כמו ליאונמו שחוריי
 דומה לפחול והוא מלא וזכריות ועומד אלא הפחול ומכסה
 כל הולד אשר הוא לו כבינה וזכרואם כביניה ובעת
 הלידה נכזרים וידיה יוולא דם הרבה ומלאכה' להעמיד
 יחד כל אברי הולד וי"ח שמכסה כל כרם הולד לבד והיא
 נדבקה על השליח. אחר זה נכרה מכסה האבר הנקרא
 מימכרני אשר מוככס כל הזרע הוא. אחר זה יולא מזוררי
 השליח וד' אי עב שבוקע המכסאות הני' וכנס זרע
 ההוא וכל שיהיה הטבור הנקרא בליקו בלע"ו ומוליד
 אשעבוע אחר שמונו נכרה' הכבד ומתקן זמן מועב נולד
 ככבד ויודים גדולים וקמרים אח"כ נולדים ויודים הרבה
 ובחכס אשעבוע אחד שטלד ממנו הלכ ויח"כ מול אשעבוע
 אחר שמונו נולד הנוח הולך אחר"כ עולדים הם האברים לחם
 לחם יבשר וגד ועלם וכל זה בחשך פ' ימים אחר הששה
 ראשונים אחר זה נכרה' ג' כחו' והם יינרסובה והוא
 טמן לולד הונך ורואה וגובה ושומק וכה ב' הנקרא
 אקריסמומו הוא מגדל הולך כפי כח הזרעים וכה ב'
 הנקרא נופרסיויה והוא מקיים ומחיה הולך כגמן אמו
 כפי האשכר. אחר זה נולדים' כמות הארות והם א'
 הפיסיוסיה והוא חם ויבש ומביא הזאה לגוף כפי הונך
 לכל אבר כי לכבד מביא דם ולחמה הגנה ומלדו התחורה

ולכ האדומה. השני נקרא קונקורסיו והוא חם וקר והוא
 מהקר המזומה אפילו שסם מכמה מינים אל היולאי
 הנקרא קילו למען יתקרב ויהי' קל לתת הזאה לאברים.
 הני' רוסיוסיות והוא קר ויבש והוא מחזיק ההזאה
 השלמרתפי לגוף. הרביעי נקרא אנספוליסנה והוא קר
 ולח ומתקף עליו ממיד מקרר חמו הגדול שלא ישרוף הלכ.
 אחר זה נולד בזוח ג' כחות. אחד נקרא אורדיסריו
 והוא נוהגת הדברים לדמיון ולדק הנקרא ריוני ולזכר
 הנקרא מימוריו ולמשנה הנקרא פטפיה ולחינה
 הנקרא יודיואו. כה ב' הוא נקרא מרגשה ובלעס סיויססיה
 הולד מנידים דקים שיואלים מהמות הפזיאים כחדריוכח
 נפשי ונולד ממנו כל אלה הכחות הנזכרים וכח החמשה
 חלוים. כה ב' נקרא מטובה והוא השנוע מהכברים.
 אחר זה נולד רוח א' דק מאד הולד מחמיות סדס
 יולא מהכבד ומאורידים ועוזר נפוע הנדים והמוסקלי
 וחמיותו אל הדם שכלכד נולד ליד דק מאד וכן הרבה
 ונקרא רוח הדם שמדקדק הולד ומוליו בכל האברים
 והכבד מחזיק זה הרוח כפשי ומזכרו ומוליו אל הלכ
 והלכ מזכרו שיש דקס מן הדקס ואז נקרא שמו רוח
 חיוני ומלד ימיט יש יוסר כך דם ומלד שחלוי יש יוסר
 רוח חיוני ושולח בכל איברי הגוף והוא עוזר רוח כפשי
 ומגדלו כשמלפך. וכשמגיע זה הדם אל המוח מזכרו
 פעם הארכת דקס מן הדקס כחלים האשכרות ואז נקרא
 רוח נפשי ויולד ונמשך בכל האברים אחר"כ הרוח
 משנה שמו ג"פ כי ככבד נקרא כפשי חלכ נקרא חיוני
 ובזוח נקרא נפשי והולד ריון וחי עם ארום שרשי וחס
 כפשי. אח"כ נולד סביב זה הולד ששליה פרסה אחד
 הנקרא ממערכה היל' המקיף כל הולד ומסגל כפי
 גדולות הולד. ויש אומרים שהיא דמית. ופעולותיה הם
 לקבל השתן שמתקן הולד. אחר זה נולד כסות אחר
 שמכסה כל הולד ונקרא ממי והוא מין הפרסה ראשונה
 ופעולתה הוא להחזיק גם הוא השתן והיע שיואלה מהולד
 להיות עומד מיד במקום נר וחס מאד. ובאלה הפרסיות
 הולד סם ורוחף ומקבל הזאה ויולאה מזה נחם רוח לאמו
 ולממן לא יתכרה זה השתן והזיעה ולא יזיק לולד יש
 במכסה הראשון נקב שיואל משם והולך אל מכסה השני
 ומשם מעם מעם יולא כפשי האשה. ואלו המימות הם
 מה שיואלאה בעת החולדה לפי שקודם כל דבר נקריים אל
 המכסאות וזה סימן מובהק לשיירות שהולד רואה אלה
 מרחם אמו. הולד ריון מהדס יך ובסיר שיואל אממו
 וזה אליו באמלעומו יינה א' שוכנס כעבור זה נדד ליסקרס
 וכיעמו האומרים שזון דרך הסם. וי"ח שאין להאמין
 שזה הדם יהיה רוח אממה פעמים שרם הרוח הוא
 דבר ארסי כנראה בזופת חתך שמקרב ומפסיד היין
 מהשך שטיפקיו אבל הכשים שלין רוחות בימי הריון
 הם ההוא מחסך בזכריות ובמקומות שיש מן מכסאות
 הולד. ומקמו הסך נשים ומקמו נולד ממנו איז קשרים
 בשליח שאומרות הנשים ששענת הלידה נראה ומשם רואים
 כמה נשים חלד עדיין יולדת הסיא. ויש אומרים שאלו
 הקשרים הם להחזיק הדם שאלו לזון הולד לממן לא ילך
 עליו הדם בשופס רב ויזקנו אלא ילך לחם וי"ח שזודלי
 הגמוד הולד ריון מדס שוח אמו וגם זה הדם עוזר לאויאל
 הולד מרחם אמו. ובאלמלעומו חמיותה השה בריזן הדם
 מזדקך שם יבש. ולכן האשה כשרואה אינם רואה וגם

בתיקון. לפי שהכל הולך ושב אל מנוח סוב ולכן אינה עושה מותרות. ולהיות כי יש נשים שיש בהם השליח שלהם הרבה נידים ונרודים שמתחזקים בהם זר. ויש חרות שאין להם כלל גרות. וזהו היה הסבה שמקמתן יולדות במהרה ומקמתן בקושי גדול. והנה מעמד הולד בצפון אמו היה כבינה באורך מגולגל עקביו בעגבתו וזרועותיו בולט. וי"א על אצו וי"א על גיטו. וי"א על ירכיו. וכבר נדעו דברי חז"ל שאמרו ב' עיניו כשני פיסין של זבוב וכן ב' אצו וכן זרועותיו. פיו דומה למטרה גוייתו כעדסה וברו עיניו אמו מקופל ראוהו כבניו ידיו על גלגליו עקביו על גבי כותליו פיו כמו ופכוהו כהן אוכל וזוהו ממה שאמו אוכל וזוהו מוציא רע. ומזרע אביו נעשה עמוהו וגידיהם נפרקו ומוח הראש ולובן בעיניו. מזרע האב נעשה בדר ועור ודם ומזרע בעיניו. והקב"ה נותן בו נשמה וקולסר פנים והחושים וכפי הזמן מולדת הולד המתחזק יפיו הסבתיים וגם מהגדל גופו ואשר נמשך על פני ג' פנים. וזהו בגבורה אל כ"ה שנים וי"א שזהו כחם הולד כך הרע. וכפי גדולה השליש. וכפי הזרע טובה שהקבל בצפון אמו וכפי גדולה מזו: שנוהר בו או שנוהר בו. ומשם והלאה הם יפלו שינוי אינם שבים ועל זה הדרך הוא יופי ובקצו גופו רוב הוולדות נחלש לזרעו מכל וכל בחדש השביעי ולא מבקשים ללדת ומתחזקו לשבור הגידים שמתחזקים אצו עש. ואם אינו יכול לשבור יורדת לעמוד עיניו עם ולרוב עיפותו אם יקלים נדברם חחדש כי לא יוכל לחיות לרוב הליטתו. וי"א שהוא לפי שבחודש ח' הוא החם ממשה שבהאי הנקרא סוכרו שהוא רע. ואם ימתן לחדש ט' יהיה בריא וחזק ושלם ויפה. ועל דבר מעלות המדות. כבר אמרו ח"ך יוכל להדמות אל סוכיו. עם כל זה י"א שהוא כפי מולדתו החמה המזלית וככני לכת. וי"א שהוא כפי מזונתו הולד אחרי אצו בעולם. וי"א כפי סבתו עם בני גילו צימו נצונותו ובהיותו. וע"ל כפי שנק' קומפליטיו. אם עלד ברביעי ראשון מהיום הדומה לפימיו"ר יהיה דמיו. ואם בשני שדומה לקץ יהיה קולירקו. ואם בשלישי שדומה לאצמוני יהיה פלימטיקו. ואם ברביעי שדומה לחורף יהיה מלינקוויקו. וי"א שכל זה יהיה כפי המאכל שהיהו ממנו הזרע שיהיה עליו. וי"א כפי המזל שיוולד בו. ודע כי ב' שנים יוכל להמלא בחלוק האדם מחצתו. ח' נקרא שניו הדעת כי זה יהיה חכם וזה הכל זה הנוי בכל הכסף. כל נקרא שניו המאמר כי זה יהיה עניו וזה גאה זה אכזר וזה רחמן וזה הלוי במזון סאלות. ב' נקרא שניו פכזים וזה הלוי בהתגברות הסיכוח. ח"כ כל אלו השנים אינם מלך הכתמה וזה כי השמות קודם בואם בגוף בנות בעמלתם כי אינם מוציר מלך כחות הגוף. ויכול אלו השנים הם מלך המורר לחימן האומן החכם שאינו יכול לפעול פעולתו אלא בעמלנות כליו. ולחימן ב' נרות יפות מלך אמת ונהנה בעשפיה וך והאחרת בעשפיה גסה ועכורה וכו' אמרו חז"ל בפ"ק דהלכות רמ"ה איברים יש באלה ולכלם בשר וגידי' ועממות ולאש' רנ"ל. והחל' ברייתו של אדם כז' ולפיכך גזרו בעשר מומתם בשר מה כוים וזה ו' אצב מהרגל עסה ל' מלך ח' עשרה בקורלל וקווא הכרק שכל האצטות הלויים בו והוא סמוך נקב שניו בשוק והוא הכרק שהקוה הלויים בו. ה' בהרעוהו הוא הכרק

הסוכך נחלה בו ח' ציור והוא עשה סיכך ב' בקומתו והוא הכרק שגוף סיכך נחלין ומקשים יחד הוא כף סיכך י"א בלעות ואפילו פגראש לעין עשה י"ב מכל לך שכל לומר שהלע על מעלה חז"ל חשבו ארוה מעשה הגוף ו' בכל אצבע מהידים עשה שלשים שנים בקנה שנים במפרקת והוא המוליד שאחורי הראש שקופר הראש עם הגוף ח' ברוב והוא קנה הכרוב. ד' בכחף והוא הכרק שקופר הכרוב עם הגוף כל אלה מלך ח' הם ק"א וצין בני הדדים יסור ר"ב י"ח חליות בשלדתי ס' בראש ח' בולא' ו' שפתח ס' ר"ב בקצוהו ומלאתי על זה החלוק שמוהם שניוים עם הכמי הכבד ואין דעתי עשה לפרס ולהכריעי. ואומר הזרע פ' וישלח פי נפשו ישראל רמ"ח מלות עשה כנגד רמ"ח האברים שיש באלה ולפשו עשה"ס מלות לא מעשה כנגד ש"ס נידים שיש באלה. והלויים בספרי רפואה שהמקולסן עשה פקוקים צנזים במשך וגידיהם וידיהם אשר בא למעוהם האצרים שמימים והלויים מנעתי' מכל לך ומלוא סהם הקב"ה וי"א עשה ח"ס. וכן אמרו שכל העממות הם רמ"ח וי"א רכ"ד וי"א ואלה אלות קלה עממות קפתי מלך כמו גרגי' חדלו וקווא הנמלחים נידים ורגלים וכן אשרו שהתקוות היומר גדולות שעותם היונים גדולה היואלת מהכבד הם קע"ח זולת חלוקות קשנות הרבה שעותם בכל האצרים כדי לתת הזרע לכה וכן אמרו שהחלוקות היומר גדולות שעותם היונה ארפי"ח וי"א שהכבד והלב המצוי דם נקי וך מלך הם קמ"ח זולת וימי ארפי"ח רבים אחרים שהולכים בכל האצרים ובאלה מביא איד ורוח חיים לכל האצרים. המוח יש בו ב' חדרים ראשים הם' הוא על המלח ונקרא פנסיה והוא חם ויבש. השני הוא קרוב לראשון באמצע הראש ונקרא קומפליטיבה שהוא מכיר מה פגראש ברעוהו ופכזו אמעני ובינוני. והחדר ב' שאחרי אמורי הראש נקרא ממוריאל ששם כח הזכרון והוא מקבל הדברים מהחדר ע"י חור קקן שיש ציחה הנאמר עם ציפון ח' גדול דומה ללד האשה ופכזו וסבג" כמו קרשו' בוללותו ופכזו לחור ארוה דבר נפתח החור וסיפק נזכר למען לא יאל יומר הדברים הממוים שם עד שיהיה זמנה ופכזו קר ויבש. בלחון שהיורים שהוא מקוה משמרת נורם הכתמה שומד באחרית המוח הדעה מתחבר נקביו הפוח לפנים על המלח אלא הרגשות הציבה היא צורה העומת ציון נורה הדעה והכתמה כנגד נקב אמעני בתורה וכפי שינוי אלו הדברים משתנו' משפעת השר הזה יהיה האדם מלך ח' חזק כפצע העינים והחושם. וכל אלה הם כחות שמוקן הכסף בחדרית כ"א כפי פכזו באמצעית אודי דקים מלך מלך שא"ל לראות צעין. העינים מורכבים מן קליפות ומכמות. סא' סוכוה אל האויר. ב' קרש למחוס והוא לו בם העין. ב' קרית והיותו קשה כקן. ד' עינים ומשפחתם במלחמותיהם. ח' גלים. ו' פכזים. ו' חומה לקח עם פ' כרלות. ח' זכיות. ח' דומה לפכזה. ו' דומה לפל' בעלת דידים הרבה. ו"א קשה גסה וזרועותיו המימיים הם מלוחים למען לא יסיפם הסעבר ולה יהיה קל ללחש. האויר עכז המכסה נקב האזן הוא הכלי לחשון לשמוע. והכוח נקב האזן מעוקל למען לא יכנס בו האויר הכך ויזיק. וגם למען לא ינכחו בו הקוים החזקים בחוקה. ומתהרות השמורה שיואלים המאויים הם מרים לרעה הוא' צעין. ספק הוא כלי הריה טכנים

בענינים הנרצחים בזה ודומה מותרות הרשע מפסיגה המזון
 בן את הכמה ועוד לחמור האומיו' והלוי' בנקל ומותרו'
 הקי-ורה' שיזיל מהאף כרות למען לא יעלה איד כרות
 יציק למוח, הפה שוחק המאכל והשינים והמחלשות והמחנות
 פוזרו' יוש פה מעט מזה והפליגמה שיזילת ממנה הוא
 צחוק למען שפה יוליא מזה מותרות ימתיק החיך. לשמן
 נקרא כלי הפשימה ולחמור האהיות ובעקר השמן ב'
 פיות שמורידים הריק והוא לרמון הדברים המושמעים עד
 פירחה פה לפה ועוד לפינים ללעוס המאכל הקשה
 ולהשיבו המועץ קלה. והשם הוא שזיל להעביר המאכל
 בזה המושך והדוחק לאצטומכה. הקנה הקצונה בריחה
 הוא עגול ורמו. נכנס ויוליא האויר והקולות ועלי הפעוה
 פשישו הלואיה הקולות והושם על פי הקנה קרוב והוא
 מהיזה כדי שלא יעבור בו ממה פשובר מן הפה אל הפה
 פן יחנק והחומים שעל גביו הוא למען יהיה מחינה למנוע
 שלא יעבור בו חבק ושמן שלא יעשו ומבזה ולתנון שלא
 יכנס הקר בלברי השמימה. מזה כולו בשר ורוחב
 כלאצטומכה ועומדה עליה ועיברים לרמעיטו קנה וושם
 פמוזי' ה' האוכל לאצטומכה והאויר לריחה וללב הפעוה
 פגד השדים הוא מלא נקבוס ודומה לפעוה ומועלתו
 הוא להחזיק העשנים בעולים מהאצטומכה אל המוח שלא
 יעלו כמו שהם אבל ידקדקו ולא יזיקו למוח במרוחם
 ועכירותם וכשיחלם כח החזה אזיכאל הרשע וכפי פבע
 הפמן פן יהיה פבע הכבל. השדים מחיל' הם החלב מרוב
 הלחות כנמלא ברחם אשר ישוב לזמה ומתעכל הם ויוליא מן
 השדים. האצטומכה האונאף כדורי דומה ללעוס עגול לריבית
 האזר והיא מורכבת מעלם וכשר וגידים ועורקים דופקי'
 ובלתי דופקים והכבד חופף עליו מנד ימין והכחול משמאל
 ושם מתעכל המאכל וצחתימו יש נקב לר וצחיתו שם המאכל
 הקבץ וכבר עד שיהבשל ואח"כ נפחה והמאכל יורד לבני
 מיים הדבקים בו ומרכו כמו י"ב אצטומה, הלב יש
 לו חלל ח' מנד ימין ויש בו דם הרבה ומעט רוח וא'
 מנד שמאל שיש בו רוח הרבה ומעט דם עונבים זה
 הוא והחלל ימיני ליתוס לבבד פירוד מרוב הלחות דם
 פממנו מתחלל המזון אליו והפשמאל למחו הורידים הדופקים'
 והוא מחנוע המידוהוא התחלת כל המועה שבגוף ואח'
 יגוה מת ועומד בלמעט הגוף וסוף דקוה מוסה לנד שמאל
 והם הפסוהט ממנו לריאה לבי' אליו המזון' ואויר השמימה.
 הכבד מקומו לנד ימין והלד העליון מגיע למחיתה החזה וגבו
 דבק בלעוה שבחחורי הגוף והוא דם נקפה ותועלתו לשנות
 המאכל עם פמיחורו דם וטולה אוחו לכל אברי הגוף. המרה
 מחויבת לבד ולרס ח' פשילים ח' לאצטומכה לבשל המאכל
 והב' למע' לנקות הפסולה ומועלתה למשך היריקה מן
 הכבד ומחממת הכבד והאצטומכה. השחול מקומו לנד שמאל
 בזה הלעוה שבחחורי הגוף והאצטומכה ויש לו ב' פשילים.
 הח' מחובר בכבד ובו מושך אליו מותר השחורה מן הכבד
 והשני מחובר לאצטומכה ששולח עם מן השחורה לחזק
 החוה המאכל. מיים העליונים הם ג' קמים וכתוכס יבא
 המאכל מן האצטומכה והולכים בדרך עקלתון למען ישהה
 המאכל כנס עד שהכבד ימושך ממיתה המאכל מהכבדאמצי'
 עורקים הדבוקים בו וכשיפלים הכבד לקחה הנושךך לו
 נפלה המאכל הכס ויבש המעים קמים האלה דוחים אוחם
 למעים הנכוחים פלמפה מהם מיים התחחומים הם גדולים
 הם' פשוהט ויש לו פחה ח' שבו יבא פסולה המאכל

והלד השני פגד ימין והוא דבוק בלראי המעינו והב'
 הוא ישר ויש בו חלל גדול ומאסף כל הפסולה ויוליא מנד
 אחר. הממנים הם מסגד לנד הגוף והשמן ללעוה והזיעה
 הקרה והלד' הבאים בקדחה מחיל' מזה. הריאה הוא
 אבר חזק פשילים לבנים ככבד ויזמיים בזה ואל"כ לבד'
 לפנים וכשמקבצת דומה ונפלו חלקי הריאה פהם הקרה
 בא' מהם דבר יעמוד אחר במקומו ובשימה ב' מוגלת
 ח' להחליף האויר שבלב שהוא חס צחתימות פבעי ולשים
 חחיו אוריר קר ולזה נקרא שמת רוח מיים והב' שהאויר
 הנכנס ועומד בצחתימה המושך יזון הרוח פבעי. הכליות
 מקומו למסס מן הכבד דבוקות בחלויות והם שמרתימה לבד'
 לפי פשוהטים המים מכן ככבד ויזמיים בזה ואל"כ לבד'
 המותר לבים. הרחה פשיים הוא לקבל היריון והוא פזיל
 להוציא מותר הדם שאינה מבוסס והוא דם גדוה של רוב
 לחותם ומיעוה חוס פבעי שבגופם לא יספיק לבשל כל
 הדם שבחברים וידחה אוחו בצמיים מוגבלים ואברי זה
 הרחה יש ב' ביני האשה. הכיס הוא אבר שמושך מותר
 המים הנשפכים בו מהכליות הבאים לבשל את הדם הבא
 אליו להחזירו במרה לכן והוא הזע. האמה יש ב'
 פשילים ח' לפגום הזע וא' לפגום השקן. ודע כי לא
 נמלא ערלה לשום נכרא אלא למין האדם ואומרים חכמי
 פבעי שקלל אברים יש לגוף ארצה פועלת בזה מן מהערלה
 וא"כ בהעדרה נמלא החים יותר פלם ולכן אמר השי"ת
 לאברהם אחר זוני המילה החתך לפי וסיים חמים.
 ידיים פועלת ידועה ונתלקו האצטומה פשלומו פמקרים
 חליות למען יכול לחזק אוחם ולהשלים פשלומו כרזום
 והפגרים הם לחזק רלשו האצטומה כמו הכבד פמוהים
 בראש החימה. הרגלים נכראו גדולים ורחבים למקום פסם
 בארץ ושיוכל לעמוד על רגליו בחזק' וחלוק האצטומה הוא
 שאם יזק חלוק ח' לא יזק כולו וגם למען ירחב
 הרגל יותר וגם שבעוהו כחוך בראש האצטומה
 הלימות מיוסדת ליסודות ואל פקקי השנה ואל כרוחות
 השפכות ואל זמי שנות האדם ואל תקופות ואל מיני
 הקדחת בזה סדך. האצטומה פקרא קולירס והוא מלבע
 ירוק ולבנה פמרה פכבד דומה ללש ועמנו מד ויוליא חס
 ויבש כמו הקיץ והס ימי תקופת חמוה עד תקופת חשירי
 ורוב החולאים פבזמן שהוא בקדחה פליטי ונוסה לזה
 רוח מזחמי וצמי הבחרות שהוא מ' עד מ' פשים ויש
 מנחה פבעים ובלתי פבעים דם מקורו לב בלב ודומה
 לאויר חס ולח פשעמו מושל בימים פזין תקופת
 ימן חס תקופת חמו. ורוב החולאים הם קדחת פמידיה
 וטפה לזה רוח דרומי וצמי חילוח שהוא עד פשיע לבי'
 פכה ויש ממנה פבעים ובלתי פבעים. לבנה נקראת פלימה לבנה
 צריח' ופקקי הגוף ובאצטומה ואין לו פעה ליתוס כמים והוא
 קר ולח ודומה לקור הנקרא חמו וצמיים פזין תקופה
 פכה עד תקופת ימן ורוב החולאים הם בקדחת יומיים
 ונוסה לזה רוח מערבי ולמי השיבה פהם מס' עד פ'
 פנים ויש ממה פבעים ובלתי פבעים. חמורה נקראת
 מלינקיורה והוא פחול ופממה נוסה אל המוח וצובר
 והוא מנוהרת דם ודומה ללרץ שהוא קר ויבש ולחורף
 וצמיים פזין תקופת חשירי למקופת פכה ורוב החולאים
 הם קדחת רביעיית ונוסה לזה רוח פצורי ימי האקנה שהוא
 מ' פשים עד ח' ויש ממנה פבעים ובלתי פבעים ופסם
 ככחוב פכפכי הרפואה. פועלת כרוחות הם ג' מיים

הארות ובעים [מסדברי' הראה ממנו שב לעין ומראה למת
 הנפשי הדבר הוא ואם נכנס על דבר חסוך או שמאיר
 מאד לאינו יכול לקבל שום אור ושם לעמלו בחסות כדעת
 פלסוף והואר שהדמיון יונא ממשו הראש להיות ארבעי
 בין הזכרון והאור לאינו כי אחרי שראה דבר א' נשאר בדמיון
 וזכר ממנו שהוא מקצת השאונה. ובחוס הפעם הוא עייב
 גידים דקים קשים ממש הלשון שיוכדים הממוש והממשים
 הדבר אל הלשון יואא מהדבר האור כמו מין דק מאד
 וכנס בגידים ההם וסם שולחים הפעם לפעם שבמח
 ובחוס הממוש וההרגש גם הוא צוה הדך שיש בזיכרים
 גידים קשים שמרגיש הדבר המנוגע אם הוא קר או לח
 יבש או חם וכל כיוצא בזה ומביאים הדבר למת הנפשי
 שבחדר האצתי. ובכשיל המאכלים עומן כח צוה הדך.
 ד' בחוס הם וקראים המאכלים. ריטיביה. דיובסיביה
 איספולסיביה. בזה הדך עוד הפרש בחמת היבס
 ומוס שמשי שמבחוץ מתייבש ומחוץ ומביא אליו לחות
 שבבשר וואו מביא אליו לחות השמים. וסם מהבשר והוא
 מהאצוומס. ואז הוא מחוזה אצויה ושחיה באצוומס
 גידים יבשים וממשים שיוכדים בזה ואז האדם לוקח האכיל'
 ושחיה מדקאו עם השמים אשר קאמם משבירים הדברים
 הלחים וקאמם עם יואר חוקים אדמים ומשברי' הדברים
 סיבשים וקאמם מהדקים האוכל והלשון מתקן המאכל למי
 השמים. והאכיל' האוכל הולך על פי האצוומס שהוא
 מלא גידים למען יוכל להצוין כובד המאכל וממשה שיוכר
 בו. ואז הנפש שולח עם כח דיובסיביה וממן בו קור
 ויובש ויפך שולח גם כן כח דיובסיביה שמחליף אורח
 האוכל וזה עם עור האור הכבד והלב הסמוכים לו ומביא
 כל האוכל בלחה עם הציור שהוא דבר לכן וגם. ואחר
 כך יואא זה המאכל וכנס במשי שהוא ארוך כמו שחיה
 עשר אלבעות. והאכיל' נכנס במשי אחר שיש בו כמה
 ורידים ובאצוומס נכנס האוכל ויותר דק והולך לכבד.
 והיותר גם נכנס במשי אחר ארוך. והכבד מפגל את אשר
 נכנס בו. והחלק שהוא חם ויבש שולח אל המרה וקרא
 קילורא והוא גיזון. והמחר שולח שנית לכבד והחלק
 שהוא קר ויבש שולח אל היאלה ימיונת עם בשחורה
 והמחר שולח שנית למען לכבד ולאצוומס לחוק כח הדוחק
 והחלק שהוא קר וחם נשאר בכבד והספק לנס והחלק
 האחר שולח אל היאלמן וסם חסוהו ספליגמה. וי"א
 שזה הלחות הולך עם הדם צווידיים ועוזר אויית הדם
 והנשאר מכל חלס החלוקים הולך למתק בסוף הממשים
 אל הכליות הנקרא ריני והנשאר ממויית שולחים לבס
 ונוספק לשמן והנשאר בכבד שהוא סוב מאד שולח באצוומס'
 ונוידיים הגידים שבו הוזה אל כל האברים שיש אים כפי
 מדלגמו ומדחו והכוונתו ובעשו עממות גידי' ומחוח והמחר
 שולח באברים יואא מן הגוף חוץ מהעור באצוומס הזיעה
 וקאמו שב אל הכבד והוא מבשלו שנית ומוליכו אל כלי
 השמן. ודע כי נחש ודג משמשים פנים בפנים כלדם
 לפי שדבר השם יתבדך עמם. כלב וגמל אחר כנגד
 אחר. כהמה נכנס סחורה יולדת לפי הדשים כלדם.
 נכנס עמלה ל"ה חדשים. כהמה דקה סחורה ה' חדשים
 כלב ל' יום חמול ל"ה יום חויר ל' יום נמיה ל' יום
 כפי ושועל וכל השרצים לשם חדשים. מקרב מליד ע'
 כבדס א', האריה דוב הסמר הטול הקוף הסקוד כחב
 כפי היומו מרעויה כלם יולדים ל"ה שנים נחש ל' שנים

א' נקרא רוח מצני והוא גוף עמי יחולד מן האויר
 ומשכני בכבד וממנו יעבור לכל הגוף סכ' נקרא רוח
 חיוני ומשכני בלב ג' הוא רוח נפשי ומשכני במוח ובו
 הדמיון והמחשבה והזכירה. חועלה המצומות להגין על
 הגוף חועלה השפרים לחוק הבשר כשיאחוז בדבר חועלה
 שצבים לחוס ולתועה חועלה המותרים לתועה הרלוות
 שבחלס להסתפש והספקין חועלה הקרוב לכחות האדם
 האברים חועלה הגידים לקשר האברים והחוליות זה אצל
 חועלה העורקים וסם סורידי' שכלב להביא רוח החיוני
 בכל הגוף חועלה העורקים שצברד לפור הדם והספקות
 האברים חועלה מוח הראש להעמיד בו רוח החושים
 חועלה מוח המצומות לאוס מאוע ליבסיתס חועלה הבשר
 לחוס הממוש ולשמירת העיניים פנימים. חועלה הדם
 שיוכנו בו הרוח וגב לחת ממן האברים חועלה האדם
 לחוס הקרביים והגין בעדם חועלה הפער לשמור האברי'
 ולישות הגוף. ואומר הוזהר פ' נשא בגולגולתה דרישא
 תלין אף אלפין כרוה ו' אלפין ות"ק קוץ דעריה חועלה
 העור לשמירת הגוף וגם שמקביו יואו המופרות. ג'
 בחוס יש לגוף וחלחלס מהלב לדעת ארסוסם וסם שבסית
 הוא בכבד ולו ז' בחוס הא' שמלחח סורע וד' נדום.
 ג' חוק אורח עלד והאברים ג' מושך המון. ז' משכל
 המון ה' מחוץ לו. משבט' ו' חות המורמות ה'
 מדבק המון לאבר ומדמס חוסו לאבר ממון בו. הכח
 השני נקרא כח חיוני והוא בלב ולו ג' כוחות א' החפספות
 העורקים וקבוסם שבהם משפצ פועל הדפק. ג' הוא כח
 המחמורר שסם אהבה שואה כעס רעון פחד גבורה וכיוצא
 הכח שלישי נקרא כח נפשי והוא בחוס ולו מ' כחות א'
 חוס השעם בלגון והפסיה ג' חוס המוש כלל הגוף.
 ג' חוס היות בחף. ד' חוס הראות בשין. ה' חוס
 השמע בלגון. ו' הדקיה בגידים אשר בו יתווע האדם
 אבריו. ז' הדמיון שבו ייזיר הדברים אחר שנתדממו
 בחוס ויזכרם אחר השלחם מהעין ויכניבם ויפרידם
 שמשמךר חוס בחלום ובספקין. ח' המחשבה והוא כח
 השכלי שבו יחיל השעולות שמחוח ושיוורת פ' הזכרון
 שבו יזכר הדבר שנתכה לדע מ' שיוכת בין הפלוסיפיה
 שמתקום מלב השעם אם בחמו או בלב עם כל ז' נתפסרו
 שמונתה כח בחלוקי המוח לעשות ארכי הגוף. כ' יש בו
 ג' חידים ראשיים וכאשר הזכרנו לעיל הא' על המוח
 הנקרא פנסית' והוא חם ויבש. סכ' והוא קרוב לראשון
 באצוומס הראש ונקרא קימפריסייה. סג' הוא אחרי
 הראש ונקרא מימוריאל ויש סביב המוח עיניים רבים
 ובחוסם רשם אחת הנקרא רוסס מירבלו ומלאכתו הדק
 האויר הפלוסיס והלוחות והוא גיזון ומקבל האה הכוח
 הנפשי. וסם בחוס השמע הוא צוה הדך שהמדבר מכח
 בקולו האויר הקרוב לו וכן האוירים זה לזה עד שמגיע
 חוץ איון השומע. ובחוסם היות הוא שסאיר הכנסם
 בכל הדברים רוחיים. אהיד הקרוב לו קולת היות הוא
 באיון שסאיר אשר חמיד מהנוגע ומחחדם מחליו עומן
 ריח האויר הדק שבה מחסיו חוץ מוס לזה עד שמגיע
 לחף האויר שמחקרב לו וכנס במקום אחד לפנים בין הפס
 והאף במקום שיש בו חור עם קס דק הנקרא בוויין שר
 גדד האשה ואז נפתח וכנס האויר עם הריח היות עד
 שמגיע לחדר האצוומס שבמוח וסם מחבטל לטוב או לרע
 בסעוה. ובחוסם הראות הוא האויר שיוצא מהכוחה המקבל

אמנה ס' שנים . אמרו חז"ל צו ה' שנים למקרא בן י"ג
 למנוח בן י"ח לחופה בן כ' לדרוך אבל קמני האמנוניות
 חלקו מי האדם לשבעה חלקים כסך שבעה ככני לבח
 ואמרו כי המצויק הנקרא בלשון אינפניאלה הוא נגד
 הלכנה הנקרא זונה ודמוהו חז"ל למך לפי שהכל שואלים
 בעלמו ומתקיים ונשקו' אמו . כע' נקרא ילד והוא
 שראיריאלה הוא כוכב הנקרא מירקוריו ודמוהו לחזיר
 שמתלבך עלמו והוא מבן ב' שנים עד ה' . הג' הוא גער
 הנקרא ארובותה והוא נגד זונה הנקרא וימיה ודומה
 לגדי שמרק ממה ומפה והוא מן שמה ה' לח' . ד' הוא
 בצור שנקרא יוציקו והוא נגד שמש ודומה לבח שואה
 דן וכן ומשבתה בימיו וזה עד י"ח שנים . ה"ה הוא חיש
 הנקרא וירוליסה והוא נגד מלאים הנקרא מרטי ודומה
 לחמור שפושא המשא כן האיש נריך להשתדל בעד אשתו
 ובינו והוא בן מ' שנים ולעיל . הששי הוא זקן הנקרא
 קוקאיים והוא נגד יוצי הנקרא דק ודומה לכלב שמתקף
 תחו ומזה מביט סוף לביחו בלי בופה וזה עד ס' שנים .
 השביעי והוא יקיש הנקרא דיקריסיהס חה נגד שפחה
 הנקרא סופרנו ודומה לקוף שהוא שימיה בר שיתין כבר
 שיה והבכוריה מלשיגם מזיו ועל ילמעותיו . י"ח הוא רחוי
 לרעה כי הנפש כנחה בולד מ"ה ימים אחרי יצירת הולד
 אט הוא זכר זמ' נקבדה ואז הולד קול' הארה והתאמה
 וארופקרה אומר שאח ישתלם בלי יום יתנועע ביום ס'
 ויולד בחדש ז' . ואם ישמלם בל"ה יום יתנועע ביום ע'
 ויולד בחדש ח' ואם ישמלם ביום מ"ה יתנועע ביום י'
 ויולד בחדש ט' ומביא רחיותו בצורך ומקום מלכה בגוף .
 הפלוסופים אומרים שהיא ברות חיוני שכלל הרפוסופים
 אומרים במוח ומתפצת כחיותה ראשונה כלל ואח"כ
 בכל פרטי האברים . ולהיות הנפש יולאת מתחת כסא
 הכבוד נריך ביהיה דומה לבזרהה בקצת דברים וכאמרו
 בלשם אלקים ברה אורו ולכן אמר"ל שיש לה ה' דמויות
 אל בזרהה והיא כוואה וזניה נראה זן כל הגוף עומד
 באמצע מלא כל הגוף . סהור . יושב בחדרי הדרים . ויש
 לה הרבה שמום וכל כפי פעולותיה . וכן אמרו הפלוסופים
 שחלקה היא זומת חיה לגוף נקרא נפש . והכלל האיש
 ברוה בעצמו נקרא רצון והכלל האיש יהיה מלא חכמה
 ודעת נקרא שכל וכשתזכור הדברים נקרא זכרן וכשתזכור
 ומחבר ספר נקרא רעיוני וכשתבודד נקרא רוח
 וכשתתעממה בחפוסים נקרא סיכור . כפי הפלוסופים והגולרים
 אומרים שהש"ח בורה אורם בכל פעם שזכר הולד
 ואמו מתמינים הנבדלו כלם בששם ימי בראשית שנאמר
 ונשמות את עשתי . ואומרים שכל הנשמות נבראו בראשונה
 זכה וטובה עמד כלם במדרגה שור האדם הש"ח נותן
 כפי רצונו מליח לנשמות שברו בנפשות אשר בהם מתעלה
 האדם ואין לשאול על מה עתן השכלה לפגויו וז"ל לי
 ופעולותיה ויולא כפי חומר הגוף שיכנס בו לרמיון האדים
 ארטיים מתומר גם שיש להם כח לנכות אור השמש .
 הגשם אפי' שהוא זכה נכסה הכחותה בימי נעדרות ובחדות
 בעליה וכן כפי המקרים הגולרים בחדם אחתם היל"ד
 הפזות והככבים שכולל מתחה או מתחתה תחאחיו או
 מתחתה הבחירות שלו טובים או רעים וכיוצא קך הנפש
 פועלת באברי גופו לרמיון מי שמגן בכלי שבור אפי'
 שרוח הגוף והנשמות טובים עם כל זה לנכות שברון
 הכבוד לא נשמע יופי הכרה היגיו . וכן אט תשים יין

טוב בחצית שיש לו רוח רע היין טוב מקבל רוח רע
 הוא . וכן מי שיש לו עינים יפים וזהירים ונכנס בחדר
 שחור לא יוכל לראות . והגולסוף יפריקו מאמין שהכל בלא
 מהנפש ואין שום כח בגוף והלד השוה שבהם הוא
 שהפעלות הנשמות עושות עם השכל מזלי לורך אברי הגוף
 נקראים הנשמה הנפש ובשפתך פעולות גופניות יהי
 משגיחה יחד וזוה הדרך יהיה שברה ועשה . וי"ח
 שהנשמות שלמות ודומות זה לזה אלא כפי רצון הבורא
 ברהם במדרגות זו למעלה מזו כמו ששעה במדרגות
 הפלאכים ושפירם וכרובים וכן בשאר מדרגות מהגלגלים .
 אמנם ניתן לנפש כח להשתדל במדרגה יותר גשולה ממה
 שצרכה מה שלא ניתן לו הכח לכל יתר הנבדלים כי
 כלם נצרים במדרגה שצרכו וצוה הדרך לא יוכל האדם
 להסרעם מהבורא אט ברה נפשו במדרגה שחווה ששלה
 מהאחרת לפי שהכל הולך אחר בחירת האיש ללכת בדרך
 טובים ולעלות ככולם השלימות והרואה לסיח בקוה לורך
 נפשו ולשעלותה במדרגה יותר טובה רחוי לו להשתלם
 בלמדיות כי הם ילמדו לו דרך טובה ומעשים טובים
 וגלוסופים . ודע שאפילו שהנפש הוא דבר רוחני וחלקי .
 ולמשרע הגוף הוא דבר שבור וארטי . על כל זה הנפש
 אורח' למד שזיו מצי הגוף ומתפעלת בו כדי כח הרבנות
 הגוף והולדויותו ביותו תולדתו ומקבל צער וזרה מלרע
 הגוף וישמה בשמחותיו במדרגת האכובים . ומתחת הנפש
 באמת יש דעות כי בעל הפקדה אומר שהוא כח והכנס
 לקבל שלמות במדרגה . כמו להתרחק מן הרע ולהתקרב
 אל הטובים ביותר שלימות ממה שפויים יתר הבעלי חיים
 ואח"כ יכנס בחציה שואה רצון שכלי . ואח"כ למלא
 מלכתם מתעבת להביא סוף ומתפעלת בו כדי כח הרבנות
 וממון ביושר החכמה וע"כ הוא גדר ראשון ומושלמות
 ראשונה לנשמה והיא משותפת למין האדם אמנם יהיה
 פתוח או יתר יפי הכנת מזגו כשנאר וכפי זריזות הכנתו
 כא' כן חסיה גדולה הכנתו במדרגה שמה הוא אחריה
 שהיא הויה רוחנית הנקרא מושכלת שמים וישאמרו יחד
 בצופן יכול להגיע אל מדרגות הגנוזים . וזאת הנשמה
 שלמה לול תפסד בהפסד הגוף . הרמב"ם הלכ"ג ק'
 חדראי גזרים שהנפש הוא עש עש רוחני יתקבל השכלה
 קמה לאחר קמה לסיח קמה שלמות לקמה ותחאחד
 ההשכלה הסיח עם עש הנפש שביע שלמות האנושי
 בפועל ויהיה הדבקות נפשי במה שיתקבל מהוד הבורא
 מה שלא שיעור הנשמות שבודם בגוף . אריסופוס ושיעורו
 הנקרא פריפסימיו' אומרים שהוא נצרה עם הגוף .
 ולא נשע מדבריו אט סוף למיה או לאו . ואוב
 שהוא דבר מוכן להשכיל דברים מושכלים והנשמות אור
 חלקי שכולל בו . י"ח שהש"ח ברה כח מלאכים אשר
 אחרי הימים לא היו יודעים אט רחוי לשרת הקב"ה או
 לאו ושאלרו מתח הבחורים . ולכן הש"ח כולל אדם
 בעולם כזה חוך הגופים ושם ימליחו דעתם ורצונם .
 י"ח שהוא שיווי המציגים ומתחת השכל . אומר אלכסנדר
 מפד' אריסופוס שהוא בעלמו רחוי דבר אלא הנפש שתמלא
 בגופה . ותשפיע' אורם שהוא שכל בלתי הויה ולא
 נפסד ימול בחדם בשעת הויה . ק' רש"ד אורג שהוא
 שכל השועל ומגד לדיקוסו גטו שיה הכנה וימלא בו כח
 להשכיל המושכלות ולא מלד עלמחו . והטו מתמינים שהוא
 עש רוחני מוכן להשכיל ובלתי משכיל בפעל מעשיו
 ותחלק

מרוצים ורבות מאלו הסבות סיחור קרובות לארץ. אוכבים החומר והתקרים גופים. ורבות מהן אחרי קן המונח להם מטבע נפגדות מהגופים וצבים ילקוחם העליון ולפעמים מתגנס אליהם מהדש. וזה שכתב יונתא פעם א' לא יסובו עוד לרוב שאלהם אל המעשה ככל ש' את הארץ כהם יותר טעירות וזכות ועולות עד מקום אלקי וכן שבתם לארץ ויראות ונאמרו הגבורים המיוחדים ואלו נקראים מהמלוכוסים גינולי שרץ יצרים. והגני מקדש קוראים אותם ומלמדים ח' אל מדברי הו"ל פ"ק דברכות וכו' ערבי נהיה ופ' כל השבש ומדכי ירמכץ פסוק ואל יחזרו עוד וכו' וראה כי נכונותם בלוי ש' ביום ותיקום אדם רבים ועמים מני חסד וזכונם בתיבותיהם והסודות. וראוי תבדו הפסוקים וראוי ס' הפסוקים הקדמונים בסיות כל העולם ונחמדם נבדים. היו ולימים לבני אדם אשר דרך עבודתם ותיבותם דב' ובריות זמן ובריות מקום ועם איוס עיניים וזרות וקדשת ועבדים סיס לרץ לקריב לתיקים כל לנודק בטהרה. כל היום דבר אל לבבך וסודת הסודת הזרים בלבושם נבוסים וזה שוה ארז וזמיר כפ' ד' תמות וכספרי זה המעלה בזכורו ר"ל שפעלה המע ועומד על זכורו וזמיר ר"ל ששום המין אינו עולה בשבת ועולה רחבו למעט ורגליו למעט. ויש שחל בגולגולת וכוונת סלוקמה גלגולה שפך. וע' דבריו שזאלים ממח אל רעים והוא מביבים. ושיין כפ' בחדש סלכות ע"ה פ"ו. וזמיר כרלכ"ג כפ' שופטים הנהגה למביע. שהת משיב כ"ל נמוך מן הארץ ואינו נשעם אלל לשואל. ויעניו סוה ספשיטתם עכ"ל ח"ה ש' שפשו ידוע ועם איוס דברים שאומרים נדמה נכס שפעלם מזכר א"ו דברים עתידים לביות והוא נוכל כמו וכסע על החקן ועיין כספ"ג. ומתח סוה על דרך מכל אית שזמיר אל סוה אל חקוק סלוי וזה יקרב לך כן לעספי כן. וכן נפל פתי משי. או עכר שועל לפני וכוונת. והזכ"ל אומר זה המביע כפול העומה או כפולות. קוסם ית ממנס מוים יא משיטתם בכוני או בצינים או שגור לארץ וטע"ן. ויש מי שמתחל במראה של כחול או שגששית או שלקח מלך כידו ומכס כד ער שפזנס מתפשחו מכל הדברים והושב על הדבר הפסוקים שרזנס עד שגלה לו שמתגבס דרכי' העתיד' לסיו' ועיין כדעת סלכות ע"ה פ"ה וזמיר כרלכ"ג שפשוים המונוים ומקריבים לפניו קללות ומצוים שבת וזה ידבר אליהם. מעוין זה העוין עמיד בלשונות כמו יום עיניו טוב גללם אל נפשות איוס מעשה אי כדו רעש וכן בליוה פ"ה כר איוס והוא מראה חליו עשם דור הוא רועי עושם מאומה והרלכ"ג אור שוה המכז בעינים וזוטט ככס. חוקר הדבר איוס שדבר דברים שאלים מליצון בשמע ואין לנס עוף וזמיר דבר איוס דבר שפשוים מפשם עכ דבריו עד שדמה עם ומר דבריו חליו עד כביעה עשם ועקבר ויוונת חליו חוק. ויזא כשש דג יו דמח שררץ וחקף יחד כהם ותמיס או עקרים או חסד מין אחר. והרלכ"ג ככז שיעוד התהדוות האיוס עינים. והרלכ"ג אומר שזוה מין מעיני שפשוים. והגורמים האומים כהם עם כה הפדים ידוע להכר הדברים יחד כמו להביא הדוכס אלל החוכר או החיב אלל אשתו וכוונת. דוכס כל התמיס או המרשיב עלמו ואין בנית הקברות או שגור מלבושים יודיעים ואומרים ומקריבים קטורת ידעים ושינים לבדס כדי שיבא סת חליו ויודיע לו עתידות. ומכפס דור כס כוגל לכל מעיני ככסאיוס. וככס כהרלכ"ג כהרלכ"ג המביע דבר מבחיו לפי מראה עינים ופ"ה כרלכ"ג ככס רין כהרלכ"ג ריכין עמול לקבל רובס הוודויות מלאכי הרוש. ספורס ח"ג פ"ג אומר ככל מעשה הכנף ועמיס כלס פועל דמיון ואין ככס שום ממשות ומצויות חלטי. וירמכץ פ"ה שופטים אומר דוים ידוע יפ עם לו ומחוס דבריו עם חלל' להביח' מס שגרהס כחוס בעין וסענין סוה אמת ולכן אומר להביח' לפי שמכריזים מפליו על מעלה וכוונת סוה כשמו בהביח' כח כה בככסו ורס עם שפס והרלכ"ג לנבולס יעשוה קדרס נפשו כהי' שפשוים בעעכס פסיס כה ככס שחס סלויס ידע למלל סלכנס כמול סנינו ונגד מנפ פלויס עם איוס הערתה דבריוס יודיעים יוכל להביח' הפדים והכס סוה סוה סוה סוה מרביב וכן מס וזמיר כהרלכ"ג שזא אחר סלכנס כמול שזא אחר סלכנס כמול אחר סלכנס. ועל אל סדקו סוה איוס כל מיני כנליס. וזמיר כי סוה רלכס ספרת סכונס על משני כתיבתי: וכן אומר בעל ספר ס חיי ברהס עם סוה כ"ה ידיעה סכונס ורומות ככסס כהרלכ"ג ארנס נליחוסס חונגד נגשוה וסוה ומצונום ואופן' לסמקך דוחותיו כככסס והסולות למעס. וזה אי המכזר רלכ"ג ס על אל כנליון נולתי סוה קרייס חלוי סוה א"ל ארלכ"ג איוס כדו ע"ה. וזמיר וליכיו סוה דברים ממחויס: יד' שלכפס ח"ה א"ו ע"ה ככניו שזאלתס שמכשוח סוה חמטס סכנס

ומחקך בכל אדם. והנה ידעתי גם ידעתי כי בער אכתי מליט ואין לי להסיס ראשי בין הסיס הגבוים הלה. אמנם כמו שבני יסוד התגרות וסירות גדולות ובכחות משויים גם כן לרירות קפנים המשייסיים גם הם למלא החורים שפשים האכנים הגדולים כי גם חני במקום הזה. כבולו אמלל איו"ס חור קון כפיטנו ילי כרלכ"ג. ולכן חני אומר שמהות הפסס סוה איד דקס מן הדקס נכרל חיסוב מלאכיו ונתן זו ה' הכנה להסכיל בלמנשות חוסי הגוף מה סלה השכילו כפועל זולת הגוף אלל ככה. וגם נתן לו הפ"ה כה לפעול בגוף שפסם בזל הסודים פנימיים אשר כמות ולב וככד וכל כלי הגוף והכנשותיו וספולותיו כבית וכתון. והנה קון מסוה משער חני שזס הליד הקנרל שמה יסיה גדול כל ק' סלס הכמות בכביעה השוטים כפ מוחס לו הפליון חמסע פעמים חיכוכו כרכי נכפ' חת ה' יספססו זה האיד על הסודים סהס וזה הסעור ברחמיס חלי לביות דומס בקת' אל כורלס חמססע פעינים ככ"ל. ומלכס בגוף משער חני סיסיס כמות. כדי לדמותה אל כורלס גם כזה. על דרך יסבב שפשים יסחק חפיוו סללל אל הכרן ככדור. ואופן עומדה כמות. גם מזה משער חני עמודת קופסו כמלאכיס כמות. ככריו ככ"ל איוס"ל כפ"ו. ואין יולת כהמס הרלות כלחמה. ולסוה מסוב הככרלס סמימיים. ואל יקסס בעיניך זה. הלל מעשים כגל יוס הרות אורכי דופק על פיך כחוקק רכס וכסכנגסס גופך ואין חתס רולל אורס הרות וכמותו וליכוחו יקון דבר אלקי כזה: **דרוש על הכשופים** אמר ר' יוחנן כמלאכיס ככרל וכו' והשדים נכרלו בין הכשופים ככנסת כלס וכן אמרו הו"ל כרל כרלס כדוך סוה חל' שמתס וכו' לכרל חלס גופס וקדס הכנת ואל כרלס וסס למעשים בין כגופים רותס ורלתיים ואין נכס גוף כעלמס סיסיס מיוחס נכס ויכר מו' למס. וכרמ"ן כפ"ה הכורס אומר כי כן בריות מורכבות מנ' אידות ר"ל ח' ויור. וסמרו ח"ל כספדי' אולג' וכו' ויכרס וכו' ואל וכו' ומי' חללס רולוסי וליכס וליכוספומלס מקום גלגול עד סופו ויודיעס עתידות כזכרלס ופ"ה אלוסיס ר"ל מנחות כמיס ככניס ונתיח סלס איוס עינין עקרות שופטים נכס כעלי הכתובס סיוכס איוס חר' ככז עיבב אורס. ויך כהכוריס ולכנתוכס כמו. חלילס כרלס שמהליך מס סכוקן ממנו וחכמו וזמרו כפסיוו סוה כורלס כהגור כן סומלסו כככר חני מעני. אמנס על כריתס. סדיס חלוקי דעס. כי יס חורמיס סלרס כרלכ"ג מכן עריתו ויסלרעס כהו' נגלדו. וי"ה כחלר סהט' עמד ק"ל עיני ואל מקק רששו וסיהס ככל ליות ממחמתס כמו זכדים ממחמתס כס חוה וסכס נולדו. וי"ה וסכוסס סמלאכיס סירדו מן ככסוים. וע"ה שמתגוריס ככל יוס מקהיו סריתיס חלכסיס הכסוים. וי"ה כחות ד יונות שמדריסס סכחות חלכסיס ומ קס חנו וזר דעת' ר"ל כרלכ"ג חו"ל כפרק חלק וספקי כד חלעור אומרים חל חכס אל חוס עומדים כיוס סיון וכן כפסוהיס כעזות עומדים. וזכר ספרת חלוי מוס אומר שמדות קן נולד רוח זכר כקנרל סל כן קון והכרת קכס הקנרל ענינס וסכס נולדו חלוי חלריס וסס חלויס כחזיר ועדיין סס קרייסיס וזלס ענינס כלס פעמיים ומחמתס כס חלסיס ככס יסניס ומונוידס חוקיקס חלריס וסס חוקיקס לעגריס. ואומר ככרלס סלס ככרלס סמכרוסס סמכרוסס. ורלחיו ככרל פ"ג יסיוני סלכור סלס מן סככרס סוה סיוני כיל חלוי סלעל ע"ה נכס ועיניו רולוח יכוד סעבר ע' לו כע"ה חרליים. וכן יסוד כסיס. גם יסוד רלכס י' לו סגולתס מן סלס אכר לפי סמכור וסללו רביס מסס כנליות מקדוס. וכן שפסיס יס ככולס כככסיס אכר ככז כני כעלי נכס נלחית אלקי יסבב כככרס כי ס יסוד חלוי יסוס מלל מן כעלי חייס אכר חלוי וסלחו חליו סהס חלוי נגורס ע"ה. וכן יסוד סלעל על דעתס שחלוי סוה נכס לכל כעלי חלוי סוה יסוד סיוכות יסבב כוה חל עמיסיס חלוי. לכן לרץ לומר כי משעת האלך יסיה מ"ה נשפוט ומלאכיס

ואתגמיות שכלית בקריאתו זה לפי שצריך בקריאתו גדול על מנת
 שם כל מחות השמימות וזכרים והלויים ותלפי הנשואין ודרכם
 ובהתחלה זמני שלטונם ר"ל שעות ימים שבעות והדשים והקשות
 וזמירות והלי שבת ושמות הקודש ארבע שעות ומלאכי כהנה
 השמימים הגלגלים והמנות וכבני לבת לויים ויחזיקים והוא
 דבר פליאה והר"ן בדרשות פ' שופטים אומר שש"י ברא כה
 מלאכים כדי שישירו עלי ועמו ויכריחם כהשואלים והיות זה
 שכנס נקראים מלאכי חבלה והמכריח אותם לעולם דבר א' ע"י
 קוס הוא ענד כוונת הכורח בנריאים וזה נאמר ע' במכשפים
 שמתחייבים לפניהם של מעלה. ועד כי הוציא פ' ממות אומר שדרך
 המכשפים להוכיח דבר שאין בו ספק ולכן אין מזמירים לעולם הם
 חזיון כל אדם אלא ממות שדבר ארבע שעות וכן שפך וז' בשמים
 שמימינים בדבר ההוא והוא הוא דבר טוב גם הם אומרים בזוים
 וכן שאלו היה אמת לפעמים אומרים קצת דברים על אמת. ועל
 קוס הוא ששעלה שמואל אל גדות המור' לוי שם כל צבעות
 אוב להשיב נפש המת בגויות שנה' וישוב העפר ע' הארץ כשהיא
אצורה סובב אל השלקים. וכן מתקבץ שבת שאל הכוח מניחא מרבי
 אומר אמריו שמתפלל על ידקיים גנוה חתה כח הכתוב היחי
 הסיקוס המנואל אחר ליה סתם בחור י"ב חרש ומכשפ כחיוי פ'
 שופטים פי אין הדבר הווי בקיום בקור או צבטולו כי אף הוא
 ערקב בג' ימים אל תהטו ומקייים יותר מ"ל חרש הנכנס עומדה
 וזהו זמנה ואח"כ נריך לפרש ר"ל שאינו רופא על כשב בקור ממש
 אלא כה הנפש בנכרה עם הרוח והשמש כמו שהתלה לטעם בדרוש
 יוסר. וכן רבי עובדי' האגוני' והב"ש אומר' שהי"ח החיוב
 בלגונו ולא בכחיה השפס. והנה נעו קת הכתיב טוירוס. י"א
 שהתבט לא העלה שמואל אלל היה סכיים שאלו כשבא לפניה והיא
 הנהיגה אים א' ה' הלהג' וטוב שהתבטת איהו ארוב שמתבטא
 סכיו סכיים הסם. הלהג' כשר מ"ה אומר הכל היה בעיון
 שאלו שמתקבץ על כך בדמיונו ומראה לו כללו היה שמואל בעצמו.
 שקדמה יתק' פ' קדושים אומר כי לא היה אפשר לעלות שמואל
 לרוב קדושתו חתם עם הקדמונים מוכיח כשהתחילה האלה לרבות
 עלה שמואל מאליו ורבי מוס דבר והוא ע"ד מעשה בנעם שהקבץ
 שים אללו התהלך אל בנוכח כי מתחלה היה קוסם ואח"כ נביא
 וכן נאמר וזה הלך כפסם בנעם לקראת נחיים ממלך דבר אל
 ז"א האלה אל העלמה גוף שמואל ממש. אלל עד נכנס בגוף
 ההוא והעלמו והשיב על שם שמואל. ואומר שיש לשרים תאוה
 לגופות ולחיות ויחסדו כסם אחרי מורה כללו היה רוח ועם רוחו
 בגוף והתקלה אל הקוסם כללו עולמן ההוסם הגוף ההוא עליו
 זמלוביים שפיו לו הקוסם וכל התחנות ועם שפיו לו עזרת
 האדם כי אנושן טעם לדעת הוה. והלויי כחוד על שם רבינו יהודה
 שהיה לא מלאך שם גופו על אחרי חזוניהו וכן אפי בהחבר
 שמעתי נודחי כי הנשים שחולמות בלילה אינסטריליא. אם ידקרו
 במקומה כחבר הכיני והלכה בזויר לא יתאוה עד שובה. ועל
 דבר האלה המכשפות באלם בעודת בחיים אומר אלי שם
 תב ע בזוכר פרשת משפטים והרומה ותזרעו ואחרי מות
 אומר שם הנחה ומקומה אחיים התלה אל רוב מנוקבין וגם תמלא
 הם בדרים גויעם ומוקיים אף ידע אלא מי בעלם כרזי
 הקוריה כמו ע"ה בגלגול ויחיה. וגם אל אחריב סדיבור בענינים
 רבים שמעתי על פי בדברים אלה. אלל עקב אשדן לפיך כשדר
 ובקול מילין מה האלה מפורד ומפורד עובר בפרשיות הסכר
 על השמיים ה"ה. ששכר האלה ח"ה הטובים באל בדמיון לרבה
 כל הנשמות שבהם להיחז בעולם עוד כל ימי עולם וזה באלו
 אומר שיש מהם בגופם כל שיהיו ידקיים או רשעים והלכים
 אותם בלגונו וגוף ופרוף ענין העולם הוא חתם עם מדרגים
קיים בלתי חומרים במדרגת השמה והכרח כ'ס לאלה הראשון.
 אלמר שם ויהי שמונת הקב"ה הכריחם בעו' אל לגנות מלכותו
 וגם לנכות השמות מיחזו ועליו למדרגה יותר גדולה ממה שנכרחו
 והשימה ג"כ של מט' אשר הם המדרגים ולפי שהריב השמה
 ויהיטם מיו השמיים כ"ה כפי מדרגתו וכן היה הויט יודעים
 דרכי ס' כי יש שמות עם מדרג' בדין לפניו י"ח קודם באלם
 בעולם וכמה גויע' וכמה מעשים כחומים עושים סתם האלה
 אבר כל ידעו ממש מאומם וכשהקב"ה רואה להטיל אוויר במה
 מלאך בגוף פלוי קורא השמה היה ואומר לה לבי פלוי
 שיהי משיב' אל השמיים ומתקין ופס אלוהים והקב"ה מניח לה
 כך פלש במהכחי מיום סברתך ולכן אל תרבי לדבר והקב"ה
 לוקח אותם השמה העומדם על אילין גדול וזקק העווע על הנכר

הי"א עומדן ומועד בנ"ע ונביאים ומראה לה סכל והל"ק לוקח
 ג"כ רוח א' שמואל על אילין אחר קצין העוועו חתה הראשון
 ומתבטם יהד ומאירים יהד כנר ועליהם נאמר נר ס' נביאי אדם
 ועל נרות נאמר רוחו מלפני יעקוב ועמוהו אני עשיתי וחתי אומר
 כי זה הוא א' וכן כה שהעורר אשר השלויים קראוהו ויגישוהו
 כה המרגיש שקראוהו סיניטיב' ולו התפשטה השמה המלכותיים
 רוחניים שפיו לה ומתבטת אחר אשר כל השופים ברוחם ומקב'
 שנכנסת בגוף מ' יום אחר יצרת סודך כשתי חמו הקב"ה
 בורא ג"כ ממלאכה שבמהם והיות זה אחר התקלה נפש וזהו מונס
 על כל מה ש בגוף בערות הרוח השפטה שלמים בזאמן שלששים
 כליום יחד כמו הנר שיש בו שפכה השמאיר והאור השחור
 הקבד לפתול והשפיהם בעלמה אשר כהן זה מוארים. וזמורים
 חתמי הכנע שזה הנפש הוא נותן בגוף כה הוא התקלה וטוריקוס
 והיא התפשטה אל כלם כחות כמו הנושך התקלה מטריותו התקוף
 התקלה וישיעוטה שפיהם התקלה ג' ודומתה הנהגה למרות שקדלה
 אלסולסיותו מודל התקלה הקריסיתמה שמואל בדומה התקלה גיננע
 אין חתמה וחיותו ועושה ג' לוחות הקרות ואחרי יצלה האדם
 לאירי העולם אחרי האלה אשר לא כלה בענת רבעים ובדרך השמים
 לא. עמד ונבוכב ללא לא ישב ל"א בחותם ס' המלו וכו'. ושמוע
 זמן האדם להפטר מ"ל טוה"ו עומד מלאך המות בלרגלו והרכי
 מנה צידו והוא עוקב עיניו ורואה ביומי ביומי כללו כשרים
 בלש ורואה המתלק מלא עינים ומבטויו אלם וגו' של אדם מתהלכל
 ורוחו משוטט בכל ארוב כללו לוקח כרות מלא אציו ללאח
 מהלללים והלויים רואה לשבור נגמו מהתלקף ולברוח לפניו והווי
 יכול וזה מתהלכל בו ויוסר נפשו וגופו צידו. וזהו הרוח משוטט
 שניה בגוף וכלו הצלבים משוטטים ומתן ויהי ורוח אדם הראשון
 שהתמה שואל אליו ואומר ל"ו אוי לי כי צבוקך היה יצאה
 מועלול והוה מביא אלי השחיתו משה א' ועשיתי ואחסי ענת
 החלות הכנה. ואומר לרוב הש"ס פ' וגם שאלו מודן לפניו מלכותו
 שומאם ולכן טוב לבגוד עינו ל' י"ן אל יראלם ועומה כביה וזהו
 מהחילין' דייטם על האלה. ל"ו יאלה הנפש מגוף ב' שהלכה ואלה
 לקבר ג' קודם קבורה כל מעשה אדם ששנה בחייו נאספס' חד'
 ומיירים לפניו ג' כרוות וכו' וכלם עניו לפניו ולשמיאל
 והמיירים לפניו שפלו ששם כל כך ר"ל החתים השומיים והשמיאל
 ממקומם ומקדייטם לפניו והם הוא לדיק אומרים יתח כשלוס והם
 הוא כרש ועמרים ווי נאחם להעלע לז' שהיה צבקר ג'
 כשהתולעם בחיים עליו ר' גיהס' אל כשרותו גרם שמערי ג'
 ואינו מוהל מקום עד שגיסם דינו ויכופרו עוטיביו וכשתי ירח
 ס' ושב כשהבנה יוצא זכאיו וכל סדיים האלה וים הוא מת חוד
 לא' מלאך האות מתקבץ בו מלם כ"ה מנחך המות עם רחמיים
 הוא מתקבץ בו כי רשות למלאך אחר להתקבץ בלתי היה הוא
 ממש האקן ומרים שרוב זכוסם לא נתקבץ כסם זכ' מלאך והם
 היה מלאך שיהם על רחמיים על אחריו כי היה בחוזה ללך אין
 רוחה נכנסת ומתקבץ מיד מפני שחמתו שמואלה שבהוים ללך
 מעבדים וכעת מיתה האדם מנחך המות משטיט השמה ממלכות
 זה בגוף וכל א' ששפחת ר"ל נפש רוח ועמסה סדן אל המקום
 שיהיה לו הכנסה ששהה חוד הקבד על בגוף בעוד שמואל קיים
 ולפתוח י"ב חרש חלפלו בגוף הקבד או נשקר ובמחך בגוף סוף
 מה: בעל אל החיים כולם הוה להעווע ולדעת ששפחת עם ומשפך
 מהתפל בעלם רוח ס' כל סע' ש שמה ומתהלכל עם מתגובס
 רוחים היתקלו מילוד וזקבסר עם בגוף בעמד בעולם וכנסם עם
 מיוו הכריה כפי שגרוה וז' סו. ושבתות וי"ס ור"ה עולה לשמים
 והשמה מתגלגל עמו ואלה הם ושמתיים להשי"ח ועליהם נאמר כל
 עמתיים אחרתם. ואלה הם רשות על אדם היו רשעים בקרבות
 כל זה ואח"כ כל א' שב למקומו ועל זה נאמר והיהוה סובב אל
 האלקים אשר נתנה השמה עליה חתה: אל המקום אשר נתבט
 ממש ס' בוא: נפשו' וגם עולה במדרגה יותר גבוהה וזהו
 ועליו נאמר ויסיח נפשו' חרזי נמורו בלבור החיים והשעוים סרזי
 נעמד והולכים להסתכל בניהם הקרבות כשם מהעורר וסדן אל
 הרוח והוא סדן ומתעורר אל הנשמה ומתפללים אל השמה בעד החיים
 והשי"ח עם ומרתם וכליל ר"ה כניי בעולם נכסיים בדין
 כל הנשמות מתפללים בעד החיים וביצילת ר"ה עולים לדעת חוד
 יאל דין ענין העולם. ושמעם ס' מודיעים בתלום היוון ללא אל
 בני אדם בדרכים ששעמו ולזם רוחם וסדן בתלום חזין ללא בעלם
 תרדמה על האשים וכו' אל יגלה לחזן אפסי. וכמוסס יחמום וכלול
 החיותים החמורים ששכמיים לוקחים אל האפים שגור למיתה ומעניבים

אזו ממקום למקום ומימינו מקום לנשמות ודברו ונפשו. וזה
אלו הנפשות הרוחניות שבים למקומם אל הקברים ומצוים אל שכל
הנפשות אין פלוגי ימות בשנים היותם הם נזיק הוא שמהם כלם
זכור לאו עושים ויו ויו אל לא אלה השנים אחרי מות הגוף
לשוב למקומם הולכת בהם גדולה גדולה אחרת שהיו להם
בנפשות עושים ודורות נהלים הגויסם היותם כל השנים. ואמר
הרמב"ם בשער הגומול כמו שהש"ס היה יכול ברוב השנים שהוא
דבר רק בלתי גשמי' היה יכול לברוא אל דקם מן הדקם שהענין
בנפשות וכלם אזו כמו שהלכתם בפזלים ואלה כי אשר גדול
מקבלת בהכירה הענין אחרת האחרון מלאות השנים כפי מדרגותיהם
ואינם יכולים ויהיה ממנה ואלה הם הרוח' בקם ועיניה הנוכח לא
יגדל לו מן כי ימות השנים מקימו דוח הנושם ויכולו לפי מדרגת
החיות והח"כ מעלה כפי רצונו ועליוס נאמר ה' מניח ומח"כ
מוריד שהיו יועל הון מהח"כ ה' ש"כ אל סיה לו ענין לשוב
בתצורה שהיו מעיירי לו טוב מהחיות ויירד אל שאלו על עולם
ואזו מקבל ממנה חיותי בשמות וי"ע וי"ח כלל וכן ה' אל
מהלל שנה וסם שנים שפרסוף ש"ה שבו בחיובם שנים ודוחו
משטט אלה ואלה ואין פגיעה בו והשנים הולך ועומד על פניה
ג' וזו פוחה לו והיבם גם היא תצונית בעולם ודוא' ג' ונזכר
ונרמס הסהולטיס וכדון הסוף ההחלל מהדוע זה נאמר אך בשרו עליו
יבאש ונפשו עליו תכל וזה כי כפי גודל חטא הגוף כך הוא
גודל צער הסוף ורוב השנים לפי שיש שאלו לו מנוח אשילו
גוף אכל סוף והצוטת ומתגבלל בעולם יעליו נאמר וזה נשם
אחיך יקבעה סוף בקטל ועי' שכלכה ע' סוף ועליו נאמר
והכרתי אותך מתוך עמם וי' מן שנתה ממקום אחר ועליו נאמר
ונכרתה נשמה היותו מלגיו מלוי' מלגיו דל' שיהי עליה רוחה
ואזו אין לו שפוחתם כלל עם השנים ולא יודעת מן שעליונים
מלאות ונדמה לנפש הכחמה. וסם בוכר כשדקוים הנה' מתיך
לברואת כפי השנים ודעות ועבד לנשמה וסוף כן נכדדים כמו
נאגדים יחד כי כפי מדרגת החטא כן הוא העונש. ואומר בנרמס
בה' סמסון סוף לעיד על מעשה יחיד אכל לו המכריס והחוס
ואומר בסוף נכלה נכר כל כדיונים נשלחו ונאלו לזכר
והכוח לנח עולם כפי מדרגתו וי' דיונים להעשות ענין ולהשימם
חמה רגלי התיקוים. ופי' ויקרא אומר שמתכס העינים וכן
מתדקקם נמוי'ס וכן כמותם. ואמר ח"ל מתכס העינים וכן
בה' סוף כפר על ענין ויחל ובידו יזכר המור' כי ויחי כי
קיימת והסוד וע"ס וכן הקייס מושיל מהור למינה והמחוס
נכדים כמותם הדיים ע"ס שאמר כסם שהקטם מעלה הסך וכן
הסמסו מעלה הית. וכבר נודע מעשה' לו ענין אחר סוף כמו
הסודר אל מנהג קייס יתוס וכן בעל הרוקה אומר כן השמים
וידעיה אל הסוכה היותה סוף לנפשות כסם המת אל סיה המת כי
אל עושה השוכס הדיים מעלים על המת כלאו עשה הסוכה סיה
היה. ורואיו תקוני הוכר כו' מ' כי המתים קודם י"ג שנה
ע' לסם הלק לע"כ ומי' עד כ' שסם בני עושים' כ"ד שמתם
בקב"ס עוסק אלהים לנפשות ואח"כ ולא ימותו חייבים ואם החיות
גדוים אשילו שאינו כן עושבים שמתעלה מן החיות המייתו כדך
תקרה ועליו נאמר ע' כסם כסם חשפט כן ואמר עושויו
ילגלו את הרע וכזה מקבל ענין ואינו נדון מן כ"ד שמתם
ולא מניח דין של מעלה. ועל דבר הטיוב שחיעו לנשמה ונרמס
שמתלא אוחס כפר מעשים אשילו שהחנתי סדיכור לעיל אוח"כ
שעה להשיך עליו קציוור. כדדים כי כבר הרמב"ם ח"ל השמינית
בשקל הלק להיבדל בלמודים' ח"ל ששכר סוף כי בשנים הולכת
אל ג' והוא מקום שבו כי כל העונש בני אדם וגינסם הוא מקום
בויער כלם שבו שרופים הגוים ככל מני' נער. ומביאויס הוס
לריות משפטי ומדברי ח"ל ופי' אומרים שהענינו יוס
בימי המתים' וזו יסו בני אדם מלאכתיס וחילוי הליך גדיים
הלרונם וזה אפי'. וגינסם הוא בלתי יסו' הליהם מני' בלתי
הימים ועל זה פביאויס הליהם הפוסקים ו' דברי ח"ל. כפי
הימים הטובים היות מנוחת הגוף והשנים ההולות כשנפשות בעולם
הוס והכרעה הסך זה ומביאויס רואים מססוקים ומדברי ח"ל.
וי"ח הכחוסים היות כל אלה הענינים יחד כ"ל שכלה המחיה
ויחי הדיקוים ויכנסו לג' והענינו גם כן ימי נפולת ולרשעים
לסיך ומביאויס רואות והשמש יתקרב לסם ויכרסם שנה' הנה יוס
כל נוער כמקור. וי"ח כי היא המתוור דע ויפתחם בנדוס ויכרסם
ש' וזכרם אל תאלכסם. וכבר הודקקו דעק שהרמב"ם כי אזו יוס
לדור כדבר הוס הוא כי כמו שאל יוס הסומא ענין הכניסם
אלה התרס שמע הקולות ולא הכריס הענינו המגבל כן לא יכנו

מבואר והמקום שיהי יוצא בו כרוח היה מטעם. וכראיתי
 נבדמתי על הדברים האלה בלתי אחרת חוץ רק בזה שמעתי ישראל
 זכור על הטבע וכבר נראה בקריאת הדברים שערבתי יצירת
 המוסר אשר נחשבה שאלתך על הכרע אשר נחתי לשון סדר
 לערוך אותם לפיך בקדמם. וכן הקדשה הידועה מהשם הנפש
 ונחמתי בקדמם ויקל מעלי בניהם. הנשמה היא צרים נכדלת
 ממנו ית' כיון בראת מלחמת מרום והיא כמו רוח אורית כי
 רק מן הדקם כנמוסה וחיוסוה וביסיוסה שחיה כה צדק לראותי
 לראותה וכל ככלתו לעלות בדמיונה. והנה כשי בראת האדם
 הוא ית' וירקב בנפך הרוח וזהו כשי נכרה אלהים כה להולל
 ממנו כמות הדבר להשתלט הנפך הן בכללותו כמו בנפשו הארץ
 כי יוצא נשמתו כה א' הקדש רוח וזהו כמו נשמתו נאמן כי יש
 בו כח בניהם בקרב והסרובם והקדש כמו לראת ויהי מעשה
 והדברים הנמשכים כמו דמיון וכיוצא וענוטה האברים והנשמה
 השורדים קטנים כמות השיוה אשר נדמה הדק וכיוצא. וגם יוצא
 אחר כה אחר וזהו גם הקדש נשמה אשר טוה בו כה לפעול
 פטוטה הווינות כמו מוח ממש ועם. אף כמות המוח
 כמו בעל האנטומיה ונ"א כה ס. והדבר הוא נמשל אל לבנת
 היא יוצאת מן הכר כי נראה בראשונה אלא הפחילה אור צדק
 אף דק שמהלך עומק ותבן. והנה זו דומה לכמות אה"ב עולה
 יוצא ממנה לבד כדור המתהלך אורם אל חושש. וזה דומה
 לרוח "והשליש" ויהי אף כמות הנפש חשש ומתקן ומתחדד
 ויוצא כלאו אור וזהו אף דומה לנפש. והנה ענין לגור הומר
 ב"א בקול דמיונה לטבין. כי מנח שימשה הרים בראש האדם
 ומתדברו האדם והוא מקום מנח הסכל והבינה והדמיון וכל הכמות
 אשר הם המוחים אל כוח הבהלים. והנה כמות היסוד כלה
 האדם כי משם יוצא כל כחות הווינות המעשיות. והנה כמות
 היסוד נכבד כי משם יוצאים כל כחות הגוף הנכונות. ואלו ישראל
 לקדמות כי יוצא מפורסם ונביאים וגם כדברי חז"ל הגשמה
 קדמא על סם רוח ונפש. כי רוחו חפזת כדברי חז"ל מבואר אל
 בראשונה לא הם ממש. והנה בעת יצירת האדם הוא ית' טוה כה
 א' כוכבי מעלה והחולות הכוננות בעולמי הכסמים שפעלו כחוסים
 על כל מה שהיה. ומעטרו ומתלחו על הכסמים שפעלה כפי
 הטעות והכעבים שחולד יוצא לרייר העולם והנכונות נכונן אמו.
 ונערע ועכב כוחן מהחולות וככסבים הסם המפורס ית' מוח ית'
 ימי היו על כדור הנכונה אל נשמה הנפשית שער שער הווינות
 מפורס הוא ית' אל בניהם לעמוד בגוף האדם נגד רגשות הווינות
 ומענות האדם כבנכונות כששם על בראשית נכונות ואלו מוח
 זה קדמא היסוד הנכונות. והנה הם אליו יסודו אל בראת ימות
 בראת נשמה כדברי הכסמים הם בראתו אל ית' וחינו אל דמיון.
 לא היכל הכסמים לעלות הקדש אל דמיון מרום לחת הכסמן מפעלותם
 בעולם טוה אל נשמה א' רעים. על אם הם כוונים שנגדו עליהם
 מתרוע לחיות בעולם הזה. אבל בולוי היא השמור נב"ע של
 משם אף מקום אחר בניהם אשר אינה מקטנתה מאומה וכולוי
 אינה קבלתה זכר עד שחלוצו כוונים הסם. ועיון נוספת הגיבנה
 א' אף מעשה מלחמת האות עם מרום מנדחת בעד נשים על פסוק
 יש והשם ברא מטעם וכו' ויש על זה הדברים. אולם יש להאמין
 כי אל נכונות ממנו ועד הכחאס שחולות הסמעותו הקדמון אשר
 וכו' הינה הם אליו אל מוסים משמש ימי בראתו "שנכר" אל נפשו'
 שמהלך היה גם בנפך בעול"א א' א' א' ובעד ימות נכונות
 ואף השמדות וי"א הקדש וקדוה לא ההר מלמך זיו כחה הכונה
 אל הרוח כללו האדם בנפשו נשמה וכן אף השם כפי כוחותיה
 ה"א. והנה כשהם חפר כנמוסה נשמת סוהן אל בגוף בקבר
 ומאפי. לפעול ואינו יכול כי נעדי משם כה בניהם והרוח וט'
 על ית' עולה כפי כחה אל גם ומנדלת שערת הגוף והדברים
 א' א' א' וטעם עולמם וי"א אף הגוף וכלולו מכלם גם הוא
 נכונות זיו הנשמה א' א' מכל וכל אולם כה הרוח הקבל גם הוא הנשמה
 כל דבר שמוס האדם כמו הכונה אליו הינה גוף חוץ וסוהן אל הגוף
 לפעול בו ובראיתו שאינו קבלה וכו' א' א' א' ונכונותו
 והשירותו סוהן השמעות בעולם נכונות. וכבר נכונה ונכונות לנכונות
 עולמית ונכונות וישם כדור רוח של מלחמה הכלה גם הם משתייכים
 בעולם כנראה באיבד ונכונות הרוח הם לוקחים אלהי ומשתייכים בו
 משתייכים אחרות כמו כן בקדמית ומתדבר לנכונות אלהי שמוס אחר'
 בראית הגוף של בני האדם כיתה האכאריים של ידוע בככונותקומו
 צדקת אלהי שמוסה. והנה "כיוון" עולה ממלחמה הכלה. וגם אחרת
 שמהלך בגוף האדם ולא תמנע משמש ומלחמות מדורים כנבון. ככל
 שמהלך אל הרוח לקבל לענין מוח לעמוד ולחיות על ימי האדם הוא.

דרוש המטבע ופרות ויבנה אשרוך לענין משכנות
 ומדות הזכיר בפסוק וגם
 חיבאם כפי ערך משכנות מדות א' פליאה לפי יכלתי לענין
 ויקל לענין הכנסה. כמשמעות לשמיות ס"א חיבאם לענין
 של מעשר שני ר' מרפון אומר שהוא ד' אספרי חוץ וממנו
 סמכ"ס שהאספרי הוא דבשה בלשון יון ועד כיום לא
 נסבבר לנו כמה אספרי לשלח והכנסתה מפי שהוא מטבע
 בלתי יון שעד כיום קורין לו אספרי נמלא שהסלע הוא כ'
 אספרי קדושים ס"א אמרו חז"ל פרוסה א' ממנה באיבר
 האיטלקי מעשה ב' פונדיון א' מעשה כסף הוא דינר פונדיון
 ב' איסרין איבר ב' מהמסים הסמכ"ס ב' קונטרס וקדון
 וקונטרס הוא פרוסה רש"ג אומר ג' הנדנולין למעשה ב'
 הלויין להידרם ב' שמין להקן. ופירש רש"י כל אלה
 הם משכנות קטנות זו מזו. מסכה שקלים. הכלע בזמן
 בית שני שקל שמל"ד שערות ביטעות. הכי"ף במסכת
 קדושים פ"ק א' מעשה כסף דינר מעשה ז' פונדיון פונדיון
 ב' איסרין איבר ד' מהמסים הסמכ"ס ב' קונטרסין קונטרסין
 ב' פרוסה נמלא שפרוסה היא אחד המעוה באיבר
 האיטלקי הנמלא שישור א' מקבז דשערב והוא דינר זהב
 של ערביים נמלא פרוסה ע"פ השיעור הזה הזי מנה לפי
 שדיני של זהב ל"ב חסה וחכה פירש רש"י שהיא גרטיין
 והכ"ן פ"י שהוא משקל הזי שעורה. ו' עזרה ס' טיי
 שרם ופקודי כקע הוא הזי שקל ככר ג' חלפים שקלים
 סמכ"ג' בשירובין פ"א אומר לימרא היא ב' רביעיות
 עובלל הזי רביעית מנה ק' דינרין דינר וזו הכל אחד.
 ומעשה של ארון כיוסם יהא א' חלקים וחכר וזו. של חלקים
 והוא ו' משין מעשה שהיה קבלתה בימי מרפ"ה גרה היא
 י"א שערות דרבון משקלו ב' סלעים שלם חרבע דינרין.
 שאם האמורה ככל מקום א' קבין רש"י צמ' הפרדס
 א' כסף הפדיון שזה ב' זוו והוא ה' סלעים שלם ד'
 דינרין דינר א' נשמת מעשה ב' פונדיון פונדיון ב'
 איסרין איבר פי מוסיומויין מוסיומין ב' קונטרסין קונטרסין
 ב' פרוסה פרוסה היא שערות כסף וזו היא הפרוסה
 שחברו חז"ל שהיא א' במנה באיבר האיטלקי. הכ"ן
 סוף כרובות מלריך במשקלים האלה ומביאים למשכנת
 הסדר רבינו יעקבים אחרון הקדמא רי"א אומר מקדושים
 ומביאה

מבואר והמקום שיהי יוצא בו כרוח היה מטעם. וכראיתי
 נבדמתי על הדברים האלה בלתי אחרת חוץ רק בזה שמעתי ישראל
 זכור על הטבע וכבר נראה בקריאת הדברים שערבתי יצירת
 המוסר אשר נחשבה שאלתך על הכרע אשר נחתי לשון סדר
 לערוך אותם לפיך בקדמם. וכן הקדשה הידועה מהשם הנפש
 ונחמתי בקדמם ויקל מעלי בניהם. הנשמה היא צרים נכדלת
 ממנו ית' כיון בראת מלחמת מרום והיא כמו רוח אורית כי
 רק מן הדקם כנמוסה וחיוסוה וביסיוסה שחיה כה צדק לראותי
 לראותה וכל ככלתו לעלות בדמיונה. והנה כשי בראת האדם
 הוא ית' וירקב בנפך הרוח וזהו כשי נכרה אלהים כה להולל
 ממנו כמות הדבר להשתלט הנפך הן בכללותו כמו בנפשו הארץ
 כי יוצא נשמתו כה א' הקדש רוח וזהו כמו נשמתו נאמן כי יש
 בו כח בניהם בקרב והסרובם והקדש כמו לראת ויהי מעשה
 והדברים הנמשכים כמו דמיון וכיוצא וענוטה האברים והנשמה
 השורדים קטנים כמות השיוה אשר נדמה הדק וכיוצא. וגם יוצא
 אחר כה אחר וזהו גם הקדש נשמה אשר טוה בו כה לפעול
 פטוטה הווינות כמו מוח ממש ועם. אף כמות המוח
 כמו בעל האנטומיה ונ"א כה ס. והדבר הוא נמשל אל לבנת
 היא יוצאת מן הכר כי נראה בראשונה אלא הפחילה אור צדק
 אף דק שמהלך עומק ותבן. והנה זו דומה לכמות אה"ב עולה
 יוצא ממנה לבד כדור המתהלך אורם אל חושש. וזה דומה
 לרוח "והשליש" ויהי אף כמות הנפש חשש ומתקן ומתחדד
 ויוצא כלאו אור וזהו אף דומה לנפש. והנה ענין לגור הומר
 ב"א בקול דמיונה לטבין. כי מנח שימשה הרים בראש האדם
 ומתדברו האדם והוא מקום מנח הסכל והבינה והדמיון וכל הכמות
 אשר הם המוחים אל כוח הבהלים. והנה כמות היסוד כלה
 האדם כי משם יוצא כל כחות הווינות המעשיות. והנה כמות
 היסוד נכבד כי משם יוצאים כל כחות הגוף הנכונות. ואלו ישראל
 לקדמות כי יוצא מפורסם ונביאים וגם כדברי חז"ל הגשמה
 קדמא על סם רוח ונפש. כי רוחו חפזת כדברי חז"ל מבואר אל
 בראשונה לא הם ממש. והנה בעת יצירת האדם הוא ית' טוה כה
 א' כוכבי מעלה והחולות הכוננות בעולמי הכסמים שפעלו כחוסים
 על כל מה שהיה. ומעטרו ומתלחו על הכסמים שפעלה כפי
 הטעות והכעבים שחולד יוצא לרייר העולם והנכונות נכונן אמו.
 ונערע ועכב כוחן מהחולות וככסבים הסם המפורס ית' מוח ית'
 ימי היו על כדור הנכונה אל נשמה הנפשית שער שער הווינות
 מפורס הוא ית' אל בניהם לעמוד בגוף האדם נגד רגשות הווינות
 ומענות האדם כבנכונות כששם על בראשית נכונות ואלו מוח
 זה קדמא היסוד הנכונות. והנה הם אליו יסודו אל בראת ימות
 בראת נשמה כדברי הכסמים הם בראתו אל ית' וחינו אל דמיון.
 לא היכל הכסמים לעלות הקדש אל דמיון מרום לחת הכסמן מפעלותם
 בעולם טוה אל נשמה א' רעים. על אם הם כוונים שנגדו עליהם
 מתרוע לחיות בעולם הזה. אבל בולוי היא השמור נב"ע של
 משם אף מקום אחר בניהם אשר אינה מקטנתה מאומה וכולוי
 אינה קבלתה זכר עד שחלוצו כוונים הסם. ועיון נוספת הגיבנה
 א' אף מעשה מלחמת האות עם מרום מנדחת בעד נשים על פסוק
 יש והשם ברא מטעם וכו' ויש על זה הדברים. אולם יש להאמין
 כי אל נכונות ממנו ועד הכחאס שחולות הסמעותו הקדמון אשר
 וכו' הינה הם אליו אל מוסים משמש ימי בראתו "שנכר" אל נפשו'
 שמהלך היה גם בנפך בעול"א א' א' א' ובעד ימות נכונות
 ואף השמדות וי"א הקדש וקדוה לא ההר מלמך זיו כחה הכונה
 אל הרוח כללו האדם בנפשו נשמה וכן אף השם כפי כוחותיה
 ה"א. והנה כשהם חפר כנמוסה נשמת סוהן אל בגוף בקבר
 ומאפי. לפעול ואינו יכול כי נעדי משם כה בניהם והרוח וט'
 על ית' עולה כפי כחה אל גם ומנדלת שערת הגוף והדברים
 א' א' א' וטעם עולמם וי"א אף הגוף וכלולו מכלם גם הוא
 נכונות זיו הנשמה א' א' מכל וכל אולם כה הרוח הקבל גם הוא הנשמה
 כל דבר שמוס האדם כמו הכונה אליו הינה גוף חוץ וסוהן אל הגוף
 לפעול בו ובראיתו שאינו קבלה וכו' א' א' א' ונכונותו
 והשירותו סוהן השמעות בעולם נכונות. וכבר נכונה ונכונות לנכונות
 עולמית ונכונות וישם כדור רוח של מלחמה הכלה גם הם משתייכים
 בעולם כנראה באיבד ונכונות הרוח הם לוקחים אלהי ומשתייכים בו
 משתייכים אחרות כמו כן בקדמית ומתדבר לנכונות אלהי שמוס אחר'
 בראית הגוף של בני האדם כיתה האכאריים של ידוע בככונותקומו
 צדקת אלהי שמוסה. והנה "כיוון" עולה ממלחמה הכלה. וגם אחרת
 שמהלך בגוף האדם ולא תמנע משמש ומלחמות מדורים כנבון. ככל
 שמהלך אל הרוח לקבל לענין מוח לעמוד ולחיות על ימי האדם הוא.

באורך ב' שערות בריות וברוח ב' שערות ציטוים
 א בל זז דוחק. ודע כי אצבע הראשון שהוא עב וקטן
 נקרא גדול ולו בגולה חוש הסעם. הבני הקרוב לו נקרא
 אצבע ולו בגולה חוש הריח. כי כשמחך לו נקרא אמה
 ולו בגולה חוש הסגסום. הד' כשמחך לו נקרא קמיצה ולו
 בגולה חוש הרגשות. ה' כשמחך לו נקרא זרע והוא
 קטן ששכלס ולו בגולה חוש השמע אלו הגולגולת נראה
 לפי שב"א מהם נקל לו לעשות וללכת אל האבר המלה
 בו חוש שלו בלי שיכוין האדם על זה. ואפי' כשעיר עמדה
 על האמה זו ולהביא אל שיעור אמה מצדוטיים אשר
 היא צבי נגליות האלו. ומלאכה כי זרע האמה שנגמרה
 היא שבעה שיעויות מן אמה בגלגלים פחות אצבע אמה.
 וד' אצבעות הם והאי אמה וג' אצבעות והאי ששיית
 אמה הנזכר חמש אצבעות אמה מעט הם ששים אמה הנזכר
 וכלם שב"א מהם קטן וגם נקראו וולגה"ל. ואלוהי ששורי
 האמות שמלאכי מכוזרי' בגומערה"ל. בלי מורה מקום
 אמה ציטוים היא השם שפחים פחה ארבע ודולגה ה'
 בלצבעו' בקטן זרע הנזכר במורה הוא חצי אמה של ו'
 שפחים. הסוס הוא השיעור שיש בין האצבע והגודל
 בשפתה היד בכל האפטרות והוא שני שלישים מהזרע ויש
 לרז"ל אמה צה ה' שפחים כנראה שמשנה הששון מחלקת
 דר"מורכי יהודה ואמר במסכת גלים ב' אמות היו בששון
 חקיקות של שבע מורתי על קין מזרמים אצויות והיה
 יהירה על של מרע"ה הני אצבע, ערשים וגרים אשר ישוער
 צפון צפוני נגשים מקום הגרים הוא פ' ערשים ומקום
 ערשה ד' שערות. והלוי בחולין גרים הני פול והוא
 שער סומאם לשחין ולמיהה אגור כיומן אלף שב"א אומר
 שער הגרים ה"י כמו פ' ערשין ועשות סופר הוא מה
 שכתוב במדרי ב' שערות אלה פ' ערשים על פ' ערשים
 שם ל' שערות וה"י לוי פ' דברי הרב"ם והמ"ג
 דהו פ' ערשים כהן ב' ערשין על ג' ערשין וכן נראה
 במ"ב הלכות נגשים והערשים הוא מקום ד' שערות
 ולזה שח"י בלודך ושמים כרוחם נמצאו ל' שערות כהן
 קטנות בראש רחוקות זמזו פרסה היא ד' מילין המיל
 ב' אלפים אמה רים הוא ה' שבעה חלקים והני שבמיל
 ביה אלה היא חתיכה קרקע של ג' אמה והשפורה
 של"ה אלפים וה"ק אמה וזרע בו אלה קרפס הוא אמה
 טוקף מריצה בלא קריוו כמו חצי פרוס שנה אלפים
 אמה כל מקום שיש בו רע"ד אמות אורך על רע"ד אמות
 רובע נקרא בית עיר וזרעים בו בית כור זרע :

שמלאכי מעלה חלקים לג' מדריגות. עליונים. ציטוים
 והחזונים. הפליונים. חלקים לג' חלוקות וסם שרפים
 ויודעים מוכחו ימכרך. כרובים וסם מלאכים חכמה ויודעים
 מעלמו ים פריזו ולי"ד ר"ל אופנים וסם יודעים חסדיות
 ים. האצטוים גם הם ב' חלוקות האחת חזוים למלאכים
 מלאכסם. ה' הם על האמות. ה' מחזיקים השמים
 שלא יפעלו רעםם. הכת ה' מחזיק גם הם אל ג' חלוקות
 ג' אל החכמים ושלחמום לעשות הססים. השני נקראים
 ארקניוילי ומלאכסם להגיד עמידות. השלישי נקראים מלאכי
 ומלאכסם שמירת החסומום. ואומרים כי השמים נסאם
 בזה הדרך. היינו כי ביום שנבראו המלאכים. וברא
 בהוכס מלאך ה' שהיה נקרא לויפרו. והיום הכת
 הנקראים ארקניו והסבך בלבנו לאמרשים אכסאי שמים
 בל שמינקריאו שהוא לצון אהלך על מהו והש"ת
 ג' אמות חכמים ושלחמום בזהומו בנינים שהוא אלף
 רמ"ה מילין סמח האין י"ח שהוא בלמעט הארץ ופערך
 להאמין שהוא סמח הארץ לפי שפארון סם גינס ר"ל
 סוזה הארץ ואומרים שזה הגסיים סם ד' מדריגות וסם
 ההחון שבו מקום לעשות הסופאים למעלה ממ'. יש
 מקום נקרא לעמוד ועומדים סם הנערים שמתו קודם
 פבילסם ציטוים. ומעלה ממט קודם פורנוקריאו וסם
 מקום החייבים נקרא עובד ולבסוף ארסם לגן עדן ולמעלה
 מכלם מקום יצוים ב"כ לימנו אהו מקום שמתו אצויות
 הראבוים לדיקים עד שיעשו חפשים. ואחמו בני ישראל
 אומרים שמדריגות המלאכים סם עשרה זו למעלה מזו.
 המדרגה הראויה והוא סמח כסא הכבוד נקרא הויה
 והחיהם המדרגה נקרא אופרים. ואחיהם אראלי' ואחיהם
 חמליים. שרפים מלאכסם ח. אקים בני אקים. כרובים
 אשים. ועל דבר השמים ח. אקים כבר הרחמתי הדבור
 שחל פני. ועל דבר הני"ח לא נמצא בבורה שבה"ב דבור
 סם מי שיוכל ליתן בו שום מין בגול או פואר לפי שכל
 האמת בן עדן הוא סם מקום או דבר ששש"ח טמן בו
 שבר לשמות בני אדם וכמו שהשם הוא דבר רווחי וד' ר"ל
 קן ראו שיהיה סגור היתקלו וכן למפרס ריך לורע
 מהבינסם להיומו מקום מוכן לפורענות ועוים לרשעים
 כל אהר כפי מדריגת פועלותיו עם כל זה הספקת לרובך
 אערך לפיך קמה עם גמאלם כאוב דברים האלס
 זולת כי הארכי הרכס מאל בבור הספשים שלי. כפרך
 ר' אליעזר פ"ב אומר סמוך להר המוריה יש שער ב"ב
 והוא מקום בית המקדש וירבא ביום ג'. במסכת פ"א
 פ"א נראה שרוב"ל שנה לרובן גמילאל מדורות ב"ע ואומר
 שיש בו ז' בסיים וכל בים ז' בוע ורנבו י"ב רבוא מילין
 בים ז' שוכים על גרים ועובדיה הוביא עליהם.
 ב' עומדים בו בעלי תפובה ומקדש הסלך עליהם.
 ג' יש בו כלבוט ודור הסנדבד וכל מלכי בית דוד ומסם
 ואהרן ממונים. ד' יש בו לדיקים גמורים. ה' יש בו
 משה ואיכה. ו' יושבים בו הממים בקדוה ה'. ז' יושבים
 בו הממים בשביל עונוטיים של ישראל. ואומר ב"כ שיש
 בים בנינים. וסם מלור ח' ק' אמות ארכו וי'. חבו ויש
 בו י' אמות ע"א ואכפלוהו קן דוד ב' יש לו עשרה אמות
 האמות ע"א דולא ב' יש לו עשרה אמות ע"א וקרה ועדת
 ד' יש לו עשרה אמות ע"א וירכסם. ה' יש לו י' אמות
 ע"א וחלכס. השני יש בו עשרה אמות ע"א ומיהה פ"כ.
 אמרו במסכת סמיד כששז אלכסדרום ממלכות השמים

הגיע לחל והחילו הגנים להתעטף והמלך הלך עד
 לארץ הנחל והגיע אלם והרב המהפכה ובהלך למקום
 יאמרו לו זה העפר לפי ידוקים יבואו בו ושלל מים
 הוא כדי שהפלוסופים יאמרו שהגיע לאותו מקום ומתנו
 לו מבגלה קנהו וכו' ולבסוף נהגלו שהיה עין אדם .
 יאמר הוזהר פ' חרומה יום מקום בו וב שאלו שאלו בו
 מוח בלתיים הופשו' גם האמנם לפי בלתיים יכולים לעמוד
 גם חמד ככונותיהם מהם מלאך המוח שולם עליהם ומחיה .
 הדמיון פ' הלך אומר ואלם ג"ע הוא מקום דגן ושמן
 וקדוחם של פזויה מים ל' ה' מלא שפ' לו לא נבשט
 ועל כל הדברים האלה החמינו הדברים חכמי האומות .
 ואי לא אצריך לדקוי העסקים המהומות אמרו שמחיה
 העולם עד ימי האבול לא ה' 'דורו' היה אומרו' לכתוב זה
 לאו אכל היו מניירים ערות בהמות ומחיה ועמות פג אדם
 שקרא להם אדם ויהי בידם בקבלה וכו' הכרך
 היו שומעים ומבינים דבריהם זה לזה ובהמשך הזמן
 ובאולי דור הפלגה נחמדו אומות כפי סדר הדברים
 ועדיו כל הדברים אצרון וברכה מימי היותם ויש
 קלף לכתוב עליו כי בראשית נהגו לכתוב על עלי האילנות
 רחבים שהיו מקראים ליבני ושמשתי שיש עדיין מקומות
 בלוי הים הרחוקים שהיה זה ומקיימים אותם בעד כל
 השנה על הסען והמזים עליהם גם מחיים של ברזל
 ומחיהם נהגו קליפות האילן הדקה שבין הגסה והעץ
 ומדקום הרבה מאל יחד ויהיו' עליו עם סרסר' והחריש'
 נהגו לכתוב על האבן עם האלעזה ושמשתי שיש מקומות
 בלוגדילוי בעדין וסבבים זה והחרישה נהגו מחיות שופרת
 דקום מאל ונהגים עליהם עם הסען והחרישה נהגו
 לכתוב על גמי הנחל והיו קראים אותו פופיריש היו
 קופרים הרבה מהם יחד ועם משוחות וקמת הים נעשה
 דבר מוכן ומאוח לכתוב עליו ובדור אלכסנדרוס מוקדון
 נהגו ללוד יחד קפטים הרבה על מין עץ אחד ועם החנוט
 אחרי שחביב היו כוחבים עליו . ובימי מלכות קרטיס
 המחילו לכתוב יער של ק"ף ערות ואין ספק שיש בדיני
 אופן נשיית קלף מהעורות הוא לו בקבלה מסימי בדיני
 ספר תורה מורה ומפיין . ונהגו בימי שרסר רומא'
 לעשות חמיר מבלויי בגדי פשתן כאלה היו בדידי היום .
 בהסכה סהסדרין פכ"ג אחר רב חסדא אחר מר עוקבא
 בתהליה נחמה תורה לישאל בברב עברי ולבין הקודש .
 היום פגלו בימי תורה עברו להם כתב לחריש ושמן
 הקודש והמיו לבו' . כתב עבדי ולשון הקודש ועיין בבין
 יעקב כפ' הנזכר אבל התורה נהגה בהכחז שאלו עטנים
 היום בספר תורה שקרא לשורית ואלה תורה סימה
 בשמרה אלל גדולי ישראל כמו התורה שבעל פה וזה פי
 הסמון היו כופים בלורח אומות וכשנא עזרא והחרי
 לכתוב תורה שכתב למען לא שפחה תורה מישרלל
 חסיר ג"כ לכתוב תורה האומות שנתנה בהם התורה
 ויקראו לשורית לפי שהביאות גדולי ישראל מאלן אחר
 שהיה בידם בקבלה וגוזה לסיחה חמיר קדושה .
 במחזור אשכנזים פיוט וזה שני דשביעות אומר שהתורה
 נהגה בלשון עברית בכתב לשורית ובדבור מלוי ופסי'
 מפרש שמהל אבני הוא מלית ואלי אימי מנין . חוספות
 דהסדרין אומרים שנקרא לשורית לפי שהיא מאבנת היות
 שבה נחנה התורה ועיין במס' מגלה פ"א וכו' מקרים
 ח' א' פ"ו ורשמי בקשרים ימן אומר שגד מרוב רשעת

הגיע לחל והחילו הגנים להתעטף והמלך הלך עד
 לארץ הנחל והגיע אלם והרב המהפכה ובהלך למקום
 יאמרו לו זה העפר לפי ידוקים יבואו בו ושלל מים
 הוא כדי שהפלוסופים יאמרו שהגיע לאותו מקום ומתנו
 לו מבגלה קנהו וכו' ולבסוף נהגלו שהיה עין אדם .
 יאמר הוזהר פ' חרומה יום מקום בו וב שאלו שאלו בו
 מוח בלתיים הופשו' גם האמנם לפי בלתיים יכולים לעמוד
 גם חמד ככונותיהם מהם מלאך המוח שולם עליהם ומחיה .
 הדמיון פ' הלך אומר ואלם ג"ע הוא מקום דגן ושמן
 וקדוחם של פזויה מים ל' ה' מלא שפ' לו לא נבשט
 ועל כל הדברים האלה החמינו הדברים חכמי האומות .
 ואי לא אצריך לדקוי העסקים המהומות אמרו שמחיה
 העולם עד ימי האבול לא ה' 'דורו' היה אומרו' לכתוב זה
 לאו אכל היו מניירים ערות בהמות ומחיה ועמות פג אדם
 שקרא להם אדם ויהי בידם בקבלה וכו' הכרך
 היו שומעים ומבינים דבריהם זה לזה ובהמשך הזמן
 ובאולי דור הפלגה נחמדו אומות כפי סדר הדברים
 ועדיו כל הדברים אצרון וברכה מימי היותם ויש
 קלף לכתוב עליו כי בראשית נהגו לכתוב על עלי האילנות
 רחבים שהיו מקראים ליבני ושמשתי שיש עדיין מקומות
 בלוי הים הרחוקים שהיה זה ומקיימים אותם בעד כל
 השנה על הסען והמזים עליהם גם מחיים של ברזל
 ומחיהם נהגו קליפות האילן הדקה שבין הגסה והעץ
 ומדקום הרבה מאל יחד ויהיו' עליו עם סרסר' והחריש'
 נהגו לכתוב על האבן עם האלעזה ושמשתי שיש מקומות
 בלוגדילוי בעדין וסבבים זה והחרישה נהגו מחיות שופרת
 דקום מאל ונהגים עליהם עם הסען והחרישה נהגו
 לכתוב על גמי הנחל והיו קראים אותו פופיריש היו
 קופרים הרבה מהם יחד ועם משוחות וקמת הים נעשה
 דבר מוכן ומאוח לכתוב עליו ובדור אלכסנדרוס מוקדון
 נהגו ללוד יחד קפטים הרבה על מין עץ אחד ועם החנוט
 אחרי שחביב היו כוחבים עליו . ובימי מלכות קרטיס
 המחילו לכתוב יער של ק"ף ערות ואין ספק שיש בדיני
 אופן נשיית קלף מהעורות הוא לו בקבלה מסימי בדיני
 ספר תורה מורה ומפיין . ונהגו בימי שרסר רומא'
 לעשות חמיר מבלויי בגדי פשתן כאלה היו בדידי היום .
 בהסכה סהסדרין פכ"ג אחר רב חסדא אחר מר עוקבא
 בתהליה נחמה תורה לישאל בברב עברי ולבין הקודש .
 היום פגלו בימי תורה עברו להם כתב לחריש ושמן
 הקודש והמיו לבו' . כתב עבדי ולשון הקודש ועיין בבין
 יעקב כפ' הנזכר אבל התורה נהגה בהכחז שאלו עטנים
 היום בספר תורה שקרא לשורית ואלה תורה סימה
 בשמרה אלל גדולי ישראל כמו התורה שבעל פה וזה פי
 הסמון היו כופים בלורח אומות וכשנא עזרא והחרי
 לכתוב תורה שכתב למען לא שפחה תורה מישרלל
 חסיר ג"כ לכתוב תורה האומות שנתנה בהם התורה
 ויקראו לשורית לפי שהביאות גדולי ישראל מאלן אחר
 שהיה בידם בקבלה וגוזה לסיחה חמיר קדושה .
 במחזור אשכנזים פיוט וזה שני דשביעות אומר שהתורה
 נהגה בלשון עברית בכתב לשורית ובדבור מלוי ופסי'
 מפרש שמהל אבני הוא מלית ואלי אימי מנין . חוספות
 דהסדרין אומרים שנקרא לשורית לפי שהיא מאבנת היות
 שבה נחנה התורה ועיין במס' מגלה פ"א וכו' מקרים
 ח' א' פ"ו ורשמי בקשרים ימן אומר שגד מרוב רשעת

לחתיול בין הותם ירושלים. חירם פן יפה היה רשון לעשות תמחיו ולהלויא חם מהלבים ולמרב גיחיהם הסבעות באצבע הבג שהרומי' היו ראשונים לעשותם וכו'. הרפנשד ממנו יאלו כלדיים ואומרים שבימיו החזילו לבנות עיר בבל מקרפולין לזאת האומה. שלח ממנו יאלו בני פרמריאה שנים נקראים ספרדי ודע שממנה עיר ספרמריאה החמה מנד המעבר ואמרו פלייאלו ופולומיאלו שבכחו אלו המקומות יש הרים גבוהים אשר להיותם נחתים חזיקי נסגרו והיפשיים אלליהם עם עמים גדולים אשר אי אפשר לעבור ונקראו מונמי כספי. עבר אומרים שממנו לקחו היהודים לה שם עברים ואללו וזרעו נשאל לשון הקדש. ובראשונה היה נקרא זה הלשון לשון אומנה. פלג שבימיו נפלגו החרץ. אומרים שצביות פלג פהיה מעשה המגדל נחפרדו השונות וזהו הסימן עבר אביו השיש לו זה השם. ויש הפרש טלרי קדמון הנקרא אוריגנו האומר שירדו מלאכים מן השמים להודיע לכל אחד מהם האומות שהם האלוין א'. אבל לשון הקדש סימו חלם שון מלאך חלף חלף האלוין. וזהו המלא בתרגום ירושלמי פסוק וישן ה' אוחס. וכהם הבחור בהקדמת המחורגמן כי בזמן הפלגה נשאלו כמה ממות משלשן הקדש משבששם ברוב השונות החדשות. ויחור ברורות הם ביד מי ששאלו קרוב למקום ההוא כמו ארם וערב. אבל מי שנתרחק כמו אשכנז ודומייה אין בהם כל עקר. אומרים ששחר חוקו לשונות הש"ה צר' כמה מיו מונכמי רש"י מספרות בכמה מקומות. ואזכיר לפיך קהים באפריקה יש בריות משונות שהם אנדרוגיטום ומשחמשים זה בזה. בגלילות סיטיאה יש אשנים שאין להם אלא עין א' במלח. באינדיה יש שאין להם פה לאכל ולשמות. בברי אינדיה יש מין אדם שיש לו זנב ואין להם מנהג אדם ויש מין שיש לו גוף סוס וראש איל ויש במחצן קרן שמאיר מחד ויש מין אדם שיש לו ג' פורות שמים וראש אדם וגוף אריה. ויש מין אדם שאין אלא רגל א' וכך רגלו רחבה ורגים מחד ויש מי שאין לו גרון ועיניהם על הסדרה. ויש מין שגופו מלא זמח ושיניקם כמו של כלב. בסיטיאה יש מין שיש להם זורות אדם ורגליהם ככוס ונקרא סמיירי ויש מין בריות שבזמן הקדש נספכים בצורת זנב ובזמן הקור שבים בצורות אדם ועובדים מול מאדים ומזבחים לפינו אשנים. גליביאה יש אשנים שונאים רגליים האור והאים אולכים בעל ח' ויש אשנים שאינם סולכים ברגליהם אלא משתמים בראש בין ירכייהם והולכים. ברומיאה יש שאינם אולכים אלא גלוי בלע"ז ולבשים עור דג. באיטיאופיה יש מי שהלך נהם נחשים. ויש מי שאין לראשו ויש מי שאין לו פה אלא נקב קטן שפס קנה שמים. בגלילות שמנד מערב יש מי שאזניהם כל כך גדולים שמכסים כל גופם. בגלילות ארביאה יש אשנים קנים מחד וישנים מולדות בנות ה' שנים ובהיות בני ח' שנים מוקינים ויש להם מנחמות גדולות עם מין הגרובה שמכלים מהם מלך. באיטיאופיה יש מין אדם שעומדים במערות ואין אולכים אלא נחשים. ואין להם דבור אלא קול הכנה. אומרים הנחשים הכל מי שיש לו זורת אדם יאלו מחלי' אדם הראשון. ראייה בס' ויהסין האומר אלה הדברים ואני אקצר. בני יפס לקחו להם האומות מושקף עד פורטוגאל שהיה נקרא לומטיאיה שומר ועגוב היה הגודי מדי נקרה פורבלון ויון הוא וודע עוד היום. קובל היא ספרד. משך היא עגבת

דברו וכתבו בלשון הקודש. ובגלות החזילו לדבר ארמית ונשתכחו הנקודות והפעמים ועורא החזירן. כהם כרמב"ם במשנה אסור לכחוד לשונית אלא כחבי הקודש ובעביר זה נהגו הספרדים בצורת אחרות באגרות וספרי חז"ל למען לא יוכלו להשתמש בהם ויוכל לומר שביה הדרך נהגו כל לשונות היהודים זורות שונות לכחוד בהם ולא יכהנו בצורה המשוברת. האומות אומרים שהדם הראשון פן ק"ל שנים כפי היינד שת ויהיה אז בני יהוד ושבשנת פ"ו לבדראתו וולד לו קין וקלמה האומות. ושונלד לו עם חום אשמו שלשים ברים אחרים זולת קין הכל ושה וי"א שפיו מאה ואומרים שהדם וחום עשו משנה גדולה באופן שזכו להחד ה' ולבנוה. אומרים שהיות קין זקן מחד ועיף נחשכ בין אילנות וקניה ויהיה בני יהוד והעבר שהיה הולך עם למך לאוד יוד ראהו מרחוק ועדמה לו שקין היה איה היה רעס ותיקף אמר אל למך שידרוך קטלו לאוד הקיה היה. וכן עשה והימיו וכעמקרב אלו הכיר שהיה קין וקמו ומחמו בערה עם בני אדם את עגרו. שם זור לבניו שלא יתחברו עם זרע קין וכן עשו עד דור שביעי ולא נחברו ועלדו מהם הענקי' והעלגו בחמיות עד שחמו במבול אמות היה הראשון למלך זורות כדי להעיר רוח טבריות שיפלטו לאטקי באמתוה. מנד אומרים שגברא וכהם איה דברים אלקיים. אבל לא נחבלו באמונת והיה הראשון לחבר ספרים אל הכמה הקטנות והיה לו מלחמות גדולות עם בני אדם. ומשנת את אומרים שחם בשנת המבול וי"א שחם י"ד שנים אחר המבול ועמד ב"ע עם אביו בימי המבול ואח"כ חזר בעולם. למך אומרים שבימיו נפרסמו החתמים ומעשה כפשיה בכל השולם. נח אומרים שהשדל כל כח לדור להמון שיטבו בשבועה והוכיח אותם ולא עזב לו והיה פחד שחם יכרנו אותם וכל בניו ברוח מהגלילות הם והוא היה א"י אלו לו עשית התיבה שפחה האמות שנתמהם הם האם מאומכריקין ע"ל כל אמות ההורה היה שער ו' אמות וזאת המדה נקראת פריסיקה בלע"ז וכן נשמע כל אמות זאת התיבה ויהי כי ראה זכר העזים שאלכ ענבים קיהות מהגדה הנקראים למבדוק בלע"ז באופן שמתכר והיה שחם לקח שרשם ורחץ אותם עם דם ארי' ומזיר וכבש וקף ונעם הפרשים הם ומולדו ענבים קטנים ומחוקים ושחם מהם ונשתכר. אהם אדיר אביר ומיאלו ילקוח אמו פזירי אלא ארי רחלה ומדי אומרים כי נח היה נקרא יאלו שהוא לשון יין ואשמו היה נקראת סויאה וי"א ארביאה משלשן ארץ לסינסיס אל כל חי ואחרי מותה קראה אשה שגברא לפי שפגעה בשמים וי"א שקראה ארבי פריסיקה הוכרים שנת ראה ביעזי כך י"ד אלפים ות' אשנים כלם מיאלו הליו ומלשנת בניו גולדו ע' אמות בזה הדרך. שם כל"ז יפה פ"ו חם ל"ב. יפה היא קוראלי אומר יאלו שלחיו כל כך שחן היה ככלו כל היה לו שני פנים. חם היו קוראים אומר זורכאסרו וי"א שהוא נמרוד אשר היה ראשון לחממה הכפופים ולשבעה חממות לשראל. והיך שגולד שחן ואמרו שזה היה סימן-לרוב רבנותיו. אומרים שגולד נח פן רביעי אחר המבול ונקרא ויניקו והיה חכם באמניטיות ויגברוהו אחיו מאלם והוא למד לנמרוד חממה המלחמה. אומרים ששחר המבול נח יאלו מגלילות ארמיאיה והלך באיטיאה ושם למד הרבה נקבנות. שם היו אומרים שהוא מלכי זקק והוא היה ראשון

מוקמה ו"א שאה פנים ו"א שאה קטנותי דאפיקה ז
 יפה היא פנימיה וזכריותיה וחסים היא זכרית מונל
 היא פיה חיים היא זכרית ומוקמה היא חסות
 אלימיותה דודים היא בואימיה . כן נראה בפרשת שופת
 הפריז הוא זיון פי' זכאל אומר כי הוא הוא רומה
 ומלכותו יין ורומי הכל ין' וכן אומר הפסוקים כי אלימיה
 היא בורגוניה וזכר פדויס הוא פרו . רבי' סדרה א' ארץ
 כפ' דעאל כתיב סה לנובורדליה . במדרש בראשית סדרה
 מפל השמים ית' מוקפן זו פיליאה . ראשי מהגר מלכי
 הארץ ירושלים היא על פניו הרקן כי במזמרה ית' כל
 גלי יוקה האסיאה ובמערבה האזינואה ובדרומה ליביאה
 ולא יוקה וזכרונם ארנום פדויס ואוריתיה וארם וזכר
 גלילות פולסו . ואזי אומר סדרה ב' פתחיה וזכר השלם
 ולא נמלאו לכוהן שום חימה סי'יה' נקרא שמה עליה באשמה
 ועיין גלות אינגלטר' רפה ואשכנז וספרד האחרונים וכתב
 בימיו ימרו אלפים ורבות מישראל ואחד זכר יהודים
 מעליהם יזעעם וכל שכן שאר האומות ע"ז' אם קבלם
 נקבל . רעו בימיו החמיל מלכות הנשים הנקרא אמוני
 והדבר היה שלחמו בני מדינה א' נגד מדינה אחרת .
 וזהו רעו מדינה אמוני ויקחו לאמוני שלהם הרמה
 והפליגו ללחום עם חוביבוס ויהיה ידם על הפלידה
 והחמידו במלכותם והיו שורפות מד ימין לגערות בקטנות
 למען חילקו לגבות כלי זין והלחמו במלחמות הרבה
 וזכו לגרות אשילויז' נגד רומי והמשך מלכותן עד
 אלכסנדרוס מוקדון בימי שמעון הצדיק שהוא סדרה
 המלכות הוא אמר ראשי במסכת תמיד שכלמה קרוב
 לג"ע הקך אל אלה הנשים ולא כשב אופן לפי פניהם
 חרפה ללחום עם הנשים . וכן במדרש פרשת אפר .
 בדור הזה החמיל מלכות מזרים אשר נמשך עד פי
 ארסיואל קיסר והחמיל מלכות בואימיה . חרם היה ראשון
 למלא אופן להדמים הכמבעות ומעות להוליא ובימי
 החמילו לעבוד השסיליים . והוא היה ראש לבומרים סה
 וכן ראשי בזהר פ' לך וכתב שחרח עשה פניה .
 אברהם אומר הביציוצוואו עשר פ' ס'ד שאברהם היה ראשון
 לחכמת הכמבעות והוא למד אותה למזרים בימי דה
 נמרוד ענק גדול הגוף ראשון למלכי אשור ו"א סה
 זה המלכות פנה כ"ג בקהדר' גלויה ולמד ג"ג סה
 ארשמיטיקה שהוא חכמת הכמספר וכן ראשי בזהר .
 נמרוד כנה בכל עיר מלכותו ונקרא גבור יד בעצמו כל
 ימיו היה לוחם ומתקן מדעות ופולל ממון הארץ היה
 זורע לכלאזו פסיה טולא המלחמות לרוב בטרם וכתב
 דורס היה מלך חלק שבפסחים והיה מכריז שיפוצו כל
 והאם כפי פסיה עולה במחשבתו . אומר איציוצוואו
 פ"ד היה נקרא פקורטו ושפעה פכל דמיוני וזכר
 שישתחו לו וקראוהו כל וכן הסמיד הסכל ליהוה סה
 עליהם עד ימי נבוכדנצר שדטאל החכמה מלך סה
 שטרפוסו והסמיד זה המלכות ולא גיליה אהרן בן סה
 מלך סרדפולי הסמיד מלך סהרני ולא תאל לו סה
 המלכות בדי מלכי פרס ומדי בימי סהרן מלך יהודה סה
 במלכות סה ל"ו מלכים במשך חלק כ"ה סה וזכר
 פרס נקרא גס סה ע"פ מלכות אשור מד מלך סה
 כן סהרני שמה בלי נשים בימי סהרס מלך יהודה סה
 והלאה לא נקרא עוד מלך פ"ס אשור עד סה
 אלכסנדרוס מוקדון שעתה אחד מד' וזכר מלכותו והיה

ארכיאה גדולה . חיים היא מויליאה עד חונגריאה
 צמח היא חסכנו וראש מלכותם היא בואימיה . ריפת
 היא אינגליסיה וסריוני סוגרמה היא מוקריאה . אלימיה
 היא ארסיולו נקדיאה עד פיאו . מרשים היא זכריתיה
 בפיס היא י' גיפרי דודים עד רודי . טה היא מלכות
 הסמורים ככה וקטנה מלכותו יון . פוס היא ליביאה
 פימה קרוב לאשור . פחרוס וכפתור הוא כדמיאס . פלמתיס
 היא מעזה עד מזרים . טלה במלכות כך . זידון נקרא
 עוד היום י"ידיה . חסי ואמורי קרוב לירושלים . יבוכי היא
 ירושלים . גרגשי הוא כורבסקן . חיי כהני אשור לפני
 גלגלון ערקי יוס א' קרוב לפריפלי סימי הוא סריפל .
 חרדי היא קרוב לפריפולי הממרי הוא מקום נקרא חמך
 הכמתי היא חתם עילא היא פרס אשור נקרא היום
 מואל . הרפסקד סה כלדיים . לוד נקרא לודיש . ארס
 פורימא בראש מלכות דמשק . בני יקפן כלס סכמו בגלילות
 משא הנקרא היום מיבא בלשון ערבי . חרז מות הוא מקום
 שעמד היום נקרא צוה השם . ארס נכרים הוא הנקרא
 טעשופסימיה והוא בין נהר חדקל ופרס . מדין ועפר
 בני אברהם במלכות הפדיקה והשאר לא נודע מקומם .
 זכרי ראשי כדברים הלה בקדומיקי פקדומי סהקמה
 ובהחמי להיצי דברו בקור לפיך . אומר סהרן סהן סע'
 אומות שבעולם ילאו משלטה בני יח . ואסדרס לא' א'
 סה ילאו ממנו כ"ו אומות . וכס עילא והוא אומות אלימית
 במלכות פירסיאה אשור והוא טיריאה הרפסקד קרוב
 אליו לוד הוא לודיאו . חיים הוא דמשקו עון הוא קרוב
 אלך כעטן חול היא ארמניה גת קדמיהם מש הוא
 ימוני טלה עבר פלג יקפן אלמוד ס"ף חרמוות ירח
 הדורס אחל דקלס עובל עבימאל חוליה יובל כל אלה הם
 עומדים במדינות בגד מזרח ויש ביניהם כ"ב לבנות
 אשומדים בחוק ח"ו גלילות . סה ילאו ממנו שלשים אומות
 וזה כוש היא איסיאסיה חיים סהדעם לו . פוס הוא
 ליביאה . כעטן הוא פליפסינה קרוב לחרן ישראל ככה
 היא ארביאה חוליה היא אומות יפולא שבארביאה סהכאל
 היא אומות אסכברי' ביבימה סהכאל ככה דין נמרוד
 לודים עומים לכדיס פתחומים ספרוים סהחוליים סהלאו
 ממנו שלשים סהסורים זידון : א אלה הם ספרוים
 בעיירות וגלילות סהס במלכו' לודיה סה היא א' פיאומיני
 יבוכי היא ירושלים אמורי וגרגשי חיי ערקי סימי חרודי
 אמרי חמתי כל אלה הם ספרוים בקרב חרן ישראל
 נעקרו מן העולם ע"י בני ישראל . יפת ילאו ממנו י"ד
 אומות . וכן ראשי בדברי חז"ל והמפסחים אלו הדברים .
 במדרש אומר חקי וקדומי סהקדומי סהלו סהס ולא רע
 ללחום עם יהושע . ואומר כ"ג כפרשת לך לך היה סה
 עמון ומואב ואדום . ויש קבלה שיושבי אשכנז סה
 הכנענים סהרנו מלפני יהושע . ילקוט פרשת בא אומר
 בספר סכמנן פנה מאליו כפשתם בימיה ישראל הקב"ה
 גתן לו אפיקה ובפרשת מואב מזכיר פסיה סהרני .
 חמס אמרו חז"ל וסכדקויו בפרשת מטפסים רומו אל
 כורבני סהר . ח"כ שמואל גומר ומגוג זו ארפיקה
 וחרמיו ומידיאה ומוקדוניה איציוצוואו וסוימיה . במדרש
 בראשית פרשה ל"ו אומר אשכנז ריפת וחונגמה סה אביאה
 סהרין ויריאה אלימיה חרשים ודודים סה אלוסכרניס
 איציוצוואו וסרדיוני . מרגוס ירושלימית כס ארוס חושכנה
 בצלן עון היא ארמניה . ויסתפו אומר מרשים היא

צמוי נעשו ההומות שהיו עיר ריונה שהחילו לזכות חזק
 אורו ויגרשוהו מתוכו והולכוהו בחיליאה ועזה עיר
 קצן במקום. שהל"כ נכנה עיר רומה. בדור הזה החחילו
 בדבה מדינת. כל השים עליהם מן כמו ספרד. ויאלווי.
 י"א שמי בן נמרוד מתאבל מלך על מיטת אביו והוא
 עשה זרחה והכריח בני מלכוהו לעבדו לאלוק עד שהפסח
 זה המנהג שכל המיוחסים הממים היו מקיימים זרות
 ומלכות והספדו על פסח ועובדים אותם. בימיו היה
 לסיניאה מן חקדיאה במדינת מוריאה והוא היה ראשון
 לתה סדר עשיית כשואים בין חים לאחשו לרוב חממתו
 בחמי קדוהו אחרי מותו ויב חתוק ומסס החחילו
 השולם שכלשך היה מלא חים או חס הממים היו מניבים
 מנבות לשמו וכורעים ומשתחיים לשמו וקוראים שם
 אלוקוהו על שם חיזה פועל חכה או מלאכת מחשבת שעשו
 וכן קראו אלוקות לכל המלכות וכוכבים וזה בחמרה שמימי
 זה השולם ניזונים על פייה וכפי המועצה אשר הלו
 השמות נשאו להם ענין חפי' שלהוה אינם נקראים בשם
 אלוקו והמכריים חברו להם שהכל לאלוק על פייה
 מנהגם בלכתם למלחמה ליידי על השנין זרות בהמת
 כרבה ובשבים מהמלחמה השים שעשה לעוה יומר גדול
 היו עובדים זרות בריוה ופעם ח' היה חים שעשה לעמן
 גדול והיה עליו זרחה שהכל וגם בהרבו להשון בעבור
 השועלה שנקבליים ממנו בשמחה האדמה. ועל זה הדרך
 הוא שבודק החלטה וכן הכלל לפי ששומר בעליו
 בנאמנות ובה שהיך לזרחה שבודק שומר שהוא להרמות
 לזרה בלי המשל להיוסם אכריה נכבדים שזקדקים
 כהמרות וגם שמולידים בדומה וכן זיקקה חבן למרקיליים
 לפי שהיו עובדים הו וק עם הדבר הראשון הנה לביהם
 בזוקק שהוא האדמה וכשיו ז' ביום השמות וחיות היו
 מוליכים ממנו עמנו לעמן לא יך לפי האולם דבר מר
 הוהיל ופוליים ממנו מסיקוהו וגם היו מהממים בזיחמם
 כשיוה הו. קוח אלמים היו זוכרים למשם הולכי הרבה
 ובהמים שמה על המזבח והם למלאכי המלה זוכרים מוסם
 מן הגומל והם להלוק בשלוח היו זוכרים שופים לבנים
 וזקדקים דמם שבינ למזנה ומם להלוקי הים היו זוכרים
 עיפות המורים וזקדקים יין על גלי הים והם להטויק
 כהם לבנים היו זוכרים צמות לבנות והממים אכריה להשנות
 כהם לבנים היו זוכרים וזכרם רמ"ה חתרן בית בני שהחריב
 והמותר היו אובלים ומנהגות וי"א רבים חלמי היו מורים
 והפסח זה השבוע ענוים על ימי חולת השופט בי בדור
 היום בחייה להם ט"ו אלוקות אובלים ועשרה קבוצת אשר
 חיזה ימי ראשית לחייו' כי עד שם היו יתר מנבים
 חלק אנוקוהו אחרי העבודה הולכו כל השולם כיעט
 כל ימי השבן זונהו וע' אכרם, וכל ימי מנכות רומה
 וקדריהם עד שכל קורטנטיים הקיבו כמו נבנת ד' אופים
 ש"ה לביה וכל בני רמ"ה חתרן בית בני שהחריב
 כל אלה האמים והמותרים אמנם יש ענין זה השבוע
 מעבר ובהיו כזה בלוקן שיהיה נבית אחד אובלים שה"מיני'
 אנוקוהו שנים יכזה החלה כספר המורה ח"ג פ"ט. ואומר
 בן עורף פ' יובב ואכל בשבת שבני הוהו אינם אובלים
 דבר יחיד מן החי ואינם ייודים נכריהם וכנס בני חם
 הם יותר חמלי העולם והרחות ימי השבוע שיהו הוא
 יום ד' נבית חמלי בני כוכב חמה בימיו אכריה קדיאה
 נאלו הכמה עשיית המסיות שהלים וכדל המלחמה.

צמוי נעשו ההומות שהיו עיר ריונה שהחילו לזכות חזק
 אורו ויגרשוהו מתוכו והולכוהו בחיליאה ועזה עיר
 קצן במקום. שהל"כ נכנה עיר רומה. בדור הזה החחילו
 בדבה מדינת. כל השים עליהם מן כמו ספרד. ויאלווי.
 י"א שמי בן נמרוד מתאבל מלך על מיטת אביו והוא
 עשה זרחה והכריח בני מלכוהו לעבדו לאלוק עד שהפסח
 זה המנהג שכל המיוחסים הממים היו מקיימים זרות
 ומלכות והספדו על פסח ועובדים אותם. בימיו היה
 לסיניאה מן חקדיאה במדינת מוריאה והוא היה ראשון
 לתה סדר עשיית כשואים בין חים לאחשו לרוב חממתו
 בחמי קדוהו אחרי מותו ויב חתוק ומסס החחילו
 השולם שכלשך היה מלא חים או חס הממים היו מניבים
 מנבות לשמו וכורעים ומשתחיים לשמו וקוראים שם
 אלוקוהו על שם חיזה פועל חכה או מלאכת מחשבת שעשו
 וכן קראו אלוקות לכל המלכות וכוכבים וזה בחמרה שמימי
 זה השולם ניזונים על פייה וכפי המועצה אשר הלו
 השמות נשאו להם ענין חפי' שלהוה אינם נקראים בשם
 אלוקו והמכריים חברו להם שהכל לאלוק על פייה
 מנהגם בלכתם למלחמה ליידי על השנין זרות בהמת
 כרבה ובשבים מהמלחמה השים שעשה לעוה יומר גדול
 היו עובדים זרות בריוה ופעם ח' היה חים שעשה לעמן
 גדול והיה עליו זרחה שהכל וגם בהרבו להשון בעבור
 השועלה שנקבליים ממנו בשמחה האדמה. ועל זה הדרך
 הוא שבודק החלטה וכן הכלל לפי ששומר בעליו
 בנאמנות ובה שהיך לזרחה שבודק שומר שהוא להרמות
 לזרה בלי המשל להיוסם אכריה נכבדים שזקדקים
 כהמרות וגם שמולידים בדומה וכן זיקקה חבן למרקיליים
 לפי שהיו עובדים הו וק עם הדבר הראשון הנה לביהם
 בזוקק שהוא האדמה וכשיו ז' ביום השמות וחיות היו
 מוליכים ממנו עמנו לעמן לא יך לפי האולם דבר מר
 הוהיל ופוליים ממנו מסיקוהו וגם היו מהממים בזיחמם
 כשיוה הו. קוח אלמים היו זוכרים למשם הולכי הרבה
 ובהמים שמה על המזבח והם למלאכי המלה זוכרים מוסם
 מן הגומל והם להלוק בשלוח היו זוכרים שופים לבנים
 וזקדקים דמם שבינ למזנה ומם להלוקי הים היו זוכרים
 עיפות המורים וזקדקים יין על גלי הים והם להטויק
 כהם לבנים היו זוכרים צמות לבנות והממים אכריה להשנות
 כהם לבנים היו זוכרים וזכרם רמ"ה חתרן בית בני שהחריב
 והמותר היו אובלים ומנהגות וי"א רבים חלמי היו מורים
 והפסח זה השבוע ענוים על ימי חולת השופט בי בדור
 היום בחייה להם ט"ו אלוקות אובלים ועשרה קבוצת אשר
 חיזה ימי ראשית לחייו' כי עד שם היו יתר מנבים
 חלק אנוקוהו אחרי העבודה הולכו כל השולם כיעט
 כל ימי השבן זונהו וע' אכרם, וכל ימי מנכות רומה
 וקדריהם עד שכל קורטנטיים הקיבו כמו נבנת ד' אופים
 ש"ה לביה וכל בני רמ"ה חתרן בית בני שהחריב
 כל אלה האמים והמותרים אמנם יש ענין זה השבוע
 מעבר ובהיו כזה בלוקן שיהיה נבית אחד אובלים שה"מיני'
 אנוקוהו שנים יכזה החלה כספר המורה ח"ג פ"ט. ואומר
 בן עורף פ' יובב ואכל בשבת שבני הוהו אינם אובלים
 דבר יחיד מן החי ואינם ייודים נכריהם וכנס בני חם
 הם יותר חמלי העולם והרחות ימי השבוע שיהו הוא
 יום ד' נבית חמלי בני כוכב חמה בימיו אכריה קדיאה
 נאלו הכמה עשיית המסיות שהלים וכדל המלחמה.

מחל אבימלך בנה הומות ירוקס ועשה בזה מעמד מן
 מחל אבימלך בנה הומות ירוקס ועשה בזה מעמד מן
 מחל אבימלך בנה הומות ירוקס ועשה בזה מעמד מן

זלתי"ק נקרא ליון זה שגשג פחד סיהודים עליהם ואפילו
 שברחל ירשו עיר ירושלים לא יכלו לכבוש המבצר עד ימי
 דוד. דלאוסיקו הספני בראות מותו מלכים בזה משב עם
 עמים רבים והלך לאינדיא. לז טעם אחר זאת ישראל
 למלכים היה דלאו ילי עשירי ממלכות הסרניו והיה
 גשגן להפוך בזכות מים לבמות. ואזי אומר כי בחלו
 דגה וזה ציטוט עם חכמים סביב לבו. זה כי כבד אחר
 י.ה. שהחכום הכרו בראות להשקות בהמות. בימי
 היה חירקונו חונמניו וחוכן גדול ונבנה עיר סרדווייה
 קורסיקה. הל פרעה שהלך אחרי ישראל ונשבעו בים
 היה ח"ר קדושה ומלכים אלף ספרים וז' אלף סוסים.
 אז היה מלך קדושה נקרא יוצו והיה חכם וענק ובעל
 זרוע והפליג במותו ואלהוה ביופן שכבש כל העולם
 הסדל כפי הו' קבלו לחלוקי האלוקות ועשו לו
 עבודות כגון כדברים וטעמים לכל חיריו וזוהי וזל
 ידרש מוכיב עד שהו' שמוע בכל הארץ. אומרים שמי
 נקברה בזה סיני. ואומרים שבו' משה היה מלא' חונמי
 דגו. החכמים והחונמיים ובימינו אחיו ראש. שבעים
 היו מחכמי פרעה. ואזי שערתי בדברי הימים פה
 גמלאו בזרוע משה או קרוב אליו. אלו החכמה חדשה
 בני סמלתי בכתובת הכמה הרפואה מלאה בני מלכים
 וזוהי חכמה הפליג בה ודרש להשתמש בשמן טוך הכר.
 גזלוקי הכנה ב"ב ח קים. וכדורו ט"ה יבאנו בניה הספלה
 הכפיים עם האמנים ובירחו פניו ידיו ורגליו כבידו
 להפיל. ומלאו חכמה סידרה הוא יאוועיפריה. בני
 פרייהא מלאו דרך ידית עזות עם עופות אחרים.
 והקיעה הספיה. בני חוקקי החילוה בדיקת החכמות
 יתק בים לחזק אם בחזק מעיבה כרמות או מוח אחר
 וזה לפי שחיו ולקחים בים נחש הכרלה הגוואלוה אם
 יסיו מבוים מהכחוב י"ח טהיה בודק הכהן ככבד לבד
 ונוהם עליו דברים עד שהיה גלה לו הסוכה שחלמו.
 אל"ע טזה הוא מה שכחוב ביוחאל רוחים ככבד.
 בני שמועטו מלאו הפרון תומוה. בני פנינו והקיעה
 בהל"ו. והיודים מקור הכרזל ואופן חקונו. בני קרנייה
 החוק העשירים עם הכרזל. בני פנמה החל לו על הכוים
 לכרוב עניו. בני פנייהיה מנכח הכפיות עם בני רימי.
 בני קרניו ע"ד ע' רימי. ומכריים ברדפו הכרי ישראל
 היו רחמנים לחוקר ר"ל על הכנה הזוכה נגד האויבים
 הנורות חכמות הנקרא סומוני זה שג' וננה מלכים
 נוסב הכריים ואינו אומר נוסב זה סינו כדברי המדרש.
 דלתי ככפר היחסון אלה הכחובים יום ובחתי להיגוס
 לפיך למען הכלה השנחתי יסבךך הממיתים ונפתייה
 צו. ואלה הם דבריו אחר שחאל מלאתי לרתי ככפר
 זכרני הכותיים וזכרו פרוו אורו מדרש ח' על היודים
 וזה שאתר כנישה יחושע ח"י והכריה ל"ח מלכים קרה
 שח"ר ח' מהם היה לו בן מלך על חריייה הקמה ושמו
 בורך ועמד וקבן מלכי פרס ומזי מ"ה מלכים ונקחו
 עמיהם יפה הגבור אשר היה עורר חיותו על כמה אנשים
 וקבנו חיל כחול אשר על שפת הים וישלחו מרתה אל
 יחושע. וזה טעם האגרת. מהסבון הכנה המחבר
 מלכי פרס ומזי ח"ך יחושע בן טון טעום אחיה זהב ערבות
 ידענו מה טעמיה בקרובינו הכרחה פירוחינו שבתה ולא
 חמלת מעמד ועד זמן הכנה כהרב וכל עריכה השמה.
 ולכן שמשנה וחתה דע ק"י כי מהיום ועד עתה יום חמתי

יהושע עם י"ב חלף בצורי חיל וילך בחור ז' ימים עליהם .
 וברצוהו שובך הדור החיל המה עד מאד ואמו המרעפה
 היתה ממעשה ותחמר אליהם לא מיראו כי היא חסגרת בחור
 ז' חומות של גדול ואלו ידעו מקומה היה תופס להספיה
 ובטופיה ומסגרת בחור ז' חומות . וברצוהו תופס זה עקם
 לבו אל ה' ויחטף בנפשו ויכתוב כזה ליתח ממעשפת
 ראוין אשר היה מלך על צ' השבטים והיא אשר בעבר
 הירדן שיבה הוא עם חייליו ויביא את פתחה והאלויות
 הכדועה נידו והבא אל יהושע יונה אל' לפע ערב ויקבור
 יהושע את הכהן בכנפיה והקס היונה והלך אל יינה
 וברצוהו ממעשפת בכנפיה ויקס הכהן ויקראו ויקס
 על עמדו וילעף זנבה וירכב על סוסו ויכריז בכל מחנהו
 פרכ לב' ז'אספו אליו מכל דל וישלח ויקרא את פתחה
 וילכו עמי . וברצוהו אמו של שייבך החיל הזה אמרה
 לבנה רצויה כובע עולה ממזיחה און תכסה ואון ענה בתכמי
 כי לא נבועהו לעזור כח כנגדו . וכשמוע בזה שובך היסב
 חרה לו וזל להספיה ובעל החומה . ויבא יינה ויערוד
 מלחמה עם שובך ויכרעו ויבא פתחה לתקוע תפארות וכל
 חרונה היכה נפתחה חומה אחת עד ש נפתחו כלל וילאו
 ויהרגו בשונאיהם עד בלי השאר להם מרד ופ'ים : תם :

יהושע

בשנת י"ח נלחמו קרמו מלך מובי שבצביוניה
 חמש דרך כ"ד חומות מהיונים וטמן קריאת' .
 ואני רחמי בצביוניה ספר כ"ב בחומות ויונים ילאו
 ממרס"ה ומזכות בראיוותי וא"כ בימי יאר יקועפכרס
 בשנתה כרך אחד שח"כ כהן בקרב חומות רומי חדש
 י"ט חומות לפני ואח"כ כריוויה הזקנה חמש חומות קא
 וקו ואקס . ובזמן וחליפתו הקלה סהיה בשנת ד' אלפים
 קב"ס לצריחה לקחו הכנזו מהיטת היונים ג' חומות הם
 חקטי פיהה יוסי . וי"א שולסן היה ראשון למלא חומות
 לפני . ורחמי במדרש ובכיוו כ"י ב' אלה הדברים על
 שוק והואל משה בחר יכו' כי מרע"ה בחר חרונה בע'
 לשונות . ועל"פ נריך להחין שאלו הלשונות כללית בזה
 ולכן ראו להחין להסחול שני אלה הלשונות מדור בפלה
 שאמרה חרונה הכה ובעלה עם שפתם אשר לא ישתעו איש
 את שפת רעהו . ואל זה טעה דרוש הרלב"ג ב' מלחמות
 ה' מאמר פס"ו כשרונה להביא רחיה שהעולם חמש ואמר
 שהלשונות הם מוסכמים לא כשעיים ושם מאריך בדרבו .
 ועל פי דרכו טול לפתע שיהיה כן הגזרה מהשי"ת שאלו
 השמים יתחלפו חבורות חבורות וכל חבורה יכטיב בלשון
 בפני עמו . ולכן נראה לי לפי קודם שכל ושבאלי חומות
 העולם שכתו אלו הכ' לשונות גדולות ויפות . וחלה השי"ת
 פוצו ובנאום עם דקדוקים ודרך נאות כאשר נראה בלשון
 הקודם סהיה כפי הקדמונים אדם ונח . ואח"כ בימי
 מרע"ה היהד מחדש ובוחד לחות לשון . וזימי יאר
 דיאווינו למנו חדש חומות הקריאה מל' לפניו ע"י סילב .

הנחת לקוח השמש והירה אמנם לבני ישראל הם חלף
 קבלה למטה סמיני . ובימי אבנן בחיות פלמדיה המלך עם
 היונים על סרויה הדש נחוק הקוביה ואז נבנו המסריווי
 פכרו מערים עיירות ויונה ויניא קדמונה ורילי
 קולויניה כלל באפוליה ובהיות שנת ו' לעבדון בן הלל
 השופט היה אים נקרא לפני ויקרא הם המלכות רומס
 אשר מלך עליה לפינו כשמו וי"א שזה לופן מרעפ עשו
 ומלכו בזה המלכות ד מלכים במשך רכ"ג שנים . ומס
 מייסודי המלך האחרון ע"י רומלו בן צנו שנת ג' למלכות
 אחז . בימי פרנקו בן אפור הגבור מלך סרויה אשר
 הגלס זמש עם הרבה סרוויי הלך בצרפת ונעשה מלך
 עליהם לרוב גבורותיו ונקרא עם המלכות פרנקי כשמו
 ואז נבנה נפול' גייסי . ובהיות שמשון שופט נבנה עיר
 נרבונה בצרפת ופולניו בספרד ואז נשלים הרבן סרווייה עד
 היסוד בה כי הווינו לרו עליה י' שנים וי"א כי מרבה
 בימי שמשון וי"א שהחברה בימי דוד ובמשך המלחמה גדולה
 הארובה אחת מהו בצלחמות מרע"ו אלפים ואחרי הפסיה
 רע"ה אלפים ומהו מהיוויה חמש"ו אלפים אנשים ובמלך
 היוונים היה אלויוס הגבור והסחה בגדול טובים היה
 ג"כ אקילס החכם וגבור אשר ארז מאד פולויסי בה
 מלך סרויה ובצרמה הביאוהו פימה וימיהו . בימיהם
 נמלא אירוקו עוק גדול וגבור מאד והפילא נשמות דרביים
 גדולים ואומרים שבימי עשה י"ב גבורות שהיו פלאים
 בעיני הדור ובסוף מלכות ספרד הקים ב' אלפים גדולים
 ובגויה לסימן גבורה וקראים עוד סיום על שמו צ'
 עמוד אירוקו הגבור . ואומרים הקרויקו סהיה דן ברבלין
 ל"ו סרדייו בנשימה אחת וא' סרדיאו היה שמיית מיל
 וקבלתי מהחכם רבי עובדיה לכווננו שיש מדרש האומל
 שעתק סוף אירוקלי ואני לא רחיהו . בימים ההם נכנסת
 עיר פרישו שבצרפת . בדור הזה היה דיאוויני במלכות
 יון והיה חכם גדול ועשה בל"י האנדויני מלחמות גדולות
 ושלחה כללם והוא היה ראשון ללמד בגילות אשכנח אונן
 עשיית הנפריים ולכן קראוהו במקום אלוני עשכנח ונ"כ
 למד אונן עשיית המלחמות . אז היה מקדוריוו השני
 חכם גדול שאלא יגון היריה ומיקדוריוו אחרון שאלא
 חכמת הטיר שקול . בימיהם נבנה עיר שייפולא . עלי
 הכהן בימיו נבנה הרבה ערים . אומרים שמשפה רוח
 המושביה הית' בימי עלי שמואל אומרים שבימי הסחיל
 למלך מלך קרוניו ושהחשים שהרג שאלו בעיר נוב סיו
 לק"פ ס' . בימיו הסחיל מלכותה על הרומיולה והסחיל
 מלכותם עד ביאת סיפולו אסריקו קונסלו הרומיים שהכריז
 העיר כמו בשנת ג' אלפים ח"ת ילידיה ואז היה סיפולו
 המריז העיר קרוניו והגלה יושביה שאלכו בה י"ב מלכים
 במשך שש"ג שנים . בימים האלה היה אמירו הפלוקף
 ומשוכר גדול בלחך יון והיו ימי חייו ק"ח שנים והיה בני
 נבור שלכן קראוהו אמירו שללשון יון ר"ל בני נבורא .
 אחיה סלטי בימיו עשה דוד המלך היה אתה חכמת
 ובמה דריונו . בימי עור בהמה ועשאה הית' וקחה מהיונים
 כל כך קרקע כמו שסובל להקיף עם הקף ההוא והתחוך
 הקף בכל כך חסכות לקוח וארמות עד שהיתה כמו
 פחילה דקה בא פן שנמשך הפחילה ההוא עד שלקחה קרקע
 הרבה מהם והתחילה ליחד עיר אל' עם וקראה קרטיי
 על שם הקף ההוא ולנסוף סיו בה עשירים הרבה ומכמים
 רבים ויכללו את העיר ש"פ עלת השופים והסמיד מלכותם

עד ב'א עליהם פאזי אימילאו קטולו הרומיים בזמן
 שמעון בן השמונאי טנה ל"ה לבניו ביה שרי וישמו את
 העיר לעיים. במסכת מגילה אמר רבא בר רב יוחנן פער
 ועד קרטיי מנרים את ישראל ולא אביהם שבשמים.
 ומאור בלטי מערב ומקראייה בלטי מוצח אין מכירים את
 ישראל ולא אביהם שבשמים. ורואי בילקוט ספר שמואל
 אמר רב אלא קרטיינה גדולה נקמה שנה' בין ב' שמוס
 באופן כי לי העיר ערלה שקראייה אחרת היתה אחי
 הילל. בימי דוד החילו מלכות אחי למנוח עליהם.
 ופוסטי ויעוסי. אומרים שדוד מטר שלמה בט אל נמן
 הכניא שיהיה רבו מוצקת וקטיו ימי חיוו ל"ד קטים.
 ואומרים שזולה התבזרים עשה שלמה הכוזבים בעשרים
 וברבע. הבר ג"כ ספרים על כצע האילטס והעשבים
 ומיות בהמות ועופות והבר ספרים והשכמות נגד השמים
 ונקר'ו מפחה שלמה. מלכה טבה טבה לנרות המחת שלמה
 היתה מלכות אי א' נקרא מירואו קרוב לאיסיפואה.
 והיתה חכמה מאד ושלמה משלמה פי' הרבה חידות ומשלים
 ולכלם השיב כהן ומתנה לו דמוות הרבה ומעשים העושים
 בלכות אשר שלמה נפע אורח בטלכות. ואמר המדרש
 שזאת המלכה נעמברה משלמה ועשהה בת ומתנה נולד
 כבודלנר בהרצ הביט ושמתתי שעדיין מוגי' בטלכות היות
 לקרא עם מלכות דוד או שלמה באמרום שהם באים מוצע
 היות. ליבוצו הפילוסוף הגדול היה בדור הזה
 בלידימויאה והוא נמן החוכות אליהם. ולהיות שהעירי'
 לא היה רואים המדות ההם למולד הרומיות והעושר
 הקהיל אלו כל העדה ושלל להם אל רעומם בחוכות
 וישבו הן. ולקחו טעוטה להבנתו של מירוי כבוד
 הורינו עד שובו והוא הלך לבוט ועם היות עמנו ולא טב
 לעולם וצני לדימויאה הלכו אחרי הורו הרבה שנים.
 אליהו הכניא בדורו החמיל מלכות סיונים לשום עליהם
 השבועות על דרך השמחות ליהודים וקראו להשבועות ההם
 אלימרו ובכסות ד' שנים שלמות בכל אלימרוה וי"א
 בשמינו על הכתוב ביה' למלך נחזיו י"א שנה
 ראשון ליוחס מלך יהודה. וי"א שהחילו ת"ג שנים קודם
 שפיטה פרויה וי"א שהחילו בימי אחז מלך יהודה וי"א
 שהחילו לסימן וזכרון פטיפה פרויה שזה להם היה
 כבוד והפארת גדול ולכן החילו טענה היות. ראו לדעת
 כי רבים מהכמי אחיני ויונים הלכו פלוסופיהם לירושלים
 לראות חכמי ישראל אשר היה שמשו ופחמחם מפורסמים
 בכל העולם. וזה בחידות ומשלים ויפלטו יחד הרבה
 ויונים כדולי לישאל ויאמרו כי הם חכמים וזה טענה
 במדרש איכה. ואמרו חז"ל במטבת נדה אמר רבי אלעזר
 צרבי לזוק שני דברים הפלה אבה מאפינה ליבנה. ישעיה
 הכניא בדורו שהיה י"א שנים למלך חזקיהו הוקפו חומות
 עיר רומא ע"י רומולוס ואומלו אחי' אשר נבדלו מהלב
 אצנים וי"א משהיה זונה טבלוטהם היו נקרא' אצנות
 וישמו מן המוסיקה ז' כרכים קמיים שהיו קרובים זה
 לזה על ז' הכים ולא החמילו למלך עליהם רומלי אחי
 שהיה אחיו ויוכל להיות שדברי המדרש האומר ששלקת
 שלמה בת פרעה עמד בנריאל ומקע קנה אחד שעליה
 נבנה רומא ר"ל שאז נעשה קרקע קמה וטוב לבנות עליו וגם
 נבנה איזה כרכ' קמיים וחל"ל בזה הזמן הוקפה חומות
 זה רומולוס השיס עם הדש ראשון מהשנה מרצו על עם
 אציו ומאשר המלכות עם ער ימי לילל בראשית בית

פי. שאז סיפקו בן טרקויטאו מלך רומא אלם ולקריאה
 רומנה ומיחסה בשלם בעל מתיחסה רומא והיא קראה
 אישה וחיהה וכל בית אציה והספר להם זאת הנלה והיה
 ככלושה לדבר כדברים האלה ומתקע סמין בלבה ומחה
 והיפק קמו כל קרוביה וישקו ושבטוה העיר וברחובותיה
 וסקימו כל העם מקלה על המלך ויגרשו אורו וזה בנו וכל
 בני בימו מרומה ומן היום היותו והלאה לא רצו עוד מלך
 עליהם אשר עד היום היותו מלטי ברומה טענה מלכים
 במלך קס' שנים ולא החמילו בני רומה להנהיג מלכות
 העיר דרך טררה ועלם וקטיו ואז מוך ימים מועטים היו
 אצנים ברומה שרלו להמלך עליהם מלך מחדש ויבטו נגדם
 השנים המיוחסים ומהיגי הארץ וילחמו אתם ולא
 השנים ויפק בדוים שהיה אי מצרי העיר את שני ברי
 אשר היו עם הקוראים ויבקע אותם נגד השמש למען כל
 העם ישמעו ויראו ולא יחשבו לחסא עוד נגד אחי הטנה
 וינהיגו בזה הדרך עם סדרים והקמות רבות כמו ש"ס
 שנים עד אשר בא אלסארו ונאסו בימי אלכסנדר המלך מצרי
 חשמנאי עליהם בכה ועשה קיסר ראשון. ואפי הנשי
 טמחה כי לפי החשבונם האלה שמוצרים הקריוקי היותם
 נאמיים אליהם אשר ראיתי ומקראי בהם מלכה שזאת
 ההבנה נמשכה ג"כ שנים אבל לפי טענה מתקומות
 אחרים מלכו כמו מ"ה שנים ולא מאלתי בזה הכרעה.
 בדור הזה נבנהה עיר קוסטנטינופולו שמקודם היתה
 נקראה ביזאנטי שאל"כ קוסטנטינוס הקיסר קראה בשמה
 וי"א שבימי ממשל מלך יהודה שהיה כמו ג' אלפים שנה
 ליצירה נבנה. שנת י"ד למלכות חזקיהו עלה כהמרב מלך
 אשור על ירושלים לאר עליה ויאל מלך ה' ויד בממנה
 היות קט"ה אלפים כלם אציו הרב מלומדי מלחמה. ואומר
 המדרש של עיר השירים על פסוק אחי מלבנן כלם טבה
 פרעה מלך מצרים והרקה מלך כוש לעומת חזקיהו
 וכמהרב גבר עליה וקטין ונלאת חזקיהו בשחרית חון לעיב
 החינן (להם) וספרו אז הטם בטלכות שנת י"ב למלכ
 שב כהמרב ויבאו בוטיים טלעם שברון וצרי יהודים
 ללמד אליהם מורה ישראל ופס' ר' דוסחאי ופי יאפי
 ורב הכניא כנראה בתחומה פרי וישב. וחל"כ הלך על
 מלכות רבות וחסם הרבה מדינות והטבירים מתקום
 למקום וממדינה למדינה ואלו בגבל כל העולם והלך ג"כ
 על מלכות יהודה ולמד קת טעם יהודה וכל טעם שמעון
 ובקע הוליכס אל ארץ לחלה חזק וחסם כמו טענה ללגות
 ושמרון ולי יבול כי בא נגדו מלך כוש ולחם עמו והטם
 היסודים בדרך גינזם הקב"ה הכרי חשך (היה' גלות
 רביעי לישאל. והג' גלות אחרים כבר נאכחו בחלק
 ראשון בדור הזה ורואי כחוב כי המלך הנקרא פריסיון
 העיר על האפיפור בדוים טענה כמו ר"כ כי נטר פרס
 מעמד היהודים וטברים שאינם יכולים לבא עליו ואפי אומרי
 שבאלי ר"ל נטר גוון טווח סמבטיון. בפרק הלך טענה
 מצבי במו על טענה למדו טורה צרבים והלך פריסיון
 טענה אכביליון ואומר פי' ויחסין בלמם אציו נביאה
 מאשון טפחה הרעה על כל יושבי הארץ וזה טענה שמתכות
 שהחריבו מלכות אחרות בלא מאשון. בלם הרה סמרב
 ונכודלנר שחריבו ירושלים אח לכל הארצות בלא מאשון.
 וכן אמרו חז"ל בא כהמרב ובגבל את העולם ולא טרע
 יומר עם האומות. וחל"כ מלטי מדי ופרס שהם יומרי
 לפוסיים החריבו כל המלכות וחל"כ בוא הרומיים שאלם
 כמעט

במעט על כל העולם והח"כ הגויים שבאו מלחין הכימו
 בלומי ש'אח"כ הגיעו ראשים מיבוס אישמשאלים שהם
 פורע מלכי פרס ויטירו כבוד הכליפה והח"כ בלא הזכרה
 פסיו לפימיה והקריב את כל הגוי'. והח"כ טבו התהרה'
 קה פרומלין שלם והקריבו רוב העולם והח"כ בא
 הקדילם שנס הוא לפני ועדן הם לנים על הכל
 המלחמות ההם וכן בלחיות הימים יבא גוג ומגוג שהם
 מירכתי צפון וזא והיה לז' המלוכה. אימרים הקרוינקים
 צה"ז היה סוביה הגב א צנוס והם סוביה בן פבילל הכתוב
 צימיו והם שמו ספרו בחוד ב"ך וקוראים אותו סוביאה
 ו"ח ביהם ארץ הרבן בית ראשון בימי גלות בבל ודלתי
 בסי יורסין שמעט ארץ זה היה מעט שושנה בת חלקיה
 ארץ יורקס שהם בני זקנים שפסיס לאנשה וגמנו אותה
 שאל לא קשעט איהם שפידו גבסה ככנה עם כהיה
 אחד וכיה לא נראה ודמלל בהמחו היליה ו"ח פאלו
 זקקיה היו אחאב בן קנייה ודקיה בן מעביה נביאי
 השקר ובימי יאיה אדבני מלך פרס ומדי התריב ארץ
 יניה עד שלא נודע מקומה איה. ובמדגס ח"כ מניח
 אגמי ימיה ובלטו בשאל חקיהיה דכתיב מעיל מים
 צאקו. והשביה לוי ימיה שיהיה צימי רבינו הקדוש
 ומכסה יתים איה קימה דיונה. כי ואמרים כי מרבן
 י"ח היה י"ח פנים קימה חורבן בית ראשון. בימים
 הגלה היו שבעה פלוסופים חכמים גדולים בטוליה פלימי
 זביאמי בארץ יון גלון באמימי ובה נתן חוריותו קליאובלי
 גלון לנידו פריאמרו מרדך קורניו ואומרים הקרוינק
 שחללו הכתמים לא נמאל חועלה בהמחה ולא חיה דכיה
 קטיקו. וכן היה כריציירו אשורי פלוכף גדול והלמיד
 שיקין ה"ל' הוא היה רמל הפלוספים שהאיינו היות
 לנפש מ"י כש"ב ו"ח הוא ה' למד סיפורנה הפלוסוף אשר
 הח"כ צימי נדקיוו ופאלחילל הגלה הכתמו והיה
 ראשון לקרוו זאת החכמה פלוסופיא. ואומרים ליביא
 ככ"י י"כ"ב שזה למד ג"כ אלל היהודים בבבל. וזו היה
 רמאל ג"כ האכניני' הפלוסוף והוא היה ראשון להאמין
 שהשכל הוא סיבה כל המעשים. והוא לבו כל כך אל
 הפלוסופיא עד שהיה כל עשרו הגדול ויך להסודד
 במדבנות. ואמרים שהגד שהחזיק יונה היה קרא צ"טו.
 ועוניה מלך יהודה המים עמום הניח עם ברזל שהמים
 יין מלחו. ו"ח שיטייה בן אמוץ כ"ל בן עמום. כדור
 היה החילוי האינני לאלה מבבל ו רוחו הכלדיים ועומדים
 מתיזים בכל העולם עד היום הזה. שחקו אומרים
 שחקוק נשא לאכול לדיחלל בהיומו בבוב הריות ולא נודע
 איה הי' קבורתו אלא שבימי ארקריאה קיסר נמאל ופשה
 לו כבוד גדול. ירמיה אומרים שבני ישראל ששאריו מן
 גלות נבוכדנצר בירושלי' הביאבו נד רגונו למתים והוא
 היה מוכיהם במגרים. קמו עליהם צ"י ויסקלוו וסם
 בתלמים נקבר ולהיות כי בני מלרים היו מובים מהארצה
 צבית ובקדס חלו פני ירמיה שיפאלל לה' וכן עשה ויך
 הארצה וכן אחרי מיתחו קראוהו אלם ויבחו חלו.
 אומרים כי יהויקים עמד חפוס בבבל כ"ז שנים צימי
 כנהה מרסולי הארצה. חפוס גלה ויחוקאל הניח בבבל
 ועמד צבית הארצה ה' שנים וזכיתו בן ל' שנים ככב
 שפרו ו"ח שהוא לא כתבו הלל חכמים אחריו והוא
 הי' יפני תואר ויהי מראה וזהרנ מהיודים ומקבר בקבר
 שם בן ה. כדור יתבל מרמיה שנה ג' חלמים ש"ל צימי

בראשונה והיא שנת פ' לתרנן ואז השלימו כל בנין הבית .
 וראיתי כי זה הולך כרוב היה לו כח הכרון גדול מאד
 בצופן שנהייתו במלחמה שהיה לו מ"ר אלפים שחירים
 היה קורא לו אחד מהם בשם הפרטון בשמו והוא פלא .
 כי הוא נמצא בעיר קריית א"י נקרא אייפומידו
 שישן ל"ז שנים וכשהקיץ מלא שמכרו לו נכשו וככה
 הדין חזרו לו הכל ואחר כך נהן לבו למו: כלום ונעשה
 פלוכוף גדול ויהיו ימי חייו קצ"ט שנים וי"ח קל"ז שנים .
 בימים שהלכה היה איפוקרמו הוינו הפלוכוף והרופא בגדול
 קיינוכומי שהיה בסוף ימיו בר פלוגא דפלומוי וזיה
 פלוכוף ורופא הגדול ומיז מלחמה והיה תלמיד איפוקרמו
 אינכילדו גם הוא הלויז פלוכוף גדול והוא היה ראש
 האומרים שאשר אחריו הוא שהתנוג בשמי והשפס המות
 עם הנוף והשי"ת איש משניה בפרכים ובהחוחים .
 איפוקרמו באשמי פלוכוף ורופא גדול המעלה והוא היה
 ראש הכהנים באשמי על שהיה מקבל עבודה אליליים
 וכן עשו להרבה פלוכופים אחרים שהיו מלשיגים עליהם
 וזכ"צ' הורה השול"י זה איפוקרמו קבל חכמה מאתיוספל
 וזני קרה ורואתי בזכורי כתב יד מ"ד כי זה הפלוכוף הי'
 אומר לאשמי ישראל המנוחש הוא אלה האלקים אינם במחידה
 אך ראי אומר שאיני יודעה למכר אני חכם בהכמת אטיית
 איסופו פלוכוף ויני שהבר משלים ומדות מן החיות ועופות
 והבורים אחרים . אנטעמיני פלוכוף באשמי והיה ראש
 האומרים שהאומר אחרון הוא ידעה השובכות . אומרים
 שקרניוקי כי בדור הזה היה אשה חכמה מאד וככה
 פ' ספרים מביאות ותלם מרקוני המלך ברומה שיתן
 לה כל כך מעות ולא ראה וטרפה לפני המלך ג' ספרים
 מהם וכן עשהה יוס שני ויהי ביום א' שאלה ממנו מעות
 כהסוג ואז נתן לה כל ראוה והיה מכרה בידו ג' ספרים
 אחרונים שנשאלו וימלא כהוב בהם כל העמיד להיות
 ברומה והיא נקרא סיביליאס הנבילה . זינוו וקרייטו
 היו שניהם פלוכופים והמיוקו בדור הזה וזה האמינו
 שהאורח אחרון הוא עשייה האמת והראוי . אנטמדנדו
 הפלוכוף הגדול היה ראשון לפנות רילווי עם בגלג ברזל
 שמורים השמות והספירה ממכריאל . פיטגורה הפלוכוף
 היה הגדול בדור הזה והפליג להחכש בכל החכמות
 וצטרם בשיר והשבורה ורפואה ועשה תלמידים הרבה
 בארצות יון והוא מלא חכמת משקל הפלם ומאזנים והיה
 ראש המלטינים שהשפס מהגלגלת שחיש ולפעמים בהמות
 ג"כ . ובה אשמינו ג"כ אפלפונג ואיפוקרמו תלמידיו ובסוף
 ימיו בא מעיד קרפונה אבר בקובסתה והתחיל לתת
 הרום פלויסיליאס אחריו שבר הפרפריאטוי ביומ"פ"ב
 תלמד מהפלוסופ' יהודים הנקראים ברקומי שגלו
 מירושלים ללכת לבבל ומלריה . ודע כי הפלוכופים
 קדמונים מההומות קראו יהודים בשלון ברקומי ולפעמי'
 ברברי נקראה מפור בהרבה מקומות בספר היוצר .
 עזרא שקבל מברך שנת ג' אלפים ש"ע בדור הזה היה
 פלמוי בשנת כמו ג' אלפים שפ"ה והיה שמו אריסכילע
 וברחיו שגנו שמו וקראלוני פלמוי והיה תלמיד פיטגורה
 והפליג להחכש בפלוגיא ח ורפואה יוסר ממי שקדמו
 והיה יספ חואר ויפה מראה משכמו ומעלה גבוה מכל
 אדם והיה עזרע המלוכה מאד האב ומזרע כולין הפלוכוף
 פלד האם ומבר המבורים הרבה צל החכמות והרלה בהם
 גדל פעלם חכמתו . ומלטיי כהוב שהיה אומר שבכוף

שנת אלפים שנה העולם יחזור להוכו וזכו פ"י מזול לא
 בשרפס . ובסוף ח"ף הו' ישנה העולם והאששים מתם שחי
 מלא ישובו כבראשונה . אמנם לא יזכרו מאומה מהשפס
 האחרת שנמלאו בעולם . וקבלתי מרורי הגאון זקני ז"ל
 כי הוא ראה בפי' הכורש שפשה ר' מהגלג'ן כספי האומר
 אחר אפלמון אני הייתי עם ירמיהו במצרים ובהחלם
 הייתי לועג עליו ועל דבריו ולבסוף באשר הדגלתי לדבר
 עמו ולדקקק במעשיו וראיתי כי דבריו דברי אלהים חיים
 אז אחרתי לבני וקיימתי שהוא חכם ונביל וכן כשב
 בעל ספר תורת העולה ח"א ס"א . די מוכסימי ותיאופרמו
 חכמים גדולים היו תלמידי פלמוי אמרו על פלמוי שבהיותו
 קמן חוף קדולי הלכה בדורה א' עם חבורה גדולה על פיו ולא
 היוקו לו ויחשבו פיהיה חכם גדול . לויזוי כקילוי הו'
 בדור הזה המלך האחרון שברומה אשר נהרג מעב הארץ
 עבור האונם שפשה שיכשו צנו לוקרייאס רומאה כנראה
 לעיל צימי חוקים מלך יהודה והוא היה ראש למלך ההבולום
 היסורים שגומים לעבריים למען יחזרו פשטם בשיהם .
 דימורקפי הכשדי אירקלס באיסיאס פימיסוקולו היו
 פלוכופים בדור הזה . פירו מלך הפירופו היה בדור הזה
 והיה ראשון למלא חכמה הולכת אברת ע"י הכרים . אמנם
 גד"ה פרשה ל' נראה שמזקויו מלך יהודה היה ראשון .
 ואני אומר שבאולי זהו פירו מלך ספרד שהגלה עם רוב
 יהודים שילאו בחורבן בית ראשון מירושלים שעליהם
 רמו הניבאו באומרו גלות ירושלי אשר בספרד ורוב המיוחס'
 הלכו אל עיר פוליוסלא אשר שם העיר היתה פירושל
 והיהודים השימו שמה פוליוסלה ועם שם פולוסל . והמעשה
 היה כי בצל נבוכדנצר לירושלים בלא לעזרמו אסילאון מלך
 ספרד ופירו' חוחנו וזה תפשו ירושלים ע"מ נבוכדנצר
 ולהיות כי ירושלים היתה נחלקת לפלשה מחצות ז' שנים
 מזו כי בראשונה היו יושבים כל בעלי מלאכה . ובשנים
 השניות הסמים לבית המקדש ורבות אחרות . ובג'
 כל זרע הפלוכה והכהנים . ונבוכדנצר נתן לאלו המלכים
 המחיים שלישים לשכר כרחה וזה הגלו ארס אל ספרד .
 ונבוכדנצר הגלה המורה לבבל ומדי ארס . ומנאל כי
 דבריו הימים למלטי ספרד שהיה קוסר א' ברומה שנת
 לספרד ג' אלפים צתי יהודים שהגלה סימוס . בדור הזה
 כרומי בלחו להשימי לקחת המדות שנתן להם כולי
 הפלוכוף הגדול ויקבלם בעשרה לוחות וסדומה הוסיפו
 עליהם ב' לוחות אחרות ויקראום י"ב לוחות התורה .
 אומרים הקרניוקי שערזה היה הראשון שהתחיל לדבוע על
 פירגומו רל' מקום גביה . פארמידי הפלוכוף חשב
 מההכבודות והלך לעמוד במכרה בגליות אשמי
 עם איפוקרמו וכן ועם חברו חכמת הגנין
 וקורקמו מלא חכמת האיסיקס . בימים ההם
 פחהה הארץ אח פיה ברומה והיה עד שהסום ויאמר
 הכרפומים אל חזקיהו שלא הסתם פיה הרומי אם לא
 יפילו בחובה איש היומר נכבד ומעולה בעציר וכשמוע
 זה מתקו קריליוו רומנו שהי' יומר מיוחה ומכה ששניהם
 עלה על כוס גדול ויפה ויכין חוף פי הארץ לוב אהבה
 ועל עומק ומכס פ' הארץ כבראשונה והוא פלא .
 אומרים הקרניוקי כי בדור הזה בהיות כל העולם שובד
 אלילים ובפרס רומי הגבורים ואשמיני ההכמות הפלג
 הכם אחד באשמי שבראשוו הכין עופה עטלדמו אמר
 לבנו שאיש מכראוי לסיות כל העם גיין עומדים ס' ככך

אלכסנדרו נולד ביום ששטרף סובל דריאה ומעשה השריש
 היה כי חיש א' נקרא אירוסטרוס חשק של ימות שמו
 לעולם ולהיות זה הסיכל א' משבע פלאות שכל העולם
 להיותו יפה תואר ויפה מראה בחלמות היום הביא בו
 האל ומשך ויבוקש הדבר ומלא אירוסטרוס ששפרו למען
 יקרא שם השפרה על שמו וזהו חיי שמו לעולם ועשה
 דה שלא נקרא שמו על זה הפך כיוונה לכל לא קודם להם
 כי עכ"ו נקרא השריש על שמו. ומלא כחבו שכלכות
 הנשים הנקרא חמוצי בנאוסו. אלכסנדריה של מצרים
 נבנית מזה אלכסנדרו וקראוהו בשמו ובהיותו בן ל"ו שנים
 אחרי שמלך י"ב שנים השקרו משכחו סם המות ובראשו
 כי לא היה לו מרופה חלק כל מלמותו שהיה כמעט כל
 העולם אל י"ד שלישי. וזה למען לא ימלא לעולם מלך
 גדול כמותו. אבל אחרי מותו נחלק מלכותו לארבעים
 מקומים. והם הלמי הנקרא פולמויה על מצרים ומלכות
 אחרות. אלסיגון מלך על איסיה והודו הנקרא אינדיא
 ומלכות אחרות ולא היה לו חלף עין א' וי"א שהיה את
 המלך אלכסנדרו משנה אחרת. סוליפקה הנקרא בלגוניו
 סליקס מלך על אשור ומלכות אחרות. פליפו מלך על
 יתר המלכות. וי"א שזה פליפו היה בן אלכסנדרו שגודל
 לו מצריתים בת דלוים מלך פרס ולא רצה אלכסנדרו לטרויה
 לבוא כל מלכותו לרשיב היל'. בימיו נבנה עיר בירגמו
 ומנפתו והמכותיה. מרוסובילו הפלונסוף ורזה החכמים
 היה רבו של אלכסנדרו ותלמיד סיקריו ופלאומו ונולד
 במצודותיה וזיה כ' שנים אחרי מותו אלכסנדר תלמידו
 ויהי ימי חייו ס"ב שנים. ורלויה כחוב כי מלא בחרוב
 אריסטו שכחב כי הוא דבר עם שמעון הנדיק על הכתם
 האלוקר והשתותם מהוד מעטלה שמעון בזה ובזאת פרקות
 אומר וזה עתה ששביני משעמוי. ורלויה לרי יוסף ון
 שם טוב ביקדמת ביאורו לספר סימות שאמר אך הוא
 ראה במצרים ס' סבוב בו אך אריסטו בסוף ימיו הודע
 על כל האמלא כחב בספר תורת משה ונעשה גר דק *
 וזהו רלויה בס' מן אברסם להכח פריטו. ורלויה בס'
 התפוח כי אחי שאריסטוס היה מאמין הקדמות עם כל
 זה השכל כל בחו נפאל הדעות כחוב ששאר הקדמים
 וזה עשה בדקדקויות במקומות הרבה כמו שכתב אברסם
 אביו רזה הפלופוסים אשר כחל ללא רצה בחון עכ"ו *
 ורלויה להכח א' שכחב חיי אריסטו יאמר שאריסטו אהב
 מאוד פלגש עמוס ולבזיי האליהם שהיו עובדים בני דורו
 וגם להרבות אהבה עיה לאהש היתה הקריב לפניה הזכר
 המסוגל לגדול כהניסם לאישים. רלויה כחבור כהניסם
 יד מאמר מ"ב כי מאלל פלופוסים מאן וכל אליהם
 חכמות הפלופוסים. ואחזי שצאה משיהודים וכל החכמות
 ומשקו קטנים. וכליה מיהודים יאמר ששכחב אהב לפרס
 ולמדו ואח"כ ליון ואח"כ לחמה ובאורך הזמן ורוב המעשי.
 לא הוצרכו בחכמות שנעמקו מהעברים זלתי מן סיוונים
 ורומים ע"כ. ורלויה בס' דרך אמונה ח"כ סוף שער
 ג' האומר ומלאחי ששם הכח מושג מפלופוסים סיוונים
 האומר פעם א' כחכמי הפסוקה עם חכם מהזיי ישראל
 והחלמו לדבר בחכמת השבע ולא היה צעירי הרבה והכח
 נגמטו בחכמתו פעל לקום וסעלי אל אשר לא ישיי יכול להכח
 ולהכין ליד שהפלאויה לא יון לי שכל להבינו ואני המחבר
 מאמין שזה החכם היה אריסטו וס' אמונה הני' מתמיד
 שם בדכרי. ואומר קמאל בס' א' בין הנוצרים עשאו
 אריסטו

הכח המורה ללוק ולכן דרש והחיל לנחב שטירו
 הרובע מעל הראש בנת העבודה. וי"א כי המהיב הזה
 שהחילו הרומי נפתח הכחש הקטים תפעס אחר האור
 שבהיות הראש אבר יותר נכבד מכל אברי הגוף ראוי
 להסיר כובע מלאכו בעת העבודה להראות שהוא מוכנע
 ומתעבד ליו. וכן הפשט המהיב גם בין האנשים
 שהסמות מחבירו ומכני עמלו אל הגדול ממנו גם הדך.
 ורלויה בקומרי' יתן כי בסוף ימי עזרה מרבה בכל
 מוחל פרס בילה א' נהשעה העיר ולא נשאר רק קאת
 נומה מלד המלך והיה נמנע להחריבה בידי אדם אלא בדרך
 נס. ואומר שכלל הנדחה היום אלינו הוא כמו פי' מילין
 דמוק מרישנה כי הישנה כלה חרבה ומלאה נחשים
 ורמשים. ואומר דס"ו קדושים נכר חדקל ופרח מציעים
 בכל בלחמה זה מן המצור וזה פי' המערב. ורלויה אורח
 חיים ס' רכ"ו ביום יוסף שם מקום שכלל שכל בהמה
 שצטבר עליו אינה יכולה לזוז משם אם לא יתנו עליה מעבר
 שמקום הסוף והעובר עליו מדרך ברוך אומר ועשה
 ברוך נויז ומקיים. בדור הזה היה מורקומו מיוחס וגדול
 צדויה והיה לו בן יחיד חכם וגבור והפריג לעשות מלמות
 בעד הזקנים מרומה ועל צעבר מלוח אביו על דבר שהי'
 לפועל להכרה שיהיה אביו למען כל העם ישמעו ויראו.
 ורלויה כי בס' פניה יהודה שצדור הוא היה יושע בן
 ברוך הנקרא בן סירח בן נטו ס' ר' יושע בן יהואק
 שכתן גדול הוא חבר משלים וחדות ומלא מהם מוצכים
 צנמי' הגם כי רלויה במדרש אומר שכן סירח היה בנו
 של ירמיה והזכרתיו בדור ירמיה ואומרים האומות שהוא
 חבר ס' אלויה אשפיקן שהשימו בחבור הביבאה והשימו
 שמו בן לפי שהדבר מענייני הנפש ובמעלות המדות ומזכיר
 להמון שיקצבו לשרים ולשופטים. שמעון הלוי שקבל
 מצא ג' אלפים ס"ו ונשמת ג' אלפים סמ"ו ליריח והלך
 צרים למען מורה וכמו ת' שנה לבני הים נכנס אלכסנדרוס
 מוקדון ביזנטיס ובראותו הכ"ב עם ח' מלכותים לפניו
 יד מהסרכבה וישתהוה לבין ואמר לעבריו קדמות דיוקן
 סה"כ היה נראה לפניו בכל הנהמות וכו' כאשר נראה
 צמדרתו. ושאל הסלך מהסכן שיעשה דמות דיוקן ממך'
 והשיב לו שזהו בן הדם אצל נדר לו שכל וולדות הכהנים
 שיולידו בשנה הנדש יקבלו על שמו ושזמן השמרות יתחיל
 שהשנה יהיה. וישמח המלך מאד וגדל למקום הרבה.
 ואמר יוספון ס"א פ"ו שזה המלך יאמר מאי ישרי מעיר
 אלה היתה נקראת כחיס וזהו רמז בלעם שאמר וזה
 יד כחיס וכו'. וזהו ברו כנעניה למי המלך לשלוח ארץ
 צנען שככה יושע והשתפאליס בלו לערער על בדרסה
 וצנעניס בלו לשלוח הלה והמקום הוא יאמר מצנעניס וכלם
 ששיב להם נביאים בן פוסתם כחן הדיות ויצרנו האשים
 מלפני המלך וכו' כנראה בבורך במדרשים. וזהו ברשות
 המלך בנ הכותיים והדוקים מקדש בהר גריזים וכהן בן
 נאשה חמי שמעון הלוי ונשך היות כמו מאתים שנים
 והיו בנ של שמעון הנדיק בנ מקדש אחר באלכסנדריה
 של מצרים ופליגי חם היה לשם ע"א או לשם שמים כנרא'
 צמח' ס"ר ישמעאל. ואומר יוספון שיהיה על המלך
 היה כי מכסף אחד שהיה נקטע נבא על אשם
 פליפו המלך והסר לו ועלד זה אלכסנדר בסיח פליפו
 על המחית ורלויה שהיה מורע חרקילו הגבור מלד
 האב ומתקילו הגבור מלד האם. ורלויה בהרומי שזה

לחכמינו כחוב חלו הדברים. אמר אלוהים למלמדו
ראוי שהדעו כי רוב חכמה הפלוסופים בזה אלינו מהרסו
החכם אשר הוא היה איש יהודי מזרע ישראל ירושלמי
מבני קוליה מצבם בנימין בן הפוטעוטי מהאיים הרחוקים
אשר באסיה וירד מההרים אלינו וישב עמנו וימס רבים
פלוסופיה הוליד לנו ויותר הרבה מאד היתה אלינו ומדנו
משו מעט שלמד הוא ממנו ע"כ. וככה צלם א' המורה
שגלה כחוב פילוסוף אלכסנדרוס הלך לירושלים המליט
אריסטו רבו על הפרי שלמה והעמיק משם הפלוסופיה
אקדמה על שמו והיה כבד לשון. הרב המורה ח"א פ"א
אומר שהחכמה היו בראשונה בישראל אך בשלום האומות
עלינו בלו לירד ואנחנו בבידנו דבר מהם נראה היות
ראשיתו מאתם וחסה לפרק. אך רשד הנקרא אריסטו אומר
בטוק ספרו הקבא הפלת החפלה החכמות היו נמצאות
בישראל, וראשיתו בחבור ימן חלו הדברים והעתיקו פה
גולה במלה והם חזי מעיד עדות ברורה ששמעתי מפי
החכם דון אברהם ו' דבור בהיותו בליטונה והיה אומר
כי החכם השמעלני ו' אלכסנדר שהיה אומר עליו של
היה כמוהו בדורו בחכמה והסידום שמוע שהיה בעיר
אלקסנדריה ס' ח' מאריסטוס שהבד בטוק ימיו ושחזר ש
מכל מה שכנה בתחלה והחכם דון אברהם ו' זכור של
בדע ה' וראה שן בן צענין הסבחה בין צענין השלמות
הנפש. וכן צענין מרוב העולם והיה אומר בכל דבר
דבר מאלו וכמה דברים פכטיים. והזכירי השמעוני מזה
הסברה במופת כך וכן ובעצמות כך וכן והיה כחוב בטוק
הס' כ' ח' שלמה אריסטו למך אלכסנדרוס המלמד,
זה היה מוסח האתם. כדרך אלקוס פוקח עורים מורה השמים
צדק. וישנה שנה הראוי לו אשר בגלני ברהמי חכוב
הס' ו' והוא חזי מהן הסבלות הגמור אשר הייתי שן כל ימי
אזני בהמעיק בהכמה הפלוסופיה וסימני דן כל הדברים
על דעת השכל. והבדתי זהם פברים כחול היה והמדדו
כל רואי גם, עד אשר בטוק ימי מוכחתי עם חכם
מחמתי ישראל והראני את ידו בהוקס חבורה מורכב להם
מסוי והמעיק לבי בדברי טורה בהראותו לי אמות
ומופתים בשמות הקודש אפתיים ונגלים לקח. ואזי בער
בלתי יודע כי רוב הדברים הם למעלה מהשכל ולאכשר
ראיתי לבי נמתי לבי להחכם בכל חתי גתם היהודים
והנה כלה מיוסדם על אפנים שלמות לא כחכמה הפלוסופיה
החשוכה. לכן המלידי הנעים אלכסנדר המך הגדול אל
ימעון הפרי גם אך גם לחביך הפלוסופים. כי חלו הייתי
יכול עשה לקבץ כל ספרי אשר נתפסו באפסי הארץ
הייתי שורכש בלש ישרא' לעיני הפרים והסגנים כדי
בלא יחבטו בזה הדעות כי דעתי אשקבל עוגש גדול
מאל הלא כי הפלתי והתפלתי את הרבים. לכן בני
אלכסנדר חזי מודיע לך ולכל בלי העולם טרוב הדברים
סידועים ע"פ השכל הם בלתיים כי גבוה מעל גבוה אומר
ואחרי שמוזני גרם והפרי נתפסו בהרלות המערב הנני
מודיעך בודיעם חלמה שחין ראוי להשכל בהם ולא להגות
בהם כי הטיבון עון והפלוסופיה בלתיים ועמה הנני נקי
מהם כי מטאיה בלתיים ואוי להם למשכלים אפתיים
כי ילכו בדרך נמוה לידוע. ודע כי כמו שהראני אפתי
החכם על החמתינו זאת ג"כ יבא שלמה שן דוד במעליו
באמרו לשמך מאשה זרה וכתיב אל ישפ אל דרכיה לבך
ואסוב כל בליה לא יבזבזן אוי לעינים שך ראות ואזי

לחכמים שך שומיית אוי לי חללי לי בכך בליתי גופי
וכליתי ימי בדברים מזיקים ולא מועילים מוכידים לא
מעלין. ולמה שהמרח לי כי יבא לי שם בכל האומות
שהבדתי פברים רבים והיו לי לשם כל ימי עולם. דע
כי הייתי בומר שיהיה לי שם ב"ס" מהם שיהיה לי שם
בספרי מינות. והייתי בומר שחזק לנפשי משיחשמו
בפרי. כי חופשי/הורה ילכו לאור באור החיים. והופשי
הפלוסופיה ילכו לבשר פתח. וגם חזי מעיד להעשם כנגד
כלם ולא כחכמי זה אך קדם זה הזמן כדי שהם הכתום
עלי והייתי עושה לי רע ידעתי כי קודם שיגיע חליך
כחזי זה היה מה מושגם בחלן. וסגור מלך מלמדך
אריסטו הסולך לביע עולמו. לאלכסנדר המך הגדול
ע"כ. וראוי שחדע כי הפלוסופים נתלך לך כחוב, ח' ו
נ"א אקרימוני. וזה ע"פ מקום שהיה כחוב מאשינו חזי
מל' וכן מולד אלקסון והוא חופשי והוא לומדים שן ועל
שם זה המקום נקראו ההלבים אשר בוותחו ולמדו. השני
היו נקראים סטויני על שם שהיו לומדים חמה אלכסנדר
הנקרא בלי ין סמויה ובלע"ז פורטיקו והיה ראש אל זה
השם קריסטו ויווני. הב' פריפטיקון שבלשון יווני ר"ל
מטייל או סולך וראשנו היה ראש לזה הכח לפי שהיו
לומדים אוליבים חן למדינה בהר ליראוי הנקראת אקדמיה
ובחבור מיל היו לומדים וטורמים בהריותם כל האפתי
בקליפיו ול"ד נקרא בלשון יהודים משא"ס מל' ימתי
ממים רבים שהוא לשון המשכה. הד' קריסטיי הי' ראש
האומרים שאושר האחרון היה מעטני בני הדם זאת
המונה נקראו אופוקורי. בימי ארטיגוס בשנת
כמו ג' אלפים ח"ס"ג נבדריה חזי ר"ב לבנין
שני מלך סולומיאן השני על מארי ולקח ח"י
מיד פלוקוס בערמה והיה אורר ישראל ובה על פירושם
והגלה מהם ויחר מק"כ אלפים וימכרו לעי דים. ואחרי
סיחה הליקוס הנז' מלך חמתי בחלמה מוקדורה אפטיש
העלך ובטוק ימיו כבש ח"י מיד סלמי מלך מרם. וזה
הוא היה אורר גדול לישראל. והרג ששים אלף יהודים
והגלה ו' אלפים משם לאנבוכיה. ונקראו אחריז אל
המלכים סולומיאן כשמו ונמשך המלכות חמה זה השם על
י"א מלכים במשך ר"ב שנים כי בזה עלישם נבדן קיסרו
כרומתי והבאים חמה הרומיים בימי ימלי מלך ישראל
בשנת כמו ר"ס לבנין הנית. בדור הזה הי' אינבאלו
פלוקוס וחכם גדול גבור ואיש מחמה על הכזה מהנטי
קרטגניי והעלה להליות בכל מלחמותיו גד הכוחי עד
גבה גבור סיפאו אשריקט גם הוא חכם גדול וקוסולו
הרומתי וילחם עמו וינלחמו וינרשמו מאפטישלה ויבדח
חילו מעליו וישם סם המוח שיהי חמיד עמו נכור סוך
כשעת כ' וימח למען לא יבא שיהי הויבני. וגם סיפואו
הנז' כשחזר לרומה קנאו בו חמשים ואכלו קורנה למי
שכרת הזקנים באמרה ששקס החילות והגבילה בספר
ח' וימח בן ל"ב שנים. בדור הזה היו פלוסופים הרבה
בכל המדינות. וקלמה פיזירם פם. פיזיריאלו היה בראש
גולים כאלה הרומיים הפסו עיר קריסטייליה. אומעדוקלו
היה ראש המחמייים הנפש חזיה ממה עם הניק ולכן
שעליך עולם בשם ונשקפ. לדנועי הפלוסוף היה מוגת
כל הענוגי העוה"ה ולא היה אובל ופומה וימן חלל שהפכב
היה מבקשהו וכל עשתותיו על התלמוד. ולאמריה ממש
הרבה מפשים עשה על חיזוק וגדוף המותרות היה חכם

הרבג ומדי גדול ולרוב חכמתו וישר עזותו הוקם על ראשי זקני העדה. ופעם אחד התקופו על בחירת פנחס א' הוא ויסרו שהיה אחר כך קיסר ביהו מיוחס גדול. ויחבר ויבחרו אליו שמוק אהה ליהודך בזה משפחה. וזהו הדיב לביאורו שמוק אהה ליהודך סוף משפחה. ואולי אולי לדבר ליהויה ראשית משפחה. מתקריגול חכם גדול ושר נכב מרומי נגד קרטיימי ובמלחמתו גתפס ואחרי הימים הקרטימי שלחמו בעמנו להשדל עם הרומי שילמנו יחד ופרס נטעו נכשע להם שאם הרומי לא יצאו להשלים עמם שהיה ישוב לבית אכורים שלום. וילך והרפץ לרומים שאין להשלים עמם כי ידם על החחונה וזה לבוב אל הקרטיימי כאשר דר להשלים נדרו אחר שהיה שבו עד לזון הזקנים ומידעו לקרוביו והקרטיימי המיחורו. בימיו נתחדשו כתות לדוקים וביחוסים. ורלמי ב' אפולוימו שחבר פילון היהודי ב' פריפציאוי דלויבוא וכן ב' אבילת בשר שהבר פרופציאו שקרוב לדור הזה היה נמצא כה א' עז בירושלם אשר היו כמו ק' אלפים שצאו מערי יהודה ו ירמו שהיה וביניהם וספקו והמנו כל יצא אל הפיחות שלכן יקראו פרוסיה ובלשון א' יוסורו כ"ל קדושי' והיו עובדי כג המלכות ביניהם ומשפחהם זה לזה וכל מיני דריות ואספות מהעדה היו מתקדים ביד גזבר כללי ג מן עליהם והכל היה הפקר אליהם מחל ומשמה והנה חונים וקטרת מהים וכלם כמו שנת אחיה גס יחד ו י' א' ביטס: כלי זין ותמיד היו למדים תורה ודורשי' בעפריה א' והיה חסידים גדולים וקדושים בלי שנת אהה ואומר כ' יוחסין סיהודה הגלילי היה רשק לזה הכת זשם מאריך. ומדברי היוסיפון נראה שאז סיהודים נתלקו לג' כתות והם פרושים לדוקים א' וסוסי'. בקת מקומות כ' שהיה נמצא כה ד' סיהדה יהודי הצלנו מאריך הגלילי שאחר כך בימי אלכסנדר פקד רומה נכדו וזכר א' כ' כה אחרת שהלכו לגור במדבר וגם זה הכת נכדו בקרב ימים ומעטים. ורלמי ח' היה הלדוקים והסיהודים הם ב' כתות והלדוקים יותר כשים וצגלי מאמינים. והצור חלק ג' מזכיר כה הקראים ג' כ'. ורלמי בקרויקי שגולדו ברות רבות בשלם והם נוקליפו אריאלו מניקולו ארמיט ניסבורואו אכורטימי ארינגריאו העמיים דלילאו שבאלדיעבו וצבית אחרים וספרו לי הכתים ממלחמות סיהודים שנתאל שתי היום יומר מפ"ב כמות ואמונות ובחוכם י' כה א' שתי מתימן אלף פסג דברי החור' כאלונת דרוק וביקבל זמנבר להדי כות צמכות פרימי יתן י' ש' שמתחבר ומקבל החמוכה עם י' ש' המים וזש עם ע"א ובישמעאלים י' ש' כה מתמד וכד עלי'. בימי יוסי בן יעזר ויוסי בן יוחנן על הקבלה והיה כמו גנת ג' אלפים ח"ק לברי' א' כצו א"ב לבנין מלך פולמיאו פיליפלו על מלכים וסכתוב יהודה מעבדי ליווי ע"י הע' זקנים כמו שהארכתי בהלך א' מזה החבור וזה המלך פולמיאו ה' ראשון בשולם שהחלי לעשות אסיתפ כמרים רבים יחד מכל המינים ומכל השונות ומכל החכמות ואומרים כי זאת האסיה שנתאל לא הייתה ולא תהיה לעולם אחרת גדולה כמוה וזה לפי צנאספו שם יחד יותר מת"ש אלף ספרים. לפי שהסלגי צהולאות כדי להביאם ולהעמיקם הון עסיק וזמן הרבה מתרבע כמות הארץ ואחרי הימים מלכי פרס שללוה וביבואו לפרס ופטרפו קצתם וקצתם הובאו לכלל וקצתם

בשנת כמו ק"ל לבנין הכית שני פולמיאו הסתקה מע"ב זקנים מעשרים ליוונת אשר בהעסקתם כאשר היו רואים איזה דבר על ביאת המשיח ולא היו מביני' אותה מתימים אותה בלי פירוש או מתימים שם סימן. וכמו שהי שנים קודם לידת משיחה יונתן ען עוזיאל העסיק הביבויאה בצבל ללשון כלדווי'. ובשנת ו' לקיסר טריילו נאספו כל סיהודים שם ודע זאת ההעסקה לבריפה אבל הגזרים קיימום. בשנת ד' לקיסר הנו' שהיה ק"ד שנים ללידתו היה כומר א' נאלץ שהיה נקרא חכקיהו א' והוא אונקלוס הכר שפאכה מלך יהודים אחת צביר יהודים הסוגט ונתיגיר ונשא לו לאשה וסעמיק ללשון יווי' ולא נערכה מהיהודים ולא מהגולרים. בשנת ל"ב אחר מיתת אקילוס שהיה שנת מ' לקיסר קמודו היה יהודי א' שהמיר ונק' א"ח"כ פילוחולואה הסתקה מיסודית ליוונת וסקן

הרכה פעויה מאקוויילס בשנת ל"ז אחרי מיתת עיראוליו
 הוא בנה מ' לקסר חיברו סימקו עשה הסמקה ד' מיוסדיה
 ליוויה ומקבלה . המנס אח"כ הסבמוס לא קבלו אלו
 הסמקוני . ב.נ. י"ד אחרי מיתס סימקו עסיה שנת ה'
 קיסר חילו לזבגולו נמלא חוך קצר פוסמימיו בן וחדש
 נעמק מיוויה ללבוט מל עדע מי סמקוני . כמו ח' עסיה
 אחר זה עסיה שנת ח' לקסר אליסכנדרו אורנג החכס
 סגליס מה שחברו הזקנים . כמו ח' עסיה אחר זה פירויטו
 ממדינס פקיס סמקוני יסין והחדש מלמון יווי ללבוט
 ומקמימס . בשנת כמו ש"ד אחר לידמו קס מלר היאודי
 פכס ומחכסו סבחר סממיוות ומכר ססיה חורס עסיהנס
 על פס מכוט וטלו חכרו סממסיהס ח' סגבל ע"כ
 לכיוו והכס עיני בראש ולה לרמי לנעס מל הודיק
 זה לכסו סבוס . בימי יודס בן פבלו וחכריו על
 סקבלס בשנת כמו ג' חלפי חק"ס לכרסח וכמו ק"כ לכין
 עת עני הים מוסידמו מן חלפי כסיה חכס מופל
 בחדסח הרסוח וחס סמקן חרופס היספירדי סקראח
 על סמו וספלגי ללגינס במחמסווס לכסוך סלך עלי פילה
 ספיריליס ח' ככר רומס ויכססו ממלכומו . כדור כסיה
 הים וק"ו ח' מסרי רומס ח' סכרי סיווח סר ככר ססיה
 עסיה הרכס פכ לכריו וכנס חכרוס הרכס ופעס ח' סללו
 עמג סוכריו סכר וללרניו חכס חס רוכס סיסגרו חומו
 כילס היס ח' קל ח' יאמר ברסוכס כלום לכני כיוו
 למון לא יכיו סגליס ומכרס מכלל . אמנס חוך זה
 עכר מלפסו ח' ממכרתי לוקונו סל ויאמר לו חכר סגלינס
 סוחס נחכל כסלוינו עס חכס הים ס' כיוו סלסוס
 סולס רכס ויך המכרס וספלגי ככנס גדווס כזוסן
 סמפירי' סק . ק' סוינס ככססח חס ממוס חלך
 עכרוס חכס . כדור זה היס לסי חרו למוסו קוסולו כנומס
 סיוחס ומילג ככסווס וסכיל מעלס סוקקס לכרוכ לכל
 מלכי סמקן ח' סמופעדיס חליס כמו מלס כניס סמקוני
 ידי סלוחיס סכר סומו למדוד חכרו ויחט על כל סולס
 סלכסיס ונרוו ועמדו על סמלכס סלסוס פנס וחכרי סוכס
 פנו לעלס סוקקס סוכרס סל סמפירי . וכן סוח סקרה .
 יך סעכר ד' ימיס גדוליס וכ"ו חליס גדוליס ונ' סריס
 גבוסיס מלוד וע"ח מדיני' גדולות ופ"ע עיכרוס ומסכ"ד
 נכרוס גדולות וקכ"ה חומוס וסכוכ כל עיניס סוח ס"ס
 פעמיס סלך ספי' ססוח יוכר ממחס ומי סס' . וסוך
 סעולס סמוכס ממורס למערב סריי סס וידי עד עזודי
 סוקקולו ספי' סעמי' קפי' מילין וסעימק ויחר גדול ססיס
 סוס ס"ו ססחדי למדס ממני סעקן . כל חליס סס ככרי
 סקרויקי ופליס דש חכסו סממס לדד' . ורלחי סממס
 סיר ססריס סלומר מלריס ח' פכס על ח' פכס חכס
 ח' מס' ככוס וכרס ח' י"ד סעולס וסעולס חכרו סק"כ
 פנס ורכוט סמקן ח"ק פנס וסוח ח' מס' כניסנס נמלא
 סעולס סל כניסנס ח' חליס וק"קסס וסעולס ככסוי קדרס
 לגינס וחי' מס' לעדן . ורלחי ככוס כי סמכיס חלך
 סיסוכ ל' כני כח חל סס חל' ססיה סקן קכרס על סמו ויח
 כס"ס סמוחוס וככוסס פכס וידי ויח ככס המיס ויחר
 מס' חלקוס סלכריס . חל סל ח' ריקס ויח ככס' סמוחו'
 וכריי סוכס . חל יכס חככרופס וככוסס ח' סמוחוס ססס
 ויח חלימייס נרסס סככר וספיריח' ואלו סג' חלקיס
 קכרלחי ססיה גדולס ספיריקס סעסריס וסככרופס
 סככנס . כדור חס סלחו סרומיס סל ככס על נכס

ואקבנו יסכרו עסיה חל"כ קיסר ומלך אחר סלחו סוכס
 סר ככס מל מלכוו פכס כוח וסלריס וסוכו כככוד גדול
 ויקליו וכו' ססריס זה כור עד סלחמו זה ככוד זה כמלכו
 סיסלריס וינג פוכסיה סלפי חל"כ ויכרס חל סמומיו
 מלך מלריס וימיו ויח ח' רלכו ויח סוכסו ויך מלך
 עליו יסכרלכו כר לו מיתס חכרו חכ' עסיה חוכו מלך
 ככר לו למלך על כל מ' כוס רומס כי הים רלכס מלך ככוכ
 עלס חוקקיס וספיו סלךן סלילו ספסיס מלס לא קבלו
 וככרו ססעיר עלס כידו יסכיס ככר סמכוס על כלסו
 ולסווח סמחו סרומיס ספליס סס סמלך עכור מעסס
 לקרייליס ח"ל עסיה סס יסכרו קיסר רומס . אמנס
 חומר סמללס סלחו ח' כסויו ככסו ככסו סמקן קרסיה
 ויוליו מקכרס זה סולד ויקרלוו ויוליו קיסר . ומסויקיס
 סקרויקי עסיה לו כס סוכרון נפלא מלך כזוסן עסיה
 נוחן ס ועס כוללס לכל כעלי . כן וסממס ככרי ריכוסס
 ומפני לסס כסון ומסכר י"כ ככיס לספריס חל ככסס
 ח' ולא היס סיני ככיס דכר וסוח ס' א . וככס ח' למכו
 קלחו כו סרי רומס ויקסרו עליו קכר וסכרוו כן מ"ס
 סניס וזס סרי כמו עמ' ססס' לכין רומס . כניס חלכ
 סיסס קליאספירס היס כככיס . ורלחי כ' חלך
 סחלס קליאספירס מלכח חס רבי מלור וכ' וסמלס ס"ק
 דע"א ודס ס' סמפלס סלכווס רומס וקליאספירס מלכס
 מלריס חכרו ישראל כד חיויס . ודע כי חלכו רבי מלור
 עסיה אחר סמכין חלס אחר . וסומו סכס יודס כי
 אופיח חכוסס הקיסר חכג יודיס רכיס כחול סיס על
 חכר עזרו קליאספירס מלכס מלריס כד רומייס רכוכ עני
 סיסוד' סגלס לרומס וסס סמו . כדור חס היס ענין
 פזוויילנס כרומס סמכור סיסוכין ומכסס יודיס
 סככנס חוליפירטו סר ככס קככיס מלך פכס וסוכריס
 ססיוודיס עס ח' מלכס עליסס וסחס כן ק"ס פניס וסחס
 סיסוס פכס סמווילי סוכוס כולק ח' כדור יסכס כן
 סכריס ויכסע כן יסכוד כ"כ סח חלס סמלס ויח כיד
 סנילריס ויח חליו . ורלחי כקרויקי סל עיח סלכר
 מחל דיסכע על כיק ימל כמלמוס דוכוס חלכרניו סך
 כיוי יסכרו קיסר חל' חכרס עיכ סיסלרס עד סיסוד כס
 ולא נכר כ' לז קכס חכרס ח' כוכס ויח וסכרי ימי'
 מועסיס עכר מעס סר ככס מרוסס וסלס ללס כי חלס
 וסכיו עכריס חל ויחכר סכר חס כניס לעכר חס
 סרומיס וככוס חס סכיר כי סוח יסלס ללס עכרומס
 עזר ככוס חס סכיר ויחכרו נפסח וככסע וכן עסיה סרי
 ויכר יסודיס חס סכיר ויחכ' עליס קכוכ לז' עיכ סיס חס
 מלכוט כיו רומס עד פכס ולרלמס הקיסר ויסוס ססס
 עוכר ולא היס יסודיס סיון מוכס קכ ככוס ססיס
 סככריס סככערי סכיר ופכקסו סד ינוס סיו קודס חכס
 וזס סמכס וסכרון עדיין סוס סס וזכר רלכרו .

אכל הארץ היה להמלך עבור פרשון המעשר באופן שנתפסרו
 בסבלה רבה וזכו מגדלים והגרות הרבה ונשתלשל בצורח
 העטפה אל מלכי אשור יוסר מאלף ומאחיס שנה ואח"כ
 אל מלכי מדי ופרס ואח"כ אל מלכי מדינותיהם ואח"כ
 יצא אל אלכסנדרוס מוקדון ואח"כ אל מלכות רומה ואח"כ
 אל בית אוטומאן 'כפ' ר' הניצור פי"א' מלכות מלכו
 ציפיה וזה הש"ס המרוד יוסף שלמה האבא נבוכדנצר
 צדק אלה אגדדום רומי מלך המשיח יחזיר המלוכה לבעלה
 הראשון . וזהו שלשלת הקברים עד היום הזה כפי מה
 שנאמרו בקרוביקי ציבארו ה"ל"ג היה הראשון והתחיל למלוך
 כמו שש"ה שנים אחרי שנבנתה עיר רומה ה' שנים
 ארומיהו ל"ו שנים אחרי פיזיראו ל"ג שנים גי"ו קלוגולה
 ג' שנים אחרי קלנדיאו י"ג שנים אחרי טירוס י"ד אחי .
 ורשימו ב"ס ויחסינו שאלה בקרוביקי נטרון ברה ולא נודע
 אנה ואומר ה' הנוסבין שהיה עד אמונתה ובפ' הניצרון
 אומר שהגיייר . גלבה אחי שנה ארסון אחי שנה ויפליאו
 אחי שנה ויספיהו י' שנים קיפוס שהרב בבית ב' שנים
 אחרי צומיאו כ"ו אחרי ובימיו באו הגושי בפעם הראשונה
 צדישאלהו ירדבה מ' שנה אחרי מדויאלו י"ח אחרי והוא
 נקרא בשלשון חז"ל קרואה ורשימו כ"ח אחרי והרב צדיה
 וקא"ו הכוונ מלכות ורשימו בפ' היכלתה פ"ה יז פה
 הקיסר הנקרא לפינו הנפוישו הנקרא הנוסבין ואברילאו
 ועיאלו בניו מלכו בין כלם כ"ב שנים וכלם אהבו רבינו
 הקדוש מרקמו' י"ס שנים קימודו י"ג שנים אליאו אחי
 שנה סיבירו י"ח קסיהו שבעה שקריה ח' שנה מרקו
 אברילאו ד' שנים ואשתו זמנה וזה נזכר במסכת ע"ה
 נבוכדנצר י"ח שנים וגם הוא פלס אחרי סרוקיהו והרב
 צדישאלהו רבים באלכסנדריה על מלחמה סיסמינו ג' גורדיאו
 י' פלסו ז' רשימו ז' גאלנו ז' ואליריאו שנה והוא הרב
 ג' אלפי גושי קסילאו אחי י"ו סלוריו שנה אחרי צרילאו
 ח' אחי ס'אופו אחי שנה צרבו ו' אחי יברונו ז' דיאוקליאו
 ג' ואומרים הקרוביקי שביסומו צמור ואיש נבוב ה"ל לאבול
 אלל בעמ' ובשאל ממנו פרשון האבול השיב שכשיהיה
 קיסר יפרענו והתאר לו אשה זקנה שכשיהיה חזיר ח' יהיה
 קיסר ואלו והרב גרבה ולבסוף ה"ל לרומה ונכנס בחלק ח'
 מילומהים שהיו שבתה והרב ז' אחי יוחסינו שנה בבנת
 המגד לו ובשלשון רומה היה נקרא הסר הוא חזיר ועל
 הדבר הזה הוקם על לבסוף נעשה קיסר ואומר מדרש רבות
 פסוק ואלה הראשון אדמוני שהיה רועה חזירים ול"ד רומי
 לזה . גליאו ב' שני' . אחר כך התחילו הקברים להניח
 מלכותם מעיר רומי וילכו לעמוד בעיר קונסטנטינפולי
 והסבה מופת צדרי סימס שלמה . קונסטנטינו מלך ל'
 שנים אחרי קונסטנטינו בנו ז' אחרי יוליאנו ב' אחרי יוביאנו
 אחי שנה אוליאלו ו' אחרי ורשימו ב"ס יוחסינו שנה בבנת
 ירשלים להואלפיו שנת כמו ב' שנים לביאחו ומיתחו
 זלמי אומר שבאולי זהו מה שזכרתי בדור ר"ב בן רשב"ג .
 ואליאו ד' גרליו ו' קיודריאו י"ח ארילאו ל' אונוראו
 ה' שנים ובימיו הגושי חספו עיר רומה וזאת הייתה הפעם
 הראשונה שנגסו אורכים בה . והעלך שלמה היה עובד
 צדיהה ונכנס מ' שנה נכנסו ארומה סודדולי ב' רומה וירשמו
 סלח כ"ו שנים נכנסו כ' משפחות וארומה אירולו וסורולו
 עם סיל כדו והרעו בה מאד . ובקרב ימים מועפים נכנס
 צדיהה חסילה מלך גושי אכזר פחד וישתח כל חלקה מובה
 שמתה ואריו בא סוילו מלך גושי וגם הוא הפליג

לשמיחה וכן התמידו מלחמות עד ציאה וספיהו הקיסר
 שגרשם מאפיליא סיאודוסיא כ"ו מרנינו ז' ליאון י"ו
 וינונו י"ז הנספיהו כ"ו יוספיו ל"ח . ורשימו ב"ס יוחסין
 שבימיו לא זרחה השמש על הארץ שנה תמימה כי אחימים
 מועפים והוא גרש הגושי מאפיליא . ויסכנו י"ח סיביראו
 ז' סיביראו כ' . ובימיו בא מחמד . פוקה י"ח . ארילאו
 כ"ב . סיביראו ח' שנה קונסטנטינו י"ז יוספיהו י"ז
 סיביראו ז' לאיניאלו ג' פילסוקו ח' ונזלי אהשעיראו ג'
 מיאודוס ג' ליאון כ"ד קונסטנטינו ל"ג ליאון ה' קונסטנטינו
 ו' קירופנו צימיו לקח האפיפיור מעלת הקסריה מעל קסרי
 קונסטנטינו ויסנהו ביד נקרו מימיו מלך ארפת ולפינו
 נעס' מזכר' ממנו . ועת' החמוד לערוך לפסח לכה הקברים
 שמתו בקונסטנטינפולו עד בתי השאר לכה עירד ונקראו
 אלל הלועזי נקברי יוון . מיקיל ב' פוכס ליאון אחי שנה מיקיל
 ס' בסילאו י"ד ליאון י"ז קונסטנטינו מ"ה קונסטנטינו כ"ב ריפירו
 י' שנים . ובימיו לקח האפיפיור מעלת הקסרים מעל
 מלכי ארפת ויהנהו ביד מלכי אשכנז אשר לפינו נעשה
 מזכרת מהם כי לא נמוסו עד היום הזה . יואן ו' קונסטנטינו
 ואליאלו קונסטנטינו ח' אחיס והנבו זה אחר זה שנים רבות
 ולא נודע כמה זמן היו שמתל ובלגרי עשה כשפים גזר
 קונסטנטינו ונח' עליו וכמעט שנחמד הקסריה מידם . אהנס
 נהשפרו והלקו המלכות ואח"כ מלכו קסרים אחרים רבים
 ולא נודע מי מלכותם . ואלה הם מיקיל אליאלו מיקיל
 נובילאו חיסילאו קונסטנטינו קודרו אימוטול . אנדריוק
 חוק אימוטול אליאלו אנדריוקו באלדואינו חריקו פיפנו
 באלדואינו מיקיל פלפולג מ"ה שנים אנדריוקו ס"ו .
 קיינינו קונסטנטינו אחי שנה . ומאומינו בן אמורס מלך
 ישמעאל בא עליו שנת חלף שנה ל'א לחרוב בית שחי' שנת
 חמשה אלפים קר"ב לגריהו וינחשו ויחם עיר
 קונסטנטינפולי מידו . וכן אודיע לך כל הקסרים שמתו
 והתמידו מלכותם בקונסטנטינפולי ממלכי ישמעאל אשר
 גרשו קסרי סיוויס וגדלם מלכותם מאלו הישמעאלים
 למענה לרומה עד היום הזה . מחמד נביאם שהתפרס'
 חוררת שנתה קל"ב ל'א לחרוב בית בני ונחשפה אמונתו
 בגלילות רבות . אהנס לא ה"ל ירושם מלכותו אל בניו
 בני מעבד לאבאש והם שחבללו העמים שנת חתה ז"ד
 מלכים ושרים שונים לא אחרים צדיהו . אך התמידו שני
 המלכים זה קם זה נופל עד שנת חלף תרס"ז לחרוב שאח
 הקימו עליהם אשומאן למלך שהיה חכם ונבון ומולת
 והסליג בנחון עד שהחריב מלכותו וימלך כ"א שנים ולא
 יא ירושה מלכותו מורעו עד היום הזה . וימלך אחריו
 אורקיהו בנו כ"ב שנים אמורס בנו כ"ג . צימס בנו כ"ל
 שנים . וסמורללו חספו ויהי אוכל חתם שלמות ככלב ז' י
 יחר ימי חייו . קלופיו בנו ז' שנים מחמד בנו י"ד . אמורס
 בנו ל"ב שנים והוא התחיל לתם סדר אל הייניירו .
 מאומים בנו ל"ב שנים וגם הוא הפליג להלילה במלחמותיו
 וכבש קונסטנטינפולי וב' קסריהו וי"ב מלכותו והיה לו
 ולבנו עיר השלוכה עד היום הזה בייזיפו בנו ל"א שנים
 וחוימו אחיו ברה לו לרומה וימת שס . ובימיו קם הסופי
 מלך פרס לדרוש חורחה כרלנו ב' שנים ח' שנים והוא
 הכריח אציו לפס לו המלוכה ויאל ל' השקאו ס"ה פסוק
 והי' בן מ"ז שנים במוסו סוליימאן בנו . התחיל למלך שנת
 חלף תרס"ב שנים לחרוב ומה שנת ספ"ו ומלך סליס בנו .
 ואלו הם הקסרים שהתחילו למלך עם מעלה הקסריה סח

פּוֹרֵץ קוֹסְמֵתוֹתַי בְּהִיטּוֹ קִיסָר עַל הַיּוֹמִים וְהִיא הַרְשָׁאָה
 כְּאֹמֶר לְפָנָי זֶה הָיָה כְּמוֹ שָׁנָה ד' אֲלֵפִים תַּק"ס לַיִּזְרָה
 שְׁהוּא שְׁמֵלִיחַ לְחֹרֶבֶן קָרְלוֹ מְנוּיָו י"ד שָׁנִים לַיְדוּיָקוּ פִּיאָו
 לְהִקְרִיאָו בַּג' שָׁנִים לַיְדוּיָקוּ פ"ו לַיְדוּיָקוּ כ"א קָרְלוֹ ו'
 קָרְלוֹ כ"ב אֲרֵמֶנְטוֹ י"ב לַיְדוּיָקוּ ו'. לְמִסְרֵאוֹ אֲפִיפּוֹר
 לָקַח כְּהֵר הַקְּסָרִים מִעַל זֶה הַמֶּלֶךְ וְהַכְּתִיר מִמֶּנּוּ בְּרַגְעִירוֹ
 וְאֲבִירָטוֹ בְּמִוֹלְכוֹ י"א שָׁנִים . וְאַחַר כֵּךְ בָּא לִירוֹן אֲפִיפּוֹר
 וַיֵּשֶׁב כְּהֵר הַקְּסָרִים עַל רֶשֶׁת מַלְכֵי הַרְשָׁעִימָה וְלֹא יָאֵל
 מִעֲלֵיהֶם לְשֹׁלֵם וְהַרְשָׁאָה לְהָאֵן אֲרֵמֶנְטוֹ י"ב שָׁנִים אֲרֵמֶנְטוֹ י"ז
 אֲרֵמֶנְטוֹ י"ה בְּיָמָיו גְּבִיר אֲפִיפּוֹר אֲשֶׁכְּמוֹ מִן סֹדֵר בְּרִית
 הַקְּסָרִים אֲיִרְיָקוּ י"ט שָׁנִים גֹּרְדוֹ ל' אֲיִרְיָקוּ י"ז אֲיִרְיָקוּ
 מ"ה אֲיִרְיָקוּ כ' לַיְקִירָא י"א קָרְלוֹ פ"ו פְּרִיבֵרְיָקוּ בְּרַבְרֹבֶה
 ל"א אֲיִרְיָקוּ ה' שָׁנִים סִילִיפּוֹ ס' אֲרֵמֶנְטוֹ ג' פְּרִבֵּרְיָקוּ ל"ג
 וְאֵל שָׁנָה מַעֲלֵם הַקְּסָרִיּוֹת י"ח שָׁנִים רִידוֹלִפִּי י"ח אֲבִירָטוֹ
 ו' אֲיִרְיָקוּ י"ג לַיְדוּיָקוּ ל"ב קָרְלוֹ כ"ב פְּרִבֵּרְיָנְדוֹ אֲרֵמֶנְטוֹ
 מִסְּמִילִיאָו בְּמִוֹ בְּיָמָיו ה' אֲבִירָטוֹ הַחֹבֵן גִּבּוֹר מִסְּסִיכֵס
 עַם חו"ל בְּמִלְדוּת סִירָה . בְּיָמָיו הֵלֵל וְשִׁמְאִי שְׁהִיּוֹ כְּמוֹ
 בְּשָׁנָה ג' אֲלֵפִים שְׁסִל"ח לַיִּזְרָה וְכְמוֹ ש"ב לְבָנִין הַבִּיט
 שְׁהִיּוֹ בְּמַלְכוּת מַדִּי בְּמִקּוֹס הַקְּרָא אֲרֵיבְנוּ מִן א' נִקְרָא
 וְנִבְנֶה וְאֲשֶׁמּוֹ נִקְרָאחַ הַלִּיטָה וְעוֹלָד הַסֵּם בֵּן יִקְרָאחַ מְנוּבָה
 וְהַטְּוֹרָה שִׁיטָה אֵל אֲמוֹנֵת הַיְהוּדִים בְּנִי יְהוּדִי אֲחָד לְמַד
 וְהָיָה לְמוֹצָא בְּמִוֹ אֲבִיּוֹ יִמְלִיךְ וְכֵן וְרַחֵם הַלְהוּל
 וְכַשְׁמַעֲמֵי זֶה אֲחֵזֵב מַלְכוּתוֹ מִרְדּוֹ עַד וְהַטְּוֹרָה מַלְכֵי
 עַרֵב לְחֹסֶם גְּדוֹל וַיִּלְחֶנּוּ ה' מִיָּדָה . וְצִרְאֹת הַלִּיטָה הַמַּלְכָה
 כִּי פִּלְמוֹתֶיהָ שָׁמַעֲוֹ וְהַרְחִיב ה' לָהֶם נִדְרָה לִלְכַח לְהַחֲזֵר
 בִּירוֹתָיִם וְהוֹלִיכֶם עִמָּה בְּנֵה גִבּוֹר מְנוּבָה וְהִסְתֵּי וַיַּעֲשֵׂה
 בְּנֵה הַקָּסֵן לְמֶלֶךְ עַל הָאָרֶץ וְכַשְׁמַעֲמֵי לַיְרוּשָׁלַיִם מִגְּלוֹ שֶׁם
 רַבֵּב גְּדוֹל וְהִיא מְנוּבָה בְּנֵה פָתְחוּ אֲלִירְחִימָה שְׁהִבִּיאֹו
 עִמָּהּ עִשָׂר גְּדוֹל וְגַם שָׁתְחוּ אֵל מַלְכוּתוֹ וְהִבִּיאֹו עוֹשֵׁר
 כְּעַל לַעֲשׂוֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִבְנֶה לְעֵינֵים כְּנֹכַח צ"ב וְאֲחֵמּוֹ
 חו"ל שְׁהֵי עִמָּהּ בְּמִירוֹתוֹ שָׁנִים וְאֲח"כ שָׁב לְמַלְכוּתוֹ
 וְסַמָּה וְעַמְמִיתֶיהָ קָבְרוּ אֵלֶּם יְרוּשָׁלַיִם ג' פְּרַסְאוֹת וְהֵם
 גֹּבְרִים בְּמַדְרַשׁ רַבּוֹת פְּרַשָׁה לָךְ לך . בְּיָמָיו רַבֵּן יוֹהָן בֵּן
 זַאֲרִי שָׁסִים כ"ג שָׁנָה ג' אֲלֵפִים תַּק"כ"ו וְס"ב לְבָנִין הַבִּיט
 זַק"ג לְרֵאשִׁית מַלְכוּת הַקְּסָרִים . בְּרֹמָה וְהוּא שָׁנָה הַחֹרֶבֶן
 עַל יְדֵי מִיטוֹחַ מַעֲלָאוּ פְּלוֹסוֹפִים רַבִּים בְּרֹמָה וּמְקוֹמוֹ אֲחֵרִים
 וְהַמְּלֹכֵס יֹסֵף סִיוֹן חָכֵם וְפּוֹסֵקֵם שְׁבַחַת בְּדַבְרֵי סִימֵם
 הַגְּבִילִים לְכָל הָאֲמוּנוֹת וְאֲמִירִים הַקְּרִיּוֹקוּ שְׁהִים נֶאֱחָב מֵאֵד
 מִזְקִי עַלֵם רֹמָה וְתַכְתּוּבָהּ בְּסַפְרֵי הַמִּיּוֹחֲסִים וְזַקִּים
 שְׁבַרְמָה וְשֶׁם חִים ס"ו שָׁנִים . אֵה אֲמֵרְתִי לְהוֹדִיעַךְ אֲרֵסֵן
 הַפִּיטָה יְרוּשָׁלַיִם וּמִקְדָּשׁ עַל יְדֵי אֲיִסְכּוֹסִיאִי וּמִיּוֹסֵם יִיטִי
 מֵאֲרִיךְ מֵאֵד וְכַכֵּי כ' הַיּוֹסִפּוֹן וּמַכְתּוּבִים אֲחֵרִים וְלִכֵּן אֲבִיד
 לָךְ שְׁמָהּ הַגְּלוֹ לְרֹמָה יְהוּדָה וּבְמִיָּמִין עַם כְּלֵי הַקּוֹדֵשׁ .
 וְעַשׂוֹ : שֶׁם אֲרֹמִיאִי נִפְלָא עַל גְּבוּרָתוֹ הַזֶּה כִּי רַבָּה הִיָּה
 בְּעֵינֵיהֶם בְּיּוֹדֵם בְּחֹפֶם מוֹרֵךְ שִׁיבְרָל עַז בְּחַלְמוֹת
 וְכֵן בְּרֹמָה יוֹן גְּדוֹל עַל אֲבֵן מַשְׁכֵּת הַקְּרָא אֲרֵכוּ לְסִימֵן
 וּמִזְכֵּרָה עוֹלְמִית מְבִירָמָה הַזֹּאת וַיִּזְכְּרוּ עַל הַאֲיוֹן הִיָּה
 מְבַרֵךְ כְּלֵי הַמִּקְדָּשׁ וְאֲמִי הַמְּסֻרִים וְאֵלֵי רִחִימֵי . וְגַם
 רִאשִׁי בְּסִלְמִיּוֹק בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁתָּה פְּסִיטִי שֶׁם יוֹן אֲחֵר כְּמִיָּה
 אֲבָל אֵין : בּוֹ יִזְכֵּר הַכְּלִים וַיֵּשׁ עַלֵם אֲלֵם שָׁנָה הוּא עֲנָשָׁה
 לְכַבּוֹד מִיּוֹסֵם כַּשְׁעֵר מַשֶּׁם עַם הַגּוֹלָה . וְאֹמֶר הַמְּדַרְשׁ
 שְׁכּוֹל עַל אֵלֵם אֵלֵם גּוֹשִׁים . כִּי ב' אֲמוֹת גְּדוּלוֹת מַלְאוֹת
 יְהוּדִים שָׁלַח לְרֹמָה . וְאֹמֶר 'בַּפְּסוֹק סִיוֹ צִיָּה לְרֵאשֶׁת .
 כִּי ד' עֲשִׂירִים גְּדוּלִים סִיוֹ בִּירוֹתָיִם קָל אֲחָד מֵהֶם הִיָּה

אלא לא היו בקיאים מאד עליהם וסודנים רוב החולים וקימו עמה חשינו ויגרשו הרפואים מאלהם ונגזרו ספרי הרפואות ועמד העולם בלמדס ק"ם שנים אחר זה נולד קרספי שנתחמם מאד על זאת החכמה והפליג לחקר עליה ויקומו שופכי הארץ וימלאו כי היה טוען ומפגל עם פזירו האפוקרט ע"ה מביא מלאכת הרפואה כמעט על אומד הדעת ולא ע"ה גבולת העניינים שכימו לגנוז גם הכפשים האלה כדי להסיר קלאות וקפחות התלמידים לפי שקצתם היו נוטים אל עמם אפוקרט וקצתם אחרי קרסופי ויעמדו העולם קי שנים אחרים בלתי ספרי רפואה . ויקץ אחר זה אורוספיספון בן אחוי מאלכסנדי והחכמה מאד בואה החכמה וירפא הסלך המפויטוס והלך שמשו בכל הארץ והוא היה ראשון לקחת פרעון הרפואות התלמידיו הלכו אחרי סברתו . ובראות עמם חשינו המנהג סוף לנו שלא ירפאו עוד ולא ילמדו המלאכה לבוס הדם ויעמוד העולם בלי רפואים ק' שנים אחרים . ויקץ אח"כ בצ'ליאה חכם הנקרא איבציריזי ויהי בקי במלאכת הרפואה . אמנם אלו לו אנשי המקום שלא ירפאו החולים אלא בדבר א' ולא בתחבוסות והרכבות . וכן עמדו כמעט כל שנים רבות בלי חכמי רפואה . ויקץ אחר כך בחיורו חכם א' הנקרא אירופילי והעמיד תלמידים הרבה ולא רצו בני רודיא שיולאו ספרי החכם סוף מאלהם ועמד העולם ס' שנים אחרות בלי רופא . ויקץ מחדש ברנץ יון הסקליפי אבן סח'יר מחדש זאת החכמה והפליג להתחכם בה עד שהפגש חכמתו בכל העולם . ובמשך כל אלה השנים לא נמלא ברומה ובכל איטליאה בוס רופא עד שחלה יבארו קיסר הראשון על רגלו אחד והביאו מהלך יון אנטויראו מוסס ורופא המלך והגדיל לטעות בארץ הפליג להחשפר . וכשהתחיל במלאכת הטרופיאה והיה חותך הרכאות ומניח דם כחשוב . ויקומו בני רומה עליו וסבבו כי לא ידע שכן חפצת הרפואה וילו שישתמו עוד בכל איטליאה בשום רופא . וכן עמדו עד ביאת ג'ין הקיסר ששב ממלחמות יון והביא אלו רופאים ושם הנהיג מלאכתם עד זמן סיוסוס ואסטיסיהטס ששלחם מכל מלכותם הם ועורכי הדינים הנקראים מליים . אמנם אחרי הימים מועטים החזילו התלמידים ללמד גמלת הרפואה ורבו ויעממו וכשהתחילו אומות הבוסים למלך באיטליאה היה חק בעימוסיהם החולה הרפואה היו משתפרים שם החולה ירפא מהחולי האלו יפער החולם לרופא החכבות ושכר הרופא כפי פשרתם . ואם ימות לא יקבל הרופא מה מה . בימי רשבי"ג היה פלוצרקו וניצולא השני והרביעיאלו רופאו . רצו הקדושים בימיו היו בעולם הרבה חכמים על כל המופלות וכוונת אנפויטוס קיסר ברומה פלוצק גדול והלמדו רצו סקדושים בעגרים . סולומיאו מלך מלרים פלוצק ואצטניני גדול וחבר ספרים על זאת החכמה וספילא לטעות יותר מכל אדם . בגליו ראש הרפואים ומלך עליהם וכל ימי חייו הלך בגלות לנפש בגלות ולמדויה ע"ה הרפואה כמו שעשה אפוקרט וחבר והפליג לטעות אנטוליאור אירקליסונה . טרפיראו באשני לפעילאו . דבור הוא היה ויקמו אפיפיור שנת קי"ח לחורבן והוא עשה לעשות פסח ביום א' אחר קדוש הלכה חכם מליו וכו' ככתוב באורך בחלק שני מזה הס' . ובשנת כמו פתיים למלך היה פוזנו קיסר ברומה שאתרי שובו ממחמות גדולתם בספליה ועל לו פלוצרמי נפלא

וזו הסריאומפו אחרון שנעשה לקסרי רומה אשר היו ש"כ בימי רב יהודה ורב הונא . ראיתי בס' שבני יהודה שנהפך לב' השרסיים ענד היסודים והפכו לב' המלך ננד רצונו והמיות ביטורים קשים הרבה עזירים וחכמים שבישראל והכנידו עולם ננד השאר על ערבים המירו . והעיד רבי משה המון רופא של שולמן שוליאמן שבסיומו בעיר סבורים עם השלך בצ'ליאה פרס מלחמה בשנת כמו הר"ם לבריאה ראה הרבה חכמי העירות ההם שהיו סוגרים החירות ביום ו' בין השמשות ושאל להם על מה והשיבו כי לא ידעו רק שמנהג אבותיהם צדיקה לסגור החיות בכל יום השבת או אחר אין זה אלא כי בזמן גזירת האלוים ההם רצו כי יאמרו חורט משה היה בקרבם . דבור הזה היה אצטפיראו אפיפיור וזוה שלא יסיה חסור לאכול שום דבר דלוי והטנו לאכילה אדם . גדו' הזה היה איבציריאי חכם ופליפוק גדול וחבר פזורים רבים ובפרט ס' הפריפלאו וצבויו הפליג לרודוח ולסלל חורט משה . בימי רב חסדל שהוא כמו ש"ד א' אלפים ר"ל היה אדם הרבה קוסטנטיני הקיסר והחזיק אמונתם והדדיו אל פליספרי פשא כל אשר לו באיטליאה והלך ופנה מחדש עיר בזניסי ועל שמו קראה קוסטנטינפולי ומשם והלחם היתה עיר מפורסנית מהקברים עד שנת ס' אלפים ר"ל היא חלף מ' לחורבן הפגסה מהחלם חכם האגריים . בימיו של זה הקיסר החמילה וצאו באיטליאה תורת א' הקראל גוטי ואחרי ימים מועטים בא אומה חמרת הנקרא אובסיריזי בוני ואחמרת נקרא יוסטניזי וקצתם נקראים ונחמי ככתוב לפיל בשלשלת הקסריים והפליגו להלחם עם חושבי איטליאה וצדקס וספרד וארצות יון וזו הרבו רומה ד"פ ומליו לבס מלך בריוניה ושם עמד ע' שנים וישלח עליהם יוסטיניאו קיסר קוסטנטיני ש באיטיראו שר נצאו באיטליאה ואחר כך נכבשו שר נצאו השני ויגרשום מכל איטליאה שנת ס"ח לחרבן א אומרים הקריוקי שעה ספ' הנהגרים במלח' אפיוחר מוסר בני פעמים חלף אלפים גוטי ונשאר הנית ויבדו לבד המתיים ברעב ומיתה שבעתי ויש על זה ס' בפני עמנו . בימי אצוי ורבה שהיה שנת כמו ד' אלפים פ"ה ליזירס וכמו ר"ן למרבן היה שגור מלכא ופס"ט סוף מניעת שהיה מלך פרס ובקי עמד בדניי ישראל . בימיו קס פלוצק א' במלכות פרס אשר היה דורס אומיר פיה ב' אלוקוס אחד פמונה על הסוב וז' על הרע ושמו היה מאלי עד שפטרס וסידה רבים שהלכו אחריו וצבור טלך שלח לחלות פניו שילך עם אנשיו לעזרתו וכן הלך עם ס' התמידיו ותלה כלם ועיין בעקידה יחם ס' ואחחן שמארך צוה . דבור הוא היה פאלוי הגמון עיר מלה שבמלכות נפלי . והוא היה ראשון לנהוג את הפעמונים לקרא לאנשים ללבס להפגלל ואחריו נספ"ס המנהג בין הגוירים . בימי רב נחמן ורב פשא שהיה שנת כמו ד' אלפים ק"ג ליזירס היה ס' ריונימו ומקיאורואלה שהעתיק סמורס ככתוב לפיל ח"ב' ואלכסנדור הפילוסוף ארופא גדול המוכנס סופיספו . בימי רב אשי וחבריו שהיה כמו בשנת ד' אלפים קכ"ז לבריאה וכמו ר"ד למרבן הרבה אנשים מאיטליאה ברמו מפני חמת אופילא מלך גוטי שהיה חכזרי מאד והרס העיריות והמיות האנשים במכס לא היה כחוסו לרוע וילכ במחוז וניצאה באלעזר הים ושם הפחילו לבנו' עיר ויקראו וניצליאה וי"א ששנתשכחה אור שהיתה קרובה לירושלים נבנתה ונמשלחה וניצליאה . ובימים ההם נבנתה גם כן

עיר פירוש. דומה שלושף גדול ה' ראשון למלא
השנים מהמדות עפויים מגידים. וראוי בקרויקו
ששכן מלבם נותן אים ועמם עם אשה והסר לו ותלד
אים ויקראוהו מליון ויהי הכה גדול. בימי רב אחאי
והבירוי שהיה בשנת כמו ד' אלפים כ"ע לזירה וכמו פ"ג
לחנן הבית היה יוספיאלו קיטר ברומה הכה ופלוסוף
גדול והספך כל דברי התורות ומשפטים ודינים פשוט והבירו
כל הקברים שקדמוהו וזה אשר חננו עלה הקאים שהיו
ברומה בימים הקדומים והבנים יחד על הדס הנאות
אשר בניהם היום והיו הר"ם ספרים הקראים היום בכל
מלכות ארם תורות אפיפיוראלי אשר עליהם נעשו פירושים
ביום מהמקומים בכל דור ודור והוא פלה גיט פ"ר זכאו
להקלים לגרות הנזמי מאפסיליה וזה מרד בני ועשה עלמו
מלך בעיר ריווא ויקרא עם מלכותו אסרקו והמירד זה
המלכות קס"ד שנים עד בא קרלו מניו יורקס ויתן
המלכות אל האפיפור. ובשנת ד' אלפים פ"ג אלכזוע
מלך נאגוברדו שהפ גליל אפסוברד"ו ופשי פמה לומברדיהם
על שמו וישם כח מלכותו בעיר וירונה ולפעמים בעיר
פויאה ויתמידו כ"ג מלכים עייה במשך ר"ד שנים עד בא
קרלו מניו יורקס. גדול הזה היו חכמים גדולים בעולם
ובמכות סימון בוזילאו אינדילאו סיווני בימי רב חק
והבירוי והיו שנת כמו ד' אלפים שמו"ט לזירה. לומרים
הקרויקו שהיה רעש גדול ב"ה העולם ופלוסוף הקדש
שעשו היודים ירושלים בעלות יולאון ופלוסוף הקדש
עם האלה רבה ביום שחננו באן המשים אש גדול
באופן שנהכל כל הכנזים שהיו בבנין הסוף ופטרפו יודים
רבים אין קן. וכלמות הקיטר ולינמו כל זה פלה
מקוספמיני יודים אחרים ובנה כל ההבוס. וכנה רבי
יוסף הכהן בדברי הימים שלו שבדור קטוב לזה גמר בן
קפף דור שלישי למחמד לזה לנמות בית המקדש ויתן
אליו הכנזים ברוחם. וזהו בליקום בית תולדות יצחק
שבימי רב יהושע בן הנחל גרסה המלכות שבינה בית
המקדש והארים השתלבו עם הקיטר ובישל הגרזה יקבלתי
מוקן ה' שיש קבלה אליו מוקני הדור ש פניו כי ירושלים
הבנויה לאוהב הינה ירושלים הקדושה שבינה זה ה' ה'
מקדשות כי היא מרובה עד היסוד בה אמנם זאת היא
הבנויה באחרים הימים ע"י הקיטרים וכן ביד קלה ראה
והוא שהקדושה לא היה קטור בחוקים שום קבר. גדול
סוף לאמות וישנו היו כבפרד וכדמו בני ישראל מרד.
ולירקולוקה קוספמיניה גב הוא דרך אחרים. הרבה
וגב כהב לגבויטרפו מלך לרפת שנה הוא יגזור עבדיהם
וכן עשה ורבים המירו וידל ישראל. בימי רב חננל באון
והבירוי שהיה בשנת כמו ד' אלפים ח"ט לזירה וכמו מק"ס
לחורבן החומה עלת זקני ויניאלה הסוף עליהם מכה
סדוקים ובריות מלך קרטי חלה ועלל ופוסינו פ"ר זכאו
גב"ה יל איתם מלחמה ותכס שלל את מוקריהם. אפיפור
ש גודי"ע יתלבטו לרפת ויעמר לקלו והוא היגים במרסה
למלך וימלך מההו וזה המלך היה סוף משפחה מירוקיק
שמתנו ברפת כ"ח מלכים בש"ן שני. בימי רב יעקב
שהיה בשנת ד' אלפים ח"ן לבריה היה ראשית מלכות
איגריאה. בימי רב אי"ל והבירוי שהיה בשנת כמו ד'
אלפים חק"ז לבריה וכמו זאת חר"ט לחורבן בא באפסיליה
קרלו מניו יורקס מלך לומברדיהם ואסרקודו דרינה
והאפיפור לקה מעלת הקברים מעל סיוונים וימנם אל זה

נשמע עלה כך הנהרגים והנכבדים בקדושה יום' מהמחשם
 אלפים נפשות והמומרים היה אין מספר. וכן לימים
 מועטים היו גזירות כאלה במלכות אנורגיה. וכן בצלכות
 מערב ועודו יחדיו עם רב' לכתב לירושלים גם הם ויכרבו
 היהודים שמתלוו בכל המקומות שעברו עד מקום הנקרא
 אנטמריג כל זה מתלא בחר היסוד ובאורג ד"ה של ר' יוסף
 הכהן שטעתיחוק מקובעים רבי אליעזר אפכני. ואני
 הצמיר ראיתי פעוט גדוק הדיון שנוהגים לעושים האומר
 כמה אלופרו אשר בשנת קל"ו כלו יחד כי לא נמלאו גזירות
 גדולות אלה בזמן הזה. ובשנת כלו ראוי להיות עם כ'
 ור"ל במספר קצן שנת ק"ו. בימי הכ"ף שהיה בשנת כמו
 הח"ן לצריחה וכמו חק"ל לחרבן גזר הקונטיננטי של
 יהודים ימירו מוך חדש ימים בקום הרב ורבים נהרגו
 ורובם המירו ויחל ימים מועטים מת הא"ל. ואמר אכן
 עורא צפי' דמלא שהועד לפניו ורבים נאמן שראה
 באיכרדיינים איך שנתתפה וברח אל היער והיה הולך
 ורץ על ידיו ורגליו ואוכל עשב כחיות. ושך א' הלך
 לגור ביער וספס מיום הרבם ובהכנס בל לידו הא"ת היה
 ויבואו העיר ויכרבו קרוביו והבואו הבימה. והיו
 צותים לו לחם ובשר ולא היה מפיל אלה עשבים והיו
 מדברים לו דברים רבים ואינו משיב. סבלית הדברים
 לילה א' ברב אל היער. בדרו הזה היה י' ראוי
 סילוסוף והכס גדול ברפואה אינמנינות וארקטיחה בימי
 הרעב"ס ורש"י שהיה בשנת כמו ד' אלפים חמ"ק לצריחה.
 ובימי חק"ף לחרבן היו גזירות רבות על מין הישראלי
 בצרבע כמות הרצן. ולאנש לפניך בקארה. בשנת ד'
 אלפיה חק"ף היו בשכחו גזירות רפות ורבות והגיות
 גדולות מהמין ממש שהיה דרור שעבר ומהאמנים ההם
 נאל' וכן בשנת חק"ף שילופי מלך לרפס צחי' לודיג
 אביו עשה שפטים גדולים על ישראל עמו. בשנת ד' אלפי'
 חמ"ג בחיות עיר מולידו ביד המורי' נכנסו שודדים ערביים
 בלילה ויגזרו הון עמק שהמורי' היו מחזיקי' בבית הפלחה
 לכדור. ויהי בדרך הקילו השומרים משמם ויראו ענגבו
 ויפתחו ויאלמו שר' אברהם דלפקה העני בחברת יהודים
 אחרים גבנו האורג ולאו הרגו יהודים רבים וחרבו מ"ו
 כסיותו והשאלר מהיהודים המירו. ואז ברב הכרס"ס
 מספרד למרים. בימים ההם כפריש' אשר בצרפת טעמו
 על יהודים עשירים שהרגו את הנפש והמלך לוח ונשרפו.
 בשנת ד' חק"נעשה הריגה גדולה בעיר ציברס שבאשכנז.
 ובשנת דמקמ"ב נקללו כל ישראל שבמלכות רפס כי היה
 צהם יעורר מופלג ורבים נהרגו מהמלכות ורובם המירו.
 בשנת דמק"ב' היות ירקרדו מלך חדש בעיר לונדריה
 שבאנגלמור' נהרג בקדוה ר' יעקב מאורליינט ויהודים
 רבים אחרים עמו. וכשנעו הלך הכרד עשה קאמה
 גדולה ברומנים. ואומר ששם יהודים שבעת א' אלפים
 כ' היה בלונדריה כמו ב' אלפים בעלי חסדים יהודים וטעמו
 עליהם שזייבו המכשעות וע"ל ונהרגו ע"ז יהודים רבים
 ולא יכול המלך להשיגם אחר ולקובם יהודים נרסם מכל
 מלכותו. בשנה הנז' כל על רובירטו מלך נפולי מלחמה
 בקדה עד שלח אתרס לו ולמרינו פרופסו לפרוע הצדא.
 וסיחיהם החמדנו למלך כך רב ועממה שבר בצלחו ויגרם
 אריבו ובמיתוה לוח לנע להשיב ליהודים בכל יכלתו והמלך
 החדש קרא ליהודים כלם וכספר להם ממות אביו וסוף אינו
 ידע כמה יוכל להשיב להם זולת בהלך נפשות בג"ע ושלכן

הוא רואה שימירו חייך ומיד. ועל זה רבו הפלפולים עד
 שהיהודים נחרו לקחה זמן ג' ימים לחשוב על הדבר.
 ואחרי הדברים רבים נעמדו ונעלו יחדיו להשיב למלך
 שימירו אבל ראוה שכל זכר ונקבה שלהם יתחמט הכל עם
 כל גדוליה ממלכות כלאוה וזה חשבו לשלול בחשבה שהשרים
 מייחוסים לא ירלו להתחמט עם היהודים אבל נכזה חותלסם
 ויומלך השליר הכרים להתחמט עם ומשם החזילו ליהום
 אלוים עם. ובמך הימים בלא במלכות ההוא הלויה
 רבים ממלכות קלנויה ורפס. ומכנסה הגדולה שבפולה
 עבו בית ספלתם הנקרא ס' קלנוה. ובשנת דמק"ל
 בעיר ברנאשם שבצרפת נשרפו פי יהודים בקדוה ס' המים
 גדולים ועשירים. בימים האלה ספסו הישמעאלים
 ירשלי' ורשעו יהודים לעמוד בה. אז נשרפו ביום
 שנת הגדול דפסח בקדוה ס' יומר ממאנים נפשות
 בגלילות אשכנז ורבים נשרפו מאליהם וצדיקה קלמו
 ידיהם בשנת דמק"ז בעיר טשא שבאשכנז כל היהודי'
 נשרפו בקדוה ס'. ורשעו בס' ששם יהודה פתוב
 גזירות קשות על המון ישראל בכמה מקומות ולא
 הזכיר הזמן. ואני אציג לפניך בדרו הזה. כי אין כוונתי
 אלא להודיע כי כשיי' קיים בנו בכל זמן ספוק ויף גם
 זאת וכו'. כשכרד בעיר אינון קם נשר א' ואמר כי נראה
 לו דמות יוה מדברת אליו ברוב הקודש ויקומו כל רושי
 אלו בגלילות ההם כי בני העיר לא האמינו לו ויחספו
 יחד כך כמו ל' אלף רושים ויהסכו פיהם נגד היהודים
 להכנס וישלחו היהודים אל האפיפיור והוא גרם בקום מרס
 שלא יזיקו ליהודים ולא שיה לם. כי נהרגו קללות סדרך
 וקוליס' ונגבשנה ונשפסו בגזירה במלכות אינגליטריה
 בוריליס וקסמיל וצלנו ובלומי' ורבים שהרגו
 ורובם המירו. וזאת הגזרה נקלחת גזירה כדועים.
 ואומר האוסקי שזה היה שנת ס' אלפים פ' לצריחה. כביד
 ויאונו שבמלכו' אנורגיה הלכו שלשה נערים נולדים לשמוך
 על מים קרועים שבחלו ונשבעו שלשהם ואמרו על היהודים
 שיהם הכנסו הואיל ולא נמלאו וישרפו ס' יהודים והשאלר
 נללו עם הולאות גדולות. ואוך ס"ו ימים נהרף הקדוש
 למים ומלאו הנערים. בימי המלך רובורטו שבירטוליהם
 נמלא אפיפיור ברומס שהיה ורוב ישראל. אמנם אחת
 האפיפיור שהיה נקלחת סייקיה שאלה אותם מלך
 והסיחה האפיפיור שיגרם היהודים ממלכותו וכן עשה.
 אמנם באמנעות מלך ירושלים הנזכר נחשלה הגזירה עם
 הולאות גדולות. בעיר מונסטון בחול המועד דפסח יאלו
 יהודים משייר לנחוק בימים נמוך א' ששמינים סודר על
 עיני צמור והוא הולך סביבם ואת אשר יאלו בידו ישכב
 במקומו וטעמו הנוצרים גרם והרג כל סק"ק שם בקדוה
 ס'. באשכנז בעיר א' גזרו על היהודים שימירו בקום
 קריפס והסאפו כל היהודים להספיל בכנסה וסכרימו
 להרוג עמלם בקדוה ס' וכן עשו. ויש קבלה שכפה ס'
 עליהם הכנסה כמין גינית ונשאלו שם קבורים. בעיר
 עורן אשר בצרפת הילקו אכוקה וגזרו על היהודים שבעיר
 ההוא שבמשך הלקת האכוקה ימירו בקום הרס וילך
 יהודי' א' בעל זרוע ואמר למלך עשה עמתי לוח נא לעשות
 מדורה גדולה ברומס העיר והסחידני לשרוף אותי אם לא
 אמיר וישען כן במך וכשעיהם לקח היהודי' המלך. וימירו
 על האבגם הוא זרק עממו בלש נשרפו שנים. באשכנז
 גזרו בני עיר א' שמוך ג' ימא ימירו כל היהודים עם

קצות ואלו היחידים ויהרגו כך רב ממנקה רעהם וגם
 שמים בחממתם היתו אם בארבע כנסתו העיר ושרפו
 המזרים ויהיו יחד. וכן בימים ההם היה גזירה
 בעיר פיס עמ' א' שאל דקה מיהודי ולא נמן לו ארבע
 מקומותו יחד והוא פמן על היהודים שקברו מומר א'
 בקברי ישראל זה כי מאחמול בלילה קברוהו גם והיהודים
 לא ידעו ויבוקש הדבר וימלא והמלך גזר גלות על ישראל
 ויך ר' יהודה ו' ירכב אל המלך ויאמר לו קח לך טיר
 ושמרה בחקך ח"כ אמר הוליהו ממך ועם השבעמו
 סראה למלך מלוויר במיר כל המעשה אך היה ושם האנשים
 שקברו האים ויבוקש הדבר וימלא ויחבטל הגזרה. בעיר
 גומרדיה שגזרם משפך האסוף בשבעותיו חזיר' רבים
 וזכרו זה צום ויקומו הזרה חזירי ישראל ויקומו לבם
 ויקברו וטעמו על היהודים שהיו רואים לכרוב. סוגרים
 ולקברו לבוהם וזה הביאו המכשף לבא עליהם שחברתם
 אל המכשף חמל על הסוגרים והביא היהודים כל כך
 חזירים תחמיה ויקומו בני העיר ויהרגו היהודים ופלאם
 לבו. בעיר שצורה שבספרד וערי הגזרים נאספו בשוק
 עם כלי מלחמה לנחוק כהגז בנייהם בכל שנה וילכו על
 היהודים ויהרגו כל הק"ק והמלך היה רובם להקנם מהם
 ויקומו כל העיר ועירו כי נמלא יהודי א' שהיה רובה
 להרגו אותם ולכן קמו הם בראשונה. בצומה קמו פתחה
 בני עיר ויאמרו ליהודים שימרו ואלו לאו יכרנו כלם
 ובנ' ימים הטינו ס"ו אלפים נפשות. ואומר ר' שבט
 יהודה שזה היה בשנת ה' אלפים קצ"ב. בגרנדע היה ר'
 יתחק המון רופא המלך פעם א' הלך הרופא בעיר לזכרו
 וא' מהם הפגיע חזירו בחיי המלך שיעה לו ולא אבה
 וישב עוד וישעיהו בחיי הרופא הוא ונהרגה לו. ויקאלו
 השומעים בצרה הזו ויקומו כל העם מקצת ויהרגו כל
 היהודים. ואמר האסוף שזה היה בשנת כמו ה' אלפים
 רמ"ד. ובשנת ד' אלפים סתק"ב אבני צבא שהיו סולחים
 נגד הסוגרמים לירושלים לגלות לרות רבות נגד היהודים
 בגלילות נרסח נאשכו ואיגליסירה. ובשנת דהסתר"ח הרעה
 פליטו מלך נרסח ליהודים שיפזו לגור במלכות נרסח
 אבל לא ארבו הימים כי ערבו מחדש. קיסר א'
 בקוסטנטינופול גזר על היהודים שימירו ולא אבו ויגרשו
 מהעיר וילכו אל השדות ויעמדו ב' ימים שלא אכלו וכמרו
 רחמי הקיסר עליהם ויביאו אל העיר קנה הנקרא פירה
 ונהרגה שישבו עם לך במחל' שלא יעשו מלחמה אחרת
 אלא בורסקי. בספרד היה איש שהסיה את המלכה שישאל
 פתח המלך שינגש היהודים ממלכותו וכן עשה אך פרה
 פתחו היהודים נחלא בו פני ויהללו ונכבדה בגזירה.
 צימי אלפונסו מלך ספרד הגדול והחכם שמלך בשנת כמו
 ה' אלפים בלא אנשים להשקי היהודים וחס מלך הסיד
 ויש ופכה ויכות על זה עם פרסומתו וחס גדול בל'
 יהודים ולבטוף בין שניהם נאלו היהודים ואי רלתי ויכות
 סהו. ואומר שבס יהודה שהיה ויכות על האמונה בין
 זה המלך דרון יוסף ו' ימיהו החכם ותשכתי אולי שהיה
 בן בנו של דון ימיהו ו' יעיש כרלפון שכן מתקרב לסוה
 כפי השבן השנים. בשנת ד' למלכו בחר נוגרים מעיר
 ארסיס וילגשו היהודים שהרגו הנפש בערב פחה והמלך
 שחמטו מלא היהודים נקיים ויעש נקמה בשלמיים. צימי
 דון מיראל בנו כעליו אבני מוקיעה ולי יהודה שחכנה את
 העם ובמריפת האשה ובחקר'ה טובה נולו יהודים. צימי

אלפונסו הני' דרש הגמון ליהודים שיבאו למלך לדרשהו
 ויחמנו יהודים אל המלך שלא יכריחם לפי שידעו כי
 רעה גד פמו והכפיתם המלך שלא יקבלו נא ויהי סוף
 הדרשה החמיל הדורש לדבר רעה גד היהודים ויקס
 המלך כעטם וילך לו. והדורש יד מדרשמו והל פני המלך
 שישוב וכן עשה. ואלו הדורש הפלג לדרש לחפלה
 היהודים. צימי דון אלפונדו כי בנו מאלפונסו הגדול הני'
 קס גומאלט מרסין ויקח רשות ממלך לקח פסול ד'
 יהודי' עשירים שהיו במלכותו. וזכרו ערשיוו בלג'
 שמהם הדבר כעכט המלך. וספליג עם זה לדרש מלך
 לישראל ולבטוף בהסך הדבר וחלו אותו כל פן. אסרי
 הימים טעמו על היהודים שהרגו את הכהן וישלח המלך
 לקרא ליהודים וישאל מהם פי' פסוק לא ימות ולא יישן
 שומר ישראל והשיבו לו פירושו ואמר להם המלך פירשו
 הלואי כי ה' לא ימת אחרים לאדם מכהים כל
 שהיו עם אהב בלילה שבערב לא יכלתי לישן וקמתי מן
 המטה והואלמי ראשי מוזן להלון וסירח. טעמים ורואים
 אהבים נושאים איש הרוב על כספיהם ותלמי עבדי
 אחרים ואלו כי הפליחו שהרגו צניח היהודים ושהם
 מעללים עליהם ואלו המלך אזה וטעה שפנים בראשם ההם
 וליהודים היתה הלאה ואורה. במלכות נרסח טעמו על
 היהודים שהרגו את הנפש והביאו עדים שפנים לפי המלך.
 ובמלא אז לפיו מורשע מלך הסוגרמים אשר הליץ גם הוא
 בעד היהודים ולבטוף הולך המלך נגד רעו לזון לישראל
 להריגה ואופן מחמת היתה נאום היהודים מוך חביות עם
 מכמרים תקועים מבחון וכמסים החודים צניח ומנגליים
 האנשים בחובם ומחיה עם צמיתה משונה וכפי דמיהם
 היה מייב המלך להחמיל הוא בעצמו לגבל החביות
 וכשהחמיל המלך לגבל בראשונה נפל על הארץ וזו גזר
 המלך שיויאח מהחביות ולא יכרנו עוד והמלך בקש הדבר
 אך היה וימלא כיהודים נקיים ועשה שפנים בצומעים.
 צדור הזה היו חכמים גדולים בעולם בכל הממלכות
 ובמכות הביניה ובראשית חזרו מהרפואה נזכר כל משך
 ימי חייו ומדמויו וחמטו וכי בן ס"ו שנים היה חכם גדול.
 וי"א שהיה מלך פיניציא. מיכואו גם הוא חכם גדול וזכר
 פלוגה. וי"א שהיוניה הכנו יואן בן סכואי גם הוא חכם
 ופלוסוף גדול. פיירו לומברו פלוסוף וחכם גדול באלקיות
 וחבר ה' נקרא אלס מלספרו. דליסונוליה מירויא
 כנקרלי ו' רשד ה סלמיר חבר ללוויניה ויהי גם הוא
 פלוסוף וחכם גדול. ו' זוהר הנקרא אלספיאני היה
 סלמיד הכר ללוויניה. אבוחד אלגוי גם הוא פלוסוף
 וחכם גדול. ושעמתי שחכמויו טעה מלך לאמונת ישראל.
 ואומר בחזרו א' אלו הכ"ב הליות היו חסדי ישראל
 ומסכמים עליהם וקראו אותו בו' עם. צימי רבינו
 ששאל רבינו מאיר ואחיו שהיה שנת כמו ד' אלפים סתק"ב
 לגריאח וכמו א' משך שנים להנך החמיל למלך על עיר
 פירכה איש א' שפסחה איכמו ושמו מרקיוס פולגדיס.
 וי"א שהיה מגזע בני סרווי. צימים הללה החמיל מלכות
 סרסירו. נמלא בעיר פיספוייה שבמסקה ב' אחים מרס
 שפכזים עם א' גובל שהיה מחזיק חלק הקיסר ושם האפי
 בילפי שהיה מחזיק חלק האפיפיור שזו היו טעמים זה
 לזה. וכן האחים היו שואלים זה לזה עברה לסיסם
 מיוחסים ואנשי עם היו אנשי העיר מתקדם קטנה אב
 זה והאם פתח זה ואם ואלו אלה הולקים בכ' יהודים

אחרי שמים שני אלף האחים. בשנת ה' אלפים כ"ב בעיר
 קיבצוהוהו בדרך אשכנז העלילו על היהודים כהרגו בת
 ירשט והמלך חקר הדבר היטב וימלא הכל שקר. בימים
 ההם פענו על יסודי עשה הקרבן ויבא ממנו דם רב
 ויקומו בני העיר ויהרגו כל היהודים ומשפח המירו זה
 כזה האוסקי. וכזה ספר שבט יהודה שבשנת המ"ו
 פליטו בן פיף מלך ארפת גרם כל היהודי' מתלכותו וסיו
 פליטם ביוצאי מזרים והר"ב"ג שהיה ס"ז שנים אחר זה
 נזכרו וזה הגזירה בשפוקו מי מנה עפר יעקב וקבל ויגשה
 המירו כלם. ובשנת ה' אלפים כ' כומר א' יומל בצינלמיר'
 כדי להנשא עם יהודית שנהלכב בהצבחה ויודע הדבר
 לבני העיר והיו רוצים לשרדם אבל המלך צהר לעשות
 הנקמה בדרך אחרת וגזר כי הוך ג' חדשים ימירו ואשר
 מו' ימותו כשרפו ורבים מהם המירו וקחו כל בניהם
 מו' שנים ולמשה ויוליוס לטוף מלכותו לממן יסכחו מהגב
 הצומתים היהודים ויפת המלך וימלך בנו תחטיו ויחפן
 בא על מלכותו דבר ורעני ויחמרו יעשו כי התפתח יהודי'
 שאינם מאמינים הטוב בא העוה הם וישע ב' אוליים
 על חוף הים על א' צייר צורת מרע"ה ושמו ועל אחד צייר
 משיח ויקרא לכל האוטים בדברים טובים ויאמר אליהם
 כי ימירשט להם להחיה ולא ירמיה טוב א' מהם לשום
 דבר אהנם כדי להכיר מי יביא יהודי רועה שהתמידים
 ירכשו צהאל מרע"ה וקבלו עשייה לעשותו ורבים נכנסו
 באלי מרע"ה ואחרי הנכנס הם היו מפרחים אותם
 ומשפיעים בים. וכן ספר מהו כלם. בדור הזה היה ארץ
 שהיה חכם גדול והפליג לכהוב צבורת הקברים. בימי
 סה"ג והדמב"ן שהיו כמו בשנת ד' התקנ"ו כמו אלף ל'
 לחרן היה בויפליטו אפיסור וזה שהתמנים יתאו כובע
 אדום לשי' מעלתה. ואחריו היה בויפליטו פפא וזה
 לעשות מה היובל בכל ק' שנה. אהנם פחלי פפא ב' וזה
 לעשותו בכל י' שנים. בימי הרשב"א שהיה כמו שנת ה'
 אלפים ה' לבדיאה וכמו אלף ק"ב לחרן קלימניס אפיסור
 יא מרוש והך לעמוד בעיר אויעון שגורמטמים התמידו
 הדיסיורי כסא מלכותם ע' שנים וזהו הספא הבר דמות
 ומשפטים רבים ועדיין נקראים על שמו קלומסיוהוים בהם
 כרבים רבים גדל היהודים. בדור הזה התחיל כה כרובים
 והמלכים נתנו להם עיר רודי ואחרי שהמלך חונר ספס
 העיר רחם להם עיר מלסא. בימים ההלה בכפר צינפאלו
 קרוז לזמה יא מן הים דג כדמות אריה ויתפשהו האנשים
 ומיך טעק בקול גדול. בדור הזה היה פפא ארבלו
 שחבר הקוקורדליים בשלון לאסין והיה פוח קומאכו שטעשה
 אח"כ קדום ואלבירטו מאביו. ודבור הזה היה ראיה
 מלכות בית גומאגה במסווס. בימי הרל"ש שהיה בשנת
 כמו ה' אלפים ו' כמו ח' ק"ל לחרובן עולו מן השמים
 הגבים רבים ובשאת סחרן ובגלל מגפה גדולה בצימליא
 ונתפססה כמעט בכל השלום ויאחרו כי לא תשאר מכל
 היהודים העמער. בדור הזה התחיל מאורע מלך ההונגרים
 מנהג היינער. והוא ששלח פקידים בקצת מלכותו ולוקחים
 גערים קטנים טוגרים מאלל אביהם חומר חממדים ויפיה
 ומציבים בחצר המלך ביד אנשים חכמים שמתלמדים להם
 דומות ואומרות ואח"כ עושה אותם חונגרים והם נחשבים
 למלך כאלו יהיו בניו והם שומרי משמרתו וכאמרים אליו.
 בשנת ה' אלפים ק"ח וכמו אלף ד' לחרובן פליטו מלך ארפת
 פלר אף ישראל מחד ורלויתו בקיאמרכ יאן שהיהודים הלכו

לאפיסור והוא כחב למלך אנחה לתועלתו ובחוכם היה
 אומר אני בגרניו אפיסור אומר לך שאין להאיק ליהודים
 כי אין להם חסא על מיתח המשיח. למשל מלך שמסר
 פרדם ללוהבו שישמרהו וזה שכל מי שיכנס בו בלי רשותו
 שיהרגו. ויהי היום בקש המלך לנסוח ארובה אח שומרתו
 כראוי ויחנכו וילבש בגדים אחרים ויבא אל שער הסדרם
 ליכנס בחזקה והאומר לא רצם והמלך היה אומר הגיחתי
 כי אני המלך. ויאמר שומר שקר אחסא דובר ולך לך כי
 לא חסנת עקן הוא מלוא המלך וזו רצם הנמשל ביהודים
 בחזקה ויבך עליו השומר והרגוהו. כך הוא הנמשל ביהודים
 הקב"ה כהב במחורו חכמי ה' אלפים. לא יהיה לך אלפים
 אחרים על פני. ונתמרתם מחד לנפשותיכם כי לא ראיחס
 כל תמניק. כי לא יראתי האדם ותי. כי יאקס בקרבך נביא
 או חולם מלס ונמן אליו רוח או מופת לא שפמע
 אל דברי הנביא והוא כי מנסה ה' אליהם אהבם
 וכו' ופסוקים אחרים כאלם. וכשכא משיחטו לעולם
 כזה בזמנין אדם ועשה עצמו מלוא ויהרגו היהודים
 בגלל פליטם. סעק עצמם היו יודעים גדולי
 שהיה חלקי לא היו פושעים בו יד, ולכן חסאו
 שלמחיד לבא יושעים וכו'. ובשנת כמו ה' אלפים ק"י
 היו צרות רבות בצלות נגד היהודים כמעט בכל השולם.
 בצרנגון קטלונתאה בצלננה ובסדיקה שטוטוה וסליטוה
 בצרובינאה ומונטין וצילדריש ובאליסקה וזאשכז. בשנת
 כמו ה' אלפים פ"א היה דבר גדול בכל היהודים ספרד
 ורבים היו נומדים חון לעירוה. ויהי היום בעיר א'
 פענו על היהודים שהיה ידם עם המגורעים שמוה לחרן
 שהיו שונאים להם לפי שלא היו פולחים להם חנה די מחיסם
 הואיל ולא יכלו לשוב צרף. באופן שהפסחו היהודים
 וכן עמדו מ' חדשים ונתמלח אחד כך כי שקר דברו על
 היהודים ולבסוף פענו ע"א ע"ד האמונה חללים הדברים
 כשרפו וההרגו פ"ו חלף גשיות בקדוש ה' חס נקרא
 בזמם המגורעים. וחלס הגזירה התפשטה ב"כ באשכנז
 וקטלונתאה ופרובינצא קין מאלחי כ"כ שנת יהודה.
 ובשנת ק"ג יחושע הלודקי השיג מהאפיסור לביא לפשו
 חכמי ישראל שהיה רוצה לבראות להם ביאת המשיח וכן
 האפיסור הביא מהספרד אהפים חכמים ובחוכם הר"ר
 רודורס ו' ימיאל ופלאו ימים רבים לפני אפיסור ושרים
 כרבים כנראה שבטם יהודה וכן אחר כך גזר על היהודים
 להשיב הרבים שלקחו ובאו יהודים לפני הספא על זה
 שהיה נקרא מנקו פיודיטיו ופמטרו היהודים. ובשנת
 הק"ו פליטו מלך ארפת הכרית היהודים להמיר ובחודש
 אב רובם המירו ובסוף פ' שהיה מה המלך במיתה
 משוהה כי נפל מהבר וימלך אלושג בנו תחטיו והרשע
 ליהודים לשוב. ובסוף ז' שנים לבקשה עמו נגרשו מחדש
 וקבלו המלך קן בנו החזירם. ואחרי מותו קמו עמי
 הארץ וימיתו אהנס וקאנס גרשו ושלל לבנו. בשנת
 הקכ"ח היו גזרות נגד היהודים בעיר ברנס ובשנת קל"ה
 בעיר בילקידו. בשנת ה' אלפים קל"ח היה צלמלס
 קסטיליית וליאון ארזת מלרות משוהה על היהודים וכל
 הקלות נהרגו בקדוש ה' בשנת ק"ג הפלילו על קבל
 מוכה ולבניו דכירטלו וברנב ובמלכות ארואון ולתה

מיוזיקה וברלטה וזכר המירו וקאסס כרמו וקאסס
 שהרו. וכמו שהיה מחובב למלכות ספרד בגלל שהמלכה
 ברנה סיהודים והכז אבד קהל מרונה וברלטה וזכר
 מלכות קטלוניה וזכרנו ולינה מיוזיקה ולכסף ומספרו
 סיהודים למרוע כך רב ממשות וזלנו ומלחא זעם במשון
 והמך מלח איתו. ובחמשות מורח א' עליו סיהודים
 מהפערנו. ובשנת ה' אלפים קמ"ט היו גרות רבות ליהודי'
 בעיר פרינה. ואחר ה' יוחסין וכלל בשנת קנ"ח סיה גזירה
 גדולה בקטלוניה וקסילי' וזכרנו והמירו זכר ממלכות
 אלף נפשות ומנו סיבה על ערוב אשפי ישראל עם נוצריות
 כי בנייה רבנו אנטוניוס. וכבר הזכרתי זה בדור
 בהל"ט בשנת ה' אלפים קנ"ה סיה גרוע כלול בכל
 הרעות נרמס לא נשאר פריסה ומקאסס המירו עבור עשרים.
 בשנת ה' אלפים קמ"ט סיה מנפח חזקה בכל גילות
 אשכנז ופרווינץ וקטלוניה ומישראל לא מת א' מוטע
 פשיהודים על טו סם במימות וכלל עליהם גרות רבות.
 ורשימי אגרת ארוכה שבי רבינו השלחי קריקום המספר
 באורך זעם הזמן מהרבה גרות וגזירות והריגות סהיו
 בגילות ספרד בשנת קנ"ב ובפרט הריגת כל זרע
 סהל"ט והמלידיים כי בזכריו הסריכות לא העתקתיה
 כלו רק בקור. בשנת קס"ט נהרגו. עיר מורח מאחיס
 נפשות ובשנת קפ"ו מלכה בנפטרנו לקח כל הנערס
 והסניביל בימים. אס ואחריה האסרה להם כל הנפשות
 שפלאוט ימותנו שריעובס האמנס אעבוד לפיכס שנתן
 סרפס מעוסרת ראש ולענה בקלרה והדברים כהימן
 להנביעסס מרורוס לעמותיו ולהסקותיכס מים עלבוינו.
 ואס החשוב כבר סוגר לכס הדבר אכחוב איתו סהכלים
 הקטור על סהדד. ר"ח תמוז שנס סקנ"ב סיה שנת אלף
 שס"ח לחורגן דרך קסות סאיב על קלות סיביליה
 בזכרי עם סהיו כ כמו ו' א' אלפים בעלי בזריס לימו
 אס כשגרים והרגו כס ער רב אך רובס המירו ומס
 סכרו לימשעלסס מספך ומסגשים והיו מסילות סיהודים
 יוקצים נדד ורבים מחיס על קדוש ססס ורבים חללו בזריס
 קדש. ומסס ינח אס ומחלל כל ארצי סלנמן סהיר הקדושה
 קהלות קורטובל גס עם המירו רבים וסרי לחורבה
 זכירוס גרה וחוכה יוס סהכפלו כו סהרות י"ח תמוז מסס
 ה' נחכה על עיר הקודש אשר מסס חלל תורה והדרי ה'
 גהול סוליסולס וסרגו במקדס ה' כסן וציא ססס קדשו
 ה' כריכס רביעס וסס זרע סהער והנכחר זרע סהל"ט
 ג"ל סס וביסס והמלידיים גס לפס המירו רביה לא
 יכלו לממד על נפסס על שגס מלח ריזס ארץ מלכד
 קהילות אחרות סביבותיכס כח סהפרס כמו ע' עיר וככל
 זלח סנהט סס על מספר וסיה ננו יומס ולינה למסמר.
 זריה כשביעי לחודס בלס ה' ולח חמל בקסות ולינסי
 כמו אלף בעלי בזריס וסיה סחסיס בקדוס ה' כמו ר"ג
 אגשים והסמלריס סריס כמו וסמלמו מעשים ורבים מיירו
 מסס פססס סנגע בקס'ס מיוזיקה סעדינסי למוך ימים
 ישכון ביס ר"ח אלול כחא סריצי' וחללו כזוס סללוה
 ועזוסס כמחודה שפין כס גריס וממו בקדוס ה' כמו ט'
 נפשות וכמו ס"ס נמלמו כמגדל סמלך והסמלריס סהיו
 יוס שבת אחריו ספך ה' כחש חממו נמר מקדשו וחלל
 זכר מרמו סח קהלות כרלונס אשס הוקבעס ביס סיהול
 אס נספך והסריס כמח. קנ" נפשות וכל ימר סקהלס
 כמח אל סמגדל ססס נמלמו וסחויניס כזו כל מסילות

סיהודים והימו אס כקאסס. ויד מריג סהדינסי לא סה
 כמעל אך סהחוס להינל ככל יכחמו ויכלמו סס סיהודים
 כלחס וכמיס ויזכרו לעסוס נפשיס ככריכס סוסעסיס
 חיי קס שאון דלח ססס וסמון רסס על נכבדי סהדינסי
 ויחמו עם סיהודים כמגדל עם קססות וכלסמלרס
 יכוס ויכחוס ססס כמגדל ורבים קדשו אס ה' ומסס
 רבים שסמנו ענמס ורבים סשילכו ענמס מן סמגדל ולס
 שיגרו לחי' סמגדל על שפעס איכריס סיהודים וקאסס
 ינח כרחוב וסס קדשו אס ה' וכל סהאר סהירו רק סיו
 מועסיס שנמלמו בערי ססגניס אך סס מהנכבדיס ונכדו
 עומטימ חין סיוס ככרלונס איס אחר כסס יסרלל
 יכוס. וכן בעיר לידורס, ממו רבים וסאר סהירו רק
 סיו מועסיס שנמלמו בעיר גרינח סורס וממו כמקוס
 ה' קדשו ה' ברבים סרנטיס אשר סיו סס סלח סהירו
 כה ח' אס מועסיס ורוב קהל נמלמו ככחי סהרוסיס
 וסס סיוס כמגדל. סוף דבר כמלכות ולינח לא נשאר
 יודי זלחי כמקוס א' סהקדס מוכירו. וכמחמו קטלוניה
 לא נשאר כלחי בערי ססגניס וסספחות סלח סלחמו יד כסס
 בכל סמקומות אחריו סהספלות סממך וססזור סרנטיס
 מל כרשטי לא נשאר למו כלחי גיחמו וככל זלח לכס יכנס
 לזיה ועיניו אל אכיו כשכמי' נשואות עד גיחממו וירפאמו
 ממכחובו וכל ימן למוס נגללו. בשנת קמ"ט כזרן אכוב
 ופשיב וברפייס נהרגו כקידוס ה' יוסר מג' אלפי אסות
 ויומר מת"ק סהירו. בעיר לוארדיס פטע סס סיהודים
 שפעשו אשס סרה ומח סיהודים סידו וכרנו רוב יושבי
 סרווינלס. וככר רבי סס מוכן' סס מוכ כי כסיות סמלך
 דון לווניקו נער נהרגו סרבה קהלות מעמי סהל"ט מחס
 רבה לא נשמע כמוס כססילריס וקורדובה ואזינח וכל
 קססילייה ינס סיו אדיליוזיס וסגרי וססקס ואוקייניס
 גולויסי וקסילמנס ומוניוס וסריקוס וססקולנה ורבים
 סהירו. ובזיי יולן כן אסיריקו אגרו על סמטיס סלח
 יעשו רבים ולא סחורה מעיני אכולן ולא יסיו כופסס
 וסל יקנו כסיס ומלחות וסיסלו סימן. ורשימי כקרוניק'
 סלסס כשעיר פרינה נהרגו כל קהל סהול כקדוס ה'
 ויניחו סחסיס מןכריס ויסרפו. בשנת סקס"ט נפל
 סמד סיהודים כשנליסלס סן יחסדס עיניס גזירות כמו
 ימר אחיסס סמפסוריס כעולס וקסלו ויעמדו על נפסס
 כועד כללי בעיר כולוני'. ובשנת קע"ח טעוד שניס כעיר
 פורי' ונעשו גזירות וסקטוס סרינה וסכחו אססיס סלח
 אל מרסין אסיוזר כרומס וססינו סלס איסיומכסס סס
 סרינה סליס סוכיס לישראל וססחחמס מיד ספסס מרמין
 ססס פסס ר"ח י"ד סיכרסס סס"ו סנת י"ב למלמו כי
 ס"ו סנה מלך. ואוסר מרומה סדקן סימן רמ"ח כי סיוס
 י' סיון עד ס' יוסן קפ"ח סיה גרס כלליס אסמריך.
 ובשנת קל"ז בעיר אשיס כסכרווינלס. ובסמון סמ"ב אומר
 כשנת קס"ו סיהודים כשכסממו סרעו סססיס כרומס
 כדו להעביד הגזירות. כדור סוס סלח מלך כריס ליהודים
 למח איס עובדים סלדמס כיתר סהומוז וסכוף זיס
 אומס לעמוד ככפריס ויחמר א' מיועזיו ססכלס עסי לפי
 סיהודים ידו לרוב ויחשפרו ויומר מוכ סהניחס כעיר
 וסלח כרו סיוכלו לסזרווג ולככול סחמו ססס א'. וידעסי
 כודחי כשכשך ימים מועסיס מיירו וס"י נלחמוס א' וס
 עסי וכשנות ככשר דינה כ' סס ודל יסרלל מלך. וס
 כיו גזירות סמנות כליל ככריכס. בשנת ה' סס"ס

היו עגונות כי קצתם זקוקות לים וקצתם באלמות חיות
 והחייבנו כלן צבית אחת ומסרסות עממן ממענה ידיו
 והמוטר להם היו טהור' לבתי מדרשות. וכראות הכר זקנינו
 כי לא קבלו הצירוי אח' נלמנו וגם ראה פני המלך רע עם
 המון ישראל וכאשר כתוב באורך בס' הימים לפוללות בני
 יהיה ה'ך לו לאליהוא עם צניו וכאשר הכב כן היה כי
 מלך סורבוגל דון מיאל כרואא קרא בחיל שבמלך זמן
 מועט כל היהודים ימירו ואם לאו שילבו להם והיהודים
 צהרו ללכת דבשמות המלך כי הוללים היה ודע שבגז העושר
 והשחטה היו בין היהודים ואם ילכו ישאר מלכותו כמעלה
 שאין בה דגים שלח לקרוא כל בעלי צבית ואמר להם כי
 דלונו לתם להם להיות וגדה לדרך עד כי בדברים טובים
 בעיניהם צהירו בגדול שהיה נקרא איסכואות ויביאם למשו
 והתחיל לדרוש להם בדברים טובים שימירו. וכראותו כי
 אין דגים להמיר לקח כל הצביתים ויביאם אל בית חלמו
 ויזרוק מים עליהם וישם על כל אחד מהם אכור ויחלקם
 בצבית הנוצרים לגמול להם ורומל. ויבא אחר כך אל
 יבוקים ויעט להם כזה. וכבים הטילו עמם צבורה שיחין
 ימטרות ויפוחו צביתות משונות ויחרגו אז לזה למען לא
 ימירו. ובשנת רס"ו חשי' הכבוה היה שונאים האנוסים
 ויאתנו למלך שפכות כל הכעוה בבאים במלכות היה לפי
 שהאנוסים לא היו שומרים ההורה ויקומו ז' אחים דומיננו
 ויבדל אלם ויפקו צבית ויחמרו בזאו למקום שחיטתו ויחרגו
 יוסר מד' אחים אנוסים עם אכארות גדול שבו משלימים
 מחלומות הנשים הרות על הרממים. והלמלא שבמלך חמל
 עליהם לא היה נשאר בוס המום ורע ישראל במלכות הוא.
 ומגלה פורסוגאל גם כן נחפזו בארבע נפשות הארץ ומהם
 בלו באליהוא. והקהל רומא נדכו לאפיפור אלף דוקמי
 למען לא יבית היהודים הספרדים לבגס בארצו. ויעטם
 לאפיפור עליהם באומרו איך אחם אכזרים על אחיכם וגזר
 שם ילאו ממנו ויעבוה האנוסים הספרדים החתיים והאלכו
 לטולח ממלך עד כדי נפול בגזירה. ומוך ימים מועטים
 נעשה גרוש במלכות ארגון ובגזירה ופרוויגלה וכלם אפילו
 שהיו גרשו היהודים היו סוגרים מלפניהם סדק למען לא
 ישאר מלכותם יקסם וזה כי היו בני ישראל רבים
 ועשירים והכתיים בלופן שהוצרכו להמיר נגד רעוה
 ורבים קדשו ש' בשנת מיני מיקוס. ובשנת ה'
 אלפים רנ"ח דון יאן מלך פורטגאל שלח לקרא חוקרים
 על האנוסים שבמלכותו והכבד כח החקירים עליהם מאד
 עם שרפות הגופים ואבדת ממוה מועד. ושפעתו כי בחמך
 חמשים שנה גרשו משם יוסר משלימים אלף נפשות ונחפזרו
 בכל העולם. בשנת ה' אלפים רנ"ח צימי הפכה הוכרהו
 היהודים מוויניגלה לשום קובע ידוע עליהם. ובשנת רע"ז
 הוכרחו לדור כלם יחד בשכונה אחת ויעמדו קם עד היום,
 בשנת רס"ו סירדינגודי מלך הספרד לכד לו עיר שריאלי
 אשר באפריקה ויגל היהודים אשר הם וקצתם חרגו וקצתם
 נפצעו ומועטים הילכו נפסם. ובשנת כמו ר"ג עויין
 פריגוסו דזכום יינבזה ועמו גרשו היהודים מארצם.
 ובשנת ה' אלפים ר"ג העמלקים שבמלכות מנייה העלילו
 על יהודי שרגנ הנפש. ומכה יאורים הודו היהודים
 אח' אשר לא עשו. ומלכה ר' יעקב אביוב על עין היהודים
 מאהרים ולבסוף נהגלה הדבר ויעשו שפטים בעמלקי' ובימי'
 קדמונים עטמו על היהודים שבעיר פריגוס שרגו נער והכרגו
 כל היהודי'. וכן כתבו הסרונים שבכפר א' קרוב לפולין

הַרְבִּיּוֹת וְצִיּוֹת הַמִּכָּס לַפְּנֵי הַבּוֹשֵׁם הַגָּל קָרַע לֹחַ בְּגָדוֹ
 וְחָמַר בְּקוֹל גְּדוֹל שָׁמוֹ שָׁמַע עַל זֹאת וְחָמַר כִּךְ נִמְשַׁכֵּה
 הַמַּגֵּשֶׁה עַד שֶׁהָיָה מְחִים בְּכָל יוֹם עֹמֵים רְבִים הַנִּיעַ לְפָנָי
 שֵׁי צִיּוֹת אֵי' וְחָמַר כִּךְ הָיוּ מַעֲמִידִים בְּכָל יוֹם הַמַּחֲמִים .
 בְּשָׂמַח ה' אֱלֹהִים שֵׁי קָס יִשְׁמַעְלֵהוּ אֵי' וְחָמַר שֶׁהָיָה מַזְרַע
 מִחֲדָד הַגְּבִיּוֹת וְיִחַסְפוּ אֵלָיו כָּל אֲנָשִׁים רִיקִים וְיִלְכוּ בְּאֶרֶץ
 הָעֵרֶב וְכוּ' קוֹרְאִים אֹתוֹ שֶׁרָף פִּתּוֹחַ שֶׁם פִּרְשָׁה וְגוֹדֵלָה
 וְיִחַס בְּמַלְכֵיהֶם וְהַגְּלִיב לְהַגְלִיחַ וְלֹכַד עֵיר פִּים וְהָיוּ בּו
 יְהוּדִים רְבִים מִיוֹחֲסוֹ שֶׁיִּלְאוּ מִסְפָּרָד וְיִחְמוֹל שֶׁרָף עֲלֵיהֶם
 וַיַּפ עֲלֵיהֶם חֶסֶד . בְּשָׂמַח ה' אֱלֹהִים שֵׁי"ד בְּהִיוֹמוֹ וְיִלְאוּ
 מוֹנֵט פֶּסַח קָלָה מוֹמֵרִים שֶׁעַתָּה נִלְכָּה אֲגוּדוֹת אֲחֵרֶת
 וַעֲלֵה וְדַע אֲחֵרֶת לְפָרְעֹה וּגְשֶׁרָפוֹ בְּרוּמָה יוֹם ל"ח שֵׁי"ד .
 וְצוּלָמִים בְּחֵדֶם הֵסֹא וְבוֹמוֹנִים בְּחֵדֶם חֲשׁוֹן בְּאִקְוִיָּה
 בְּחֵדֶם שֶׁבַע וְכֵן בְּכָל אִיִּשְׁלֵיָה בְּשֵׁה הַיִּהוּד . וּבְשָׂמַח ה'
 אֱלֹהִים שֵׁי"ג צִיּוֹת פִּתּוֹחֵי קֶרֶסֶת דְּרַפְטֵי פֶּסַח גֹּזַר בּוֹלָה
 אֵי' עַד הַיְהוּדִים שֶׁמְלַכְחוֹת שֶׁכָּל כֹּחַת יִסְרָעוּ אֵי' דוֹקִי
 לְבִיָּה רֹמַח שְׁעוֹמֵדִים עַם הַיְהוּדִים שְׂרָוֵי' לְהַטִּיר וְקִרְאָה
 בִּיָּת מְקוֹמֵשׁ . וּבְשָׂמַח הַיִּהוּד י"ד הַחֹז גֹּזַר בּוֹלָה אֲחֵרֶת
 עַם י"ח קִפְיוֹלֵי עַד הַיְהוּדִים וְהַם שְׁאֲנִישִׁים וּפָךְ יִשְׂאוּ
 כּוֹבֵעַ יְרוֹק עַל הַרְאֵם וְהַנְּשִׁים וְיִלְוֹן יְרוֹק וְאִשֵׁי' שֶׁהָיוּ כִּים
 בְּדָךְ חוֹץ לְעֵיר . וְשֶׁכָּל הַיְהוּדִים יַעֲמָדוּ בְּשִׁכְיַם אֵי' וְכָל
 לֵיֶלֶךְ יִגְבְּרוּ הַדְּלֹמֹת מִהַסְּפִיטָה שֶׁלֹּא יִקְבְּלוּ שׁוֹב פְּרִיָּת
 הַמַּמְוָרִים שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ לְהַסְתַּחֲפֵף עִם הַמְוָרִים וְלֹא יַעֲשׂוּ שׁוֹם
 דְּבַר שֶׁל אֲבֵהָה יַחַד . שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ הַיְהוּדִים לְרַפְּאוֹת שׁוֹם
 שְׂרָוֵי' וְשֶׁלֹּא יוֹכְלוּ הַיְהוּדִים לַעֲשׂוֹת עִם הַסְּחָרָה
 אֲלֵלָה שֶׁל בְּגָדִים וְצִיּוֹת וְאֵל הַיִּהוּדִים זֹאת שׁוֹם הַסְּחָרָה
 וַיִּמְכְּרוּ מִתּוֹךְ כִּי יָמִים . וּבְשָׂמַח ו' הַמַּדְשִׁים הַיְהוּדִים יִמְכְּרוּ
 כָּל בֵּית וְגַח וְזֶה שֶׁהָיָה לֵהֶם וְעַשְׂהָ מַשְׁחָן שֶׁהָיָה שׁוֹם
 נַחְלוֹת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּמַלְכוּת אֵי' וְיַחַד מַסִּיק אֲלֵף
 עֲשָׂרוֹת וּמַכְּרוּ פָּתוּחַ מִתְּמַמִּישִׁית , וְלֹא יוֹכְלוּ לְהִיֹּת בְּעִיר אֵי'
 אֲלֵלָה כֹּחַת אֵי' וְהַיְהוּדִי לֹא יִשְׁמַדֵּל שְׁשׁוֹם אֵי' יִקְרָאֵה אֲדִין
 וְשׁוֹם שֶׁם שֶׁל מַלְכֵה , וְיַחַד הַקִּפְיוֹלֵי הָיוּ מְלֹאִים עַד
 הַרְבִּיּוֹת מְכֻבָּד שֶׁלֹּא יִלְווּ קִרְאָה לְחַשְׁבוֹן י"ב וכו' . וְהָיוּ בְּצִיּוֹת
 הַחֲלוֹ עַשְׂרִים וְצִיּוֹתִים שֶׁיִּכְאֵלוּ הַיְהוּדִים בְּכֵס .
 וְאִשְׁלֵי בְּקֵלָה שֶׁבָּהָה הִים קָסֶם אֲבִידָה הַגּוֹף וְהַמְּמוֹן ,
 וְהַפְּרַסְמָה זֹאת הַצִּיּוֹת לַיְהוּדִים שֶׁכָּל מַלְכוּתוֹ כְּמַעַס
 צִיּוֹת אֲחֵרֶת שֶׁהָיָה כִּי בָּבֶל . וְיִדְלֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵל . בְּשָׂמַח הַיִּהוּ
 הַפֶּסַח הָיָה שֶׁלֹּא קִמְטִירָאוּ בְּעִיר אֲקוּבָה בְּחֵדֶם אֲלֵלָה וְהַבֵּס
 כָּל הַאֲיוֹסִים פְּבֹאֹ מְפֹרְסִיגְאֵל אֲשֶׁר הָיוּ סוֹחֲרִים עִם וְאִשֵׁי'
 שֵׁי לֵהֶם לְשׁוֹת מֵי' מֵי' פֶּסַח שֶׁעָבְדוּ לֹא שׁוֹב נֵהָ . כִּי
 שֶׁלֹּא קוֹמְטִירָאוּ אֵי' חָמַר נִקְרָא לְיִשְׂרָאֵל גְּלִיבָה אֲחֵרֵי וְאֲחֵרֵי
 הַחֲקִירוֹת וְהָיָה יִשְׁחָף פֶּסַח דִּינָם בְּזֶה הַדָּךְ . כִּי אֵל אֲשֶׁר
 יִמִּיר מִחֵדֶם יִשְׂאֵל בְּרַכָּה וְיִהְיֶה גָּלוּל . וְאֵל אֲשֶׁר לֹא יִמִּיר
 בָּהֶם יִסְרָף . וְהָיָה כְּמוֹ' אֵי' אֲנָשִׁים שֶׁהִיָּמוּ . וְעַם כָּל זֶה לֹא
 שׁוֹם נֵהָ . כִּי שְׁלֹמֹס אֵל הַגְּלִי לֵי הֵי' שֶׁהָיָה לֵהֶם וְבִדְרָךְ
 שֶׁלְכּוֹ בְּצִיּוֹתֵי אֵל הַגְּלִיָּה בְּרַחוּ וְיִמְלָטֵי . וְאֵל אֲשֶׁר לֹא
 דָּעָה לְהַטִּיר הָיוּ כִּי"ב אֲנָשִׁים וְזָקֵנִים אֵי' . יִשְׂרָף בִּימֵים שׁוֹי'
 בְּמַתּוֹס יָמִים נִחְלוּ וְנִשְׁפְּטוּ . וְלֹאֵם שְׁמוֹתֵם הַקְּדוֹשִׁים רְבִי
 שְׁמַעוֹן וְי' מַעֲמֵה . הַזָּקֵן רְבִי יוֹסֵף אֹהֵב . הַזָּקֵן רְבִי יוֹסֵף
 שֶׁסֹּ . הַזָּקֵן רְבִי אֲבֵרָהָם כְּמוֹן . הַזָּקֵן רְבִי שְׁמוּאֵל קֶשְׁרֵן .
 הַזָּקֵן רְבִי אֲבֵרָהָם גְּבוּלִים . הַזָּקֵן רְבִי אֲבֵרָהָם פֶּלְקֵן .

הַזָּקֵן ר' אֲבֵרָהָם דְּסַפְרֵיִיה . הַשֵּׁלֶם ר' שְׁלֵמָה וְיִצְחִיָּה . הַשֵּׁלֶם ר'
 יַעֲקֹב מֵאֵלֹו . הַשֵּׁלֶם ר' מַשֶּׁה פִּיָּה . הַשֵּׁלֶם ר' יִצְחָק נַחְמִישֵׁי
 הַשֵּׁלֶם ר' יוֹסֵף וְרֵדֵלָה . הַשֵּׁלֶם ר' שְׁלֵמָה אֲבֹו יִצְחָק . הַשֵּׁלֶם ר'
 דּוֹד נַעֲשֶׂה . הַשֵּׁלֶם ר' יוֹסֵף מַלְכוּ . הַשֵּׁלֶם רְבִי שְׁלֵמָה פּוֹמְנָה .
 הַשֵּׁלֶם רְבִי יוֹסֵף בְּרוּלָאֵין . הַשֵּׁלֶם ר' יַעֲקֹב מוֹנַסְאֵלְבָּאֵין .
 הַשֵּׁלֶם רְבִי אֲבֵרָהָם לִיבֹו . הַשֵּׁלֶם ר' יַעֲקֹב דְּהוּ . הַשֵּׁלֶם ר'
 דּוֹד רֵאִיבֵן . הַשֵּׁלֶם רְבִי דּוֹד נְדָקִירֹו . הַזָּקֵנָה מַמֶּה מַיִוֶּרֶה
 וּבְשָׂמַח ה' אֱלֹהִים שֵׁי"ג מַת הַפֶּסַח הַיִּהוּד י"ח אֲנוֹשָׁה . וְצִיּוֹת
 כִּי"ה דִּיִּמְעָה הוֹקֵם עַל הַאֲפִסְיוֹרֶת פִּיָּהוּ רְבִיעִי דְּמִילָאֵן
 וְאֲחֵרֵי הַחֲקִירוֹת וְהַדְרִישׁוֹת מַעֲטַם מַכְרָה בְּדַבְרֵי שִׁמְשִׁים
 שְׁלֵהֶם כִּי חָיִי מִקְלַר מֵאֵל וְהַחֲלִיטִים גִּירוֹת הַאֲפִסְיוֹר שֶׁעָבַר
 וְנָתַן מְקוֹם לַיְהוּדִים לְשִׁחוֹת אֵלֶּה נִשְׁשָׁם וְגַם הַעֲבִיר דַּת
 מִלְּחֻזֹר הַרְבִּיּוֹת שֶׁכִּבְרֵי נִכְלָלוּ שֶׁעַל הַדַּבֵּר הַיִּהוּד בְּרַחוּ מֵאֵם
 פְּגִילוֹת הַסֵּם . אֲמַנְס כָּל זֶה לֹא שׁוֹם כִּי בְּשָׂמַח י"ג
 הוֹקֵם אֲחֵרֵי עַל מַעֲלַת הַאֲפִסְיוֹרִים קִרְדִּינָאֵל אִיִּשְׁמֵרֵי
 שִׁקְרָלוֹ שֶׁמֹו פִּיָּהוּ וְזֹה כְּהַטְבֹּעַ יִהְיֶה יִיָּאֵל אִיִּשְׁפִּיָה כִּקָּס
 וְאֲחֵר כִּי לִים שֶׁבְּמַנְךְ כָּל הַמַּדְשִׁים כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂאֵל מִמְּלַכְתּוֹ
 בְּקֵלָם אֲבִידָה הַגּוֹף וְהַמְּמוֹן , וְכֵן נִשְׂפָה שֶׁלֹּא יִשְׂאֵל פְּרַסְמָה
 זֹלָת מַעֲשִׂים שֶׁהִיָּמוּ . וְהָיָה כְּמוֹ אֲלֵף בְּעֵלֵי בְּחִים שִׁיָּאֵר
 וְנִשְׂאֵר רֹבֵב נְכִסֵּיהֶם שֶׁם כִּי לֹא יוֹכְלוּ לְהִצִּיָּחֵם וְיִדְלֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֵל מֵאֵל כִּי נִשְׂאֵרוּ שֶׁם הַלְּוָאֹסֶם . וְאֵי לְבָדִי נִשְׂאֵר לִי
 בְּאִימִיָּה רְבִים יִיחַר מַעֲשֵׂהָ אֱלֹהִים וְזֶה שֶׁל אֲמַנְתָּ וְעַל הַכֵּל
 יִסְגַּל שְׁמוֹ יוֹ' . בְּרָךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲזָרֵי וְנָתַן כִּי
 בַח לְסָבִין וְהַלְּסָבִין וְיַעֲשִׂיָה בְּסִסְרֵי' בְּקֵלָם שֶׁבַע שְׁבַע
 וּמִהַקְּפִרְסִים' הַבְּחִיבֵי דֵי וְנִמְלַחֵי רֹבֵב כָּל אֲבוֹתָ שֶׁנְּסָךְ
 כְּהַשֵּׁ שֶׁחָלַם עַד הַיָּן שִׁידֵי הַנִּיעַ . אֲמַנְס דְּרַעֲמֵי אֵי' כִּי
 מְקוֹם הַנַּחְמֵי לְמַדְבְּרֵי' עַלֵי עַמְק לְהוּיִם וְלִימֵים הַבְּאֵי' לְעַשְׂרֵי
 גַּדִי הַצִּיּוֹת וְהַבְּהוֹם עַל הַרְבִּיּוֹת פְּרִסִים מִהַחֲבוּר הַזֶּה . הַן
 מִהַסְּטִים כְּמוֹ מוֹכְרָה הַבְּחֵי' חוֹץ מְדַגְלֵי דוֹרֵס וְאֵלֶּה שְׁלוֹת'
 וְכוּלָּה לְזֶה . אֲמַנְס כִּבְר הַקְּדַמְתִּי לְנִסְךְ כִּי נִמְאָה צִיּוֹת הַרְבִּי'
 בְּדַפְסִים' וְגַם הִיגָן מִחֲלוֹף בִּין הַמַּחְבְּרֵי' וְהַסְּפִרֵי' וְהַדְּפִוִּטֵי'
 בְּזֹאֵן כִּי הַחֲבוּרֵי' כְּמוֹי הִיּוֹם אֵין לֵהֶם מְקוֹם לְהַכְרִיעַ
 וְנִרְךְ אֵי לְהַבְרִיז בְּכָל מְקוֹם לְדַבְרֵי הַסִּילוֹסֵף וְלַחֲמַר רֹמֶם
 אֵי לְהַטִּיב לְשׁוֹאֲלִים כְּדִי לְשַׁמֹּעַ וְלֹא לְשׁוֹאֲלֵי' לֵנַח . וְגַם
 אֲחַר פְּלוֹסְרָקוֹ קִלְמֵי נְדַחֵה מְכַהֲבִים שׁוֹיִם אֲשֶׁר רְבִי
 עֲלֵי־הֶם הַדְּעוֹת וְלָבֵן נִרְךְ לֹסֵם הַסֵּ' קִרְאֵי' שִׁהְיֹו אֲשֵׁי'
 מַדּוֹת הַאֲסֵהָה וְנַחֵם וְלֹא יִסְרָטוּ בְּהַמְלֵא עֵינֵי' הַאֲנוּחֹת הַחַסֵּ
 הַיּוֹתֵי דוֹרֵס לְנַפְשָׁם עוֹנֵב וְעוֹדֵן . אֲמַנְס אֲשֵׁי' שֶׁלֹּא יַעֲלֵה לִידֵי
 אֲלֵלָה לְהַרְאוֹ' אֵל כִּי הַפְּעִי' מוֹם הַסְּדֵרֶם מְכוּוֹת רְטוּי לִידֵי
 הַחֲמוֹת לְהַרְאוֹת לְעֵינֵים הַחֲגוּרֵי' קַמּוֹת וְלַחֲמַר בְּדִישׁ
אֲשֶׁר . מִתְּמַשְׁבוֹת לְהַפְּעִיָּם וּבְאֵזֵי' סַתְרוּ' וְלַחֲמַר כִּיִּךְ
 וְאֲבִרֵי הַדְּבוּר וְלִסְרִית בְּרִיָּת קָדוֹסֵם מוֹר וְלַבְּוִנֵה וְנִסְאִיִּב
 שֶׁמַּתֵּם בְּחֻקֹּסֶם מַתּוֹן סַדֵּר הַקְּבֵלָה הַאֲמִירֵי' מַחֲרֹם שֶׁבְּכַסֵּב
 וְשֶׁבַע שְׁבַע שְׁבַע שְׁבַע הַיִּהוּד לְמַטְרֵה' עַל הַב סִיר , וּמַמַּע לְיוֹשֵׁעַ
 וְכֵן מַדּוֹר אֵל דוֹר עַד הַיּוֹם . וְלֹא נִמְטָפֶה וְלֹא נִכְזָבֶה . וְלֹא
 נִחַסְרָה אוֹ יִסְרֵה אֲשֵׁי' נִקְדָּם טִירָק אוֹ מוֹלֵס אוֹ דְּנֹס וְשׁוֹם
 דְּבַר מַמֶּה שֶׁצִּדִּישׁ הַיּוֹם בְּחַבְצֹו בְּכָל פֶּה . וְכֵל מַתְמַחֵן
 צִיּוֹת יִזְכֵּר וְיִחַל הַחֲבוּר הַלְּחַרְזֵן אֵל הַסְּפִיטָה בְּעוֹנֵם הַבֵּס
 וְאֵל הַגּוֹף וְהַנְּשִׁפֵה יַחַד בְּחַיִּים הַמַּחֲמִים שִׁהְיֶה בְּכִיָּאֵם הַגּוֹלָל
 זְעַגְלָה וּבְזַמָּן קִרְבֵי בְּרָךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן . וְאָמֵן !